ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 102 (1571) | Вторник, 2 септември 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

РАСТЕ БЛАГОСЪСТОЯНИЕТО НА НАРОДА

Радостта на трудещите се от цялата ни страна е голяма. Защото излязлото Постановление на ЦК на БКП и на Министерския съвет на НРБ за повишаване жизненото равнище на народа е не само едно ярко доказателство за успехите на социалистическия строй, които са безспорни, но то е и категоричен израз на грижата на Партията и Правителството за общото благосъстояние на трудещите се, то е и едно голямо признание на всеотдайния труд на всички, една хубава отплата в дните пред славния юбилей.

Увеличаването на заплатите на нископлатените категории трудещи се, на младите специалисти, намаляването на цените на някои стоки за широко потребление, на тъкани, на месо, на електро-домакински уреди, на жилищното строителство и пр., увеличава реалните доходи на трудещите се, отбелязва нова крачка в издигането на материалната и духовна култура на народа. Трудещи се от Силистренски окръг посрещат с радост този забележителен документ и на грижите на Партията ще отговорят с нови, вдъхновени трудови победи.

ПОСРЕЩАМЕ С РАДОСТ МЪДРОТО РЕШЕНИЕ

...Особено радостен е първият работен ден след излизането на Постановлението за работниците и служителите от Окръжната станция на съобщенията. Заварихме началника на станцията Петко Цветков и председателя на профкомитета Денко Ненков развълнувани — те обсъждаха колко ще са хората от предприятието, които ги засяга новото постановление. Оказа се, че радостта им не е случайна — повече от 90 на сто от работниците и служителите ще имат увеличение на заплатата. Някои от тях споделиха с нас своите вълнения, своето мнение за новата голяма придобивка.

Мария ХАРИЗАНОВА,
телеписка

За Постановлението на ЦК на БКП и на Министерския съвет научих още в събота вечерта. За мен то е още един израз на грижата на Партията към нас, обикновените служители и работници, още едно доказателство за нашия общ възход, за подобряване на нашето благосъстояние. Лично на мен заплатата ще се увеличи с 6,4 на сто, а освен това намалението на цените на птичето месо, на полиестерните тъкани, които ние предпочитаме, на електро-домакинските уреди и други също ще се отрази на месечния ми доход. Радостна съм и от това, че ние се каним да строим и сегашното намаление цените на жилищното строителство също ще се отрази благоприятно.

Лиляна МАРИНОВА,
техничка към телеграфната уредба

Лично аз имам особени основания да бъда радостна и щастлива от новото повишение на заплатата ми. За една година ми се случват две увеличения. Сега моята заплата ще се увеличи с 10 на сто като на млад специалист. Но вото увеличение ще се отрази и на нашата работа, защото поради ниското възнаграждение имаше значително текучество на технически кадри. Освен това в нашето семейство обичаме птичето месо, сега ще можем по-често да го консумираме. Събираме и пари за жилище — новото намаление ще ни позволи няколкостотин лева да отделим за други нужди. Въобще има за какво да се радваме и благодарим.

ЖИВОТЪТ НИ СТАВА ВСЕ ПО-ХУБАВ...

Пред витрината на магазина за електроуреди непрекъснато се спират хора. Те коментират, спорят.

— Добре е! — усмихва се млада жена. — Сега във всички семейства ще има перални. Та малко ли е? От 228 лева, румънските перални са намалени на 170 лева! Една икономия от цели 58 лева — толкова, колкото са необходими за месечната храна в нашето семейство.

— А прахосмукачките? — намесва се в разговора другарката й. — Ето, „Омега“ е намалена с 23 лева!

Още по-доволна от Постановлението е младата отговорничка на магазина Тошка Аврамова:

— Досега заплатата ми беше 75 лева. От 1 април 1970 год. тя ще се увеличи с 4,1 на сто. Пък и надплановото месечно възнаграждение ще бъде по-голямо. Не се съмнявам, че стокооборотът при нас ще бъде по-висок. Нищо чудно за сватбени подаръци хората да купуват вече само перални и прахосмукачки.

Аврамова сподели и радостта си от намаляването на цените и на другите стоки за широко употребление.

— Животът ни става още по-хубав! Нали поевтинява и строителството, и храната, и облеклото! По-радостно ще живеем всички...

ХУБАВА ВЕСТ

1 септември. Постановлението на Централния комитет на Българската комунистическа партия и Министерския съвет на Народна република България се превърна през този ден в главна тема в разговорите на работниците и специалистите от Окръжното предприятие „Автотранспред“ — Силистра. И с право — то засяга такива животрептящи въпроси като увеличението на заплатите и пенсиите, както и намалението на цените на стоките за широко потребление.

Рано сутринта по тази предпразнична новина разговаряха работниците от бригадата „Ремаркета“ с ръководител Йордан Иванов. Намерихме този енергичен мъж на средна възраст при партийния секретар на предприятието.

— Какво ме развълнува ли? — Всичко. И не само мен. Намалението на цените на някои стоки дир на бригада „Шкода“—започнахме разговора в един от хангарите на предприятието.

— Сега спестяванията на гражданите ще се увеличават по-бързо. Аз строя къща. Голяма е радостта ми, че се намаляват цените на строителните материали и по-специално на цимента. Ще измажа новия си дом с по-малко разходи. Пък за останалите артикули ще ви кажа следното — сега по-често ще има на трапезата в моя дом и птиче месо, и сирене, и кашкавал. Пред големия празник това е най-хубавата вест.

Р. МИХАЙЛОВ

Започна празничната увертюра

* МИТИНГИ НА ДРУЖБАТА В СИЛИСТРА И ОКРЪГА

* ПОКЛОН ПРЕД ПАМЕТНИКА НА СЪВЕТСКИТЕ ЛЕТЦИ В ИШИРКОВО

* МЛАДЕЖТА ОТ БРАТСКИТЕ СТРАНИ ИМА ГДИН ОБЩ ЕЗИК

С щафетата „Освободител“, чиито лъчове в събота и неделя пресякоха всички селища на окръга, започна увертюрата към тържествената симфония на трепетно очаквания празник — 25-ия победен Девети. Трудовите хора от селата и градовете на нашия окръг дадоха спонтанен израз на светите си чувства към съветските народи, с чиято помощ си извоювахме свободата преди четвърт век.

В празнично украсена Силистра в събота вечерта се състоя внушителен митинг. В 19,30 часа през шпалира на хилядите граждани, изпълнили главната улица и площада, преминаха участниците в мотопохода „Знаме на победата“ и автопохода „По пътя на 96-та Шуменска танкова бригада на името на Челябинския Комсомол“. Следващите приветствия бяха отправени към мотористите, асистирани от девойки с добруджански носии, които донесоха от окръга поздрави на трудещите се към съветските народи чрез местни подлъчове на щафетата „Освободител“. Откъм паметника на добруджанските революционери лумнаха факли, ракети осветиха небето. На трибуната, пред строените със знамена участници в по ходите на дружбата, се изкачиха партийните и обществени ръководители на окръга и града.

Тържественият митинг на дружбата бе открит от Атанас Киров, член на Бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ОК на Комсомола. Той приветствува скъпите гости от Съветския съюз и социалистическите страни и даде думата на Христофор Иванов.

Секретарят на ОК на Партията и председател на ОК за българо-съветска дружба съобщи за непрекъснатия поток от рапорти на трудовите колективи, които в предюбилейните дни се стича в ОК на Партията. Преизпълнените планове и обещания са скъп дар за юбилейната годишнина, а възторженото посрещане и изпращане на щафетата по нейния път — израз на признателност и благодарност за неоценимата помощ на Съветския съюз.

Тибор Липка — ръководител на чехословашката група, говори от името на всички участници в похода „Знаме на победата“. Той е започнал от Червения площад в Москва с част от знамето, което преди 24 години се развя триумфално над Райхстага.

Леонид Лвович, ветеран от 96-та Шуменска танкова бригада на името на Челябинския Комсомол, проследи славния път на комсомолската танкова бригада през дните на войната, а Иван Тюренков, също ветеран от бригадата, връчи на първия секретар на ГК на Комсомола в Силистра Петър Костов възпоменателно флагче от челябинските комсомолци.

Рапортът на трудещите се от окръга, който в неделя сутринта бе отнесен чрез щафетата „Освободител“, бе прочетен от силистренския спортист Пламен Ковачев. С нестихващи овации участниците в митинга гласуваха две телеграми — до ЦК на КПСС и ЦК на БКП. На паметника на добруджанските революционери бяха поднесени венци.

В неделя сутринта вторият лъч „Маршал Бирюзов“ от щафетата „Освободител“ се движеше наисти на „по друм от цветя“. В Ситово, Сребърна и Зафирово станаха им провизирани митинги, които разкриха обичта на добруджанци към съветските хора. След обяд участниците в походите се поклониха и поставиха венци пред паметника на съветските летци в Иширково, а вечерта бяха гости на комсомолците от Силистра, които организираха една чудесна „Вечер на дружбата“ в представителния ресторант „Златна Добруджа“.

Вчера сутринта участниците в походите продължиха своя път към Шумен, след като бяха изпратени най-радушно от гостоприемна Силистра.

През време на престоя си в нашия град младежите от седемте братски страни говореха и се разбираха с един всепонятен общ език — на дружбата и приятелството. (СТ)

Юбилейната промишлена изложба — открита

Идеята за уреждане на юбилейна промишлена изложба на изделията, произвеждани в предприятията от нашия окръг, определено заслужаваше адмирации. Защото тя даваше една нагледна представа за огромния възход, за несравнимия ръст на нашата промишленост през 25-те години социалистическо строителство. И онова, което видяхме в трите изложбени зали — във фоайето на кино „Москва“, във фоайето на дома на профсъюзите и в салона на ГК на ДКМС не може да не предизвика чувство на законна гордост. Защото то е дело на ума и сърцето на работниците от предприятията — едно неповторимо дело, което положи основите и създаде възможности за още по-бързо развитие на редица промишлени отрасли.

И ето, ние сме пред хидравличните ножовки и елките на ЗММ и „Оргтехника“, пред струговете и пресите на „Стомана“ и „Електрометал“, пред куклите и килимите на „Камъшит“ и „Текстил“, с интерес разгледахме лодките на промкомбинат „Трансмариска“, газовите печки на „Терма“, каучуковите изделия на „Пластмаси и каучук“ и т. н. В профсъюзния дом са изложили своите производи ДКК „Нектар“, „Млекопреработване“, „Родопа“, ДИП „Дунав“, мебелите на „Липа“ — ако вземем да изреждаме всичко, няма да ни стигне мястото. Но всичко е хубаво, всичко е резултат на победния труд на работниците, техниците и инженерите от десетките предприятия в окръга.

Юбилейната промишлена изложба, открита снощи от първия секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, привлече вниманието не само на ръководителите на окръга и града. Стотици трудещи се стекоха, за да видят експонатите на изложбата, да изпитат още един път гордостта от сътвореното от техните сърца и умове, от трудолюбивите им ръце.

(СТ)

Вечер на братската дружба

Дълго ще запомнят жителите на Голеш срещата с Анатолий Александрович Кудюкин, представител на Съветското черноморско параходство в България, и неговата съпруга. За втори път скъпият гост се среща с голешчани. Затова и срещата беше мила и вълнуваща. За нея пионерите изплетоха букети от най-хубавите рози, кооператорите им избраха най-красивите карета в български национален стил, а учителите най-хубавите произведения на български автори за нерушимата дружба с по-големия славянски брат.

Гостът поздрави голешчани с 25-годишния юбилей на свободата и им пожела да вървят още по-уверено по пътя на социализма. Вечерта се превърна в една вълнуваща проява на вечната българо-съветска дружба.

В чест на гостите беше изнесе на богата литературно-музикална програма.

Марина БОБЧЕВА

Още едно преходно знаме

На тържествено общозаводско събрание, на 29 август т. г. колективът на ЗММ — Силистра отчете резултатите от предюбилейното съревнование. Гости на тържеството бяха и другарите Яким Петков — секретар на ОК на БКП, първият секретар на ГК на БКП Станчо Николов, директорът на Държавно стопанско обединение — ЗММ Симеон Радев, завеждащият отдел „Социално-битов“ при ЦК на профсъюза на работниците от машиностроението и енергетиката Славчо Христов и други.

Доклад изнесе секретарят на заводския партиен комитет Коста Минчев.

За постигнати високи производствени резултати през второто тримесечие на т. г. другарят Симеон Радев поздрави колектива и връчи на завода преходното знаме на Министерството на машиностроението и ЦК на профсъюза на работниците от машиностроението и енергетиката и грамота на победата.

От името на Бюрото на ОК на БКП, ГК на БКП и Изпълнителния комитет на ОНС, приветствие към колектива поднесе първият секретар на ГК на БКП Станчо Николов.

Призив-обещание към всички колективи от окръга за включване в благородно социалистическо съревнование за издигане на културата в производството, труда и бита прочете Димитър Георгиев.

Иван НИКОЛОВ

Срещнаха се първите доброволци

Непосредствено след народната победа на 9 септември 1944 година от нашия окръг над 800 души се записаха доброволци за фронта. Утвърдените, от които осем девойки, се включиха в сформираната специална гвардейска рота към 31 Силистренски пехотен полк и изпълниха достойно поставената задача от Партията и РМС.

В събота вечерта те се срещнаха ведно със своите семейства. На срещата присъствуваха и членове на Бюрото на ОК на Партията, начело с първия секретар Георги Кардашев. Тук бяха и о. з. полковниците Иван И. Тюренков и Леонид Л. Магазинер, ветерани на 96-та Челябинско-Шуменска танкова бригада от Съветския съюз, о. з. генерал Димитър Гилин и др.

Бившите доброволци бяха поздравени от др. Сава Шиваров, член на Бюрото на ОК на БКП и председател на ОК на Отечествения фронт. Говориха и съветските ветерани от Великата отечествена война.

Вечерта премина топло и сърдечно. Доброволците и гостите си припомниха за онези героични дни, когато се ковеше победата над хитлеристка Германия. (СТ)

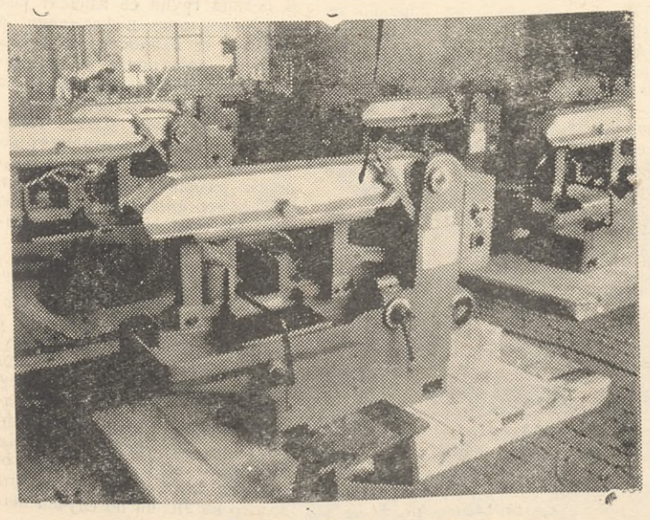
Започнаха септемврийските съвещания на учителите

Вчера в салона на ОНС започнаха традиционните септемврийски съвещания на учителите. Присъствуваха директорите и заместник-директорите, партийните секретари и председателите на учителските организации от всички учебни заведения, училищните инспектори и др. В работата на съвещанието взе участие и др. Христофор Иванов, секретар на ОК на БКП. Той изнесе информация по някои въпроси на международното и вътрешното положение на нашата страна.

Николай Тодоров, началник на отдел „Народна просвета“ при ОНС, изнесе доклад за състоянието на учебното дело в окръга, за предстоящите задачи във връзка с решението на пленума на ЦК на БКП за реформа в образованието.

Отчетен бе първият етап от VI републикански преглед на учебните и учебно-възпитателните заведения, обявени бяха първенците и определените индивидуални и колективни награди.

Връчен бе орден „Кирил и Методий“ — II степен на Стоян Чилингиров, директор на ПТУ по дървообработване; медал за трудово отличие бе връчен на Върбан Цветанов от с. Междан. За активна профсъюзна дейност със златна значка на ЦСПС бе награден Иван Нончев, директор на ССТ — Силистра.

Хидравличната ножовка, произвеждана в ЗММ — Силистра е един от производите на нашата млада промишленост в окръга, която участвува не само във вътрешния пазар, но и в международния.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Преклонение пред подвига на революционерите

По инициатива на общинските комитети на Партията и Комсомола в Голеш, Кайнарджа, Средище и Срацимир в неделя връстниците на свободата от четирите общини посетиха паметниците на добруджанските революционери Димитър Дончев — Доктора в гората край село Войново и Дочо Михайлов в Силистра. Тук те бяха запознати подробно с живота на двамата добруджански герои. Положиха венци и се поклониха пред техния подвиг, извършен в името на свободата и щастието.

В Силистра участниците в похода връстници на свободата бяха приветствувани от името на ОК на БКП и ОК на Комсомола от Атанас Киров, член на Бюрото на ОК на Партията и първи секретар на ОК на ДКМС. Той им пожела нови успехи, да станат достойни продължители на делото на добруджанските революционери. Всеки юбиляр получи специален юбилеен сувенир.

Връстниците на свободата от четирите общини посетиха и паметника на загиналите съветски летци край село Иширково и положиха венци. (СТ)

Вълнуваща среща на първенците

Тридесети август от юбилейната 25 година на свободата бе особено тържествен ден за древния и вечно млад град, издигащ днес възходящо крила край гранитните тепета в Тракия. Още в предпразничната суета на домакините във връзка с предстоящия юбилей на свободата, тук се чувствуваше едно незабравимо празнично приготовление. Строителите поставяха последните паважни блокчета на големия площад пред ресторант „Тримонциум“, бояджии, мазачи, меоелисти и завършваха последните приготовления за предаване в експлоатация на новия Партиен дом. Докато домакините трескаво вършеха своята работа, в града нахлуваха автобуси по всички негови магистрали, препълнени с делегати от промишлеността, транспорта и търговията на всички окръзи в страната. От по-отдалечените окръзи делегатите за срещата с Политбюро на ЦК на БКП бяха пристигнали предната вечер и докато ръководителите тичаха по организирането на тържеството и получаването на наградите за първенците, гостите разглеждаха забележителностите на Пловдив. Едва ли древният град помни в своята история толкова много гости и свои граждани, окичени с тържествени ленти, ордени, медали и златни отличия по реверите си, както на 30 август.

В кипящия поток на отличниците се включиха тридесет и шестте делегати на Силистренски окръг. Сред тях крачеха хора, които често срещали и срещаме в нашите промишлени предприятия, в транспорта и търговията. Техните портрети сме виждали в алеята на първенците в предприятията. Този път нашият окръг се представяше и от много младежи. Ето някои от тях. Веселин Николов, шлосер от ТПК „Метал“, който партийната организация току-що прие в своите редици пред заминаването му на срещата, комсомолците Еленко Бойков, радиалчик от ДПП „Електрометал“, Ангел Димитров, стругар от завод „Хром“, електромонтьорката Веселина Янкова от „Оргтехника“ и др.

А привечер в подножието на гранитното тепе, под паметника на съветския воин-освободител, през всички входове на летния пловдивски театър заприиждаха първенците от промишлеността, транспорта и търговията на цялата страна. Всеки окръг бе изпратил делегати пропорционално на числеността на работниците и съответно дяла му в националната икономика в тези три отрасла. Пред нашата делегация в левия сектор, близо до трибуната, заеха места пловдивчани (229 делегати), а зад нас тази на софийския окръг (с 445 делегати). Не попитах колко места има летния театър, но заелите места делегати от цялата страна така уплътниха пространството на скамейките му, че игла да пуснеш, не ще може да падне на пода. В осемнадесет часа на сцената, в деловия президиум, заеха местата си членовете на Политбюро на ЦК на БКП: Тодор Живков, Борис Велчев, Живко Живков, проф. Иван Попов, Станко Тодоров, председателят на Президиума на Народното събрание Георги Трайков, извънредният и пълномощен посланик на СССР в България Александър Пузанов, министри, общественици от Пловдив и герои на социалистическия труд.

Бурни аплодисменти и скандирания „БКП, КПСС“, няколко пъти прекъсват председателствуващата тържеството Роза Коритарова, председателка на ЦС на професионалните съюзи. След изпълнението на химна на НРБ и химна на СССР, трихилядното спонтанно мнозинство поема революционни песни. Тази вечер в подножието на гранитния връх, на чиято командна висота бодърствува и бди неуморимият Алеша, честват победния марш на социализма и работници, и партийни, и държавни ръководители.

Всички делегати, представляващи 900 000 промишлени работници, 180 000 работници от транспорта и още толкова от социалистическата търговия, със затаен дъх и нескрита гордост слушат приветственото слово на др. Станко Тодоров. За двадесет и пет години е постигнато много. Сега промишлеността произвежда толкова продукция за 10 дни, колкото е произвела буржоазна България за цялата 1939 година. Постигнати са небивали темпове в индустриализацията на страната, развитието на транспорта и социалистическата търговия. Постигнатото е много, несравнимо с миналото на страната. Ала има и още какво да се желае в тези три важни отрасли на нашата икономика. Победителите в юбилейното съревнование са онията искри, които ще подемат пламъка на по-нататъшната социалистическа надпревара. Затуй, наред със заслужената гордост за досегашните успехи, по лицата на първенците се чете и сериозна загриженост за по-нататъшната всеотдайна служба на родината. Бурните аплодисменти, с които се подкрепи словото на оратора, рапортът на трудовите колективи от промишлеността, транспорта и търговията за изпълнение на обещанията в чест на 25-годишнината от победата, отправен до ЦК на БКП и тържествено връчен на др. Тодор Живков от героя на социалистическия труд Манол Манов, са незабравими мигове. Те са и задължение за по-нататъшна плодотворна работа на първенците и на цялата работническа класа на нова трудова България.

Михаил ТОМОВ

Ние воювахме за свободата

Най-светлият миг в живота ни

ЙОРДАНКА ПЕТРОВА ОТ СИЛИСТРА:

—РЕВОЛЮЦИОННИТЕ идеи ми станаха известни, когато отидох да живея в София през 1928 год. Трябваше да продължа образованието си. Моите възгледи бяха съвсем неоформени. Но под влияние на моя брат Петко Буюклиев, комунист, и на хазяите, в които живях, влязох в революционното движение. Станах член ка на РМС. По това време разпръсквахме позиви, разнасяхме нелегални материали.

На следващата година се върнах отново в родния град Силистра. По редица причини прекъснах образованието си. Първоначално се сприятелих с Екатерина Войкова, Ана Романова, Кера Дончева. Те ме привлякоха в редовете на Комсомола. Комсомолът организираше излети и аз вземах дейно участие в тях. Разпръсквахме материали. През 1932 г. бях приета в редовете на Партията. Бях включена в група, която се ръководеше от Йордан Сарафов. Партията ни поставяше определени задачи и ние се стремяхме да ги изпълняваме. Помагахме и в работата на Помощната организация. Много пъти сме излизали в акции за събиране на помощи за политзатворниците. През този период нашият дом стана център за революционни дейци в Добруджа. Често е отсядал Димитър Ганев ,Йордан Русев (Пламен), Добри Орлов (Пантел). Намираха подслон Стоян Казаков и Марчо Радушев от Толбухин. В нашата къща често партийни функционери провеждаха заседания, обсъждаха важни партийни задачи. Тя беше удобно място за приютяване на нелегални другари.

Партийната организация ме натовари да работя в женското дружество и Българското културно общество (БКО). В тези две организации аз изпълнявах задачи, които ми се възлагаха от Партията. Измисляхме различни акции, за да събираме помощ за Партията и нейните дейци, попаднали в затворите. Повече съм работила заедно с Екатерина Войкова и Мария Бучкова. Продавала съм марки. Събраните пари изпращахме на политическите затворници. Обикаляха и крайните квартали на града, тъй като там живееха повече работници и ги привличахме да участвуват в движението, ръководено от Партията.

Женското дружество развиваше голяма дейност. В него участвуваха и много партийни членки като Елена Сарафова, Иванка Великова, Иванка Баева, Радка Баева, Пена Арнаудова. Бяхме организатори и на трапезарията за храненe на бедните деца. В моя дом се доставяха и много нелегални материали, за които полагах големи грижи при опазването им от полицията. У нас е идвал и Кузман Стойков от Нова Загора, който беше представител на Коминтерна в добруджанското революционно движение. Той е бил и първият кмет на Новозагорската комуна. По-продължително време у нашия дом е престоявал като нелегален Димитър Ганев.

Участието в борбите на Партията против румънско-чокойската власт беше изложено винаги на опасност. Много пъти заедно с моя другар сме се чудели как да предпазим нелегалните от разкриване от полицията. Имаше и скривалище. Самата къща беше с два хода и това даваше възможност на укриващите се нелегални, когато ги търси полицията, да избягат по-лесно.

Като деец на добруджанското революционно движение в Силистра често идваше и Добри Атанасов Орлов. Когато Южна Добруджа се присъедини към България, той не престана да се бори срещу фашистите. Стана партизанин и така загина в едно сражение с полицията в Толбухинския окръг.

Струва ми се, че Помощната организация навремето даде много за успеха на революционната борба. Чрез нея жените имаха възможност да подпомагат по-дейно делото на Партията, да укриват нелегални партийни функционери, да подпомагат политическите затворници. Участието ни в женските дружества също допринасяше за разпространението на идеите на Партията и сред много жени.

2 септември — Национален празник на ДРВ

Героичен и непреклонен народ

След десетилетни борби героичният виетнамски народ прогони на 2 септември 1945 година от своята земя омразните колонизатори. На този ден беше провъзгласена Демократична република Виетнам.

Въпреки тази историческа победа, виетнамците не можаха да заживеят свободно. Цели девет години те трябваше да проливат ненужна кръв, да отстояват свещеното си право на свобода и независимост. Трябваше да се борят за това, което по право им принадлежи. Подвигът при Диен Биен Фу показа на света, че Демократична република Виетнам не склоня глава пред окупатора, воюва на живот и смърт за тържеството на правдата. През 1954 г. бяха подписани женевските споразумения. С тях великите държави поеха задължението да уважават независимостта, демократичното устройство и териториалната цялост на Виетнам, Лаос и Камбоджа, да не се месят в техните вътрешни работи.

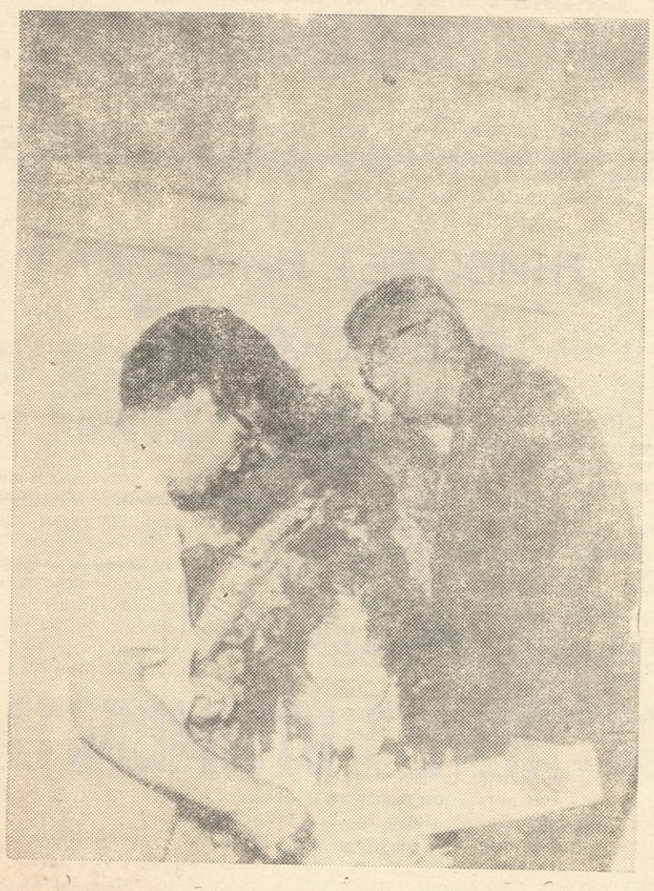
На женевската конференция Виетнам беше разделен на две части. В срок от две години след подписването на споразуменията се предвиждаше да се организират свободни избори, след което да се премине към мирно обединяване на страната. Това обаче не отговаряше на интересите на американските империалисти и сайгонските им марионетки.

Ако времето след 1954 г. бе период на нови затруднения за населението на Южен Виетнам, то в Демократична република Виетнам настъпиха години, изпълнени с исторически победи в политическия, стопанския и обществения живот. Народът на ДРВ тръгна твърдо и решително по пътя на социализма. Под ръководството на Виетнамската партия на трудещите се, в тясно братско сътрудничество със Съветския съюз и другите социалистически страни, виетнамският народ постигна изключително големи, революционни успехи. Само за едно десетилетие (1954—1964) бе завършено социалистическото преустройство на промишлеността и селското стопанство.

Постиженията на Демократична република Виетнам бяха нагледен и убедителен пример за трудещите се от Южен Виетнам. Именно поради това американските империалисти наложиха тежка и продължителна борба. Пренебрегвайки всякакви норми на международно право, нарушавайки женевските споразумения, макар че бяха поели задължението то да ги спазват, Съединените щати сега рушат мирни селища и избиват хиляди невинни хора. Но на американските империалисти никога няма да им се отдаде да победят героичния и изстрадал виетнамски народ. Дългоочакваната победа ще се усмихне на лицето на хилядите виетнамски патриоти, които достойно бранят своята свещена земя от империалистите. На тяхна страна са цялата демократична общественост в света, страните от социалистическия лагер.

Българският народ твърдо стои на страната на борещия се виетнамски народ. Готов е винаги да му помогне, да го насърчи в борбата за по-скорошното изгонване на неканените гости. В деня на неговия велик национален празник той му изпраща своите горещи поздрави, желае му още повеличави победи по пътя на социализма.

Честит празник, скъпи виетнамски братя!

Наскоро в Силистра бе открита паметна плоча на мястото, където през 1937 година се е водил Доростолският (Сребърският) процес. Румънско-чокойската буржоазия изправи на съд десетки борци за национално и социално освобождение на поробена Добруджа.

НА СНИМКАТА: Членът на Бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ГК на Партията Стачо Николов и председателят на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма Асен Чапкънов поднасят венец.

Към нея отправяме нашата благодарност

Пред 25-годишнината съм от победата на социалистическата революция в България. В мислите си около този празник се върнах в спомените за онова време, преди победата на народната власт. Какъв бърз прелом настъпи във всички области на живота! Сядам да пиша тези редове, за да изтъкна преди всичко промяната в живота на малцинствата. Ще се ограничa само в рамките на образователното дело.

В село Босна преди Девети септември нямаше основно училище. Имаше начално, но учението беше с пари, а това означава, че не всеки, който желае да се учи, може да стори това. В училището се учеше арабски и румънски език. Момичетата не се допускаха до училище.

След победата на народната власт ние получихме равни възможности с българите да се учим, да се трудим и развиваме нашата национална култура. В селото се построи ново училище, в което се преподават дисциплини, свързани с живота, полезни за човека. Сега всяка година от училище излизат средно по 15 ученика със завършено основно образование. Това число не е малко, като се има предвид броят на жителите на селото ни. Повечето от завършващите продължават образованието си в по-горна степен училища. Броят на девойките, които се учат, вече се изравнява с този на младежите. Сега в селото има над 20 души, които са завършили средни и професионални училища, а в момента в такива училища се учат още 30.

Всичко това нас ни радва и ние си даваме сметка, че не можеше да стане, ако властта не беше в ръцете на народа, ако ръководителят на този народ, който бързо крачи към новото, не беше Българската комунистическа партия. Към нея днес ние отправяме нашата сърдечна благодарност.

Хабил КУРДОВ

До паметника на героя

На 26 август 1926 година в гората край село Никола Козлево (Дживел), Шуменски окръг, се завързва неравен бой между четниците на Димитър Дончев (Доктора) и полицията. Тук се е сражавал и Дочо Михайлов. Вражески куршум слага край на един прекрасен живот. На това място сега има издигнат паметник на смелия добруджански революционер.

Всяка година паметникът се посещава от много пионери, младежи и кооператори. Най-често идват да почетат паметта на героите хора от Бабук — родното място на Дочо Михайлов. Преди няколко дни общинският комитет на Комсомола организира двудневен поход до това място. Участниците минаха по стъпките на Дочо Михайлов.

Първия ден те се срещнаха с комсомолците от село Грънчарово, а на следващия ден бяха гости на младежите от Никола Козлево. И двете срещи бяха много сърдечни. Край паметника се разказаха вълнуващи спомени за добруджанските революционери и бе изнесена програма.

Калчо КАЛЧЕВ

Среща с боркиня за свобода

По инициатива на женкомисията в МЗ „Стомана“ на 28 август в салона на завода се състоя среща на работничките и служителките от предприятието с активния борец против фашизма и капитализма Мария Русева. Тя разказа вълнуващи спомени от революционното минало на добруджанци. Присъствуващите със затаен дъх слушаха за зверствата на фашистите и се изпълваха с възхищение от проявения героизъм от борците за народна свобода.

Величка Михайлова благодари на др. Мария Русева за готовността, с която се отзовала на срещата, и от името на женкомисията й бе връчен скромен подарък.

Кънчо НЕДЕЛЧЕВ

ОТ БАРЕНЦОВО ДО ЧЕРНО МОРЕ

(По случай 25 години от разгрома на немско-фашистките окупатори)

Съветският народ и неговата армия извършиха гигантски подвиг във Великата отечествена война. Най-важен етап по пътя към пълната победа над фашистка Германия беше разгромът, който Червената армия нанесе на хитлеристките войски в грандиозните битки на лятно-есенната кампания на 1944 година.

Политическата и стратегическата цел на лятно-есенната кампания на 1944 година беше формулирана в първомайската заповед на върховния главнокомандуващ: да се завърши пълното освобождение на съветската родина от немско-фашистките завоеватели и да се започне освобождаването на народите на Източна и Югоизточна Европа от фашисткото робство. От тези политически цели произтичаха и стратегическите задачи, които стояха пред съветските въоръжени сили. В основата на лятно-есенната кампания на съветската стратегия беше поставена идеята за последователно настъпление в различни насоки.

Съветските войски трябваше да нанесат главния удар в Белорусия срещу голямата групировка от армии, наречена „Център“, която прикриваше пътя към Източна Прусия, Полша и Германия. С този удар трябваше да се слее ударът на съветските войски в Западна Украйна. Едновременно с нанасянето на удари в Белорусия и Западна Украйна се предвиждаха действия за унищожаване на врага в Прибалтика и в други стратегически насоки. Следващите операции се планираха, след като се отчетоха резултатите от проведените операции и от конкретно създадената оперативно-стратегическа обстановка на съветско-германския фронт.

В лятно-есенната кампания на 1944 година съветските въоръжени сили нанесоха съкрушителни удари по врага, които имаха голямо политическо и военно значение. Те с успех изпълниха поставената им задача: напълно бе освободена цялата съветска територия, окупирана от хитлеристите и западната граница на СССР бе възстановена по цялото й протежение от Баренцово до Черно море. 600 000 квадратни километра свещена съветска земя, на която преди войната живееше около 20 милиона население, бе освободена от окупаторите.

След като завърши освобождението на родната земя, Червената армия пристъпи към изпълнение на следващата важна задача — да окаже помощ на народите от Източна, Югоизточна и Централна Европа в тяхната освободителна борба срещу фашистките окупатори. При това съветският народ и неговата армия се ръководеха от ленинските указания за интернационалните задължения на социалистическата държава и за освободителната мисия на нейната армия. С помощта на Червената армия бяха освободени от хитлеристките завоеватели напълно Румъния и България, голяма част от Унгария, значителна част от Полша, Чехословакия, Югославия и Норвегия. През есента на 1944 година под прякото въздействие на съкрушителните удари на Червената армия и успехите на народните армии на Албания и Гърция хитлеристите бяха принудени да напуснат тези страни.

Под мощните удари на Червената армия се разпадна коалицията на фашистките държави. Народите на доскоро съюзните страни на фашистка Германия — Румъния, България и Унгария, под ръководството на комунистическите и работническите партии свалиха фашистките правителства и образуваха народнодемократични правителства, които обявиха война на Германия. От септември 1944 година отново създадените българска и румънска армии заедно с Червената армия активно се бореха срещу немско-фашистките войски. Излезе от войната като съюзник на Германия и Финландия. Загубила своите европейски съюзници, фашистка Германия се оказа в положение на международна изолация. Не се оправдаха надеждите на хитлеристите да създадат конфликт в антифашистката коалиция.

През лятно-есенната кампания Червената армия нанесе колосални щети на хитлеристките въоръжени сили. Рязко се влоши и военноикономическото положение на фашистка Германия. Червената армия, която освободи съветската територия от окупаторите и ги отблъсна далече на запад, лиши хитлеристите от мощните продоволствени и суровинни бази на временно окупираните от тях територии на Съветска Прибалтика, на Белорусия, на западните области на Молдавия и Украйна, а също на Румъния, България, Унгария и Финландия. Освен това появяването на съветски войски на Балканите лиши фашистите от възможността да получават стратегически суровини от Турция. Под заплаха беше поставена и германската военна промишленост в Австрия, Чехословакия и Източна Прусия.

Грандиозните победи на Червената армия през втората половина на 1944 година още повече повишиха международния авторитет на Съветския съюз и укрепна коалицията на антифашистките държави. В нея влязоха Румъния, България и Унгария. Засили се съпротивителното движение в окупираните от хитлеристите страни, където се разгръщаше мощно народно движение за свобода и независимост.

Именно грандиозните победи на Червената армия, които показаха на целия свят, че е възможно, биейки се един срещу друг, да бъде разгромена хитлеристка Германия, принудиха американо-английските управляващи кръгове да побързат с провеждането на десантната операция в Северна Франция и най-сетне да открият втори фронт в Европа. Провалени бяха и плановете на американо-английските империалисти да установят свое господство на Балканите. В края на лятно-есенната кампания Червената армия зае изгодни стратегически позиции за завършване настъплението срещу Германия.

Проведените през лятно-есенната кампания на 1944 година операции бяха нов етап в развитието на съветската стратегия. За първи път бяха осъществени последователни стратегически настъпателни операции по целия съветско-германски фронт. Те се извършваха на съветска територия и на територията на осем чужди държави. Стратегическите настъпателни операции се осъществяваха на огромен 3 000-километров фронт.

В лятно-есенната кампания на 1944 година Червената армия беше страшна сила, която превъзхождаше врага във всяко отношение. Нейните славни победи станаха възможни благодарение на големия патриотичен подем, на бойното майсторство и на героизма на съветските воини, на пълководческото изкуство на командуващите фронтовете, армиите и техните щабове. Комунистическата партия на Съветския съюз, членовете на която винаги и навсякъде бяха в първите редици, беше вдъхновител и организатор на победите над фашистките пълчища.

Полковник Иван ВЯЗАНКИН —
кандидат на военните науки
Агенция „Новости“

Трибуна на партийния секретар

Политическата работа в партийните групи

В района на общинската партийна организация в село Зафирово са изградени 13 партийни групи в различните производствени единици. Макар и малки по състав колективи, те обединяват и насочват усилията на комунистите за изпълнението на партийните решения и задачите на участъците, където са създадени.

Редица години партийните групи в общината не играеха авангардна роля, не живееха организационен живот, не се интересуваха от работата на комунистите. Те не извършваха почти никаква политическа работа за мобилизиране на силите на трудещите се, за повишаване активността на отделните комунисти.

Общинският партиен комитет положи немалко грижи и усилия за подобряване на дейността на партийните групи. Преди всичко той насочи вниманието си към тяхното организационно укрепване. Обменихме опит и с други общински партийни комитети в окръга. Това спомогна да се видят слабите страни в нашата работа. В продължение на две години проведохме много мероприятия, които доведоха до внасяне прелом в работата на партийните групи. Проведохме семинар, на който лектори от Окръжния комитет на Партията изясниха целите и задачите на партийната група.

Засилихме контрола върху дейността на партийните групи, зачестиха срещите на секретарите и другите членове на общинския партиен комитет с техните отговорници и с целите партийни групи на самия участък, където са изградени. Първичните партийни организации и техните бюра периодически обсъждат работата им.

С цел да повишим активността на комунистите през миналата година проведохме във всички групи разговор за личния пример на комуниста. В разговора изпъкна каква е авангардната роля на комуниста. Някои партийни членове решително подобриха своята работа. Това даде възможност да се издигне на по-високо равнище и дейността на производствения участък.

За обмяна на положителния опит между партийните групи в общината общинският партиен комитет провежда „Ден на партийния отговорник“. Всяко тримесечие в центъра на общината се събират отговорниците на партийните групи. Тук наред с отчитане на дейността и поставяне на новите задачи, се изнася лекция за обмяна на опита. През първото тримесечие бе изнесена лекция за ролята и задачите на партийните групи при изпълнение на партийните решения, а през второто — „Партийната група и политическата работа“. Ежемесечно секретарите на партийните организации организират срещи с груповите отговорници и им поставят основните задачи, стоящи в момента за разрешение.

Всичко това спомогна да се подобри работата им. Освен на организационните и стопанските въпроси, те обръщат достатъчно внимание и на политическата работа. В редица групи се изнасят редовно политически информации, разглеждат се въпросите на съревнованието, разясняват се партийни и правителствени документи. Най-добре работят отговорниците на партийните групи Събка Пенева, Митка Ганчева. Партийният комитет полага грижи за онези групи, които развиват слаба дейност.

В дните пред юбилея на свободата партийните групи от село Зафирово провеждат разговор на тема: „Зафирово — минало, настояще, бъдеще“. Разговорът ще завърши с доклади, които ще се изнесат на открити партийни събрания. Разговорът допринася за патриотичното възпитание както на комунистите, така и на трудещите се. Изнасят се беседи за постиженията на общината, окръга и страната в годините на народната власт. Значително място отделяме на изучаването на живота и делото на Ленин по случай неговата стогодишнина.

Кольо РАЧЕВ,
секретар на общинския партиен комитет в с. Зафирово

За висока култура в производството, труда и бита

Културата на работното място пряко не решава изпълнението на производствената програма, ни то пък техническия прогрес. Ала чрез хигиенизиране на работните помещения, чрез създаване на аку ратен вид на работното място се въздействува не са мо върху настроението на работника, но и върху неговата трудоспособност. Ето защо Партията, наред с многобройните други въпроси за разрешаване през този етап на развитие, постави на дневен ред и въпросите, свързани с културата в производството, тру да и бита. На тази тема бе посветено и окръжното съвещание с директорите, партийните секретари, председателите на заводските комитети и председателите на НТС от промишлените предприятия на окръга, състояло се на 27 август т. г.

Широтата на разговора и масовостта на участвуващите в това начинание ни кара да вярваме, че направената първа крачка в продължение на няколко месеца в тази насока не ще заглъхне, а напротив, ще бъде само едно доб ро начало, което ще приобщава все повече привърженици и в бъдеще. Организатори на съвещанието бяха Окръжният съвет на професионалните съюзи, ОС на НТС, ОС на ТПК и Окръжният комитет на Комсомола. В работата на съвещанието участвува и членът на Бюрото на Окръжния комитет на БКП и първи секретар на ГК на Партията в Силистра Станчо Николов.

След като се запознаха с образцовия ред и чистота на работните помещения и складове на ЗММ — Силистра, участниците в съвещанието заеха места в заводския клуб, където то продължи своята работа.

Доклад за извършеното по хигиенизиране на работните помещения, заводските дворове, подобрение на условията на труда и бита в предприятията за двата ударни месеца изнесе секретарят на Окръжния съвет на професионалните съюзи Мико Николов. Той изтъкна, че след призива на Пленума на ОСПС в нашите промишлени предприятия е извършена значителна работа за хигиенизирането. Наред с културата на работното място правилно са решени и задачите за палетизацията и правилното подреждане и поддържане на инструментите и машините. В доклада се посочват колективите на ЗММ, „Оргтехника“, промкомбинат „Камъшит“, решили добре задачите с палетизацията и правилното поддържане на складовите помещения. Реша ваща крачка в тази насока е направена и в завод „Хром“, ДИП „Дунав“, ДПП „Пластмаси и каучук“, РТС—Тутракан и др.

В продължение на два месеца са ремонтирани 6 работни помещения, боядисани са и измазани 45 цеха. В много стари цехови помещения е подобрена аспирацията, осветлението, измазани са заводски битови помещения — бани, столови, стаи за лична хигие на на жената и т. н. В работата по подобряване трудовите условия на нашия работник освен специалисти мазачи и зидари са взе ли участие над 9 000 души — ра ботници, служещи, инженери от съответните предприятия. Само хората от ЗММ на доброволни на чала са положили за хигиенизиране на своите работни места и за под реждането на двора над 11 000 човекочаса.

Постигнатото в тази насока за предприятията от нашия окръг е само едно добро начало, което трябва да намери по-нататъшното си разширение., Постигнатото в навечерието на 25-годишния юбилей трябва да се затвърди през идната година. Това изтъкна в условията за съревнованието през втория етап и завеждащият отдел „Социалнобитов“ при ОСПС Йовчо Ни колов. Съревнованието през втория етап ще се провежда в чест на стогодишнината от рождението на създателя на съветската държава и геният ния вожд на пролетарската рево люция — Владимир Илич Ленин, и в чест на 52-та годишнина на Октомврийската революция.

След докладите и разисквания та по тях членът на Бюрото на ОК на БКП и председател на Окръжния съвет на професионалните съюзи Шакир Шакиров връчи награди на първенците в дву месечното съревнование по хигиенизирането. Преходното знаме на ОСПС и парична награда бяха връчени на директора на ЗММ инж. Тодор Василев. Похва лни грамоти и парични награди получиха колективите, заели вто ро и трето място—завод „Оргтех ника“ и промкомбинат „Камъ шит“.

М. ГЕОРГИЕВ

С общи усилия

Години наред кравефермата в село Малък Преславец, оглавявана от бригадира Петър Русанов, из пълнява и преизпълнява годишните си планове. За първи път тази ферма завоюва званието „Бригада за комунистически труд“, която заслужено спечели в чест на юбилея паспорта на по бедата и юбилейната значка.

Тази година 12-те доячи от таза бригада, които се прижат за 210 крави, трябва да получат 550 тона мляко. В чест на юби лея те обещаха да надоят 12 то на надпланово. Затова още в началото на годината започна упорита борба за изпълнение на плановете и обещанията.

Въпреки тяхното усърдие, първите месеци поради тежката зима и недостатъчен фураж изпълнението на плановете изоставаше. За това допринасяше и наличието на нископродуктивни крави. Управителният съвет на стопанството взе бързи мерки и нископродуктивните крави бяха замене ни с нова порода. Още през пролетта, а най-вече през летния сезон, беше осигурено достатъчно количество зелена маса, концентриран фураж и богата паша. Това допринесе да се компенсира голямото изоставане през зимните месеци. Най-голямо преизпълнение беше постигнато през месец юли, когато вместо запла нуваните 52 тона бяше получено 60 188 литра мляко.

За това спомогнаха много и графиците, които се приемат и се отчитат на всеки десет дни на разширено съвещание пред ръководството и специалистите. С цел да се увеличи млеконадоят, за насърчаване и поощряване на първенците, управителният съвет отпусна парични и предметни награди на доячите. Освен това ежемесечно на животновъдите се заплаща допълнително възнаграждение по 1 стотинка за всеки литър надпланово мляко.

Голям дял в изпълнението на плановете има дългогодишният дояч Георги Минчев. Като член на партийната група при животновъдството той винаги дава ценни предложения, помага на изоставащите, предава своя опит на останалите.

С общи усилия колективът на фермата допринесе най-много за изпълнението на осеммесечния план на стопанството по млекона доя. Още на 25 август бе рапортувано пред Окръжния комитет на БКП, че в чест на юбилейния празник животновъдите от Малък Преславец са си изпълнили плана по млеконадоя за осемте месеца на годината. До края на август упоритите доячи дадоха около 10 тона мляко над плана. И затова животновъдите с откри тия ще посрещнат празника на свободата.

Хаким ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

С УСМИВКА СРЕЩУ ТРУДНОСТИТЕ

Една млада, черноока жена сля своята мила усмивка в лъчезарието на неотдавнашната среща на първенците от селското стопанство с Политбюро на ЦК на БКП в гр. Толбухин. Когато стана дума за нейното изпращане, всички единодушно одобриха това предложение. Защото за Иванка Станева могат да се разкажат толкова хубави неща!

... Срещата ни със звеноводката беше необичайна. Тя бе осъм нала с дружките си на далечния блок в „Балтата“, откъдето трябваше да товарят оскубания преди няколко дни боб. Тук постоянно идваха ремаркета и каруци и от насяха на хармана богатата реколта.

— И от сорта „Харвестар“ ще приберем повече от запланувано то. Ами върви ни тази година и това е! Вместо по 120-кг грах от декар добихме по 150 килограма. Пък какъв лук извадихме само — по 3 000 килограма средно от 100 декара!

Иванка попривърза черната си вдовишка забрадка и отново за премята сухите купчинки. От 6 години тази чевръста жена отдава своето умение за развитие на семепроизводството в Държавната сортоподдържаща станция — Силистра. И само работата гони далеч мъката й по-рано изгубения другар. Такава си е тя — обича между хората да бъде, да им раз дава от своята усмивка, от своя та голяма обич към труда.

— Кака Иванка ни е най-доб рата звеноводка. Макар че съм в друго звено, все до нея обичам да се допитвам. Тя не пести съветите си. Драго й е да ни научи да работим като нея. И е винаги лю безна, внимателна и търпелива. Пък нали е от дълги години тук, от всичко разбира.

Така говорят за Станева млади те работнички. Защото звеноводката обича младите. Доверява им се, а те с охота й разказват свои те мънички тайни.

— На младите аз повече се радвам. Те са по-послушни. И да ги накараш нещо, вършат го с удоволствие.

Профили от съвремието

Но не само с младите се разби ра звеноводката. От шест години работи все с едни и същи жени. Всички са доволни от нея, защото от всички е най-работлива, най-разумна.

А работата в бригадата на Съботин Желязков е трудна. Изисква се умения и воля да изпълня ваш всяко разпореждане на специалистите. Иначе би се наруши ла сортовата чистота на посевите, което в една такава станция е недопустимо. Нали тук се произ веждат елитни семена, с които се снабдяват толкова стопанства.

Сега са най-усилните дни за всички работнички. Те идват още в зори и в късни нощи се прибират в домовете си, където ги очакват още толкова задължения. Но... харман е! Едни носят от блоковете готовата за вършитба продукция, други разстилат сухите бобови купчинки върху отъпканата земя, а трети зареждат веялките. И най-щастливи са тези, които прибират в чувалите чистите бели зърна. Един... два... стотици, хиляди. Нали са на стопанска сметка. Има ли повече продукция, повече надпланово възнаграждение ще получат. Така им обясняват всички — и бригадирът, и звеноводките. И от всички най-голяма оптимистка е пак Иванка. Умее да убеждава хората, та да работят без отдих и да приберат до зрънце богатството на земята. И какво, че сега ръцете отмаляват, че прахът полепва по изпотените лица. Нали идва зима — време за отдих. Тогава всички ще имат възможност да огледат къщите си, да се погрижат повече за челядта си.

Ще бъде свободна цели три месеца и Иванка. Ей така ще си стои в къщи. Ще съветва и учи на хубаво десетгодишния си син. Ще събира сили за новата пролет, когато отново ще поеме с пълни гърди аромата на резеда вите клонки, на набъбналата от влага земя. И отново усмивката й нейната хубава, мила усмивка, ще стане желана от всички през трудните, пълни с напрежение и умора жарки дни.

Ст. ГЕОРГИЕВА

ОТ ИЗГРЕВ ДО ИЗГРЕВ

Местността „Ходжа дере“ край с. Суходол и тази сутрин се събуди с грохота на тракторите. Четири дизела от бригадата за комплексна механизация тук работят непрекъснато.

Нощната смяна вече е завърши ла. Тези, които бяха работили досега, отстъпват тежките трактори на другарите си. Мюмюн Каров, Мухиддин Давудов, Фев зи Рушидов и Кемал Юмеров застават зад лостовете. Плугове те отново започват да порят чер ната земя.

Когато машините се скриха от погледа, в блока пристигна брига дирът Хюсеин Шабанов. Той изча ка завръщането на тракторите. „Браво момчета — рече бригадирът. — Ако продължавате все така да работите, догодина плодородието ще бъде още по-голямо. Както сега, така и за в бъдеще спазвайте необходимата дълбочи на. Тя не бива да бъде по-плитка от 35 см.“

Механизаторите отново заорах а упорито. Те работиха до вечер та. Четири дизела за една смяна изораха 150 декара. С това оран та в бригадата достигна 3 500 де кара.

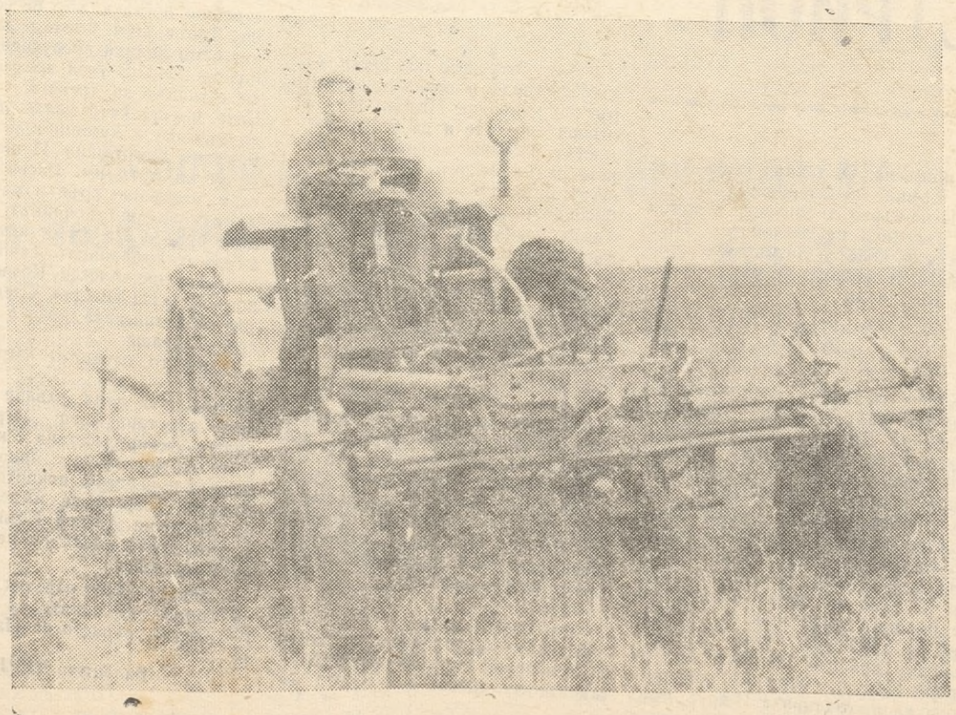
Отново настъпваше нощ. Сменните бяха на местата си. Сутрин та щеше да ги завари на машините.

Зия ИСМАИЛОВ

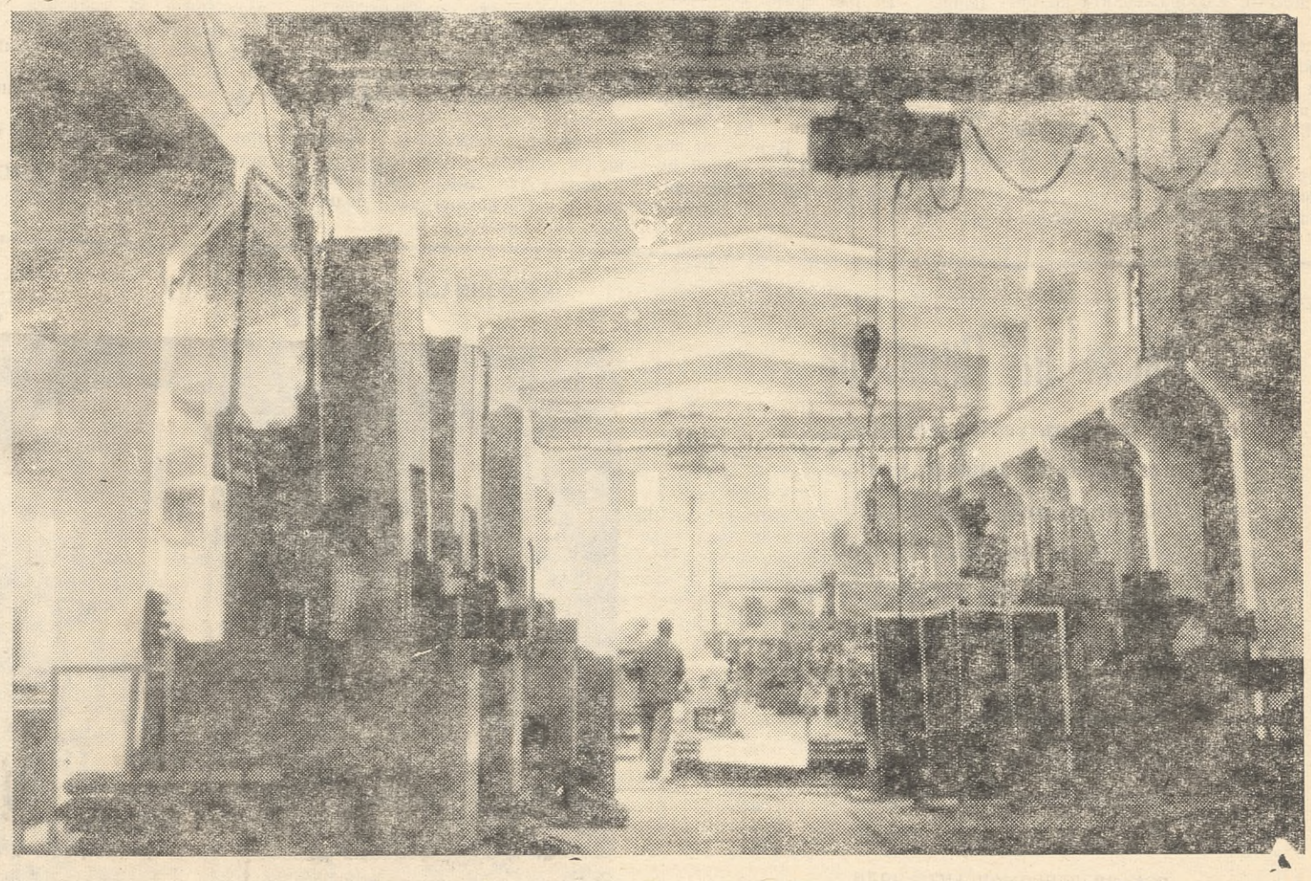
Наскоро в кооперативното стопанство на с. Голеш бе използувано в прибирането на боба новосъздаденото приспособление „ПКФ-8“ в НИПКИССМ — Русе от инженер Александър Иванов.

Посредством свободно въртящи се дискове, монтирани на специални рамки, прикрепени към самоходно шаси, то скубе 8 реда боб с междинна обработка от 45 до 50 сантиметра.

НА СНИМКАТА: Новото приспособление към самоходното шаси на работа в землището на ТКЗС — Голеш. Същото приспособление е пригодено и за трактор „Беларус“ и към него е прибавено събиращо устройство.

В просторните цехове на МЗ „Стомана“ могат да се извършват сложни производствени операции.

Помислете за мащабите на тази цифра

Пред четвъртвековния юбилей на свободата хиляди трудови колективи рапортуват за своите успехи и постижения, отчитат как са изпълнили обещанията си пред Партията и правителството. Тези дни обаче стана известен успехът на една много голяма армия от колективи и отделни хора, пръснати по цялата страна. Това е армията на изобретателите и рационализаторите. И ние с право се гордеем с нейния успех, защото той е общонационален, защото той събира като във фокус успехите и победите на българския технически гений.

Второто общонационално съвещание на изобретателите и рационализаторите, което се състоя през ноември м. г., гласува обръщение към всички работници, майстори, инженери, селскостопански труженици, служители и деици на науката в страната ни, в което ги призоваваше да внедрят през 1968 и първата половина на 1969 година изобретения и рационализации с икономически ефект 100 млн. лева.

Институтът за изобретения и рационализации съобщи, че челищата на техническия прогрес не само достигнаха стоте милиона, но и далеч ги надхвърлиха.

И ето — в навечерието на Девети септември в резултат на огромната по размах и резултати творческа дейност на хиляди и хиляди труженици, за година и половина икономическият ефект от внедрените предложения е над 124 800 000 лева!

Помислете си за мащабите на тази цифра. 124 800 000 лева! Вие, изобретателите и рационализатори, които месеци наред сте носили в ума си идеята за създаване на нещо ново, за усъвършенстване на нещо съществуващо, вие, които сте стояли до късно през нощта над скиците и чертежите, които сте експериментирали след края на работния ден край пещите, край машините, край епруветките, вие, които се взирахте в резултатите на изчислителните машини, които вече изпитахте удовлетворението на победители, когато внедрихте предложението си, осъзнайте, почувствувайте в какво голямо дело сте били съучастници, за постигането на какъв бляскав резултат сте приобщили своята мисъл, своите знания и усилия!

Вие, обикновени труженици, които знаете цената на изработения лев, помислете какво значи да икономисаш на народното стопанство 124 800 000 лева! И този икономически ефект е само за една година. Догодина той ще се повтори, другата — ще се потрети. Внедрените изобретения и рационализации ще дадат възможност в десетки предприятия и отрасли да се спре вносът на някои изделия и суровини, да се икономисат още значителни суми във валута. А лицензните за най-значителните изобретения, които ще бъдат продадени в чужбина, ще донесат нови доходи и ще умножат славата ни на техническа нация в много страни на планетата.

Нека сега да погледнем този резултат не само от икономическа гледна точка. Зад него стоят толкова нови, умни, творчески решения, постигнати в името на живота, на мира, на техническия прогрес, на добруването на хората. Тези решения — само за година и половина — бяха намерени и внедрени от наши, обикновени трудови хора, синове и дъщери на талантливия, упорит, трудолюбив български народ, потомци на Рачо Ковача и Колю Фичето. Защото имаше преди 25 години един Девети септември, защото след това победоносният социалистически строй отключи неизчерпаемите ни творчески сили, защото изпрати най-способните да се учат, обезпечи условия за най-пълна изява на талантите им и създаде възможности за най-бързо реализиране в живота на замислите, идеите, предложенията им. И това поколение от майстори, техници, инженери, научни работници, което израсна през тия 25 години, възпитано от Партията в преданост към народа и родината ни, което получи техническа култура в курсовете и школите, в техникумите и институтите, в кабинетите и библиотеките, предоставени му от държавата, сега то връща дълга си на социалистическото общество. То му дава с всяка измината година все повече изобретения и рационализации — все по-значителни в техническо и икономическо отношение. От тези 124 800 000 лева само за това полугодие икономическият ефект е над 43 млн. лева — най-висок досега.

И нашата страна ще навлезе в новия четвърт век от социалистическото си развитие не само с огромните нови заводи и ширни нивя, с електрически влакове и кит ни градове. Тя има сега един огромен безценен фонд от нови хора, хора творци, които с крали-марковски крачки ще я изведат към комунизма.

Ц. БАЛАБАНОВА

Събират смрадлика

Многообразна е работата на горския надзирател Георги Братоев. Той с помощта на кооператорите от района на Ситово създава нови гори, грижи се за тях, засява и отглежда селскостопански култури.

В последните дни е заангажиран със събирането на смрадлика. Планът му е 6 000 кг, и то в сухо състояние. Работа напрегната и не лека. Защото сега всички трудоспособни кооператори са заангажирани в стопанството. Но упоритият комунист организира десет ки пенсионери, пионери и трудоустроени хора и започна да бере смрадлика.

До 21 т. м. надзирателят имаше овършани и съхранени над 4 то на от тази ценна суровина. Най-добрите му помагачи са Зюлфия Исмаилова, Григор Михайлов, Мустафа Исмаилов и др.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Под ръководството на горския надзирател Колю Иванов от Горско стопанство Дулово, само за два дни кооператорите от с. Падина събраха за нуждите на медицинската промишленост 43 тона сурова смрадлика, вместо заплануваните 40 тона.

Особено добре се проявиха кооператорите Джевдет Ахмедов, Кямил Кямилов, Раиме Ибрямова и др. Сега смрадликата се изсушава, след което ще се овършее и се очакват да се получи около 10 тона суха маса.

Ахмед ДЕМИРОВ

О Б Я В А

ЗММ — СИЛИСТРА

търси да назначи работници на следните длъжности:

1. Машинописка	1
2. Огняри на парни котли	2 души
3. Кранисти	2 души
4. Стругари	3 души
5. Фрезисти	5 души
6. Шлосери	4 души

Постъпване веднага. Справки при „Личен състав“.

Тел. 27—40, 28—62

О Б Я В А

ДМП „БАЛКАНСКИ БАСЕЙН“ — ГР. СЛИВЕН

Т Ъ Р С И:

за рудниците на предприятието копачи VI и VII разряд.

Заплащане по разценка с право на премия.

Допълнителни доплащания за по-трудни условия на работа до 20 % върху основната заплата до 25 % за прослужени години и безплатна храна в размер на 0,75 лева на ден.

СПРАВКА: „Личен състав“ на предприятието, тел. 20-21, 20-22 — Сливен.

ПРАТЕНИЦИ ПРИ ЧЕРВЕНАТА АРМИЯ

СПОМЕН

На мене, д-р Слободан Палама ревич, югославски емигрант, и Иван Димитров, партийното ръководство в Силистра постави задача да преминем българо-ру мънската граница и поканим Червената армия да дойде в града, за да го освободи. На 7 септември в 18 ч. отидохме в едно лозе и обсъдихме плана. Нито аз, нито д-р Паламаревич имахме що-годе военна подготовка, даже не бяхме служили в армията. Само Иван Димитров бе служил и събитията го завариха в безсрочен отпуск.

Местността ни беше позната ка то дланта на ръката. Трябваше да преминем границата не покъсно от 3,30 ч. на 8 септември с оглед да бъдем в щаба на съ ветските войски към 5-5,30 ч. За най-удобно наблюдение избрахме пътеката зад градските гробища в Силистра. Огледахме всичко наоколо. Нищо не се чуваше. Цареше пълно безмълвие. Преценихме, че няма опасност и навлязохме в румънска територия. След като повървяхме, спряхме и се питахме дали да вървим по шо сето за Остров, или да се отбием по височините. Размислихме, че е по-добре да се движим все по шосето. Съображенията ни бя ха, че съветските войни могат да ни забележат по-лесно. Бяхме дивилни и по-изгодно бе да вър вим по шосето, а не да се крием. Та нали желаехме да ни открият!

Настъпваше утрото на 8 септем ври 1944 г. Едва след като из вървяхме четири километра, за белязахме човешка фигура. Дви жеше се съветски боец. Заговорихме на българо-руски. Той посочи накъде да вървим. След малко доближихме команден пункт. Съветски майор отдава ше по телефона разпореждания. Като ни видя, остана крайно из ненадан. Представихме се и по молихме го да ни отправи за щаба на дивизията. Там ни по срещна снажен полковник, с усмихнато лице. Ръкува се с нас сърдечно, сграбчи ни през кръс та и ни покани да седнем. Вед на га разпореди да ни нахранят. За първи път той и щабът вижд даха българи. Подробно ни раз пита, попита и за разположението на българските и немски вой ски по границата. Отговорихме му изчерпателно. Особено много наблегнахме на обстоятелството, че няма никакви вражески вой ски. Уверихме го, че не ще се срещне български войник, който ще стреля срещу Червената ар мия, която дълго очакваме ка то освободителка. Разказахме и за състоялия се митинг предния ден в града и предадохме горе щата молба на нашето партийно ръководство, че ги очакваме ка то скъпи гости.

Бе осем часът. Дадоха ни заку ска. За първи път ядох руски борш. В това време полковни кът нареди да му донесат тоалет ната кутия, в която освен бръс нарски принадлежности имаше и един плик, пълен със снимки. Той ни показа фотографиите. Извър вял е с тях хиляди километри по бойните полета. В знак на по братимяване д-р Паламаревич му подари запалката си. Полковни кът се трогна много и поднесе пакет съветски цигари. Едва тук научихме, че на 8 септември съ ветските войски ще навлязат в България. Това щеше да стане в 10 ч. московско време. Оста ваха още 35 минути. Горяхме от нетърпение да видим тази велич ествена картина. След като се върна от доклад при генерала, пол ковникът промени настроението си. Каза ни, че ако всичко това, което му разказахме, се окаже лъжа, последиците са за наша сметка. За втори път го уве рихме, че населението на Силистра ще посрещне с цветя и песни Червената армия. Настоявахме да се изпрати една рота автоматчици и танкисти да завзе мат града. Той се засмя на предложението и рече, че сме закъснели. Това е сторил вече, но не е получил сведения.

В щаба спря разузнавателна кола. Слязоха капитан и старшина. Докладваха нещо на полковника и ни поканиха да се качим в колата. Зарадвахме се, че ще се върнем скоро в Силистра. Трябваше да се разочароваме. Ко лата ни отнесе към Остров, а не към Силистра. Не спряхме и в Остров, а продължихме. Мъчех ме се по лицата на нашите при дружители да разберем нещо, ала сериозността им ни респекти раше. Мълчаха. Ние през цяло то време говорехме, радвахме се, че ни предстоят още срещи със съветски командири. Пристигнах ме в с. Гърлица. Колата влезе в един просторен двор. Казаха ни да слезем. Настаниха ни в една стая. Дойде един полков ник и ни покани да седнем. Взе да ни разпитва. Въпросите бяха както при първата среща. Разговаряхме и с един майор, който се интересуваше от чисто разузнавателни сведения. Подир малко двамата сърдечно се ръку ваха с трима ни и съобщиха, че заминават за Силистра. Всичко, което сме казали, се потвърди ло от донесенията. Бяхме сигур ни, че ще пътуваме за родния град. Ала и сега трябваше да останем разочаровани. Качихме се в колата и потеглихме за с. Галица.

Слънцето залязваше, а отсто яхме на 40 км от Силистра. Ня махме нищо за ядене. Старшина та, който ни водеше, разбра то ва и ни донесе ядене. После ни придружи до главното шосе за Силистра. Подир братска раз дяла ни остави. Тръгнахме сами пеш по шосето. Стотици съвет ски коли профучаваха покрай нас, но никоя не спираше. Наближа ваше 21,30 ч., а отстояхме на 25 км от Силистра. Настигна ни камион. Вдигнахме ръце и той спря. Аз се качих в кабината, а Иван Димитров и д-р Паламаре вич седнаха върху чувалите с брашно. В Силистра пристигнах ме в 22,30 ч. Хиляди съветски войни се бяха разположили по тротоарите на главната улица. Отпочиваха от усиления поход. Под такта на военна музика ня кои колони отиваха към Русе, вървяха по пътя за Берлин.

Така завърши нашата мисия при Червената армия. Тя остави незаличими следи.

Христо ЙОРДАНОВ
гр. Ст. Загора

Силистренските плувци на второ място

В неделната привечер Силистра посрещна участниците в много етапното щафетно плуване по ре ка Дунав. Завършила през 1952 година в Русе, сега, след 17 годи ни, щафетата се проведе под шеф ството на вестник „Работническо дело“ под името „Слава на осво бодителите“.

Тази крупна проява, която бе посветена на 25-годишнината от социалистическата революция в България, показа успехите на плувния спорт в нашите крайду навски селища. Участвуваха пет отбора от Великотърновски, Си листренски, Михайловградски, Ви дински и Врачански окръзи. В седемте етапа от Видин до Сили стра участниците преплуваха раз стояние от 429 км.

Представителите на Силистра — отлично подготвени младежи и пионери — по целия маршрут се движеха с първите и в крайно то отборно класиране заеха второ място след плувците на Велико търновски окръг. На трето мя сто се наредиха плувците от Ми хайловградски окръг.

Вечерта в ресторант „Дунав“ стана тържественото награждаване на победителите от предста вителя на в. „Работническо дело“ Богомил Янков. На победителите — великотърновските плувци — бе връчена преходната купа.

(СТ)

„Доростол“ — „Раковски“ 3:0

ХЕТ-ТРИК НА ЗАШЕВ

С играта си срещу севлиевския „Раковски“ силистренските футбо листи дадоха още едно обещание пред зрителите през този шампи онат да не ги поставят пред диле мата: да отидат ли или не на мач. „Доростол“ победи с катего ричен резултат, който можеше да бъде чувствително по-голям, ако не бяха проиграни няколко съв сем чисти голови положения.

В първите минути гостите съв сем не показаха, че имат намере ние само да се бранят. До 20 ми нута топката ставаше притежа ание ту на единия, ту на другия отбор. Нападателните ходове на „Раковски“ се дирижираха от умния и техничен Маринов (8), но оставаха без завършек. След първия гол обаче доростолци за играха в един стил, който поста ви севлиевските футболисти в незавидна светлина. Защитата им бе сломена от нескончаемите ата ки на Ценов (11), който се сдо ваваше и на двата фланга, на Зашев, който устоя на предвари телното си обещание да „напра ви“ хубав мач, на Тодоров — съ що пробивен и находчив. От сре ната линия Каталиев и Стефанов не само подхранваха с топки, но и самите те отправиха удари към вратата от средни разстояния, а често и изникваха във вратар ското поле. Защитата ни даде са мо една възможност на Русанов (7) „да се разпише“, но той не улучи очертанията на вратата.

Превъзхождахме гостите в кон диция, а още повече в техническо отношение. Неоправдано е само, че нападателите ни не материали зираха голямото превъзходство в повече голове. Не смятаме, че на Гъ лъбинов, Стефанов и Зашев им е липсвало желание да оползотво рят явните възможности, но може да им се препоръча по-голяма съсредоточеност в последния ре шителен момент. Всъщност Гълъ бинов допуска и друга грешка: преодолява един нападател, кое то за него не е особена трудност, а след това изчаква втори път да го излъже.

Зашев направи хет-трик. В 25 минута Каталиев отдалеко отпра ви към вратата висока и силно фалцирана топка. Любенов (1—Р), който спаси отбора си в много решителни моменти, я из пусна и централният ни нападател през много играчи я прати в мрежата. Само след десет минути Ценов от десния фланг центри ра успоредно на вратата и За шев красиво отклони с глава — 2:0. Третият гол той отбеляза от ново след грешка на вратаря през второто полувреме. Изобщо реализирахме два „неизработени“ гола, а пропуснахме двойно пове че създадени положения.

Любомир КАПИТАНОВ

(СТ)

МЕЖДУНАРОДЕН КОЛОПРОБЕГ „РАДЕЦКИ“

На финала в Силистра — първи Ришард и отборът на Полша

В неделя по обяд пред ОК на Партията финишираха участници те в Четвъртия традиционен меж дународен колопробег „Радецки“, организиран от Съвета за селото при ЦС на БСФС.

В граничното село Брегово, Ви динско, преди пет дни стартираха девет отбора — от Старозагор ски, Силистренски, Шуменски, Плевенски, Габровски, Толбухин ски, Разградски и Русенски окръ зи и ЛЗС (селска спортна орга низация в Полша), но седемте етапа и лошите атмосферни усло вия свалиха от седлата много ко лоездачи и три отбора, които не довършиха състезанието.

„Острият“ старт на последния етап — от Пиргово, Русенско, до Силистра — бе даден на моста на дружбата зад Русе. Останалите да се състезават докрай 22 коло ездачи вървяха в пакет почти през целия път от 120 км и чак по улиците на Силистра решиха изхода на борбата. Пръв мина бялата линия и се окичи с венеца на етапен победител полският коло ездач Гац Ришард. Той изми на разстоянието за 3.41:30 часа. От дясната му страна на пиедес тала на победителите застана не говият сънародник Вацлав Кос тер, а трети се класира Георги Димитров от отбора на Силист ра. В отборното класиране за ета па на първо място е полският от бор, следван от отборите на Габ рово и Толбухин.

Крайно отборно класиране за пробега: 1. Габрово. 2. Плевен. 3. Толбухин. Отборът на Силист ра е на пето място.

Индивидуален победител в пробе га стана толбухинският състеза тел Мартин Стоянов, следван от Дилян Захариев — Плевен, и Ни кола Василев от отбора на Сили стра.

В състезанието за катерачи най-много точки събра габровча нинът Георги Одрински. Следват Мартин Стоянов — Толбухин, Вацлав Костер — Полша, Митко Тотев — Силистра и др.

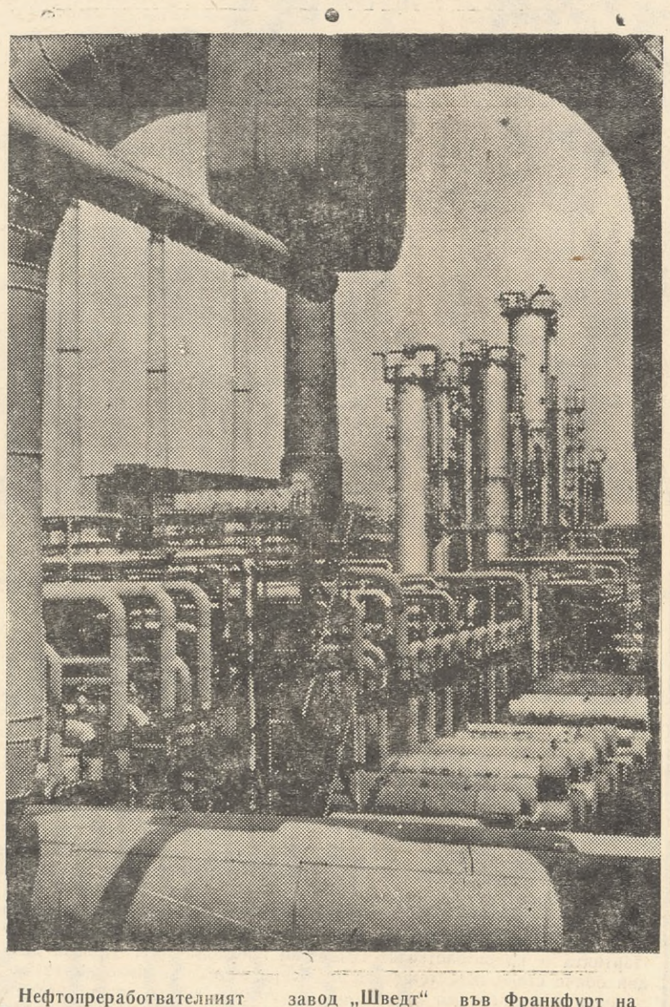
Песен за Силистра

Дунавът пътува отдалече,
пее Дунав от зори до мрак.
Но когато дойде време вече
да напусне българския бряг —
люшне се за миг вълната бистра,
на последния завой поспре —
светлата усмивка на Силистра
в свойта глъбина да събере.
Да запомни улици и песен,
да запомни хора и звезди.
И да носи тоя град чудесен
чак до черноморските води.

Аз дойдох при тебе отдалече,
в тебе скитам от зори до мрак.
Но когато дойде време вече
да напусна ясния ти бряг —
ще се спра с душа добра и чиста,
за минута в тебе ще се взра —
светлата усмивка на Силистра
в двете си очи да събера.
Да запомня златната ти есен,
твойта прелест, твоите звезди.
И да тръгна с тихата си песен,
във която ще живееш ти.

Георги СТРУМСКИ

ИЗ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ СТРАНИ

Нефтопреработвателният завод „Шведт“ във Франкфурт на Одер в ГДР стана през последните години най-големият производител на суровини в страната. Всяка втора кола в ГДР върви с бензин или дизелово гориво от „Шведт“. Понастоящем се произвеждат годишно около 4,3 милиона т нефт.

НАШИЯТ ЮБИЛЕЕН КОНКУРС

СЪРЦЕТО НА ПАРИСТРИОН

Слънцето се беше отпуснало тежко в морето, люляно от лени вите бавни вълни, и там, където бе потънало огненото му кълбо, водата имаше цвета на разтопен метал. Наближаваше обяд и го рещината бе прогонила хората зад дебелите каменни зидове на къщите. Улиците на Константино полис, столицата на могъщата Византийска империя, пустееха.

Император Михаил Парапинак се беше затворил в палата си и замислен хапеше пръсти. Беше разтревожен и неспокоен. Слугите се движеха тихо като сенки, ня как странешком, страхливо и угод нически. Тази сутрин императо рът на огромната Византийска им перия не беше пуснал при себе си никого. И ето вече втори час седеше в тая неудобна поза, пре гърбен и втренчен в една точка. Имаше какво да тревожи сърцето на императора през лятото на 1070 година. Краката му, изтръп нали от неудобния седеж, го забо ляха и той стана. Беше среден на ръст, около четиридесетгодишен, вече започващ забележимо да пълнее. Очите му, прекалено светли, веднага се отделяха на мургавото лице с изострен нос. Беше умен, но страхлив. И може би затова несполуките го преслед ваха. Огромната империя искаше здрава ръка, а Михаил Парапи нак не беше достатъчно силен. Хазната беше празна, двете на шествия на печенегите съвсем объркаха плановете му. А сега и това. Кой можеше да предполо жи, че всичко ще завърши така, когато преди половин година той нареди да не се изплатят запла тите на граничарите по долното течение на Истрос. Дръстърци се разбунтуваха, обесиха катепана на крепостта и засъбираха войс ка. Разбира се, Парапинак и не мислеше да се бие с тая сбир на. Той разчиташе на хитростта си. И един ден повика в двореца оня славянин, когото съдбата ко знае как бе довлякла в престол ния град. Нестор дойде в Констан тинопол с някакво пратеничест во, с някаква молба от български те земи, от провинцията на импе рията и императорът го бе зад жал като заложник. А сега има ше нужда от него. Нестор се бе ше оженил тук, но само след две зими жена му почина. Славянин ът ходеше облечен във византий ско облекло, говореше чисто езика им, но Парапинак не му вяр ваше. Знаеше, че кръвта вода не става. Но нямаше друг избор.

Император Михаил Парапинак изпрати Нестор за катепан на Дръстър. Няколко цели преслед ваше той с това, но основното бе да се прекратят вълненията там по границата. Когато това станеше, императорът щеше да по ка да му донесат главата на вой водата Татуш. Бяха му писали до верени хора от Дръстър, че той бунтува народа. Един войвода ис каше да вдигне въстание срещу Византия. Императорът със сил удари с юмрук масата. Заболя го и той намръщи лице. Колко не лепо беше все пак това. Извед нъж в предверието затропаха те ки стъпки, заспориха приглушени гласове. Парапинак се ослуша. Стражите не искаха да пуснат ня кого при него, но той настояваше. Императорът отметна алена та завеса. Един дребен войник се похлупи по очи в краката му. Им ператорът мълчаливо се отстрани от входа и пропусна край себе си непознатия. После пусна завеса та и все така мълчаливо отиде и седна на стола.

— Те са вече отсам Хем — тихо каза войникът.

Император Михаил Парапинак не трепна. Само лицето му бавно започна да се налива с кръв. Той сви юмруци. Това никога не бе очаквал. Някакъв войвода, вонящ на кожи и тор, водеше войска срещу Византия. Но стените на Константинопол са угасявали мно го желания.

— Видях ги — заговори отново войникът — хиляди са. И Нестор е с тях.

Михаил Парапинак можеше да си представи какво представля ват сега тези хиляди въоръжени едри страшни мъже, отрасnали по бреговете на Истрос. А с тях с игурно имаше и много печенеги. Това бе ше страшно. Особено сега, кога то в столицата нямаше и хиляда войници, годни да се бият. А ня маше и време да се търсят наем ници. Пък и да имаше, с какво ли щеше да им плати. Лицето на императора посивяваше.

— Иди си — махна той с ръка.

Да, огромна земя беше Пари стрион. И Дръстър беше истин ското й сърце. Но това сърце бие ше много по-буйно, отколкото се искаше на императора на Визан тия.

* * *

Една седмица престоя войската на Татуш под стените на Констан тинопол. Не нападаше. Само из чакваше. И за тези седем дни само веднъж пламна битка. Но кол цина бяха византийците. А кога то подвижният мост вече се вди гаше зад бронираните войски, свирна стрела и опари от ляво гръдта на Нестор. Много отблизо беше и кожената ризница не из държа. До вечерта катепанът на Дръстър издъхна. Погребаха го на чужда земя. Но го погребваха свои. А два дни по-късно Татуш потегли с войските си обратно. Страхуваше се от предателството на печенежките вождове.

* * *

Оттогава бяха минали осем найсет години. На престола на Византия бе застанал император Алекси Комнин. Слаб и висок, прекалено самонадеян, той беше постигнал победи в някои битки и сега искаше да накаже дръстър ци. И тежката непобедима визан тийска войска потегли към сърце то на Паристрион.

Още не бяха стигнали подножи ето на Хем войските, а вече чув ствуваха, че не са във Византия. Ту тук, ту там внезапно изскача ха малки отряди конници и ата куваха на бързите коне опашката или обоза на войската. Но Алек си Комнин не влизаше в бой с тях. Те бяха хората на Сеслав, на Хали и Саца, бившите хилядни ци на Татуш, сегашни управи тели на области в новата държа ва, които имаха под командуване то си по няколко стотици войска. Пък и не можеха да ги настигнат тежките ромейски коне. Но те са ми щяха да се предадат, когато научат, че Дръстър е превзет. Нататък се бе запътил императо ът. Там управляваше Татуш, прочутият дръстърски войвода. За него Алекси Комнин готвеше особена участ. Не можеше да забрави той и да прости, че този бъл гарин не само беше откъснал от Византия земи, които според Ком нин й принадлежаха, но и помог на преди четири години на въста налите павликяни около Филипо полис. Колко главоболия му съз дадоха тогава тия размирници. Днес императорът отиваше да на каже този, който бе дръзнал д се опълчи против империята.

В далечината се мярна черна точка, която приближаваше. Иде ше някой. Императорът вдигна ръка да се запази от слънцето и се вгледа. После се усмихна скъ пернически. Това трябваше да е някой от неговите хора, настане ни от по-рано зад дръстърските стени. Не се лъжеше императо рът. Когато конникът пристигна, той бързо се свлече от седлото и коленичи в прахта пред Ком нин.

— Трябва да се бърза. Татуш напусна Дръстър и се отправи при куманите да дири помощ. А в крепостта няма много хора. Тряб ва да се бърза.

Императорът се намръщи. Не обичаше да му дават съвети. Още повече с такъв тон. Но сега беше време за това. А и той ня маше да забрави този „съветник“ бяха обсаждали и превземали крепости, а тук като че ли не им даваха и сериозен отпор. Не бя ха минали и два часа, а един от ряд вече се биеше на стените, а десетина войници се опитваха да разтворят портата и да спуснат подвижния мост. Императорът от ново разтегли устни в усмивка. И от тая сган се беше изплашил на времето Парапинак. А защитници те вече бяха изоставили стените и се бяха затворили в двете ци тадели на крепостта. Алекси Ком нин вече даваше знак да разбият вратите, когато дотича един вой ник и тихо му прошепна нещо. Императорът изостави всичко и тичешком се заизкачва на една от кулите. А когато вече бе горе, сякаш нещо го блъсна назад и той отстъпи крачка. Додето сти гаше погледът му в настъпващия здрач, полето бе почерняло от войска. Българите! Идеха остав ените от Татуш в засада дръстър ци. Значи всичко е било измама. Тази лесна победа, превземането на Дръстър. Комнин яростно пре хапа устни и изруга. Играеха си с него като котка с мишка. Нака раха го да влезе в тази дупка и го затвориха. Хвърли поглед към Истрос. Никакъв изход.

И император Алекси Комнин нареди да се приберат войските, да се затворят портите и да се вдигне подвижният мост. От обса дител той се превърна в обсаден и трябваше да търси спасение зад стените на Дръстър, нападан отвътре и отвън. Ах, да можеше да строи и разгъне за бой вой ските си... Но нямаше къде. Бълг арите го бяха надхитрили.

* * *

Когато слънцето за трети път събуди града и реката, императо рът не издържа. Нареди да се отворят портите и да се спус мостът. Искаше да срещне врагове т си на открито, в това голо, негостоприемно поле. Но неговите бронирани конници някак много бързо разкъсваха веригата на българите и тя всеки път отново се затваряше, откъсвайки от огромната гъсеница малък отряд, който пред очите на останалите просто се стопяваше под удари на тези облечени в кожи едри мъ же.

Когато император Алекси Ком нин разбра какво очаква тежки те му неповратливи конници, зас кърца със зъби, разгъна във вет рило предните отряди на войска та си и като удари с тях дясното крило на българите, се отправи към Велики Преслав, оставяйки разправата си с дръстърци за по благоприятни времена.

* * *

Татуш опна поводите на коня си и изправи силното животно на задните му крака. Зад него се стълпиха дребните кумански кон чета и заговориха бързо-бързо нещо на своя език четиримата вожда. Но войводата само махна с ръка. После скочи от коня си и с удоволствие се протегна. Изпу каха кости, стана му весело. Бе ше едър, с дълги коси, падащи на раменете му, вече леко прошарени. Дългите му мустаци се спу щаха право надолу по татарск и достигаха до подбрадника на ко жения шлем. Татуш постоя минут ка с присвити очи, обърнат по по сока на Дръстър, после се метна на седлото и се изправи на стре мената. В облак прах точно сре щу него препускаха конници. Вой водата на Дръстър ги дочака на коня си. Когато групата пристиг на, един конник, по-възрастен от другите, се отдели и приближи.

— Войводо, прогонихме ги. Из бягаха, войводо! — по сухото му лице личеше радостта.

— И защо ти е толкова весело, Сеславе? Нали живи си отидоха?

— Ама, войводо... — Сеслав се обърка и обидено замига. — Не си ли доволен?

— Смърт за тях, Сеславе, смърт! Събери началниците на войската и елате при мен в двореца.

И Татуш стисна колене и при шпори коня.

Нея вечер до късно горяха бо рините и кандилата в двореца на Татуш в Дръстър. Нещо обсъж даха, готвеха нещо.

Преваляше полунощ, когато ня какъв особен тътен стресна съня на императора. Алекси Комнин скочи и се ослуша, пребледнял от страшна догадка. Не, не се лъже ше. Такъв шум можеха да вдиг нат само хиляди препускащи в полето коне. В това време проех тя сигналът за тревога. Късно! Като вихър, като валяк премина ха българи и кумани върху заше метените византийци. И нищо не устоя по пътя им. Изсвистяваше сабя, плисваше кръв и като сянка отминаваше конникът. Войни щите бягаха. Не им оставаше вре ме да се отбраняват. Такова крат ко сражение Алекси Комнин ни кога не беше виждал. След около час византийската войска вече не съществуваше.

А когато слънцето изгря отно во над тази земя, завари на ко нете, залутани сред огромното поле, четиридесетина конника. Един от тях беше с яркочервена мантия и червени, покрити с прах ботуши. Това беше императорът на Византия Алекси Комнин и всичко, което оцеля от непобеди мата му войска.

А някъде далеч зад тях издига ше гордо страшните си стени Дръстър — сърцето на Паристри он.

Валентин ЧЕРНЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ—СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 103 (1572) | Четвъртък, 4 септември 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

...ОЩЕН ИМПУЛС ЗА ТВОРЧЕСКИ ТРУД

...становлението на ЦК на ...I и на Министерския съвет ...НРБ за увеличаването на за... ...ите на някои категории тру... ...и се и за намаляването це... ...е на някои стоки за широко ...ребление още един път пока... ...жизнеспособността на нашия ...ой, доказа на дело, че грижи ...на Партията за повишаване ...общото благосъстояние на ...рода са непрекъснати. Затова ...бе посрещнато от всички тру... ...ди се със задоволство и енту... ...азъм.

...ЕНКА ЧЕРНЕВА — секретар ... партийната организация в ...ИП „Добруджа“

Новото постановление за уве...чаването на заплатите и за на...аляването на цените на някои ...оки бе посрещнато от текстил...ите работници с особено голя...о задоволство и радост. Защо...о то чувствително засяга наши...е работници и около 90 на сто ...т тях ще имат повишение на заплатите. Хората се радват, че на текстилците, пък и на всички други, се оказва необходимото внимание и признание и се убеждават, че с всеки изминат ден живеят по-щастливо. Освен това увеличението с 10 на сто на заплатите на текстилните работници, както и на специалистите със средно техническо и висше образование, има конкретно значение за нас, защото ще ограничи до голяма степен текучеството в нашето предприятие на такива кадри.

Оживлението, което цари сега в нашите цехове и бригади, говори недвусмислено, че тази голяма придобивка ще се отрази благоприятно както на производствения процес, така и на бъдещия приток на работници и инженерно-технически кадри в предприятието. Известно е, че сега ни предстои разширение. Нашите работници отлично разбират, че тази придобивка е и задължаваща и аз съм сигурна, че тя ще ги стимулира в завоюването на още по-големи трудови победи.

ВЪЛЧО ПЕТРОВ АТАНАСОВ — бригадир на елмонтажна строителна бригада

Новината за голямата придобивка научих още в събота вечерта. Аз, пък и моите другари от бригадата, я посрещаме с голяма радост, защото тарифната ставка на нашето възнаграждение се увеличава с 10 на сто. Сигурен съм, че всички строителни работници се радват, защото новото увеличение ще обхване над 85 на сто от състава на нашата строителна организация. Освен това намалението на цените на някои стоки за широко потребление също ще се отрази, тъй като то фактически е още едно увеличение на заплатата. Ето, аз ще си купя сега перални, прахосмукачка, имам вноска за строеж и намаляването на цените на жилищното строителство, а и цените на цимента, също има значение за общата стойност на апартамента. Убеден съм, че това ще ни стимулира в бъдещата ни работа, защото тази радостна придобивка най-красноречиво доказва, че за нас има кой да се грижи. И ние ще се постараем да отговорим достойно.

АТАНАС КУНЕВ — технолог в ОП „Автотранспред“

Новината за увеличаването на заплатите и намаляване цените на някои стоки дойде като желана гостенка и в нашето предприятие, в домовете на всички мои колеги. Тя безспорно се посреща с радост, защото моята заплата и заплатата на колегите ми ще се увеличи с 10 на сто, като на техници-специалисти. Сигурен съм, че Постановлението ще окаже своето благотворно влияние във всички области на живота, а за нас специално и за моята работа ще се отрази в повишаването на качеството на ремонта, на цялата дейност на предприятието. И другояче не може да бъде — за грижите трябва да се отплатим, да заработим с нови сили.

Юбилейна среща на сдружени земеделци

Във вторник в Силистра се състоя среща на изтъкнати деятели и дългогодишни активисти на БЗНС в окръга, посветена на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България. Гости на срещата бяха първият секретар на ОК на Партията Георги Кардашев, членът на Управителния съвет на БЗНС и заместник-завеждащ отдел „Селско стопанство“ на ПП на БЗНС Стефан Андреев.

Председателят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков прочете доклад за приноса на сдружените земеделци от окръга в установяването на народната власт, създаването на кооперативните стопанства и социалистическото строителство. Той подчерта, че членовете на окръжната земеделска дружба рамо до рамо с комунистите работят за укрепване на работническо-селското единство и комунистическо-земеделското братство. БЗНС е верен съюзник на Партията в строителството на социализма. Партийните организации и земеделските дружби от окръга воюват съвместно за завоюване на още по-големи успехи във всички области на живота. Благотворно влияние за заякчаване на братските връзки между БКП и БЗНС даде историческият Априлски пленум на ЦК на БКП от 1956 година.

Отзовавайки се на Възванието по случай 25-годишнината на Деветосептемврийската социалистическа революция, сдружените земеделци от окръга поеха ангажимент да получат обща селскостопанска продукция за 25 000 000 лева и дадат надпланово производство за над 1 600 000 лева. Те са уверени, че ще устоят на дадената дума пред Партията и народа.

Присъствуващите бяха поздравени от името на ПП на БЗНС и лично от съюзния секретар Георги Трайков от Стефан Андреев. В своето изказване той се спря на големите промени в живота на страната и Силистренски окръг, които настъпиха в годините на народната власт. Изтъкна самоотвержения труд на сдружените земеделци за процъфтяването на селското стопанство и за възхода на икономиката на социалистическа България. Изказа увереността на ПП на БЗНС, че Силистренската окръжна земеделска дружба още по-сплотено и единно ще върви под победното знаме на Партията. Връчи юбилейната значка и грамотата на ПП на БЗНС, учредени в чест на 25-годишнината на свободата, на първия секретар на ОК на Партията Георги Кардашев и председателя на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков. Пожела на сдружените земеделци-активисти нови, още по-големи успехи.

С приветствено слово се обърна и първият секретар на Окръжния комитет на БКП Георги Кардашев. Той изказа голямата благодарност на Окръжния партиен комитет и на всички комунисти от окръга към братското сътрудничество и подкрепа в социалистическото изграждане на окръга. Говори и за величавите борби на комунисти и сдружени земеделци за извоюване на народната победа. Големите преобразования, настъпили през последните 25 години в окръга, са дело на труда и ентусиазма на комунисти и сдружени земеделци. Изтъкна заслугите на БЗНС като съюзник на Партията за изграждане на нова социалистическа България. Под ръководството на окръжната партийна организация и занагред комунисти и сдружени земеделци ще водят борба за постигането на още по-големи победи.

Изпратени бяха поздравителни телеграми до ЦК на Партията и УС на БЗНС.

225 активни деятели на БЗНС от окръга бяха наградени с юбилейната значка и грамота на ПП на БЗНС.

В. ЙОРДАНОВ

Рапорт на силистренските комсомолци

На 2 септември в салона на Окръжния народен съвет в Силистра се състоя тържественият юбилеен пленум на градската организация на Комсомола за отчитане делата, с които младежта от древния и обновен град посрещна големия празник. Сред многобройните гости бяха инспекторът от ЦК на БКП Крум Грозданов, членовете на Бюрото на ОК на Партията Станчо Николов, Шакир Шакиров и Атанас Киров и Трофимов Валентин, полковник от Съветската армия.

Своя дар от разностранни дела за славния четвъртвековен юбилей на свободата младото поколение на Силистра готви още от началото на 1968 година. Самоотвержено и вдъхновено се трудят в различните предприятия на града 84 младежки производствени единици с 1 500 участника. Още през м. август на миналата година три младежки бригади на влязоха в юбилейната година, приеха призива на софийските и пловдивските бригади и излязоха със собствен призив-обещание. Движението за комунистически труд в юбилейната година роди и най-големия успех на младата работническа класа от Силистра — на 2 август т. г. младежката бригада „Христо Смирненски“ от Завода за металорежещи машини навлезе в шестата петилетка. Неотлъчно я следват по трудови постижения бригадите на Хаиг Хорян от ДИП „Добруджа“, на Иван Генов от ТПК „Метал“, на Стойчо Узунов от Стройрайона. Други 12 младежки бригади още през юли преизпълниха деветмесечните си планове, а от останалите няма нито една, която да не изпълнява програмата си.

Забележително е дръзновението на младата техническа интелигенция. Съветите на младите специалисти, които обхващат 335 комсомолци, решиха 35 теми от плановете на предприятията с над 800 хиляди лева икономически ефект. 56 млади рационализатори направиха 17 рационализаторски предложения. В движението за технически прогрес най-много се отличиха комсомолците от ЗММ и Завода за организационна техника.

Заедно с другарите си от фабрики и учреждения, с високи успехи в обучението, труда и политическата работа посрещат юбилейния празник и средношколците. Сега Комсомолът е още по-активен помощник и деен организатор на полезни инициативи в училищата.

Мероприятията по политическата просвета и военно-патриотичното възпитание бяха основно звено в политическата работа сред младежта. В 98 учебни звена се обучаваха около 4 200 комсомолци. Проведоха се многобройни политически, просветни и културно-масови инициативи — вечери на войнишката майка, походи, двубои, викторини, рецитали, ленински дни, читателски конференции и др.

Забележителни успехи постигнаха силистренските комсомолци и в художествената самодейност, физкултурата, спорта и туризма.

Рапортът до Бюрото на ГК на БКП бе връчен на първия секретар на градската партийна организация Станчо Николов.

Приветствие поднесе и първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров и съветският полковник Трофимов Валентин, един от първите съветски воини, прекосили на 8 септември 1944 година българската граница до Силистра. На градската комсомолска организация той подари барелеф с образа на Ленин.

Асен Чапкънов, председател на ОК на борците против фашизма и капитализма, връчи партийни билети на първите от комсомолския набор в Партията.

Участниците в пленума гласуваха телеграма до ЦК на БКП, а след това свдоха цвета и положиха венци пред паметника на добруджанските революционери.

Любомир КАПИТАНОВ

С преизпълнени планове

В тези напрегнати юбилейни дни, когато големият празник е съвсем близко, трудещите се от окръга с още по-голямо въодушевление и ентусиазъм работят за завоюването на по-високи производствени успехи. Един след друг рапортуват колективите на различни предприятия за изпълнение и преизпълнение на плановете за осемместечието, за достойно посрещане на светлия юбилей. За постигнати успехи рапортуват и предприятията от кооперативната промишленост.

Благодарение на правилната организация на разгорялото се социалистическо съревнование, КООПЕРАТИВНАТА ПРОМИШЛЕНОСТ изпълни плана за обема за осемте месеца 103 на сто и произведе надпланова продукция за 254 000 лева.

С най-големи предюбилейни успехи посрещат славната годишнина работниците и работничките от ТПК „СЪЕДИНЕНИЕ“ — Тутракан, които изпълниха плановите си показатели 107.7 на сто и дадоха надпланова продукция за 45 000 лева. С не помалки успехи ще посрещнат 25-годишнината от деветосептемврийската победа и работниците и работничките от ТПК „ДОБРУДЖАНКА“, които изпълниха производствения си план за осем месечието 106.8 на сто и произведоха за народното стопанство надпланова продукция за 77 000 лева. Това още един път говори за техния високосъзнателен и всеотдаен труд.

За преизпълнение на плановите си показатели рапортуват и работниците от ТПК „МЕТАЛ“. Те дадоха надпланова продукция 42 000 лева и изпълниха плана за осемте месеца 102.3 на сто. Не останаха по-назад и трудолюбивите труженици от ТПК „МИР“, които благодарение на упоритя си труд преизпълниха плана с повече от 2.5 на сто и произведоха в повече продукция за 35 000 лева.

С преизпълнение на обемния показател изпратиха осемместечието и колективите на ТПК „9-ти СЕПТЕМВРИ“ — 102 на сто и 12 000 лева надпланова продукция, на ТПК „ДУНАВ“ — 101.2 на сто и 23 000 лева в повече, ТПК „НОВ ЖИВОТ“ — Тутракан и др. Те говорят за всеобщия стремеж славният юбилей да се посрещне достойно. И преодолели всички трудности, трудовите колективи от кооперативната промишленост го посрещат.

С високи успехи посреща славния юбилей на свободата младият производственик Христо Господинов от Завода за металорежещи машини в Силистра. Той влага голямо старание и умение, поти га отлична изработка на изделията.

Половината слънчоглед е прибран

Кооператорите от тутраканското стопанство бързат да завършат пред празника жътвата на слънчогледа. Досега е прибрана реколтата от 4 000 дка, което е половината от засятата с тази култура площ.

Първи завършиха отговорната задача механизаторите от с. Търновци за няколко дни те прибраха 800 дка слънчоглед. Очаквани те добиви от блоковете, запазени от природните стихии, се изпълняват. Най-голямо е плодородието в участъка на с. Царевдол. От 300 дка площ механизаторите жънат средно по 280 кг зърно — бункерно тегло.

Живко ТРУШЕВ

Нужна и високоефективна

Саратовската система е могъщ фактор за значителното повишаване качеството на произвежданата продукция, за създаването научна организация на труда и управлението, за висока култура на производствения процес. Затова от известно време в нашата страна се намира работна група от различни министерства и ведомства на СССР, която проучва пътищата за практическото приложение на Саратовската система в нашата промишленост.

Един от представителите на тази група — Владимир Павлович Артамонов — научен секретар на междуведомствения съвет за управление на качеството към Комитета по стандартите в СССР, в продължение на два дни беше гост и на нашия окръг.

Вчера в завод „Оргтехника“ съветският специалист изнесе лекция пред директорите на предприятията, профпредседателите, началниците на ОТК и специалисти от окръга, в която сподели богатия съветски опит по внедряването на Саратовската система. По-специално В. Артамонов запозна присъствуващите с опита и дейността на Московския кабинет по качеството, говори за реалните и високи икономически резултати от прилагането на тази система.

Гостът посети някои предприятия в Силистра и се срещна с ръководствата на „Оргтехника“ и ЗММ. Той сподели своите впечатления, като изтъкна, че в тези предприятия е създадена висока култура на производството, че се чувствува настойчива работа и че са налице предпоставки за оперативното управление на качеството, за внедряването на Саратовската система. (СТ)

Пресконференция в Лайпциг

ЛАЙПЦИГ, 3 септември (БТА) — Вчера тук се състоя пресконференция за германските и чужди журналисти, акредитирани на Международния лайпцигски панаир. Изказвайки се на пресконференцията, държавният секретар на министерството за икономически връзки с чужбина Д. Албрехт подчерта голямото значение на панаира за по-нататъшното икономическо сътрудничество.

Като посочи, че СССР е най-големият търговски партньор на ГДР, Албрехт съобщи, че тази година обемът на взаимните доставки между двете страни е достигнал 14 милиарда марки. Той посочи също постоянното разширяване на икономическите връзки на ГДР с Унгария, България, Полша и с други социалистически страни.

Спирайки се на търговията на ГДР с капиталистическите страни, Албрехт изтъкна необходимостта, че тези страни трябва да уреждят държавните си отношения с ГДР, което рязко би увеличило търговските възможности.

Албрехт съобщи, че се разширява обемът на търговията с Англия, Франция, Италия, Белгия, Холандия, Австрия, Финландия и Швеция. Той подчерта, че се развива стокообменът и научно-техническото сътрудничество на ГДР с арабските страни и с Кам боджа.

Държавният секретар изтъкна здравите позиции на ГДР на световния пазар. Произведените в ГДР уреди, машини, изделия на електрониката, електротехниката и химията, както показа панаирът, отговарят на международното равнище. И затова не случайно външнотърговският оборот на ГДР ще възлезе тази година на повече от 32 милиарда марки.

Поощряване на неофашистите в ГФР

БОН, 3 септември (БТА) — Въпреки широките протести на демократичната общественост в ГФР, западногерманските неофашисти продължават из цялата страна широката предизборна кампания, която се отличава с бесен антикомунизъм, краен национализъм и невероятна демагогия. Фюрерът на неонацистите фон Таден заяви в Хановер, че Националдемократическата партия щяла да протестира против резултатите от предстоящите на 28 септември избори за бундестаг, ако на неговата партия се попречи да води предизборна кампания. Той настоява ултимативно да се засили полицейската защита и винаги да се дават помещения за предизборните сборища на НДП.

Главатарят на неонацистката партия възнамерява да продължава своето маратонско предизборно турне из Западна Германия с бронирана кола. Отново той заяви самоуверено, че НДП ще получи в изборите от 8 до 12 процента от гласовете.

Привлича вниманието фактът, че същия ден, когато фон Таден заплашваше с непризнаване резултатите от изборите, министърът на вътрешните работи на провинция Северен Рейн — Вестфалия издаде нареждане, с което предписваше на полицейските органи да не допускат никакви контрадемонстрации и контрамитинги, които по време и място съвпадат с предизборните събрания на политическите партии. Как да се прецени това, освен като нова отстъпка на неофашистите.

Недоволството от войната на САЩ във Виетнам се засилва

НЮ ЙОРК, 3 септември (БТА) — В студентското градче на университета Нотър Дам в Саут Бенд (щата Индияна) се състоя масов антивоенен митинг в защита на американските войници, отказали да воюват във Виетнам. На митинга говорил и редникът Луис Пери и подофицерът Луис Джонс, които заявили, че не искат повече да участвуват в нечовешката и несправедлива война, като предполагат по-скоро да отидат в затвора, отколкото да заминат за Виетнам.

Направо от митинга, съпровождани от голяма група младежи и девойки, носещи антивоенни лозунги и маслинови клончета, Пери и Джонс отишли на провеждания в града конгрес на епископалната църква. Те се обърнали към делегатите на конгреса с молба да им дадат убежище. Епископ Барет от щата Ню Йорк подкрепил молбата на войниците.

Все по-голям брой младежи в САЩ изразяват недоволството си от агресията на американския империализъм срещу виетнамския народ. Според публикувани в печата данни понастоящем над 1 000 млади американци са хвърлени в затвора, защото отказали да служат в армията в знак на протест против войната във Виетнам. По същите мотиви около 15 000 младежи са напуснали Съединените щати.

ПРЕДПРАЗНИЧНИ ЩРИХИ

„За работливите лоша година няма“ — гласи народната мъдрост. А има ли по-работливи в окръга от калипетровските стопани? И ето че изобилието отново е техен скъп гост. То пълни хамбарите с едра, трепкаща като жарава пшеница. Опва край лехите алените пътеки на пълните с домати щайги. Препълва колите с ухаещо на зрелост слънчогледово зърно и всеки ден увеличава белия поток на млякото. Като щедър и добър вълшебник то кичи новите къщи с кехлибарените нанизи на тютюна, зад които весело пъстреят гергини и ружи.

Ех, тези калипетровски къщи! От двете страни на пронизания от стройни тополи асфалтиран път те се кипрят една през друга по-гиздави, по-уредени. Още осемдесет сгради издигнаха само през тази година калипетровци. И ако видите с каква любов ги довършват щастливите хора, бихте завидели на оптимизма им.

— Още мъничко остава и ще се пренесем тук — не крие радостта си младолик здравеняк. — Май тук ще посрещнем големия празник. Ето-ги станте: лятна кухня, готварница, три соби... всичко седем стаи!

В нова къща среща светлия ден и доячката Минка Балушева — първенец на кравефермата.

— Давам на стопанството какво-то мога. Всеки месец надоявам по 1 тон мляко над плана. И нямам думи да изкажа благодарността си към Партията, която промени живота ни. Та какво си нямаме? И телевизор, и пералня, и шевна машина...

Където и да надникнеш в стопанството, ще видиш забързани хора. Те искат час по-скоро да приберат богатия плод, за да бъде по-ялна и по-спокойна радостта им на големия ден. За тази предпразнична надпревара най-добре може да разкаже Христо Мирчев. Той няма нито минутка спокойствие. Едва изтрополи по кантара пълно с царевица за суширане ремарке, ето че се нарежда кола със слънчоглед. След малко през прозорчето надничва русолявият перчем на закачлив механизатор:

— Свободно ли е, бай Христо? Да видиш само какво ти нося!

В тефтерите на Мирчев се вписват първите тонове зряла царевица. А колко стотици, колко хиляди тонове ще бъдат отчетени до края на беритбата?

— Най-много боб носят сега момчетата. Над 230 тона са овършани вече. От 1 500 дка очакваме повече от 200 кг среден добив.

Голяма „вина“ за този успех имат бригадирите Никола Георгиев и Христо Топазов. Всеки ден те са край двата комбайна и не могат да се нарадват на невиждано плодородие.

А какви чувства вълнуват пред юбилея ръководителите на двете бригади за комплексна механизация? Та те и техните другари надиха стопанството през тази година на първо място в окръга по производство на пшеница! Всеки декар роди средно по 324 кг зърно, въпреки неблагоприятните условия. А стремежите са много по-големи. За да ги осъществят, механизаторите не дирят отдих. Те наториха вече 3 600 дка земя. Изораха предсеитбено 3 200 декара. Под големия навес в стопанския двор непрекъснато припява мощен селектор. Триста от необходимите четиристотин тона семена са вече почистени. В ремонтната работилница монтьорите стягат машините за сеитба. Подготвят ги за новото, победно покоряване на черномозема.

И за да се извърши всичко навреме, шест комбайна сновят без почивка в слънчогледовите блокове. Всеки ден те жънат по 500 декара. Георги Маринов, Симеон Георгиев, Йордан Йовчев и останалите комбайнери ще посрещнат празника със спокойни сърца, с навреме завършена отговорна задача.

Най-горди през тези дни са градинарите. Слънцето още дълго ще докосва гладките челца на доматите, а планът за износа е преизпълнен вече с 387 тона!

* * *

Две млади дружки от новия квартал пътуват с рейса за Силистра.

— Отивам да купя ресни и рели за пердетата. Че може ли за Девети да оставя къщата неподредена?!..

За Девети... За най-светлия празник на българския народ, затрептял с алените пламъци на знамената, с радостта на милиони честни сърца.

Стефанка СТАНЕВА

Ние воювахме за свободата

Най-светлият миг в живота ни

АТАНАС ДИМИТРОВ ОТ СИЛИСТРА

— През 1919-1920 година се намирах във Варна. По това време там беше създадена комуна, чийто кмет бе Димитър Кондов. Комуната отделяше средства за част от децата в града, които не можеха да се издържат сами. Хранехме се в стола на общината. В него често се изнасяха беседи за революционната борба. Следях с интерес събитията. Когато през 1920 година се повдигна въпрос за закриване на добруджанското дружество в града, аз трябваше да се върна в Северна Добруджа, която тогава беше в състава на румънската държава.

В родното ми село Куюджук, Северна Добруджа, се създаде група от съмишленици на комунистическите идеи. Тя се възглавяваше от Тодор Димитров, мой чичо. През 1929-1930 година тук се създаде комитет на Партията, който придоби характер на районен, към който се числяха селата Галица и Гарван (Северна Добруджа). Тогава борбата се водеше по време на избори, против експлоатацията на българското население от румънската буржоазно-чокойска власт. Партийният комитет в Куюджук развиваше активна дейност. Материалите на Партията заливаха трите села. Тази дейност се засили особено по време на арестуването на Димитър Ганев, Ана Паукер, Борис Стефанов и други партийни функционери. Селата и пътищата до околийския център Остров се обсипваха с лозунги: „Долу ръцете от Димитър Ганев!“, „Свобода на борците, долу правителството на чокоите!“. Тези групи работеха до 1940 година.

В края на 1940 година Силистра беше разделена на партийни райони. В един от тези райони работеше групата, в която бяха Дачо Войков, Вълко Вълков, Неделчо Христов, Васил Димов и аз. Възложено ми бе да изпълнявам техническа работа при Окръжния комитет на Партията. Пишех и размножавах на шепирограф партийни материали. После те се предаваха на партийните организации. Задачите ни поставяше Йордан Сарафов. Рядко ни инструктираше и Дачо Войков. През месец ноември 1941 г. по решение на Окръжния комитет на Партията се създаде секретариат със задача да поеме функциите на Окръжния комитет на Партията и да установи връзки с партийните организации от окръга — града и селата. До март 1942 г. — процеса на бабукската конспирация — когато др. Йордан Сарафов премина в нелегалност — секретариатът вече поддържаше редовни връзки с партийните организации в селата Попина, Ситово, Сребърна, Ветрен, Айдемир, Калипетрово, Васил Левски, Срацимир, като в Ситово и Средище имаше районни партийни комитети. След Йордан Сарафов аз поех функциите на секретар на Окръжния комитет на Партията. Дачо Войков помогна ОК на Партията да се свърже с ЦК в София, а и с окръжните комитети в Толбухин и Русе.

Секретариатът работеше в състав: Атанас Димитров, Димо Чокоев, Нягол Тодоров Христов и Петър Русев. Учредителното събрание на ОК се състоя в дома на Нягол Тодоров. На него се отчете създалото се положение в окръга, опасността, която грозеше партийните организации от все по-озверяващата се фашистка власт. За по-голяма конспиративност заседанията ставаха в канцеларията на околийската ветеринарна лечебница, където работеше Петър Русев. Беше поставен и въпросът за изграждане на бойни групи. За тази цел аз ходих няколко пъти в ЦК на Партията в София. Последната ми среща бе с Димитър Ганев през месец май 1943 година в дома на Йордан Радушев. На тази среща се стигна до извода, че Силистренската партийна организация трябва да се свърже непременно с оперативната зона в Русенско и е съгласувано да се води подривната и саботажната дейност. Той даде пълен инструктаж и парола, с която ще се яви човекът за осъществяване на връзката и на място да се окаже помощ при организирането на бойните групи. В очакване на помощта ние се заехме с подбирането на хора за бойните групи.

Не бяха изминали и два месеца, в Силистра се яви човек с дадената парола. Тъй като се предполагаше, че такъв ще бъде вероятно студент, явилият се с парола беше в студентска униформа. Той пристигна на 14 юли 1943 година. Понеже аз отсъствувах, той остави бележка на съпругата ми. На другия ден се върнах от село и другарката ми каза, че ме търси един студент, а така също и Катина Войкова. Явих се в хотел „Бобев“ при въпросния другар, който беше поставил червената си шапка на масата. Изглеждаше ми малко сконфузен, поизплашен, повтори паролата и аз реших да се срещнем в близост до румънската граница, където водихме продължителен разговор. Но тогава получих същото впечатление — изглеждаше ми на човек, чужд на движението. Върнахме се обратно по улица „Бяло море“. За белязах, че насреща ни идват три ма души, усъмних се, че са цивилни агенти на полицията. Помислих да избягам, но като се обърнах назад, видях, че има и други двама души. Когато се раздвижих, събеседникът ми понечи да ми даде пистолет, но аз отказах. Цивилните полицаи извадиха пистолети и извикаха: „Горе ръцете!“. Направиха ни обиск, хванаха ни двама души, поведоха ни към полицията. Там ни поставиха в отделни стаи. На мен сложиха белезници и започнаха разпита. След големи инквизиции и при намесата на агент-провокатора успяха да се доберат до известни данни, които им послужиха за арестуването на целия Окръжен комитет и на някои други от организацията. Бяха арестувани около 40-50 човека. Инквизициите и побоищата в полицията продължиха повече от 40 дни, като изпратиха в затвора 13 души, останалите бяха освободени. Делото беше насрочено за края на месец септември 1943 г. На процеса, който се гледа от Шуменския военно-полеви съд, всички подсъдими бяха с достойно държане. Накрая присъди получиха само 7 души, от които две на доживотен строг тъмничен затвор — аз и Иван Георгиев. Другите получиха различни присъди. В затвора стояхме до 7 септември 1944 година, когато трудещите се под ръководството на Партията го разбиха.

Участието ми в антифашистката борба е свързано с много перипетии. Преминах през много инквизиции, но това не сломи моя дух. Вярвах, че победата ще бъде на наша страна. И тя дойде.

Тържествено събрание на отечественофронтовци

Отечественофронтовците от II квартал в Тутракан се стекоха масовс на тържественото събрание в чест на юбилея на свободата. Дойдоха младѝ и възрастни домакини, стари отечественофронтовци на пределна възраст, крепейки се на бастуна си, пристигна и дядо Георги Абаджиев, на чиито плещи тежат над 80 години.

Доклад за ролята и задачите на Отечествения фронт прочете Георги Бальовски.

Зигзагообразен е пътят на единния фронт на прогресивните народни маси. Докато се стигне до изграждането на Отечествения фронт, трябваше да се мине и през илюзията за самостоятелна селска власт. Като проследи пътя на Отечествения фронт, докладчикът подчерта важната роля на тази организация и в борбата за изпълнение на много стопански и културни задачи под знамето на Партията през годините на народната власт.

Първият отечественофронтовски комитет в Тутракан се изгражда на 8 септември 1944 година. М. Дянков е първият председател на Отечествения фронт в града. Отечественофронтовският комитет изгражда първото управление на народната власт тук. Иван Енчев е първият кмет след Девети септември.

С внимание присъствуващите слушаха за делата на отечественофронтовците от града. Те имат принос в озеленяването на града, съдействували са за разясняване на партийната политика, за мобилизиране силите на трудещите се в борбата за подем на нашата нова икономика. Втори отечественофронтовски квартал е вървял винаги в първите редици.

На събранието партийният секретар в квартала Кавръков връчи златни и сребърни значки на активни отечественофронтовци, наградени от НС на Отечествения фронт. Със златни значки бяха наградени Вяра Енева, Ангел Сорев, Христо Цървуланов, Н. Бъчваров, а със сребърна — Лидия Узунска, Маргарита Недялкова и Б. Камбуров.

Събранието завърши с програма, изнесена от пионери.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

Посрещане на Червената армия в София — септември 1944 година

Не ще забравя тези славни дни...

Затворът в Силистра беше старо прогнило здание, останало още от турско време. Тогава то служело за конак, а фашистите го бяха пригодили за тюрма. Дошли те от други краища на България политически затворници бяха просто натъпкани в съвсем тесни килии, които можеха да побират едва по 10 души, а нас ни поставяха по 35. Затворът в истинския смисъл на думата беше зандан — тъмен и влажен.

Още с пристигането си разбрахме от политическите затворници от Силистренския край, които излежаваха присъди, че условията и режимът в затвора са крайно лоши. Храната, която ни даваха, се приготовляваше също лошо. Получаването на колети беше забранено от управата на затвора. Писма ни разрешаваха да пишем на три месеца веднъж.

Особено много ни тормозеше отношението на прокурора към нас. Той се стремеше всячески да ни въздействува. Затова ни изпращаше и попове, за да ни „христианизират“. Понеже бойкотирахме тия му глупави постъпки, той използуваше това и ни изпращаше в карцера. При такъв начин на живот мина есента на 1943 и зимата на 1944 година. Новините от Източния фронт идваха все по-радостни и вдъхваха нови сили. Занизаха се големите съкрушителни удари на Червената армия над немскофашистките войски. Чувствувахме, че дните на нашето освобождение са съвсем близко. Помня като днес. Изнасях пред политическите затворници беседата „Ивайло и богомилството — първа стъпка по пътя на революционните борби, които е водил нашият народ в историята“. По време на беседата специален човек наблюдаваше, за да не ни подслушват. Един стоеше на шпионката, а друг на пролуката към улицата. Този, който наблюдаваше към улицата, внезапно извика: „В дъното на улицата се яви голяма група хора — мъже, жени, деца, които под строй се приближават към затвора“. Този ден беше седми септември след обед.

Всички политзатворници ахнахме от радост. Това наистина беше народна манифестация. Идваха да ни освободят от затвора. Състоя се пред затвора голям митинг. На него говориха разпалени оратори. Те настояха пред затворническата управа да ни освободи. Обаче управниците на затвора се изплашиха и избягаха. Отвън манифестантите разбиваха вратите. Помагахме отвътре и ние. Карти то на много важни задачи. Завзехме пощата, банката и пристанището. Създаде се народна милиция. Съставени бяха бойни групи, които получиха задача да заминат в околията и завземат властта. Към селата Бабук, Алфатар, Попина и други потеглиха други за прогонването на фашистките власти. Всяка група, която отиваше да установява народната власт, се ръководеше от нарочно натоварен другар. Групата за с. Бабук се ръководеше от Димо Фърлинков.

Нощта срещу 8 септември премина в радостно очакване на Червената армия. Още в зори на граничния пункт започна да се стича много народ. Погледите на всички бяха отправени натам, гдето се очакваше идването на първите червеноармейци. Известно някой извика: „Ето ги, появиха се!“. Срещу нас в облаци прах се движеше мощна танкова колона. Аз като най-стар от политзатворниците получих задача да произнеса приветствено слово при пристигането на първата съветска войскова част на наша, българска земя. Заех своето място на импровизираната трибуна, развълнуван до краен предел, не знаех къде се намирам. Народът беше взел със себе си каквото му бе попаднало: букети, цветя, плодове, грозде, круши, цигари, стомни с вода, шишета с вино. Всички непрекъснато викаха и махаха с ръце. Напред влязоха три танка със знамена, а след тях леки коли с офицери. Танковете намалиха ход да си, за да дадат възможност на леките коли да се изравнят с посрещачите. Аз произнесох приветствените думи. Отговори един от старшите командири и накратко благодари за топлите чувства, които българският народ храни към братята-освободители.

В това време народът плъзна по танковата колона с бойци. Като дъжд заваляха към тях плодове, цветя, храна, цигари...

В Силистра се установи още същия ден военно съветско комендантство. Червената армия с бърз марш продължи своя път по преследването на фашистите и изпълнението на бойната задача.

Вечерта на 8 септември в дома на Господин Иванов имахме кратко съвещание, на което бе взето решение да се възложат на групи активни дейци на Партията функции на временни отговорници по установяване на народната власт в Силистра и околията. По време на съвещанието ни посети съветският военен комендант в града, с когото бяхме влезли във връзка. Той ни предложи временно предаване контролата и охраната на банката, пощата и пристанището. Това стана незабавно. Нашите постове бяха сменени с червеноармейци.

Бойчо ДАМЯНОВ,
бивш политзатворник, сега живущ в село Дълбоки, Старозагорски окръг

Пламенен боец на революцията

25 ГОДИНИ ОТ ГИБЕЛТА НА МЕТОДИ ШАТОРОВ

Онези, които са го познавали, разказват, че никога не са го виждали унил — дори след най-тежки и напрегнати дни, изискващи върховно напрежение. Винаги бодър, енергичен, целеустремен. Винаги уверен в правотата на това, което върши, в делото, на което се е посветил. Винаги сред хората. Организаторският му талант е бил просто пословичен. Обаянието му на човек с изключително богата култура е пленявало и простите неуки селяци, и младите интелигенти, безстрашието му е давало повод за не една легенда.

Когато днес четем или слушаме моменти от неговата биография, не може да не се удивим от необикновената интензивност и широкия обхват на революционната му дейност. Прокуден от родния Прилеп, той идва в София. Тук влиза в редовете на Партията, свързва се с Благоев, Димо Хаджидимов, Васил Главинов, по-късно с Георги Димитров, Васил Коларов, Антон Иванов, Владимир Поптомов. За няколко години израства като истински революционер-агитатор и ръководител, трибун и боец. Не един път полицията ще го арестува, не един път фашистката власт ще го осъжда. Но и в затвора, и на свобода, и в родината си, и като емигрант, той вина ги и навсякъде ще си остане все същият — неуморим и фанатично предан на борбата, готов да отдаде живота си за свободата на изтерзаното си отечество, за щастието на поробените си братя.

И ето, едва една година, след като е излязъл от затвора, Шаторов е вече емигрант в съветската страна. Първоначално работи в Задграничното бюро на Партията, сетне — във ВМРО (обединена). Тук, във Вътрешната македонска революционна организация, заедно с Владимир Поптомов, Симеон Кавракиров, Панко Брашнаров и Георги Карджов той развива активна дейност за сплотяване на революционните сили в освободителната борба против фашизма на всички народности, населяващи Македония — българската, албанската, гръцката, турската и др. А когато през втората половина на 1936 година Георги Димитров му възлага нова отговорна задача — да замине за Париж във връзка с организирането и дейността на интернационалните бригади в Испания, цели три години Шаторов ръководи работата на парижкия пункт. Оттам, пак по указание на Димитров, той заминава за Югославия. През 1940-1941 година работи с голямо умение и всеотдайност за разраствето и укрепването на партийната организация във Вардарска Македония.

Принуден да напусне Скопие, Методи Шаторов се отзовава отново в София, където става секретар на Софийския областен комитет на БРП и влиза в състава на ЦК. През 1942-1943 години на разгръща кипяща дейност за сплотяване на кадрите, на освободителните антифашистки отечественофронтовски сили в столицата.

След създаването на дванадесетте военни оперативни зони в страната Шаторов е избран за командир на Трета въстаническа зона, която заемаше територия от Средна гора до Западните Родопи. Центърът беше Пазарджишко. Под ръководството на Шаторов възникват редица партизански чети, отреди и бригади. Опитен революционер и обаятелен човек-комунист, той се ползува с голям авторитет сред дейците на Партията, РМС, Отечествения фронт и партизанските части в района на зоната.

Методи Шаторов не дочака изгрева на свободата. Пет дена само преди да екнат по улиците и площадите песните и буйното народно опиянение от извоюваната свобода, на „Милевски скат“ край Велинград той загина в сражение с многобройни жандармерийски части. Загина със смъртта на храбрите — с гордо дигната глава, с поглед, устремен към бъдещето.

Георги МАДОЛЕВ,
кандидат на историческите науки

Гостувахме на граничарите

Все по-задълбочени, интересни, разнообразни и желани стават връзките на нашия окръг с граничарите от поделение 10 280 в Бургас. Наскоро по инициатива на Окръжните комитети на Партията и Комсомола група другари от окръга гостуваха на граничарите. В нея бяха включени Йордан Нейков и Тодор Николов, завеждащи отдели в ОК на Партията, Жеко Чумпилев и Аврам Василев от Дома за политическа просвета на ОК на БКП и Денчо Рашков от ОК на ДКМС.

Членовете на групата посетиха отделни застави и се срещнаха с граничари от окръга. Пред тях те изнесоха беседи за успехите на Силистренски-окръг в социалистическото строителство, за интересните форми на работа по военно-патриотичното възпитание на младежта в окръга, за революционното движение в окръга и установяването на народната власт, за 1 800-годишната история на град Силистра. Всички беседи бяха онагледени със съвременни технически средства. Ефектът от това бе много голям. Цветните диапозитиви за градовете и селата на окръга пренесоха граничарите в родния им край, срещнаха ги с приятели от работните места, с предприятия, показаха им новите строежи.

На път за поделението на офицера Михайлов настигнахме два войника, забързали към граничната застава. Взехме ги в колата и разбрахме, че са от нашия окръг. Те са особено радостни, разговарят оживено и бързат да занесат радостната вест в заставата за достойното си представяне в състезанието. С това те са затвърдили успехите на заставата-отличник, където служат.

Особено гостоприемни и активни събеседници се оказаха граничарите от поделението на офицера Гроздев. С голям интерес посрещнаха беседата за успехите на окръга в социалистическото строителство бойците от поделението на офицера Ив. Златев. Той, развълнуван, благодари искрено за прекрасната инициатива, като отбеляза, че опитът на нашата окръжна партийна организация заслужава особено внимание. За пръв път през неговата дългогодишна служба той присъствува на такова интересно събитие — запознаване на бойците с последните постижения на родния им край. Това оказва според него извънредно голям морален ефект. Бойците чувствуват непрекъснатите грижи за тях.

Прекрасни отзиви за всеотдайността, честността и дисциплинираността на нашите момчета изказаха и офицерите Рангелов и Арнаудов. Те изявиха желание това начинание, тези връзки да се задълбочават още повече, а за в бъдеще от окръга да отиват да служат като граничари все такива добри младежи, които да бъдат верен страж на Родината и нейните големи завоевания.

Аврам ВАСИЛЕВ

Нашите дописници ни пишат...

ПРОВЕДОХА тържествено събрание-отчет под надслов „Дългът на младежта към революцията“ и комсомолците от Окръжна болница — Силистра.

През юбилейната година младите здравни работници, членове на Комсомола от Окръжна болница — Силистра, системно и с чувство за дълг са изпълнявали задачи по здравеопазването. Подобрила се е идеологическата работа и дейността по патриотичното и военно-патриотичното възпитание в комсомолските дружества.

Д-р Неделчев прочете рапорт-обещание на комсомолската организация към партийната организация в болницата. Комсомолците бяха приветствувани и от партийния секретар д-р Игнатов.

На 19-те комсомолци — връстници на свободата, бяха поднесени подаръци и цветя. Наградени бяха най-активните комсомолци.

Васил СЛАВОВ

НЕОТДАВНА в салона на киното в село Смилец се проведе вечер, посветена на свободата. Присъствуващите изслушаха с голямо внимание разказа на лектора от ОК на Партията Христо Манджуков за дейността на Добруджанската революционна организация.

На стари членове на Партията от селото бяха връчени подаръци. Пионери изнесоха рецитал за Партията.

Йордан АНДОНОВ

НА 30 АВГУСТ т. г. комсомолците от ТПК „Девети септември“ — Силистра проведоха в комсомолския клуб „Вечер на донаберника“. Заместник-секретарят на заводския комитет на ДКМС Гасил Роев приветствува утрешните войни и от името на своите другари изказа увереност, че те ще овладеят до съвършенство бойната техника, ще бъдат отлични и в политическата подготовка, за да могат да бранят родината така достойно, както и са работили за нея досега на трудовия фронт. Името на организацията не трябва да се опетни.

От името на бъдещите млади войници отговори Иван Георгиев.

Лефтер ДОЙЧЕВ

Един от челниците в предюбилейното съревнование в завод „Хром“ е и стругарят Любен Райчев. В дните пред големия празник той бе удостоен със званието „Най-добър в професията“.

ПИОНЕРСКИ ПРЕДЮБИЛЕЙНИ ПРОЯВИ

Пионерите от дружина „Млада гвардия“ в Старо село плануваха интересни и разнообразни прояви за лятото на юбилейната година. Някои от тях те осъществяват сега, в последните дни на ваканцията, които съвпадат с предпразничните дни. В пионерските команди се подготвят литературни програми, организират се игри и спортни състезания.

Интересна инициатива бе срещата на пионерите с проявилите се труженици в предюбилейното трудово съревнование. Звеноводи, бригадири и селскостопански специалисти, наградени с предюбилейни трудови отличия, разказаха за упоритя труд, който са положили през време на трудовото съревнование, за да се доберат до първите места. Пионерите изнесоха за тях художествена програма.

Преди няколко дни се проведе и вечер на партизанската поезия и песен. Под партизанския бук от двадесет и пет свещи се разгряха двадесет и пет партизански огньове. Един след друг зазвучаха стиховете, посветени на партизанското движение и борбата против фашизма. После изпълнители и гости ведно запяха „Шумете дебри и балкани“, „Септемврийци“, „Хей Балкан ти роден наш“...

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

ДМЗ -- ДУЛОВО

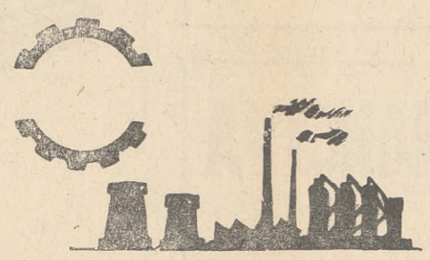
ДА ЖИВЕЕ СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ!

ДА ПРЕБЪДЕ ДЕЛОТО НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

На всички работници и служители и на техните семейства, ръководството на предприятието честити юбилейния

ПРАЗНИК НА СВОБОДАТА

като им пожелава, здраве и нови сили за постигане на още по-големи успехи, за още по-добри резулта ти в производството, за лично щастие.

Кооператори, механизатори и специалисти от

ТКЗС „ЙОРДАН ПЕТРОВ" -- АЛФАТАР

честит да ви е юбилейният празник на свободата!

Нека славната юбилейна дата разгори още повече социалистическото съревнование за преизпълнение на поетите обещания.

Общинският партиен комитет и управителният съвет на стопанството от сърце ви желаят здраве, лично щастие и още по-големи успехи във вашия всеотдаен труд, за благото на нашата Родина!

Окръжна строителна организация Силистра

Дирекционният съвет, партийното бюро, профкомитетът и бюрото на Комсомола

ЧЕСТИТЯТ ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИШНИНАТА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

на всички строители и строителки, които разкрасиха и разкрасяват родния ни град, на челниците, техниците, инженерите, които неуморно се трудиха, и на всички клиенти, като им пожелават още по-големи трудови победи.

В навечерието на победата от

СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ У НАС

колективът на

СП „Комунални услуги" — Силистра

е горд от успехите, които постига, радостен е от своите завоевания.

Ръководството на предприятието поздравява всички свои работници и служители с постигнатите от тях трудови победи при изпълнение плана и поетите обещания. Пожелават им здраве, сили и още по-високи постижения.

Промкомбинат „Трансмариска" — Тутракан

ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИНИ НА СЛАВНИ ГЕРОИЧНИ ДЕЛА!

По случай юбилейната годишнина от великата победа на

Девети септември

ръководството на комбината най-сърдечно поздравява всички свои работници и работнички, служители и служителки и многобройните си клиенти, като им пожелава здраве, лично щастие в живота и още по-големи успехи в труда.

На борба, другари, за още по-буйно разгаряне на социалистическото съревнование.

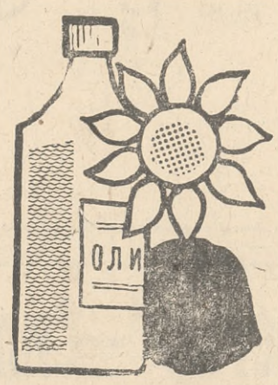
ДЪРЖАВНО ИНДУСТРИАЛНО ПРЕДПРИЯТИЕ „ДУНАВ" — СИЛИСТРА

ПАРТИЙНОТО И АДМИНИСТРАТИВНОТО РЪКОВОДСТВО И ПРОФКОМИТЕТЪТ НА ПРЕДПРИЯТИЕТО

ЧЕСТИТЯТ

на всички свои работници и служители двадесет и пет годишния юбилей на НАЙ-СЛАВНИЯ ПРАЗНИК НА НАШИЯ НАРОД — 9-ТИ СЕПТЕМВРИ

като им пожелава по-големи успехи в производството и лично щастие.

ТПК „Дунав" Силистра

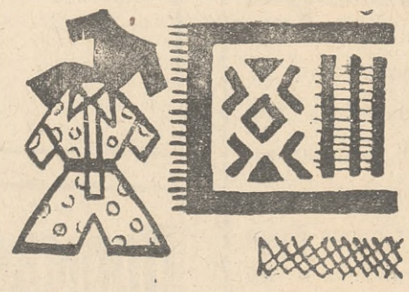
Кооператори и кооператорки,
служители и специалисти!
За двадесет и пети път нашият народ ще празнува

ДЕНЯ НА СВОБОДАТА

За нас той е двоен празник — навършват се 25 години от създаването на нашата кооперация. За тези 25 години ние имаме огромни постижения в усвояването на все нови и нови производи, в задоволяване исканията на нашите клиенти.

Ръководството с радост поздравява първенците в производството и всички работници с големите успехи. Пожелава им здраве и щастие.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Автотранспред -- Силистра

Партийното, административното, профсъюзното ръководство и комитетът на ДКМС от сърце честитят

ЮБИЛЕЙНИЯ ПРАЗНИК НА С[illegible]ТА

на всички работници и служители от [illegible]ието, както и на всички клиенти, и им пожелават здраве и лично щастие.

ДПЗХ „Първи май" — Силистра

В тези тържествени дни — двадесет и пет годишнината от социалистическата революция в България изказваме благодарност на всички работници и служители, които постигнаха големи трудови успехи.

РЪКОВОДСТВОТО НА ПРЕДПРИЯТИЕТО ПОЖЕЛАВА НА ЦЕЛИЯ КОЛЕКТИВ НОВИ ПОСТИЖЕНИЯ В ТРУДА И ЛИЧНО ЩАСТИЕ.

ДИП „Добруджа" — Силистра

ДА ЖИВЕЕ СЛАВНАТА ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИШНИНА НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ!

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства поздравяват всички свои работници, специалисти и служители с празника на свободата

Девети септември

Нека се множат успехите ни, другари! Нека посрещнем достойно 25-годишнината от Деветосептемврийската победа!

Държавно горско стопанство — Силистра

СЛАВНАТА ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИШНИ НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА ПОБЕДА в страната посрещаме с чувство на гордост за достойно изпълнените задачи.

Ръководството на стопанството приветствува най-сърдечно с големия празник всички свои работници и служители, а така също и любителите на гората.

ЗАВОД ЗА ГАЗОВИ УРЕДИ „ТЕРМА“ — ТУТРАКАН

ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИНИ ВЪЗХОД!
ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИНИ НЕПРЕСТАННИ ПОБЕДИ!

За двадесет и пети път нашият народ ще празну ва

Затова ръководството на предприятието възторжено приветствува целия колектив, който неуморно се бори за усвояване на ново производство, за достигане на високи постижения.

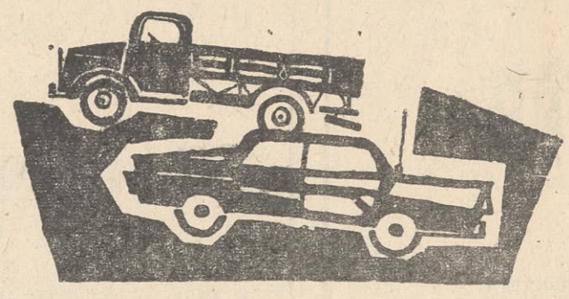
ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, НЕУМОРНИ ТРУЖЕНИЦИ!

ДАП--ПЪТНИЧЕСКИ АВТОТРАНСПОРТ-СИЛИСТРА

Израства с дивни петилетки
родината ни в труд и мир.

Транспортните работници са били винаги в челните редици в борбата за високи производствени успехи. Осигуряват бърз и качествен транспорт.

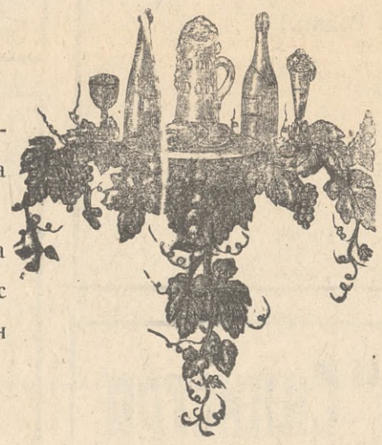
На многохилядните шофьори, на целия колектив ръководството на предприятието изпраща поздравления с благодарност за положения от тях труд. По случай празника на свободата, то ги зове на борба за още по-голямо изпълнение на дадените обещания.

По случай славната годишнина от Деня на свободата

ГТП „ЗДРАВА ХРАНА“ — СИЛИСТРА

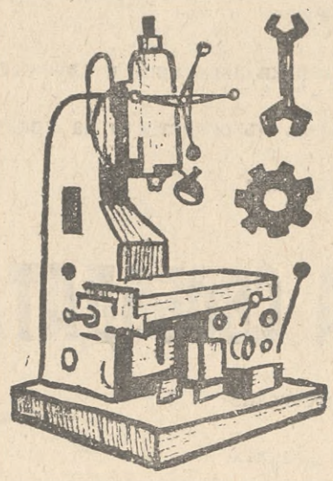

кани многобройните си клиенти да посетят заведенията на предприятието, където ще намерят уютна обстановка и културно обслужване.

На тях и на целия наш колектив пожелаваме да посрещнат празника с преизпълнени обещания, с крепко здраве и нови сили за упорит плодотворен труд.

ДПП „МЕТАЛИК“ -- ДУЛОВО

Ръководството на предприятието крепко стиска десниците на работниците, работничките и служителите по случай

ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИШНИНАТА ОТ СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ

Пожелават на дружния колектив нови сили за изпълнение на обещанията по случай деветосептемврийската победа.

На борба, другари, за постигане на още по-голямо изпълнение на производствените задачи.

ВЕСЕЛО ПРАЗНУВАНЕ!

Промкомбинат „Камъшит“ -- Силистра

Не само у нас, но и далеч зад пределите на страната красивите изделия на промкомбината говорят за майсторството и трудолюбието на камъшитци.

Ръководството на предприятието поздравява многобройния си колектив и своите клиенти с най-светлата дата за нашия народ

Девети септември

Пожелава на колектива здраве и нови по-големи успехи в изпълнението на годишния производствен план, в разнообразяването на продукцията.

ДСП „Винпром“ -- Силистра

Най-светлия празник в историята на родината

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

нашият колектив посреща с нови трудови дела.

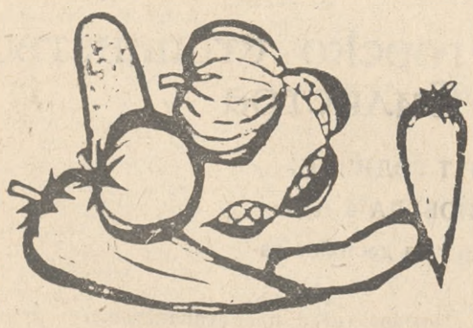
Желаем на работниците и работничките, на служителите и служителките крепко здраве и лично щастие.

ДСП „Булгарплод“ -- Силистра

Партийното, административното ръководство, профкомитетът и комитетът на ДКМС, поздравяват първенците в производството, всички работници и служители от предприятието и многобройните си клиенти по случай

ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИШНИНАТА ОТ СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ

и им пожелават да разгорят още по-буйно пламъка на съревнованието за изпълнение на производствената програма на предприятието.

Промкомбинат „Текстил“ — Силистра

Да ни е честит Денят на свободата

Девети септември

Нека все така ни вдъхновява в постигането на успех след успех. Майсторството на нашите текстилци е известно на всички. Нашият колектив изработва качествена продукция без рекламации.

Ръководството на предприятието от сърце благо дари на колектива за високите постижения и им пожелава нови трудови успехи.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Промкомбинат „Дръстър“--Силистра

ПОЖЕЛАВА

Деветосептемврийски привети на трудовия колектив, с пожелание за щастие, радост и нови успехи в производствената дейност.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

НАЙ-НОВАТА ПРИДОБИВКА

С Решение № 263 от 9 август 1969 година на Комитета за стопанска координация към Министерския съвет от 1 октомври т. г. в град Силистра ще се образува База за техническо развитие на производството на детски играчки със следните дейности: разработване на конструктивна и технологична документация, създаване на нови модели детски играчки, прототипи и инструментал на екипировка, първоначално производство на някои по-сложни механизирани играчки, изучаване на новостите в това производство, организиране и доставяне на научно-техническа и икономическа информация относно производството на детски играчки и други. Базата е подчинена на Министерството на леката промишленост — управление „Местна промишленост" и ще има за задача да обслужва този подотрасъл за цялата страна.

Този факт е още едно красноречиво доказателство за големите грижи на Българската комунистическа партия и народното правителство към подрастващото поколение. В това отношение Базата за техническо развитие на производството на детски играчки в Силистра е призвана да изиграе особено важна роля като единственото научно учреждение от този род в нашата страна, което ще концентрира всичкия положителен опит, натрупан у нас и в чужбина, и ще съдействува за внедряването и ускоряването на техническия прогрес в това производство. Разбира се, и тук ние ще използуваме опита на другите социалистически страни и преди всичко този на Съветския съюз.

Създаването на такава база в град Силистра е още едно доказателство за признанията на положителния опит, който е постигнат в производството на детски играчки в промкомбинат „Камъшит", и е хубав дар и придобивка за града и окръга в навечерието на славния 25-годишен юбилей на свободата и 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

Всичко това обаче поставя сериозни задачи пред бъдещия колектив на базата, който в най-скоро време трябва да изяви своите творчески възможности и да зарадва нашите най-малки граждани — децата, с оригинални, хубави и интересни детски играчки. За осигуряване на подходящи условия за плодотворна творческа и изобретателска работа на колектива ще бъдат предоставени още отначало помещения. Новата площадка е вече определена — северно от ТПК „9-ти септември" и за вод „Хром" и източно от ДСП „Булгарплод — Нектар" — Силистра в размер на 13 дка. Цялостното проектиране на новата база ще започне още от тази година, а самото строителство — от 1971 година. Сградите ще бъдат само от сглобяеми елементи. Инженерният корпус ще бъде висока десететажна сграда в съвременен модерен стил. В него ще бъдат осигурени прекрасни условия за творчески труд на специалистите, чийто брой през 1980 година ще бъде около 160 души. В него ще намерят място удобни работни зали и кабинети за всички секции и бюра, библиотеката, техническият архив, изложбената зала-музей, лабораториите и пр. За работещите в базата ще бъде осигурен добре обзаведен стол. Опитно-експерименталните участъци за различните видове детски играчки ще бъдат обединени в няколко корпуса в съвременен стил, чиято обща площ заедно със спомагателните помещения ще стигне към 4 500 кв. м. Районът на базата ще бъде богато озеленен с подходящи растителни видове с цел подобряване на условията в нейния микрорайон.

С какво всъщност ще се занимават специалистите и работниците от базата за техническо развитие на производството на детски играчки? И тук задачите и още повече перспективите са напълно ясни и конкретни. Веднага трябва да добавя, че когато стане разговор за детски играчки и тяхното производство, винаги представата на мнозина от нас е за нещо весело, забавно и дори несериозно, каквито са тези, за които са предназначени — малките палавници. Но въпросът със създаването и производството на детски играчки не е никак лесна, забавна, весела и още повече безотговорна работа. Това е един много труден и отговорен процес и при това е една високопатриотична и хуманна работа. Децата са с най-разнообразни желания, навици и наклонности и тяхното израстване като пълноценни граждани е бавен, труден и извънредно сложен процес. Детските играчки могат определено да влияят на този процес само в положително направление тогава, когато са съобразени с всичките тези изисквания. За нашата страна тази задача е още по-трудна и отговорна, като се има предвид това, че българската нация трябва да стане техническа. В нашите играчки трябва да лъха българският национален стил.

Условията, на които трябва да отговаря една детска играчка, са много и от най-различно естество: педагогически, хигиенични, естетически, физиологически, ергономически, технически и пр. Затова в базата ще работят специалисти от най-различни специалности: машинни, електро, радио, строителни и текстилни инженери и техници, специалисти по дърворабботването, пластмасите, каучука, картона и многоцветния печат, педагози, химици ,математици, физици, лекари и икономисти, владеещи чужди езици, художници-конструктори и моделиери. А в опитно-експерименталните участъци ще работят предимно работници-специалисти: шлосери-матричари, стругари, фрезисти, шлайфисти, пресьори, дърворезци, шивачи и др.

Специалистите ще работят в тясно взаимодействие с Координационния съвет за детски играчки при Министерството на народната просвета. Базата трябва да дава на клиентите от цялата страна напълно завършени разработки на определени видове играчки, готови за незабавно внедряване в производството. А това не е възможно без създаване на самата инструментална екипировка (матрици, пресформи и пр.), технологията и организацията на производството. Базата ще доставя на клиентите интересуващата ги научно-техническа и икономическа информация относно детските играчки, защото в нея ще се разработват играчки за всички възрасти, за индивидуални и колективни игри, за физическо, психическо и умствено развитие на децата, за формиране на трудови навици у тях, за формиране на навици за техническо мислене и конструиране, за военно-патриотично възпитание и др. По задания на клиентите тя ще разработва стандартизационни документи за детските играчки, ще им съдейства при внедряването на прогресивни технологии и организации на производството.

Към базата ще се създаде фонд от досега съществуващите у нас и новодоставяни и конструирани детски играчки, който ще оформи изложбената зала, която впоследствие ще се превърне в музей.

Една от първите задачи на специалистите от базата ще бъде да извършат научно-техническо и икономическо проучване на състоянието на производството на детски играчки у нас и в чужбина, въз основа на което ще се изгради една по-точна научно-техническа прогноза и ще се сложи началото на една строго научна и проекто-конструкторска дейност в това отношение.

Инж. Желязко КУШЕВ

Колектив с утвърдени успехи

За да се правят верни изводи за настоящето и бъдещето, винаги е полезно човек да огледа изминатия път. А близкото минало на колектива на Окръжното управление на съобщенията е повече от радващо. За постигнати високи успехи през 1961 година на трудолюбивите пощенци бе връчено преходно червено знаме на Министерския съвет и ЦС на Профсъюзите. Една след друга се редят годините на упорит и всеотдаен труд. През тези години още пет пъти пощенци стават носители на преходното знаме. А в чест на 50-годишнината от победата на Октомврийската революция знамето остана завинаги в предприятието, за да напомня за високосъзнателния труд и трудовите победи на работниците и служителите.

Пред славния 25-годишен юбилей от победата на революцията у нас социалистическото съревнование е обхващало всички. Затова и успехите не са малки. За седемте месеца планът за приходите бе изпълнен 104.3 на сто, за полугодието бе постигнато 106.9 на сто изпълнение на плана за производителността на труда, като всеки работник беше изработил в повече 66 лева. За същия период бе реализирана 169 000 лева печалба.

Цифрите говорят красноречиво и тяхното значение нараства още повече, когато се знае, че обемът на работата е нараснал в сравнение с миналата с 10 процента. Особено е приятно решението на 530-те пощенци — в чест на светлия юбилей да изпълнят деветмесечния план по всички показатели с 15 дни предсрочно. В съревнованието наред с другите първенци личат имената на Друми Иванов, работил над 25 години като пощальон, Никола Карчев — отличник на Министерството на съобщенията, Валя Тодорова, телефонистка — най-добра в професията, и др.

В разговор с началника на Окръжната станция на съобщенията и носител на „Народен орден на труда" — златен Петко Цветков, за това какви задачи ще се решават в близкото бъдеще, той побърза да сподели, че сега усилено се работи за разширението на автоматичната телефонна централа. С нейното окончателно завършване през юни 1970 година телефоните ще се увеличат с 2 000. С това ще се удовлетворят исканията на предприятията и гражданите напълно. Монтира се също телексен номератор, който ще ускори и подобри обслужването на предприятията и учрежденията. До края на октомври ще се пусне в експлоатация телефонният кабел Силистра — Дулово, който ще увеличи неколкократно телефонната пропускателна способност не само между двата града, а и между селищата по тази линия.

Осъществено е вече и редовното препасяне на централната преса със самолет. Още същата вечер гражданите от Силистра, Дулово и Тутракан ще четат новите вестници. До края на годината ще се открие още един павилион за продажба на вестници.

Високите юбилейни успехи на пощенските служители са достоен дар в чест на големия празник.

Иван НЕДЕВ

Един от носителите на званието „ударник на комунистическия труд" е Райчо Тодеров от МЗ „Стомана", присвоено му за високи производствени резултати в чест на юбилея.

ПРИБИРАТ КОНОПА

Само за два дни полевъдите от с. Падина пожънаха конопа в бригадата, който заемаше площ от 200 дка.

Сега кооператорите почистват стеблата, сортират ги по височина и качество, завързват ги на отделни снопчета.

Похвална е работата на комсомолките Тайбе Ахмедова, Хюсние Мехмедова и др.

По предварителни данни планът, който предвижда да се получат по 450 кг продукция от декар, ще бъде изпълнен.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Полагат основите за високи добиви

Тази есен пред ТКЗС — Главиница стои задачата да засее 14 500 декара пшеница от сортовете „Безостая" и „Ранная—11" и 3 500 дка ечемик. Управителният съвет и механизаторите предварително са създали добра организация за качественото и срочно извършване на есенната сеитба, една от гаранциите за получаване на високи добиви през идната година.

— От 450 тона семена 350 вече са почистени, а останалите ще ги почистим в най-скоро време — казва председателят на стопанството Мирчо Статев. — Пробите вече са изпратени в Семеконтролната инспекция в Силистра. От друга страна, с цялата си сериозност е поставен въпросът за освобождаването и подготовката на площите, определени за сеитба. Освободени и са подготвени вече площите, които бяха засети с грах, фий и други, общо около 6 000 декара, на които се извършва предсеитбена оран. В тези дни усилено се освобождават площите от 1 000 дка боб, който веднага се обработват за сеитба. В близките дни ще бъде започнато прибирането на слънчогледа, който заема площ от 3 700 декара. 9 комбайна са приспособени с лифтери и за къс срок и без загуба ще приберат реколтата от слънчогледа.

Заедно с общинския комитет на БКП е създадена здрава организация за прибиране на 3 200 декара царевица. На ден ще излизат на полето по 800 кооператори и до 20 септември царевицата ще бъде прибрана. По такъв начин до 1 октомври 85 процента от площите ще бъдат готови за сеитба. Същевременно целият машинен парк е готов за сеитба, подсигурени са всички изкуствени торове в необходимото количество. Предвидено е сеитбата да започне на 1 октомври и при хубаво време да се завърши до 17 с. м.

Полагайки основите за високи добиви през 1970 година, кооператорите от Главиница са уверени, че техният труд няма да отиде напразно и това ще бъде техен дар за юбилейната годишнина.

Ахмед ДЕМИРОВ

ТЮТЮНОПРОИЗВОДИТЕЛИ — ПЪРВЕНЦИ

Напрегнат труд кипи сред всички полевъдни звена на ТКЗС — Тутракан. Хората бързат да оберат и изсушат колкото се може повече тютюн, да осигурят по-големи приходи от тази ценна култура.

На първо място в кооперативa е звеното на Сюлейман Фучеджиев, от II бригада. В него се отглеждат 200 дка „Трапезунд". Добрата и системна работа даде положителни резултати. Тук са набрани 32 500 низи — най-много от всички звена. Над 15 000 низи са вече прибрани на склад.

Показателен е фактът, че в звеното на Фучеджиев се използуват най-рационално трите машини за низане на тютюневите листа. Те се обслужват от 9 кооператори. На ден средно с тях се правят по 750 низи. Същата работа преди се извършваше от 24 души. Това поевтинява производството. Създава се и реална възможност да се берат и повече листа на ден. При така създадената организация звеното-първенец ще успее да изпълни даденото обещание: да добие по 180, вместо по 150 кг тютюн от декар.

Не трябва да се отминава и обстоятелството, че първенците се стремят да работят само качествено. Не може да бъде иначе, щом между тях са такива опитни тютюнопроизводители като Иванка Пенчева, Рамзе Хасанова, Иванка Кълдарева и др.

Живко ТРУШЕВ

Разказваме за челния опит в свиневъдството

УПОРИТА, ЦЕЛЕНАСОЧЕНА ДЕЙНОСТ

В много кооперативни стопанства е прието да се смята, че свиневъдството при сегашните производствени условия не може да бъде рентабилен отрасъл на селското стопанство. В по-голяма или по-малка степен това становище е изразено и в годишните производствени планове. Малко са стопанствата, които планират чист доход от производството на свинско месо и плановата загуба считат за нещо обикновено и неизбежно, докато не се реши въпросът с уедряването и специализацията. Така се смята и затова мероприятията, които се провеждат в свиневъдството, на много места не са насочени към осъществяване на главната цел — производство на повече и по-евтина продукция.

Двадесет и двамата свиневъди от фермата в ТКЗС — Окорш обаче не са съгласни с това мнение. Трета година вече те упорито го опровергават на практика. През 1968 година получиха 40 000 лева чист доход, при обща продукция 306 000 лева, а за седемте месеца на тази година чистият доход на фермата достигна 5 000 лева, с тенденция да нарасне през следващите пет месеца.

Примерът на свиневъдите от Окорш е твърде показателен. Условията за производство на малки прасета не се различават от условията в останалите стопанства. Свинарниците са стари, без механизация за почистване и приготвяне на фуража — строени преди десетина години за свиневъдство. Сега са приспособени за отглеждане на свине-майки и прасета. Фуражът и тук, както и в останалите стопанства, не е в изобилие. Единственото нещо, което е в изобилие в свинефермата на Окорш, това е натрупаният през последните няколко години опит и стремежът на завеждащ фермата Добра Русева и свиногледачите да осигурят повече прасета и производството им да бъде рентабилно.

През 1966 година в свинефермата е въведена нова организация на производството и труда. Изградени са две бригади с по осем основни гледачи, един сменен и двама нощни. Двете бригади имат 80 бокса за родилки и 33 за около 80 свине-кърмачки. Към края на месец юли фермата имаше 505 свине-майки и 19 нереза. Свинете, извън тези, които са в родилното и кърмачното отделения, са разпределени в две групи — бременни, които се отглеждат от трима гледачи, и незаплодени свине, за които се грижи един гледач. В първата група има около 290 животни. Нерезите са при втората група и изкуственото осеменяване се извършва от гледача на тази група. За отглеждане на прасета от 2 до 4 месеца е изградена отделна група. В нея прасетата се прехвърлят на 15-16 килограма и в срок от един месец стават годни за предаване на свиногледачната ферма в гр. Дуловo. Тази група има винаги добри икономически резултати. През 1968 година тя получи 10 тона прираст в повече от плана, осигури среднодневен прираст от 260 до 330 г, а към края на седеммесечието на тази година постигна себестойност 87,81 лева на 100 кг прираст, при план 101,39 лева.

Завеждащ фермата Добра Русева разказа, че добрите резултати се дължат на правилното хранене на животните. Колективът е непримирим по въпросите на храненето, не допуска компромиси, макар често пъти те да се налагат от липсата на фураж общо в стопанството. Не прави компромиси и в работата си по отношение приготвянето на фуража за отделните групи, а така също и по отношение създадения ред на хранене на животните, почивка, паша, почистване и пр.

Групата прасета от 2 до 4 месеца получава редовно смески и изкуствено мляко. Изкуствено мляко се дава и на прасетата до 2 месеца. За разлика от предишните години, сега фермата не е снабдявана редовно със смески, което дава отражение върху големината на прираста и върху изпълнението на икономическите показатели. Въпреки това резултатите са пак сравнително добри и фермата е рентабилна.

В групата „прасета до 2 месеца" средно месечно има по 1 200 броя, които се отглеждат от трима гледачи. Заплащането им е свързано с прираста и някои други странични показатели. Средното месечно възнаграждение на свиногледач е 120 лева. Общо взето възнаграждението на гледачите е добро. По тази причина в свинефермата почти няма текучество. По-голямата част от гледачите работят тук от 10-12 години, придобили са опит и знания, навикнали са с реда и дисциплината във фермата, което в никакъв случай не е за подценяване. Сега се правят опити да се привлекат на работа младежи. Управителният съвет се стреми да създаде добри условия за работа и почивка. Стаите на гледачите са сбзаведени сравнително добре.

Значителен успех постигна окоршката ферма и по отношение броя на прасетата средно на свиня-майка. През 1967 година — 18,2 прасета, през 1968 г. — 18,1, и през тази година се очакват към 18 броя.

Дял за получаване на тези резултати, и то немалък, има завеждащ фермата Добра Русева. Тя е непримирима към всичко онова, което се отразява неблагоприятно върху изпълнението на производствените задачи, води борба за снабдяване с фураж, за спазване на реда във фермата и пр. Специалната подготовка, която има, а също така и стремежът й да не изостава от изискванията, й дават възможност периодически да прави анализ на своята работа и на работата на фермата. Икономическите анализи не са й чужди и затова всеки момент може да се ориентира какво е необходимо да се направи, за да се подобрят резултатите. Въпросите на себестойността я вълнуват едно с въпросите на храненето, гледането и пр.

Успехите на свинефермата в ТКЗС — Окорш не са случайни. Те са резултат на упоритата и целенасочена дейност на целия колектив, който си е поставил задачата да увеличава прираста и да предава на угоителните стопанства прасета при висока рентабилност.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Богата реколта

Полевъдите от с. Айдемир отгледаха 700 дка фасул. Добрите грижи за тази култура донесоха успехи на бригадата, ръководена от Йордан Петров.

Звеното на Иван Караколев прибра от 200 дка по 200 кг зърно. Такива са резултатите и в другите звена. Фасулът се вършее с 2 комбайна. На асфалтираната площадка в стопанския двор зърното се почиства механизирано.

Подпомогнати от машините, кооператорите бързо се справят с вършитбата на фасула, радвайки се на богатата реколта.

И. ПЕТРОВ

С НЕБИВАЛ ТЕМП

Броени дни остават до юбилейния празник. Ознаменуването на това събитие чрез трудови подвизи за всеки колектив става нещо естествено.

Така е и в кооперативното стопанство в с. Иширково. По звена и бригади сега е взела връх една единствена тема — да се работи така, както не е било никога. За прилагането на този неписан предпразничен закон има прекрасно поле — сега предстои прибирането на реколтата от слънчогледа, коситбата на люцерната, силажирането на царевицата, низането на тютюн, пред сеитбена оран, балиране на слама и други още важни и неотложни мероприятия.

Може би затова е и трудно да намерите денем из село работоспособен кооператор — всички са на работа. Та за това говорят самите цифри — ежедневно в първа комплексна и първа полевъдна бригада в Иширково, във втора полевъдна бригада в Йорданово и във втора комплексна и трета полевъд на бригада в Брадвари излизат на полето повече от 1 500-1 600 души.

Образцовата организация на работата довежда и до желаните резултати. Достатъчно е да се даде за пример трудовата картина на един или два от тези предпразнични дни. На 26-ти август, например, в кооперативното стопанство бяха извършени следните по-важни манипулации — окосена беше 100 дка люцерна, бяха предсеитбено изорани 320 дка, а есенна дълбока оран — 190 дка, направени бяха 5 573 низи тютюн, окопана беше 1 730 дка фуражна царевица втора култура. Все същият темп на работа се поддържа и в следващите дни след посочената дата.

Но докато в другите полски работи хората не могат да делят мегдан с машините, то в блоковете с тютюн и край сушилните в бригадните те дворове на трите села човешката глъчка е най-колоритна. И ненапразно — малко стопанства в Силистренски окръг могат да се похвалят с такъв голям брой тютюневи низи — около 310 000. А работата, наглед лека, всъщност изисква немалко усилия — тютюноберачките напускат селото преди пет часа сутринта и започват брането на готовите листа. Когато наближи обедният пек, след кратка почивка те се прехвърлят край сушилните за низане. Тук вече влизат в действие бързите, чевръсти движения на ръцете. И така до късно следобед...

...С небивал темп — така работят сега стопаните от кооператива в с. Иширково. И това е техният скромен дар за юбилея.

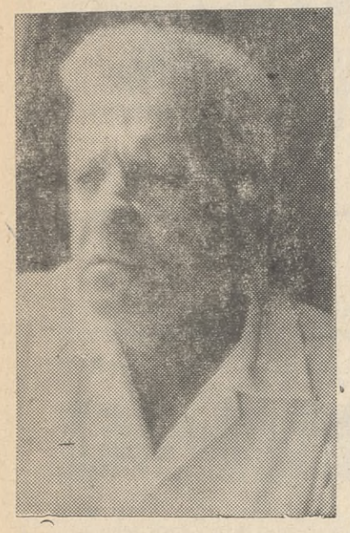
Р. МИХАЙЛОВ

Просторен и удобен е цехът за плоскости към ДИП „Текстилни влакна" — Тутракан.

Ме полагаха основите

ВИНАГИ ВОИН НА ПАРТИЯТА

В окръга всички го познават. Той неведнъж е бил скъп гост на младежите. Срещал се и се среща със стари и млади. И винаги им е разказвал прочувствено и вдъхновено историята на окръжната партийна организация и на добруджанското младежко революционно движение. Разказва за тази история, в която е вградена и частица от неговия борчески живот. Близо четири десетилетия той е верен войник на Партията, всецяло предан на комунистическите идеи.

...Срещите ми с бай Асен Чапкънов, председателят на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма, всякога са били интересни. Той е добър събеседник. От него съм научавал десетки неща за бойния път на партийните организации в окръга, за добруджанското революционно движение. Готов е всякога да отговори на десетки въпроси и питания, да доуточни, да допълни един или друг факт. С присъщата твърдост отстоява своите мнения, изказва предположения. Всеки, който се е срещал с него, е изпитвал обаянието на истинския комунист, на човека и другаря, посветил себе си на борбата за делото на Партията.

Стане ли обаче дума за неговата многогодишна дейност в името на Партията, веднага отклоня въпроса. Махва с ръка. Изпитва голямо неудобство, смята, че това не заслужава внимание. Подобре му е да говори за другите, отколкото за себе си. Така бе и този път. Трябваше дълго да го убеждаваме, че е нужно все пак да разкаже нещо и за своя живот...

— Аз съм от тези, които в буквалния смисъл почувствуваха свободата. Бях в Плевенския затвор. Народът го разби на 7 септември 1944 година. Ние, политическите затворници, бяхме безкрайно щастливи. Радвахме се много, че най-после дойде краят на омразния фашизъм и ще заживеем свободно. Това бе наистина един щастлив миг, който никога няма да забравя. Плевенският затвор беше разбит от народа по същия начин, както и в Силистра. И тук жандармерията изля отровната си злъч в последния момент от живота си. Паднаха убити трима души. Вечерта на седми септември прекарахме в лозята. На сутринта отидохме да си вземем багажа от килиите. После ни посрещнаха плевенските другари. Веднага тръгнахме за родния край. Най-светлият ден в нашата история — Девети септември — ме завари във влака. Пътувахме от Горна Оряховица за Русе. Пътуването беше много трудно. Видяхме и първите части от Червената армия, които устремно се движеха. Прогонваха последните останки от хитлеристките войски...

В Силистра той пристига на 11 септември. По решение на тогавашния околийски комитет на Партията е изпратен за секретар на синдикатите. Задачата била работническата класа да съдействува всецяло на властта на Отечествения фронт, да работи в няколкото малки фабрики.

— Работниците работеха, а нямаше откъде да им се осигурят заплати. Известно време Отечественият фронт ни предоставяше пари, които раздавахме на работниците, които работеха на пристанището, помагаха на минаващите части на Червената армия, прочистваха града от развалините. Трудни години, но изпълнени с ентусиазъм. Клубът ни се оказваше малък за събрания. Та за това някои от тях провеждахме на един площад.

На 2 декември е назначен за околийски управител. Трудна и отговорна била работата на околийския управител. Заедно с Партията и Отечествения фронт околийското управление започва да полага грижи за народното стопанство. Откриват се нови училища. Създава се комитет за събиране на средства за построяването на железопътната линия Самуил — Силистра. Той е председател на комитета. Народът се отзовава с голямо желание. Макар и беден, оголял и обосял от войната, той дава средства за железопътната линия.

— Какви ли не бяха задачите на околийското управление. Борехме се против черноборсаджиите. Разпределяхме стоките, грижехме се за изхранването на населението. Поехме всички административни задачи от Отечествения фронт. Прочиствахме стария, фашистки административен апарат в общините. Бяхме в близък контакт с органите на народната милиция. Съвместно решавахме редица въпроси. След създаването на временните околийски управи също работехме активно. Особено активна дейност развиваха членовете й Петър Кудинов, Сава Милков, Димитър Мирчев. За чест на нашия окръг трябва да отбележа, че начело на общините още в първите години след народната победа застанаха много добри и дейни другари. Почти всички общини се ръководеха от комунисти, взели участие в антифашистката борба. През 1948 година се проведоха избори и се създадоха народните съвети. Нямаше вече управи, а изпълнителни комитети, които се оглавяваха от председатели, както и сега. През 1945-1946 година бях да се уча в партийната школа в София. След това отново се върнах на работа в околийския народен съвет. Работих до 1950 година. После се преместих в София и в 1958 година се прибрах отново в Силистра.

От биографията на този заслужил деец на Партията в окръга може да се отбележат няколко значителни факта. През 1934-1936 година е секретар на Окръжния комитет на Партията и същевременно член на областния партиен комитет в Кюстенджа. Бил е и представител на Окръжния комитет на Партията в Комсомола. Многократно е затварян от румънската полиция. По стъпките му са били и българските фашисти. Изтезанията никога не са сломявали духа му. Той винаги е вярвал в победата на Партията. Борел се е за осъществяване на нейните идеали.

И днес той е верен войн на Партията. Работи с ентусиазма от младостта. Отдава сили, опит и знания за възпитанието на младите партийни кадри. Съветва, учи, направлява. Воюва с всеотдайността си за още по-светлите ни дни.

Вълчо РАДЕВ

Отчетът и новите задачи — в духа на партийните решения за образованието

Решенията на пленума на ЦК на БКП от 31 юли 1969 година начертаха смела платформа за цялостно преустройство на учебното дело в съответствие със съвременните изисквания и по-далечните нужди на живота. Те отговарят на една назряла необходимост при строителството на социализма и комунизма, като станаха възможни благодарение на досегашните големи успехи в политическото, икономическото и културното развитие на страната. Безспорни са постиженията на народното образование и в нашия окръг. Докато на територията на днешния Силистренски окръг до 9 .IX. 1944 г. е имало едва една детска градина с 52 деца и 2 учители, през миналата учебна година имаме 424 групи с 12 016 деца в полудневни и целодневни детски градини. В основни линии успешно е решена задачата за осъществяване задължителното основно образование, като 93 % от завършилите VIII клас продължават да се обучават в по-горна степен училища. Голям ръст бележи делът на професионалните учебни заведения. Но при сравняване нашите постижения със състоянието на учебното дело в други окръзи и особено със сегашните изисквания, оставаме не удовлетворени — на преден план изпъкват редица нерешени проблеми.

С такива мисли директорите, партийните секретари и председателите на учителските организации от всички учебни и учебно-възпитателни заведения в окръга на своето съвещание на 1 септември обсъдиха някои въпроси от решенията на пленума на ЦК на БКП.

В приетите от пленума на ЦК на БКП „Основни положения на реформата в образователната система на Народна република България“ са набелязани задачите за един по-дълъг период от време. В учебното дело предстоят важни структурни промени, за които е нужна голяма предварителна подготовка, проучване, експериментиране — постепенно преминаване към всеобщо задължително средно образование, намаляване началната училищна възраст на 6 години, подобряване учебните планове и програми и т. н. В тази насока ще работи предимно Министерството на народната просвета с помощта на съответни научни институти и определени групи специалисти.

Но и пред нас стоят някои конкретни задачи във връзка с тези проблеми. Осъществяването на всеобщо средно образование налага да се издигне равнището на обучението в сегашното осмокласно училище. В селата Суходол, Дичево, Ножарево, Босна, Руйно и другаде учебно-възпитателната работа е на ниско ниво, резултатите от нея са незадоволителни. Около 22 % от младежите и девойките не завършват основно образование. Само през миналата учебна година са отпаднали от училище 248 ученика. Тревожни факти, които не могат да бъдат обяснени и оправдани само с обективните условия. Една от причините е и в закъсняването с изграждането на стабилна мрежа на осмокласни училища въз основа на принципите за оптимална педагогическа и икономическа ефективност и целесъобразност. Забавяне има в Тутракан, Белица, Голеш и т. н. Пътят към задължителното средно образование минава през уедрените стабилни и пълнокръвни осмокласни училища — това трябва добре да разберат учителите, да убедят в него родителите и цялата общественост.

Същевременно в партийните решения са посочени и редица други непосредствени задачи: за преустройство на учебния процес, за повишаване качеството и ефективността на цялата педагогическа дейност. За усъвършенстване организацията на учебно-възпитателната работа и постигане максимални резултати е нужно пълно познаване, съвременно разбиране, правилно ръководене и научно управление на учебния процес. Редица учители успешно правят стъпки в тази насока чрез индивидуализиране и диференциране на обучението (Томова, Манолов и Михайлова — Силистра, Милева — Алфатар и др).

В изказването си Кирил Иванов — директор на гимназията в Силистра — доразви и обогати идеята за промени в класно-урочната система, за фактическо преустройство на уроците по съдържание и форма, като се използуват по-широко диспутите и дискусиите, практическите занятия и лабораторните упражнения, докладите и рефератите.

За по-голяма активност и самостоятелност на учениците спомага внасянето на проблемност в учебно-възпитателната дейност. Успешно се осъществява проблемност в уроците на В. Попов, Сл. Иванов и Ц. Добрева от Силистра, Узунова от Тутракан, Р. Иванова от Секулово, Лечева от Алфатар и т. н. Директорът Стоян Нейчев от Силистра разказа за съвместната работа на училищното ръководство и творческата комисия по внедряването на проблемността. Резултатите са положителни — и в знанията на учениците, и в подготовката на учителите за творческо преустройство на урочната работа и учебно-възпитателния процес изобщо. Активността и самостоятелността като важни черти на новия човек се изграждат в процеса на учебната и цялата училищна и извънучилищната дейност с подрастващите. В доклада бяха посочени много учители, които умело въвлагат разнообразни видове самостоятелна работа на учениците във всяко звено на учебния процес.

Важен момент в решенията на ЦК на БКП е изискването за превръщане на училището в могъщ идеологически институт. По тази задача е работено и досега. Поставеният от отдела за двегодишна методическа разработка въпрос за единство на обучение и възпитание правилно насочва вниманието на учителите и директорите към най-пълно използуване учебното съдържание за комунистическото възпитание на учениците. Известни успехи има в Старо село, Калипетрово, СПУ — Дулово, Силистра и т. н. Но в условията на гигантския двубой между двата свята и засилената идеологическа диверсия на врага растат изискванията към възпитателната работа — за разнообразяване на формите й, за обогатяване съдържанието й, за позитивно действие характер.

Характерна особеност на пионерската и комсомолската дейност през изтеклата учебна година бе непосредствената й връзка с политическия и икономическия живот в нашия окръг и нейната патриотична насоченост. Необходимо е хубавото начало да продължи, да се разраства. Подобряването на възпитателната работа трябва да се свързва с предстоящото честуване 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин.

В доклада и разискванията бе подкрепена и доразвита заложената в решенията на ЦК на БКП постановка за голямата роля на субективния фактор в успешното решаване на големите задачи по преустройството на учебното дело. С внимание бяха изслушани критичните бележки и насоките на др. Н. Маринов от МНП и др. Н. Георгиев, секретар на ОНС. Задачата сега е основно да се изучат материалите от пленума на ЦК на БКП по образованието, във всяко училище да се набележат мероприятия за по-бързото осъществяване някои насоки от тях. Първостепенен фактор е личността на учителя, неговото отношение и дълбока убеденост — нужно е всеки учител или възпитател да вникне в духа и същността на решенията, още от първия учебен ден да се заработи по новому за тяхното осъществяване, да се влага повече творчество. Въпреки редицата всеизвестни обективни трудности в нашия окръг, при по-добро ръководство на учителските колективи могат още тази година да се направят решителни стъпки към изпълнение на партийните решения и преустройството на учебния процес. Такава е сега задачата пред директорите на училищата, пред партийните, съветните и комсомолските организации във всички училища и учебно-възпитателни заведения.

Стоян ПЕЕВ

Филм за младежта на Дулово

Преди известно време ГК на Комсомола в Дулово проведе разширено заседание във връзка със заснемането на филм за младежта на Дулово през 25-те свободни години. С план-сценария на филма, който се предполага да бъде завършен в навечерието на деветосептемврийския юбилей; запозна присъствуващите Пеньо Ангелов, завеждащ културно-масовата работа в комитета.

Късометражният шестнадесетмилиметров филм има в основата на сценария делата на комсомолците и младежта от младия град. Той ще изтъкне техния дял в промишлеността, селското стопанство, културата, изкуството, спорта.

Филмът ще бъде реализиран от градския киноклуб в състав: Пеньо Ангелов, Георги Бърнев и Петър Цонев. Досегашната продукция на киноклуба обещава и този филм да бъде завършен срочно и качествено. Той ще бъде хубав юбилеен дар за младото поколение, което участвува в строителството на новия живот.

След като бе одобрен план-сценарият, веднага се пристъпи към реализирането на филма. Много кадри вече са заснети.

Иван ГЕОРГИЕВ

НА СНИМКАТА: Режисьор-операторът Пеньо Ангелов в момент на работа.

ПАРТИЙНОТО, СТОПАНСКОТО И ПРОФСЪЮЗНО РЪКОВОДСТВО НА

ГПК „Наркооп“ — Силистра

поздравява своя колектив и всички трудещи се от окръга с юбилейната 25-годишнина от

социалистическата революция

която донесе богати плодове за народното щастие и благоденствие.

От цялата си душа желаем на всички здраве и нови трудови победи в строителството на социализма.

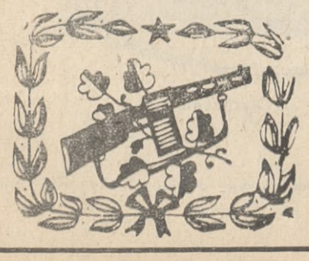
ТПК „Девети септември“ — Силистра

Партийният комитет, административното ръководство, профкомитетът и комитетът на ДКМС поздравяват колектива на предприятието с

празника на свободата

Под сияйната зора на Девети септември нашият колектив постига успех след успех.

Желаем на всички много радост и лично щастие.

ЗАРАЖДАНЕТО НА ТЪМНИТЕ СИЛИ НА ИМПЕРИАЛИЗМА

(30 ГОДИНИ ОТ ЗАПОЧВАНЕТО НА ВТОРАТА СВЕТОВНА ВОЙНА)

Вечерта на 31 август 1939 години на една от улиците на граничния град Гливице, принадлежащ тогава на Германия, се чуха изстрели. Група есесовци, преоблечени в полски мундири, по заповед на Хитлер нападнаха местната радиостанция. След „завземането“ й един от участниците в нападението прочете на полски език пред микрофона предварително написан текст, смисълът на който беше, че е „дошло времето за война на Полша срещу Германия“.

Тази гнусна провокация носеше кодовото име „Операция Химлер“. Тя бе подготвена от гестапо съвместно с военното командуване при пълна и дълбока тайна. Операцията бе необходима на фашистките управници на Германия, за да получат формален предлог за обявяване война на Полша. Призори на 1 септември влезе в действие планът „Вайс“, разработен дълго преди това в германския генерален щаб. Германските войски нападнаха Полша.

На 3 септември в 11 часа Англия, която бе подписала с Полша договор за взаимопомощ, обяви война на Германия, а след 6 часа същото стори и Франция. Така започна Втората световна война.

За фашистките главатари окупирането на Полша бе само етап по пътя към осъществяване на налудничавите планове за завладяване на Европа и установяване на световно господство. Тези далечни замисли Хитлер бе изложил достатъчно откровено в книгата си „Майн кампф“, библията на нацизма. Братвежите за „превъзходство на германската раса“, за „недостиг на жизнено пространство“ за Германия служеха на хитлеристите като идеологическа обосновка на политиката за подготовка на агресивна война. Завоевателната програма на фашизма отговаряше напълно на алчните стремежи на германските монополи, които ламтяха за нови печалби, за източници на суровини и пазари. Тя отразяваше и експанзионистичните планове, които лелееха идеолозите на германския империализъм още от времето на кайзер и от поражението на Германия в Първата световна война.

Навремето международният съд в Нюрнберг определи агресията на хитлерова Германия като заговор против човечеството. Обвинението представи неопровержими доказателства, че агресията и подпалването на Втората световна война са били съзнателно и последователно планирани от нацистката върхушка, от германските монополи и генералите от вермахта още преди Хитлер да дойде на власт.

Най-голямо място в завоевателните си планове германските фашисти отделиха на Съветския съюз. „...Когато сега говорим за завземане на нови земи в Европа, заявяваше Хитлер, ние трябва да имаме предвид най-вече Русия и подвластните й гранични държави. Самата съдба ни сочи този път.“ Антисъветските замисли на фашистките главатари намираха подкрепа сред реакционните управляващи среди в САЩ, Англия и Франция, които мечтаеха „да канализират“ хитлеровата агресия към Изток. Тъкмо тези сметки бяха в основата на прословутата „мюнхенска политика“ на отстъпки и снизходително отношение към фашистка Германия.

Програмата за завоевания, която фашистките управници на Германия бяха разработили много време преди войната, определяше и тяхната външнополитическа и военна стратегия. В тази програма се предвиждаха следните етапи на борбата за световно господство:

Първоначално — ликвидиране на малките „буферни“ страни в Централна, Югоизточна и Северна Европа с цел да се подобрят стратегическите и икономическите позиции на Германия за борба срещу главните противници на европейския континент — СССР, Франция и Англия;

Нанасяне на първия удар по Франция и Англия с цел да бъде завзета цяла Западна Европа и да бъдат създадени решаващи стратегически и икономически предпоставки за съкрушаване на Съветския съюз впоследствие;

Разгромяване на Съветския съюз — най-важно условие за установяване на пълно господство на Германия в Европа и за покъсната й борба за световно господство;

Създаване на германска колониална империя чрез завоюване на владения в Африка, Близкия и Средния изток и в други части на света и подготвяне за борба срещу Съединените американски щати.

В окупираните европейски страни и във временно окупираната територия на СССР фашистките завоеватели установиха режим на терор и грабеж. Милиони хора бяха откарани на принудителна работа в Германия, затворени в концентрационните лагери или унищожени в газовите камери. Според така наречения генерален план „Ост“, цялата територия на СССР до Урал е подлежала на принудителна германизация. Предвиждало се е „руснаците да бъдат разгромени като народ, разпокъсани“, да бъдат преселени в Сибир 65 на сто от украинците и 75 на сто от белорусите, да бъде унищожено цялото еврейско население. На завладените територии Хитлер планирал да създаде германски военни селища, чиито жители е трябвало да бъдат „господствуваща раса“, а местното население — роби.

Съществуват документи, които доказват, че агресивните стремежи на нацистките управници в Германия са надхвърлили далеч пределите на европейския континент. Така например, хитлеристката директива номер 32, съставена през юни 1941 година, е предвиждала, след като бъде изпълнен планът „Барбароса“ (така се е наричал планът за нападението на фашистка Германия над СССР), да бъде продължена агресията от Задкавказието през Ирак и Египет и от България през Турция с цел — излаз на Суецкия канал, да бъде завладян Арабският изток и да се тръгне към Индия. Малко по-късно Германия и Япония сключиха договор, който предвиждаше разделяне на света на две сфери на влияние, като границата минава по 70-ия градус източна дължина. Германия и Италия трябваше да получат цяла Африка, а Япония — източната част на Индия.

Съветският народ и неговите въоръжени сили обаче разбиха в ожесточена борба хитлеристката военна машина и провалиха фашистките планове за световно господство. В гигантските сражения на съветско-германския фронт бяха разгромени главните сили на фашистския вермахт и разпръснати като дим авантюристичните замисли на хитлеристите.

В резултат на разгрома на фашистка Германия и милитаристична Япония, на създаването на световната социалистическа система, на мощния подем на национално-освободителното движение рязко се изостриха всички противоречия на капитализма, стесни се сферата на неговото влияние. Всичко това обусловиха засилването на агресивността на империализма, който упорито се стреми да измени съотношението на силите в света в своя полза. По бойните полета на Европа още не бе замлъкнал грохотът на оръдията, а агресивните империалистически сили започнаха да подготвят нов поход срещу Съветския съюз, срещу социалистическите страни.

Но крахът на фашистката „трета империя“ и на нейните управници във Втората световна война е суров урок за всички, които замислят зловещи планове на военни авантюри срещу Съветския съюз и другите социалистически страни. Днес на стража на мира и сигурността стои могъщата военна сила на социалистическата общност и здравият антиимпериалистически фронт на миролюбивите народи. Всеки, който дръзне да разпали пожара на нова световна война, ще получи очакващото го възмездие.

Полк. Анатоли КОРКЕШКИН,
главен редактор на списание „Советское военное обозрение“

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 104 (1573) | Събота, 6 септември 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ОТ ХМЕЛНИЦКА ОБЛАСТ ПРИСТИГНАХА СКЪПИ ГОСТИ

По покана на ОК на БКП, ОНС и ОК за българо-съветска дружба в петък сутринта на русенската гара пристигна тричленна делегация от Хмелницка област на УССР, с която нашият окръг поддържа тесни приятелски връзки. Делегацията е в състав: ГАЛИНА ПИМЕНОВА ГАЛАЙ — зам. председател на Изпълкома на Областния съвет на депутатите на трудещите се и председател на областното отделение за съветско-българска дружба — ръководител на делегацията; ВЛАДИМИР ПРОКОФИЕВИЧ ХАМАРДЮК — първи секретар на Летичевския районен комитет на Комунистическата партия на Украйна, и ВИТАЛИЙ ВЛАДИМИРОВИЧ СТЕНГАЧ — председател на колхоза „Украйна“ в с. Маков, Дунаевецки район — герой на социалистическия труд.

Скъпите гости, които ще споделят радостта на трудещите се от Силистренски окръг в празничните дни на 25-годишния юбилей на социалистическата революция в България, бяха посрещнати от първия секретар на ОК на БКП Георги Кардашев и председателя на ОНС Димитър Михайлов. Пионери от Силистра подариха на съветските пратеници свежи букети цветя и им завързаха алени пионерски връзки. Ръководителката на делегацията Галина Галай каза: „Много сме радостни, скъпи български приятели, че идваме на ваша земя. От съветските хора от Хмелницка област носим горещи поздрави на трудещите се от Силистренски окръг, които заедно с целия български народ посрещат най-светлия си празник“.

На границата на окръга при с. Цар Самуил много пионери, комсомолци и кооператори с хляб и сол, с много цветя и плодове, устроиха трогателна среща на делегацията. Тук бяха дошли и други ръководители на окръга и град Силистра. Просълзена от изключителното внимание на посрещачите, Галина Галай сърдечно ги приветствува от името на съветските хора и изказа увереност, че взаимните чувства на обич между двата братски народа никога не ще угаснат.

След обяд гостите разгледаха град Силистра, а Галина Галай присъствува на среща на жените-първенци от промишлеността в Дома на профсъюзите. Срещата се превърна във вълнуващо тържество на българо-съветската дружба. (СТ)

Всемладежки отчет „Дългът на младежта към революцията“

Тържествен юбилеен пленум на ОК на Комсомола

След направената равносметка на предюбилейните комсомолски дела в над 410 дружества и 56 организации от окръга, във вторник ОК на Комсомола рапортува за цялата окръжна организация — чувствува ли 20-хилядната армия от млади хора дълга си към бащите и братята, станали безсмъртни по бесилките и кървавите полигони на фашизма, вярна ли е на техните идеи; превъплътили ги в дела?

Салонът на кино „Москва“ е препълнен. Рапортува се на Партията. При комсомолските активисти и млади първенци от предприятия, заводи и учреждения, от кооперативни стопанства и учи лища застават партийните ръководители на окръга, активни борци против фашизма и капитализма, представители на различни поколения комсомолци. Рапорта чете първият секретар на ОК на ДКМС Атанас Киров.

Много даде Революцията на силистренския добруджански край. Несравнимо много. Но младежта не чака непрекъснато дарове от Революцията като нейно галено дете, а се включи в редиците на борците, които продължават битката за нейната пълна победа. Предюбилейната и юбилейната година и за младежта бе един щурм, в който тя пожъна не една победа.

122 младежки производствени единици се включиха в съревнованието „Комсомолски дар за победата“ с обещания за изпълнение и преизпълнение на производствените програми. Ентусиазмът и правилната организация изведоха някои от тях далеч напред — чак в шестата петилетка. Прочуха се и се произнасят с гордост имената на Михаил Георгиев, Иван Генов, Хаиг Хорян, които оглавяват младежки бригади-първенци, отличиха се младежката бригада „Юрий Гагарин“ от Дулово, комсомолците от „Оргтехника“, „Стомана“, „Камъшит“, „Липа“; скъп дар за юбилейната годишнина подготвиха младежките бригади за комплексна механизация от Ситово, Нова Черна, Калипетрово, Иширково, Окорш, които ще преизпълнят производствените си планове въпреки трудностите, породени от природните бедствия.

450 млади специалисти и работници от промишлеността и селското стопанство разработиха в творческите обединения за технически прогрес 122 теми с икономически ефект за над 2 млн. лева.

Средношколската младеж се прояви не само на учебните скамейки, а и на бригадирските обекти. 1 052 средношколци взеха участие в националните и местни бригади и земляческите групи.

Комсомолските организации от окръга с богат арсенал от форми и средства организираха политическата просвета на младежта: политическа учебна година, теоретични конференции, тематични вечери, реферати, десетдневки и политически двубои, ленински дни, седмица на борба срещу идеологическата диверсия и др.

„Всемладежкият поход по пътищата на свободата“ отведе много организации по стъпките на добруджанските революционери и войните от 31-ви силистренски полк. Само след няколко дни 6 240 комсомолци и пионери ще застанат на почетна стража пред 39-те паметника на героите-антифашисти и борци за народна правда и свобода. Средношколците се включиха в инициативата „С устрема на Септември“, пионерите — в операция „Българска слава“. Установиха се тесни връзки с военни поделения, а предвоенно обучение преминаха 11 479 комсомолци.

Участието на младежта от окръга в Третия републикански фестивал и спартакиада се увенча с много победи и завоювани отличия.

В предюбилейната и юбилейна година комсомолската организация още повече възмъжа, защото срещна препятствия и трудности, които трябваше да преодолее. Тя направи значителна крачка в своя организационен и политически живот. Нови 1 835 младежи се вляха в нея. В процеса на осъществява не поврат се увеличи броят на боеспособните, силните дружества.

След като прие рапорта, първият секретар на ОК на БКП Георги Кардашев горещо приветствува участниците в пленума и високо оцени делата на комсомолците, които поемат в свои ръце щафетата на революцията. Рапорт бе връчен и на представителя на ЦК на Комсомола Илия Авамов, който също приветствува и оцени високо дейността на Окръжната комсомолска организация.

Изказаха се представители на различни поколения комсомолци, след тях — представители на работническата, селската и учащата се младеж. На четири комсомолски деятели от окръжната комсомолска организация др. Георги Кардашев връчи юбилейни медали. Станаха известни първенците от окръга в младежкото предюбилейно съревнование. Участниците в тържествения юбилеен пленум изпратиха телеграма до ЦК на БКП и положиха венци пред паметника на добруджанските революционери. (СТ)

Преизпълнени деветмесечни планове

ДСП „РОДОПА“

Преди да започнем да изброяваме цифрите и фактите, доказващи успехите на трудолюбивия колектив на ДСП „Родопа“, трябва да изтъкнем на първо място небивалия и нестихващия ентусиазъм и жар, с който се работеше през всички месеци на годината. И закономерно дойде радващият резултат — вместо на 6-ти септември, както бяха обещали, те изпълниха плана за деветмесечието на 3-ти септември, реализирайки 397 000 лева надпланова продукция. С това те надхвърлят обещаното преизпълнение от 128 000 лева и обещанието за компенсиране на загубите, а до края на годината се надяват преизпълнението да бъде над 600 000 лева.

Необходимо е тази цифра да се повтори. Защото точно с толкова — 600 000 лева — е в повече произведената продукция в сравнение със същия период на миналата година. И това говори, че наистина през тази година мобилизацията и напрежението, разбира се и организацията, са много по-добри.

Но с особено голямо вдъхновение работиха всички през последния месец преди юбилея — месец август. Някои бригади достигнаха изпълнение на трудовите си норми 170-180 на сто. Това са колба сарите от колбасарския цех и преди всичко звеното за обезкостяване на месото. А този цех се бори за званието „цех за комунистически труд“ и досегашните му постижения са една сигурна гаранция за спечелването му.

Постиженията на трудовия колектив на ДСП „Родопа“ не се ограничават само в преизпълнението на плана за обема. Планът за печалбата е изпълнен 109 на сто, за производителността на труда — 111 на сто, валутният план е изпълнен 108 на сто и т. н. И тези резултати не са случайни. Те говорят за една правилна организация на труда, за редовно водено и отчитано съревнование и преди всичко показват високото съзнание при изпълнение на задачите от всички. Самият факт, че когато е имало върхови моменти на напрежение целият персонал е работил от сутрин до вечер, като горично ни доказва, че всички са давали своя принос в общите успехи, в общия стремеж славната годишнина от деветосептемврийската победа да се посрещне достойно. И в дните непосредствено пред големия празник те с гордост и радост рапортуват за изпълнени и преизпълнени с чест обещания, за дела, които вдъхват уважение.

Промкомбинат „Камъшит“

Трихилядният колектив от работници и работници на промкомбинат „Камъшит“ е поел висока патриотична задача — до края на годината да произведе надпланова продукция за един милион лева. За милион лева надпланова продукция! Това не е шега. Но тружениците от „Камъшит“ не се шегуват. Те подкрепят своето обещание с упорит труд ежедневно. С особен ентусиазъм кипи работата в многобройните цехове на промкомбината в навечерието на големия празник. Тези дни социалистическото съревнование между цехове и бригади се отчита ежедневно и темповете нараствят. Нараства и въодушевлението от постигнатите успехи. За осемместечието колективът рапортува преизпълнение с 620 000 лева. Като се вземе тази сума предвид и производствената работа на камъшитци до 5 септември, планът на предприятието за деветмесечието е преизпълнен със 100 000 лева. До двадесет и пет годишнината на социалистическата революция в България надплановата продукция за деветмесечието ще се увеличи с още 50 000.

Хубавите успехи на това предприятие се дължат на целеустремеността и трудовата надпревара на всички бригади и цехове. Ала връх в благородната социалистическа надпревара вземат хората от цеховете „Ракита“, „Керамичен“, и цех „Кукли“. Тон на съревнованието дават бригадите „Валентина Терешкова“ с бригадир Добра Маринова и „Пеньо Пенев“ с отговорник Савка Вълчева от цех „Ракита“ — Силистра. С чувство на изпълнен дълг пред Родината ще посрещнат юбилейните тържества и другите бригади и цехове на промкомбината.

С радостни успехи посрещат юбилейния празник членовете на младежката птицеферма от село Войново. Широки са усмивките на птицевъдите, защото са дали хиляди яйца над плана.

НА СНИМКАТА: Бригадирът Георги Великов отчита изпълнението на обещанията в чест на юбилея.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

ТИД — 14 завърши в Силистра

* „ПОХОДЪТ ПРЕСЛЕДВА ГОЛЯМА ЦЕЛ И Я ПОСТИГА“
* УЧАСТНИЦИТЕ ЩЕ ЗАПОМНЯТ ПОСРЕЩАНЕТО В ПОПИНА
* А ИСТИНСКОТО ВИ ИМЕ, „АДМИРАЛ КУК“?

В четвъртък в 12 часа на обяд, в лъчистите води на Дунава западно от Силистра, се появиха очакваните от посрещачите кануата и каяци с участниците в 14-ия международен гребен поход по Дунава. До миналата година той завършваше в Русе, Силистра за пръв път (но не за последен) е негово последно пристанище. Оборотите на греблата с нищо не издаваха умора у покорителите на славянската река. Сигурно защото на силистренския бряг бе финалът. След десетина минути всички акостираха. С опалени тела, еднакво „облечени“, с поразрошени от дунавския бриз коси — към кого да се обърнем за сведения?

Магда Гинова, секретар на ЦС на БТС и президент на ТИД — 69, с умора в очите наблюдаваше изнасянето на съдовете към дунавския спортен комплекс, който силистренските туристи предоставиха за къмпинг на участниците.

— Другарко Гинова, най-характерното за 14-тото издание на ТИД?

—Тази година България е домакин на похода. Потеглиха се пак от Инголщадт, ГФР, на 5 юли. Участвуваха от Западна Германия, Австрия, Чехословакия, Унгария, Югославия, Холандия, Белгия, България. От Видин по ходът ни се сля с Дунавския. За пръв път ТИД завършва в Силистра.

14 години вече тази туристическа проява служи на идеята за дружбата между хората от различни националности. И успешно — вечерите се прекарват на къмпинг, с много песни, веселие и танци. ТИД вече има своя песен — по текст на Стефан Станчев, редактор на сп. „Турист“, и музика от Филип Авамов, диригент на хор „Планинарска песен“. Част от нейния припев — „Ахой“ — се превърна в общ поздрав на участниците. Разгледахме много градове, видяхме много забележителности.

(Продължава на IV стр.)

Високо отличие за новочерненските комсомолци

Тези дни Бюрото на Централния комитет на Димитровския комунистически младежки съюз разгледа резултатите от участието на комсомолските организации и дружества, на младежките производствени единици, на младежите и девойките в юбилейното съревнование „Комсомолски дар за победата“.

Бюрото на Централния комитет на Комсомола реши да награди комсомолските организации и дружества, младежките производствени единици, младежите и девойките, първенци в съревнованието, с високите юбилейни отличия на ЦК на Димитровския комсомол, учредени в чест на славната 25-годишнина от победата на социалистическата революция в нашата страна.

Носител на най-високото отличие на ЦК на Комсомола от нашия окръг стана общинската комсомолска организация в село Нова Черна. Тя се награждава с „Юбилейно знаме на победата“.

Това е голямо признание за упоритостта и всеотдайността на стотиците млади полевъди, животновъди, механизатори и специалисти от най-големия кооператив в окръга. Признание за активното им участие в съревнованието, посветено на най-величавия ден в нашата история — Девети септември. Гордост за новочерненските младежи и девойки, които винаги крачат в първите редици на окръжната комсомолска организация, които са инициатори на много хубави прояви, борци за напредъка на кооперативното стопанство.

Честито, новочерненски комсомолци!

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

Съветският народ отбелязва 25-годишнината от освобождението на България от фашистко иго

МОСКВА, 5 септември (БТА) — Съветските трудещи се отбелязват широко 25-та годишнина от деня на смъкването на фашистката диктатура в България — 9 септември.

В различни градове на СССР се уреждат тържествени вечери, посветени на 25-годишнината на социалистическата революция в България.

В Москва, Ленинград, Киев, Минск и други съветски градове се изнасят лекции, доклади, посветени на Народна република България. Активистите на Дружеството за съветско-българска дружба разказват за преобразованията в икономиката, науката и културата през годините на народната власт.

Навсякъде в чест на предстоящата годишнина се организират изложби, отразяващи успехите на братския народ в изграждането на социализма.

Колективите на промишлените предприятия предсрочно изпълняват поръчките за българската индустрия.

Пристигна партийно-правителствената делегация на Сирийската арабска република за участие в юбилейните тържества по случай 25-годишнината на социалистическата революция

СОФИЯ, 5 септември

По покана на ЦК на БКП и правителството днес в столицата пристигна партийно-правителствена делегация на Сирийската арабска република, която ще вземе участие в юбилейните тържества по случай 25-та годишнина на социалистическата революция в България.

Делегацията се оглавява от член на регионалното ръководство и член на Политбюро на Социалистическата партия за арабско възраждане (БААС) Халити Мурад.

В състава на делегацията са включени: министърът на икономиката и външната търговия Абдел Халим, членът на ръководството на Народната армия Ибрахим Ал-Али, извънредният и пълномощен посланик на Сирия в България Али Ал-Хаш, и началникът на отдела за икономически и търговски връзки със социалистическите страни при Министерството на икономиката и външната търговия Фахми Абулел. (БТА)

Военните действия в Южен Виетнам

ХАНОЙ, 5 септември (ЮТА) — Агенция Виа предаде вчера публикуваните неотдавна от агенция „Освобождение“ уточнени данни за проведените през месец август бойни операции на народноосвободителните войски в Южен Виетнам срещу американо-сайгонските войски.

В комюникето се посочва, че през изтеклия период патриотичните сили са нанесли тежки загуби на американските интервенти и на войските на марионетния сайгонски режим. Повече от 20 батальона на американските и марионетните войски, както и много „смесени“ части в размер на батальони, са понесли значителни загуби в жива сила и техника. Особено големи са загубите на 15-и бронирай полк на марионетните войски, първа и сто и първа американска военновъздушно — преносими дивизии, пета американска моторизирана дивизия. Патриотите унищожили близо 350 военни коли на противника, вдигнали във въздуха седем влака, потопили и подпалили повече от 70 моторни плавателни съда и лодки и извадили от строя над 2 000 американци и войници от марионетната армия. Партизански отреди предприели много нападения срещу вражески складове за боеприпаси в Сайгон и много други градове и бази на противника, в това число и Ки Тхо, Ки Нхон, Плейку, Кам Ран и Фу Бай. В резултат са взривени десетки хиляди бомби и други боеприпаси, унищожени са над 4 милиона литра бензин, убити или ранени са близо 1 000 вражески войници и офицери. Само в провинцията Бен Че през първите двадесет дни на август патриотите са извадили от строя над 2 500 вражески войници.

Избоявайки многобройните акции на патриотичните сили срещу американските интервенти и марионетните войски, в комюникето се посочва, че на много места в редовете на марионетните войски са избухнали бунтове, войниците отказвали да влизат в бой и много от тях преминали със своите оръжия на страната на народноосвободителните войски.

вчера • днес • утре

Днес от 19 ч. на баскетболното игрище ще се състои тържествен концерт, посветен на празника на свободата. Ще вземат участие най-добрите самодейни колективи.

* * *

Нови придобивки ще получат силистренските граждани в дните пред големия празник. Утре, в 11 ч. преди обяд, ще бъде открит големият универсален магазин, а в 17 ч. — новият хлебозавод.

* * *

Вчера след обяд се състоя среща между изпълнителното бюро на ОСПС и активни дългогодишни профсъюзни дейци. На ветераните бяха връчени юбилейни значки на ЦСПС.

* * *

За улесняване на пътниците на 10, 11 и 12 септември, от гр. Русе вместо „Ракета“ в 6, 35 ч. ще от пътува „Метеор“, който има много повече места.

* * *

Днес започва водният поход СИС (Силистра — Измаил — Силистра). В него участвуват 24 българи, двама германци и една белгийка.

* * *

От 1 септември 1 800 младежи и девойки от училищата в града започнаха подготовка на упражнения, които ще бъдат изпълнени по време на празненствата, посветени на 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

* * *

От 12 — 20 септември в Силистра ще се проведе републиканско селско първенство по спортна стрелба.

* * *

На 3 т. м. в с. Цар Самуил се състоя окръжно съвещание за обмяна на челния опит в областта на общественото хранене в кооперативния сектор.

Ресторантът в селото получи звание „Образцов обект за юбилейната 1969 година“ и грамота от ЦК на профсъюза на работниците от търговията.

* * *

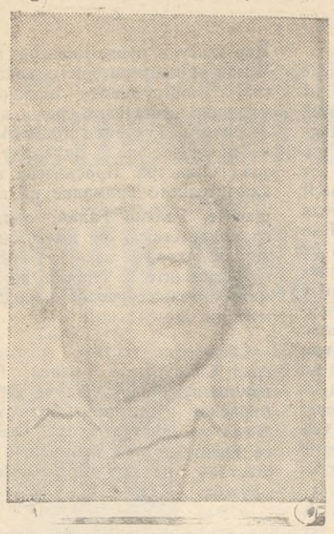
Какви филми ще гледаме през празничните дни?

Кино „Москва“ ни предлага филма: „Познай кой ще дойде на вечеря“, а кино „Доростол“ — „Войната си е война“ и „Мъжки разговор“. В лятното кино ще се прожектира филмът: „Една звезда пада от небето“.

Ние воювахме за свободата.

Най-светлият миг в живота ни

ПАВЕЛ КУЗМАНОВ ОТ СИЛИСТРА:

— Още първото ми участие в марксически кръжок през 1921 година ме срещна с врага. Бях арестуван от румънската военна държавна сигурност в Силистра. Задържаха ме за два дни. Жестоко ме биха. Баща ми плати известна сума и едва тогава палачите ме освободиха. Това не ме отчая, а засили моята мечта да се запозная още по-добре с марксизма и да се посветя на революционната борба. В редовете на Партията влязох през 1927 година. За моето израстване като комунист твърде много направиха Йордан Сарафов и Борис Манолов. По това време Партията ме изпрати да работя в Добруджанската революционна организация и да провеждам нейната политика по националния въпрос. Борис Манолов ме снабди с книгата на доктор Петър Вичев по националния въпрос, която изигра много положителна роля в правилната ми ориентировка.

След 1930 година аз вече успешно осъществявах връзка между нелегални другари. Много често у нас идваше Иван Георгиев. Той ходеше по селата и провеждаше събрания и конференции по линия на Партията и ДРО. По срещал съм и съм давал подслон, препращал съм по канала Силистра — Толбухин редица дейци на добруджанското революционно движение и Партията. Съдействувал съм на Велико Маринов (Урсо) от Толбухин, на Йордан Русев (Пламен) и на Добри Атанасов Орлов (Пантел).

Комунистите, които работихме в ДРО, настоявахме да се открият български училища. В групата на ДРО в Силистра влизаха Димитър Драгнев, Илия Вълчев, Димо Димов, който впоследствие стана ренегат. Членове на Партията влизаха и в Българското културно общество (БКО). Нашата задача бе да се полагат повече грижи за културното издигане на народа.

Бележитият деец на Партията Димитър Ганев също е отсядал в нашия дом. Веднъж помня, че той беше дошъл заедно с Иван Георгиев по задачи на Партията и ДРО. Написа и редактира един лозунг в нашето лозе, който после Иван Георгиев разпространи.

Във връзка с провала в Сребърна през 1936 година бях арестуван. 17 дни престоях в полицейския участък в Сребърна. По време на процеса през следващата година по липса на достатъчно доказателства бях освободен от прокурора. Когато полицаите ме докараха в Силистра, тряб ва да изтъкна, че между всички арестувани нямаше никакви провокатори и предатели. Голяма ро ля за това изигра Йордан Радушев от Толбухин, член на ЦК на ДРО и на областния комитет на Партията в Кюстенджа. Той подготви жените да организират масови протести пред прокурора и да настояват да бъдат по-скоро освободени от полицейските участъци неправилно и необосновано арестуваните деятели на ДРО и Партията. Той беше инициатор и за организирането на делегации до политическите партии в тогавашна Румъния, които да се застъпят за нашето освобождаване. И наистина, жените и младежите неколкократно се явяваха при прокурора, за да искат освобождаването на подведените под съдена отговорност по Сребърския провал.

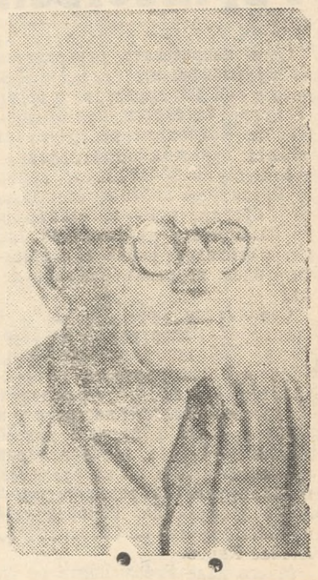
Иска ми се да изтъкна факта, че почти цялото население в окръга прояви голяма активност за освобождаването на арестуваните и изправените на съд другари през 1937 година. Близките на осъдените и други дадоха доста средства на защитата. Някои продаваха конете и каруците си, жените — пендарите си. Даваше се мило и драго за защита на осъдените. Успехът на Партията и ДРО по прекратяването на процеса наистина показа зрелостта на революционното движение, сплотеността на всички борци, посветили се на бороата за национално и социално освобождение на добруджанското население.

През 1937-1938 година бях натоварен от Партията да създам канал за Съветския съюз, понеже имах родини в Сулина. Едно с Ванчо Маринов от Войново, сега живущ в Силистра, под предлог, че сме търговци, се отзовахме в Сулина. Установихме връзка. Но каналът не успяхме да използуваме.

В 1943 година отново попаднах в лапите на полицията, сега на оългарската. Като си спомня за инквизицията и побоищата, тръпки ме побиват. Полицаите не започваха разпит, докато не изпаднехме в безсъзнание. Поставян бях и на електрически ток. По липса на доказателства бях освободен, но след много изтезавания. През 1944 година ме откараха в лагер. Най-напред в Русе, после във Велико Търново, Свищов. Тук живеехме напълно организиран живот. Не спирахме борбата. От лагера ме освободиха на 6 септември.

В Силистра се върнах на 10 септември 1944 година. Партията ме изпрати да работя в органите на току-що създадената народна милиция.

Доколкото ми стигаха силите, борех се срещу неправдите в живота, макар това да ме е изправяло очи в очи с врага. Нищо не бе в състояние да ме накара да се откажа от борбата. Вървях по пътя, който Партията ми сочеше.

Много години от своя живот за победата на революционната борба посвети и активният деец на Партията Петър Райчев от Силистра. Той бе и първият кмет на общината в село Сребърна след народната победа.

Посрещане на Червената армия в София — септември 1944 година.

В чест на юбилея на революцията

По инициатива на Окръжния комитет на Отечествения фронт във всички общини, съставни села и кварталите в градовете се провеждат тържествени събрания. На тях се изнасят доклади за ролята на Отечествения фронт за победата на социалистическата революция. Докладчици са членове на Бюрото и на Окръжния комитет на Отечествения фронт, лектори от общинските съвети за лекционна пропаганда.

Много добре преминаха събранията в селата Попина, Сокол, Главиница, Белица, Кайнарджа, Голеш, Окорш, Стефан Караджа и в първи, втори, пети, осми, девети и десети кварталн комитети на Отечествения фронт в Силистра. На тях бяха връчени златни и сребърни значки на дългогодишни отечественофронтовски дейци. В окръга 240 души бяха наградени със значки от Националния съвет на Отечествения фронт.

На всяко събрание се изнася богата литературно-музикална програма. Прожектират се филмите: „Петимата от РМС“, „Антоновановци“, „Малкият остров“, „Неза вършени игри“, „Най-дългата нощ“ и други, откупени със средства на Окръжния комитет на Отечествения фронт. Тези филми разкриват величавата борба на народа против фашизма и капитализма.

Състояха се над 40 срещи с активни борци протчв фашизма и капитализма. Добре протекоха срещите в Зафирово, Ситово, Дулово, ТПК „Дунав“ в Силистра с Иван Райков, бивш командир на Габровския партизански отряд. На служителите в Окръжния народен съвет, на кооператорите от селата Попина, Стефан Караджа и в промкомбинат „Камъшит“ гостува партизанката Минка Стефанова (Лиляна) от Габровско-Севлиевския отряд, авторка на книгата „Девойките отря В село Окорш бе организиран обсъждане на книгата на Ми Стефанова. Това бе една зат ваща среща. Авторката разказ вълнуващи спомени за Балва та битка.

Активните борци против фа ма и капитализма от нашия ръг Симеон Жеков, Атанас А насов, Мария Русева, Димо коев, Игнат Димитров, Петър динов, Мария Бучкова и други вориха пред трудещите се от лата Дичево, Суходол, Бащи Коларово, Богданци, Крано във втори, шести, седми, осми девети квартал в Силистра за стието си в борбата за извоюв на свободата. Те споделиха ни ресни моменти от дейността Партията, Комсомола и Отеч вения фронт за победата на Д тосептемврийската социалистич ка революция.

Краят на фашизма наближаваше

Веднага след победата на Девети септември за секретари на околийските комитети на РМС в Силистра, Дулово, Русе и Тутракан бяха издигнати Симеон Жеков, Тотка Хамбарджиева (седнали), Марин Добрев (Байгъна) и ИгнатДимитров (прави).

Черве...ата армия громеше германофашистките войски. Те бягаха през Румъния и България. Стремяха се да бъдат по-далеч от бойната линия. В последните дни на август и в началото на септември 1944 година българската фашизирана буржоазия се стремеше да заблуди Съветския съюз и българския народ, че прави завой „наляво“, а всъщност продължаваше стария курс. Правителството на Багрянов, а впоследствие и това на Муравиев, не спираше борбата си срещу партизанското движение, засилваше я. Това личи и от дневниците на Министерството на войната и заповедите, които са издавани. Тези и други документи по казват какъв панически страх са изпитвали властниците от приближаването на Червената армия до нашата граница. Съветското правителство отправи нота до правителството на България и обяви война.

Това хвърли в ужас българските управници и военните. Те дават нареждане да се следи движението на съветските войски около българо-румънската граница. И техните послушници старателно докладват през всяко време на денонощието. Командирът на Четвърта българска армия генерал Стефанов донася до Министерството на войната:

„Един руски полковник е пристигнал от Калараш в Силистра и се е срещнал с началника на силистренския гарнизон. На последния е съобщил, че очаква нареждане град Силистра да се заеме от руска войска и че за това е имало уж вече споразумение между руското и българското правителство.

Същият е направил оглед на пристанището и измерил дълбочината на последното“.

Още по-тревожно е донесението на генерал Стефанов на 7 септември 1944 година:

„Днес към 10 ч. един руски подофицер с двама войника се явил на пост № 4 от Силистренския пограничен участък и казал, че днес към 15 часа русите ще пристигнат и ще настъпят в наша територия.

Днес в 15 ч. една моторна лодка с един шлеп пристигнала в Тутракан. В лодката имало 10 руски офицери и войници от пехотата, от инженерни войски и от флота. Намиращият се граничен офицер ги посрещнал и запитал за що са дошли. Те отговорили, че ще построят един пристан за стоварване на войски, след което започнали да го строят. Нашият офицер им казал, че е по-добре да използват готовия наш пристан, но те казали, че ще построят техния.

По-нататък те казали на нашия офицер, че не трябва да се тревожи, защото днес в 12,30 ч. руско време радио Москва е предало, че между България и Русия е сключено примирие. След това продължили да строят пристана и като го завършили, върнали се на румънска земя.

Предал донесението в 18,30 ч. на 7. IX. 1944 г. генерал Попов“.

Страхът от навлизането на Червената армия в България продължава сред всички фашизирани кръгове. Но населението на България не мислеше като тях. Червената армия-освободителка на 8 септември преди обяд премина българо-румънската граница и пристигна в Силистра, посрещната с неописуема радост от граждани те. Пътят на освободителите осея ха с цветя. Силистренци им поднесоха най-хубавите дарове. Прегръщаха ги и ги целуваха като родни братя.

Христо ДИНЕВ

Вечер на юбиляриге

В клуба на полевъда в село Калипетрово на 2 септем т.г. се състоя вълнуваща среща на комунисти отпреди Де ти септември и с двадесет и пет годишен ста връстници на свободата и пионери. Гост бе секретар на ОК на Партията Христофор Иванов.

Трифон Куцаров, секретар на общинския партиен комитет, пр леди историята на местната партийна организация, създадена п ди 40 години, и изтъкна нейната организаторска роля в стопанск и обществено-политически живот през годините на народната влас

С голямо внимание бяха изслушани разказите на активните бо ци против фашизма и капитализма Стойчо Манолов, Ганчо Еник Никола Курдоманов, Тодор Нечев и Иван Молдованов. Те разкр ха моменти от нелегалната борба на Партията преди Девети се тември и онези патриотични подбуди, които са ги отвели в нейните редици. Разказаха се спомении за първите години, когато се у редяваше кооперативното стопанство.

Връчен бе рапорт на калипетровските комсомолци до общин ския комитет на БКП и ОК на Комсомола.

Секретарят на ОК на Партията Христофор Иванов се спря несравнимите темпове, с които нашата страна се движи вече двад сет и пет години, и пожела още дълги години живот на ветерани те на нашата Партия.

На всички юбиляри — комунисти и комсомолци — бяха вр чени подаръци, които ще им спомнят за двадесет и петата годиш нина на свобо ата.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

ВЕЧНИТЕ, НЕПОДКУПНИ СВИДЕТЕЛИ

Вие, които в празничния ден ще вдигнете наздравица за всичко добро и прекрасно, извоювано с цената на първата ви младост, — припомнете си!

Вие, врътници на свободата, които със сияйни усмивки ще пре минете в тържествен марш по улиците и площадите, ще ликувате с най-възторжените песни, ну държимо бликнали от сърцата ви, — не забравяйте!

Вие, бъдещи поколения, които ще пренесете през вековете светлото име на България, — слушайте!

В този велик ден отново ви призовават на съд документите на епохата, вечните неподкупни свидетели — предсмъртните писма на осъдени комунисти, полицейските архиви, интимните дневници на продажни държавници и гла ворези, страниците на нелегалния печат, официозите на двореца...

ГОВОРЯТ СВИДЕТЕЛИТЕ ЗА ОНЕЗИ, КОИТО ПРЕДАВАХА И УБИВАХА

...Бърза секретна телеграма на областния директор на Стара Загора Владислав Златев. Пролетта на 1944 година: „Господин мини стър на вътрешните работи! От няколко дена сме в акция и в ре зултат към днешна дата имаме убити и заловени повече от 20 души. Тяхното число ежедневно расте. Ръководителят на групата на генерал Сираков вчера ме уведоми и замоли най-настоятелно, щото още днес да бъде преведена сумата 2 000 000 лева, за да може веднага да строи частите и да изплати следващите се суми на лицата, които са взели участие в ликвидирането на нелегалните“.

КАКВА БЕЗКОРИСТНОСТ!...

...Телеграма на помощник-околийския управител Иван Касабов, в чийто район край с. Оризаре, Бургаско, е заловена „най-опасната нелегална комунистка Яна Лъскова“. — „Моля ходатайството ви, господин областен директор, да се отпусне възнаграждение на действуващите при залавянето ѝ храбреци, водени от тактичния и безстрашен кандидат-командир Цонко Гочков.“

Какъв юначага! Та той има не по-малко основание от колегата си Сираков да получи **горещата благодарност от господин министъра!**

...Един от съдебните лекари, присъствувал на медицинската експертиза при разравяне трупа на Яна Лъскова и убитите с нея 22-ма партизани. — „На по-малко от един метър намерихме най-напред трупа на Яна Лъскова, който беше облечен, но коремната и гръдната част бяха разкъсани, като че ли хищници. И на другата жена — Кина И. Петкова — коремът беше разкъсан. След тях по-надолу бяха открити труповете на останалите убити, в най-безобразно положение, всичките с вързани ръце, на някои и крака та вързани. Труповете бяха запазени като мумии, но напластени като сардели. Повечето от тях са **без особено тежки рани**, от което се заключава, че е възможно да са заровени живи и след агония та да са починали.“

...Съселянин на 17-годишния Благо Ненчев — Боджун от с. Величково, Пазарджишко, разказва: След няколко дена в кръчмата един от убийците се хвалел, че когато заповядали на осъдения да изкопае сам гроба си, той извикал: „Мен и без гроб ще ме намерят и ще ми направят паметник“. Убиецът се превиваше от смях. По-късно намерили Благо, зарязан с отсечени ръце и избодени очи...“.

Какъв садизъм!...

...Интимният дневник на регента Богдан Филов — „Следобед във Виена, в определения му хотел „Бристол“, в разкошен апартамент с особено хубава баня, минахме в друг салон, където останахме около един час. През всичкото това време фюрерът разговаря само с мене... След някол ко дена. — На обяд той си взе два пъти от сладкото и каза на един от интимните, че всички добри намерения — да не яде много сладко — пропаднали.. Това той правел само когато е добре разположен. Изобщо присъединяването на България към пакта, което тук решихме, тъкмо в момент, когато толкова ни заплашват и оста има неуспехи, се цени твърде много. Изглежда, че се е присъединила велика сила, а не малка България!...“

С каква цинична откровеност, с каква делнична небрежност този „велик“ държавник продава България в лапите на фашисткия империализъм в такива съдбоносни дни!

...Реч на проф. Ал. Цанков пред Народното събрание през август 1944 година. — „Вярвам в победата на Германия, защото искам тя да победи, защото България свързва съдбата си с нея. Германия няма да капитулира. Ако съдбата е решила Германия да загине, Европа също така ще загине заедно с нея!“

Какъв жалък пророк...

— Тайният док[illegible] министър-председателя Иван Багрянов до княз Кирил, писан буквално в последните дни на август 1944 година. — „Ваше височество! Както винаги, верен докрай на династията и лично вам, считам за необходимо да ви изложа моето гледище върху положението на страната и на короната в настоящия момент...

...Пред вид на всичко това, и през септември трябва да лавирам, докато аз не се убедя, че Германия както стратегически, така и политически наистина губи войната. В речите си аз ще говоря за симпатии към Русия и лява ориентировка. Смятам, че можем да дадем и политическа амнистия. Наличните органи за сигурност ще успеят след това да се справят с 1 500-2 000 заклети комунисти...“

А СЕГА ДА ЧУЕМ СВИДЕТЕЛИТЕ, КОИТО НЕ ДОЧАКАХА МЕЧТАНИЯ ДЕН ПЪРВИ...

...Предсмъртното писмо на Цвятко Радойнов, писано в Софийския централен затвор преди разстрела му. — „...Аз прекарах един буren живот, но бях щастлив, защото пред мен всякога стоеше благо родната цел да отдам скромните си сили за благото на народите. Аз си оставам спокоен, защото вярвам, че близко, много близко, е осъществяването на моя та цел. Аз мечтаех тогава да ви видя, да видя моите съселяни и изпитам радостта заедно с всички вас. Предайте поклон на всички от мен в този щастлив ден. Аз вярвам, че вие ще направите всичко, за да стане живота прекрасен и няма да позволите вече ни кога да се върнат старите време на на войни, страдания и неправди“.

„Предсмъртно“ на Н. Вапцаров:

„Борбата е безмилостно жестока.
Борбата, както казват, е епична.
Аз паднах. Друг ще ме смени
и толкоз —
какво тук значи някаква си
личност!

Разстрел и след разстрела — червен
Това е толкоз просто и логично.
Но в бурята ще бъдем пак със теб,
народе мой, защото те обичахме.“

...Дерзайте! Макар и със скъпи нам жертви, победата е наша! (Йордан Лютибродски).

...„Не тъжете за мен. Ние сме хиляди, през костите на които ще минете, за да построите прекрасния социалистически живот!“ (Хр Ников).

...„Убийци! Вашият куршум не ме плаши! Аз умирам, но моето дело ще живее! След мен са моите другари, а те са хиляди!“ (Валентин Андреев).

...Предсмъртните писма и завети на Антон Иванов, генерал Владимир Заимов, Цветан Спасов, Боян Чонос, Свилен Русев, Стилиян Пешев, Атанас Манчев, Стоян Едрев, Петър Киряков, Никола Шопов, Никола Ботушев....

Хиляди народни мъченици!

Хиляди знайни и незнайни скъпи жертви! По всички пътища и кръстопътища на тази страдална, на тази свята героична България!...

Вие, които в празничния ден ще пеете и ликувате. Вие, които с яките си десници ще носите огненочервените знамена и портретите на безсмъртните герои на Отечеството, — припомнете си! Не забравяйте, че в този велик ден отново ви призовават на съд документите на епохата, вечните неподкупни свидетели.

Те искат да чуят и вашата присъда над стария свят!

И вашата клетва за бъдещето!

Венелин МИТЕВ

Почит към майките на бойците

Наскоро в село Сокол се състоя Вечер на войнишката майка, организирана от общинските комитети на Отечествения фронт и Комсомола. Присъствуваха бойци и офицери от поделение 10 280 — Бургас, с което кооперативът има договор за шефство. Бяха дошли и други бойци от различни поделения в страната.

На тази трогателна среща бяха не само майките на бойците от общината, но и техните близки. Председателката на общинския съвет за работа сред жените и инспектор по военния отчет при общинския народен съвет поднесе приветствие. Офицерът Томов от поделение 10 280 говори за живота на бойците. Войниците Стоян Стоянов и Жеко Георгиев благодариха за голямото внимание и за топлите майчини грижи. С голямо вълнение бяха посрещнати думите на войнишката майка Недка Атанасова, която сподели своята гордост, че е отгледала син, който достойно служи на Родината.

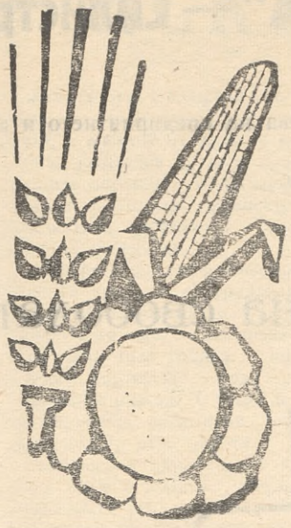
Прочетено бе и откритото писмо до войниците от Соколска община от техните майки.

На присъствуващите на вечерта бранители на Отечеството бяха раздадени подаръци.

Тази първа по рода си проява задълго ще се помни от майките на бойците.

Добринка РАДЕВА

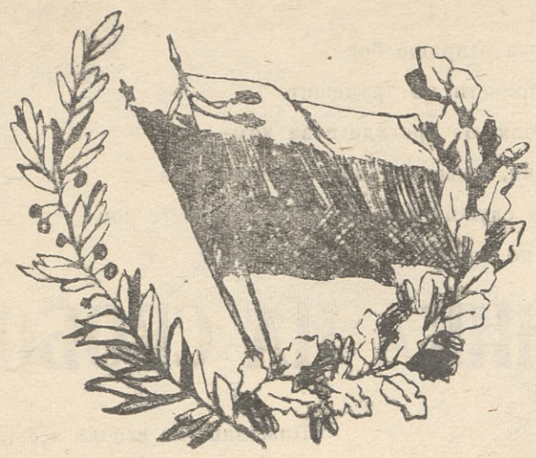
ТКЗС -- П А И С И Е В О

Приветствуваме от сърце героичната Червена армия-освободителка. Благодарим на всички, които допринесоха за освобождението на нашата страна от фашизма.

Сега кооператорите от нашия район работят сплотени под ръководството на БКП. Множат се успехите ни в животновъдството и полевъдството. С чест изпълняваме поетите обещания.

ДА Е ЧЕСТИТА НА ВСИЧКИ НИ ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИНА ОТ ПОБЕДАТА!

ТКЗС „Г. ДИМИТРОВ“ — ОКОРШ

Честит празник, скъпи кооператори, специалисти и служители!

В тези тържествени дни — 25-годишнината от Девети септември, ръководството на стопанството от сърце ви благодари за положения труд, за постигнатите успехи, които правят живота на стопанството по хубав, по-щастлив.

Нека още по-упорито работим за изпълнение на всички показатели по плана, за напредъка на кооперативното стопанство.

Кооператори, механизатори и специалисти от

ТКЗС „ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ“ — АЙДЕМИР

Името на нашето стопанство е „Девети септември“. То е скъпо за всеки кооператор, за всеки член на колектива.

Двадесет и пет годишнината на социалистическата революция ние посрещаме с изпълнени обещания — дар за празника.

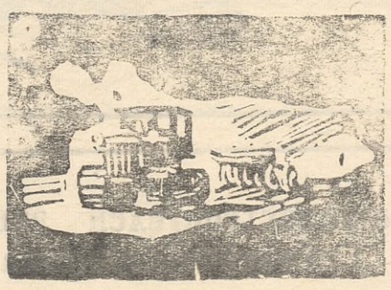
По този случай ръководството на стопанството пожелава на целия колектив крепко здраве и нови успехи.

ДЗС - ОКОРШ

На работниците от стопанството, на всички кооператори от района, ръководството пожелава нови успехи в труда и лично щастие.

Нека в чест на славната годишнина на социалистическата революция развяваме още по-високо знамето на социалистическото съревнование!

ЧЕСТИТ ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ, ДРУГАРИ!

ТКЗС „Г. ДИМИТРОВ“ — АЛЕКОВО

Общинският партиен комитет,
управителният съвет на ТКЗС и
комитетът на Комсомола
поздравяват колектива на стопанството по случай

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

благодарят на всички за положения труд както в животновъдството, така и в полевъдството, и му пожелават нови успехи в борбата за изпълнение на стопанските планове.

ТКЗС „Добруджа“ — с. Зафирово

Да живее девети септември!

По случай ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА поздравяваме най-сърдечно кооператорите, механизаторите, животновъдите и специалистите от района на стопанството.

Приканваме ги на още по-упорита работа за окончателното построяване на социализма в нашата Родина.

От общинския партиен комитет, управителния съвет и ДКМС.

ТКЗС „Христо Ботев“ — Тутракан

Пред славната двадесет и пет годишнина от победата на

социалистическата революция у нас

Градският партиен комитет, управителният съвет на ТКЗС и общинският комитет на Комсомола изпращат деветосептемврийски привети на всички кооператори, механизатори, специалисти и служители от стопанството, като им пожелават още по-големи успехи в труда, за получаване на още по-високи добиви, да стане животът на стопанството още по-заможен.

ОТП „ТОПЛИВО“ — СИЛИСТРА

Колективът на предприятието ентусиазирано работи за изпълнение на плана по снабдяването на гражданите с отоплителни и строителни материали.

По случай

Девети септември

ръководството отправя към своите работници, а така също и към клиентите си борчески привети и пожелания за достойна среща на празника.

Завод за металорежещи машини — Силистра

Скъпи работнички и работници,

специалисти и служители,

Честит празник!

Партийното, профсъюзното, комсомолско и административно ръководство на предприятието от сърце ви поздравяват с ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА и ви призовават на упорита борба за изпълнение на плана по всички показатели.

ЖЕЛАЕМ ВИ ВЕСЕЛО ПРАЗНУВАНЕ!

Общинският партиен комитет, управителният съвет на

ТКЗС в с. Малък Преславец

и Общинският комитет на ДКМС, поздравяват с юбилейната

ДВАДЕСЕТ И ПЕТ ГОДИШНИНА НА ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

всички кооператори и кооператорки, като им пожелават много щастие и успехи в бъдещата производствена дейност.

Окръжен кооперативен съюз -- Силистра

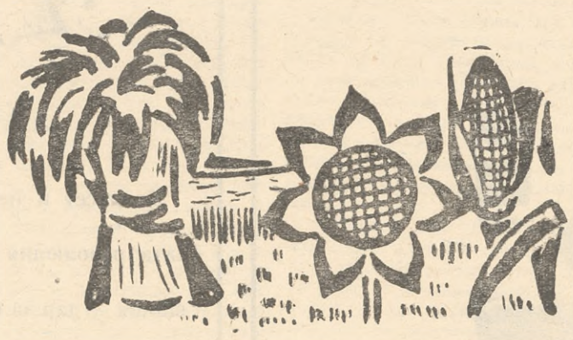
Изпълнителният комитет на съюза изпраща бор-
чески деветосептемврийски привети на трудещите
се от кооперативните поля, от бригадите за ком-
плексна механизация, животновъдните ферми и на
работниците и служителите от потребителните коо
перации по случай

ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

Пожелава на всички все така неуморно да рабо-
тят и умело да изпълняват поставените им задачи,
за претворяване в живо дело решенията на Деве-
тия конгрес на БКП.

ЗА ДОСТОЙНА СРЕЩА НА ПРАЗНИКА, ДРУГАРИ!

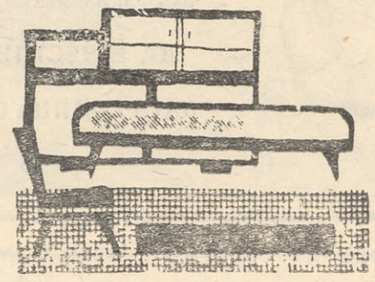

ДИП „ЛИПА“ — Силистра

поздравява колектива на предприятието и мно-
гобройните си клиенти с

празника на свободата

Призоваваме всички към нови трудови дела.
Нека и занапред да произвеждаме само висо-
кокачествена продукция.

Трудово-производителна кооперация „МЕТАЛ“ — Силистра

Колективът на кооперацията произвежда само ви сококачествена продукция, която е търсена в цялата страна. С мебели, произведени от работниците, са обзаведени много обществени заведения.

Партийното, профсъюзното и административното ръководства отправят сърдечни поздрави на благодарност по случай

Девети септември

към всички свои работници и работнички, челници, рационализатори и новатори в производството и към всички свои клиенти.

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Завод „ХРОМ“ -- Силистра

ТИ СЕПТЕМВРИ НИ ДОНЕСЕ

СВОБОДА И НОВ ЖИВОТ

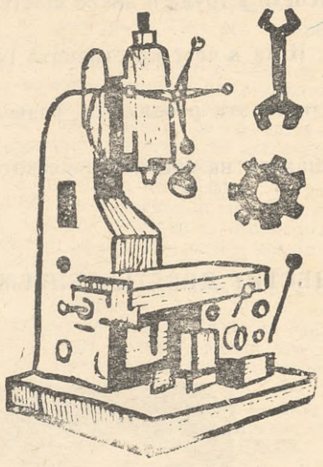
Партийното, административното, профсъюзното и комсомолското ръководства на предприятието честитят

25-годишнината от социалистическата революция у нас

на работниците и работничките, на специалистите и
служителите от предприятието.

Нека достойно посрещнем празника на свободата!

ДА ЖИВЕЕ СОЦИАЛИСТИЧЕСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ!

Под победното знаме на

ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ

работничките и работниците от

ДЗС „ЯНКО ЗАБУНОВ“

още по-уверено вървят по пътя на социализма и
комунизма. Великия празник те посрещат с но-
ви трудови успехи.
Ръководството на стопанството от сърце честити
празника на всички.

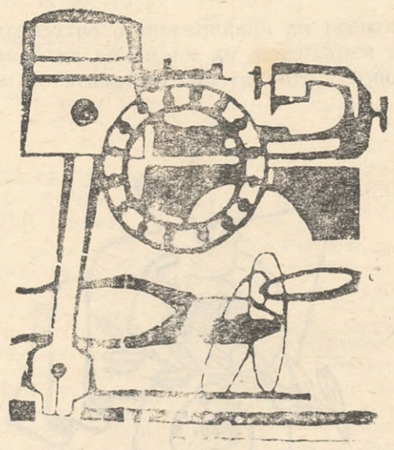
ВЕСЕЛО ПРАЗНУВАНЕ!

Машиностроителен завод „Стомана“—Силистра

ПО СЛУЧАЙ

25-ГОДИШНИНАТА НА
ПРАЗНИКА НА СВОБОДАТА

партийното, административното, профсъюзното и комсомолско ръководства пожелават на целия колектив още по-голям ентусиазъм за нови производствени успехи!

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК!

Административното, партийното и профсъюзно ръководство на

ДСО „Сортови семена“ — районен клон Силистра

поздравява всички стопанства от окръга и колективa при предприятието по случай двадесет и пет годишния юбилей на СВОБОДАТА и им пожелава още по-високи успехи при производството на семена и посадъчен материал.

„Печатни произведения“ — Силистра

Ръководството на предприятието честити празника на победата на всички свои работници и служители. Приветствува трудещите се от града и окръга със славната двадесет и пет годишнина на социалистическата революция у нас.

ДА Е ЧЕСТИТ НА ВСИЧКИ

ДЕНЯТ НА СВОБОДАТА!

Профили от съвремието

ИСКРЕНОСТ

Земята още е покрита със сняг. Още вихрушки кръстосват равнината, а мъжете от звеното на Димитър Неделчев са вече край димящите парници. Те ги зареждат с ново биотопливо и когато специалистите определят, засяват ранните зеленчуци.

Понякога зимата е коварна. Тя огравова труда на градинарите, похабява разлистилите се вече нежни стеблица. Не беше ли така през тази година, когато лютият мартенски мраз скова доматения разсад. С мъка и болка започнаха айдемирци отново завършената вече работа.

Понякога и пролетта си прави лоши шеги с хората. Разсадника градинарите стотици декари пипер и него че проливните дъждове „удавиха" голяма част от растенията. Тряваше пак отначало, с много настойчивост, да започнат борбата с природните стихии, за да постигнат това, което беше предвидено.

В тази упорита борба звеното на Димитър е на едно от челните места. Не щадят труда си Мита Пенкова, Иван Кръстев, Станчо Димитров, Иванка Маринова и всички техни другари. Най-упорит естествено е звеноводът. Има че би ли получил преди няколко години по 7 тона ранни домати от декар? За големия си успех Димитър бе награден с бронзов орден на труда. Сега до ордена грейна златната юбилейна значка. Защото може ли да не бъде отличено трудолюбието?

Искрено, без следа от желание да пести истината, Неделчев сподели и надеждите, и тревогите си:

— По-трудна стана работата на звеноводите при нас. Сега работя с 33 човека, болшинството от които са жени. Става така, че съм заангажиран само от това да ги ръководя, да им обяснявам как трябва да се извърши всяко нещо. И макар че почти всички са все дългогодишни градинари, пак е нужно за много неща да се учим. Та изискванията към нашата работа са вече по-големи. Техниката започна да ни става помощник, но нали трябва да умеем да си служим с нея?

Още трудности имат да преодоляват градинарите. Особено зле се отразява на производството ограничената възможност за провеждане на правилно сентбооборащение.

— И най-големи специалисти да сме, засаждаме ли по няколко години наред на едно и също място ранните домати, добивите намаляват. Виж за напролет има решение да разсадим пипера край язовира. Елате да видите тогава какви домати ще берем на неговото място.

Въпреки лошите условия, звеното на орденоносеца отново бележи успехи. Планът за ранните домати ще бъде изпълнен. Само няколко тона не достигнаха да приключат докрай с износа. Добри резултати очаква Димитър от лука. Докато другите звена няма да продадат по тон от декар, той вече пресмята, че от същото място ще извадят по тон и половина лук.

— Съумяхме да засеем навреме арпаджика, и то съвсем, съвсем редовно. Виж, земята на се случи почиста от плевели. С по-малко труд можахме да отгледаме добра реколта.

Добри добиви очаква звеноводът и от пипера, и от зеления фасул — II култура. Както започва септември, още много работа ще имат сред градината, докато оберат и последния зеленчук.

Комунист от 1963 година, Димитър с готовност изпълнява задълженията си като отговорник на партийната група в зеленчуко производството. Още едно, голямо и желано задължение има грижовният баща — да възпита и изучи двете си деца. Дъщерята завърши вече Селскостопанския техникум в Силистра и работи в консервната фабрика. Синът ще учи за стругар, в професионално-техническото училище ще завърши средното си образование, и занаят, хубав занаят ще има.

— Една след друга се сбъдват мечтите ни. Разбира се, това не става лесно. Ето с Марийка, с другарката ми, по всяко време сме тук, в градината, но затова пък ще постигнем каквото желаем.

... Повярвах на искреността на този загорял от летния зной труженик. В тихите му думи почувствувах едно откровение, една радост, породена само от свободния, съзидателен труд.

Мария ТРИФОНОВА

Шивашкият цех при ТПК „Съединение" — Тутракан е начело в социалистическото съревнование и посреща славния юбилей с преизпълнен план за деветмесечието.

Заслужена почит към основателите

ДИП „Текстилни влакна" — клон Айдемир е едно от предприятията, израснали в първите години след народната власт. От своето създаване то премина през немалко трудности, но и завоюва завидни успехи, давайки на държавата стотици и хиляди килограми конопено влакно. Сега то е напълно механизирано и оборудвано с нови съветски машини.

Преди няколко дни колективът на това предприятие на свое мило тържество отдаде заслужена почит на десет работници, които са работили повече от 15 години за развитието и укрепването на предприятието. Тържеството откри партийният секретар Йордан Стоянов, а след него говори първият директор Димо Чингалов, който разказа за срещнатите и преодолени трудности, за постиженията, на които сега се радва целият колектив.

От името на признателния колектив, на основателите бяха връчени материални награди с пожеланието още дълги години да работят за бъдещите успехи на предприятието.

Г. СТАНЧЕВ

В ЕДИН ОТ НОВИТЕ ЦЕХОВЕ

Продълговатата червена тухлена сграда на леярната на ЗГУ „Терма" привлича вниманието на посетителя не само със своя шум, но и с трудовата устременост на своите работници. Този цех бе открит само преди три години. И работниците, които първи започнаха работа, като Никола Лефтеров, Мустафа Салиев, Мухарем Ибрямов, можеха да се преброят на пръсти. А сега колективът на цеха се състои от 60 души. Нов е цехът, млади са и работниците в него. Седемдесет на сто от тях са на възраст до 28 години. През 1966 година леярната работеше два дни в седмицата и отливаше 25 тона чугунени отливки месечно. Отначало се лееха само детайли за печки с твърдо гориво. С нарастване обема на произвежданата продукция в завода разрастваше и необходимостта да се разшири броят на детайлите и техният обем. Сега тази леярна работи всеки ден и произвежда 92 тона отливки месечно, като наред с детайлите за печки за твърдо гориво отлива и такива за три вида газови печки и газов котлон.

Не е леко да си леяр или формовчик при сегашната технология, когато тепърва започва да се механизира този нелек труд. За това ни разказва и началникът на цеха Симеон Драганов. През зимата в помещението се натрупват изпарения, затрудняващи дишането, а през лятото е горещо от времето и от отливките, така че леярите се чувствуват като металурзи. Потта постоянно се просмуква през дрехите. Не е леко през лятото да работиш непрекъснато при четиридесетте градуса температура. Течната чугунена маса изпълва потите, с които работниците я пренасят до формите. Изливайки разтопения метал с цвят на вечерния слънчев залез, също е горещо на леяра. Трудна професия. Професия за мъже. И те я усвояват упорито. А привикне ли човек на трудности, леките пътища или леките професии го удовлетворяват.

Успешно се справят с трудностите те и редовно преизпълняват месечните си планове. За юли отчетоха 110 на сто изпълнение на производствената си програма, а за август — 115 на сто. Преизпълнен е и показателят производителност на труда. За това помогна въвеждането в производството на ръчни формовачни преси. В сравнение с досегашното ръчно формоване на пода производителността на труда се е увеличила със 160 на сто. Във връзка с нововъведението при формуването в цеха се провеждат курсове за преквалификация. Не отдавна им гостуваха леяри и формовчици от завода „Вулкан" —Варна.

На три смени те се редуват всеки ден — формовчици, леяри, вадачи. И в навечерието на юбилея на свободата всякога се завръщат с чувство на удовлетворение, с чувство на изпълнена задача за деня, за да дойде отново утрото и новият ден с още по-добри надежди.

В. ДУКАНОВ

Много наши градове измениха своя облик. Изникнаха и нови градове. Един от тях е и градът на младостта Димитровград.

НА СНИМКАТА: Изглед от новия център на Димитровград.

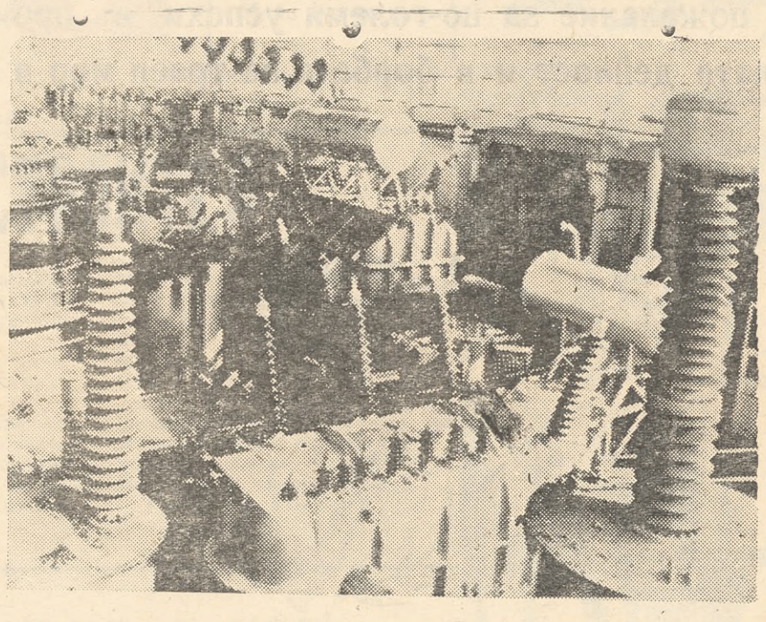
Годишният план е изпълнен

Малкият, но сплотен колектив на Комплексната опитна станция — Силистра в последните дни преди юбилея рапортува за изпълнението на финансово-производствения си план за цялата година. При план 44 300 лева приход, те реализираха 47 818 лева, което представлява 110 на сто изпълнение за годината.

Колективът посвещава този свой успех на славната 25-годишнина от победата на социалистическата революция. До края на годината те ще дадат още 5-6 хиляди лева приход, тъй като предстои прибирането на богата ябълкова и царевична реколта.

(СТ)

25 години Народна република България

Само преди 20 години силнотоковият завод „Васил Коларов" изработваше трансформатори от 200 до 500 ампера. Сега в цеха за трансформатори се строят силови трансформатори с мощност над 180 000 ампера. Продукцията на завода се изнася в повече от 89 страни по света.

НА СНИМКАТА: Изглед от готовите и работещите се електро-съоръжения в цеха за трансформатори.

ТАМ, КЪДЕТО СЕ РАЖДАТ НОВИТЕ МАШИНИ

В Научноизследователския институт по механизация, тракторно и селскостопанско машиностроене край Костинброд влизам с неспокойствието на човек, който ще наруши ритъма на темпа на работа. В лабораториите непрекъснато снуват съсредоточени, забързани хора с бели престилки. Дългите коридори са изпълнени с тишина. Тук има толкова сгради — всичките потънали в зеления цвят на полето и дърветата, че ми е трудно сам да се ориентирам. Решавам да спра един от тези забързани хора. Инженер Йордан Димитров. Старши научен сътрудник, ръководител на секцията по енергетика, заместник-директор по научната част. Всички тези титли някак не мога да свържа с младия човек срещу мене. Искам да ми разкаже за института, за това, какво се работи през юбилейната година.

— Нашите задачи са вечно нови. Току-що разработихме програмен документ за система машини, която ще бъде основа за много от бъдещите научни разработки, както и за изпитването, внасянето и внедряването на селскостопанските машини и трактори през периода 1971—1975 г. Тази система разработва комплексната механизация за всяка култура. Стремим се да отговаряме и на ежедневните изисквания — да конструираме и изпробваме такива машини, които да освобождават ръчния труд на полето и да са най-подходящи за нашия почвен релеф.

Разбрах, че техният труд е винаги „спешен". В техниката промените стават много по-бързо, отколкото в човешката душа. Революциите тук избухват едва ли не всяка година. Мислта на инженера-конструктор трябва да бъде винаги будна, търсеща.

От инж. Й. Димитров научавам, че в института има единадесет секции, че тук работят 66 научни сътрудници, от които 23 старши и 7 кандидати на науките. През изминалите 15 години от създаването на института те са публикували вече 310 научни труда, разработващи най-важните проблеми на механизацията на селското стопанство. Освен това — голям брой научно-популярни книги, статии, обзори.

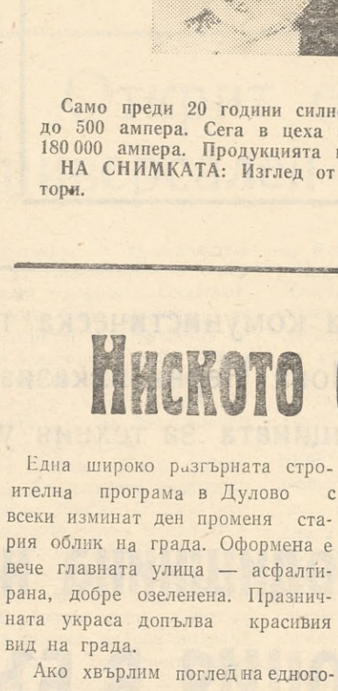
За съвсем нови творчески решения, особено днес, като че ли не може да се говори. Но все пак полюбопитствувах за трудните пътища на мислта до откритието. Вместо отговор той ме въведе в библиотеката — огромна зала със стотици рафтове. Тук има към 10 000 тома специална литература, а центърът за отраслова научно-техническа информация получава около 170 различни списания, разполага с картотеки по обща, стара и нова серия трактори и патентна картотека. Всички новости в световната наука и практика се следят и ако рекламираните машини отговарят на нашите условия, внасят се експериментални образци, а после се правят и самите поръчки. Но повечето от машините са плод на научноизследователската работа в института. Трябва опитът на най-развитите в това отношение страни подробно да се проучи, да се анализира, да се съобрази с нашите условия и след това започва търсенето на нов, по-съвършен модел, дългите месеци на изпитване на десетки и стотици варианти. Конструираният модел най-напред се изработва в експерименталната база, после прототипът се изпробва в лаборатории и опитните участъци и накрая се изпраща за работа в естествени експлоатационни условия. Досега са разработени, изпитани и узаконени над 40 селскостопански машини и трактори, високо оценени и добре посрещнати и в чужбина.

Надникваме в лабораторията по почвообработващи машини. На закрито тук в момента се изпробва почвообработващ агрегат. Специална апаратура отчита всички показатели на машинните възли и части, които дежурният екип следи, за да предвиди евентуални поправки. Тук е ръководителят на секцията старши научният сътрудник Младен Костов. Той с радост показва създадената неотдавна универсална лозарска машина с приспособление за механизирана обработка на редовете и междуредията. Разказва ми и за някои от темите, които секцията разработва през юбилейната година — плуг към основния трактор ДТ—54, съобразен с особеностите на наклонените терени, опитни плугове за овощна градина с широчина 4,6 и 10 метра и други.

Експерименталната база на института е конгломерат от различни бои и примамливи форми. Тук са одобрените най-нови машини за родните поля, донесени от всички краища на света; картофокомбайн за ранни картофи, машини за прибиране на пипер и др. Отстрани на базата стърчат овехтели машини, чийто вид ми напомня нещо от детските години. Работниците обясняват, че това е музеят на института. Звучи ми невероятно. Нима за 25 години през полята ни минаха толкова много машини, че да имаме даже и музейни експонати!

За работниците от института 25-годишнината от рождения ден на свободата ще бъде година на голяма отплата. Ще бъдат разработени надпланово 22 теми; 9 нови прототипа машини ще бъдат предадени за узаконяване. А на нашето изложение в Москва институтът ще участвува с три нови машини — универсална лозова машина с приспособление за защитната зона, верижен лозарски трактор с хидростатична трансмисия, конвейерни доилни инсталации за овце. По време на Пловдивския мострен панаир ще бъде представено и оригинално високообемно ремарке с подбирач. Навярно някои от тези машини ще увеличат златните медали на родината ни и ще прибавят нови авторски свидетелства към сбирката на спечелените досега.

Г. КОТАРОВ

Гинка Пенчева от завод „Оргтехника" е един от първенците в социалистическото съревнование. В навечерието на юбилея тя ежедневно изпълнява трудовите си норми около 130 на сто.

Ниското строителство в Дулово

Една широко разгърната строителна програма в Дулово с всеки изминат ден променя стария облик на града. Оформена е вече главната улица — асфалтирана, добре озеленена. Празничната украса допълва красивия вид на града.

Ако хвърлим поглед на едногодишната строителна програма на Градския народен съвет, ще видим, че има да се изпълняват и немалко задачи. На очи бие обаче ниското строителство, за което са отделени значителни средства от самооблагането. Изпълнението на ниското строителство — шосировка на улици, поставяне на бордюри, направата на тротоари и други видове работи, е възложено на около 40 строителни работници. В сметката за ниското строителство са предвидени 154 000 лева. Почти са привършени изкопните землени работи по улиците „Шипка", „Славянска", „Байкал", продължението на „Арда", „Бенковски", „Искър" и др. По тези улици сега се налага и валира каменната настилка. На голяма част от тях са поставени бордюрите. До края на годината ще се завърши работата по шосирането на 5-6 улици. Освен това във Водно е започнат строежът на читалището, а в Поройно се строи автостанция.

Но съветът среща сериозни затруднения с превоза на камък от кариерите до Дулово, тъй като от „Автотранспред" не могат да подсигурят достатъчно автомобили за извозването на камъка. Затова цялата общественост се е загрижила стопанските предприятия, които разполагат с превозни средства, да окажат помощ в извозването на ломения камък и чакъл за настилане на улиците в строеж. По хвална е отзивчивостта на ръководствата на ОКС, Наркоопи, Горското стопанство, които дадоха свои превозни средства.

Но за съжаление поради недоставяне на планирания битум има опасност новошосираните улици да останат незапечатани и неасфалтирани и след година-две да се наложи отново да се ремонтират. Затова е наложително отдел „Архитектура и благоустройство" към ОНС — Силистра да осигури доставката на битум за асфалтирането и запечатването на улиците.

Интензивното движение по магистралните пътища от Силистра за Шумен, от Силистра за Разград, Толбухин — Русе и пр., които минават през Дулово, налага вече един нов проблем. Втората успоредна на главната улица — „Димитър Благоев", да се превърне в главна улица, свързваща входните артерии на града с гарата. По тази улица през лятото бяха извършени частични изкърпвания, но натоварването бързо разруша настилката и затова е наложително тази улица да се асфалтира от край до край. По същата причина е наложително да се направи пешеходна пътека по шосето за квартал Черник. Досега гражданите използуват платното на шосето а това доведе до няколко нещастни случаи.

Независимо от тези проблеми, които след известно време ще бъдат разрешени, дуловчани ще посрещнат славния празник с нови успехи в благоустрояването на града. Досегашният темп на строителството показва, че проблемите се решават правилно и добре.

Янко ПАНАЙОТОВ

(наш кореспондент)

ПРОФЕСИЯ ЗА ЗАВИЖДАНЕ

Заглавието е малко филмово (като „Рисковете на професия та"). Но тук ще става въпрос не за някакви рискове, а за това, че някои завиждат на учителите заради лятната ваканция, през която той, учителят, можел да се посвети на семейството си, да отиде на море или на планина, да пътува, да се отдава на спорт ни и други занимания и пр.

Почти същото си помислихме и ние, когато решихме да потърсим орденоносеца Стоян Чилингиров — директор на Професионал но-техническото училище по дървообработване в Силистра. Не бяхме сигурни, че ще го намерим. Рекохме си, в тези жарки летни дни човекът едва ли ще е останал в Силистра—сигурно съби ра ултравиолетови лъчи някъде по златнопясъчното ни Черноморие, или пък е отишъл в Алфатар да помогне на родителите си в при бирането на реколтата от частно то ползване.

Но... нито едното, нито друго то.

Човекът си беше тук. И не са мо че не си почиваше и не се отдаваше на спортни и каквито и да е други занимания, но бе зает със сериозна служебна рабо та.

Завършваше се новата сграда на училището и на плещите му бе паднала грижата около така наречените завършителни работи. Естествено беше след изпълнения с напрежение труден ден да бъде малко уморен, дори малко по изнервен. Напротив — той беше бодър и спокоен. Просто нямаше право да се изморява — предстое ше му още много работа около последните приготовления за новата учебна година.

Искахме да научим нещо за живота му, за радостите и трево гите му, за неговите близки и да лечни планове и мечти. Но вмес то за себе си, той ни разказваше все за училището, за учениците...

Младият директор ни разведе из работилниците, където възпи таниците на училището прилагат наученото в класните стаи. Кога то човек гледа майсторски изра ботените мебели — дивани, маси чки, столчета, библиотеки — раз бира несправедливото недоверие у някои хора към младите работ

ници-специалисти. Разбира се, старите майстори в ДИП „Липа" приемат без предубеждение завър шилите Професионално-техничес кото училище по дървообработва не, тъй като „Липа" е базово предприятие за училището. Там бъдещите мебелисти усъвършен ствуват своите умения и навици.

Не без гордост директорът ни съобщи, че през миналата учебна година са останали да повтарят първи курс само 4 ученика, а втори — само един. Казано на езика на цифрите, второгодничест вото е сведено до 2,67 процента.

Радостен е фактът, че всички, които завършват двегодишния курс на училището, веднага постъпват на работа по специалност та в ДИП „Липа", ТПК „Девети септември", промкомбинат „Дръс тър", в „Оргмебел" при завод „Оргтехника", в промкомбинат „Камъшит", в промкомбинатите в Дулово и Тутракан, във вагон ния завод в Русе и другаде.

Всички 81 ученика, завършили през миналата учебна година, са получили разпределение.

От изработените от учениците мебели училището реализира при ходи. Продукцията за учебната 1968/69 г. възлиза на стойност 31 215 лв.

На учениците са осигурени най-съвременни технически сред ства. Условията за работа непре къснато се подобряват. През но вата учебна година ще се улесни с нови технически средства работа та на полировачите.

Тази година се открива една паралелка Средно професионално-техническо училище по дървооб работване и Вечерен техникум по дървообработване и вътрешна ар хитектура.

Със своите знания и авторитет директорът Стоян Чилингиров вдъхва в учениците си увереност в бъдещето на професията, която са си избрали.

Можем да бъдем спокойни за бъдещето на мебелната промише ност в окръга, щом като тя се поема от истински специалисти, подготвени и възпитани в Профе сионално-техническото учили ще по дървообработване.

Упоритият и самоотвержен труд на Стоян Чилингиров е въз награден със Златна значка на ЦС на Професионалните съюзи и с орден „Кирил и Методий" — вто ра степен.

Някои завиждат на учителска та професия... И наистина тя е хубава. Но за този, който е дос тоен за нея. **Симеон ПЕТРОВ**

ТИД — 14 завърши в Силистра

(Продължение от I стр.)

— Нещо за силистренци?

—Силистренската група в похода бе най-многобройна. И все младежи. А в Попина ни устроиха рядко посрещане. Стана много мило и непринудено тържество!...

Кампингът вече се оформяше. Палатките изостряха върхове, постилаха се гумените дюшеци. Всички се готвеха за почивка. „Залепихме се" за една група, заобиколила среден на ръст, око ло 55-годишен походник. Сигурно някакво „величие"? Да, това е кумирът на всички участници — „Адмирал Кук".

— Само първият път не участвувах. Защото чак като свърши, научих. Оттогава без мен не минава. Като започна от Инголщадт — до края. Два месеца. Отвиквам да ходя по земята.

Разбираме всичко — „Адмирал Кук" е югославянин. Никой не знае истинското му име. Без надежда, но попитах.

—Има ли значение името. Важното е, че всички се разбираме. Всяка година се сдобивам с нови приятели, весело ни е заедно. Ах, пък тези българи! Много, много весели момчета и чудесни другари.

След обяд ръководителите на групите бяха приети от председателя на ГОНС — Силистра Ангел Петров. Той запозна гостите с обновена Силистра и нейните перспективи. На всички бяха връчени подаръци. След това всички участници в ТИД — 14 разгледаха града и забележителностите му.

На обща вечеря в ресторант „Златна Добруджа" стана закриването на похода.

Любомир КАПИТАНОВ

ДСО „Българска захар"
ДЗЗ „Димитър Благоев"-- Русе

Партийното, административното, профсъюзното и комсомолско ръководства на завода поздравяват по случай славната юбилейна 25-годишнина от социалистическата революция всички работници, служители, членове на кооперативни стопанства — доставчици на суровини, и многобройните си клиенти с пожелание за по-големи успехи в производствената дейност и в борбата за траен мир в света.

Стихове и песни за нашия град

Песен за Силистра

Над синия Дунав надвесен,
познал ветрове и покой —
ти влизаш във нашата песен
със стъпки на славен герой.

ПРИПЕВ: Силистра, Силистра —
наш вечен прабългарски град.
И в залезна вечер,
и утрин сребриста
оставаш ти древен и млад!

Изправил плещи до зенита,
задъхан, старинен и нов —
ти носиш и меча, и щита,
на нашата свята любов.

ПРИПЕВ: . . . . . .

Зад тебе мълчат вековете,
пред тебе шуми вечността
и слънчева приказка свети
в очите на твойта мечта.

ПРИПЕВ: . . . . . .

Водите на Дунав светлеят
под блясък от ярка звезда
и твоите люлки люлеят
достойни за подвиг чеда!

ПРИПЕВ: . . . . . .

Матей ШОПКИН

Кирил БОРИСОВ

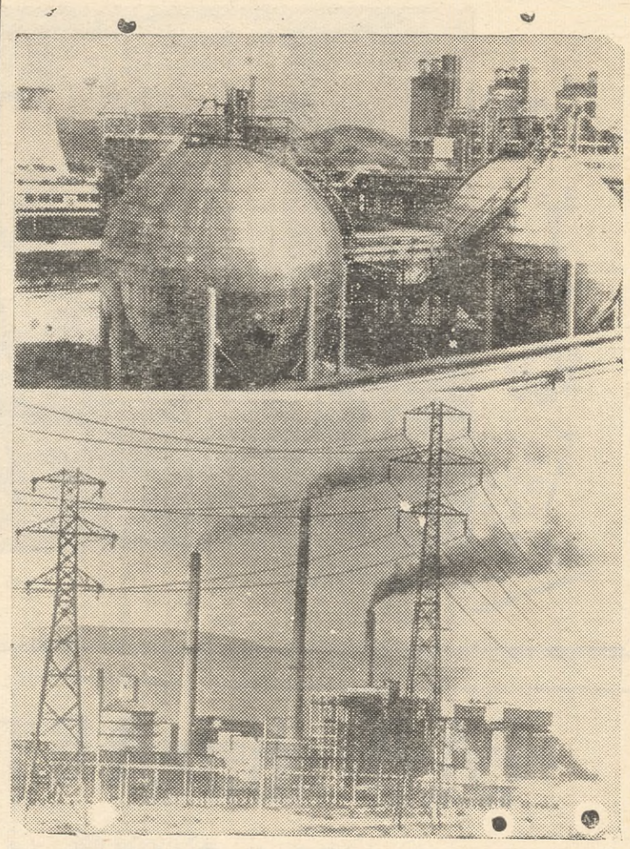
Вечер над Силистра

Тихо е. Пада нощта, пада нощта над града.
Само вятър приижда и носи дъх на земя и жита,
само Дунавът бавно тече и люлее тежка вода
и безкрайната Добруджа тихо заспива в нощта.

Вслушай се. Спи под града, спи под града древността.
Векове са изминали, а под земните пластове спят
гробници тъмни на траки, следи от славянски села
и оръжия на войни, паднали край хилядолетния град.

Светло е. Пламва градът, пламва градът в светлина.
Отражения ясни играят, дълбоко в реката блестят.
Като кораби спуснали котва в безпределната равнина
светят новите здания, свети обновеният град.

Вгледай се. Колко деца, колко много деца из града.
По широките улици тичат, звъни техният смях.
Като в приказка белите сгради бързо растат
и смехът на децата се носи високо над тях.

През последните години, особено след Априлския пленум на ЦК на БКП, се развиха мощна химическа промишленост. Сега у нас се произвеждат 1 500 видове химически продукти.
НА СНИМКАТА: Горе — Химическият комбинат във Враца. Долу — химическите заводи „Карл Маркс" в гр. Девня, Варненско.

Общинският комитет на Българската комунистическа партия, управителният съвет на ТКЗС и общинският народен съвет в с. Нова Черна изказват своята искрена благодарност на трудещите се от съставните села на общината за техния упорит и всеотдаен труд, поздравявайки ги с

двадесет и петата годишнина на социалистическата
РЕВОЛЮЦИЯ В БЪЛГАРИЯ!

От все сърце желаят на кооператорките и кооператорите, на механизаторите, животновъдите и специалистите, на търговските работници и служителите нови успехи, лично щастие, здраве и дълголетие, за да участвуват още по-целеустремно в борбата за построяване на комунистическото общество!

ДИП „Добруджа" — Силистра продава лекотоварна кола „Варшава"—пикап в движение.

Селсъветът в с. Белица, Силистренски окръг, продава линейка, марка „Шкода".

О Б Я В А

ДТП „МОТОТЕХНИКА" — клон Русе съобщава на многобройните си клиенти, че в магазините си в градовете Русе, Бяла, Разград, Исперих, Дулово, Силистра и Тутракан пусна в продажба мотоциклети БАЛКАН 250 кубика, които намали от 640 лева на 440 лева.

Побързайте да се снабдите с удобно и евтино моторно превозно средство.

СЪОБЩЕНИЕ

ДСП „Булгарплод" — Силистра търси да назначи:

1. Началник отдел „ТРЗ" — с висше икономическо образование.

2. Техници по поддръжка от IV до VII разряд — 5 души.

3. Ел. техници от IV до VII разряд — 3 души.

4. Автомонтьор VI разряд — един.

Постъпване веднага. Заплащане съгласно щатните таблици.

Справки: „Личен състав" — тел. 22—96.

ДЕПОЗИТ

25 ПОБЕДНИ ГОДИНИ

Георги КАРДАШЕВ — първи секретар на ОК на БКП

Утре празнично украсената ни Родина и щастливият български народ ще посрещнат своя най-светъл празник — 25-годишнината от социалистическата революция в България. Първият Девети септември — ден последен на епичните борби на българския народ, които той под ръководството на БКП води в продължение на десетилетия срещу капитализма и експлоатацията, срещу фашистката реакция. И ден първи, в който червените и трицветни знамена се развяха като символ на бъдещия ни щастлив живот. Българският народ за първи път получи възможност да даде пълен простор на своите таланти и способности, да осъществи на дело вековните мечти и стремежи на най-светлите умове на нацията, заветите на хилядите борци, паднали в борбата за свобода, за социализъм и комунизъм.

Двадесет и пет години! За история та това е едва ли не миг. Но за нас те са най-ярките години в 13-вековната история на българската държава, годините, без които не бихме били това, което сме сега. По дълбочината на преобразованията, по степента на постиженията тези 25 години се равняват на златен век за българската нация. През тях България ликвидира своята вековна изостаналост и достигна такова развитие на своята икономика, че стана достоен партньор на всяка държава в света. Пет пъти за този кратък исторически период се увеличи националният доход. Тридесет пъти повече промишлена продукция произвеждаме, два пъти повече селскостопански блага създаваме. За 14 работни дни страната ни произвежда толкова промишлена продукция, колкото капиталистическа България за цялата 1939 година. Неизвестни подземни богатства бяха впрегнати в служба на човека, развиха се съвършено нови клонове на нашата промишленост, извисиха снага нови промишлени гиганти. Трудовият подвиг, започнал в Хаинбоаз и Копринка, в Перник и Димитровград, се преля в пламъка на нефтените находища и в заревото на кремиковските пещи. Негов плод са и обновените селища, и безсинорните поля, превърнали се в цветущи градини и раждащи невиждани досега добиви, и изобилието на стоки в магазините.

Изминалият четвърт век с право се смята за второ раждане на осемнадесетвековната Силистра и силистренския край. Тази Силистра, за която най-голямото промишлено предприятие беше тъкачната фабрика „Добруджа“ с 50 стана и 55 работника, сега произвежда електронни калкулатори и металорежещи машини, леярски машини и мебели, консерви и килими. Нейната производствена слава се разнася в десетки страни в света. 220 пъти повече промишлена продукция се произвежда сега в Силистренски окръг, отколкото преди Девети септември. Това е фантастичен ръст, ръст, възможен само в условията на свободния социалистически труд. Той е характерен за всички области на нашия живот. Само преди 10 години строителството в окръга възлизаше на около 17 милиона лева, тази година то надминава 43 милиона. През 1951 година продавахме стоки за 12 милиона, а сега за над 73 милиона.

Друго е и селското ни стопанство. Полъхът на Априлския пленум на ЦК на БКП се яви действително като пролетна живителна струя. То укрепна и се разви. Заедно със срутването на синорите бе направена и първата крачка към заможния и щастлив живот на кооператорите. Колко наивна ни изглежда сега радостта от ония години, когато възхвалявахме за 1 200 литра среден млеконадой, когато 100-120 яйца смятахме за рекорд. Но ние се радвахме, защото сравнявахме с миналото, защото виждахме, че пътят, който сме поели, е най-верният. Докъде сме стигнали, говори фактът, че вече 2 800 литра среден млеконадой не ни задоволява, че сме си поставили задача догодина да получим 420 килограма пшеница среден добив. Твърде много станаха цифрите, но нека посочим още две. През 1959 година всеки кооператор получаваше средно по 348 лева. Само за 10 години тази цифра нарасна на 842 лева.

Цифри, цифри, цифри! Колкото и всесилни да са обаче те, с тях не можем да изразим онази промяна, която настъпи у добруджанци, в тяхното съзнание и бит през 25-те победни години. Не можем с тях да изразим онзи ентусиазъм, с който те творяха и побеждаваха, който украси гърдите на много с ордени и медали, направи ги герои в изграждането на социалистическото ни общество.

В тези празнични дни, правейки преглед на постигнатото за 25-те години свободен живот, ние отново обръщаме очи към великия Съветски съюз и КПСС, към целия съветски народ. Може би сега по-ярко от всеки друг път виждаме реалния резултат от изпълнението на завета на безсмъртния Георги Димитров, че българо-съветската дружба ни е необходима като слънцето и въздуха за всяко живо същество. Великата страна на Ленин ни помогна не само да извоюваме свободата си. Няма по-крупен обект в страната ни, строежът на който да не е резултат на всеобхватната братска и безкористна помощ на Съветския съюз. Със съветски трактори, комбайни и камиони, със съветски опит извършихме социалистическото преустройство на селото стопанство. Неговата помощ и опит използуваме и в развитието на социалистическата култура и изкуство. Затова в тези юбилейни дни изказваме най-сърдечната си благодарност и признателност към Съветския съюз и неговата Комунистическа партия, към съветския народ, народ-творец, народ-герой.

Ще минат години и Народна република България, под мъдрото ръководство на БКП, ще бъде в редиците на най-развитите индустриални страни в света. По тогавашните темпове навярно сегашните ни успехи ще изглеждат незначителни. Но ние сме горди, че сме поколение, на което се падна честта да налива основите, да поставя жалоните на най-светлото бъдеще на човечеството — комунизма.

Нека ни е честит великият празник! Да става все по-широка и потвърда крачката на българския народ по пътя му към разцвета на социалистическата родина.

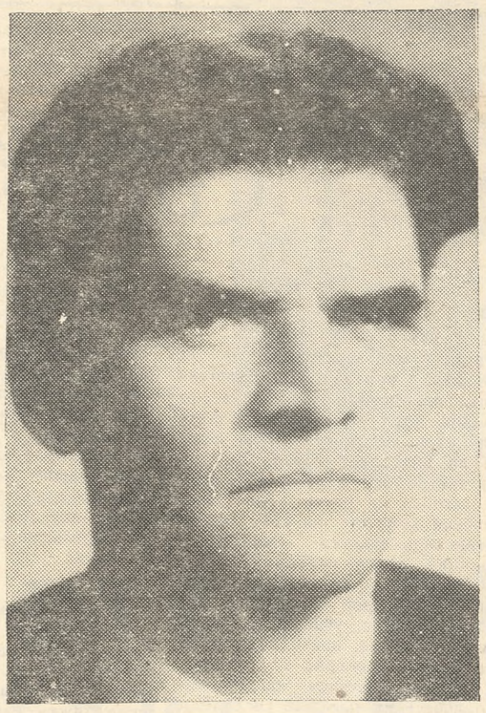
ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска трибуна

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV.
бр. 105, 106
(1574, 1575)
Понеделник,
8 септември
1969 година
Цена 4 стотинки

СЪТВОРЕНОТО ЧУДО ОТ НАРОДА-СТРОИТЕЛ

Има такива моменти, в които и най-вдъхновените човешки думи изглеждат обикновени, моменти, когато в душите на хората нахлуват толкова много радостни мисли и вълнения, че и най-поетичното перо се отпуска безсилно пред спонтанно избликналата човешка радост. Много бяха тези вълнуващи мигове в залата на кино „Москва“, в която се проведе тържественият юбилеен пленум на ОК и ГК на БКП, ОК и ГК на Отечествения фронт съвместно със сесията на ОНС и ГОНС — Силистра.

Бурни възгласи „БКП“, „КПСС“, „Вечна дружба“ изпълниха залата, когато в президиума заеха места скъпият гост на окръга кандидат-членът на Политбюро на ЦК на БКП и министър на вътрешната търговия Пеко Таков, ръководителката на скъпите гости от Хмелницка област, дошли да споделят нашата огромна радост от 25-те години щастлив живот, Галина Галай и членовете на делегацията Владимир Хамардюк и Виталий Стенгач, членове на бюрото на ОК на БКП, на ИК на ОНС, на бюрото на ОК на Отечествения фронт, на бюрото на ГК на БКП и на ИК на ГНС — Силистра, активни борци против фашизма и капитализма, първенци в юбилейното съревнование, обществени и културни дейци.

След като с няколко вдъхновени слова председателят на ОНС Димитър Михайлов откри тържествения пленум и сесия, а секретарят на ОК на БКП Виктор Ганев предложи, под бурни аплодисменти и възгласи, за почетен президиум ЦК на БКП и ЦК на КПСС, доклад за делата на трудещите се от Силистренски окръг изнесе първият секретар на ОК на БКП Георги Кардашев.

Преди да започне доклада, другарят Кардашев изрази топлите чувства на всички присъствуващи, на всички трудещи се от окръга към скъпите гости от Хмелницка област, всеобщата радост, че в дните, когато ще празнуваме най-свещената дата в нашата история — 9. IX. 1944 година, те ще бъдат сред нас, ще се радват заедно с нас.

В доклада — една възторжена апология на цялостния епохален възход на нашата социалистическа Родина, част от която е и нашият окръг, бе проследен славният и героичен път на родната Българска комунистическа партия. Тя мъжествено и уверено водеше народа на борба за освобождаването от капиталистическите вериги, а след историческата деветосептемврийска победа под нейното мъдро ръководство бе осъществено социалистическото изграждане на страната ни. В жестоките битки с класовия враг

(Следва на VIII стр.)

Открит е нов универсален магазин

Многохилядно гражданство се стече на откриването на новия универсален магазин в Силистра. Тържеството беше открито от първия секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев. Той изтъкна, че това е прекрасен дар за силистренци в навечерието на 25-годишния юбилей на свободата.

В своя кратък доклад директорът на Държавното търговско предприятие Милан Ангелов подчерта, че магазинът е най-големият търговски обект в окръга и ще обслужва ежедневно 5 000 купувачи. В него има 28 секции с 58 работни места. Ще се продават всички видове нехранителни стоки. За строителството му са изразходвани близо 1 милион лева. В магазина годишно ще се реализира стокооборот за 6 милиона лева.

Председателят на ИК на ОНС Димитър Михайлов прочете заповед за награждаването на отличили се монтажници и строители в построяването на магазина.

С приветствено слово към присъствуващите се обърна и др. Пеко Таков, кандидат-член на Политбюро на ЦК на БКП и министър на вътрешната търговия. Той подчерта, че новият универсален магазин в Силистра ще служи като образец и за други магазини в страната по своето обзавеждане. После др. Таков преряза трикольорната лента и честити новата придобивка на силистренци.

Официалните гости разгледаха магазина и се запознаха с неговата уредба.

ЧЕТЕТЕ НА V СТР. „МЛАДОСТТА НА ДРЕВНИЯ ГРАД“

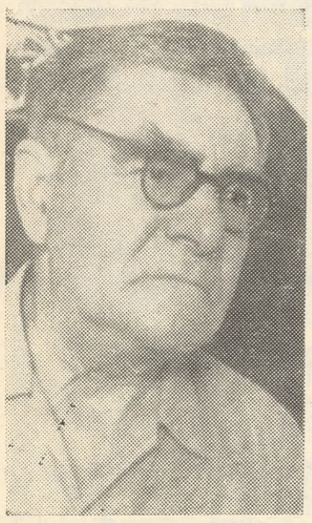

НА ТАЗИ СТРАНИЦА ЧИТАТЕЛИТЕ МОГАТ ДА ПРОЧЕТАТ МАТЕРИАЛИ ЗА ИЗТЪКНАТИ ДЕЯТЕЛИ НА ОКРЪЖНАТА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ В МИНАЛОТО, ЗА РАЗБИВАНЕТО НА ФАШИСТКИЯ ЗАТВОР В СИЛИСТРА ОТ ТРУДЕЩИТЕ СЕ ПОД РЪКОВОДСТВОТО НА ПАРТИЯТА, СТАНАЛО НА 7 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА. НА ТОЗИ ДЕН СИЛИСТРЕНЦИ И ПЛЕВЕНЦИ ПЪРВИ В СТРАНАТА ОСВОБОДИХА ПОЛИТИЧЕСКИТЕ ЗАТВОРНИЦИ.

СИЛИСТРА БЕ ПЪРВИЯТ БЪЛГАРСКИ ГРАД, В КОЙТО ВЛЕЗЕ ПОБЕДОНОСНАТА ЧЕРВЕНА АРМИЯ – ОСВОБОДИТЕЛКА НА НАРОДИТЕ. СУТРИНТА НА 8 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА НА БЪЛГАРО-РУМЪНСКАТА ГРАНИЦА КРАЙ ГРАДА СЕ СЪСТОЯ ВЪЛНУВАЩ МИТИНГ ЗА ПОСРЕЩАНЕТО НА БРАТЯТА-ОСВОБОДИТЕЛИ. НАРОДЪТ ПОСРЕЩНА ЧЕРВЕНОАРМЕЙЦИТЕ С ХЛЯБ И СОЛ, С ЦЕЛУВКИ, С МНОГО РАДОСТ.

СЕМЕЙСТВО НА РЕВОЛЮЦИОНЕРИ

МНОГО ПЪТИ бях слушал за Йордан и Елена Сарафови от Силистра. За тях всякога говореха с уважение, с почит за всеотдайността към добруджанското революционно движение. Сега ние бяхме заедно и за преживяното не разказваше друг, а те двамата – съпругът и съпругата, посветили целия си живот на борбите за свободата на добруджанци. Годините са натежали, косите са посребрели. Но това не е успяло да заличи от паметта им спомените за изстраданото и преживяното в борбата. И сега те сякаш звучат като легенда.

... През 1916-1917 г. в Силистра се завръщат българските ученици, намерили подслон по време на румънската окупация в гимназията в Свищов. Под ръководството на Партията сред учениците се създава марксически кръжок. В Силистра те изграждат просветна група, в която е привлечен и Йордан Сарафов. От тогава той прегръща прогресивните идеи. Макар и далечни, в паметта са останали чисти спомените от казармата, от срещите с верните другари, които разпалват още по-силно вярата в Партията. При второто завземане на Добруджа от Румъния през 1919 г. той е войник в София. Скоро бива освободен, за да се върне в Добруджа. Но пътят за родния край се оказва затворен и той е принуден да остане на работа в Русе. През тази година го приемат в редовете на Партията. Още същата година е издигнат за секретар на районен партиен комитет. С това започва началото на активния политически живот.

След известно време той се връща в Добруджа и помага да се укрепи Партията, понесла тежки удари. В Силистра работи за спечелване на младежта на нейната страна. Румънските власти отново го пращат в казармата. Щом се завръща, привлечен е на работа в Окръжния комитет на Партията.

Поради взаимното сътрудничество на българското и румънското буржоазни правителства в ръцете на румънската полиция попадат списъците на комитети на ВДРО в Добруджа и започват многобройни арести. Заловен е и Йордан Сарафов. След излизането от затвора е привлечен в Окръжния партиен комитет и издигнат за секретар по организационните въпроси. Скоро бива повикан от ЦК на Партията в Букурещ и е включен в състава на създадения областен комитет на Партията за Добруджа. Зареждат се дни на трескава дейност сред работниците, демонстрации. По време на арестуването на Димитър Дончев — Доктора той е задържан заедно с Марин Станев и над тях надвисва смъртна опасност.

Революционният път го отвежда през 1935 г. в Кюстенджа, където работи в Областния комитет на Партията. Румънската полиция започва арести. Връх на всичко това е Сребърският процес. Той попада в затвора, където укрепва духа, помага за организирането на защитата. Поетото дело завършва с успех. След излизането от затвора е секретар на Окръжния комитет на Партията.

След присъединяването на Южна Добруджа към България през 1940 г. борбата не стихва. Отново двете полиции си разменят списъците и арестите продължават. Инсценира се бабукският процес. Този път Йордан Сарафов успява да мине в нелегалност. Ходел по безкрайните пътища на Добруджа, укрепва партийното дело. От зовава се и в с. Земенци, Толбухинско, където подпомага партийното ядро и се осигуряват условия за организирането на партизанското движение. Добруджанските чети действуват в горите на Добруджа. През 1943 г. се образува щаб на добруджанските партизани, в който влиза и Йордан Сарафов. Месец юни 1944 г. на партийна конференция е избран за секретар на партийното ръководство и за политкомисар.

В революционните битки от 1927 г. с Йордан Сарафов е и неговата съпруга Елена. Преди задомяването им и след това тя е в пламъка на борбата. Много са изпитанията, през които премина ва като куриер на Партията за връзка между Толбухин и Силистра. В Силистра раздава и укрива нелегални материали, създава скривалища и укрива нелегални. Ръководи марксически кръжоци сред жените. Заради това често е викана в полицията. Това не я изплашва и застава начело на Помощната организация. Като неин секретар помага за привличането на голям актив и започва подпомагането на политическите затворници в Силистра, Дофтана. Доставя ла е често пропагандни материали за читалищата.

Целия си живот семейство Йордан и Елена Сарафови са посветили на борбите на добруджанци.

Иван НИКОЛОВ

Най-щастливият миг

ДИМО ЧОКОЕВ от Силистра е „мъчен“ човек на приказките. Не че ги търси или пък няма какво да каже. На неговото лице са изписани толкова грижи и премеждия, които в краткия разговор се опитваме да разгадаем историята на един живот, на една борба за щастието и свободата на всички. Техните нишки се губят навред, по цялата добруджанска земя, спират за миг във фашистките затвори, но отново се откъсват от тях и пътуват към нас, като истинен път, единствено верен. Додето една светла септемврийска дата стане майка на една цел, на една мечта, топлена в не едно сърце през годините на робството.

Седми септември 1944 г. го заварва зад стените на Силистренския затвор. С какъв ли трепет и вълнение са следели отлитащите на север самолети очите му? Как ли е посрещнал вестта, че Червената армия е вече на румъно-българската граница? Тя, свободата, милата, очакваната и желаната, е само на един километър от него и другарите му. И все пак измъчените и изтощени хора изтръпвали в различни предчувствия. Всеки от тях е познавал добре дивия, човеконенавистния характер на фашистите. Жестоките вартоломееви нощи при бягството им неведнъж са оставяли след себе си многобройни невинни жертви. Но бурният народен кипеж не оставя своите смъртни врагове да се окопитят. Хиляди ръце се протягат и мрачното здание на затвора вече никога няма да бъде място за заточение на светлината.

В този най-щастлив миг от живота си Димо Чокоев е на раменете на своите бойни другари. Всички се отправят към границата, където е трябвало в оня паметен септемврийски ден да стане посрещането на Червената армия. Посрещането не се състояло. Нощта срещу осми септември става последната нелегална нощ. Не се прибира да сподели радостта си със своите близки и Димо Чокоев. Нечий схлупен сайвант при ютява сянката му до сутринта.

... Осми септември. Всички антифашисти от Силистра са разпределени на групи с определени задачи по завземането на властта, групата, в която е и Димо Чокоев, се отправя най-напред към полицейския участък. Тук става ясно, че бившите блюстители на реда отдавна са офейкали кой с какво то е намерил към Русе. Някои от тях по-късно са заловени там, а други настигнати от настъпващите съветски войски и върнати отново в Силистра, за да отговарят за своите деяния пред съда на народа.

— Първата задача на младата власт на Отечествения фронт — разказва Димо Чокоев — беше да осигури прехраната на населението и снабдяването на Червената армия с необходимите й продукти. Сформира се също така народна милиция, която веднага пое своите функции. Първите посетове застават пред банката. Тогава става повод и за шегите, които отправяше към новите български власти съветският комендант. Той казвал: „Ей, какво става? Ние взехме властта, вие слагате поп товове!“

На осми септември се легализират окръжните комитети на Партията и Отечествения фронт. Започва усилена подготовка за посрещането на части от Червената армия, които предстоеше да преминават през Силистра. „Плодът на нашия ентусиазъм беше шосето, което построихме от понтона до града, това стана за много кратко време“.

— Аз просто не знам на кой момент да се спра — споделя този развълнуван мъж. — Но вие не трябва сете всичко само във фактите. Има толкова много неща, които не могат да се разкажат само с думи. Има неща, които са дълбоко стъпни само за сърцето и в него остават завинаги. И ние не сме искаме да ги скрием от вас, младите. Но вие сами ще разберете какво е това чувство, когато следвоените години вашите внуци ви запитат за ей тези дни, които ние с вас живеем. И запомнете това – че правото на един, макар единствен миг щастие, трябва да се извоюва. Независимо на какъв фронт.

Енчо ЖЕЧЕВ

Политзатворници от Силистренски окръг. Силистра, 1943 година.

КРАЯТ НА СИЛИСТРЕНСКАТА БАСТИЛИЯ

НИКОГА политзатворниците от Силистренския затвор няма да забравят 7 септември 1944 г. Беше към 2,30 ч. след обед. Чрез нашата връзка узнахме, че се подготвяла амнистия и имало възможност бързо да излезем от затвора. Тази новина внесе радост, но не вся надежда. Добре знаехме, че фашистката власт сама няма да ни освободи. Не след много чухме друга вест: фашистите от града организирали „Вартоломеева нощ“ в затвора. Имаше опасност вечерта да изведат някои от политзатворниците (имената им били определени) и да ги ликвидират. Решихме на всяка цена да ги спасим.

...Неочаквано край затвора чухме песен. Бойка революционна песен. Разнесоха се скандирания. Започнаха да се издигат лозунги: „Долу фашизмът!“, „Свобода на народа!“, „Свобода на политзатворниците!“. Политзатворникът Жельо Чанков от Силистра се качи на един нар, погледна през прозореца и извика радостно:

— Навън има демонстрация с плакати и знамена!

Сърцето ни затупти неудържимо. Радостни чувства ни обзеха. Краят на фашизма настъпи. Народът излезе свободно на улица та. Той ще ни освободи. Партията никога не ни забравя.

Като чухме бурните протести на демонстрантите, ние се възпламенихме. Запяхме от радост. Почнахме да скандираме: „Смърт на фашизма!“, „Да живее Отечественият фронт!“, „Искаме свобода!“. В този изключителен момент старият изпитан партиен деец, бившият партизанин Бойчо Дамянов от село Дълбоки, Старозагорско, се изправи сред килията на едно легло и започна да говори:

— Другари, защо чакаме? Идват да ни освободят, а ние не действуваме. Разбивайте вратата. Тодор Овчаров и Жельо Чанков само това и чакаха. Овчаров грабна отходната желязна кофа, а Чанков извади едно желязо от леглото и двамата с ярост заудряха върху вратата на килията. Вратата трудно се изкъртваше. В съседната килия, където бяха другите политзатворници, също се стремяха да разбият вратата. Отвън народът напираше. Военните постове и надзирателите стояха като обезумели. Главният надзирател Иван Иванов, който заместваше директора, изпадна в панически страх. Отива до входната врата и слага рамото си, натиска я. Колко жалко! С рамо иска да спре революционния ход на народа, иска да спре революцията. В този напрегнат момент Жельо Чанков успя да строши вратата на нашата килия. Ние се юрнахме в коридора. В същия миг народът разби външната за

творническа врата, прегази главния надзирател и се отправи към килиите.

Военният пост ни гледаше изтръпнал. В коридора срещнахме съветския червеноармеец Саша. Той се отправи към българския войник, стоящ на пост. Взе пушката от ръцете му и я подаде на върващия след него антифашист. Двамата се насочиха към килията, в която още стояха заключени другарите ни.

Заудряха вратата и тя рухна. Като отприщена река политзатворниците от двете килии по бягнаха към изхода на затвора.

Още от вратата ликуващият народ ни грабна и понесе на ръце. Прегръщаха ни и ни целуваха. Някои плачеха от радост и възторг. Бях на върха на щастието. След двегодишен затворнически живот и скитане по разни затвори най-после бях свободен. Погледнах ширналия се град и развълнуваното се море от хора. Слънцето вече залязваше. Беше 6 часа след обяд. Приближих се до волно развятото червено знаме и го целунах. Последваха ме и други бойни другари, които излизаха от омразната фашистка бастилия.

Не опомнили се още от великата радост, чухме възторжени слова. Изправени сред хората, д-р Петко Стоев и доктор Слободан Паламаревич произнесоха пламенни речи. Когато те заклеймяваха фашизма, внезапно към митинга приближи един камион с войници. Те слязоха и насочиха оръжието си към въстаналите антифашисти. Беше тежък и напрегнат момент. Някои от гражданите се изплашиха, започнаха да се суетят, не знаеха какво да правят. Войниците бавно настъпваха. Веднага се съобразихме, че трябва да се отбие атаката им. Някои политзатворника се отправиха срещу войниците. Казано им беше веднага да се разотидат и да не проливат братска кръв. Думите им подействуваха.

Докато младите войници се прибираха към казармата, някой извика: „Полиция!“. Част от демонстрантите побягнаха към улиците, отгдето идваше гласът. В същия миг затрака огнестрелно оръжие. Стрелбата продължаваше. Врагът изливаше сетния си злъч върху народа. Паднаха трима скъпи жертви. Това не спря победния ход на въстаналия народ. С още по-голяма ярост той заклеми фашистката провокация. Със знамена и плакати демонстрантите потеглиха към границата. Там стояха спокойно съветските войни.

На другия ден — 8 септември — Червената армия победоносно премина през Силистра, горещо приветствувана от нейните граждани.

Ние се разхождахме свободно. Говорехме със съветските бойци.

Минахме край затвора. Той зееше като запустяла воденица. Зееше разрушена силистренската бастилия. Рухнала като самия фашизъм.

Христо ДИНЕВ,

бивш политзатворник, родом от с. Вълчи дол, Варненски окръг

Когато се раждаше Свободата

7, 8 И 9 СЕПТЕМВРИ 1944 ГОДИНА!

Три знаменателни дати за силистренци. Велико завоевание на окръжната партийна организация, на революционното движение в Добруджа. Отбелязват ги в учебниците и справочниците по история. За тях говори цяла България. Ценен влог са в националното ни достойнство. Наша гордост днес.

Всъщност за тези три величави дни сме разказвали и друг път. Потребно е да споменем и по повод 25-годишния юбилей на социалистическа България. Сега това ще сторим почти по документални материали, а не по спомени и разкази на техните сътворители. Затова посетихме Централния държавен архив и Народната библиотека „Кирил и Методий“ в София.

...Разгръщаме вече пожълтелите страници на тъй ценните документи, пазени в Централния държавен архив на Народна република България. В „Доклад на Силистренския околийски комитет на Отечествения фронт за областната конференция на Русенска област за 10 декември 1944 година. може да се прочетат интересни неща за раждането на свободата в нашия град.

Между другото в доклада пише:

„Победоносният марш на Червената армия се почувствува най-рано в нашия край. На 8 септември борческият комитет на Отечествения фронт беше поставен в положението на управляващ орган. След народната демонстрация на 7 септември, още същата нощ фашистката полиция, уплашена от своите злодейства, забягна... Останалите фашистки управници, дезорганизирани, се намираха в безпътица. Бездействие, саботаж, угроза цареше вред техните редове.

Навлизащите съветски войски вървяха в боен ред. Огромните колони от Червената армия се стекоха през града и околията поради факта, че тук съществува една удобна аутострада, идваща от Румъния, която в продължение се разпада на разклонения в шосейна мрежа, водеща към вътрешността на страната. Същите обстоятелства диктуваха на напредващите войски да построят мост на Дунава пред града, откъдето се стекоха също грамадни войскови части.

Пред комитета още на 8 септември се поставиха огромни задачи. Организиране на народна милиция, за да запази града и околията от мародерства, които се появиха. Минаващите съветски войскови части имаха нужда от продоволствие, което фашистките управници не можеха и не искаха да задоволят поради обясними настроения. Тези крупни задачи легнаха на плещите на Околийския комитет на ОФ, който организира веднага гражданска милиция, която изпълни бляскаво задачата и която впоследствие се преустрои в днешната народна милиция, учреди продоволствена комисия, която също впоследствие се превърна в днешната стопанска комисия на ОФ, която изнесе на плещите си снабдяването с грамадни количества продукти на Червената армия.

Уморените съветски части от пътуване денонощно, нямаше кой да ги посрещне, да им даде място за отдих. Организираната фашистка власт не считаше за необходимо да съдействува на тази естествена нужда на една огромна армия, откъдето се появиха ред смущения. Комитетът, за да отговори на тая необходимост и предотврати създалото се безредие, създаде една квартирна комисия, която успя да се справи с разквартируването на минаващите части...“.

В същия доклад е отбелязано, че по инициатива на Отечествения фронт се основава женска комисия, която взела под закрила нуждаещите се от помощ болни, ранени и уморени съветски бойци. Тя се грижела за лечението им. Комисията, която по-късно разраства в женотдел при комитета на Отечествения фронт, организирва в болницата кухня за Червената армия, където се хранели 50-60 войника. Този отдел е направил чайни в два пункта на града и раздал 2 500 чая със закуска. На 8 септември са подпомогнати с пари от страна на Отечествения фронт и 29 политзатворника.

В позив, издаден точно на 9 септември 1944 г., който се съхранява ведно с доклада, се съобщава, че комитетът на Отечествения фронт в заседанието си на 9 септември с протокол № 1 е взел няколко решения. Разширеният състав на комитета е бил от 25 члена. Постоянното присъствие на ръководството на Отечествения фронт е било в състав: председател д-р Стефан Чернев, секретар Кирил Божанов, касиер Генчо Ангелов и членове Георги Карагеоргиев и Дачо Войков.

В Народната библиотека „Кирил и Методий“ се пазят броевете на в. „Свободна Добруджа“, издаван през 1944-1947 г. В него вия първи брой, излязъл на 18. IX. 1944 г., са отразени и събитията, станали в Силистра в забележителните дни. На четвъртата страница е поместен позив на нелегалния комитет на Отечествения фронт, отправен към населението на Силистренския край преди победоносното настъпване на Червената армия, който започва така:

„Братя българи,

Исторически събития се развиват около нас. Хитлеризмът е смъртно ранен. България в тия решителни моменти е поставена пред тежки задачи. Главоломни хитлеристки управници ни водят към катастрофа. Те ни докараха до война с братския руски народ.

Българският народ не бива да допусне една престъпна клика да разполага със съдбините на България. Светкавично развилите се събития налагат всички до един да се надигнем на борба за разгрома на хитлеризма, рамо до рамо с храбрия български войник, когото не бива да допуснем да бъде подведен от хитлеристкото офицерство в една престъпна вой на срещу СССР“.

В този позив са предявени и редица искания, като пълна и без условна политическа амнистия, търсене отговорност от виновниците за катастрофата на България, да се създадат народнодемократично правителство начело с Отечествения фронт и народна армия. Призовава се да се прочистят армията и целият стопански и обществено-политически живот от хитлеристки елементи и т. н.

На първа страница в същия брой е публикувана статията „Посрещане на Червената армия“. В нея се разказва подробно за импровизирания митинг, състоял се привечер на 7 септември. След като гражданството се уморило да чака, внезапно настъпва едно раздвижване, започват да се образуват групи, чува се мощно „ура“. Хвърлят се цветя.

„Какъв беше този спонтанен изблик на радост? Бяха пристигнали първите няколко червеноармейци. Тоя дългоочакван час беше вече действителност. Той ще остане исторически, тъй като това крупно събитие ще бъде записано на нова страница в историята на българския народ. Нелегалните организации на Отечествения фронт и Комунистическата партия и всички борци ревностно и нелегално се готвеха отдавна за тоя велик час, развяха гордо червено знаме, издигнаха портретите на героите, паднали в борбата“ — възкликва вестникът.

Към тази статия е публикувано и приветственото слово на комитета на Отечествения фронт към представителите на Червената армия, прочетено от представител на организацията „Отечествен фронт“. В него се изтъква дълголелеяната мечта на народа да се освободи от фашизма и изразена радостта от това, че силистренци първи посрещат Червената армия:

„На нас, силистренското работничество и честно гражданство се падна великата радост да срещнем първи храбрата Червена армия в своя победоносен марш срещу хитлеризма. От името на борческото работничество и селячество, от името на честните интелектуалци, от името на всички патриоти, които с пушка в ръка се борят в гори и балкани с хитлеризма, от името на политическите затворници, ние Ви срещаме с борческото напред за сразяване то на общия враг. В тоя велик час на историята ние даваме обещание да се борим смело рамо до рамо с Вас, с целокупния съветски народ и световната прогресивна демокрация за окончателния разгром на хитлеризма и изграждането на един нов свят на справедливост, мир и свобода.

Ние вярваме, че ще ни подкрепите в тежката борба срещу общия враг на човечеството — престъпния хитлеризъм.

Убедени в солидарността на всички борци, ние извикваме:

Да живее храбрата Червена армия!

Да живее братството между всички народи!

Смърт на хитлеризма!

Вечна слава на падналите герои!“

7, 8 и 9 септември 1944 година! Те са три величествени дати за силистренци. През първия ден тръгнаха с плевенци разбиват фашистките затвор и освободиха политическите затворници. На следващия ден Партията и Отечественият фронт организират тържествено посрещане на славната Червена армия и завземат властта в свои ръце. На 9 септември долита и до тях светкавично вестта, че и в цялата страна властта става народна. Това още повече стопля сърцата.

Вълчо РАДЕВ

НЕОБХОДИМА КАТО СЛЪНЦЕТО И ВЪЗДУХА

БРАТСКО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Христофор ИВАНОВ, секретар на ОК на БКП и председател на ОК за българо-съветска дружба

В навечерието на 25-годишнина а на социалистическа България, огато правим равносметка на на ите завоевания и успехи, не мо ем да не подчертаем животвор ата роля на българо-съветската ружба за развитието на нашата бновена страна. Със скъпи думи а изразявали отношението на ългарския народ към СССР, към еговите народи и КПСС нашите ай-първи ръководители. Те са танали девизи в нашия живот. усия, Съветският съюз са наши войни освободители. През време а черното фашистко робство съ етската страна стана втора роди на за много български революци нни борци. Съветският съюз под ържаше вярата ни в борбата ротив фашизма, за победата на оциалистическата революция.

Животворната сила на българо съветската дружба се прояви осо бено ярко след Девети септември във всички области на социали тическото строителство. Не могат да се намерят думи, за да се из каже нашата благодарност и при знателност за плодовете, които ни носи тя. Трудещите се от окръ га тачат и скъпо ценят тази друж ба, защото тя особено чувствител но повлия за изменение на иконо миката, бита, културата на изоста налия в миналото добруджански край.

Благодарение на многобройни те съветски машини в предприятия, заводи, ТКЗС, на богатия опит, който ползуваме от съветските братя, на труда на нашите специалисти, които са се учили в съветски учеб ни заведения, Силистренски ок ръг вече 25 години смело върви по пътя на възхода, на социали тическото строителство. Много граждани от окръга посещават съветската страна. Работници, кооператори, специалисти, пионери с възхищение и удовлетворение разказват своите впечатления.

В последните години българо съветската дружба намери кон кретен израз в създадените връз ки между Хмелницка област на Украинската съветска социалисти ческа република и Силистренски окръг. Тази дружба укрепва и задълбочава. Тя открива нови форми и по-полезни връз ки. Посещенията, които се пра вят от наши и техни представите ли, съдействуват не само за укреп ване на дружбата, но са полезни с това, че ние имаме възможност да черпим от богатия опит, да ползуваме утвърдените традиции във всички области на живота, в строителството на комунистическото общество.

Опитът на КПСС в партийния живот е богата съкровищница. Кабинетът по партийно-организационната работа, който се създе в Силистра, е по образец, видян в Хмелницка област. Разнообразните форми на съревнование и поощрение на първенците от Хмелницка област ни подс заха да направим повече табла за първенците, предварително да се показват и обявяват материалните и моралните награди, а това задължава и импулсира за по-ен тусиазиран труд. По примера на хмелницките другари в ТКЗС — Алфатар бе създадена медицинска амбулатория с апаратура за профилактични грижи за животновъдите. ГК на Партията в Силистра издигна пилон със знаме за най-доброто предприятие в социалистическото съревнование.

Тази година група от Силистрен ски окръг изучи опита на Хмелницка област по проблемите на образованието и културата. За подготовката на пленума на Окръжния комитет на БКП по научната организация на производството, труда и управлението, над 30 партийни и стопански ръководители изучиха опита на предприятия от Хмелницка област и гр. Киев. Комсомолци, журналисти от промишлени предприятия и ТКЗС, пионери, спортисти си правят взаимни посещения. И винаги се чувствува онази сърдечност, близост, откровеност, каквито може да съществуват между най-добри приятели, между братя.

Когато партийни и държавни ръководители, специалисти и други от областта посетят нашия окръг, ние се стремим да им покажем всичко хубаво, направено от трудещите се, което може да се ползува и от тях. Ние сме доволни от това, че вече можем да покажем в промишлеността, търговията и селското стопанство опит, който съветските другари с желание изучават и прилагат.

Равносметката за 25-годишнината на социалистическата Родина е радостна. В нейната основа е братската безкористна помощ, която ни оказва Съветският съюз. Така и равносметката за плодотворната българо-съветска дружба е още по-радостна и окрилящa. И в бъдеще тази дружба ще укрепва, ще се задълбочава и разширява още повече братското сътрудничество и единство.

ТАКА ПОСРЕЩАТ САМО ИСТИНСКИТЕ БРАТЯ

Силистра е първият български град, който посрещна с хляб и сол, с много цве тя храбрите войни на Червената армия. Тази вълнуваща и просто неописуема сре ща стана на 8 септември 1944 година. По различни поводи мнозина съветски офицери и бойци са разказвали за тези радостни мигове, писали са спомени.

По-долу поместваме спомени на бе лежити съветски офицери за първите им срещи със силистренци.

МАРШАЛ С. С. БИРЮЗОВ, Герой на Съветския съюз, началник щаб на Трети Украински фронт и заместник-председател на Съюзническата контролна комисия в България

В 9 часа сутринта на 8 септем ври предните отряди на армиите на Трети Украински фронт преся коха румъно-българската гра ница. Както и очаквахме, българ ските войски не оказаха никакво противодействие. При срещата си с нашите войски те не само не искаха да влизат в бой, но ра достно прегръщаха съветските бойци.

В град Силистра, където първи влязоха нашите подразделения, улиците бяха препълнени с на род, отвсякъде се разнасяха викове: „Ура!“, „Да живее Черве ната армия!“.

Генерал-лейтенант В. М. ЛАЙОК, член на Военния съвет по тила на Трети Украински фронт

В първия населен пункт—град Силистра, разположен на румъно българската граница — повече от хиляда души бяха излезли да посрещнат съветските войски. Улиците на града бяха украсени и измити с вода. Хората бяха празнично облечени. Всички носеха цветя. На митинга говориха представители на местната власт на Отечествения фронт, обикнове ни граждани. Те казаха, че бъл гарският народ е чакал с нетърпе ние войните на Червената армия като свои освободители. Спомням си думите на младото момиче Ве нета Македонова: „Ние не знаех ме кога ще дойде Червената ар мия, но в това, че тя ще дойде, не се съмняваме. Затова се събрахме на края на града и ви чакаме вто ри ден“.

Адмирал на флота С. Г. ГОРШКОВ, Герой на Съветския съюз, коман дуващ Дунавската флотилия

През 1944 година командувах Съветската дунавска флотилия, която заедно с войските на Трети Украински фронт участвуваше в освобождението на братския български народ от германофаши сткото робство.

На 8 септември сутринта при стъпихме към изпълнение на пла на за навлизане в България. През същия ден войските на 46 армия и корабите на Дунавската флотилия влязоха в Силистра, Тутракан и Русе. Войските не сре щнаха съпротива, тъй като гер манците бяха изгонени от тези пристанища от българския народ. Навсякъде българите посрещаха съветските войни с голяма радост, като истински освободители. Населението от градовете и селата излизаше на улиците, правеше ми тинги, издигаше възгласи: „Да живеят братският съветски народ и неговите въоръжени сили!“. Много жители канеха нашите офи цери и бойци в домовете си и ги гощаваха с всичко, каквото има ха; бяха готови да разделят с тях последния си залък хляб. Настъпването на съветските вой ски в България се превърна в голям празник.

* * *

След като очистиха Румъния от немскофашистките войски, час тите на 46 армия от Трети Украински фронт се съсредоточиха на левия бряг на Дунав, северно от Силистра, Русе.

На 8 септември сутринта войс ките на 46 армия навлязоха в

Генерал-лейтенант И. Т. ШЛЕМИН, Герой на Съветския съюз, командуващ 46 армия

България. По улиците на Силист ра жени и деца поднасяха на бойците цветя (имаше много цветя) и изразява ха искрена радост от идването на Червената армия. Войниците и офицерите виждаха, че срещата на населението с Червената армия не е официална, а има сърдечен и искрен характер. Войниците винаги можеха да различат при нудената от приятелската среща. Това се забелязваше по редица дребни постъпки и действия на местното население: угощаване на войниците и офицерите с плодове; на улиците, откъдето мина ваха войниците, имаше масички с вода за пиене.

ПАМЕТЕН ДЕН ЗА СИЛИСТРЕНЦИ

Към 5 септември 1944 г. части те на Трети Украински фронт, командувани от прославения мар шал Ф. И. Толбухин, достигнаха румъно-българската граница. Предните им отряди се разполо жиха в непосредствена близост до град Силистра. Това още повече окрили нашите надежди за близка победа над фашизма. В същия ден, късно през нощта, съветското правителство, след като се убеди, че всички опити да склони българското правител ство да се откаже от ориентация та си към хитлеристка Германия и да изгони нейните войски от те риторията на нашата страна ос танаха напразни, обяви факти чески война на България.

По това време по нареждане на командуването на българска та армия в околчостите на Силистра се бяха разположили моторизирани и артилерийски ча сти, окопани по височините на града и близките села. В Сили стра Партията и Отечественият фронт провеждаха трескава под готовка в обстановка на кон спирация за приятелско и брат ско посрещане на Червената ар мия. В тези напрегнати дни в очакване в нашия град се сре щаха приятели, другари и позна ти и си шепнеха: „Червената армия е вече на нашата граница — до Реджията“. Други разправяха, че дори са видели съветски войници и офицери да се движат до самата граница.

Към 17 часа на 7 септември 1944 г. съгласно предварително об мисления план на партийното и отечественофронтовското ръковод ство, на площада пред военните гробища в Силистра, близко до граничната застава, се състоя митинг. Използувахме момента, когато група съветски бойци пре минаха границата и се доближи ха до нас. Над главите на стотиците хора, дошли от града и околните села, се развя черве ното знаме на Партията и бъл гарския трикольор. Издигнаха се портретите на добруджанските герои Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора, разгърнаха се плакати и лозунги: „Да здравствует непобедимая армия!“, „Смърт на фашизма!“, „Да живее Отечественият фронт!“, „Долу правителството на Муравиев!“...

С кратко пламенно слово от импровизираната трибуна ораторът поздрави сърдечно и топло съветските войски и ги увери, че гражданите на Силистра, както и целият български народ, чакат с нетърпение Червената армия, като истинска освободителка, че няма да се намери българин, който да стреля срещу съветските войници. Митингът не продължи много. Но това кратко време беше достатъчно да събере мало и голямо от близките квартали на града.

От границата развълнуваното гражданство се отправи към центъра на града и затвора. Начело на манифестацията вървеше знаменосецът Господин Иванов, придружен от един съветски воин с ав томат на гърди. Екнаха лозунги и бойни песни по улиците на древния град. От странични те улици хората се присъединяваха към манифестиращите, за да изразят своята накипяла омраза против кървавия фашистки режим, да манифестират безграничната си любов към героичната партия на Благоев-Димитров и безрезервната си подкрепа към зараждащата се отечественофронтовска власт.

Площадът пред местния затвор потъмня от хора. В този незабравим за силистренци момент хиляди трудещи се и прогресивни граждани се бяха стекли тук. Само фашистката клика и народните изедници, онемели и обезумели, се чудеха закъде да я захващат. С пламенни слова д-р Петко Стоев и югославският емигрант д-р Слободан Парамаревич възвестиха, че е дошъл часът на разплатата и свободата. Словата им разпалиха сърцата. Чуха се яростни викове. Хората връхлетяха с щурм към затвора. Удряха с каквото можеха. Биеше с приклада на ав томата във външната входна затворническа врата и съветският войник, чието име и досега не знаем. Тежките врати не издържаха на силния напор. Затворът е разбит! Ето ги най-сетне и политическите затворници, сияещи от радост. Един по един те се сливат с народа. В този тържествен миг във вечерния здрач проехтяха изстрели. Настъпи колебание и паника. Паднаха от вражески куршум трима наши съграждани.

На 7 септември, когато вечерният мрак се спускаше над стари на Силистра, изгря свободата. Затуй този ден ще остане паметен и незабравим за силистренци.

Нощта на 7 срещу 8 септември мина в голямо напрежение за партийния и отечественофронтовския актив и току-що освободените политзатворници. На 8 септември сутринта Силистра осъмна без фашистка власт. По решение на комитета на Отечествения фронт бяха завзети околийското управление, пощата, общината, банката. От създадената предварителна връзка с Червената армия знаехме, че съветските войски на 8 септември трябва да минат на българска територия. Вест та за това се разнесе като мълния из града. Отрано, облечени в най-хубава премяна, като за светъл празник, силистренските граждани с цветя и дарове в ръце се отправиха към граничния пункт. Тук беше и ръководството на Отечествения фронт. На хубав руски език нашият съгражданин Асен Македонов, стар партиен деец, бивш политемигрант в СССР, поздрави Червената армия в лицето на предвождащия я командир, който беше посрещнат по стар славянски обичай — с хляб и сол, с много цвегя. Церемонията трая само няколко минути. Стройните колони на Червената армия потеглиха по главната улица на града. Над Силистра се разнесе бодрата войнишка песен: „Вставай, страна огромная!“. Ние сме щастливи, че първи в България посрещнахме съветските войни.

Този ден, ликуващ от радост, народът беше наизлязъл в шпалир по улиците. На всяка пушка се закичваше цвете. По площади и кръстопътища бяха уредени пунктове на Червения кръст и Помощната организация, които обслужваха загорелите от жегата съветски бойци с вода и плодове. В краткотрайните срещи се зараждаше дружбата: пишеха се адреси и имена с обещания за нови срещи след завършването на войната. От този паметен ден пазя като свят спомен единствена снимка с две червеноармейки, чиито имена вече не помня.

Симеон ЖЕКОВ

Снимката е направена на 8 септември 1944 г.

Всеотдайна и безкористна

Една страна, която цели пет години беше воювала срещу немския фашизъм ,която доскоро беше сливала стомана за пушки и оръдия в името на своята голяма победа, още от първия ден на свободата в България протегна братска ръка за помощ. Безкористно и всеотдайно. И това стана в онзи момент, когато страната на Съветите имаше в пределите си безброй опожарени села и градове, разрушени заводи и училища. Но вярна на интернационалния си дълг, тя намери сили и средства, за да помогне на своя по-малък брат по кръв и по класа. Оттогава започна всестранното сътрудничество, в резултат на което ние получихме и сеялки, и трактори, и комбайни.

* * *

За ролята на съветската техника в развитието на нашето селско стопанство би могло да се говори много. Защото за нас съветска та техника означава безспорни поля, означава механизация, високи добиви.

* * *

Говорейки за мястото на съветската техника в развитието и укрепването на Иширковското стопанство, ние спокойно можем да ка жем, че това се отнася и за останалите стопанства в окръга. Защото всички те започнаха първите си стъпки в кооперативното земеделие благодарение само на нея.

Цифрите показват колко бързо е нараствал броят на съветските машини в ТКЗС — Иширково. С изискванията на времето те ста ват и повече, и по-добри, и по-разнообразни. През 1962 г. стопанството в Иширково е разполагало с три собствени трактора. С пре минаването на техниката от МТС към ТКЗС техният брой нараства с още двадесет. Това вече е една солидна цифра.

Списъкът на съветската техника, с която сега разполага голямото стопанство в Иширково, не се изчерпва само с тракторите. Закупени са 16 зърнокомбайна, 5 силажокомбайна, 1 кукурузокомбайн. Съветски са машините, с които са съоръжени зърноплощадките: те почистват житото и царевицата, те ги товарят на камионите. А камионите (техният брой е 30) в по-голямата си част са пак дело на съветските работници.

Където и да надникнем в района на стопанството, ще се натъкнем на машини и съоръжения, които носят надписа „Сделано в СССР“. Има ги в ремонтната работилница, има ги в краварниците. Благодарение на тях животът в стопанството пулсира с ритъма на съвременните изисквания, постигат се недостигнати досега добиви, подобрява се благосъстоянието на кооператорите.

Светослав ИВАНОВ

Плодовете на великата дружба

Непоклатима основа за развитието на България по пътя на социализма е искрената и нерушима българо-съветска дружба. Тя отдавна е надхвърлила рамките на обикновените връзки между две приятелски държави, превърнала се е в смисъл, съдба и морал за нашия народ.

За двадесет и пет години народна власт със съветска помощ у нас бяха изградени 140 предприятия, които са гръбнакът на нашата промишленост и очертават индустриалния облик на България. Неоценима е помощта на Съветския съюз при изграждането и развитието на основните и най-прогресивни отрасли на икономиката, които буржоазна България не познаваше — машиностроене и металургия, енергетика и химия.

Скъпо завоевание на великата и нерушима българо-съветска дружба са най-крупните промишлени обекти у нас. Между тях са:

гигантът на нашата черна металургия — Металургичният комбинат в Кремиковци;

металургичният завод „Ленин“ в Перник;

Химическият комбинат в Димитровград;

медодобивният завод „Георги Дамянов“ в Пирдоп;

Азототоровият завод край Стара Загора;

Оловно-цинковият завод в Кърджали;

химическите заводи „Карл Маркс“ в село Река Девня;

комбинатът за цветни метали „Димитър Благоев“ в Пловдив;

Нефтохимическият комбинат край Бургас и още много други.

Рожба на съветската помощ са и атомният реактор на Физическия институт при БАН и редица научноизследователски институти. Със съветска помощ през 1951 година бе получен първият български нефт. По-късно бе открито и започна експлоатацията на Долнодъбнишкото находище и сега България добива около 500 хиляди тона нефт годишно.

За социалистическата индустриализация на страната Съветският съюз досега ни е предоставил при изключително благоприятни условия дългосрочен кредит на сума 1.8 милиарда рубли. Повече от 25 на сто от всички капиталовложения в нашата страна се осигуряваха от тези кредити. Две трети от внасяните машини и съоръжения у нас бяха доставени от Съветския съюз.

В построените с помощта на Съветския съюз предприятия се произвеждат:

60 на сто от химическата продукция;

95 на сто от продукцията на черната металургия;

85 на сто от цветната металургия;

70 на сто от електроенергията;

цялото производство на корабостроенето;

95 на сто от преработката на нефт и др.

Огромна е помощта, която ни оказва Съветският съюз и в областта на селското стопанство. През годините на народната власт той достави на нашата страна:

90 на сто от тракторите, с които разполагаме;

80 на сто от комбайните;

70 на сто от товарните автомобили за селското стопанство;

над 2 000 сламопреси, повече от 13 000 тракторни сеялки, 12 000 тракторни плуга, над 1 000 крантоварача, повече от 2 000 доилни агрегата и много други.

Неоценима е помощта на Съветския съюз и в подготовката на кадри:

в СССР са завършили близо 3 000 български студенти и аспиранти;

в строителството на досега изградените крупни предприятия у нас участвуваха повече от 5 000 съветски учени и специалисти;

на обучение и специализация в СССР са били около 10 000 български специалисти и работници.

Сега с техническото съдействие на СССР в България се проектират и строят 29 машиностроителни завода, между които и такива важни за нашата икономика като заводите за леки и товарни коли в Ловеч и Шумен, Тракторния завод в Карлово, Корабостроителницата в Бургас, заводите за електротелфери в Габрово, Завода за радионавигационни уреди във Варна и др.

Нашият народ помни и никога няма да забрави, че от Съветския съюз получихме най-необходимото за възстановяването на ограбеното народно стопанство. После с негова помощ започнахме да развиваме планомерно цели отрасли на националната ни икономика, които от своя страна тласнаха развитието на други отрасли. Сега вече говорим за все по-тясна интеграция между икономиката на двете страни. И това съвсем не е политически лозунг, а реална действителност. И затова нашата признателност и най-топла благодарност към Съветския съюз и неговата комунистическа партия, към великия съветски народ за огромната и безкористна помощ, която ни оказват на всяка стъпка от нашето развитие, не познават граници.

ДЕЛА НА ПОБЕДИЛАТА КЛАСА

ИЗМЕРЕНИЯ НА ВЪЗХОДА

Всяка нация, всеки народ имат в своята история една светла дата, която се счита за преломен момент в неговото обществено развитие, която слага началото на ново летоброене. За нашата малка и изстрадала България тази славна дата е девети септември 1944 година. Ден пос леден на едно невъзвратимо минало, пълно с мизерия и разруха и ден първи на революцията, открила простор за най-светлите умове на народа, начало на но вата, най-славна епоха в нашата история — епохата на социализма и комунизма. И народът тръ на смело и неотклонно по пътя на неговото изграждане.

Едва ли в тринадесетвековната история на България е имало по-плодотворен период от изминалите двадесет и пет години от деве тосептемврийската победа. По дълбочина на преобразованията, по степента на постиженията във всички области на живота, тези години са наистина златен век за българската нация, намерила в социализма своята търсена и из страдана съдба. И особено осезателно се чувствуват тези грандиозни промени в изостаналия някога силистренски край, в кой то не е съществувала никаква промишленост, а мизерното и раз покъсано селско стопанство е об ричало селяните на полугладно съществуване.

Не изтъквам случайно този факт. Защото е немислимо да пре ценим какво е направено през те зи години, без да знаем и помним, че се започна от нищото, че началото бе неимоверно трудно и че тези, които сложиха това начало, наистина извършиха подвиг. А те са обикновените трудови хора, скъсали безвъзвратно с миналото, повярвали до болка в истината на ръководещата ги пар тия и решили със собствените си ръце и ум да създадат своята съдба. И те я създадоха! Социализмът стана не само необходи мост — той се превърна в тяхно ежедневие, в което те намериха себе си.

Когато през декември 1947 го дина стана национализацията на промишлеността, в Силистренски окръг почти нямаше какво да се национализира. Единственото „солидно" предприятие „Добруджа", няколко маслобойни, мелници, мандри и дараци, содолимонадени работилнички — всичката тази „промишленост" е давала годишна продукция за 440 000 ле ва. Сега тази цифра ни се струва смешно малка — тя е увеличе на 220 пъти и понастоящем Силистренски окръг годишно дава промишлена продукция за над 97 милиона лева, но от тази цифра се е тръгнало, за да се стигне до днешните милиони.

Национализацията дава първия тласък. Създават се ДИП „Добруджа", ДИП „Липа", пре дачната фабрика „Добруджанка", от ТПК „Стомана" се раждат по степенно още две нови предприя тия, създават се промкомбинати те. Но заедно с това едно след друго в действие влизат нови мо дерни предприятия със съвремен на техника и технология на про изводството. След административ ното обособяване на окръга про мишлеността се развива с още по-бързи темпове. Израснаха за води като „Стомана", „Хром", ЗММ, „Оргтехника", „Терма", МЗ — Дулово, „Електрометал", „Пластмаси и каучук" и др., кои то дават облика на нашата про мишленост, които произвеждат стругове, хидравлични ножовки, газови печки, електронни калку латори, сеносъбирачки и пр. Окръгът решително върви по пътя на индустриализацията и в близките години ще се превърне в про мишлено-аграрен.

Новото време роди и новите хора. Двадесет и пет години те създават чертите на своя характер, раждат себе си с общото раждане на съзидателната епоха. Те носят различни имена, упраж няват различни професии. В тях ната биография няма да се от крие изключителното. Те самите не смятат, че делата им са изключителни. Те засяват своето жито, строят своите заводи, пеят своите песни, градят своя живот, свое бъдеще със завиден раз мах. И в това е силата на нашия строй, в чиито контури се включват зрелостта на едно пълнолетие, яркостта на един общ характер, смисълът на съдбовната исти на — социализма, победил за винаги в умовете и сърцата на хо рата.

Николай ЗЛАТЕВ

МЕЧТИ, ПРЕВЪРНАТИ В ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ

Много от онова, което сега е обикновено, делнично, с което сме свикнали до такава степен, че трудно можем да си представим ежедневието без него, някога действително беше мечта. На ши блянове бяха стотиците модерно съоръжени заводи, електростанциите, язовирите, светлите училищни сгради. Мечта беше всичко, което народът ни постигна с упорит труд и себеот рицание под ръководството на славната Комунистическа партия само за един период от 25 години. И постигнатото ни дава право в деня на 25-годишния юбилей да покажем огромните успехи на социалистическото ни строителство и още по-дръзко да се взираме в пътя на бъдещото ни развитие.

Не много отдавна — само преди 20 години, добруджанският селянин мечтаеше за трактор, за тракторен плуг и вършачка. Представата му за механизация на селскостопанския труд не отиваше по-далеч, той дори не помисляше за комбайн, за доилни апарати, за самолетно торене и пръскане, за десетките прикачни машини, които днес са обикновено ежедневие.

За много кратък период от време трудовите кооперативни земеделски стопанства в нашия окръг се разраснаха, укрепнаха и днес представляват мощни сел скостопански предприятия със съвременна организация на производството и труда. Особено бързо тръгнаха те по пътя на възхода след 1959 годи на, когато осъществявайки Априлската линия на ЦК на БКП, в окръга бяха създадени 30 едри, със здрава материална база кооперативни стопанства. Уедря няването откри пътя към бърза механизация на селскостопански те работи, към подобряване организацията на производството, труда и управлението, към по пълно приложение на химизаци ята и електрификацията.

В резултат на целенасочената и системна работа на Окръжния комитет на БКП, на общинските партийни комитети, на комунистите и сдружените земеделци, само за десет години общата сел скостопанска продукция нарасна повече от два пъти. През 1968 година кооперативните стопанст ва реализираха чиста продукция за 49 757 000 лева, срещу 27 731 000 лева през 1959 годи на.

Някога Добруджа се смяташе за житница на България, макар средните добиви в най-благоприятните години да не надминаваха 160—180 кг от декар. В истинска житница нашият край се превърна едва в годините на народната власт. Сега средният добив от 300 кг пшеница, 400 кг царевица, 200 кг слънчоглед се смята за нисък, неотговарящ на съвременните условия. Вече не мерим постиженията си с ми налото, дори и с тези отпреди десет години, когато за периода 1956—1960 г. средният добив на пшеница бе 176 кг, на царевицата 242 кг, на слънчогледа 152 кг и пр. Пред нас стои зада чата да получаваме пшеница над 450 кг, царевица над 500 кг, слънчоглед над 220—250 кг.

През юбилейната годишнина на свободата можем да отчетем бързото увеличаване на интензивните култури. В сравнение с 1958 година лозята в окръга са се увеличили през 1968 година 5,6 пъти, а производството на грозде — повече от 4 пъти. Нараснаха неколкократно площите на тютюна, захарното цвекло, зеленчуковите градини и пр.

Още по-големи успехи в расте ниевъдството се очакват в близките няколко години, когато чрез системното внедряване на промишлените методи в селското стопанство производителността на труда ще нарасне и ще се повиши културата на земеде

Осезателни са и постиже в животновъдството. През риода 1960-1968 г. общата дукция на краве мляко се е личила 3 пъти, производс на яйца 7 пъти. Средният конадой от фуражна крава 1 881 литра нарасна 1968 година на 2 601 л През миналата година от крави, включени в кандида менната ферма на ТКЗС — черна, са надоени по 4 630 ра, в Калипетрово от 251 ви по 3 805 литра, в Д по 3 297 литра от 129 През настоящата година ваният среден млеконадой фуражна крава е над 2 литра. Само за три годин 1966—1968 г. — средният над от овца нарасна с 1,500 кг.

Днес, когато празнуваме годишния юбилей от Девет темврийската революция, с гордост отчитаме, че н гашните ни мечти са вече дей телност и че всичко, което стигнахме, е дело на нар ни, воден по пътя на въз от калената в борбите Бъл ска комунистическа партия.

Бл. ПЕТРО

Една от най-разпространените машини в нашия окръг е съветският трактор „Беларус". Тази машина се използува за много и най-разнообразна селскостопанска работа.

От кооперацията израснаха заводи

През месец януари на 1945 година група занаятчии от гр. Силистра сложиха началото на металната трудово-производителна кооперация „Стомана". По-късно от нея се отдели днешният машиностроителен завод, запазил също то име, а от него — завод „Хром". Кооперацията остана да съществува под ново име ТПК „Метал". Така от една малка занаятчийска кооперация за около 20 години израснаха три сравнително големи промишлени предприятия.

В 1961 година преди роенето на МТПК „Стомана" тя имаше 650 работника и произведе промишлена продукция за 2 625 000 лева (по цени от 1. I. 1962 година). Това беше тогава, а сега? Сега, през 1969 година, тези три предприятия, наследници на някогашната мал ка кооперация, разполагат с 1 372 работника и ще произведат до края на годината продукция за над 12 813 000 лева. Цеховете, които останаха към ТПК „Метал", през 1961 година произведоха продукция за 260 000 лева, а през текущата ще произведат за над 2 710 000 лева, т. е. увеличението е десетократно. Цеховете, от които възникна завод „Стомана" (без пресовия цех), произведоха през същата година продукция за 1 765 000 лева. Сега те ще про изведат такава за 6 366 000 лева, или повече от три и половина пъ и. Пресовият цех, на чиято база по късно се създаде завод „Хром", тогавашната му продукция се равняваше на 600 000 лева, а пла нът му за тази година е 3 737 000 лева. И тук нарастването е значи телно, над 6 пъти. Изтъкнатите дотук цифри безспорно подчертават значителен ръст. Но нека да се спрем на другите фактори, които създадоха възможността от една малка кооперация да израснат три значително силни икономически предприятия, които се превърнаха и в база за развитие на машиностроението в Силистренски окръг. Сега зад тези три предприятия, както и зад всички останали, стои укрепналата иконо мика на социалистическата държава, което улеснява развитието. Друго бе положението в първите следвоенни години. Страната бе с полуразрушена икономика, с ниско развита техника и не можеше да оказва помощ на предприятия та, каквато оказва сега. Българската комунистическа партия и народната власт, макар че подсказваха, поощряваха и подкрепя ха всяко начинание в областта на кооперирането, всеки сам преодоляваше трудностите. Поради това някои от създадените коопе рации през време на първите го дини не издържаха изпита на жи вота и се разтуриха. Металната ТПК „Стомана" не само че издър жа суровия изпит на живота през онези трудни години, но стана и основа за възникване на още две нови промишлени предприя тия. Издържа суровия изпит пре ди всичко за сметка на трудовия героизъм на своите убедени в кооперативното дело кооператори. Години наред тези хора няма ха нито съвършена техника, ни то удобни производствени поме щения, нито специалисти със сред но специално и висше образова ние. Имаха обаче най-важното за това време — несломима вяра, че бъдещето е на обществените предприятия. В трудно време без упречната воля за победа помага, а такава в хората от „Стомана" имаше достатъчно. Не без значение е това, че още с основаването си кооперацията включи в сво ите редове такива изтъкнати майстори на своята работа, каквито са леярите Друми Димитров, Младен Раданов, Йордан Вълчев, Стоян Енев, Кольо Ганчев, Атанас Стоянов, Дачо Димитров, Димитър Обрешков и други. Те не само че сложиха началото на обществе ното чугунолеене, като обезпечиха и условия за неспирен растеж и развитие на леярския цех, но създадоха по свой образец и подобие и нова смяна прекрасни майстори-леяри. Такива са сега Лазар Цонев, Лазар Илиев, Иван Тодоров, Тома Михайлов, Йордан Стоянов, Салим Акифов, Петър Димитров, Мирчо Великов, Йорго Кирилов и много други млади спе циалисти, които не остават назад от своите учители.

Със златните си ръце майстори те Петър Дечев, Петър Павлов, Пеньо Тодоров, Иван Кулев, Христо Стоянов, Дечо Калинов, Стоян Начев и други изваяха метал ни изделия, които разнесоха слава та на предприятието из цялата страна. А неръждаемите съдове, бензиновите лампи, примусите, въз хитиха и много чужденци. Тези самобитни майстори имат големи заслуги и за създаването на много нови специални машини, приспособления и установки, с които облекчиха труда на хората и по добриха качеството на продукция та. За тях не е имало ни спокоен сън, ни сладка почивка. И те, как то и талантливите леяри, създадо ха десетки майстори, каквито са Георги Марков, Арам Сатрак Ду манян, Атанас Шиков, Станчо Аджемов, Георги Станев, Янко Касабов, Борис Бобчев, Ахмед Кьосоглу, Марин Станев, Васил Лазаров, Кирил Великов и много други.

Основата, върху която се създаде старата кооперация „Стомана" и възникналите от нея предприятия, се свежда до жизнеността на нашия обществен строй и правилната политика на БКП. Но тези предприятия се развиваха успешно и благодарение на голя мата предприемчивост, на висока та професионална квалификация на хората. Развитието им се опря също и на денонощната работа на всички членове на колектива.

Началото на кооперация „Стомана", което бе поставено през 1945 година от група убедени, ентусиазирани майстори, увлече покъсно и останалите занаятчии и занаятчийски работници в окръга. В редовете на тези ентусиасти по-късно се вляха техници, инже нери и икономисти.

Ние разказахме за историята на първата трудово-производител на кооперация в Силистренски ок ръг, която е показателна за вяра та и убедеността на нейните уч редители в победата на кооперативния строй. И, безспорно, когато вярата в светлото бъдеще е несломима и в борбата за осъще ствяването ѝ се включат убедени те в нейната правота хора, тя се постига. В самата борба техните идеи се превръщат в материална сила. Израстват заедно с това и самите хора.

Игнат ДИМИТРОВ

* * *

Кога е виждала
това планетата?
Кои са стояли
така на пост? —
Към бреговете на нови столетия
ний сме едно
поколение-мост!
Не е ли
радост голяма,
велика
да знаеш
какво
и защо
си творил?
За нищо аз
никога,
с никого
такава радост
не бих заменил!

Пеньо ПЕНЕВ

(из „Ние от двадесетия век")

Първите искри на радостта

(Беседа с Руси НЕДЕЛЧЕВ, дългогодишен председател на ТКЗС — СИЛИСТРА)

В град Силистра е образувано едно от първите стопанства в нашия окръг. Разбира се, както навсякъде, началото бе ше трудно. Още си спомням шестте слаби кравички, които през 1953 год. представляваха нашето говедовъдство. От тях средно на ден надоявахме по 2 литра мляко! А птиците? Дума не ставаше за някакъв сериозен яйцедобив. За двеста кокошки се грижеше стар стопанин, който дори от хищните животни не можеше да ги предпази. Кошарите, къде то бяха настанени малобройни, нископродуктивни стада, бяха далеч от стопанския двор. Само за свиневъдството съществуваше по-добра база, но и то не беше поставено на научна основа.

Едва през 1958 година назна чихме първия си главен зоотех ник. Дотогава работата се ръко водеше от бригадира. Макар че с това беше натоварена Нико линка Недева, тя умееше да се справя отлично с трудностите. Работлива жена беше Николинка. И умна. Пръв помощник ѝ стана фуражирът Божко Петров. Гледачите определихме ме жду най-добрите стопани. И жи вотновъдството взе да набира сили. Като си припомня само за колко кратко време създадохме нашето прочуто стадо! Закупих ме млади породисти животни. Ех, с колко любов ги обградиха хората тогава! Гледаха ги като свидни рожби. Фуражирът тичаше от блок на блок. Опреде ляще кога да започне коситбата. Настояваше така да се прибират нежните люцернови стебла, че да се запазят всички листен ца. Сам той правеше купите сено и не допускаше капка влага да проникне в скъпоценния фу раж.

И ето, че нашите крави стана ха рекордьорки. От 30 живот ни надоихме средно по 4 100 литра мляко за година. Наре дихме се на второ място в стра ната. И докато преди ние ходех ме да се учим от първенците, се га при нас идваха животновъди от различни кооперативи.

Не беше по-леко началото и в растениевъдството. Много тру дно възприемаха хората иде за създаване на нови, общи лозя. Трябваше да сменим колко бригадири, докато се ре ализират определените плано Спомням си такъв куриозен чай: риголвахме 100 дка лозови насаждения. Зем след това трябваше да се бр ва. И никой, абсолютно ни не пожела да свърши това. каза дори и сам бригади Трябваше да запрегна волов за да довърша подготовката определената риголвана пл Изминаха няколко години и вярното на хората отст Един след друг хълмовете з чаха да се кипрят с буйната ленина на младите лозя. А първото узряло грозде дойде радостта сред звената, ко бяха вече лозарски звена.

По-добри бяха резултатите полевъдството. Почти вин сме били първенци на бивш Силистренска околия по до вите на пшеница, слънчогл царевица Радваха се полевъ те, че прибирахме по 120 кг сл чоглед от декар, че декар ца вица ражда по 540 кг кочан Разбира се, сега добивите от зи култури са далеч по-висо но с колко машини разполаг ме тогава, с колко гор подхр вахме земята!

..Минаваха годините. Хо та ни все повече се замогва Ще мога ли да забравя някоя какъв ентусиазъм бе посрещна първото надпланово възнагр дение? Раздадохме на полевъд допълнително по 7 кг царевн на трудоден. И знаете ли как се случи? Изведнъж наши кооператорки се простиха с из нелите селски фусти. Стъкми се те с градски дрехи и радо та от новото ги подмлади, ра сели ги.

Довчерашните бедняци зам ляха вече да издигат нови, с ли къщи. Повярваха труже ците, че само социалистическо то стопанисване на земята е п който може да ги изведе к новия живот. Пътят на възхо и благоденствието, по който ве ярко трептяха първите иск на радостта.

Една от големите придобивки на народната власт е завод „Оргтехника" — младостта и гордостта на нашата промишленост.

Обновените селища на Добруджа

СИЛИСТРА

„Гори и сияе
на дните ни славният низ.
Българийо!
На комунизма-а...
Равнис!“

Димитър Методиев

Били ли сте на тазгодишната първомайска манифестация в Силистра? В нея имаше много въз торг, много радост, много цветя. На тази манифестация силистренци демонстрираха и постиженията си в развитието на икономиката и културата, и вярата в любовта си у комунистическата партия — ръководителка.

А имаше и друга манифестация — на 7 септември 1944 година, когато народът на Силистра по призива на партийната организация се вдигна на въстание против омразния фашизъм, разби вратите на затвора и установи властта на Отечествения фронт... и на 8 септември, когато силистренци изпълниха улиците с „Ура!“, с хляб и сол, с цветя, със сълзи от радост посрещаха във вече освободения от фашизма град Червената армия и първи в страната засвидетелствуваха голямата обич и вечната дружба на нашия народ с освободителите.

Две манифестации! Едната отбелязва началото на епохата, на социалистическата революция в нашия град, другата — нейните четвъртвековни победи, достижения, устреми. Между двете манифестации стоят 25 години. А тези 25 години ние изминахме на един дъх, отмервахме ги с жалоните на петте петилетки. И се издигахме все по-високо.

А не можем да забравим. А не бива да забравяме.

Помнят моите съграждани Силистра от 1944 година. Силистра от преди 25 години! От „Аврора“ на запад — лозя и градини. Дунав заливаше тия места. А сега — там се ширнали промишлени предприятия и се възвисяват корпусите на нови промишлени предприятия. На юг — почти само поляни зад комсомолския булевард.

Посрещане на Червената армия (плакат)

Улица „Георги Димитров“, бившата улица Тутраканска, беше мрачната, тясна, схлупена занаятчийска и търговска чаршия на града. И навсякъде тесни кални улички, лабиринт от улички, из които не можеш да се измъкнеш — нещо като гетата на западните градове, като кабзите на градовете от Ориента.

Колко болка и колко тъга има у тия спомени. Болка, че е могъл народът ни да живее в такава мизерия, в такъв задух... и тъга — заради теглото и изпитите лица, заради прогнилите къщички!

Над града се носел мирис на сирене, на джибри, на гнилост; носели се тропотът на каруците и цвиленето на конете, ударите на медникарските чукове и стоновете и заканите на чираците и калфите. И това — години, векотийната гравда.

Беше 1945 година. Лют януарски студ сковал земята. А у душите на ковачите, тенекеджиите, монтьорите, стругарите трепет и надежда, и съмнение. В града се изгражда трудово-производителна занаятчийска кооперация. Обединяват работилничките си, силите си, умението си. Ще успеят ли? И успяха. Създадоха ТПК „Стомана“. Зад тях беше партията със своята крепка десница, с опит и умение. Подкрепяше, насърчаваше, съветваше. Тридесет и пет-четиридесет души бяха пионерите. А от ТПК „Стомана“ се родиха завод „Стомана“, завод „Хром“, ТПК „Метал“...

В начало вагрянките на кооперацията отливаха 2 тона чугун седмично, около 110—120 тона годишно. А днес в завод „Стомана нашата добруджанска земя, от ракитата на нашите яровири, със сръчните ръце на нашите добруджански девойки и жени пирографира чудни кутии, извайва фина керамика, изплита модни кошнички и чанти; израснаха заводите за металорежещи машини, за организационна техника.

Ето — това е ръст! През 1944 година в Силистра е произведена промишлена проукция за около 350 хиляди лева, а през 1968 година за 82 милиона лева — 234 пъти повече. В проценти не може да се измери такъв темп — твърде голям е ръстът на промишлеността. Но най-важното — в този ръст има качествена разлика. Лека промишленост, мебелите, конфитюрите и сиропите, вината и кашкавалът, обувките и памучните тъкани, бяха изключителното производство на нашите предприятия. А днес заедно с мебелите, конфитюрите, кашкавала и вината се произвеждат електронни калкулатори, хидравлични и механични ножовки, стругове, вагрянки, каучукови изделия. През 1968 година дялът на промишлената про[illegible]ция на тези нови производст-

Първомайска манифестация, 1969 г.

Младостта на древния град

Старинната крепост „Меджидие та бия привлича все повече туристи

ва на тежката промишленост в града е 23,65 на сто, а през 1975 година ще бъде 36-38 на сто от цялата промишлена продукция. Този ръст е още по-забележителен, изпъква още по-релефно, ако се има предвид, че общата промишлена продукция на предприятията от града ще бъде 2,5 пъти по-голяма от промишлената продукция, произведена през 1968 година. А от 1944 година — 580 пъти.

Ще расте „Оргтехника“, „Стомана“, ЗММ, „Пластмаси и каучук“, „Камъшит“; ще бъдат в нови производствени сгради „Липа“, „Хром“, „Родопа“; ще се разнесе радостният грохот на нови металообработващи, машиностроителни, дървопреработващи, дървообработващи и други предприятия. Ще расте още по-бързо икономическата мощ на града, ще растат още по-бързо доходите на моите съграждани, ще строят, ще живеят по-богато, по-доволно.

Години багери копаят основите на новите сгради; години хаспели издигат бетон, вар и тухли; години как се възхищаваме на строителите, на тяхното спокойствие и отмереност на движенията, застанали на високите скели. И — ето я днешна Силистра. Погледнете я. Минете по нейните булеварди, изкачете се по стълбите на хълма. Но не когато бързате за работа, а просто — да видите града. Хубав е, нали! Като младо момиче — още напълно неразцъфнало, но в което виждаш бъдещата красавица. Слънчеви улици, многоетажни обществени сгради и жилищни блокове, спокойни и тържествени домове на партията, на съвета, на читалището, на пощата, на хотела, на новия универсален магазин...

След 1958 година средно годишно с 22 на сто от капиталните

Центърът на Силистра.

вложения се строят жилища. За страната този дял е от 5 до 9 на сто. Това са повече от 50 милиона лева. В града се откри фотоизложба по случай 25-годишния юбилей на социалистическата революция. Ще се открие и художествена изложба. Посетете ги. Вижте стара Силистра, вижте центъра, бившата Тутраканска улица. Младите не познават онова, що е било, по-възрастните не искат да си спомнят. И наистина, не е за припомняне,... а все пак. Това е наше минало, това е наследството, което получихме. Затова с още по-голяма гордост ще сочим нашите успехи, нашите бели домове, нашите зелени булеварди, нашите нови предприятия. Затова ще се радваме на постиженията си, на шума на моторите, на уханието на вар и смола, затова че

„Ний не живяхме дни, епоха —
борба живяхме ний, борба!“

В средата на 17-я век големият турски пътешественик Евлия Челеби посетил Силистра. В бележките си е отбелязал, че градът има 800 дюкяна — търговски и занаятчийски, че пазарите му с шумни и отрупани със стоки, докарани от далечни страни, че има рибно тържище, дълга чаршия, безистен и т. н. Наистина днес в Силистра няма 800 дюкяна. Но би ли могъл да се сравни поне един, най-хубавият, най-широкият, най-богатият дюкян от 17-и век, с днешните наши магазини, с пълните рафтове, с просторните витрини. Какво ли би записал в своите бележки Евлия Челеби?

За 17 години стокооборотът се е увеличил 6 пъти; за последните 10 години консумацията на захар порасна четири пъти, на мляко и млечни продукти — три пъти, на ориз — се удвои. Миналата година са купени 150 пъти повече хладилници от 1959 година, три пъти повече мебели, около 2 000 телевизора, а през 1959 година не е продаден нито един телевизор. Сега в Силистра малкият екран ежедневно носи новини и разказва за нашите успехи, показва света в 3 323 дома — във всеки трети дом. Малко ли е? Помисли. Сравнявай. Това е — да се разгръща икономиката, да се произвежда, да се строи.

Утро. Започва нов трудов ден. Над града се носи песента на бригадирите и влива бодрост, усмивка разцъфва на лицето. Улиците са залени от нашата младост, от нашето бъдеще. А всички те са ученици от нашите училища, всички те учат, напрягат ум, творят, за да бъдат още по-смели и още по-дръзновени от бащите и братята си, да направят още по-красив и слънчев града. Те са комсомолци. Те учат и се трудят. За тях са открити гимназии и техникуми, за тях се строят просторни училища, обзавеждат кабинети, за тях — комсомолците, учениците, бъдещето на нашия град, на нашия окръг, на нашата Родина.

А имаше и друго време. Беше трудно да си ученик и опасно да си комсомолец. Директорът на Силистренската гимназия от двадесетте години ежегодно пише в докладите, че ръководената от него гимназия се комунизира, че 80 на сто от завършилите средно образование са комсомолци, че не обичат Родината и народа си. А след това борби, стачки... На 9 декември 1941 година, когато Втората световна война бушува с пълна сила и хитлерова Германия е на върха на победите си, ученикът Христо Стоянов говори в гимназията за социалните процеси, за преоценка на историческото минало, на събития и факти. И зашумяват класовете. Директорът, същият от двадесетте години, пак е на крак, пак заседания, пак решения, пак доноси... Христо Стоянов е изгонен от гимназията, но комсомолските редици растат, умножават се, дързостта, научното дирене, правдата — остават.

Младежите са наследници на тази слава, на тези борби... Затова така бодро звучи бригадирската песен над града, затова училищата се оказват тесни да поберат младежите, жадни за знания, горящи с огъня на творчеството, бързащи да внесат труд, сили, знания в общия устрем към социализма и комунизма.

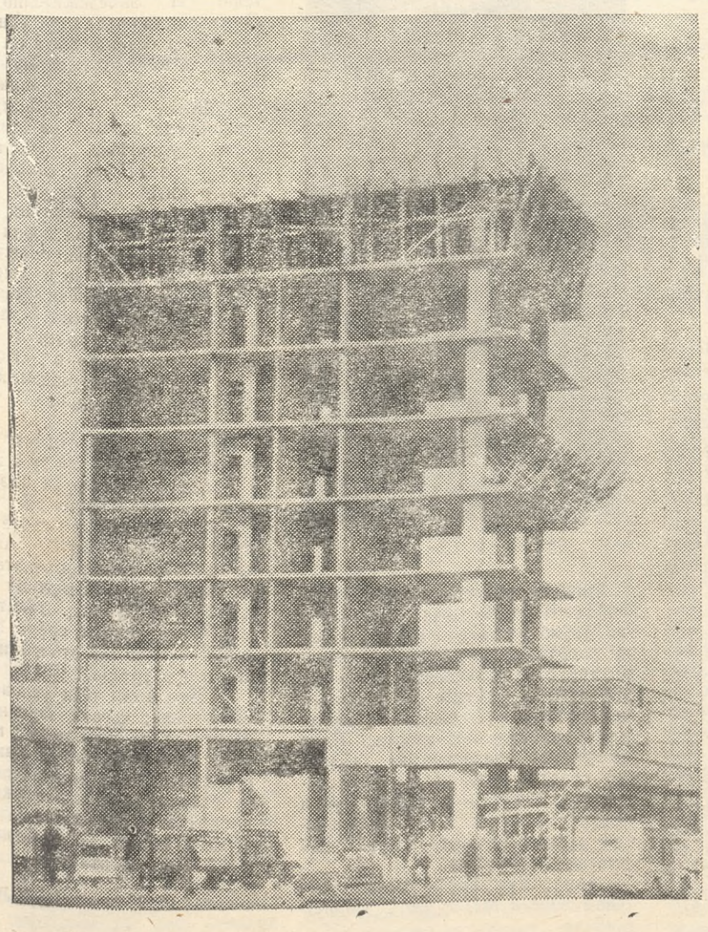
И това е манифестация — манифестация на нашата младост, на нашето бъдеще, на утрешния ден на нашия град.

Всичко, всичко — и новите предприятия, и рафтовете, пълни със стоки, и светлите жилища, и зелените булеварди, и дързостта и огъня в очите, и прекрасните мечти, и бодрата песен, и усмивките, и слънцето, влязло в нашите домове, са плод на трудолюбивите ръце, на големия ум и непреклонната воля на нашия добруджанец — работник, интелигент, младеж. Тези големи завоевания са свързани с името и делото на Българската комунистическа партия, с нейната борба за социализъм, за дружба със Съветския съюз и всички социалистически страни, за мир в света.

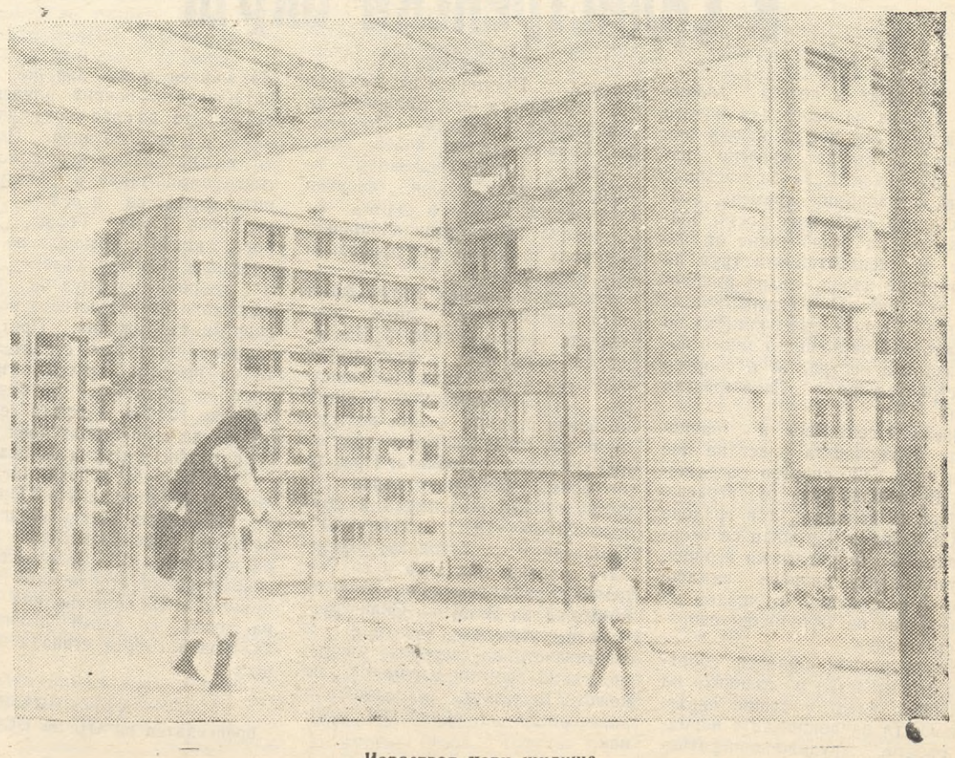
Четвърт век силистренци изграждат това красиво настояще. Те показаха на какво е способен освободеният от оковите на експлоатацията труд, на какво е способен народ, превърнал социализма в смисъл на своя живот.

Това е Силистра,
„Глава не привела нито за миг,
и дръзко и ясно взор впила
в идните дни“.

Христо МАНДЖУКОВ

Новостроящата се сграда на ГНС

Израстват нови жилища.

С ОБНОВИТЕЛНИЯ ПЛАМЪК НА МЛАДОСТТА

Ония години, които преживя нашето поколение

Иван СТОЙЧЕВ, активен борец против фашизма и капитализма

Често пъти, а особено сега, в юбилейните за нашия народ дни, се замислям върху изминатия от детство то ми досега път и си спомням за ония години, които преживя нашето поколение.

На деветгодишна възраст останах без баща. Грижите за мен и двете ми братчета паднаха върху майка ми, която с чужда работа и с помощта на роднини ни прехранваше. Удаваше ми се учението, но по липса на материална възможност трябваше да напусна училищната скамейка. Започнах да работя, за да помогна в препитаването на нашето семейство.

Националното робство и социалната неправда, както и подтисничеството, на което бяха подложени българите и работническата класа в Добруджа, даде отражение върху моето политическо оформяне още в ранна възраст. От друга страна, нашата къща бе посещавана от много прогресивни другари, някои нелегални. Постоянно слушах да говорят за борбите на работниците срещу капиталистите, за Съветския съюз.

Преломен момент в моя живот настъпи с арестуване то на вуйчо ми. Носех храна в Сигуранцата и затвора. Силно въздействие ми оказаха и многото книги, които попаднаха в нас (особено „Майка" от Максим Горки). В ранна възраст още те ме убедиха в правотата на борбата за освобождение на подтиснатите и онеправданите и вселиха в мен омраза към богатите и експлоататорите. Ненавиждах дори и моите богати роднини.

Моята мечта да бъда и аз включен в редиците на борците, за да дам своя дял, се сбъдна една януарска събота вечер на 1941 година, когато др. Стоян Коцев, тогава обущарски работник, ми каза, че имало решение да бъда включен в РМС. На другия ден в 9 часа трябваше да бъда на определено място, където ще ме потърси един другар, когото познавам. От радост и вълнение, че другарите ми имат доверие и ме приемат в техните редици, не спах цяла нощ, очаквайки времето на срещата. В уречения ден и точно в определеното време дойде др. Марин Русев, който ми обясни опасностите, на които се излагам с поемане на тоя път. Казах му, че въпреки всички опасности, съм съгласен. Така бях включен в ремсова група, а по-късно — през м. март същата година, бях кооптиран за член на Окръжния комитет на мястото на заминал другар.

В онези години на заседанията на комитета отчитахме извършената работа в групите, които ръководеха членовете на комитета, връзките със селата, където имахме ремсови групи, и дейността в тях — предимно просветна и възпитателна. Правехме и анализ на събитията от наше гледище (а не според тогавашната преса), по-късно се занимавахме със сформирането на бойни групи...

В моите младежки години съм се възхищавал от много наши другари: от силния борчески дух и вяра на др. Йордан Сарафов, който през румънско време живееше направо в нищета, отдал се изцяло на борбата; от упоритостта до фанатизъм и издръжливостта на др. Петър Кудинов, особено по време на инквизициите около Сребърския процес и тоя през 1942 година; от бистрия ум и здравата логика на Велико Великов — тогава редактор на в. „Светлина", който идваше в магазина, където работех, и с часове споряхме с вуйчо ми и други другари; възхищавал съм се от принципността и спокойствието на Дачо Войков, Асен Чапкънов, Станчо Саров; идеализирах вуйчо си Желю Чанков, но особено ми е служил за пример Антон Николов Томов, който беше в началото секретар на нашата ремсова група. Беше мой връстник, роден в Силистра, живял и учил в София, движел се в партийна среда, младеж с висока култура, добър оратор, честен и прям, спокоен, с бистър ум, разсъждаващ, със здрава логика, предан до смърт на делото на Партията. Много съм се учил от нашия Анчо, който през април 1944 година загина в борбата с врага в Софийско като партизанин. Загубихме един прекрасен човек и комунист.

Често пъти се хвърлят упреци върху днешната младеж и се поставя въпросът какво е онаследила тя от ремсистите.

Много е трудно да се отговори на този въпрос, поне за мен. Ние, хората от предното поколение, имахме при тогавашните условия други стремежи, други идеали. Сегашните младежи растат и се възпитават при съвсем други условия. За кратък исторически период под ръководството на Партията се преобрази Родината ни. Преобразиха се и хората. Сегашното младо поколение не знае що е нищета и не мисли с какво ще нахрани утре децата си. Не знае що е безработица. Училищата са отворени за всички, имаме глад от специалисти във всички сектори. Ние, които сме изпитали върху гърба си националното робство, капиталистическата експлоатация, полицейските палки, безработицата — сме свикнали да мерим сегашното поколение с нашия аршин и да правим сравнение с нашето време, без да се съобразяваме често пъти с промените, които настъпиха в битието и съзнанието. Нашата младеж сега има, и то голяма, вяра в Партията, има стремеж към учение, обладана е от патриотично и интернационално чувство. Българският народ е възпитавал и възпитава прекрасна младеж, която се учи и подготвя за живота и ще построи комунизма, за който ние се борихме.

Дългът на комсомолците — вярност към делото на Партията

Революцията е дело, което преди двадесет и пет години удържа своята голяма победа и превърна най-плодоносния си, най-героичния си и напрегнат ден в първи ден на свободата. Вписа го в календара на бъдещето с кръвта на жертвите и с цвета на своето знаме. От хребета на този велик ден се откриха нови хоризонти, нови върхове и пред поколението, което бе извоювало победата, и пред поколението, което поемаше щафетата, и пред всяко идващо попълнение на българската нация.

Безсмъртието на революцията е в приемствеността на дълга от поколенията, от верността им към делото на Партията. В навечерието на великия ден темата за дълга прониза всестранната дейност на Комсомола. На тази тема бе посветен и всемладежкият отчет, който се проведе от 15 август до 9 септември във всички комсомолски дружества и организации. Всемладежкият отчет увенча разностранната и богата дейност на младежта, която се разгърна в течение на повече от една година под знака на юбилея. Той съдействува да се открояят, да се осмислят усилията и делата на Комсомола в процеса на коренния поврат в неговия живот. Главното в тази голяма политическа проява бе разговорът за дълга на младежта към революцията. Той предизвика размисъл в съзнанието на всеки младеж и девойка, изтръгна най-чисти и искрени чувства, събуди най-високи помисли и пориви.

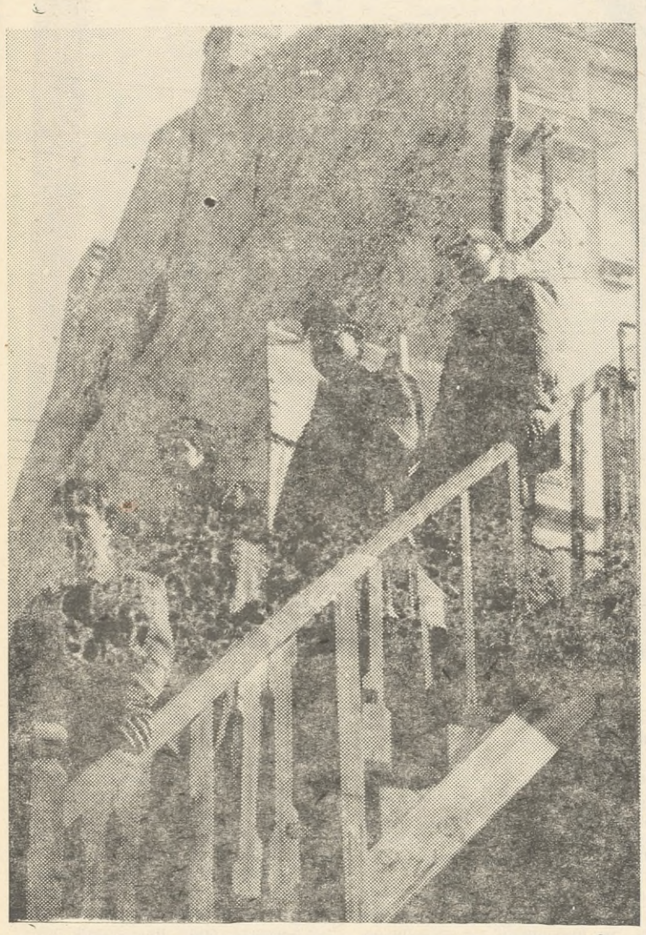
Най-характерните черти на съвременното младо поколение, според мен, са трудолюбието и патриотизмът. Всеки ден наблюдавам с какво желание работи целият наш колектив за изпълнение на плана и всички задачи, които му се поставят. Това говори и за чувство за дълг. Оттук изхождам и за другата черта — патриотизма. Каква по-действена любов към родната страна от тази — да работиш за нейното добруване. Но стане ли нужда, аз съм сигурен, че ще дам всичко от себе си, за да я защитя. Преди няколко години, щях да посоча чуждопоклонството. Много ме дразни всяка негова проява. Сега смело мога да кажа, че е на изживяване. За това спомагат много фактори — няма да ги изброявам. Но факт е, че с името българин се гордеем. И има защо.

За много извънпрофесионални интереси като че ли не мога да говоря. Обичам да чета и художествена литература, но повече ме привлича техническата. А тя е свързана с професията ми. И мога, че е закономерност, дето ми допада фантастиката.

За спорта ще пишете ли? Много обичам мачовете. Дори не си спомням откога съм привърженик на ЦСКА.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

МЛАДЕЖИ ОТ ШЕСТАТА ПЕТИЛЕТКА

ТАКЪВ Е ЗАВЕТЪТ НИ

Най-трудно е да победиш времето. А такъв е нашият български завет — за кратък период да достигнем и надминем тези, които са ни изпреварили. И тези четирима младежи го изпълняват. Те са шлосери в ТПК „Метал" — Силистра и съставят една бригада — чисто комсомолска. Заедно с други шест от окръга, тя пое обещание да изпълни плана за юбилейната година предсрочно.

Заредиха се дни и месеци на труд. Средното месечно изпълнение на плана не падаше под 180 процента. Докато в един хубав понеделник — 11 август — само десет дни, след като осемте младежи от шлайфистката бригада на Михаил Георгиев от Завода за металорежещи машини бяха прекачили в шестата петилетка, и те се озоваха в 1971 година.

Бригадир е Иван Генов. ОК на Комсомола го определи за пратеник на всемладежкия събор в София, а Веселин Николов изпрати на срещата на най-добрите млади производственици в Пловдив. Марчо Димов е носител на юбилейна значка.

Може би ще попитате защо е малобройна бригадата? Защото не е лесно да се крачи с четиримата по големия път, който са поели. А те търсят и приемат съдружници. Но такива, които ще сверят пулса си с техния. И ще бързат — с ръце, със сърце и ум. За да изпреварят времето — нали такъв е заветът ни.

ТЕКСТ: В. ПЕТРОВ
СНИМКА: Д. ЙОРДАНОВ

Двадесет и пет годишните — за себе си и за своите връстници

Обикновено личната равносметка не се прави достояние на всички. В този смисъл намерението, с което отидохме при Николинка и Марин, е донякъде „недобросъвестно". Но по едно съвпадение те се родили заедно със свобода та и не е просто любопитство да се узнае какво отчитат те за себе си в момента, когато обществена та равносметка е: 25 години възход. Решихме да запознаем читателите още с тяхното мнение за чертите на младото поколение, към което принадлежат, както и с по-страничните им интереси.

Всъщност ето въпросите:

1. Какво постигнахте до два десет и петата си година?

2. Кои черти на съвременна та младеж Ви правят най-силно впечатление?

3. Какви са извънпрофесионалните Ви занимания и интереси?

НИКОЛИНКА КИНДЖАКОВА — от Силистра, работничка в Завода за организационна техника, член на БКП:

Ще си разреша първо да кажа нещо извън въпросите: за мен е голяма радост, че съм се родила в годината на свободата.

Не смятам, че съм постигнала малко през изминалите двадесет и пет години, при все че то не покрива всички мои желания, които са възниквали. Завърших гимназиално образование, след което започнах да работя. Кандидатствувах в Русенския висш институт, но не се откри курс по радиотехника и на следващата година повторих опита си. Работя в един млад колектив, получих квалификация. Сега съм бригадирка на бригада за нареждане на елементи. Имам дъщеря на пет години и искам, както всеки родител, нищо да не смути щастливото й детство. Та като обобщение: образованието, трудовата квалификация и семейството не са малко, нали?

На в това, нашите младежи ще станат и достойни защитници на Родината.

Чета художествена литература и следя пресата (имам предпочитания към в. „Поглед"). Обичам филмите и концертите, гледам телевизионните предавания. Имах голямо желание да завърша шивачество, но все не достига време то. Още един почивен ден никак няма да е излишен. Имам предвид петдневната работна седмица.

ВАСИЛ МАРИНОВ — от Тутракан, работник в ЗГУ „Терма", член на Комсомола:

От това, което съм постигнал през изминалите 25 години, ме удовлетворява преди всичко професията, която ми дава възможност да се изявявам като работник-творец, да спомагам за икономическия прогрес на страната. (Нека това не звучи парадно!). Завърших средно техническо образование и след казармата постъпих като конструктор в завода. Преди месец станах групов майстор по производството на нови изделия, които ще започнем в близко време. Интересна професия — всичко ново минава през мен, аз изпитвам радостта на откритието. Възможност за рационализаторство, за творчество — широка. Само да работи човек.

Задомих се и ще се установя в Тутракан. Моите мисли за бъдещето са свързани със завода. Той се разширява, перспективен е.

В съвременната младеж най-силно впечатление ми прави чувството за дълг — дълг пред колектива, дълг пред Отечеството. Ако ми беше зададен същият въпрос преди няколко години, щях да посоча чуждопоклонството. Много ме дразни всяка негова проява. Сега смело мога да кажа, че е на изживяване. За това спомагат много фактори — няма да ги изброявам. Но факт е, че с името българин се гордеем. И има защо.

За много извънпрофесионални интереси като че ли не мога да говоря. Обичам да чета и художествена литература, но повече ме привлича техническата. А тя е свързана с професията ми. И мога, че е закономерност, дето ми допада фантастиката.

За спорта ще пишете ли? Много обичам мачовете. Дори не си спомням откога съм привърженик на ЦСКА.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

спорт

25 години спортно строителство в Силистренски окръг

В двадесет и петата година от изгрева на свободата хората от всички сектори на нашия нов живот се връщат мислено назад, в миналото, за да обгърнат онези несравними промени, които станаха възможни само благодарение на освободения от оковите на експлоатацията труд на българския народ, мъдро ръководен от своята Комунистическа партия. При такъв размисъл за миналото и настоящето много ярко изпъква контрастът в спортно то строителство в Силистренски окръг.

Преди 9 септември в нашия окръг буржоазната власт не построи нито едно спортно съоръжение. В няколко села се играеше футбол по поляните, а в градовете Силистра и Тутракан се спортуваше на две махленски игрища. В училищните дворове нямаше нито една спортна площадка за провеждане на официални спортни състезания.

Широк размах придоби спортното строителство в годините на народната власт в нашия окръг. С помощта на общинските народни съвети, трудово-кооперативните земеделски стопанства, при приятията и с доброволния труд на хората в окръга се построиха 16 нови физкултурни салона. Двадесет и три стари сгради, се преустроиха и се използуват за тренировъчна и състезателна дейност. Особено внимание заслужава построената открита материална база. Спортистите от окръга разполагат с четири градски стадиона с писти и сектори за лека атлетика. Построиха се стадиони и в селата — в Калипетрово, Кайнарджа, Белица, Добротица, Гарван, Искра, които разполагат със съблекални и се оформиха като добри спортни съоръжения. Общо в окръга се построиха 191 спортни площадки, повечето от които са дренирани или асфалтирани.

Най-голям размах получи спортното строителство през последните четири години. Завършиха се модерният физкултурен комплекс край Дунава в Силистра, лекоатлетическата писта на новия стадион, която, по мнението на специалисти, е една от най-хубавите в страната. През този период влязоха в строя и физкултурните комплекси в село Калипетрово, ССТ „Добруджа", Гимназията — Тутракан, модерната спортна площадка в с. Айдемир, работническият спортен комплекс на ЗММ — Силистра.

Голям успех за окръга е и осветяването на спортните съоръжения. 12 спортни площадки, от които 7 в селата, се осветиха в навечерието на юбилейния празник.

През юбилейната година се започна ново спортно строителство. По инициатива на общинската комсомолска организация, в село Паисиево се строи спортен комплекс. В Главиница през 1970 година ще се завърши строителството на спортната зала. До края на годината ще се завършат модерните физкултурни салони на Гимназията и Механотехникума в Силистра.

За юбилея голям дар ще получат плувците — покрит плувен басейн, който до края на годината ще влезе в експлоатация. Похвални са инициативите на комсомолските организации и физкултурните дружества в селата Ситово, Нова Черна, Голеш, Зафирово, които с помощта на общинските народни съвети, ТКЗС и с доброволния труд на всички започнаха строителството на нови спортни съоръжения. През 1970 година ще започне строителството на покрита лекоатлетическа писта в Силистра. В близките няколко години в окръга се предвижда да се построят нови десет покрити физкултурни салона.

Всички тези успехи ние дължим на грижите, които Партията и народната власт полагат за развитието на физическата култура и спорта, на положителното отношение на стопанските предприятия и на доброволния труд на хората, за които физическата култура и спорта станаха потребност.

Кънчо ИВАНОВ,
председател на ОС на БСФС

Нашата юбилейна спортна анкета

Десетте най-добри вече са известни

След като подложи на обработка получените предложения за класиране на десетте най-добри състезатели от окръга през свободното 25-летие, редакцията на нашия вестник се обърна с молба и към неучаствували в анкетата спортни ръководители, треньори и дългогодишни спортни деятели да извършат свое класиране.

Ето крайния резултат от анкетата:

1. З. м. с. МУРТАЗА МУРТАЗОВ — борба

2. М. с. Киркор Леонов — борба

3. М. с. Христо Вайков — спорт на стрелба

4. К. м. с. Елена Павлова — гимнастика

5. К. м. с. Росица Тонева — гимнастика

6. Иван Господинов — първоразрядник по волейбол

7. Илия Неделчев — първоразрядник по баскетбол

8. К. м. с. Лениранка Добрева — лека атлетика

9. К. м. с. Стефан Петров — шах

10. Яни Пападополус — футбол

В списъка на предложените за „десетката" са посочени имената и на други изтъкнати наши състезатели — Исмет Мехмедов, лекоатлет, баскетболистката Юлия Атанасова, Ахмед Хабилов — шахматист, Петър Дечев — състезател по мотоциклетизъм, Георги Стойчев — волейболист, Илия Неделчев (Пагана) — състезател по ветроходство, и др.

Един поглед върху крайното класиране на най-добрите спортисти недвусмислено говори, че участниците в анкетата са извършили подредбата си, като са имали предвид няколко показатели, посочени в нашата обява за анкетата — спортни постижения, спортно дълголетие, нравствени качества, популярност. Само така можем да си обясним, че състезатели с повисоко спортно звание остават на по-задно място в класирането.

Първият

Едва ли ще учуди някого класирането на Муртаза Муртазов на първо място в нашата юбилей на спортна анкета. Преди всичко той е единственият спортист от окръга, удостоен с най-високото спортно звание — заслужил майстор на спорта. Едно заслужено признание за дългия му спортен път, покрит с цветята на победите в не едно републиканско първенство, балканиади, младежки фестивали и световни първенства.

Ако Разградски окръг има своя Юсеин Мехмедов, Силистренски окръг има Муртазов. И неговите стъпки не се различават от „старта" на повечето от най-известните ни майстори на спорта — това става на народните борби, този неизчерпаем източник на млади и талантливи състезатели. И забележително е, че Муртазов достига до националния отбор без намесата на треньор в подготовката му. Има немалък „стаж" като национален състезател, но успехите му са плод преди всичко на амбиция, воля, трудолюбие и спортен режим, спазван чрез самоконтрол. Резултатите — и на него му е трудно да си спомни на колко силни и известни борци е залепял гърбовете на тепиха. Ще припомним само, че е неколкократен републикански шампион, републикански селски шампион за 1965 година, трети в света на първенството в Истанбул през 1957 година, балкански шампион през 1958 година.

Не могат да се отминат с мълчание и големите заслуги на Муртазов като треньор за израстването на млади борци от окръга. Но и тогава той се състезаваше, състезава се и сега. Ако имате път към тренировъчната зала на борците или спортния комплекс край Дунава, отбийте се за миг и ще видите сред подмладения състав на отбора и 37-годишния Муртаза.

— Ако имах тези условия за подготовка, когато започнах... — Муртазов не довършва мисълта си. Има наистина за какво да съжалява. Но и досега спортната му биография и недостижима по победи от спортистите на окръга. И него можем да го мерим само с големите спортисти

(К.Л.)

Кр. НАДАРЛИЙСКИ

— И всичко това за 25 години?
— Честна дума, ей с тия юначини!

СМЕХЪТ НА КЛАСАТА

СТРУГ В КИЛИЯТА

В нашата килия в Сливенския военен затвор имахме един другар от гр. Кнежа — Йордан Бебов. Сръчни ръце имаше този човек. От различни дървени парчета и от капаци на алуминиеви войнишки канчета направи струг — и то истински! Понеже не ни разрешаваха да имаме как вито и да било режещи предмети, за стругарски ножове приспособихме задната страна на обикновени стоманени пера за пародръжка. Представяте си колко време бе необходимо да се изостри, и то скрито, едно такова „ножче". Трябваше търпение. Но ние не бързахме... Най-после стругът бе готов. Ножове имаше, трябваше двигател. И с тази трудност се справихме — въртяхме всички, един след друг. В притихналата килия се чуваше само равномерното мъркане на струга. „Двигателите" се сменят, а Бебов, съсредоточен над вретеното, изработва я фигури за шах, я нещо друго.

След известно време Бебов получи една специална поръчка. Тя бе толкова специална, че до излизането ни от затвора остана в тайна. Наредено бе да бъдат изработени специални кухи, разглобяеми дръжки за пазарска мрежа. Нищо чудно — дръжки като стотици други. Но мрежата можеше винаги да излезе зад стените на затвора... без пропуск. А кухите дръжки можеха да побират писма, указания и т. н. Когато всичко бе готово, мрежата със специалните дръжки бе изпратена в града. Там направили каквото трябва и на другия ден сестрата на един наш другар политзатворник от Сливен застанала с нея пред вратите на затвора. Случаят й помогнал. Задал се поручик Кебеджиев — ротен командир на политическите затворници. Девойката го помолила учтиво да нареди на някого от ключарите да приеме мрежата с „бельото" на брат й. Изпъчил гърди царският офицер и изръмжал:

— Аз ще я занеса! Да видите, че и ние сме хора!

Поручикът удържа на думата си. Донесе „бельото".

Тази мрежа след това много пъти излизаше и влизаше в затвора.

Някой може би ще запита какво стана със стругчето след победата. То е запазено и до днес невредимо и е на почит и уважение. Намира се в Музея на революционното движение в гр. Сливен.

РЕФЛЕКСЪТ

Затворническата управа в Сливенския военен затвор бясно преследваше четенето на „забранени" книги. Организираха внезапни обиски, разпорваха прогнилите сламеници, разковаваха дъските на пода в килиите. Обикновено усилията отиваха на вятъра. А ние, увлечени от жаждата за повече знания, четяхме непрекъснато и упорито. Това създаваше опасност от разкриване на източниците, които ни снабдяваха с книги. Наложи се да организираме охрана. Постоянен наш парол беше призивното извикване на думата „самолет".

Да речем, заобиколили сме лектора и поглъщаме всяка негова дума, или всеки се е вглъбил в съдържанието на книгата, която чете, и не вижда и не чува какво става наколо. Но изведнъж се чува: „Самолет!". Тутакси книгите изчезват вдън земя.

На 9 септември 1944 година вратите на затвора се разтвориха с трясък и всички се озовахме в прегръдките на ентусиазирания народ. Следобед тръгнахме към родните си краища.

Някъде между гара Бяла и Гор на Манастирица един от другарите донесе нов вестник във вагона, в който пътувахме само свои хора. Струпахме се около другаря с вестника и той зачете на глас. Когато стигна до едно от най-интересните съобщения, призивният вик „Самолет!" ни смрази. Вестникът мигновено изчезна и всеки се намери на мястото си — ни лук ял, ни лук мирисал. Стана досущ като в затвора. В следващия момент гръмна нашият неудържим смях. Всички разбрахме шегата, която бе хрумнала на един от нас.

Придобитият в затвора рефлекс си каза думата, макар и за после ден път...

И. ГРИГОРОВ

Весели юбилейни поздравления

Деньо КОВАЧЕВ,

механизатор от с. Зафирово, носител на „Народен орден на труда" — сребърен

Честит ти празник, бати Деньо!
Все тъй да бъде вдъхновено
сърцето ти и твоят взор
в зафировския чист простор.
Живей така, че да те тачат
и инженерът, и орачът,
в дома ти щастие да грей...
Честит ти славен юбилей!

Васил НИКОЛОВ,

РТС — Тутракан, рационализатор, носител на „Народен орден на труда" — сребърен

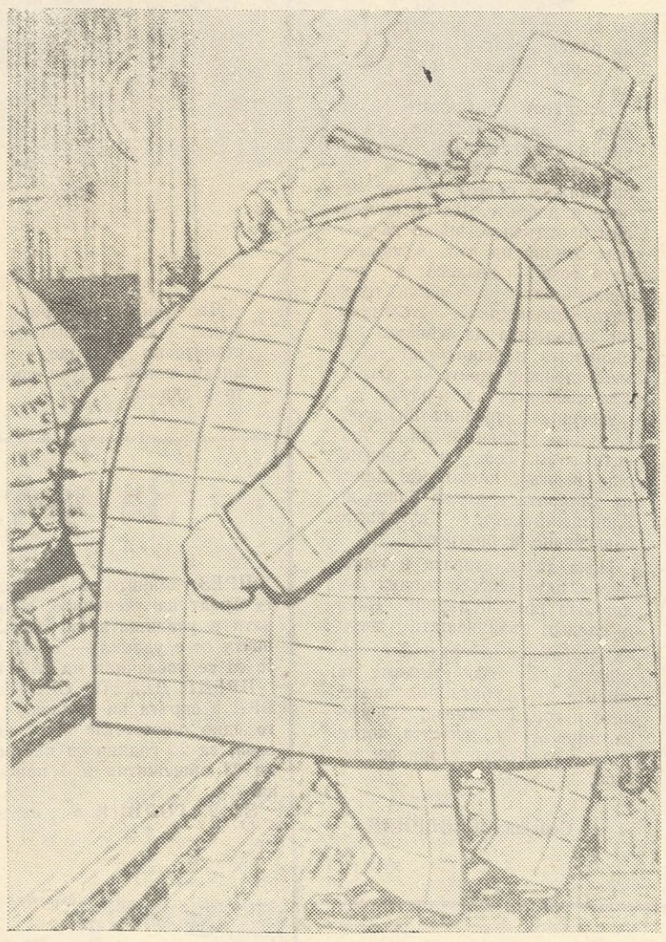
Юбилейните привети
имат и към теб адрес.
Този двадесет и пети
празник ти посрещаш днес
с още много свежи сили,
със дела — красив венец.
Да са златни, бай Василе,
твоите добри ръце!

Младен РАДАНОВ,

рационализатор от МЗ „Стомана" — Силистра, старши контрольор

Леярството научи в Букурещ.
Отдавна бе. Четирдесет години...
Горя, пламтя до огнената пещ
в очите с пламъчета сини.
И днес се трудиш ти без шум
и шумна слава те не блазни.
Хвала на твоите ръце и ум,
честит ти юбилеен празник!

Най-новият костюм на капиталиста.
(„Червен смях")

ИЗ ЖИВОТА НА МИЛИОНЕРИТЕ

Главният директор на заводите „Форд" повика в кабинета си един от своите подчинени.

— Млади човече — каза му той. — Вие сте жив пример за това, че в нашата страна пред всеки са открити неограничени възможности. Вие постъпихте при нас на работа като нощен пазач. Само след месец станахте началник на финансов отдел. После ви беше поверен постът шеф на рекламна служба, а неотдавна ви назначихме за търговски директор. При мен идват само ласкави отзиви за вас и аз смятам, че вие убедително доказахте колко големи са вашите способности. Радостен съм да ви съобщя, че ви назначавам за член на административния съвет, и вярвам, че през следващите няколко години достойно ще заемете моето място... Какво ще кажете?

— Много ти благодаря, татко!

* * *

Богат индустриалец за първи път в живота си се качва в тролейбус. Купува си билет от кондуктора и решава да размени няколко думи с него.

— Е, драги, доволен ли сте от вашата работа?

— Какво да ви кажа... Печеля малко, цял ден стоя прав, получих разширени вени. Жена ми сега е в болницата, в къщи останаха сами пет деца. Просто не знам какво да правя.

— Боже мой — разчувствуван извиква бизнесменът, — но аз трябва да ви помогна!... Да, да, това е просто наложително... Знаете ли какво, я ми продайте още един билет!..

* * *

Голям американски бизнесмен, забогатял от търговията с разхладителни напитки, помолва да бъде приет от римския папа. Той предложил на папата един милион долара при условие, че за в бъдеще в „Отче наш" ще се чете вместо „Хляб наш насъщний даждь нам днес" — „Даждь нам днес нашата насъщ на кока-кола..."

Папата отказал да изпълни желанието на бизнесмена.

На излизане той злобно мърмори: „Хляб наш насущний... Колко ли са му дали тези подлеци — хлебарите..."

Преведе от руски: Б. Ар.

Нашият юбилеен конкурс

Надежда Петкова — разказ

Колата на налбант Тодор, натъпкана високо над канатите с прясно сено, не пееше както всички добруджански каруци, а тъжно, тъжно скрибуцаше по прашния път. Оставени на самотек, двата вола едва кретаха нагоре по урвата. Отпуснат като тях, налбант Тодор замислено беше навел глава и не поглеждаше нито нивята с жътварите, нито московските отряди, които се прегрупираха за поход към Русия. Зад него, потънала до глава в сеното, Ружа не смъкваше очи от маневрите им. От време на време извръщаше глава към селянина да го запита нещо, но той така безжизнено беше навел глава, че не можеше да разбере дреме ли, или мисли. Носеха се разни приказки за него, че преди да дойдат московците, кръстосвал Делиорма на с хайдутите на поп Мирян. Уж затова, щом минали казаците Дунава, явил се пред генерала им с разкривената си талига, със същите тия волове и юнашки, като аскер му отдал чест. Генерал тъй го потупал по рамото и му казал: „Маладец". Трябва да го е харесал много и да му е имал вяра като на свой войник, щом беше му броил сума турски лири и го натоварил да събира сено за обоза.

Преди да тръгне с войската, Ружа не го познаваше. В деня, когато се подписваше мирът в Кючюк Кайнарджа, цялото население от околните села се беше събрало като на сбор. Видя как генерал Румянцев се здрависа с него най-напред и някак тъжно и виновно му каза нещо, което само околните чуха.

Като разбра, че пътят му е към града, Ружа се метна на колата, без много да мисли: хем да има другар, хем да не бие път. Право е, не вървя, но ако беше тръгнала пеш, щеше да стигне по-бързо. Колкото за другар, налбант Тодор не беше обелил още дума. Опиташе ли се да го заговори, той измънкваше нещо, без да извърне глава, и пак се унасяше.

Колата излезе на равното и воловете заситниха по-бързо. Ниви те се простряха пред тях пожъната, непожънати. Ружа ги обходи с поглед от край до край. Мало и голямо жънеше. Не приберяха ли зърното до неделя, докато не са се изтеглили руснаците, агаряните тутакси щяха да плъзнат из къра по-свирепи и по-отмъстителни от преди. Иди се покажи тогава. Пред очите й полето притъмня и две бистри сълзи като роса се отрониха в сеното. Дожаля й за баща, за майка, но вина не почувствува. Нали сам баща й, като ги изпроводжаше с бачо й Петко, каза: „Върнете! Да бях млад, сам щях да тръгна с войската! Голяма надежда за избавление имаха всинца, а какво излезе? Напусто ли бяха тръгнали на война? Какъв беше тоя мир, що завинаги не изгониха агите? Що бяха тия гайди, това веселие, щом си отиваха московците и бял ден нямаше да видят от проклетниците. Сега от тях щяха да започнат. Колко вечери не спаха с бача си Петка. И така мислеха, и инак пресмятаха — първо с тях щяха да почнат. Братът аскер, а сестрата самарянка! Стари сметки имаше да си развръща Исмет ага и нямаше да ги забрави.

Тъмните й очи отново се замрежиха, но тоя път не от жалост, а от обида и безпомощен гняв. И за да не заридае, повдигна брадичката си и запя:

Мали мо, стара, мали мо!
Опустяла ти хурката,
хурката, мамо, вретено!
Гора се, мамо, развива,
развива, раззеленява.
Мойто се сърце налива
със ясни кърви, горещи!
Аз със хайдути ще ида!
Млада войводка ще стана!...

Гласът й пресекливо трепна над нивите, но скоро гневът премина. Ружа гледаше жътварите, редеше дума след дума и сякаш не себе си тешеше, а тия, които оставаха по родните земи. Когато бавно отминаващата талига се скри и песента заглъхна зад баира, старците се прекръстиха с благоговение. Песента им се стори като молитва.

Дали слушаше налбант Тодор, Ружа не погледна, но той още повече беше отпуснал глава. Последната извивка на песента се задави в напиращите ридания и тя заби главата си в сеното. Полето оглуша.

— Бачо Тодоре — надигна се Ружа със зачервени очи,—право ли думат хората, че си бил с хайдутите?

Налбант Тодор трепна:

— Ако не чудо станало, не би се песен пяло, Ружо.

Думите му сякаш с перо отмес тиха насъбралата се мъка и тя се премести по-близко до него.

— Страшно ли беше, а, бачо Тодоре?

Погледна я за миг с уморените си очи, чудейки се дали да отговори, или да млъкне, както беше мълчал досега. Свали калпака си, огледа за пръв път нивята и тихичко каза:

— Страшно е, дъще, когато си единак!... И тежко е, когато няма звездица да блещука.

— Бачо Тодоре, ти с московците ли ще тръгнеш, или пак с хайдутите? — запита Ружа.

— Стар съм веке, Ружо! Не е за мен тоя път. Добичетата няма да оцелеят. И пушка не могат да държат ръцете ми! Стар съм вече — повтори като ехо налбант Тодор.

— Тръгни с нас, ние с бати решихме да бягаме! Тръгнала съм на тати да обадя. Да се стяга, че като минем с войската, да е готов.

— А тейко ти?

Оживление пробяга по лицето му.

—Ако сме му чеда, заради нас ще тръгне и той. Нали тъй, бачо Тодоре! — неуверена в мислите си, потърси потвърждение от него Ружа.

Дожаля му за бедното момиче и в разбитата си душа намери думи да я окуражи:

— Ще дойде, чедо, ще дойде! Кой баща ще остави децата си? Пък може да ви е писано пак да се върнете. Знаеш ли какво ми рече сам генералът: „Мы опять верньомся, Тодор! Болгарско будет свободно!" Ей с тия уши чух. Ти мене не гледай. Аз никъде няма да ида. Тук ще си чакам смъртта. Да бях по-млад, пред казаците щях да препусна. Но ме е страх да не умра на чужда земя. Тук са заровени баба ти Неделя, синът... Тук трябва да съм и аз, когато ми дойде часът...

Погледът му притъмня и види се пред очите му застана живиченичък посеченият от турците син, та с умиление продължи:

—Какъв юнак щях да имам сега! Като за тебе ерген щеше да е вече, ако не бяха му изпили кръвта черкезите...

Налбант Тодор настръхна. Стана страшен с дълбоко наряза ните си, небръснати бузи. Очите му загледаха нейде напред и Ружа помисли, че и тук да остане, този човек мирен няма да стои, както се зарича.

— Камък да беше сърцето ми, на две щеше да се пръсне; дърво да беше—от корен щеше да изсъх не. А то пусто, нали е човешко, отрая. Казват, че от земните твари човек има най-корава душа. И вярно ще е, щом не се пръсна, а по-корава става... Тръгнах с хайдутите... Живея сега, дъще, ама нищо не ме радва, нищо не пълни душата ми.

Той огледа с тъжни очи полето и продължи:

—За никъде не съм веке. Морен съм... Животът е за коравите и за младите. Вие не стойте. Върнете. Русите пак ще дойдат, сигурно ще дойдат. Зная аз, само дето няма да мога да ги дочакам...

Побърза да се извърне напред към воловете да не зърне Ружа слабостта в очите му. Ветрецът бързо изсуши влагата, но той вече не я погледна и не отрони нито дума.

Минаха през селото мълчаливо и чак на края, на голямата зеле на поляна, дето ставаше неделен хорото, воловете позапряха и Ружа слезе. Налбант Тодор почака да се поотърси от сеното, мълчаливо й кимна за сбогом и я изпрати с поглед по пътя.

Преди да се скрие в дола, зад който започваха земите на града, Ружа се извърна още веднъж, помаха с бохчичката си и извика:

—Сбогом, бачо Тодоре! И сполай ти!

Налбант Тодор отвори уста да я изпрати по живо, по здраво, но нещо го стегна за гърлото, задуши го и не издаде звук.

Ст. НАРЛЕВА

До първия секретар на Окръжния комитет на БКП др. Г. Кардашев
До председателя на Окръжния народен съвет др. Д. Михайлов

ДРАГИ ДРУГАРИ, ПРИЯТЕЛИ, ПОБРАТИМИ!

От името на трудещите се от Хмелницка област сърдечно поздравяваме всички трудещи на Силистренски окръг с голе мия национален празник — 25-годишнината на социалистическата революция в България, Деня на свободата.

Ние сме преизпълнени с най-топли, вълнуващи чувства към вас, братя по класа, към вас, български патриоти, които се борихте самоотвержено против ненавистната фашистка диктатура и я сринахте навеки. Искрено споделяме с вас радостта от вашите трудови победи, радостта от преобразованията във вашата слънчева, миролюбива страна, която Благоево-Димитровската комунистическа партия води уверено напред към нови победи.

От душа желаем историята на Добруджанския край, на цялата наша дружеска и горещо любима България да бъде за народите в света летопис на славни революционни тради ции, на народен героизъм и процъфтяване. Нека ярко да пламенее в нея заветът на новите подвизи и този паметен ден, който сега вие празнувате и който заедно с вас празну ват и всички хмелничани.

За нас, съветските хора, успехите на Народна република България, нейното революционно минало, култура винаги са скъпи и близки още и затова, че с българския народ нас ни свързва вековно братство, неведнъж споявано с кръв в обща борба против много поробители.

Ние сме изключително доволни от това, че дружбата, тясното сътрудничество между нашите народи и страни са основани на общите цели и интереси, на взаимното уважение. Ние се гордеем, че отражение на тази велика дружба са все повече разширяващите се и укрепващи връз ки между Хмелницка област и Силистренски окръг.

Пожелаваме ви, приятели, крепко здраве, нови творчески успехи в името на по-нататъшния разцвет на вашата Роди на!

Да живее трудолюбивият и талантлив български народ, строящ новия си живот под знамето на всепобеждаващите идеи на марксизма-ленинизма!

Да живее вечната и неувяхваща дружба между нашите страни!

Да живее 25-тата годишнина на социалистическата рево люция в България!

ПЪРВИ СЕКРЕТАР НА ОБЛАСТНИЯ КОМИТЕТ НА КОМУНИСТИЧЕСКАТА ПАРТИЯ НА УКРАЙНА
Н. БУБНОВСКИ

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ИЗПЪЛКОМА НА ОБЛАСТНИЯ СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ
И. ЛЕВЧЕНКО

Между родни братя

След като посети паметника на съветските летци край с. Ишкково на 6 септември, пребиваващата в окръга ни делегация от Хмелницка област гостува на труде щите се от района на гр. Дулово.

С много цветя и възторг дулов чани посрещнаха скъпите гости. Върху гърдите им грейнаха пионерски връзки. Възгласи за вечна дружба изпълниха септемврийския ден.

На състоялата се среща с Бюрото на Градския комитет на Партията и членовете на Изпълнителния комитет на Градския народен съвет скъпите гости бяха запознати с миналото и настоящето на дуловския край. Другар ката Тодорка Гроздева, първи секретар на ГК на БКП, изрази всеобщото задоволство и безкрайната благодарност от пребиваването на делегацията в района на Дулово.

Макар и кратка, срещата на дуловчани със съветските делегати остави в сърцата на всички неизличими спомени. Защото има ли по-очаквана и по-желана от срещата между родни братя?

(СТ)

Сътвореното чудо от народа-строител

(Продължение от I стр.)

загинаха редица верни и предани на делото на Партията народни синове и от силистренския край, чиято памет присъствуващите по четоха с едноминутно мълчание. И когато жадуваната свобода дой де, народът показа на какво е способен и за четврт век проме ни облика на Родината до неузнаваемост. Дълбоките революционни промени обхванаха всички сек тори на икономическия и обществен живот и ден след ден, година след година се създаде златният век на социалистическото обновле ние. Тези завоевания бяха немис лими без братската и безкорист на помощ на Съветския съюз, дружбата ни с когото се е превър нала в смисъл и съдба за нашия народ.

И ето, в залата прозвуча руско то „от всей души“, произнесено от Галина Галай. Тя поздрави трудещите се от окръга с големия празник, прочете приветствен адрес от името на Областния ко митет на Украинската комунисти ческа партия и Областния съвет на депутатите на трудещите се от Хмелницка област, като връчи паметно знаме и паметни вази с образите на Ленин и Димитров.

Другарят Кардашев прочете рапорт от ОК на Партията до ЦК на БКП за високите успехи на трудещите се от полята и за водите на Силистренски окръг в чест на славната годишнина и връчи рапорта на др. Пеко Таков.

Присъствуващите изслушаха с голямо внимание речта на друга ря Пеко Таков. Той изрази радо стта на нашия народ в тези пред празнични дни, в които се прави равносметка на изминатия път през 25-те свободни години. Чет въртвековният период на социали стическата революция у нас на истина е златен век в нашата исто рия. През този толкова кратък пе риод от време ние постигнахме та кива забележителни успехи във всички области, които засилват нашата увереност, правят ни по радостни.

Постиженията на нашия окръг в годините на народната власт са златни, както е златна и наша та Добруджа. В миналото колко то добруджанската земя беше бо гата, толкова по-бедни хора бяха добруджанци. Добруджа — тази люлка на българската държава — живееше в нищета и недоимък. Днес тя се превръща в цветущ край на Родината. Нови и китни са нейните села. Те имат десетки придобивки, за които в миналото не можеше да се помисли, че ще се осъществят дори за векове. Но дойде народната власт и напра ви коренни промени.

Всичко това е плод на победа та на комунистическите идеи, на онова духовно богатство, което се зароди преди осемдесет години у нас — марксисткото учение. То ва богатство крепеше борците за свобода, които прекараха десетки години в затворите. Те бяха въо ръжени с прекрасните комунисти чески идеали. Друго нямаха. След победата на революцията комунис тите направиха свое притежание и материалните ценности. Съчета ването на материалните и духовни те ценности донесе колосалните постижения, на които сме днес свидетели. Дълбоката вяра в уче нието на марксизма-ленинизма, единството, дружбата и сътрудни чеството със Съветския съюз до принесоха за успешния ход на со циалистическото строителство. На шата Партия навеки и завинаги е заедно с КПСС, защото на ней на страна е правдата, защото ней ният исторически опит е образец на творческо приложение на марк систко-ленинското учение. Братска та дружба между НРБ и СССР, между народите на България и Съветския съюз беше изрязена и тук — подчерта др. Таков. Вашата дружба с Хмелницка област е ед на ярка манифестация на българо-съветската дружба, опора на нашето съществуване.

БКП е силна, защото държи здраво в свои ръце верните пози ции, правилно и научно прилага марксистко-ленинската теория, обогатява я теоретически и прак тически. Старото поколение кому нисти предава своята дълбока вя ра в комунистическите идеи на младите и вярва, че те ще изведат страната към още по-големи за воевания.

В своята реч другарят Таков се спря и на някои въпроси от раз витието на съвременното между народно работническо и комунис тическо движение. Изтъкна голя мото значение на последното Мос ковско съвещание за сплотяване то на комунистите от целия свят, за притегателната сила на кому низма в редица капиталистически и новоосвободили се от колониа лизма страни.

Другарят Таков накрая поздра ви комунистите от нашия окръг с настъпващия светъл празник и изказа увереността, че и занапред Силистренската окръжна партийна организация ще бъде все така единна и сплотена около генералната линия на ЦК на Пар тията. Отправи пламенни приве ти и към членовете на БЗНС, Оте чествения фронт, профсъюзите, Комсомола от окръга, към труде щите се от промишлените пред приятия и кооперативните стопан ства.

След речта на другаря Пеко Таков, другарят Кардашев връ чи на окръжните първенци в юби лейното съревнование — ТКЗС — Секулово юбилейното знаме на ОК на БКП и на ОКС; на пром. комбинат „Камъшит“ юбилейното знаме на ОНС и ОС на Проф съюзите, които остават завинаги у тях. Той прочете указите на Президиума на Народното събра ние и връчи на ТКЗС — Секуло во, на ДИП „Дунав“ и на ДСС — Силистра орден „Червено зна ме на труда“. От името на ОК на БКП и на ОНС др. Кардаш ев подари на Областния комит ет на Украинската комунистиче ска партия и Областния съвет на депутатите на трудещите се го ляма картина от силистренски ху дожник, в която е пресъздадено посрещането на Червената ар мия в Силистра.

Другарят Кардашев изказа увереността, че комунистите от Силистренски окръг ще бъдат все така единни и сплотени около ЦК на БКП в изпълнението на по-нататъшните задачи за социа листическото изграждане на Ро дината, за превръщането на Сили стренски окръг в един от цветущите краища на България.

Др. Станчо Николов — първи секретар на ГК на БКП, прочете поздравителни телеграми до ЦК на БКП и до ЦК на КПСС.

Участниците в тържествения пленум положиха венци пред па метника на добруджанските ре волюционери.

Накрая самодейни колективи изнесоха тържествен юбилеен концерт.

Николай ЗЛАТЕВ
Вълчо РАДЕВ

Предюбилейна среща

С голяма радост старите ре волюционни дейци посрещнаха Тридесет и първото постановле ние на ЦК на БКП и Министер ския съвет. В него те виждат нов израз на грижите, които Пар тията и правителството полагат за тях.

По този повод вчера се състоя среща на Бюрото на ОК на БКП с активните борци против фашиз ма и капитализма от Силистрен ски окръг. Постановлението бе прочетено и разяснено от другаря Димитър Михайлов — член на Бюрото на ОК на БКП и предсе дател на ИК на ОНС.

С топли приветствени думи към ветераните се обърна друга рят Георги Кардашев — първи секретар на Окръжния комитет на Партията. После той връчи медали „25 години народна власт“, с които Президиумът на Народното събрание удостои всички стари революционни дей ци от нашия окръг.

(СТ)

Дедростта на годините

И ето ни на двадесет и пет години!

На двадесет и пет години мъ жете стават майстори и вой ници, поети и бащи. На двадесет и пет години жените са съпруги и майки. На двадесет и пет години хората са зрели и могат да бъдат стопани на живота...

На двадесет и пет години епохите едва започват. В без крайния кръговрат на времето двадесет и пет години се отми нават, или се отбелязват с тире между две дати. Нашето време узря само за дваде сет и пет години. Защото още в началото, когато дрехи те бяха извехтели, а хлябът малко, от репродукторите един глас ни зовеше да се надбягваме с дните. Той ни казваше: „За петнадесет-два десет години ние трябва да направим онова, което други народи при други условия са постигнали за столетия!“ Сега, когато всичко, макар и близо до нас, е вече история, ние мо жем да кажем, че думите на Димитров не са били само ло зунг. Те са били призив и платформа, сигнал за атака и победен акорд...

Стръмен и светъл бе нашият път. Трябваше да се разо рават между, да се преобразу ват души. Трябваше да се разпръсква мрак и да се топи невежество. Да се ломят скали и проправят проходи. Да се дълбаят недра и да се обуз дават води. Ако трябва всяка от тези двадесет и пет години да има свое име, няма да стигнат думите, означаващи добродетели и дръзновения. Но ако трябва всяка от тях да има свой знак, то ние ще се стъписаме пред многообраз ието, което ще ни предложат.

Хрониката на този четврт век съдържа в себе си мисъл та и волята, драмата и радост та на една епоха. Едва ли през тринадесетте века на на шето съществуване като народ и държава ние сме имали тол кова именни и безименни ге рои в мирни битки. Те застана ха зад дванадесет стана, подпираха минни сривове с плещите си, вдигнаха комини до небето и разстреляха с ду лата им страха от природата и бедствието. Заведоха в су шавите земи вода, изтъргнаха от най-дълбоките недра на зе мята нефт, застанаха зад ко мандните табла на голямата химия, изляха в нови форми стомана и чугун, олово и мед. Направиха от България втора та в Европа страна със соци алистическо селско стопанство. Огласиха с песните си планета та, вдигнаха над спортните стадиони и арени родния флаг!

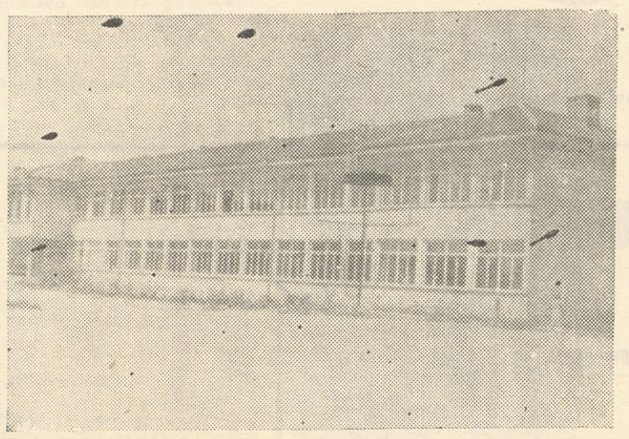
Нашето най-голямо богатст во са хората. С добрите и сил ни ръце, с ясните очи и чис ти сърца. Нашите съвременни ци.

Всъщност празниците са за това — да си отдъхнем и да видим къде сме. Да отдале чим тежките спомени и да приближим съвсем до нас яс ните и добрите. Да се повесе лим и отдъхнем, преди да тръ нем отново на път. А юбилей като този — двадесет и пет годишнината от социалистичес ката революция в България, ни задължава да вникнем в събитията и нещата, да проу меем докрай идеите, да разбе рем същината на хората.

Днешният празник ни доне се много хубави мисли и нов оптимизъм. Той ни показва още веднъж колко сме далеч от химерата и колко близо до благоденствието, духовното извисяване и прогреса.

Нека звучи старата и горда песен, пята още от нашия Дя до: „На крак о парии!“. Нека я следва вълнуващата песен на Майстора „Повдигнете си челата!“. Да ечат стъпките на живите от борбата под оцеле лите и горди знамена! Да кън ти маршът на класата, която с ума и ръцете си стори всичко това.

Серафим СЕВЕРНЯК

Две училищни сгради, символ на две епохи — на социализма и капитализма. Новата сграда е на Средното машиностроително училище в Силистра — една от многото придобивки, които получи през годините на свободата образование то в окръга.

Старата сграда (съществувала някога в Нова Черна) може да видите само във фотоматериалите на Окръжния архив. На нейно място в селото е построена масивна училищна сграда.

За четврт век

ПРЕЗ годините на свободата броят на учениците, обхва нати в училищата на окръга, почти се е удвоил — от 15 468 те са се увеличили на 28 124.

ПРЕДИ ДЕВЕТИ СЕПТЕМ ВРИ в окръга ни нямаше ни то едно общежитие или пан сион; за 25 години са построе ни 24 общежития и 3 пансио на.

ЗА 25 ГОДИНИ в окръга по лимитен път са построени 33 училищни сгради, а със средствата от самооблагането — 37.

ПРЕЗ ПОСЛЕДНИТЕ 7-8 години броят на библиотеките се увеличи със 105, а техният книжен фонд се е утроил.

ЗА ПОСЛЕДНИТЕ осем го дини броят на киносалоните в окръга се е утроил и техният брой сега е 93.

Непресъхващият извор

„Народното творчество е духовната прародина на изкуството...“

(Из изказването на акад. Петко Стайнов пред Първия конгрес на културата)

Ако искаме да открием начало то на един извор, трябва да про никнем в земните дълбини, къде то пеят подземни ручеи.

Ако искаме да открием начало то на народното творчество, тряб ва да проникнем в дълбините на времето, където узряват кълнове те на българската нация.

Песента и танцът на българи на са безсмъртни. Те са подхран вали неговото самочувствие и оп тимизъм в трудни и в радостни дни. Те са го спасили от черните прилепи на отчаянието.

Ехтят във вековете българската песен и танц, за да достигнат до нас по-светли, по-жизнерадостни, по-окрилящи.

От витите хора по мегданите, от жътварските песни по нивята на бейове и чорбаджии, от агит ките в първите години на свобо дата до републиканските фести вали на художествената самодей ност народното самодейно изкуст во измина дълъг път. И не пресъ хна изворът му; пеещите ручеи не изчезнаха в пустинните пясъ ци на равнодушието и практично ста. Пеят хайдушките поляни, пеят партизанските землянки, пе ят площадите на оня пръв Деве ти септември, за да се изви песента днес, волна и чиста, над естрадите под откритото синьо небе, за да влива живи ритми в сърцата на хората, които пристъп пят прага на концертните зали ка то в храм на безсмъртния твор чески гений на народа.

Никога не са отзвучавали пес ните, никога не са затихвали рит мите на танците и в нашия тих крайдунавски добруджански кът. Пее и танцува Добруджа на До чо Михайлов и Димитър Дон чев — възродена и златна, отдъх нала си след толкова беди и стра дания, засияла под слънцето на свободата.

В дните, когато правим строга равносметка на своя свободен труд, на мечтите и стремленията си, самодейците от нашия окръг с гордост могат да отчетат пло довете на безкористните си твор чески усилия. В системата на Третия републикански фестивал на художествената самодейност участвуваха 254 самодейни колек тива с 4 400 самодейци от окръга. От заключителния етап на фести вала нашите самодейци се завър наха с четири сребърни и три бронзови медала.

В деня на празника да вдиг нем една наздравица и за всеот дайния труд на нашите самодей ци, за непресъхващия извор на вдъхновение!

Мъжкият танцов състав на Ансамбъла за добруджански песни и танци при ОНС и ОСПС. Тук танцьорите не са на сцена. Това отрязано небе и тези дървета не са измислени от въображението на някой художник-декоратор. И тревата не е измислена. Всичко е истинско. И спокойният ритъм на танца. И усмивките. И музиката, която вие вече чувате в сърцето си...

Оптимистична прелюдия

Добруджа — Аспарухова,
Добруджа — на Ивайло.
Ветровете я духат, духат —
дъбовете изтрайват.

В нея яростно слънце свети,
а житата й шушнат вяло.
Двор от селяните изметен
е небето й посиняло...

Но поливано от сълзите,
расне ресаното от вятъра
най-насъщно и нужно жито
във браздите на вярата.

А когато над нея тегне
бялата длан на брадва,
тя каруците си ще впрегне
и ще затътне сватба.

Може черен вятър да духа —
дъбовете изтрайват.
Тя е Добруджа — Аспарухова,
тя е Добруджа — на Ивайло!

Симеон МАНОЛОВ

Посвещение

На загиналите ремсисти

Пътя ви кратък и хлъзгав
с гъмжило от скрити завои
помни тревожните стъпки
по градове, равнини и усои.

Завинаги вън от закона
по ръба на живота вървите...
Облаци слънцето гонят
и къса се бента на дните.

Изгарят идеи и къщи —
новини-камшик по лицата.
В гърдите сърца се обръщат
в пламък лютив аленее зората.

Ден след ден узрява душата
като ябълка в есенни клони,
както през юли зърната
повити със жилави брони.

Различни и еднакво безсмъртни
от дългата зима до май,
на борбата от дните й първи
сте живата съвест докрай.

Сътворили епоха от мигове
стигнали върха на зората —
Могъщи слънчеви взривове
родили в есента свободата.

Тодор ВАРДЖИЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

Година XIV, бр. 107 (1576) | Събота, 13 септември 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Скъпи гости от Великата съветска страна

Всяка среща с представители на Великата страна на строящия се комунизъм за нас е един хубав празник. Вчера силистренци отново изпитаха това празнично чувство. Гост на града ни беше шестчленната съветска делегация, която гостува у нас по покана на Общонародния комитет за българо-съветска дружба във връзка с 25-годишнината на социалистическата революция в България. Ръководител на делегацията е приятелят на България, първият заместник-председател на Централното ръководство на дружеството за съветско-българска дружба в Москва, член на ЦК на КПСС, депутат на Върховния съвет на СССР — Николай Николаевич Органов. В нейния състав е и маршалът от авиацията, герой на Съветския съюз Владимир Александрович Судец, заместник-председател на Централното ръководство на дружеството, един от първите, които преминаха въздушните граници на България през септември 1944 година, за да помогнат в освобождаването ѝ от монархофашисткото робство.

Съпровождана от члена на ЦК на БКП и първи заместник-председател на Общонародния комитет за българо-съветска дружба Карло Луканов, делегацията бе сърдечно посрещната още на границата ни с Русенски окръг.

В град Силистра на площада пред ОК на БКП се състоя вълнуващо тържество. Пионери поднесоха на скъпите гости цветя и им връзаха пионерски връзки. Те положиха венец пред паметника на добруджанските революционери. Пред гражданите, гри съствуващи на поднасянето на венеца пред паметника-танк на Съветската армия, първият секретар на ОК на БКП представи членовете на делегацията и изрази чувството на гордост у силистренци от това, че те първи в страната през 1944 година са посрещнали Червената армия. Приветствува гостите с „Добре дошли“ и им пожела приятно прекарване на Силистренска територия, да се чувствуват както у дома си, както при родни братя.

Другарят Николай Органов поздрави трудещите се от името на делегацията и многомилионния съветски народ. Благодари за поканата да посетят България и за особено любезното гостоприемство. Проследявайки накратко развитието на многовековната дружба, той изтъкна, че в лицето на съветския народ българският народ има един приятел, един другар, готов винаги да му помогне.

След това в Дома на българо-съветската дружба се състоя среща на членовете на делегацията с членовете на Бюрото на ОК на БКП, активисти на българо-съветската дружба, общественици.

След обед гостите посетиха промкомбинат „Камъшит“. Запознаха се и със забележителностите на града.

(СТ)

ПРОСЛАВЯМЕ ТВОЕТО ВЕЛИКО ДЕЛО, ДЕВЕТИ СЕПТЕМВРИ!

Възторжени манифестации на трудещите се от окръга по случай 25-годишнината на социалистическата революция у нас

Трибуната с официалните лица

Силистра

Древна и млада Силистра осъмна в китна премяна. Осъмна като нагиздена красавица. По нейните улици и булеварди, по сградите плющяха алените знаме на и националният трибагреник. Потоци от граждани се срещаха и се поздравяваха със славния 25-годишен юбилей на свободата. Ликуваха тези, които дават части ца от себе си да хубавее нашият крайдунавски град, да стане още по-красив и обновен.

Отрано край празнично украсе ната трибуна пред Партийния дом заприиждаха много граждани, за да наблюдават отблизо възторжената манифестация на силистренските трудещи се. На яр ко червения фон е изписан лозун гът: „25 години непрекъснат възход“. На Партийния дом са поставени портретите на членовете на Полит бюро на ЦК на БКП. По електри ческите стълбове греят червени и сини знаменца.

Александър Чолаков, председате лят на Окръжния комитет на бор ците против фашизма и капитализ ма Асен Чапкънов, активни бор ци против фашизма и капитализ ма, първенци в производството, общественици. Тук бяха и нашите скъпи гости от Хмелницка област на Съветска Украйна: ръководител ката на делегацията Галина Галай, заместник-председател на из пълкома на Областния съвет на депутатите на трудещите се и председател на областното отделение за съветско-българска дру жба, Владимир Хамардюк, пър ви секретар на Летичевския рай онен комитет на Украинската комунистическа партия, и Вита лий Стенгач, председател на кол хоз „Украйна“ в село Маков, Дунаевецки район. Присъствуваха и членовете на делегацията от окръг Яломица на Социалисти ческа република Румъния: Йон Баде ,секретар на Окръжния ко митет на Румънската комунисти ческа партия в гр. Слобозия, произвеждат 220 пъти повече про мишлена продукция в сравнение с 1944 година. Неимоверно големи са и успехите на кооперативните стопанства. Коренно се измениха битът и културата на добруджане ца. Преобрази се добруджанската земя, китни и красиви станаха нейните села и градове. Всичко това е плод на ентусиазма и тру да на народа, воден смело на пред от славната партия на бълга рските комунисти. 25-те свобод ни години са златна страница и в развитието на Силистренски окръг.

Духов оркестър изпълнява хим на на Народна република България. Фанфарен сигнал възвестява началото на тържествената ма нифестация на трудещите се от Силистра. Начело на колоната вървят група младежи, които носят голям лозунг, на който четем: „25 победни години“. След тях следва макет на герба на НРБ и внушителна колона от момци, понесли на ръце нацио налния ни трибагреник. Сборен хор изпълнява химна „О, Добруджански край, ти наш си земен рай“. Множеството, застанало от двете страни на булевар да, и то подема любимия химн, който възхвалява красотите на Добруджа. Но всеки от тях знае какво беше преди Девети и какъв рай е сега тя.

Пионери поднасят свежи буке ти цветя на партийните и държав ните ръководители на окръга, на скъпите гости. После пак знамена, знамена: червени и си ни. Знамена, носени в миналото от неустрашими народни синове, които загиваха, а знамената оставаха. Тях ги поемаха следващите борци.

Заредиха се вълнуващи картини, които пресъздадоха най-важ ните моменти от историята на на шата героична Партия: Бузлудженският конгрес през 1891 годи на, Септември 1923, Лайпцигският процес, Девети септември 1944 година. Партизанските ко лони и тяхната борба срещу полицейската сган, сполучливо пресъздадени от група манифестанти, ни върнаха в онези славни дни и години, в които се кове ше нашата свобода. Много възгла си предизвика и импровизираното посрещане на Червената ар мия. Силистренци бяха първите в страната, които посрещнаха с хляб и сол съветските войни на 8 септември 1944 година. С твър да стъпка преминаха тези, които десетки години водеха борба с класовия враг — активните бор ци против фашизма и капитализма. Голяма група пионери с телата си изписаха контурите на Родината ни.

Заредиха се сетне стройните колони на учащите се, които пеха волните партизански песни. Възславяха родната Партия и нейните дълголетни борби. Мно зина от тях носеха портретите на основателите на Благоевско-Ди митровската партия, на членове те на Политбюро на ЦК на БКП. Много възторжени възгласи и ло зунги за щастливото детство, на Партията-майка, ръководителка, вдъхновителка.

С твърда и уверена стъпка край трибуната премина младата работническа класа на нашия крайдунавски град. Най-напред дефилира трудовият колектив на ЗММ, постигнал високи трудови победи в юбилейното съревнование. След тях преминаха пред ставителните групи на завод „Оргтехника“ — новата слава на града и окръга, разнасяна далече зад пределите на България. Те показаха и електронните калкулатори, които произвеждат. Тези артикули, които са на световно равнище. Най-неоспоримото доказателство, че добруджанци са способни да произвеждат не само пшеница, а и най-сложните електронноизчислителни машини.

Манифестираха своите постижения и работниците от промкомбинат „Камъшит“, ДСП „Родопа“ — предсрочно изпълнили деветмесечните производствени програми. Гордо крачеха производствениците от завод „Хром“, ДИП „Липа“, ДИП „Добруджа“. Уверен бе погледът и на работниците от местната и кооперативната промишленост, от търговските предприятия и организации. Всички, буквално всички този ден отправяха стотици пъти гореща благодарност към Партията, за нерушимата българо-съветска дружба — опора и надежда в нашето развитие по пътя на социализма. Нескончаеми бяха възгласите: „БКП!“, „С БКП напред“, „Слава на БКП!“, „Привет на КПСС“, „Да живее мирът и дружбата между народите!“.

Накрая преминаха стотици физкултурници и самодейци.

Близо два часа продължи възторжената манифестация на трудещите се от Силистра. Два часа те възславяха победното дело на Девети септември. Честуваха неговото първо четвърт сто летие. То им донесе безброй придобивки, направи ги истински хора. Откри им пътя към щастието и благоденствието.

А какво ще бъде второто четвърт столетие? Още по-радостно, още по-осезаемо. Възходът ни ще е още по-извисен.

В. ЙОРДАНОВ

Твърда и уверена е работническата стъпка

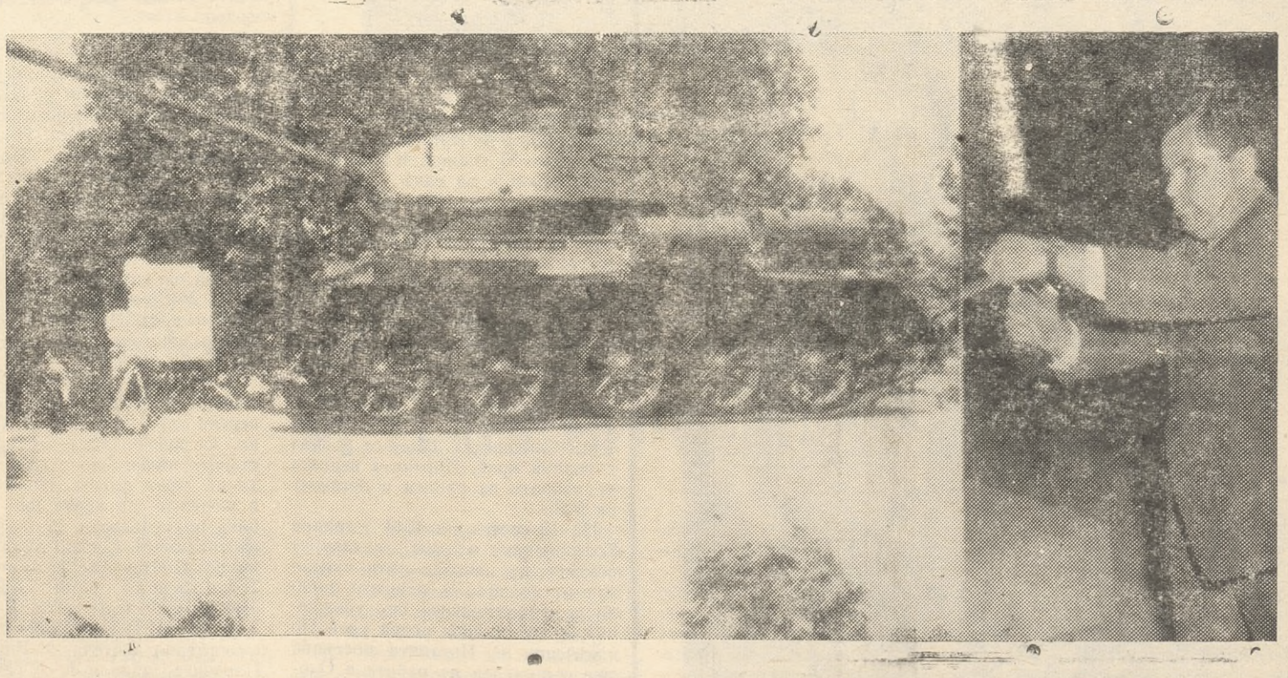
Гостува ни Индийска делегация

На 10 септември Индийската делегация, водена от Индер Кумар Гуджлар—държавен министър на информацията и радиоразпръскването, придружена от заместник-председателя на Комитета за приятелство и културни връзки с чужбина проф. Стефан Б. Станчев, бе тържествено посрещната в село Средище. Тук бяха дошли Димитър Михайлов — член на Бюрото на ОК на БКП и председател на ИК на Окръжния народен съвет, секретарят на ИК на ОНС Николай Георгиев, общественици и кооператори от Средище. Същия ден делегацията пристигна в окръжния център, където бе приета от др. Димитър Михайлов. Той разказа на пратениците от далечната страна за успехите на нашия окръг през годините на народната власт.

На 11 септември индийската делегацията посети село Иширково. След митинга председателят на Иширковското кооперативно стопанство Георги Колев запозна гостите със строежите на кооперативното стопанство. Делегатите се интересуваха и от работата на народния съвет, след което се върнаха отново в Силистра. Тук се запознаха със забележителностите на осемнадесетвековния град и същия ден отпътуваха. (СТ)

Многохиляден митинг в Силистра

Открит е паметник-танк на Съветската армия

Има тържества, които идват, от шумяват и скоро се забравят. Все ки от дните, в които честувахме 25-годишнината на социалистичес ката революция в България, оба че се превърна в един вълнуващ празник, който остави трайни сле ди в нашето съзнание. Всеки от тях донесе нещо ново, което ще напомня на поколенията за наши те вълнения, за нашите стремежи, за нашата признателност в дните на четвъртвековния юбилей. Та къв беше и 8 септември.

За силистренци 8 септември 1944 година също беше голям празник. С много цветя и плодове, с много обич в сърцата те бяха едни от първите в страната, които посрещнаха славната Съвет ска армия. На 8 септември т. г. те отново изпълниха алеите на крайдунавския парк, улиците и площадите на града. Този път, за да присъствуват на многохилядния митинг по случай откриването на паметника-танк, посветен на славните и героични наши освобо

(Продължава на IV стр.)

Манифестира импровизирана партизанска колона

...Часът е 9,30. Към трибуната приближават официалните лица и гостите. Тук заемат своите места първият секретар на Окръжния комитет на Партията Георги Кардашев, членовете на Бюрото на ОК на БКП: председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Михайлов, секретарите на Окръжния партиен комитет Калин Димитров, Христофор Иванов, Яким Петков и Виктор Ганев, председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Сава Шиваров, председателят на Окръжния съвет на профсъюзите Шакир Шакиров, първият секретар на Градския комитет на Партията Станчо Николов и първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Ата нас Киров; председателят на Окръжното ръководство на БЗНС водач на делегацията, Йон Ботан, секретар на изпълкома на Окръжния народен съвет, и Раду Сини щяну, първи секретар на Градския комитет на РКП и председател на Градския народен съвет в Кълараш.

С приветствено слово към трудещите се от окръга по случай 25-годишния юбилей на Деветосептемврийската социалистическа революция в България се обърна членът на Бюрото на ОК на БКП и председател на ИК на ОНС Димитър Михайлов. Той ги поздрави с най-великия празник. Изтъкна колосалните успехи, които завоюваха страната и окръгът ни през годините на народната власт. Особено ярки са постиженията на нашия крайно изостанал в миналото добруджански край. Сега промишлените предприятия

15 септември — Празник на органите на МВР

25 ГОДИНИ ВЕРЕН СТРАЖ НА СОЦИАЛИЗМА

ЗАЩИТНИК НА СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ ЗАВОЕВАНИЯ

Десетилетните борби на българ ския народ под ръководството на Партията на 9 септември 1944 г. се увенчаха с победа. С решаващата помощ на Червената армия у нас беше смъкната омразната фа шистка власт.

В хода на установяването на народната власт бе разбит полицейско-разузнавателният апарат на фашистката държава. На след ващия ден Партията и правителството на Отечествения фронт създадоха органите на МВР — Държавна сигурност и Народна милиция. В техните редове бяха изпратени партизани, политзатворници, концлагеристи, патриоти. За органите на МВР отговаряха и взеха дейно участие в създаването им едни от най-видните дейци на Партията като Цола Драгойчева, Боян Българанов, Ди мо Дичев и др. Органите на МВР в Силистра и окръга бяха създадени още на 8 септември 1944 г.

Враговете на нашия народ под най-разновидни форми се мъчеха да спъват развитието ни, ала органите на Държавна сигурност в окръга и страната ги залавяха, разобличаваха и изпращаха на съда. През първите години на народната победа беше разобличена антинародната организация „Родина“, пуснала пипалата си в Силистра, Алфатар, Смилец и Айдемир. По-късно (1952 г.) бе разбита нелегалната организация с участници в Иширково, Ламбриново, Алфатар, Краново, Зафиро во. През същата година бяха разобличени злостните бандити и врагове Белчо Николов и Белчо Йорданов.

Независимо от това, че престъп ните елементи ясно виждаха своя край, те не се отказваха от пъкле ните си намерения. В 1954 г. бе разкрит така наречения противокомунистически легион със седали ще в гр. Силистра. Негови актив ни участници бяха Златка Бърнева, Димитър Петрошанов, бившият съдия Стоян Дечев и др. от бившата Силистренска околия. През 1956 г. враговете подтикнаха към вражеска дейност някои младежи, които бяха изградили нелегалната младежка организация „Работническо-селска интелигенция“ за борба против народна та власт.

За прочистването на общество то от такива „доброжелатели“ ор ганите на Държавна сигурност с присъщата им преданост към делото на Партията успешно се справяха със стоящите пред тях задачи. Не разрешиха на врагове те да посягат върху мирния труд на народа. Пресякоха последната им възможност за посегателство срещу народнодемократичната власт. Вътрешните и външните врагове използуват идеологическата диверсия за обработка на съзнанието на народа ни и особено на младежта. Но каквито и опити да правят, те не са в състояние да отклонят народа от правилния път, начертан от Партията. Защото на стража на заво еванията стоят органите на МВР и всички честни и патриотични граждани.

Виждайки своето безсилие, врагът насочи вниманието си към подриване на икономиката. Свикналите на охолен живот в миналото безогледно грабеха социали стическата собственост — крадяха, присвояваха, вършеха незакон на търговия, спъваха снабдяването на трудещите се. Ала и те бяха разобличени и предадени на народното правосъдие. В системата на „Зърнени храни“ в Силистра, Алфатар, Иширково, Дулово и другаде бяха разобличени присво ителите на десетки тонове зърнени храни. Няколко групи и отдел ни престъпници в търговските организации в Тутракан, Силистра и потребителните кооперации в окръга използуваха повереното им народно богатство за лично облагодетелстване, безогледно обсебваха обществени средства. Подобни престъпници бяха разкрити и в областта на селското стопанство, промишлеността и строителството.

Органите на МВР вече успешно провеждат борбата против кри миналната престъпност. В продъл жение на две десетилетия в окръга няма неразкрито убийство, голяма част от тежките кражби. Така например беше разкрита кражбата на пари от касата на Асфалтова база в Дулово, краж бите в магазини в Силистра, Тутракан, Дулово и потребителните кооперации.

Противопожарната охрана непрестанно и упорито се бори за предпазване на народното имуще ство от пожари. Огнеборците погасяват всеки пожар, потушават възникналите огнени стихии и не допускат ценното народно богатство да се превърне в пепелище.

Дълъг и славен път изминаха органите на МВР. Ден и нощ те изпълняват своя дълг към Партията и народа. Те громяха и громят враговете на социализма, раз криват крадците и разхитителите. Пазят спокойствието на труде щите се. В първите години им липсваше професионален опит, но имаха висок дух, несломима воля **за победа, силна вяра** в светлото бъдеще. А това беше предпоставка да израснат като висококвалифицирани работници в системата на МВР, каквито са полковник Съби Събев, полковник Йордан Данев, подполковник Мирчо Колев, майор Никола Стефанов и други служители на МВР от ок ръга.

Силата и успехите на органите на МВР в окръга се дължат пре ди всичко на конкретното партийно ръководство. Окръжният коми тет на Партията полага постоянни грижи за възпитанието и укрепването на нашите кадри. А то ва е сигурна гаранция, че и занапред ще изпълняваме още по-добре стоящите пред нас задачи. По-силни сме и затова, че имаме здрави връзки с трудещите се от окръга, които ни оказват неоценима помощ. Важна роля играят и доброволните отряди на трудещите се. Винаги сме се учили и учим от съветските чекисти, милиционери и огнеборци.

Органите на МВР в окръга посрещат с гордост четвъртвековния юбилей на свободата и радостно ще отпразнуват своя боен празник.

Полковник Димитър ПЕТРОВ,
заместник-началник на Окръжното управление на МВР

ДОСТОЕН РАПОРТ

В чест на 25-годишнината от победата на социалистическата ре волюция в България и 25 години от създаването на органите на МВР служителите от паспортна служба при Окръжното управление на МВР отправиха горещ призив за достойно посрещане на тези два юбилея. Призивът радушно бе приет не само от слу жителите от Окръжното управление на МВР, а и от всички паспортни служби в цялата страна.

Тази хубава инициатива бе при ета и от началника на службата майор Марин Драгнев. С личния си пример той увлече и сплоти малкия колектив, който заработи образцово. Майор Драгнев е дъл гогодишен служител в органите на МВР. В своята работа той винаги се е опирал на помощта на обществеността и гражданите.

От неговата акуратност и такт се учат и подчинените му слу жителки Иванка Ангелова и Димитричка Чобанова. Те бързо и внимателно обслужват дошлите граждани. Заради това неведнъж са им изказвани похвали и благодарности от гражданите.

В последните няколко години работата на паспортна служба се отчита като образцова не само от ръководството на Окръжното управление на МВР, а и от сами те граждани, които по една или друга причина са имали възмож ността да бъдат обслужвани от паспортните служители. А това радва колектива, дава му импулси за нови, дръзновени дела.

Сега служителите от паспортната служба при Окръжното управление на МВР рапортуват пред Партията и ръководството на МВР, че дадените обещания в чест на двете славни юбилейни годишни ни са изпълнени с чест. Така например паспортизацията вместо до края на 1969 година в основ ни линии завърши в чест на юбилея на свободата. Радващи са и резултатите и по останалите пока затели от тяхната работа. Те ак тивно съдействуват за успешното водене на борбата против прес тъпността и нарушенията на об ществения ред.

Завоюваните успехи от паспортна служба в чест на 25-годишнината на социалистическа България 25-ия рожден ден на органит на МВР са гаранция за още по големи резултати в създаването на здрав паспортен режим и до бър обществен ред.

Подполковник
Димитър БАРАКЕРОВ

С УПОРИТОСТ И СТАРАНИЕ

— В началото срещахме големи трудности. По цели нощи не почивахме. Често спяхме на маси те в народните съвети и ТКЗС— разказва майор Йордан Кръстев от Дуловското районно управление на МВР.

Вече 24 години той работи в ор ганите на МВР. Изгражда се като добър милиционер. Все по-доб ре овладява сложността на профе сията. Затова и успехите му в борбата против престъпността и нарушенията на обществения ред са по-големи.

Само няколко години след създа ването на института на квартални те отговорници, милиционерът Йордан Кръстев за добра работа е повишен в длъжност с офицер ско звание. Всяка година той из пъква сред останалите квартални отговорници от Дуловското район но управление на МВР. Той е настойчив и упорит в своята работа. И той е разкрил не едно престъпление и е предотвратил десетки щети на народното стопан ство. По-крупни разкрития бяха на престъпленията в потребителната кооперация в Добротица, по щенската станция и потребителната кооперация в село Правда.

Преди години той разкри и тежки престъпления в ТКЗС — Черполик. Непрестанно се грижи за спазването на обществения ред в поверения му район.

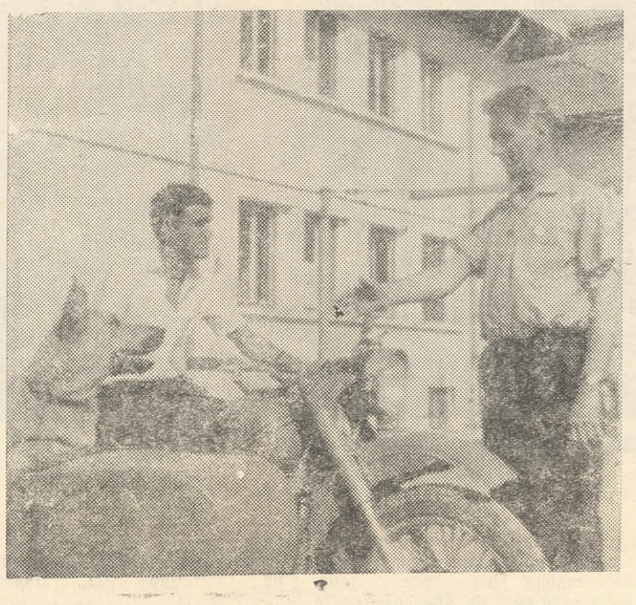
Своите постижения майор Кръс тев дължи на добрата си дисциплинираност и на високата партий на съзнателност. За това, че той много обича своята професия, обича хората, сред които работи, говори фактът, че той живее и сред тях. А и те активно му по магат. Главна негова опора са доброволните отряди на трудещи те се. Пък и той им помага, учи ги как да се справят с нарушите лите на обществения ред. Именно затова в неговия район обществе ният ред е добър.

За тези и други успехи майор Кръстев е носител на значката „Отличник“ на Министерството на вътрешните работи. Това е на града за неговия доблестен труд, за упоритостта и находчивостта, които проявява при издирване на престъпниците.

Стоян РАДЕВ,

началник на Дуловското районно управление на МВР

Подполковник Тодоров дава разпореждане на своя помощник.

ВИНАГИ НА БОЕН ПОСТ

В отрудено, бедняшко семейство израсна подполковник Петър Тодоров. Още в юношеските си години той попада сред прогресивни младежки, учи се на революционна дейност. Влиза в бойките редици на РМС. Активно участвува в борбите на нашия народ против фашизма и капитализма. Но дейността му не оста ва незабелязана от полицейските фашистки органи. През 1943 годи на те го изпращат в концлагерите в градовете Белене, Демир Хисар, Свети Врач. В тези лагери, където фашистката власт искаше да сломи духа на борците, да ги откаже от дълбоката им вяра в победата на работническата класа и Комунистическата партия над класовия враг.

Тъй жадуваната свобода за подполковник Тодоров, както и за целия ни народ, настъпи в оня славен и неповторим девети ден на месец септември 1944 година. Народът въстана. С помощта на Червената армия изгони от своята свещена земя фашистите и постави началото на нова ера в своя живот.

По решение на Партията през бунтовните септемврийски дни на 1944 г. той се подготвя в армията, за да се включи в нейните редове и се сражава за разгрома на немско-фашистките пълчища. Да воюва срещу тези, които десетки години тормозеха народа, експлоатираха го.

През 1946 година подполковник Петър Тодоров влиза в съста ва на Народната милиция. Оттогава до днес непрекъснато води упорита борба срещу престъпността. Отначало работи като отделюнен командир, по-късно като оперативен работник, заместник-началник на милицията в бив шето околийско управление на МВР в Силистра.

От 1959 година му е възложено **да ръководи** борбата против криминалната престъпност в окръга като началник на криминалното отделение. През изтеклите години той натрупва богат опит в своята работа. Многократни са неговите и на служителите, които ръководи, схватките с криминалните престъпници, рецидивисти. Между тях се намират убийци, измамници, които той на всяка цена тряб ва да разкрие, за да получат въз мездие. Не една са победите, които той е постигал, за да докаже истината, да разобличи престъпника и да го предаде на съд. От това не само той е бил удовлетворяван и доволен. Доволно е било и Министерството на вътреш ните работи. Затова многократно е награждаван, сочен за пример.

На труден и отговорен сектор в органите на МВР работи подполковник Петър Тодоров. На сек тор, където се изисква съобрази телност, ловкост, такт, умение, бързина. И активният борец про тив фашизма е проявявал своите качества на боец. Воюва там, къ дето се решават нелеки задачи. Много воля, внимание и упоритост изисква разкриването на вся ко криминално престъпление. И той с успех излиза победител в битките, преминава през най-слож ните лабиринти, за да открие най-верните следи на престъп ците и ги обезвреди.

Може би най-радостен от всяка победа по ликвидирането на престъпниците в окръга е подполковник Петър Тодоров. И той има право. Защото е винаги на боен пост, защото „воюва“ на тихия фронт.

Полковник Съби СЪБЕВ

Служител за пример

В годините на народната власт укрепнаха и органите на противопожарната охрана. Снабдена с нова техника, с добре обучени кадри, тя денонощно бди за опазване от пожари народното богатство и имуществото на гражданите. Огнеборците от нашия окръг постигнаха значителни успехи в своята работа.

Един от добрите служители-огнеборци е и Станчо Колев от Районното управление на МВР — Силистра. Той работи в органите на противопожарната охрана като профилактик вече 18 години. Из питал е всички радости и несгоди в дългогодишната си служба. Той е уважаван и винаги търсен служител. Полага големи усилия за предотвратяването на всякакви предпоставки за възникване на пожари.

Умело провежда и разяснителната работа сред млади и стари, сред децата. Десетки пъти той ги учи как да отстранят причинителите на пожарите. В ре зултат на всичко това два та обекта, за които той отговаря — ТКЗС в село Кайнарджа и ДСП „Сортови семена“ в Силистра — са обявени в чест на славния юбилей на социалистическата револю ция у нас за образцови в проти вопожарно отношение. Заслуга з това има старшина Станчо Колев.

Станчо Колев е спомогнал д се предотвратят десетки пожари на имущества на кооперативни стопанства и предприятия, на граждани. От неговата дейност всички са доволни, затова му съ действуват при изпълнение на слу жебните задачи.

С гордо вдигнато чело ще чест вува 25-годишнината от създава нето на органите на МВР старши на Станчо Колев. Защото той ви наги е получавал благодарността на ръководството на Окръжното управление на МВР за достойно изпълнение на дълга. Благодар ност за упоритостта и всеотдайно стта в работата.

Майор Атанас ЖЕЛЕВ

ЕДИН ОТ ВЕТЕРАНИТЕ

Като че ли не е съвсем точно казано ветеран. Пък и полковник Съби Събев от Окръжното управление на МВР мисли така. От създаването на органите на МВР изминаха 25 години. Какво са за един народ и за една държава 25 години? Един миг, сравнен с историята. Според него по-добре е да се каже, че е един от първите служители на органите на МВР, които се създадоха още на втория ден на свободата.

— Все още ни се струва, че това беше съвсем скоро. А оттогава изминаха 25 свободни години, особено за мене, който бе прекарал доста време във фашистките лагери в Белене и Свети Врач (сега Сандански). Щом се върнах в родния край, Партията веднага ме изпрати да работя в органите на МВР.

На 10 септември 1944 година 22-годишният младеж, активният ремсист, на няколко пъти изтезаван от полицаи и фашисти заради комунистическите си убеждения, е вече в своя роден край. По поръчение на Партията постъпва още същия ден да работи в Околийското управление на МВР в Разград. На този ден народната власт създаде и органите на МВР. Така вече 25 години полковник Съби Събев е неотклонно на боен пост за защита на народните завоевания. Трудни и безбройно много са били задачите на защитниците на социализма. Пък и реакцията още е била недоубита. Пък и опозицията вилнеела. Надяваше се старите отрепки на буржоазна България да си върнат пак властта. Но криви излязоха сметките им. Още в първите дни на своето създаване органите на МВР застанаха на революционен пост. Застана като доблестен защитник и младият служител Съби Събев.

— Колкото и куриозно да изглежда сега, в първия милиционерски курс, създаден в град Варна, ни преподаваха лектори от старата полицейска школа. Те бяха на наша страна. Но методите и начините, на които ни учеха, бяха по правилата на уредбата на полицията. С една дума, учеха ни да действуваме като полицаи. Това обаче бе само външната страна, несъществената. В органите на МВР вече работеха изключително деятели на РМС и Партията, минали през затворите и концлагерите. Това беше важното, съществено. Че се нуждаехме от подготовка, спор нямаше.

— Къде ви завари Денят на свободата?

— На 9 септември бях в София. Обаче за нас, затворените в концлагера в Свети Врач, свободата дойде на 7 септември. Вечерта на същия ден ние обезоръжихме охраната и се почувствувахме наистина свободни. Понеже не бяхме добре въоръжени, решихме вечерта да прекараме извън лагера, в близост до охраната. Сутринта на 8 септември взехме багажа си и завинаги избягахме от „чистилището“. Тръгнахме за гара Симитли. По пътя си вече срещахме партизани. Виждахме, че идва тъй очакваната свобода. В Дупница (сега Станке Димитров) имахме среща с партизани. Оттам с другите, освободили се от лагерите на мракобесието, пристигнахме в столицата. Наши другари установиха връзка с ЦК на Партията. От там получихме нареждане да си отидем по родните места и да помагаме в установяването на народната власт. След обед на 9 септември участвувах в митинг пред съветската легация. Издигахме лозунги, развявахме червените знамена. Радвахме се на свободата и народната победа. Вечерта потеглих за Разград...

Първите дни на служба в органите на МВР на полковник Съби Събев са пълни с изненади. Получавал най-различни задачи. Ту е на боен пост, охранява важни обекти, прави обиски на незалавени фашисти и реакционери. По милиционерите стреляли изедниците, които още не били получили народно възмездие. Дните не стигали. Използували и нощите. Унесени в революционния пламък на дните и годините, те не чувствували умора. Обезвреждали народни те врагове.

От 1948-1951 година полковник Събев е на работа в Силистренското околийско управление на МВР. Но и тук изпълнява важни и срочни задачи. Бди над революционните завоевания на народа. После е преместен в Тутракан. Идва голямата награда от министъра на вътрешните работи — златният часовник. Ала най-голямата награда е изпращането му да се учи в Съветския съюз. От десетина години отново е в Силистра.

През своя 25-годишен стаж в органите на МВР полковник Съби Събев е разкрил и съдействувал да се разкрият десетки престъпления и кражби на социалистическото имущество. Само през периода 1954-1956 година е предотвратил различни престъпления на граждани, които са си поставили за задача да ограбят от народната държава 80 000 лева. Благодарение на своя такт и умение, той залови и предаде на органите на правосъдието доста излечени крадци и мошеници, похитители на социалистическата собственост. Разкри и група търговски работници от окръга, които обсебиха от продажба селскостопански произведения над 46 000 лева.

За своите заслуги към органите на МВР полковник Събев е носител на два ордена „Червено знаме на труда“, награден е за участие в антифашистката борба. Общо седем ордена и медала греят на неговите гърди. Те са признание за неуморния труд за благото на народа, за защита на неговите завоевания, за борбата срещу престъпниците и крадците.

Действително трудна е професията на оперативния работник в органите на МВР. Но тя е изпълнена и с романтика, с много рискове. Наситена е и с много благородство. Изисква преданост. Качества, които комунистът полковник Съби Събев притежава.

Вълчо РАДЕВ

ПЪТ КЪМ УСПЕХА

И днес в цеха за пирографиране е тихо като всеки ден. Само нажежените връхчета на иглите тихо, но уверено търсят своя криволичещ път по дървения предмет. Днес той може да бъде някакъв несесер, утре — касетка за бижу. Редят се едно след друго завъртулките, докато гладкото лице на кутията сякаш оживява под магията на майсторството.

Една черноока жена повдига за миг погледа си и оглежда своите колежки. Не, никой не я вижда и тя се усмихва — как съсредоточено работят всички. „И третото тримесечие няма да слезем под 120-те процента, ако работим така... материали има... ежедневните норми се изпълняват...бракът намаля ва...“ Така си мисли жената и след това ръката й още по-бързо и по-уверено зашарва по кутията. Това е Йорданка Тодорова Кръстева от промкомбинат „Камъшит“ — Силистра, председателка на цеховия профкомитет и носителка на трудов орден.

Наскоро в цеха за пирографиране се състоя своеобразно празненство, наречено „Трудов ритуал“. Имаше много работници и гости от други предприятия. Приети бяха млади производственици, връчиха им работнически книжки.

Йорданка Тодорова гледаше усмихнатите лица на младите момичета. Те поемаха с трепет новите книжки, в които беше отбелязано доверието на всички в цеха. Гледаше и чувствуваше, че в очите й напира топла влага. Колко много неща се промениха от деня, когато и тя за пръв път започна работа тук — увеличи се персоналът на цеха, подобриха се условията на работа. И ето сега даваха работнически книжки — един своеобразен паспорт, който правеше от младите хора равностойни в производството.

— Како Йорданке... како Йорданке — подвиква някой и жената се извръща по посока на гласа. — Како Йорданке, тук нещо не е в ред... мотивът е труден...

Йорданка Тодорова не чака втора покана. Тя е обучила досега повече от двадесет нови работнички и да показва и напътствува й е станало просто навик.

Тя припряно прекосява цеха и се надвесва над слабичкото рамо на момичето. Поема за миг работата, обяснява, напътствува като родна сестра...

Продукцията на цеха, в който работи Йорданка, се пласира освен на вътрешния пазар и в страни като Италия, Съветския съюз, Япония и другаде.

— Момичета — казва често Йорданка, — работете така, че и в чужбина да кажат „Браво“ на работата ви... Няма трудни модели, щом ръката свикне...

До преди три месеца в цеха се работеше по индивидуалния метод, а сега — на бригадни начала. Това повиши самокритичността и помогна да се намали бракът; по-красиви стават сега сувенирите.

Неотдавна в цеха беше проведена анкета на тема: „Какво ви харесва и какво не ви харесва в нашата работа“. Тя предизвика много вълнения, нови предложения и идеи. „Такива анкети трябва да се правят по-често. Те са в наш интерес, защото нередностите по-бързо се отстраняват...“ — казват понякога жените. И са прави.

От известно време старите и опитни пирографки започнаха усвояването на нов вид работа — гравирането. И Йорданка е между тези жени. Въпреки че ръцете й никога не бяха хващали такива инструменти, те не й изневериха и този път. Сега, пред празника, Йорданка е една от най-добрите майсторки в гравирането.

...Казват, че работата в цеха не е тежка, а когато тъмнооката жена тръгне вечер към своя дом, често усеща докосването на умората. Така е, когато и радостта, и грижите на своите колежки тя чувствува като лично свои...

Р. ШИМАБЕЕВ

В цеховете на завод „Оргтехника“ производството все повече се усъвършенствува

Успехи на тютюнопроизводители

Кооператорите от с. Бащино имат богат опит в производството на доброкачествен тютюн. През тази година тяхната работа се улесни от механизираното низане на листата. В бригадата бяха закупени две машини. Младият специалист Рамадан Рамаданов взе присърце поставеното му задължение и резултатите не закъсняха.

Кооператорите трябва да произведат по план 60 000 низи. Досега те са направили вече 58 000 низи, или планът е изпълнен 95 процента. Голям дял за това имат комсомолките Небахат Неджибова, Зюлфие Исмаилова и други, които много добре обслужват двете машини. Работата им е спорна. Осигурява бързото низане и прибиране на цялата реколта. Стопаните обещават да оберат и последния лист, като осигурят за стопанството 10 000 низи над предвиденото.

Махмуд АХМЕДОВ

Злободневен въпрос

Един от най-сериозните източници на парични доходи в ТКЗС е тютюневата култура. Това важи за почти всички стопанства в нашия окръг с изключение може би на 2-3. Този факт задължава ръководителите, специалистите и всички кооператори да обърнат най-голямо внимание на тази култура в останалите все още малко благоприятни дни за нейното прибиране. Проверката, която бе направена в ТКЗС — Ситово, показа, че този въпрос не стои добре в това стопанство. Ето и някои факти:

По план стопанството трябва да набере 806 000 низи, от които 626 000 Остролист и 180 000 Басма, което представлява общо 373 тона. От това ще се получат 497 000 лева приходи и ще постъпят 96 500 лева премии. Фактически обаче са набрани около 400 000 низи, или по-малко от 50 на сто. Този факт нагледно илюстрира състоянието по изпълнението на тази задача.

Какво е положението по блоковете? — Има парцели, които не са брани въобще и на много места има прегорели листа, особено в землището на Ситово. По-добре е организирана работата в с. Искра, където ще бъде обран и последният лист. Ръководителите на стопанството ни увериха, че ще се прибере изцяло тютюнът във всички села. Ние също сме уверени в това, защото има възможност за прехвърляне кооператори от една бригада в помощ на друга, но това трябва да стане ден по-скоро.

Друг важен момент е съхранението на набраните и изсушени листа. За да се реализират горе посочените приходи от набрания тютюн, то трябва той да бъде съхранен правилно. Това означава да не бъде изложен на мъгли, дъжд, а също и на врабчета, които в стопанските дворове са в изобилие и сега в есенните дни се крият в сухия тютюн и го трошат. В това отношение кооператорите в ТКЗС — с. Ситово са създали подходящи условия и досега прибраният тютюн е много добре съхранен. Ератите и прозорците на помещенията, в които се съхраняват низите, са затулени с бали слама или полиетилен. Необходимо е със същото старание да се съхранява и останалият тютюн, който предстои да се бере, за да се продаде на висока цена.

По указанията, дадени на съвещанието в град Дулово, е изградена и много практична сушилня — огненотръбна, която сега работи и може да им подсигури сушене на късно обрания лист в цялото стопанство. Останахме с впечатлението обаче, че не всички резерви се използуват за прибирането на тази ценна култура, за това говори обстоятелството, че в с. Искра не работеха девет тютюношевни машини. Вероятно за това имаше организационни причини. Отговорено ни бе, че са спрени само от два дни, но това означава загуба на 8 000 низи.

Всеки знае, че при пълното обиране и правилното съхранение на тютюна г-а се явява високодоходна култура. Затова е необходимо ръководството на стопанството, заедно с изпълнението на другите задачи, да вземе мерки за цялостното обиране и качественото съхранение на тютюна.

Александър ДИМИТРОВ

Тревожни перспективи

Хубаво е, когато човек работи и вярва, че с всеки изминат ден трудът му ще бъде все по-резултатен.

Не може да се каже същото за кравегледачите от ТКЗС — Сребърна. Разговорът, който водихме с тях, със специалистите и партийния секретар Георги Симов, бе наситен с песимизъм и тревога.

—Щом сега, когато на животните се дава толкова фураж, не можем да постигнем нужните резултати, то какво ще стане през зимата и пролетта?

Картината е наистина тревожна. Стопанството отглежда 397 крави. Фуражният баланс предвижда за нормалното им, пълноценно хранене 1 500 т люцерново сено. Досега е осигурено едва половината. Още по-зле стои въпросът със силажа. Планирани са 4 800 тона. До 4 .IX. са силажирани едва 1 751 тона. При това е пропуснат най-подходящият момент за започване на това важно мероприятие. Резултатите от закъснението: царевичакът е прегорял и едва ли от него ще се подготви силаж с необходимите качества.

Може би ще трябва да се съгласим със сребърци, че хората не им достигат за срочното изпълнение на всички задачи. Но затова пък е нужна много по-стегната организация, много по-голямо желание и отзивчивост от страна на всички кооператори.

На недостига на работна ръка ръководителите на стопанството стоварват вината и за несполуките в говедовъдството. Известно е, че елитните стада тук са концентрирани в с. Ветрен. През последните няколко години обаче много от жителите на селото се изселиха. Стана така, че доячите са все възрастни хора, които работят без желание. Как може да се разчита тогава на добри резултати?

И тук отново достигаме до организацията. Правилно е решението животните да се съберат в Сребърна. За тази цел се строи и нов, модерен краварник. Той трябваше да бъде завършен през тази година, но изгледите за това са твърде малко. Вина имат може би и строителите, и организациите, които не са изпълнили навреме поетите от тях задължения. И все пак най-голяма според нас е отговорността на ръководството на стопанството, което трябва да бъде много по-настойчиво, да проявява много по-голяма гъвкавост и умение, за да се избегне големият риск — да за зимят животните във Ветрен. Това в никакъв случай не трябва да се допуска, защото ще бъде истински провал за говедовъдството в сребърския кооператив.

Имайки желание да не отстъпваме от истината, трябва да обърнем внимание и на един друг тревожен факт. Касае се до големия брой на нископродуктивни животни в почти всички обори. Доячите от фермата в Сребърна споделиха:

— Ние отглеждаме 80 животни. Около 20 от тях дават дневно, няколко месеца след отелването, едва 2 литра мляко.

Определено считаме, че на ТКЗС — Сребърна трябва да се окаже необходимото съдействие за по-бързото ликвидиране на нископродуктивните животни, чийто брой за съжаление е твърде голям.

Не трябва да отминаваме и едно друго толкова неблагоприятно обстоятелство, което не съдействува за превръщането на говедовъдството в рентабилен отрасъл. Става дума за високата себестойност на продукцията. Един литър мляко за шестмесечието тук струва 29 стотинки при план 21 стотинки. Налага се повече от всякога фуражите да се изразходват по-разумно и в никакъв случай да не се допуска разпиляване то им. При направената от нас проверка констатирахме, че това изискване не се спазва. Яслите и откритите дворчета са разбити и далеч от тях е разпиляна люцерна. Люцерна се пилее и в самите обори.

Погрешна е практиката на гл. зоотехник Дочо Костадинов, който не намира за необходимо да води сводка за това как се оползотворява храната от животните. На никого в стопанството не е известно от колко кръмни единици се получава литър мляко. А нали този е пътят, по който трябва да се тръгне, за да се съставят най-подходящи дажбени таблици, за да се контролира пълноценното използуване на фуражите.

Необходимо е да се работи още по-сериозно, да се подобри организацията, да се почувствува по-осезателната помощ на специалистите, за да се постигнат желаните резултати в кравефермата на ТКЗС — Сребърна.

Ст. ГЕОРГИЕВА

ЧУДЕСАТА НА РОДНАТА ХИМИЯ

Нищожно бе наследството ни в областта на химическата промишленост. Заварихме само една „поголяма“ фабрика с гръмкото наименование „Заводи Н. Чилов“ в Костинброд. Произвеждаше олио, сапун, туткал. Няколко малки работилнички правеха боя за обувки, катран, паста за зъби, блажни бои и... файтонджийски прах. Това беше всичко...

Сега, 25 години след народната победа, с истинска гордост ние обгледаме пътя на химическата ни промишленост. През това четвъртстолетие тя израсна като един от най-важните и перспективни отрасли на народното ни стопанство. И не само преработва природни суровини в готови продукти, но и сама създава по изкуствен начин несъществуващи в природата суровини и готови химически продукти. Това са пластмасите, синтетичните влакна, синтетичният каучук и много други, които заместват естествените материали и компенсират недостига от тях.

Нашата химическа промишленост все повече задоволява разностранните изисквания на динамичното ни съвремие. Докато през 1939 г. тя заемаше едва 1,6 процента от общия обем на продукцията, през миналата година тя достигна близо 9 на сто. Мощни химически комбинати осигуряват на земята ни изкуствени торове, ценни материали за развитието на строителството, транспорта, машиностроението, леката промишленост. Някои от тях, като химкомбината в Димитровград, АТЗ—Стара Загора, химическите заводи „Карл Маркс“, завода край Враца и др., по своите съоръжения и по качеството на производството си вече се нареждат между първите в света.

Изграждането на основните химически производства у нас, каквито са сярната киселина, амонякът, калцинираната сода, хлорът, содата каустик, бензолът, фенолът и др., получени при преработката на бензина, станаха основа за производство на нови ефективни химически продукти.

Бързото развитие на химическата промишленост и нарасналият обем на продукцията допринесоха твърде много за увеличаване износа на редица химикали. С високото си качество, разнообразния си асортимент и широките възможности за експорт те вече са равностоен партньор и на най-високо развитите страни в търговията с химикали. Най-важните продукти в износната листа на химическата ни промишленост — азотни торове, содови продукти, неорганични соли, синтетични багрила, препарати за растителна и животинска защита, фотохартия и много други — намират добър прием в повече от 60 страни на Европа, Африка, Близкия, Средния и Далечния изток, Америка.

Днес нашите комбинати и заводи произвеждат азотни торове, които намират добър прием на международния пазар. Въпреки силната конкуренция през 1968 година страната ни изнесе близо 120 000 тона азотни торове в чисто вещество. А през миналата година изнесохме и редица неорганични соли както в социалистическите, така и в някои капиталистически страни, като Гърция, Англия, Турция, Швейцария, Италия и други.

Важно производство на химическата ни промишленост през последните години станаха препаратите за растителна и животинска защита. България в момента е единственият крупен производител на перорин в социалистическия лагер. Ежегодно тя предоставя за износ около 7 800 тона от този ценен препарат. За доброто му качество свидетелствува и златният медал, който той получи на 24-я международен панаир в Пловдив през миналата година.

Наши медикаменти, приготвени от собствена суровинна база, парфюмерийно-козметични препарати и ефирните етерични масла — розово, лавандулово, ментово и борово, разнасят славата на България по целия свят. Български антибиотици се изнасят в повече от 30 страни. На първо място сме по износ на аналгин и паста за зъби. Много търсен в чужбина е произвежданият в завода за антибиотици в Разград тетрациклин. Български лекарства се купуват и от най-развитите капиталистически страни, които имат модерна фармацевтична промишленост, като Швейцария, ГФР, Франция, Италия и др. За три години обемът на износа на обединение „Фармахим“ се увеличи три пъти. Това, което се изнасяше за цялата 1964 година, днес се изнася само за едно тримесечие.

Единният план за икономическо развитие на страната ни през 1969 година поставя задачата обемът на продукцията на химическата промишленост да нарасне с 22,5 на сто спрямо миналата година. Но нека се помъчим да „разшифроваме“ този процент на напредък, да надникнем в „химическата лаборатория“ на страната и да видим контурите и насоките на развитие на този важен отрасъл. Една само цифра достатъчно красноречиво говори за грамадния ръст на нефтопреработването и нефтохимията у нас. Промишлената продукция през юбилейната година ще се увеличи с 50,7 на сто. С други думи — с местно производство ще бъдат задоволени 70 на сто от потребностите на страната от течни горива. А това е вече доста показателно!

С. ХАРАЛАМБОВ

Консултация по въпроси на държавното обществено осигуряване

ВЪПРОС: Ожених се за втори път през 1952 година. Новата ми съпруга имаше от първия си брак три деца, едно от които остана при съпруга й, а двете дойдоха при мен. С нея придобихме още четири деца. До края на 1968 година получавах месечни добавки в размер на 60 лева. По новия Правилник за прилагане на Указа за насърчаване на раждаемостта децата от първия брак на съпругата ми се считат за I-во, II-ро и III-то, а природените съответно за IV-то, V-то, VI-то и VII-мо.

Как следва в случая да се определят месечните добавки?

Запитва: Сюлейман Руфадов Сюлейманов от ДЗС „Янко Забунов“ — филиал с. Ножарево.

ОТГОВОР: Всички собствени, припознати и осиновени деца на семейството се включват в поредността преди и след навършване на 16-годишна възраст независимо дали се намират или не в семейството и дали се издържат от него.

Следва да се направи пояснение и на обстоятелството, кога доведените и заварени деца над 16-годишна възраст се считат издържани от семейството, за да бъдат включени в поредността на децата при определяне размера на месечните добавки, а именно:

а) децата, редовно учещи в средни учебни заведения до навършване на 20-годишна възраст, а в полувисшите и висшите — до навършване на 25 години. Тази възраст се продължава с толкова време, колкото е траела военната или трудовата служба, или производственият стаж, но най-много до навършване на 27 години;

б) нетрудоспособните деца, без ограничение на възрастта, ако им е определена група инвалидност;

в) децата, посочени в буква „а“ и „б“, които са сключили брак, но продължават да живеят при родителите си и да се издържат от тях поради това, че не получават издръжка от съпрузите си (войници, студенти, в неизвестност, в затвора, в нетрудоспособност) или поради това, че са прекратили брака си с тях;

г) децата от горепосочените букви, когато временно пребиват при свои роднини (дядо, баба, чичо, леля и др.) или временно са отишли в друго населено място във връзка с провеждане на учебни занятия, ако родителите им продължават да се грижат за тях.

Детето на втората Ви съпруга, което е оставено при първия й съпруг, не може да се включи в поредността на децата във Вашето семейство.

При положение, че доведените две деца не попадат в нито един от случаите, посочени в буква „а“, „б“ и „в“, създава се нова поредност само на природените деца. Ако природените Ви деца са под 16-годишна възраст, следва да получавате за тях месечни добавки в размер на 60 лева.

В случая, че някои от доведените деца попадат в разпоредбите на буква „а“, „б“ и „в“, общият размер на месечните добавки ще се увеличи допълнително с по 5 лева.

През 1968 година за 4 деца правилно са Ви изплащали 60 лева, защото годишният Ви доход през 1967 година е бил по 350 лева на член от семейството и сте попадали в първа група по размера на месечните добавки съгласно Временната наредба за изплащането им през 1968 година.

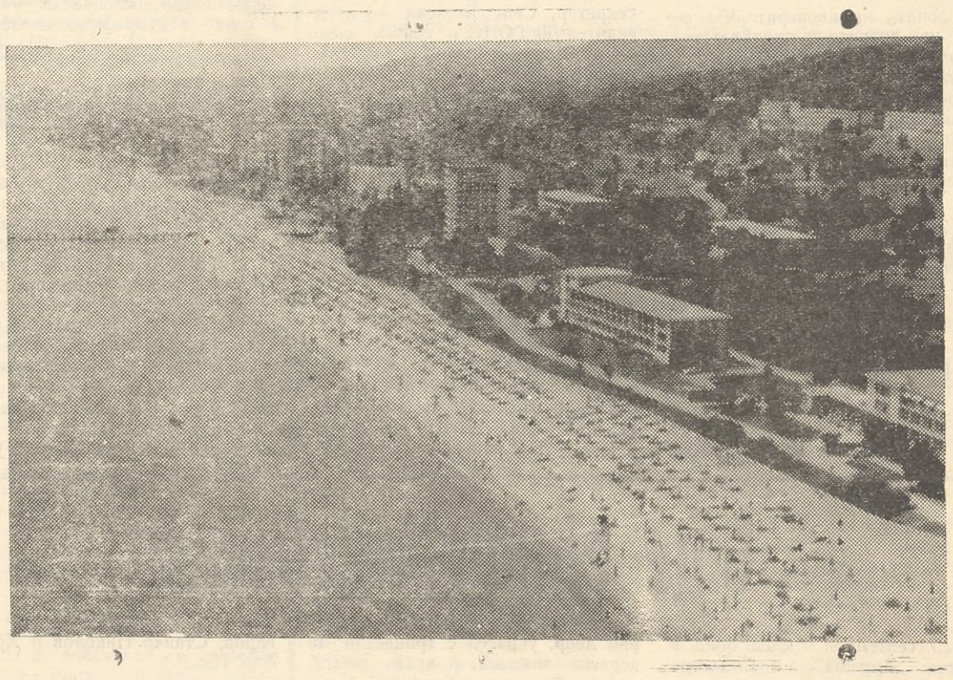
Справка: т. 1 от Временната наредба за изплащане на месечните добавки за деца през 1968 г. (ДВ бр. 30 от 1968 г.) и т. 4, ал. 11 от Окръжно I—3 на ЦСПС за изплащане на месечните добавки за деца след 1. I. 1969 г. (ДВ бр. 32 от 1969 г.)

Николай КРУМОВ,
н-к отдел „ДОО“

Бързо усвояват новата професия

През месец август т. г. в село Алеково бе открит цех към промкомбинат „Камъшит“. В него постъпиха на работа тридесет работнички. Повечето от тях се заеха с новата професия за първи път. И като при всяко ново начало срещнаха известни трудности. Ала не измина и месец от първия работен ден и за новите работници се подеха похвални разговори. „Всички са сръчни, работят с голямо желание и продукцията е доброкачествена“ — отзовава се за тях Калинка Момчева, качествен контрольор на цеха. И от новия цех изплетени дамаджани отиват за износ. Първата поръчка е изпълнена предсрочно. Тези дни се работи над втората, чието изпълнение безспорно ще бъде също така завършено преди срока и висококачествено.

Ст. ПОПОВА

Красиви са нашите черноморски курорти.
НА СНИМКАТА: Изглед от „Златните пясъци“ — Варна.

СРЕД СЛЪНЧОГЛЕДОВИТЕ И ЦАРЕВИЧНИТЕ БЛОКОВЕ

Усилни са септемврийските дни за механизаторите от ДЗС „Янко Забунов“ — филиал Ножарево. Те влагат много старание за качественото прибиране на слънчогледа и царевицата.

Въпреки градушката, която падна в района на стопанството, сега работниците се радват на високи добиви. Вместо по 200 кг декар слънчоглед дава средно по 240 кг зърно бункерно тегло.

Юмер Хюсеинов и Басри Сюлейманов започнаха беритбата и на зрялата царевица. Работата с кукурузокомбайна е спорна. Добивите от царевицата далеч надминават очакваното. Вместо по 400 килограма механизаторите прибират по 700 кг кочани от декар.

При обработката на тази пролет на култура, от сеитбата до прибирането й, участвуват само машини. Затова и надпланови те добиви ще увеличат още повече дохода от нея.

Всички работници са доволни от постигнатото. Най-радостен е ръководителят на филиала Йордан Цанев.

— Ние посрещнахме юбилея с добри производствени успехи — сподели той. — Щастливи сме, че можахме да дадем своя принос за достойната среща на големия ден.

Работата сред блоковете на филиала продължава. Механизаторите обръщат голямо внимание за качественото прибиране на реколтата. Те се стремят да не разпиляват нито зърно, защото знаят, че това е един от сигурните пътища за компенсиране на част от загубите, които лошите климатични условия през тази стопанска година нанесоха на почти всички култури.

Навременното освобождаване на земята, от друга страна, ще даде възможност да се подготви по-добре площите, върху които след седмици ще бъдат засети пшеницата и ечемикът.

Ахмед ДЕМИРОВ

Прославяме твоето велико дело, девети септември

Възторжени манифестации на трудещите се от окръга по случай 25-годишнината на социалистическата революция у нас

Посрещане на делегацията от мелницка област

Млади работнички отправят поздрави към Партията в Силистра.

Дулово

Този изостанал в миналото край, за четвъртвековното си съществуване след победата на социалистическата революция стана неузнаваем. Малкото селце сега се е превърнало в китен град. Победата донесе на дуловчани жилищни блокове и много промишлени предприятия, сред които първия машиностроителен завод. Много училища и детски градини, свободен и радостен труд.

Повече от една година трудовите колективи горяха в пламъка на предюбилейното съревнование и постигнаха нови непознати успе...

Потънал в зеленина, плакати и знамена днес градът ликува. Много хора изпълват улиците и площадите, излезли да манифестират своята любов и преданост към Партията и правителството. Преди двадесет и пет години по главната улица на града преминават победоносните войни на Червената армия. Днес по същата улица минават празничните колони на трудовите колективи.

Преди да започне тържествената манифестация, признателните дуловчани импровизираха посрещането на съветските войни-освободители. След тях в колона премина отряд партизани.

Пред трибуната, където бяха заели места партийните ръководители на града, представители на масови и политически организации, гости от град Фетещ — Социалистическа република Румъния и много изтъкнати производственици, потече потокът на стотиците демонстранти.

Големи успехи манифестираха кооператорите в животновъдството, растениевъдството и другите отрасли, плод на високата механизация в социалистическото ни земеделие.

Тазгодишното тържество бе ярка демонстрация на вярата в партийната политика, на нерушимата вечна дружба с народите на Съветския съюз.

Янко ПАНАЙОТОВ

Нова Черна

Тазгодишната манифестация по случай 25-та годишнина на Деветите септември бе неповторимо вълнителна и празнична. Сред много бройните знамена бяха и двете знамена на Министерството на земеделието и хранителната промишленост, получени за високи добиви от пшеница.

Много макети, живи гълъби, ученици, облечени в различни национални костюми, бяха яркото олицетворение на интернационалните ни чувства и борбата ни за мир и дружба между народите.

Колоната на кооператорите водеха най-добрите в производството, гърдите на много от които бяха украсени с ордени и медали. Понесли пълни кошници с плодове, овощарите с гордост показваха богатството, което родиха градините, а върху подвижна платформа примамваха зрителите пълните щайги с кехлибарено грозде.

За да припомнят от къде сме започнали и по-добре да преценят ваме настоящето, колона от селяни с рала и плугове преминаха по празничната улица..

Тържествената манифестация за ърши с кръшни добруджански хора.

Васил ЙОРДАНОВ

Потъналият в празнична украса град тази сутрин осъмна в необичайна тишина. Няма го познатият шум. По улиците тук-таме се мяркат хора, но всеки бърза, защото след малко ще започне голямата юбилейна манифестация.

Часът е 8,30. От булевард „Г. Димитров“ се стичат празнично облечени граждани. По лицата се чете много радост и усмихнати, хората се поздравяват, честитят си големия празник.

Трудовите колективи са подредени по местата си и готови за тържествената манифестация по случай 25-та годишнина на Деветосептемврийската победа у нас. Официалните лица заемат местата си на трибуната: Ангел Върбанов — първи секретар на ГК на Партията, Иван Йоргов — секретар, Спас Боевски — председател на ГОНС, и всички членове на Бюрото на ГК на БКП, представители на БЗНС, на Комсомола, много ударници в юбилейното съревнование — носители на „Паспорта на победата“ и златната значка, общественици и стари партийни деятели от града.

Първа преминава духовата музика на гимназията, след нея колона от знамена, детските градини, училищата, а в простора се носят тържествени възгласи: „БКП, БКП, БКП“, „Слава на КПСС“, „Да живее Девети септември“, „Ура...“

Край ръководителите на града с много увереност в бъдещето крачат един след друг трудовите колективи на ДИП „Текстилни влакна“, Промишления комбинат,

Тутракан

ТПК „Съединение“, работниците от съобщенията, търговията и др., които в чест на славния юбилей преизпълниха своите планове. В първите редици на манифестиращите са ударниците и носителите на „Паспорта на победата“ и златната значка: Иванка Йорданова, Георги Балков, Димитър Дичев, Васил Ковачев, Златко Драгиев, Иван Якоблиев и др.

Преминават колоните на ТКЗС „Христо Ботев“. Кооператорите имат с какво да се похвалят за големия празник: изпълнен е планът за месото, вълната, кравето мляко, доматите за износ и др. Преминават механизаторите с модерната селскостопанска техника, с която е въоръжено кооперативното стопанство, превръщаща го с всеки изминат ден в крупно селскостопанско предприятие от социалистически тип. В редиците на трудолюбивите кооператори са и носителите на „Паспорта на победата“ Илия Петракиев — шофьор, Иванка Куманова — звеноводка, Мара Крумова — доячка, Стефана Минчева — птицегледачка, Пенчо Костадинов — механизатор, и др.

Повече от два часа вървяха колоните една след друга, докато се зададе моторизираната колона на Авто-мото клуба при ГК на Комсомола, с която завърши възторжената манифестация на трудовите хора от Тутракан. Тя бе ярка демонстрация на сплотеността им около Българската комунистическа партия.

Тодор ДРАГАНОВ

Бюст-паметник на Васил Левски

7 септември 1969 година ще се помни дълго от гражданите на гр. Тутракан. В този ден се проведе юбилейният пленум-сесия, на който наред с отчитането на успехите, постигнати в Тутраканския район през годините на народна власт, на гърдите на 120 души блестяха юбилейни медали „25 години народна власт“.

Около 18 часа всички се отправиха към градинката пред ГНС, където се състоя тържество. Предстоеше откриването на бюст-паметник на Васил Левски. Слово за живота и делото на апостола на свободата произнесе Спас Боевски — председател на ГНС.

Топли думи към гражданството на Тутракан, дошло да присъства на този тържествен момент, от прави др. Георги Кардашев — първи секретар на ОК на БКП, който преряза лентата и обяви бюста-паметник за открит.

НАРОДНА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ — гр. СИЛИСТРА

ДО ГРАДСКИЯ КОМИТЕТ НА БКП

ГРАДСКИ НАРОДЕН СЪВЕТ

Скъпи другари, приятели, братя!

Ние, представителите на трудещите се от гр. Хмелницки, събрани на тържествено събрание, посветено на 25-та годишнина на социалистическата революция в България, изпращаме нашите сърдечни, горещи и братски поздрави на трудещите се от Силистра във връзка със славния юбилей на вашата социалистическа Родина.

Ръка за ръка, овладени от велик порив, народите на Съветския съюз и Народна република България вървят към една цел, името на която е комунизъм.

Нашата дружба, сърдечното единство и стремежите на българския и съветски народи излизат от глъбините на историята, от онези далечни години, когато по градове и села на майка-Русия са странствували южнославянски певци, разказващи на хората за турското иго, за героичната борба на сърби и българи против поробителите.

Тези братски чувства на руския народ към героичния народ на България бяха онази сила, която застави руското правителство през 1877 година да обяви война на Турция, сила, пред която не устоя поробителят, и 500-годишното робство рухна.

Нашите общи усилия бяха борбата за свобода и независимост против царското самодържавие и фашистките поробители. Преди двадесет и пет години за пръв път в своята история народът на България стана завинаги господар на своя край и под ръководството на славната Българска комунистическа партия започна създаването на най-справедливото общество на земята.

Девети септември 1944 година завинаги ще влезе в историята на българския народ като една от най-ярките страници от неговата героична борба за свобода и независимост.

Съвместната борба против фашизма и безкористната взаимопомощ в социалистическото строителство постоянно цементират нашата велика дружба.

Верен на принципа на пролетарския интернационализъм, съветският народ полага всички усилия за по-нататъшното укрепване на нашите братски връзки, радва се на всяко проявление на нашето монолитно единство, когато се касае до оценката на положението в международното комунистическо движение, до нашите действия за мир в целия свят.

Трудещите се на град Хмелницки заедно с целия съветски народ се готвят за велико тържество — стогодишнината от рождението на основателя на Комунистическата партия и първата в света социалистическа държава — Владимир Илич Ленин. И занапред ще работим и живеем по ленински, създавайки прекрасния паметник на Владимир Илич Ленин — зданието на комунизма, великото и достойно въплощение на неговите безсмъртни идеи.

Желаем на Вас, скъпи другари, нови големи успехи в социалистическото строителство.

Да живее вечната и нерушима съветско-българска дружба!

Писмото единодушно е прието от участниците в общоградското тържествено събрание, посветено на 25-та годишнина на социалистическата революция в България.

Поздравителни телеграми, писма и художествени адреси са получени и от редица районни и градски партийни комитети, съвети на депутатите на трудещите се, колхози и совхози от Хмелницка област и от Градския комитет на Комунистическата партия — гр. Хмелницки.

Гости от Социалистическа република Румъния

Свидетели на възторга и голямата радост на трудещите се от Силистренски окръг, по случай 25-годишния юбилей, бяха и представителите на съседния нам окръг Яломица, с център град Слобозия.

На 8 септември, в навечерието на празника, те бяха посрещнати на пристанище Силистра от първия секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, члена на Бюрото на ОК на БКП и председател на ИК на ОНС Димитър Михайлов, секретаря на ОК на БКП Яким Петков, члена на Бюрото на ОК на БКП и председател на ОК на Отечествения фронт Сава Шиваров и от много силистренци. Водач на делегацията е Йон Баде — секретар по икономическите въпроси на ОК на РКП, и членове: Синещияну Раду — първи секретар на ГК на Партията в Кълараш, и Йон Ботан — секретар на ИК на ОНС.

Те присъствуваха при откриването на паметника на първия съветски танк в крайдунавския парк, на деветосептемврийската манифестация на трудещите се в Силистра и на тържествения прием вечерта на Девети септември.

Гостите разгледаха забележителностите на града, посетиха ТКЗС — Айдемир и град Варна. На 11 септември отпътуваха за родината си.

(СТ)

Многохилядeн митинг в Силистра

Открит е паметник-танк на Съветската армия

(Продължение от I стр.)

дители-червеноармейци.

На импровизираната трибуна заеха места членове на Бюрото на ОК на БКП, нашите скъпи гости от Хмелницка област на УССР, пратениците на окръг Яломица от Социалистическа република Румъния, активни бойци против капитализма и фашизма, общественици.

С кратко слово първият секретар на ГК на БКП Станчо Николов откри митинга и даде думата на секретаря на ОК на БКП и председател на Окръжния комитет за българо-съветска дружба Христофор Иванов. В своята реч той говори за небивалия ентусиазъм, с който българският народ посреща своя най-велик празник, за гордостта му от постигнатите успехи през изминалите 25 години, за творческото дръзновение, с което той ще продължи своя път напред към комунизма. Но българският народ никога няма да забрави, че своята свобода той извоюва с помощта на непобедимата Съветска армия, че своите гигантски успехи в строителството на социализма дължи на безкористната братска помощ на съветския народ. Затова вековната му обич към великата съветска страна е така ярка и безгранична.

Вълнуващо слово произнесе и полковникът от запаса, първи секретар на Летичевския районен комитет на Комунистическата партия на Украйна Владимир Прокофиевич Хамардюк, член на гостуващата ни делегация от Хмелницка област. Той е един от първите, които в онези паметни дни на септември 1944 година преминаха границите на България, за да помогнат в успеха на нейните десетилетни борби против капитализма и фашизма. Той изрази своето особено вълнение и задоволство от голямата признателност на българския народ към съветските войни. Сподели радостта ни от големите успехи, които сме постигнали в строителството на социализма и които хмелничани чувствуват като свои успехи. Пожела все така ярко да греят лъчите на дружбата между нашите два народа.

Прерязвайки лентата и обявявайки паметника за открит, първият секретар на ОК на БКП Георги Кардашев изказа още веднъж сърдечни думи на благодарност към Съветския съюз и неговия героичен народ. Той увери съветските другари, че ще пазим българо-съветската дружба така, както ни завеща безсмъртният син на България Георги Димитров, така, както пазим зеницата на очите си.

Безжизнени камъни и един от многото танкове, които воюваха до победния край на Втората световна война. Но от майсторството на скулптора Васил Симидчиев те се превърнаха в светъл символ на дружбата и признателността ни. В неговите основи е вградено посланието на връстниците на свободата от Силистра, което ще бъде вторено след 25 години. Първите венци и свежи цветя, първата почетна стража и кратките надпис „На 8 септември 1944 година в Силистра доблестните войни на Червената армия стъпиха на българска земя. Вашият подвиг и нашата благодарност споят навеки нашата дружба“ изразяват най-ярко чувствата на признателност на силистренци към своите освободители. Този паметник ще бъде за нас светиня.

Митингът завършва с 25 топовни салюта, салют за всяка от 25-те победни години.

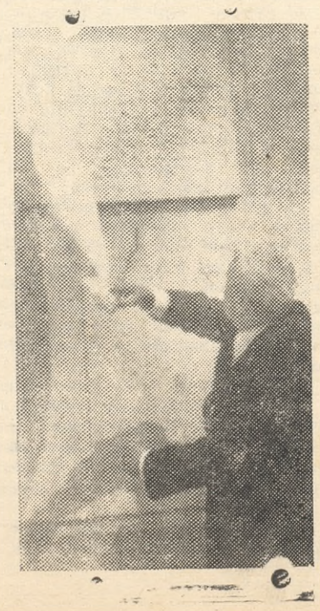
(СТ)

Две славни дати за силистренци

На 7 септември т. г. край стария фашистки затвор в Силистра, превърнат сега в етнографски музей, се състоя паметно тържество. Тук бяха дошли членове на Бюрото на Окръжния комитет на Партията начело с неговия първи секретар Георги Кардашев, активни борци против фашизма и капитализма, граждани. На този ден преди 25-години под ръководството на окръжната партийна организация и Окръжния комитет на Отечествения фронт народът разби фашистката бастилия и дари свободата на 57 политзатворника. За вълнуващите събития, станали на това място, говори Асен Чапкънов, председател на Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма. Той подчерта, че силистренци заедно с плевенци първи в страната разбиват фашистките затвори и освобождават осъдените борци за народни правдини. С едноминутно мълчание беше почетена паметта на загиналите при разбиването на затвора Добра Георгиева, Стойо Алексиев и Антон Антонов.

Паметната плоча, увековечаваща този славен ден в историята на окръжната партийна организация и на революционното движение в нашия окръг, беше открита от Асен Чапкънов. После бяха поднесени венци от Окръжния комитет на Партията и от други институти и организации.

Същия ден беше открита и паметната плоча на основателите на социалдемократическата, партийна организация в Силистра през 1894 година, поставена на сградата на пощата. Слово при откриването ѝ произнесе активният борец против фашизма и капитализма Симеон Жеков. Той припомни на присъствуващите, че началото на Партията в Силистра поставят Васил Нейчев — Пощенеца, Донко Ančев — книжар, и Александър Митанов, учител. Това става през месец май 1894 година. Социалистическото движение в нашия край се заражда едновременно с останалите краища на страната. Сеячи на новите социалистически идеи стават учители, интелектуалци, работници. Силистренската партийна организация може да се гордее със своята 75-годишна история, изпълнена с много забележителни събития. И тук присъствуващите почетоха паметта на първите създатели на партийната организация в Силистра. Венци от свежи цветя окичиха плочата.

Тези две паметни плочи ще напомнят на поколенията за подвига на първите основатели на Силистренската партийна организация и разбиването на фашистки затвор.

Още една придобивка

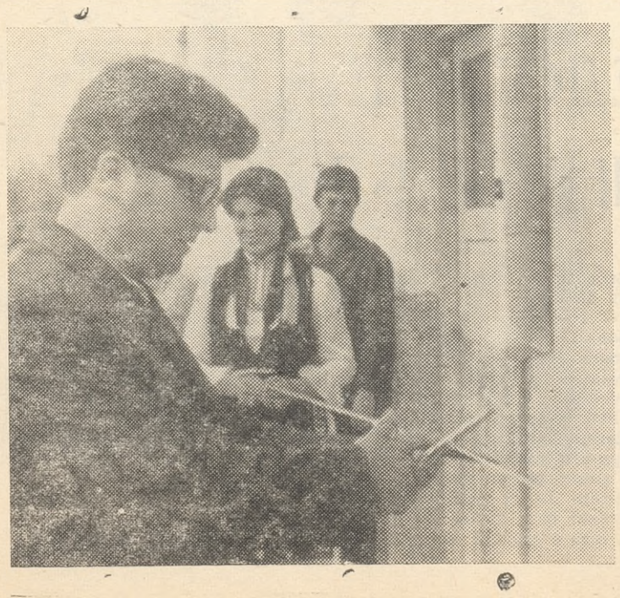
На 7 септември след обяд в квартал „Дружба“ в Силистра тържествените звуци на оркестъра при Образцово читалище „Доростол“ привлякоха вниманието на много жени, деца, мъже. Пред стоеше откриването на новия завод за хляб. В широкия асфалтиран двор, украсен с трицветни и червени знамена, край новата сграда, бяха се събрали не само труженици от ТПК „Мир“, но и гости от другите кооперации, общественици от града. Гости на тържеството бяха и членовете на Бюрото на ОК на БКП Сава Шиваров, Станчо Николов и Христофор Иванов.

Тържеството бе открито от секретаря на ГК на БКП Георги Георгиев, който даде думата на председателя на ТПК „Мир“ Райчо Христов. Той разказа за успехите на тружениците от кооперацията в навечерието на 25-годишнината на социалистическата революция в България и запозна участниците в тържеството с възможностите на новопостроения хлебозавод.

Благодарност за срочния и качествен строеж на сградата отправи към строителите председателят на ОС на ТПК др. Стефан Радев и прочете списъка на наградените с парични награди строители. Първият секретар на ГК на БКП др. Станчо Николов говори за предюбилейните успехи на трудещите се от Силистра, като приветствува тружениците от ТПК „Мир“ и ги поздрави с новата придобивка, преряза лентата пред входа на новата сграда и честити на всички новата придобивка.

Присъствуващите, заедно с домакините разгледаха новата сграда и обзавеждането ѝ, след което на широкия асфалтов двор се изви кръшни хора.

М. ГЕОРГИЕВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 108 (1577) | Вторник, 16 септември 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ОТНОВО НА УЧИЛИЩЕ

НА ДОБЪР ЧАС

СЛЪНЧЕВО септемврийско утро отново превърна просторната и светла сграда на гимназията в Силистра в неспокоен кошер, около който, примамвани от мечтите да надникнат в тайните на знанието, се събираха ученици и ученички, за да изпълнят отново учебните стаи и се поздравят с първия учебен ден.

Около 8 часа в училищния двор под ръководството на преподавателя по физическа култура Любомир Божков всички класове бяха строени и готови за тържественото откриване на новата учебна година. След рапорта заместник-директорът на гимназията Петко Димитров поздрави строените класове и с кратко слово и пожелания към учениците и учителите откри новата учебна година.

От името на ученическия комитет на ДКМС секретарката на дружеството Магдалена Петрова поздрави съучениците си и ги призова на упорита работа в ученето.

От името на Окръжния комитет на БКП и Окръжния народен съвет с приветствено слово към учениците се обърна първият секретар на ОК на БКП Георги Кардашев. Посочвайки, че тази нова учебна година съвпада с двадесет и петата годишнина на най-голямото събитие в историята на нашия народ и решенията на пленума на ЦК на БКП за преустройство на системата на народното обра ование, това, изтъкна той, ни прави горди и ни задължава да вложим сили и умение в борбата за повече и по-трайни знания.

На единадесетокласниците другарят Кардашев пожела сили и бодрост, повече упоритост и вяра в ученето, за да завършат с успех средното си образование и се влеят в редиците на нашата студентска младеж и работническа класа. На деветокласниците, които прекрачват прага на гимназията, той пожела да следват примера на най-добрите и още отсега сплотени и уверени да поставят основите на по-нататъшните си успехи. Посочвайки ролята и мястото на учителя в изпълнението на новите изисквания към училището, другарят Кардашев призова учителския колектив на упорита работа в благородната му дейност.

След тържествената част, в строй, учениците влязоха в класните си стаи.

Иван НИКОЛОВ

Радостен ден в училището по дърводобработване

Отново е празник. Още неотшумели дните от юбилейните тържества, за ученици, преподаватели и майстори-специалисти от Техникума по дърводобработване в Силистра настъпи друг радостен ден — откриването на новата учебна година.

Сред двора цари оживление. Построените ученици са в радостно очакване.

В приветственото си слово директорът Стоян Чилингиров поздрави своите колеги и ученици с първия учебен ден, като им пожела здраве, бодрост и успех в учебно-възпитателната работа. С особено задоволство той изтъкна досегашните положителни резултати през изтеклия период и се спря на задачите, които предстоят. Само след няколко дни техникумът ще има на разположение нова сграда с най-модерно обзаведени учебни работилници.

Скъп гост на това скромно тържество бе др. Станчо Николов — първи секретар на ГК на Партията. С пламенни слова той поздрави учениците и преподавателите с този тържествен ден. След като проследи големите постижения на окръга през изтеклите 25 свободни години, той изтъкна някои перспективни задачи, значителен дял за изпълнението на които се пада и на Техникума по дърводобработване, подготвящ изпълнителски кадри — младата работническа класа.

Накрая звуците на училищния звънец известиха началото на новата учебна година.

Михаил ГАВАЗОВ

Първият ден е празничен

Настъпи новата учебна година. Празнично облечени с бели блузки, с червени или сини връзки, децата от село Калипетрово се отправиха към родното училище. И то ги посрещна в празнична премяна, окичено със знамена и цветя и с лозунга „Добре дошли в родното училище“. Най-радостни са първокласниците, за които първият учебен ден ще остане паметен за цял живот.

Слово произнесе директорът на училището Димитър Касабов. На учителите и учениците той пожела по-пълно усвояване на учебния материал през новата учебна година, която съвпада с две годишнини — 25-годишния юбилей на социалистическата революция в България и 100-годишнината от рождението на Ленин.

Тържеството завърши с литературно-музикална програма.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

С устрем към повече знания

Първият учебен ден! Колко вълнения и радост, и цветя, и усмивки... В двора на у-ще „Кирил и Методий“ — Силистра при иждат деца и звънка гълчава гони надалече тишината. И както винаги, така и сега най-мили са първокласниците. Погледнете ги само! Чантите, мечтаните училищни чанти, натежават в малките ръчици. Първите гергини, рози и карамфили са за първата учителка. А дрешките? Колко са чисти, с бели якички и маншети. Ех, кога най-после ще бие звънчето?!

...Над строените в каре ученици еква фанфарен зов. Дружно „ура“ посреща знамената. Тържеството по случай започването на новата 1969/70 учебна година е открито. В своето поздравление директорът на училището Иван Байчев пожела на всички ползотворна работа. Той прочете две-те грамоти, с които колективът на училището и комитетът на БЧК са наградени за успехи в предюбилейното съревнование. Връчи индивидуални отличия.

Другарката Ганка Андреева — секретар на ГК на БКП, приветствува учениците и учителите с първия учебен ден. Първият учебен ден от 25-годишния ни свободен живот. Тя пожела на всички по-големи постижения за достигане върховете на знанието.

Поздравления от пионери. От комсомолци. В тях напира воля и устрем за усвояване на повече познания. В тях се чувствува уверението, че всички ще бъдат още по-добри ученици, гордост за родното училище.

Започна първият учебен ден. Ден, изпълнен с много трепет и вълнения, с много надежди и вяра.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Оживя училищният двор

Утрото на 15 септември дойде слънчево и топло. Отрано училищният двор в село Окорш се изпълни с веселия глъч на децата. Да присъствуват на откриването на новата учебна година дойдоха и много родители.

След като прие рапорта на пионерите за дейността им през лятната ваканция, директорът на училището Славов произнесе кратко слово. Представителят на отдел „Народна просвета“ към ОНС — Силистра Мехмедов поздрави учители и ученици и им пожела новата учебна година да бъде по-плодотворна от всяка друга. Приветствие поднесе и секретарят на общинския партиен комитет Борис Петров.

От името на дружинния съвет при училището слово произнесе пионерката Дикова. Под ръководството на учителката Станка Велкова бе изнесена литературно-музикална програма. Най-силно впечатление направиха първокласниците със стихотворенията и песничките, които изпълниха.

Когато училищният звънец отново се разнесе, мощно „ура“ за ля двора. Начело със знамето на училището всички се отправиха в радостна възбуда към класните стаи.

Владимир ПОПОВ

Делегацията от Хмелницка област отпътува

Казват, че броените дни минават много бързо. В това се убедихме още веднъж при изпращането на делегацията от Хмелницка област. Нашите побратими дойдоха на 5 септември, участвуваха в тържествата ни по случай 25-годишнината на свободата, запознаха се с окръга и страната, споделиха радостта ни от успехите, които сме постигнали през този славен четвърт век, спечелиха много нови приятели.

На 13 септември те бяха изпратени така, както се изпращат най-близки хора. В Айдемир и Ситово, Зафирово и Тутракан се налагаше колите да спират. Пионери и кооператори бяха образували шпалир. Те приветствуваха и поднасяха цветя, разговаряха сърдечно и канеха гостите отново да дойдат при нас. А на разклона край с. Цар Самуил беше истински празник — музика, хора, песни. Последни думи на сърдечна топлота и отново на път.

На гара Русе скъпите гости бяха изпратени от членове на Бюрото на ОК на БКП начело с първия секретар Георги Кардашев и други общественици. Изказани бяха много пожелания за още по-голямо укрепване и разширяване на дружеските връзки между Хмелницка област и Силистренски окръг. И това няма да остане само пожелание. До нови срещи, приятели!

(СТ)

Стоманен щит на революцията

Снощи в салона на Драматичния театър в Силистра се стекоха много трудещи се, за да присъствуват на тържественото общоградско събрание по случай 25-годишнината от създаването на органите на МВР. Тържеството беше организирано от ГК на БКП, ГОНС, ГК на ДКМС, партийното и служебното ръководство на Окръжното управление на МВР. В деловия президиум бяха членове на Бюрото на Окръжния комитет на Партията, начело с неговия първи секретар Георги Кардашев, първи създатели на органите на МВР в окръга, дългогодишни служители, общественици.

Тържеството откри и ръководи другарят Станчо Николов, член на Бюрото на ОК на БКП и първи секретар на Градския партиен комитет. Доклад за 25-годишнината от създаването на органите на МВР, прочете подполковник Руси Славов, началник на Окръжното управление на МВР. Той подчерта, че органите на МВР са стоманен щит на революцията, предани борци за делото на Партията. Създадени още на втория ден на свободата, органите на МВР — Държавната сигурност, Народната милиция и Противопожарната охрана — извървяха труден и славен път. Те натрупаха през изминалите 25 години богат опит, овладяха по-съвършени форми и методи на борба с враговете, престъпниците и рушителите на обществения ред и социалистическата законност.

Пламенно приветствие към органите на МВР в нашия окръг отправи секретарят на Окръжния комитет на БКП Калин Димитров. Той ги поздрави от името на Бюрото на ОК на Партията и им пожела нови, още по-големи успехи в тяхната високоблагородна и патриотична професия.

Събранието изпрати поздравителна телеграма до ЦК на БКП.

Самодейци изпълниха богата програма.

Безкондукторно движение в Силистра

По решение на Бюрото на ГК на БКП и на ИК на ГОНС от 15 септември се въвежда безкондукторното движение в Силистра. То представлява една по-висша форма на обслужване на пътниците от автомобилния транспорт, има значително обществено и икономическо значение и освен това е израз на доверие към трудещите се от нашия град мерило за високата им култура и поведение.

В основата на това решение стои правилното възпитание на трудещите се по опазването и използуването на обществените превозни средства и получаването на по-голяма ефективност от обществения автомобилен транспорт. Преди да бъде въведено, бяха направени редица проучвания в съседните окръзи, отпечатаха се и се разпространиха нагледни материали. С търговските организации в Силистра, Айдемир и Калипетрово са уточнени и вече работят пунктове за продажба на билети за безкондукторно движение. В колите са монтирани перфоратори, съобразени с нуждите за бързо перфориране на билетите. С помощта на народните съвети в Силистра, Айдемир и Калипетрово се направиха нови разписания, уточниха се спирките и се поставиха нови табели. Проведоха се и курсове за обучаване на шофьорите и билетопроверителите.

Съобразявайки се с факта, че в близкото бъдеще ще бъдат пуснати нови обиколни линии в града, с което ще се удължат вътрешните линии, стойността на билетите става четири стотинки. Премахват се билетите от 3 и 6 стотинки, което значително облекчава бързината на обслужването, слизането и качването на пътниците. А това осигурява спазването графика на движението.

Въвеждането на безкондукторното движение е една решителна стъпка за обезпечаването на гражданите с редовен, точен и при висока култура на обслужването пътнически автомобилен транспорт.

Н. САРАФОВ

КОМУНИСТИ ОТ ЮБИЛЕЙНИЯ НАБОР

В Деня на свободата на заседание на Бюрото на ГК на Партията в град Тутракан бяха утвърдени за членове на БКП първата група комунисти от юбилейния набор. Доскорошните комсомолци изявиха своето желание да станат партийни членове, за да могат да се отдадат всецяло на великото комунистическо дело.

Между четиринадесетте млади комунисти от набора в чест на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас са комсомолският секретар при РТС Петър Патрашков, носител на значката „Отличник“ на Министерството на земеделието и хранителната промишленост, Димитър Илиев, животновъден бригадир в село Царев дол, Иван Димитров, секретар на комсомолското дружество при Пристанището, Васил Змеев, стругар в промкомбинат „Трансмариска“. Всички новоприети членове на Партията на българските комунисти са горди, че встъпиха в партийните редици, когато Родината ни честваше своя славен четвъртвековен юбилей на Деветосептемврийската социалистическа революция.

Всички те са много добри производственици, пример за останалите работници в предприятията. Досегашни активни комсомолци.

В най-светлия за нашия народ ден в Тутраканската градска партийна организация беше поставено началото на приемането на нови комунисти от юбилейния набор в Партията. Това ще продължи до края на тази година.

По решение на Бюрото на Градския партиен комитет младите комунисти ще получат своите партийни билети на някое историческо място, извън нашия окръг.

Вергил РУСЕВ

Един от най-дейните рационализатори в завод „Хром“ — Силистра е стругарят Урал Джафров. Досега са внедрени три негови рационализаторски предложения. Той е завоювал и званието „Най-добър в професията“.

БИЕМ ТРЕВОГА

Докога ще се чака?

Селскостопанските труженици са отново пред голямо напрежение. Прибирането на реколтата от пролетните култури и подготовката за сеитбата се изпълняват трудно. Това налага ръководствата на стопанствата да преразгледат набелязаните досега мерки и енергично да преодолеят изоставането.

Много сериозно и тревожно е положението с подготовката на сеитбените площи. Действително засушаването създава големи затруднения, но срокът за сеитбата наближава. Към 20 септември окръгът трябва да има минимум 420 000 дка подготвени площи, за да се осигури срочна и качествена сеитба. Към 12 септември са изорани 165 300 декара. От проверките, които бяха направени в стопанства, се оказа, че само малка част от тях са напълно готови. Това поставя стопанствата в още по-неблагоприятно положение.

За отделни кооперативи картината е още по-тревожна. ТКЗС — Алфатар към 12. IX има подготвени едва 2 500 дка при план за сеитба 24 500 дка, ТКЗС — Бабук — 2 800 при план 18 500 дка, Добротица — 4 500 при план 17 500 дка и т. н. Не по-добро е положението и в ТКЗС — Паисиево, Сребърна, Сокол и др. В много стопанства не са изорани още всички места на фасула, които са освободени през август. Таки ва случаи са констатирани в Средище, Чернолик, Сребърна, Паисиево и др.

Тревожи и закъсняването на подготовката на слънчогледовите площи, въпреки че голяма част от тях са освободени преди 8-10 дни. Така например ТКЗС — Ситово, Добротица и Тутракан прибраха навреме слънчогледа, но все още цели блокове стоят непочистени. Не се изпълняват дадените препоръки, според които веднага след събиране на питите трябва да се валира, за да се натрошат стеблата, а там, където площите са силно заплевени, след валирането да се дисковат перпендикулярно и след 2-3 дни да се събират със стеблосъбирачи и изгорят. Всички опити, които се правят от стопанствата за насичане и заораване на стеблата при тези трудни условия за оран, са безуспешни.

Въпросът с подготовката на почвата трябва да се реши много бързо. Необходимо е част от беларусите да бъдат освободени от транспорт, като вместо тях се използуват камионите при една подобра организация на работата. Ако се разчита, че само тежките машини ще подготвят площите, въпросът не ще бъде решен, тъй като част от тях са заети в силажните ями и засега са съвсем недостатъчни. На окръжното съвещание, което се проведе неотдавна във връзка със сеитбата, бе дадено указание подготовката на почвата да става с всички налични средства, но да не се допуска оран на буци и да не се изчаква дъжд. На практика това не става. На много места се оре лошо и след това се губи много време за допълнителна обработка. Усло вията налагат част от площите да се дисковат с дисков плуг, до като се създаде равномерен орен слой от 12-15 см.

Необходима е бърза мобилизация на силите за окончателното прибиране на слънчогледа. Стопанства като Дулово, Межден, Окорш, Кайнарджа, Средище, Чернолик и др. изостават и ако не вземат мерки, няма да могат навреме да започнат прибирането на царевицата, а това ще даде отрицателно отражение за цялата кампания.

Напрежението е голямо. Трябва да се прибират цвеклото, тютюнът, царевицата и другите култури. Това изисква мобилизация на всички сили, стегната организация, степенуване на задачите и оперативно стопанско ръководство.

Международна информация

„Ние имаме достатъчно сили и възможности да въведем ред в нашата република“

РЕЧ НА ЩЕФАН САДОВСКИ

ПРАГА, 15 септември (БТА) — Сегашното ръководство на партията и държавата никога вече няма да позволи на когото и да било да постави под заплаха спокойствието и живота на нашите граждани — е заявил първият секретар на ЦК на Словашката комунистическа партия Щефан Садовски на вчерашния митинг в стария миньорски град Елшава (Източна Словакия), свикан по случай празника на миньорите.

Според съобщение на ЧТК, за честването на празника вчера там са пристигнали и други пред ставители на словашките партийни и държавни органи.

„Както и в последните дни на август тази година, ние ще вземем решителни мерки — ако се наложи — против всички нарушители на реда — уверил Садовски участвуващите в митинга. — Ние имаме достатъчно сили и възможности да въведем ред в нашата република“.

Той изтъкнал, че постепенно, наред с установяването на политическо спокойствие ще бъдат разрешени и икономическите проблеми.

Първият секретар на ЦК на Словашката компартия съобщил, че в близките седмици ще се свикат пленуми на ЦК на Словашката и на Чешката компартия.

„На тези пленуми — посочил той — ще бъдат взети мерки партията и държавното ръководство да се очистят от всички онези, които позоряха партията, които подкрепяха антикомунистическите и антисъветските елементи. Те зи елементи използуваха всяка възможност, за да чернят всички, които милеят за нашата република. Но ние имаме достатъчно сили да пресечем решително всякакви опити да се подкопаят устоите на републиката“.

Стачната вълна в Цейлон

ЛОНДОН, 15 септември (БТА) — Както съобщават осведомителните агенции от Коломбо, столицата на Цейлон, правителството е отменило извънредното положение, въведено в събота вечерта поради стачната вълна, заляла страната през последната седмица. Представител на правителството заяви, че решението за извънредно положение, с което бяха обявени за незаконни всички стачки и бе наредено на армията да заеме ключовите електроцентрали и бензиностанции, е било взето поради сериозното положение в електроснабдяването и петролоснабдяването. Поради стачка та на повече от 10 000 работници в района на столицата и други градове бе прекъснато електрическото и преустановено снабдяването с петрол.

Целта на отменянето на извънредното положение е да се намали напрежението в страната и да се стигне до преговори между ръководството на профсъюзите на работниците от петролоснабдяването и правителството. Работниците от електроснабдяването се завърнали на работа, след като получили известни гаранции от страна на правителството, обаче работниците от риболовната и други важни отрасли на цейлонската промишленост продължават да стачкуват. Снабдяването с петрол все още става с помощта на войниците, които заеха в съботата бензиностанциите.

Пред 100-годишнината от рождението на В. Ил. Ленин

СПОМЕНИ ЗА ЛЕНИН

Два пъти в седмицата пристигаше поща. Кореспонденцията беше голяма.

Пристигаха писма и книги от Русия. Анна Илинична пишеше подробно за всичко, пишеха от Петербург... Получавахме писма от далечните места за заточения — Мартов пишеше от Туруханск, Потресов — от Орлово, Вятска губерния. Но преди всичко писмата бяха от другарите, разпръснати по съседните села. Те съобщаваха за всичко — руски новини, планове за бъдещето, за новите течения, за философията. Пишеха си и по шахматни въпроси, особено с Лепешински. Играеха на шах чрез писма...

Те не само си кореспондираха, а понякога, макар и не твърде често, се виждаха...

В общи линии, заточението не премина лошо. Това бяха години на сериозно учение. С приближаването на края на заточението, Владимир Илич все повече се замисляше за предстоящата работа. Новините, които пристигаха от Русия, бяха оскъдни: „Икономизмът" там нарастваше и укрепваше, практически партия не съществуваше, в Русия нямаше печатница, опитът да се организира издателство чрез БУНД не успя. А между другото, да се ограничава с писането на популярни брошури и да не се изказва по основните въпроси за воденето на работата, беше невъзможно. В работата цареше голямо безредие, постоянните арести, възпрепятствуваха всяка приемственост, хората стигнаха до „кредото", до идеите на „Работническа мисъл", поместващи кореспонденциите на един работник, широко пропагандирани от „икономистите": „На нас, работниците, не ни трябват никакви марксовци и енгелсовци..."

Л. Толстой пише, че пътуващият през първата половина на пътя мисли за онова, което е оставил, а през втората — за това, което предстои. Така е и на заточение. Първоначално повече се прави равносметка на миналото. През втората половина повече се мисли за това, което предстои. Владимир Илич все по-напрегнато мислеше какво трябва да се направи, за да изведе партията от състоянието, в което е изпаднала, какво трябва да се направи, за да тръгне работата по истинския път, за да се осигури правилно социалдемократическо ръководство. С какво да се започне? През последната година от заточението у Владимир Илич се зароди онзи организационен план, който той по-късно развиваше в „Искра", в брошурата „Какво да се прави?" и в „Писмо до другаря". Трябваше да се започне с издаването на общоруски вестник, и то зад граница, да се свърже колкото се може по-тясно с руското дело, с руските организации, да се организира колкото се може по-добре транспортът. Владимир Илич започна да не спи, отслабна много. През безсънните нощи той обмисляше плана си във всичките му подробности, обсъждаше го с Кржижановски, с мен, пишеше за него в кореспонденцията си с Мартов и Потресов, уговаряше се с тях за пътуване зад граница. Колкото повече времето минаваше, толкова по-силно нетърпение обхващаше Владимир Илич и с толкова по-голямо желание се заглавяше за работа...

През февруари 1900 година, когато свърши срокът на заточение то на Владимир Илич, ние тръгнахме за Русия...

Два дни Владимир Илич прекара в Уфа (аз трябваше още една година да бъда на заточение) и като поговори с хората и представи мен и мама на другарите, замина, за да се установи по-близо до Петербург.

Владимир Илич се настани в Псков, където по-късно живяхме и Потресов и Л. Н. Радченко с децата...

При престоя си в Псков Владимир Илич усърдно изплиташе нишките на организациите, които трябваше да свържат тясно бъдещия задграничен общоруски вестник с Русия, с руското дело. Преди да отпътува за чужбина, Владимир Илич дойде при мен в Уфа да се сбогува. Той ми разказа за това, което е успял да свърши през този период, разказа ми за хората, с които е имал случай да се среща. Разбира се, по случай пристигането на Владимир Илич бяха проведени редица събрания. Спомням си как кипна Владимир Илич, когато се изясни, че Леонович, който се считаше за народоволец, не познава дори по име групата „Освобождение на труда": „Как може един революционер да не знае това, нима може той съзнателно да избере партията, с която ще работи, ако не знае, ако не изучи онова, което е писала групата „Освобождение на труда"...

Той ми пишеше от чужбина предимно в книжки, които изпращаше до различни стопански деятели. Работата с вестника не вървеше така бързо, както желаеше Владимир Илич; трудно беше да се споразумее с Плеханов и писмата на Владимир Илич от чужбина бяха кратки, невесели. Те завършваха: „Ще ти разкажа, когато дойдеш", „За конфликта с Плеханов записах подробно за теб".

Едва дочаках края на заточението, а и от дълго време нямаше писма от Владимир Илич.

Ние заминахме с мама за Москва: при Мария Александровна — майката на Владимир Илич. Тогава тя беше сама в Москва: Мария Илинична беше в затвора, а Анна Илинична се намираше в чужбина.

Обичах много Мария Александровна — тя беше винаги така отзивчива и внимателна. Владимир Илич обичаше горещо майка си. „Тя има извънредно силна воля" — ми казваше той.

Владимир Илич беше наследил огромната воля на майка си, беше наследил и нейната отзивчивост, вниманието към хората. Много мъка беше изпитала Мария Александровна: екзекуцията на най-големия си син, смъртта на дъщеря си Олга, безкрайните арести на другите си деца.

Когато Владимир Илич заболява през 1895 година — тя пристига незабавно и се грижи за него, сама му приготвя храна; когато го арестуват — тя е отново на пост, с часове седи в полутъмната приемна на дома за предварителен арест, ходи на свиждане, носи продукти и само главата ѝ трепери едва-едва.

Обещах ѝ да пазя Владимир Илич, но не го опазих...

Отведох майка си от Москва в Петербург, настаних я там и заминах за чужбина...

Надежда КРУПСКАЯ
Агенция „Новости"

Димо Хаджидимов

(По случай 45 години от смъртта му)

Между нашите революционни дейци Димо Хаджидимов заема особено място. В него най-ярко се съчетава борецът-патриот за освобождаването на намиращата се тогава още под османско робство Македония с борца за социална правда — за освобождаването на целия български народ от капиталистическия гнет и експлоатацията.

Роден през 1873 година в с. Горни броди, Серско, той израства в революционна семейна среда. Баща му бил изтъкнат възрожденски деятел; чичо му прекарал осем години на заточение за противофанариотска дейност; братята му — Георги и Атанас, лежали в солунския затвор за своята народополезна деятелност, а зет му — Георги Зембюлев, водел чета по Балкана.

Завършил педагогическо училище в Кюстендил, той за известно време учителствува в Дупница, сега Станке Димитров. А след това следва право в Софийския университет. През цялото това време той усилено чете революционна марксическа литература и започва да навлиза в политическия живот. Дебютът му е словото, произнесено на 19 октомври 1899 година в Дупница на тържеството в памет на геройски загиналата в Куманово българска учителка Екатерина Симитчиева. Очертал зверския лик на османския режим, той посочва като единствен изход революционната борба срещу всички потисници на Македония и се обръща към дупничани с призива „като братя по кръв" да подкрепят тая борба. За проявена социалистическа дейност той е изключен от университета.

Завърнал се наново в Дупница като учител, Хаджидимов е наскоро уволнен за участието му в стачката на местните учители, един от инициаторите на която е той, срещу общинската управа, забавила изплащането на заплатите им с месеци. Той се премества в Ломе — град, твърде далечен за него, поради което го напуска и се настанява окончателно в София. От тези години започва особено бързо да се разгръща неговата обществена и политическа работа.

Сега той пише ред статии в кюстендилския в. „Изгрев" и печата последователно брошурите „Македонското освободително дело", „Македонският въпрос", „Македонският въпрос и учителят" и изнася много беседи. Във всички тях той се опълчва срещу домогванията на разните империалистически и монархически среди в Македония и изтъква, че освобождаването ѝ трябва да бъде дело на народа.

Много начетен и разкриващ редки данни на творчески работник, Хаджидимов гледа на себе си преди всичко като на практик. И практическата му дейност започва още от Дупница — от тамошното македонско дружество. Оттук са и връзките му с Яне Сандански — връзки, които особено спомагат за оформянето на Сандански като прогресивен революционер. От началото на 1903 година той взема оръжието и навлиза в четническото движение. Заедно с Гоце Делчев, Яворов, Сандански, Хр. Чернопеев и други той се движи из Серския революционен окръг и участвува във всички по-големи акции и сблъсквания с турците. Той е и в групата, която отива да се срещне с идващия от Солун Гоце Делчев в с. Баница, Серско, където пред очите му пада вождът на македонската революция Делчев.

На общия Рилски конгрес през 1905 г. Хаджидимов е избран единодушно за редактор на органа на Вътрешната македоно-одринска революционна организация „Революционен лист". На тоя пост той разработва положенията, които по-сетне се оказват най-правилните и които отстоява левицата в организацията. А след Първата световна война, когато македонското движение е разгромено и покрусено, той заедно с Гоче Петров и други деятели успява да го укрепне и да го постави на още по-прогресивни позиции. Пръв стига до извода, че новите условия македонското движение вече не може да се развива изолирано от другите революционни движения на Балканите и в света. Наложителна е нова ориентация. И тая ориентация скоро намира израз в историческия Майски манифест, според който борбата на организацията се насочва по общия път на другите прогресивни сили в света, които виждат опора във великия Съветски съюз.

След това идва дейността на Хаджидимов против установената в страната военно-фашистка диктатура. Като народен представител той смело разобличава от трибуната на Народното събрание дейността на Цанков и хората около него, установили в страната кървав режим, и предрича утрешната победа на работническата класа. Паметна е неговата реч в защита на Съветския съюз и Октомврийската социалистическа революция. „Руският народ е един велик народ — казва той, — който извършва велико дело в собствената си земя и който носи знамето на освобождението на всички поробени и угнетени народи на Балканския полуостров и по целия свят. За тая Съветска Русия аз съм готов да се боря и да сложа главата си". Така и става.

На 13 септември 1924 година той е прострелян на улиците на София от убиец, изпратен от същите реакционни монархо-фашистки среди, които напусто се силеха да обезглавят всички демократични антифашистки сили и Българската комунистическа партия.

Б. ЯНОВСКИ

Ленински петъци

Отскоро общинският партиен комитет в село Калипетрово прилага нова и интересна форма на пропагандистка дейност сред кооператорите. Той въведе по примера на опита на Комунистическата партия на Съветския съюз и на някои партийни организации в нашата страна „Ленински петъци".

Сега всеки първи петък от месеца партийният актив от общината се среща с кооператорите по работните им места. През месец август се изнесоха беседи за значението на Третото съвещание на комунистическите и работническите партии в Москва. В първия петък от месец септември пред трудещите се се изнесоха беседи и лекции за постиженията на страната, окръга и общината в годините на народната власт. През октомври партийният актив ще говори пред жителите на селото за живота и дейността на Владимир Илич Ленин.

Общинският партиен комитет осигурява необходимите лекции и нагледни материали. С откриването на партийния кабинет на обществени начала лекторите ще получават още по-квалифицирана помощ и подкрепа в своята благородна работа.

Първите „Ленински петъци" се посрещнаха много добре.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Младият работник Васил Стоичев от ДИП „Липа" е активен производственик. Той е завоювал високото звание „Ударник". Взема дейно участие и в работата на физкултурния колектив при предприятието.

На юбилейните тържества в окръга, посветени на 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас, присъствува и другарят Пеко Таков, кандидат-член на Политбюро на ЦК на БКП и министър на вътрешната търговия.

НА СНИМКАТА: Другарят Таков произнася реч на тържественния пленум на Окръжния и Градския комитет на Партията, на Окръжния и Градския комитет на Отечествения фронт и на сесията на Окръжния и Градския народен съвет в Силистра.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Стожерът на староселската партийна организация

Бай Кольо — Коленцето, така го знаят и наричат староселци. Може би малката фигура на Никола Ангелов е дала повод за това. Може би любовта и уважението на хората от селото към този дребен на ръст, но стар и деен комунист са основание така да го назовават.

Отрано почувствувало недоимъка и глада, семейството му е постоянно преследвано от румънската полиция в селото. Майка му умира и бащата заедно с децата преминава в старите предели на България. Установява се да живее в село Юпер, Разградски окръг. Но и там участта му е нерадостна. Чиракува в селската обущарница. Приятели и другари го отвеждат на събрание на комунистите във влажното мазе на обущарницата. Така той под влияние на своя майстор Кирил Йорданов се увлича по комунистическите идеи. Едва 14-годишен, се запознава със своя съселянин Алекси Кюранов, активен деец на Партията в Русе.

Не без вълнение бай Кольо говори за първия рожден ден на староселската партийна организация. Тя се основава на 11 септември 1944 година. Само два дни след изгрева на свободата. Под ръководството на учителите Петър Томов и Иван Димитров партийната организация заживява пълнокръвно. Деен член на Партията е и бай Кольо.

От този момент староселци поемат неговата комунистическа дейност. Но тя започва много порано. Той е разпръсквал десетки позиви на Партията. Запознава се с комунистите Стоян Комитата, сега пенсионер в Русе, с бившия директор на Русенския завод за захар Цани Цанев. Ала полицията е вече по стъпките им. Заедно с Цани Цанев, Стоян Комитата и Стефан Петров от Русе попадат в участъка на полицията в Сливо поле. Няколко дена продължават инквизициите и разпитът. Голите им тела се гърчат в ръцете на кръвопийците. С упори тото си мълчание се спасяват от полицейските лапи.

За да се отърве от полицията, смелият комунист се преселва в гр. Русе. Там живее четири години. Но и тук като верен войник на Партията той е отново на своя боен пост. Продължава обущарския занаят и с адвоката Минчо Карайванов развиват трескава комунистическа дейност.

В родното си село се завръща през 1940 година. После участвува като войник от 5-и пехотен полк във войната за разгрома на фашистка Германия. Воюва в Югославия. Сетне изнася на плещите си укрепването на народната власт в Старо село и основаването на кооперативното стопанство. Известно време е партиен секретар-бригадир в кооператива, служител в потребителната кооперация...

В първите години след народната победа комунистите често се прибираха след полунощ по домовете си. Решаваха важни въпроси. Действуваха, убеждаваха хората, учеха ги.

Бай Кольо е попрехвърлил вече петдесетте години. Винаги вни мателен и учтив към съселяните си. С голямо желание посрещна 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас и 25 години от създаването на партийната организация в селото.

Често си спомня за миналото и дълго разказва за нерадостния живот на трудовите хора тогава. Желан събеседник за по-младите комунисти в Старо село.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

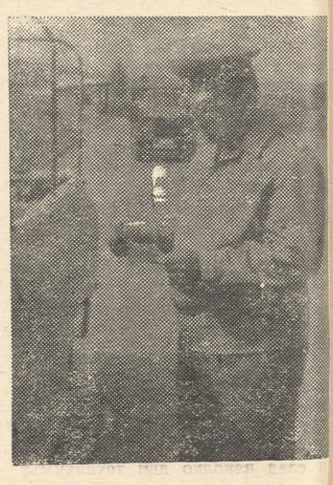
ДНИ И НОЩИ НА ПЪТ

Своята служба в органите на Народната милиция майор Йордан Райков започна в 1945 година. От десетина години насам е автоконтрольор в Районното управление на МВР в Тутракан.

Той е дни и нощи по пътищата. В дъжд в сняг и пек е на своя пост. Изпълнява своя служебен дълг. Винаги се стреми да е полезен на хората, да им помага. Много често е със своите колеги в предприятията и кооперативните стопанства в района, за да предупредят водачите на моторни превозни средства да обърнат внимание на изправността на поверените им машини. Той е и сред техническите работници в ремонтните работилници на ТКЗС и предприятията, в сервизите. Настоява да се полагат по-големи грижи при ремонта и обслужването на транспортните средства. Изисква, нарежда, настоява. Защото от собствен опит знае, че от предварителната проверка и контрола зависи безопасността на движението по улиците и пътищата на окръга, предотвратява евентуалните грешки, които биха довели до катастрофи и похабяване на техниката.

Годините не са пречка майор Райков да е все така енергичен, внимателен, скромен и услужлив. Той е готов всякога да окаже помощ на своите по-млади колеги в службата. Винаги изпълнява поставените задачи. Своите знания и дългогодишния опит предава ежедневно на останалите служители по КАТ в Тутраканското районно управление на МВР. Съветва, помага.

Независимо от това, че вече е попрехвърлил годините, в сърцето му кипи младежки жар и ентусиазъм. Като че ли току-що започва трудовият му ден в органите на МВР.

Майор Никола АТАНАСОВ

1800 години Силистра

СИЛИСТРА И СИЛИСТРЕНСКО ПРЕДИ ОСВОБОЖДЕНИЕТО

Днешният окръжен град Силистра, център на богата околност и средище на край с трудолюбиво и напредничаво население, и в миналото е бил един голям административен и стопански център. Като оставим настрана ролята на този град като средище на санджак и еялет, в настоящата статия ще се спрем накратко на град Силистра като център на каза (околия) в годините преди Освобождението. Впрочем тази околия е била далеч по-голяма и от днешния Силистрански окръг.

Силистренската каза е била твърде обширна по пространство. Подобно на няколко кази на големи градове на Балканския полуостров като например София, Филибе (Пловдив), Едирне (Одрин), Манастир (Битоля), Селяник (Солун) и др. казата на гр. Силистра е стигала до размери, надминаващи днешни два окръга. Границите ѝ са били строго определени почти през цялото времетраене на османското владичество. На север казата е граничела с р. Дунав. На изток границата на Силистренска каза е напускала река Дунав при паланката Расова, вървяла е в югоизточна посока в направление към Черно море до към село Байрамдере (днес в Северна Добруджа), откъдето завивала рязко на югозапад и с малки криволичения достигала до с. Реджебкьой (днешното Дряновец), Толбухински окръг. От това място границата завивала на юг и при с. Карапелит, Толбухинско, вземала посока на югозапад. При с. Бурхалар (с. Радан войвода, Варненски окръг) границата се изменяла по посока на северозапад и с лъкатушене стигала близо до Кеманлар (дн. гр. Исперих). Оттук тя рязко се отправяла на север, почти в права посока и достигала р. Дунав, западно от с. Гарван.

Цялото това пространство на казата се равнява на почти целия днешен Силистрански окръг (без селата, разположени около гр. Тутракан) и на около една трета от днешния Толбухински окръг.

Известна територия от днешна Северна Добруджа, разположена между р. Дунав и днешната българо-румънска граница, принадлежала също към Силистра. Към Силистра се числели административно и няколко села от Шуменски и Разградски окръг (селата Браничево, Загориче, Гусла, Средковец, Тодорово, Делчево и др.). Общо в казата е имало един град—Силистра, 229 села и 5 махали. Най-многолюден е бил градът—наброявал е 850 къщи мюсюлмани и 550 къщи немюсюлмани. Селата рядко надминавали 100 къщи и това са били предимно села с български население: с. Алмали (понастоящем в Румъния) — 200 къщи; с. Адакьой (сега Остров, Румъния)—277 къщи; с. Бабук—100 къщи; с. Калопетра (днешното Калипетрово) — 200 къщи; с. Айдемир — 158 къщи; с. Малка Кайнарджа (Кайнарджа) — 100 къщи; с. Попкьой (Попина) — 150 къщи. От селата с турско население имат повече от 100 къщи единствено селата: Рахман-Ашиклар — 210 къщи; Топчилар—118 къщи; Килли Кадъ—126 къщи и Байрамдере — 330 къщи. Останалите селища имат средно по 40-50 къщи всяко едно. Срещали се села и с по-малко от 10 къщи, а някои наброяват дори по 5 къщи. Махалите се състоят по 15-20 къщи поотделно.

Интересни са някои статистически данни за гр. Силистра преди Освобождението. 850-те къщи на мюсюлманите-турци в града може ли да дадат на войската години 1 892 мъже, докато 550-те къщи на немюсюлманите-българи трябвало да плащат военен данък, наречен бедел-и-аскери, т. е. военен откуп ежегодно в размер от 26 162 гроша, считано за 1 325 пълновъзрастни мъже, които в замяна на това се освобождавали от военна служба. Немюсюлманите в града плащали и 124 010 гроша вергия, а десятъкът, събиран от цялото население на гр. Силистра, възлизал на стойност 232 012 гроша.

Населението на Силистра е препитавало и следния едър и дребен добитък: коне (яздитни)—215 кобили — (графата непопълнена); говеда (впрегатни)—42; говеда (дойни), т. е. крави—571; биволи (впрегатни) — (графата непопълнена); биволи (дойни, т. е. биволици) — 136; овце—961; кози—163; магарета —17; свине—(графата непопълнена); общо броят на добитъка в града бил 21 060 глави. Липсата на свине в града би могла да се обясни с наличието на многото джамии в Силистра: мохамеданите—турци не позволявали в никой случай влизането на свине в джамия — за тях това било най-голямото кощунство от гледна точка на религията.

Тези данни за селищата от Силистренската каза са извлечени от салнамето (годишника) на Туна (т. е. Дунавския) вилает, отнасящо се за 1290 година (1873—1874 г. по нашето летоброене). Османската империя в годините преди Освобождението по подражанието на модерните държави от онова време започнала да издава годишници както за цялата империя, така и за отделни административни единици. Дунавският вилает като най-близък до Европа и най-напреднал в икономическо отношение бил първият, в който турците започнали ежегодно да издават статистически сведения. Но докато в няколко салнамета са публикувани само общи данни за вилаета, то в салнамето от 1873-1874 г. са публикувани статистически данни за всички селища в Дунавския вилает. Селищата са дадени по кази и санджаци (ливи). Вилаетът Туна (Дунав) през 1873—1874 год. имал следните санджаци: 1. РУСЧУК (Русе) с кази—Русчук, Шумен, Нови Пазар (нахия), Силистра, Хезар град (Разград), Никопол, Зищови (Свищов), Плевен, Джумаа-и-атик (Ески Джумая, дн. Търговище) и Тутракан; 2. ВИДИН с кази—Видин, Берковица, Лом, Рахова (Оряхово), Адлие (дн. Кула), Враца и Белоградчик; 3. СОФИЯ с кази—София, Кюстендил, Самоков, Дупница (Станке Димитров), Радомир, Излади (Златица), Орхание ((Ботевград) и Джумаа (Благоевград). 4. ТЪРНОВО с кази — Търново, Ловеч, Осман Пазар (Омуртаг), Селви (дн. Севлиево) и Габрово, а също така и с нахиите Раховица (Горна Оряховица), Елена, Дряново, Трявна и Казган (Котел); 5. ТУЛЧА с кази — Тулча, Суна (т. е. Сулина), Бабадаг, Мачин, Кюстенджа, Хърсово и Меджидие, както и с нахии — Махмудия и Килия; 6. ВАРНА с кази — Варна, Провадия, Балчик, Пазарджик (Толбухин) и Манкалия (Мангалия).

По такъв начин Дунавският вилает е включвал цяла Северна България с Добруджа до устието на р. Дунав, а също така и Югозападна България с част от Македония (Благоевградско). Останалата част от българските земи била разпределена в Скопски, Битолски, Солунски и Одрински вилаети. Турците съзнателно са разделили българите в няколко вилаета с цел да разединят българския народ на отделни групи и по този начин по-лесно да владеят страната. Може би тази тактика би довела до известни успехи, ако не беше извършено Освобождението.

В салнамето от 1873—1874 г. Силистренската каза е представена подробно както по отношение на поселищно статистическите данни, така и по отношение на административния апарат в казата с пълно описание на всички ведомства в тази каза и на лицата, назначени в тези ведомства. Върху тези данни ще се спрем в друга статия.

Руси СТОЙКОВ,
научен сътрудник по историческа география в Института за история при БАН

Профили от съвремието

Работен човек

Преди 30 години едно синеоко момче прекарваше нощите си край монотонната песен на чорбаджийската мелница. Утрините измиваха полепналите по косите му бели прашинки и го изпращаха в школото. Малкият Пеньо дели времето си между книжките и машините, които заемат и досега най-голямо място в живота му.

Далече останаха годините на трудното детство. Пеньо Добрев е вече заможен човек, обичан най-много от механизаторите в ТКЗС — Срацимир. Като бригаден механик той е пръв помощник на момчетата, учи ги да овладяват все по-добре машините, да работят качествено, безпогрешно.

И все пак първопричината за голямото уважение към този строен като млада фиданка мъж си остава пословичното му трудолюбие.

— Бригадният механик ли? Работен човек! Най-работният от всички ни.

Колко много е необходимо, за да спечелиш такова мнение за себе си! Но когато това е твоя вродена черта, когато с готовност делиш от съня и спокойствието си, за да се отзовеш при всеки повик, тогава някак неусетно ставаш неоценим другар и помощник, уважаван и обичан.

Колко безсънни нощи! И по жътва, и по сеитба, и по всяко време. Нощи, изпълнени с напрежение. С грижа за утрото, когато машината трябва да е отново на блока. А в бригадата за комплексна механизация в Срацимир отговорник за състоянието на машините е той, бригадният механик.

Тежка беше тазгодишната жътва. Ще се случи някой комбайн да се повреди. Трябва ли да се чака утрото тогава? Ще отиде Добрев „на място“, ще използува подръчните материали и на другия ден машината пак ще подбира узрелите класове.

Не беше отдавна. Една вечер се връщаше уморен от полето. Искаше му се час по-скоро да се прибере в къщи. През целия път си беше мечтал за тихата почивка, за дъщеричката си. Сякаш чуваше да му обяснява колко задачки е решила и през този ден, слушаше молбата ѝ: „Татко, избери ми за утре най-мъчните!“. А ето, че беше необходимо да остане при момчетата. Тракторът в силажната яма отказваше да се подчинява на волята им. Авариятa трябваше да бъде отстранена. И Добрев забрави мечтите си. Забрави умората. След няколко напрегнати часа „Дизелът“ отново заснова в пълната до половина яма. Отново се втурна в нея зеленият поток от свеж царевичак, за да се подготви колкото е възможно повече храна за животните.

Септемврийските дни носят нови грижи за механизаторите. Прибирането на слънчогледа и предсеитбената подготовка на почвата изискват много напрежение, старание и умение. А прибирането на царевицата, а самата сеитба? Задачи, една от друга по-основни, по-отговорни. И за да се изпълнят навреме, и за да се изпълнят качествено, машините не бива никога да имат дефекти. Това е първото и последно задължение на бригадния механик. Задължение, с което той се справя отлично, на което отдава всичките си знания, всичките си стремежи.

М. ТРИФОНОВА

РЕЗУЛТАТИ ОТ ИЗПИТВАНЕТО НА ЕЧЕМИКА

През последните години в сортоизпитвателния участък—Ситово се проведоха опити с различни сортове ечемик. Едни от тях отпаднаха, а други, показали добри стопански качества, се внедряват в селскостопанската практика. Освен това всяка година сортовият набор се обновява от нашата и чужда селекция. Това дава възможност да се проучват повече видове, да се отделят най-подходящите, най-високодобивните.

През тази година ние работихме с 15 сорта ечемик. Всеки един от тях заемаше 100 кв. метра, засети по метода на латинския правоъгълник, с 500 кълняеми семена на квадратен метър. Сеитбата извършихме на 10 октомври 1968 г. при предшественик бобова култура.

Предсеитбено площта беше изорана с плуг с предплужник, на дълбочина 20-22 см. След това земята се изравни, култивира и брана. Преди оранта всеки декар получи по 80 кг суперфосфат. След сеитбата наторихме средно ечемика с по 8 кг амониева селитра на декар, а през пролетта— с по 14 кг. Освен това по време на вегетацията, посевът бе едно кратно оплевен. Проведено бе и сортово почистване.

Условията за развитието на ечемика не бяха много добри. Впрочем през есента имаше доста тъчно влага, семената поникнаха дружно, братиха добре. Зимата обаче беше много дълга, с много ниски температури. Това даде възможност да се прояви качеството зимоустойчивост. Изобилната влага през юни не благоприятствува процеса на зреенето. Получиха се семена с ниско абсолютно и хектолитрово тегло.

Известно е, че 1968 и 1969 год. се различават коренно по климатически условия. Това даде възможност сортовият набор ечемик добре да се оцени по устойчивост на суша, зимоустойчивост и полягане, качество, което дава възможност да се прибира механизирано. От изпитваните през последните две години сортове при условията на сортоучастъка не полегнаха: „Бета Кетзорас“, „Ажер“ и „Маглон“. Останалите полегнаха твърде рано, образуваха вторични братя, които изкласиха, но зърното не узря и затрудни прибирането.

По отношение на зимоустойчивостта най-добри данни показаха следните сортове: „Ширецкий“, „Маглон“, „Одески—31“.

Най-високодобивни се оказаха: „Интенсив“, „Ажер“, „Маглон“, „Бета Кетзорас“, „1 241“ и др. Трябва да се има предвид обстоятелството, че при нашите условия жътвата стана ръчно. Това даде възможност да се пожънат и полегналите стебла.

Ние смятаме, че най-подходящи за местните условия са: „Ажер“, „Бета Кетзорас“ и „Маглон“.

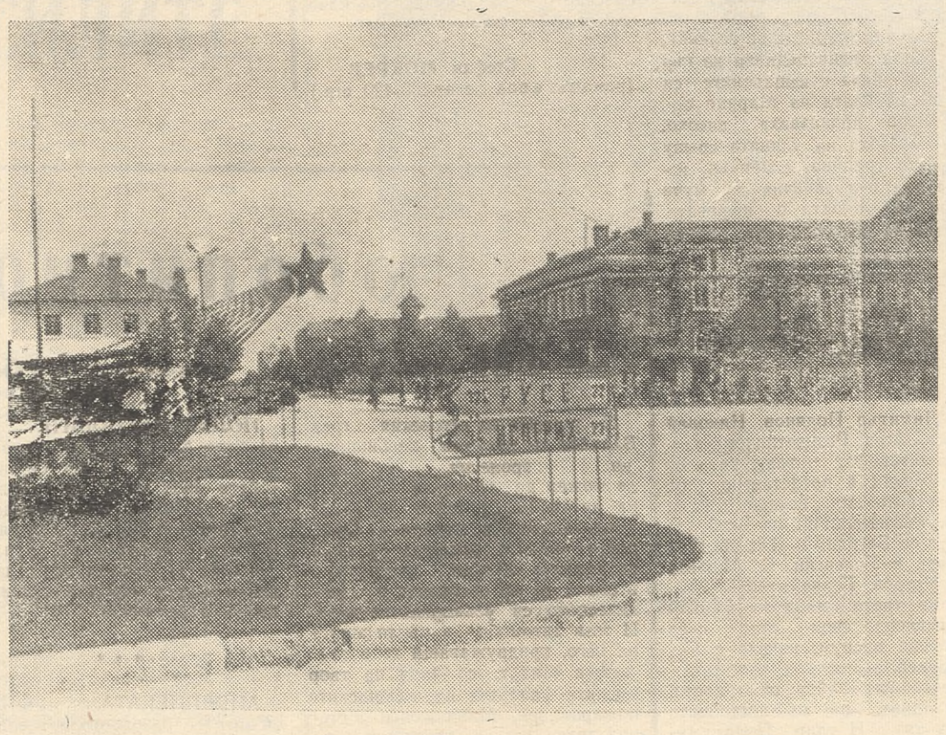
„Ажер“ е френски сорт. В нашата страна е внесен преди три години за конкурсно и производствено изпитване. Районiран е за цялата страна. Стеблото му е сравнително късо, устойчиво на полягане, годен за механизирано прибиране. Класът му е наведен, с понижена плътност. Има по-къс вегетационен период от нашите зимни ечемици. Устойчив е на брашнеста мана с добра сухо- и зимоустойчивост. Високодобивен. За последните две години при нас той зае първо място по добив.

„Бета Кетзорас“ произхожда от Унгария. Стеблото му е по-високо. Също устойчив на полягане.С двуреден клас и едри изравнени семена, които имат високо абсолютно тегло. Вегетационният му период е с 4-5 дни по-дълъг. Също устойчив на брашнеста мана. С добра сухоустойчивост и зимоустойчивост. Има подчертано постоянство по отношение на високите добиви. За период от 4 години, при конкурсното сортоизпитване, средният добив, постигнат от него, е 423 кг. Засят при производствени условия през тази година в ТКЗС — Ситово, той да де по 340 кг зърно средно от дка.

„Маглон“ е също френски сорт. За период от две години показа положителни стопански качества. Стеблото му е ниско. Устойчиво на полягане. Има добра братимост. Почти всички братя са продуктивни. Средният добив, постигнат от него за две години, е 440 кг. Пригоден е към ниски и високи температури.

Сортът си остава мощно средство за увеличаване на добива, без да се влагат допълнителни инвестиции. Поне засега горепосочените сортове ечемик са най-високопродуктивните и най-подходящите за нашите условия.

Вълкан ВЪЛКАНОВ
Сортоизпитателен участък — Ситово

Коренно се промени през 25-те години народна власт обликът на Дулово.

По 230 кг фасул от декар

Кооператорите от бригадите за трайни насаждения при ТКЗС — Тутракан отгледаха и 600 дка фасул. Те работиха така, че постигнаха незапомнени в стопанството резултати. Всеки декар даде средно по 230 кг зърно, което е с 80 кг повече от даденото обещание.

Постигнатото радва всички. Особено доволни са бригадирите Атанас Денев и Зорка Костова. Наскоро фасулът ще бъде продаден на държавата.

Живко ТРУШЕВ

ФАРМАХИМ — ЗДРАВЕ И КРАСОТА

Някога мускалите с розово масло бяха първата реклама на това ценно българско богатство, а дисгите — първият начин за износа му в чужбина. Дамите от френските салони оцениха с деликатното си обоняние дъха на казанлъшките рози и гюлът се настани в западните дворци като приятен далечен гост от благодатна земя.

Някога „Галенус“ беше единственият производител на наши лекарства и медикаменти. Но за добиването им той използуваше само вносни суровини.

Днес стопанското обединение „Фармахим“ обединява двата патента — да създава здраве и красота, да служи на човека. Столичният химико-фармацевтичен завод, Разградският завод за антибиотици, предприятията „Арома“ и „Ален мак“ — това е само част от активната производителна сила на обединението, в чийто състав влизат 13 предприятия. Научноизследователският институт, две те бази за техническо развитие и опитното ДЗС „Граничар“ край Елхово успешно защищават авторитета на научните изследвания и ги правят практически оползотворими.

Тази солидна и сигурна съгласуваност между теорията и практиката прави възможно, щото само за 4 години от своето съществуване обединението да увеличи обема на общата си промишлена продукция 3 пъти, а обема на износа — 7 пъти. Парфюмерийно-козметичните изделия съставляват вече една пета от общото количество стоки с марката на „Фармахим“. Сега асортиментната гама достига цифрата 2 000, като всяка година в производството се внедряват 80-100 нови лекарствени средства. Родината ни вече е между първите десет страни в света по производство и износ на медицински препарати и козметични средства на глава от населението. Два от продуктите на „Фармахим“ — пастата за зъби „Мери“ и оригиналният крем против лунички „Ахромин“ — са носители на златни медали от международни изложби, а всеки пореден Пловдивски панаир носи нови отличия за изделията на обединението.

„Фармахим“ е едно от онези обединения в отрасъла, което смело експериментира всички съвременни форми на стопанска организация и ръководство, на научно изследователска дейност, а сега приема комплексно прилагане на саратовската система. Благородният стремеж на специалистите и работниците от обединението е непрекъснато да намаляват количеството лекарствени средства, внасяни от чужбина, да постигат цялостен химико-фармацевтичен синтез на вносните продукти, за да ги усвояват в производството. Тежестта на тази задача е поел и научноконсултативният съвет от академици, професори, специалисти, който определя перспективните насоки в лекарствената и козметичната ни индустрия.

Търговски партньор с голяма известност, „Фармахим“ завоюва доверието на 78 страни-покупателки, където то пласира три четвърти от продукцията си. Животворната сила на нашите лекарства познават в СССР, Полша, Румъния, Унгария. От нас фармацевтични субстанции получават Швейцария, ГФР, Австрия, Италия, много страни от Азия и Африка. Козметиката ни става все по-прочута, а САЩ и Франция са най-активните купувачи на българското розово масло. Днес всеки скъп, изискан парфюм на която и да е фирма има за съставка българско розово масло. А специалистите от цял свят отдавна са признали високите качества на нашите парфюмерийно-козметични изделия, в създаването на които се използуват много суровини от естествен произход.

Антипиретиците, широкият спектър от антибиотици, кръвозаменящи препарати, оригинални кремове с естествени съставки — това е производствената листа на „Фармахим“ днес. Съвместно със съветската фабрика „Новая заря“ то подготви юбилейните парфюми „25“ и „44-69“, а с френска фирма разработва лакове и бои за коса, парфюми...

Да се изрежда може безкрай — защото безкраен е култът на човека към красотата и съвършенството. Безкрайно е желанието му да се бори за здраве и дълголетие.

К. ЛЮБОМИРОВА

ПОТОМЦИТЕ НА КОЛЬО ФИЧЕТО СТРОЯТ В ЧУЖБИНА

За тях вече се говори в много страни на света. Не един държавник е изказвал досега благодарност към българското правителство заради тяхната дейност; не един чуждестранен вестник е писал за тях; не един чужденец се е възхищавал на сръчността и умението им, на чудната красота и якост на построените от тях обекти, неведнъж е бил отправян към нас въпросът как така малка, доскоро никому неизвестна, икономически изостанала България изведнъж създаде такива способни специалисти, такива изкусни майстори, че славата им вече се носи надлъж и нашир.

Потомците на Кольо Фичето!...

Само през 1967-1968 година те построиха или вече привършват строежа на 15 големи обекта в Европа, Азия и Африка. Фирмата „Техноекспортстрой“ е вече добре позната в ГДР, СССР, Унгария, Турция, Югославия, Монголия, Либан, Афганистан, Етиопия, Гана, Мали, Куба и много други страни.

Сред най-новите обекти, проектирани и изградени от „Техноекспортстрой“, е олимпийският спортен комплекс в гр. Тунис, който обхваща стадион за 45 000 зрители, покрита спортна зала със 7 000 места, закрити и открити плувни басейни, спортни площадки и благоустроен парк.

В Тунис „Техноекспортстрой“ заслужи висока оценка и при изграждането на много други обекти. В създаденото преди няколко години бюро „Булгарпроже“ бяха проектирани младежки дом в Бизерта, национален комплекс за усъвършенстване на технически кадри, хотелите „Елказар“ и „Жибара“ в гр. Сус, общински дом в Сиди-Бузид...

Голяма и разнообразна е дейността на „Техноекспортстрой“ и в Либия, където дело на предприятието са 6 обекта. Построени са два спортни комплекса — в Триполи и Бенгази, строят се летища, пътища и жилищни комплекси в различни райони на страната, водоснабдителна система за Кусабат и др.

Връзките на „Техноекспортстрой“ с Ирак имат вече няколкогодишна история. През 1965 години на приключи строителството на летището в Багдад с бетонна писта, дълга 3 300 метра, хангар, административна сграда, складове, аерогара. Предсрочно бяха завършени и редица важни обекти от водоснабдителната и канализационната система на Багдад — три водни кули, главният колектор, повечето от помпените станции.

Към големия и разнообразен списък на обектите, които „Техноекспортстрой“ изгражда в Ирак, трябва да се добавят и мостът Гариат-Али — сложно инженерно съоръжение с дължина 525 м и ширина 13,80 м; пътната магистрала Тисаин-Насир с 60 км асфалтирано платно; девет моста над р. Ефрат и нейните канали.

Още по-разнообразна е дейността на българските строители в Сирия. Изградени бяха модерни силози за зърнени храни в Латакия, язовирът „Растан“, който събира 250 млн. куб. метра вода, и няколко напоителни системи. Сега „Техноекспортстрой“ се е заел с построяването на железопътната линия Ороито—Латакия

В Кувейт „Техноекспортстрой“ работи върху водоземна система. Особена гордост за България са и разработените от „Техноекспорт строй“ проекти за центъра на Берлин, за централната част на гр. Тунис, за редица административни сгради в Багдад и Адис-Абеба, операта в Будапеща, градоустройствените планове на Баняс, Тартус и Кесаб в Сирия и други, които спечелиха обявените международни конкурси и търгове.

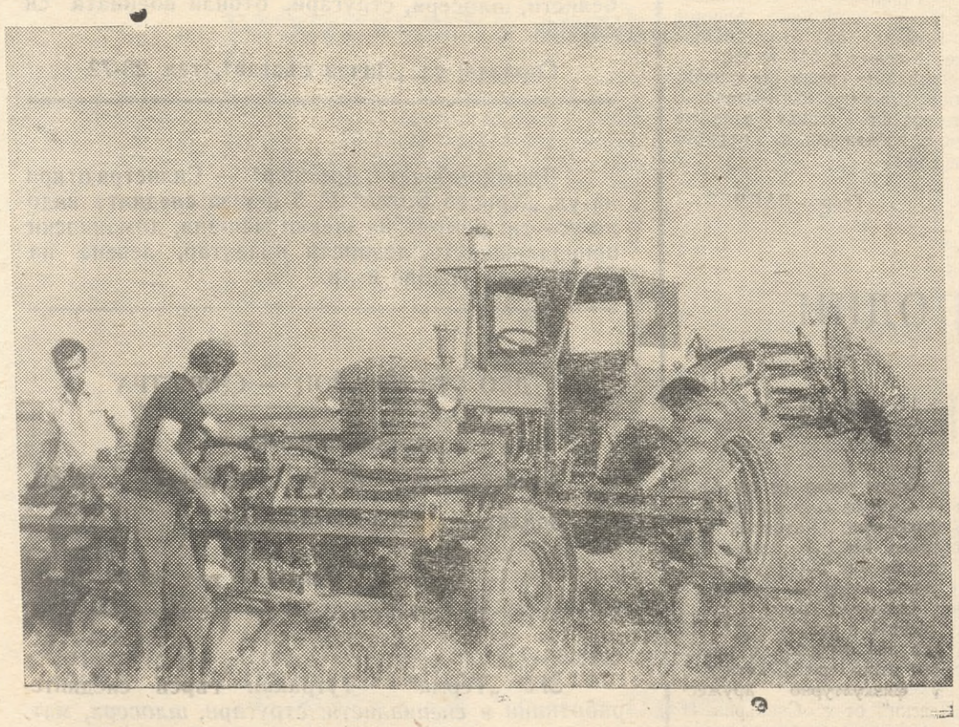
Дело на проектантите на „Техноекспортстрой“ са и проектите за голям спортен комплекс и крайбрежната зона на Акра (Гана), за напоителните системи „Ашарне“ и „Кхабур“ в Сирия, за десетки важни обекти в Кипър, Ливан, Либия, Тунис и др.

Получаването и търсенето на всички видове полезни изкопаеми е още един важен сектор от дейността на „Техноекспортстрой“. Български специалисти в момента извършват геоложки проучвания в Монголия и Алжир. Предвижда се през следващите няколко години такава дейност да бъде развита и в някои други страни на Близкия изток.

Високото качество на строителството, умелото съчетаване на модерната архитектура и прогресивните конструкции и материали с националните традиции, съвременното научно и техническо равнище на проучването и проектирането са главните черти, които са характерни за дейността на българското външнотърговско предприятие „Техноекспортстрой“. Неговата активна дейност с всяка измината година все повече допринася за разширяването и укрепването на икономическите връзки на България с редица социалистически и други страни на базата на взаимната изгода.

Освен това компетентната и резултатна работа на нашите специалисти зад граница затвърди авторитета на родината ни и извоюва международно признание на българската техническа мисъл в областта на съвременното проектиране и строителство.

Ясен ХРИСТОВ

Тази година при скубането на боба в ТКЗС—Голеш бяха използувани два варианта на приспособление за скубане на боб. Единият, когато то е прикрепено към подвижно шаси, и вторият—приспособено към трактор „Беларус“. Приспособлението е създадено в НИПКИССМ — Русе от инженер Александър Иванов и може да събира 8 реда с междинно разстояние от 45 до 50 сантиметра.

НА СНИМКАТА: Вторият вариант на приспособлението, прикрепено към трактор „Беларус“. При този случай, използувайки мощността на машината, към трактора е прикачено и допълнително събиращо устройство.

Започнаха прибирането на цвеклото

Наред с другите селскостопански задачи, кооператорите от с. Падина започнаха да вадят цвеклото, което заема площ от 100 дка.

Само за два дни е прибрана продукцията от 50 дка. На държавата е продадено вече 80 тона захарно цвекло.

На първо място е младежкото звено на Закир Хасанов. Комсомолките Нуфтие Османова, Фатме Незетова се справят най-добре с работата.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Новости • техника • новости

ТРАНЗИСТОРИ ОТ МИНИПЛАСТ

В рамките на бързото развитие на научно-техническия прогрес в ГДР днес се обръща особено внимание на разработката и усъвършенстването на полупроводниковата техника. Така в завода за полупроводници във Франкфурт на Одер е започнало производството на най-усъвършенствувани транзистори от минипласт. Серията от тези транзистори, които тази година ще се видят на Международния пловдивски панаир, е достигнала най-високо техническо и икономическо равнище.

Новите силициеви минипластови транзистори са предназначени да обслужват главно електронната обработка на данни за дистанционно управление на изчислителни и пишещи машини.

НОВИ ЕЛЕКТРОПРОВОДИ

Технолозите от полския завод „Кабло“ са постигнали отлични резултати по неутрализирането на температурните колебания. Електропроводници, изолирани с пластичния материал „политетрафлуоретилен“ добиват силна температурна устойчивост. Те издържат на температури от 70 до 250 градуса С. Освен това за разлика от другите проводници, новите притежават необичайна устойчивост на действието на всички известни досега химикали. Те са също така резистентни на ултравиолетовите облъчвания и на метеорологичните влияния. Новите електропроводници се прилагат главно в апаратите с миниатюрни размери.

КАМИОН С ПОВДИГАТЕЛНО УСТРОЙСТВО

Швермовите заводи в Слана ЧССР са усвоили производството на нов тип камион с монтирано на него повдигателно устройство с кабина, модел „АД-100-Робин“. Каросерията, на която е монтирано повдигателното устройство, е тип „Шкода 706 РТН“.

Устройството на камиона позволява той да се движи през пресечени местности и такива с труден профил.

Повдигателното устройство е монтирано така върху каросерията, че дава възможност на водача на колата да наблюдава изцяло както отпред, така и от двете страни на пътя. Механизмът за повдигане е хидравличен. Стрелата за повдигането може да работи от 3,2 м до 22,5 м разстояние. Мощността на мотора на камиона е 160 кс при 1 900 об/мин и средна скорост 60 км/час.

ЗДРАВИЯТ НЕДОЧУВА...

Обикновено човек чува звуци с честота не повече от 16 000, по изключение 20 000 херца. Неотдавна учени случайно са открили, че болни от астма могат да чуят и звуци с честота до 25 000, а деца дори до 30 000 херца. Предполага се, че това явление се дължи на повишената обща чувствителност (алергия) на организма на болния и на острата му реакция към различни химически и физически дразнители.

„РЕКАФОН“

В Амстердам хората вече могат да се освободят от неприятното набиране и пренабиране на желания телефонен номер. Изработено е приспособление към телефонния апарат, в което се поставя перфокарта с желания номер. Натиска се копче и номерът се набира автоматически. Ако номерът е зает, перфокартата сама изскача от апарата, наречен „Рекафон“.

САФИРИ НА МЕТЪР...

Фирмата „Тийко“ е успяла да получи конци от сафирени монокристали, по-тънки от човешки косъм. Здравината им достига 20 хиляди кг на кв. см и модулът на пластичност — до 5 милиона кг на кв. см. Монокристали на сафира са получени и като лента, ъглови профили, тръби и пр.

ПИШЕ С... ВЪЗДУХ

В САЩ е патентована пишеща машина, която работи със сгъстен въздух. Тя печати до 720 думи в минута.

ЛЕКА КОЛА В КУФАР

Италианската фирма „Ди Бязи“ е показала на изложба в Торино (Италия) новата си кола „Диабла—7“. За десет секунди тази кола може да се разглоби и да се помести в куфар или в багажника на всяка обикновена лека кола. Миниатюрният автомобил има двигател от 1,5 кс и може да вози двама души със скорост 40 км в час, а тежи едва 29 кг.

ЕЛЕКТРОПРОВОД ЗА 750 КВ ПОСТОЯННО НАПРЕЖЕНИЕ

В Съветския съюз ще бъде построен единственият в света електропровод с постоянно напрежение 750 киловолта. Той ще служи за пренасяне на енергия, произведена от новата електроцентрала с мощност 4 000 мгвт в Северен Казахстан. В нея са монтирани осем 500-мегаватови турбогенератори, а наблизо се намират богати находища на каменни въглища.

Откъс от романа „Зората иде“

Есента се случи топла, кротка, но дъждлива. По цели дни от навъсеното небе, подпряло се на търновските хълмове, ръмеше ситен мокър дъжд. Земята подгиз на. Настъпиха лоши дни за хора та, които чакаха помощ или се ма еха да стегнат порутените си от земетресението къщи. Най-много страдаше добитъкът, докаран от войната — биволите, кравите, воловете, конете, завързани по салкъмите от единия край на Ма рино поле до другия. Изпосталели, с ожулени вратове, хванали шии да теглят оръдия и тежки коли с припаси и хора, с проядени, не подковани копита, с изпъкнали ре бра, само кожа и кокал, те гризе ха корите на дърветата, обираха мръсните сламки, пухтяха, муча ха, цвилеха гладно и жално.

В изоставените държавни бара ки се настаниха военни от интен дантските части. Те разгласиха на населението от окръга да дойде и си вземе реквизирания добитък. Идваха и от селата, и от градове те стопани да приберат дадената за войната стока, газеха калта, оглеждаха и потупваха изгладне лите животни, ала малцина можа ха да познаят своя кон, бивол или вол. Като ги виждаха на как во приличат, някои махваха недо волно ръка, съжаляваха, дето са харчили пари за път. А добитъ кът — героите на Вешин — стое ше на дъжда, гладуваше, започна ха да мрат. Интендантите се ви дяха в чудо. Загубили вяра, че скоро ще се отърват от тази смрад, изпоцапала цялото Марино поле и пътищата, по които ги водеха веднъж на ден на водопой (хра на им даваха само когато докар ваха от казармите през два-три дена кола със слама), обявиха добитъка на продан. Кой колкото даде.

Маминото пръв подуши този келепир. Практичен ,близък на кмета човек, той държеше биволи и волове над Мармарлия. Мамино то и управителят на имението му Русото куче тръгнаха между до битъка. Отваряха устата им и гледаха зъбите. Дигаха предните им крака, после задните, дърпаха опашките им и чоплеха копитата. Скубеха козина и я трияха в ръцете си. Единият хващаше жи вотното за шията или за оръфа ния повод, а другият го шибаше с пръчка, за да разберат как върви, колко му е силата. Отдели ха един млад кон с червен косъм, опасан по гърба от седлото. Ко нят имаше на корема рана от ка ишите , но зъбите му бяха здра ви, очите му светкаха, пръхтеше, щом го доближиш.

— Ще го взема за езда... за себе си — потри ръце Маминото. —Като хапне малко зоб, като го поотимарим, ела да видиш какъв кон ще стане.

Избраха шест биволи и една швейцарска крава, накуцваща със задния си ляв крак, и първи се наредиха пред канцеларията на интендантите.

Тръгнаха касапи от Търново, Елена и Горна Оряховица да купуват добитък за месо, пастър ма и суджуци. Но добитъкът не им харесваше. — на кого ще про дават такова пустало месо? Да имаха храна да го поохранят, все можеше нещо да стане, а то пове чето от тях едва се държаха на крака, стискаха душата си в устата. Но нали ги даваха на без ценица, намериха се и такива, дето купуваха. От кожите щяха да изкарат парите, а от месото ще сварят саздърма.

Учебните занятия не бяха почна ли. Мъжката гимназия така си сто еше срутена, с убитите под разва лините. Наетите частни здания не бяха изкарани. Богдан, брат му Ради, Косю, а понякога и дру ги момчета от махалата, често хо деха на Марино поле. Качваха по голо коне и магарета и ги ка раха на водопой на Янтра, до би рената фабрика. Веднъж те видя ха една случка, която нямаше да забравят цял живот. Две селянки, превързали пълни цедилки на гър ба си, шляпаха с нещавените си цървули из калта на Марино по ле и нещо приказваха високо. Като излязоха на улицата срещу градската градина, слабичък, из мършавял вол започна да мучи подире им. Жената с шарената цедилка се обърна. Спря, долови ла познат глас. Нещо далечно, но свое, трепна в нейната душа. Тя побутна забрадката си, сякаш искаше да открие ушите си и до лови по-ясно тоя идещ от мина лото вик. Волът още по-силно из муча. Дръпна с последни сили про тритото въже, с което беше завър зан за крайпътното дърво. Успял да го скъса, той запристъпя неси гурно към своята стопанка. Тя гледаше животното колебливо, малко уплашена. Волът се при ближи. Бавно дигна глава, загле да я с овлажнени очи и като из муча на пресекулки, сложи муцу на на цедилката.

— Мале, какво чудо! — посег на жената да погали добичето. — Та това е наш Сивчо! Сивчо, Сивчо... — повтаряше тя замаяна и се отпусна на шията му. Живот ното изплези език и кротко обли за рукналите по лицето й сълзи. Селянката развърза цедилника. извади коматчета хляб за Сивчо. Отиде в близкия дюкян да налее водица и го напои. Сетне хвана скъсаното въже и поведе спасилия се от войната Сивчо за село.

Стефан МОКРЕВ
(романът е под печат 400-420 стр.)

Ранно утро в Силистра

ТОВА Е ПЕСЕН...

Така се нарича новата българ ска антология на революционна та поезия. Крилатият стих на Вапцаров става епиграф на истин ското й съдържание. Луксозна, чудесно оформена от художника Любен Зидаров, книгата ще бъ де хубав подарък за всички, кои то обичат българската поезия.

Поетът Анастас Стоянов е имал щастливата идея да подбере по едно стихотворение от всички зна чителни съвременни поети и е съз дал най-хубавото произведение за 25-годишнината на свободата и най-хубавите думи за поезия та, за творческата отговорност на поетите към своето време.

Това е песен...или Антология на 25 рози. Така символично е потърсено поетическото звучене на книгата като продължение на известната „Антология на жъл тата роза“ от Гео Милев.

Заедно с грижата за графичес кото й оформление с оригиналните идеи на изданието, книгата е едно голямо постижение на наше то книгоиздаване. Едно уникал но издание, което трябва да за пази най-хубавите произведения на поетите като достойна равно сметка и оценка на нашето време.

Първо място в такава антоло гия се пада на огненлия певец на свободата Христо Смирненски. Към безсмъртната му ода „Чер вените ескадрони“ ще прочетем вдъхновени слова за него. Към стихотворение от Вапцаров — думи на обич и благодарност, на писани от майката на поета.

Близки на загинали поети-ан тифашисти, видни обществени ци и културни дейци вземат участие в тази оригинална антология. В нейния „Пролог“ са стиховете на Хр. Смирненски, Гео Милев, Ни кола Вапцаров, Сергей Румян цев, Христо Ясенов, Цветан Спа сов, Христо Кърпачев.

В „Глава първа“ влизат поети като Димитър Полянов, Николай Лилиев, Асен Разцветников.

Най-активното поколение от 40-те години е представено от творчеството на всички живи поети, съвременници на свобода та. Тук са Багряна и Далчев, Фур наджиев и Радевски, В. Андреев и В. Петров. Глава втора!

Глава трета: младото поколе ние, извисило своя глас след Априлския пленум, начело с Пе ньо Пенев.

Следващият набор от поети, най-младият, с най-достойните между тях.. И едно „Продълже ние“, последната глава на книга та, което всъщност е предговор към бъдещето, ще включва стих ове на съвсем млади, неизвестни на никого поети. Това ще бъдат най-сполучливите стихотвор ни опити на пионери, между кои то непременно ще се роди един поет.

Любопитно и куриозно

Сватбен кортеж

По улиците на естонския град Вилянди се движела необикнове на процесия. Никой не можел да определи образеца на автомобила, с който пътували младоженецът и невестата. Сват беният екипаж приличал на един от първите образци автомобили в света, но му отстъпвал в тех ническото си усъвършенстване. И този автомобил, и приличащите на него, придружаващи го в по четния ескорт, са плод на твор ческата фантазия на виляндските пожарникари. Младоженец стана л техен другар, командир на отделение Виктор Лятте. На него вата невеста Анна Лехтла прия телският сюрприз също се харесал. Две недели приготвяли пожарни карите сватбения подарък на мла доженците. Успехът бил забеле жителен. Цял град Вилянди из лязъл на улиците, за да засвиде телствува почетния кръг на мла доженците.

Опасна туба

ПОЛИЕТИЛЕНОВИТЕ туби не бива да се използуват за бен зин. Разклащането на бензина в тубата през време на движение на автомобила се съпровожда с образуването на голям заряд от статично електричество. При пре ливането на бензина може да въз никне искров заряд и пожарът тогава е неминуем.

* * *

АНГЛИЙСКАТА ФИРМА „Смитс“ е разработила специално устройство, което включва звуков сигнал, ако е превишена позволе ната скорост. Ако водачът на пре возното моторно средство продъл жава да „дава газ“, прекъсващият звук прераства в сиренен вой.

* * *

В ЯПОНИЯ са започнали да произвеждат велосипеди, чиито металически части са покрити с фосфоресциращи цветове. В свет лината на фара такива велосипе ди веднага се забелязват от водачите на моторни превозни средства.

* * *

В АМЕРИКАНСКИЯ ГРАД Остин (щат Минесота) осемде сетгодишен шофьор бил привле чен към отговорност за превишаване на скорост. В съда се изясни ло, че той никога не е имал докумен ти за водач на моторно превозно средство, макар че карал автомо бил от 1915 година.

Едно горещо кафе сутринта действува ободряващо, дава сили. НА СНИМКАТА: Силистренски състезатели, участници в международния воден поход (ТИД), на чешка земя.

УБЕДИТЕЛЕН РЕВАНШ — 3:1

Може би мнозина закъснели зрители не можаха да видят пър вите два гола в неделната среща на „Доростол“ с гостуващия „Ду нав“ (Лом). Събитията се разви ха много бързо, с едно неочаква но и неприятно начало за до макините. След началния съдий ски сигнал гостите се впуснаха в атака, Костов (Дун. — 9) нахлу на опразненото място в десния фланг и докато нашата защита се суетеше (навярно очакваше засада), той стигна до вратата и от остър ъгъл със силен удар от кри резултата.

За щастие рано падналият гол не смути силистренци. Напротив, амбицира ги и те отговориха с мощен напор. Целият отбор за действува в отличен стил — бър зо, маневрено. Заредиха се остри атаки и по двата фланга, където Ценов и Петков (най-сетне) бяха в стихията си. И само след 5 минути Гълъбинов центрира от дясно, Петков скочи най-добре и с глава насочи топката в мрежа та — 1:1. До края на първото полувреме на терена господствува ше един отбор — този на домаки ните. Ломчани се опитваха от вре ме на време да разкъсат обръча, но безуспешно. Доростолци дей ствуваха напористо, разнообразно, нападенията следваха на вълни ту вдясно, ту вляво, ту през цен търа. В средата много активно играеха Гълъбинов, Георгиев и особено Саркизов, който беше на всякъде, неуморим, бояк.

Пред вратата на „Дунав“ се за редиха критични положения. В 10 м. Зашев проби в центъра, стреля, вратарят отби, централ ният нападател посрещна отново, но този път защитник прегради пътя на топката. В 23 м. Гълъби нов шутира изненадващо край страничната греда. Три минути по-късно при идентично положе ние беше отбелязан вторият гол. Гълъбинов намери вдясно Пет ков, крилото напредна, центри ра и Зашев с глава покачи на 2:1.

Към края на полувремето гос тите успяха да се окопитят и про пуснаха да използуват една доб ра възможност за изравняване — Георгиев (Дун. — 10) не улучи вратата. Веднага след това, в 36 м., Саркизов пусна удобна топка на Петков, който спринтира неу държимо и с бомбен удар раз тресе за трети път мрежата на гостите — 3:1 за „Доростол“. Две минути по-късно отново Сар кизов сервира хубава топка на Ценов, последва остро подаване пред вратата и Петков от движе ние стреля в тялото на вратаря.

През втората част темпото спад движение, мудно. В 73 и 80 м. бяха проиграни две изгодни поло жения — Саркизов не можа да засече топката на няколко метра от вратата, а Зашев с глава стре ля в ръцете на вратаря. Така с 3:1 „Доростол“ се реваншира убе дително за загубата си от „Ду нав“ през пролетния сезон.

Няколко думи за играта на на шите състезатели. На вратата Стойчев игра сигурно и няма вина за гола. Защитата ликвидира всички опасности — Тепавича ров, Тодоров, Младенов и Янков бяха солидна преграда, а с актив ните си действия крайните защит ници създаваха непрекъснато на прежение в половината на против ника. Този път Георгиев игра сла бо и нечисто. Гълъбинов и най-вече Саркизов свършиха много работа в средата на терена — ак тивни, борбени. с известно увлича не на първия в ненужни солови акции. Напред истински трън в отбраната на ломчани бяха Це нов и Петков, а за Зашев споме нахме вече.

Йордан СИМЕОНОВ

Републиканско селско първенство

На 12 септември т. г. на ново построеното стрелбище в Силист ра беше открито републиканско то селско първенство по стрелба за мъже, жени, юноши и девойки. Строените отбори бяха поз дравени от майор Петър Велчев — представител на ЦК на ДКМС, под чието шефство се провежда първенството.

Другарят Атанас Киров — пър ви секретар на ОК на ДКМС, пре яза лентата и обяви новопостро еното стрелбище за открито. Това ново съоръжение е ценна придо бивка за силистренските спортис ти и отговаря на съвременните из исквания. Освен 16-те коридора тук има лекционен кабинет, две съдийски стаи, оръжейна и нор мални условия за тренировъчен и състезателен живот.

От 12 до 19 септември т. г. 14 отбора от страната ще си оспор ват шампионските титли в поло жение за стрелба лежешком 15 Х 60 (която дисциплина започ на веднага след откриването) в трибоя, стрелба с бойна пушка и пистолет, както и в щафета с ели миране.

Силистренски окръг в това със тезание се представя от отбора на с. Алфатар. Под ръководството на м. с. Войков има за задача да защити първото място, спечелено от мъжете през миналата година и комплексното пето. Освен наши я отбор тук са и отборите на ДЗС — Самоков, Кортен — (Сл), Кричим — (Пд), Коларци — (Тх), Темелково — (Пк), ТКЗС — Па зарджик, Иваново — (Рс), Раков ица — (Вд), Българово — (Бс), Долен Чифлик — (Вн), Стралд жа — (Яб), Конево — (Кн), и Шараново — (Вр).

След проведената първа серия 15 Х 60, в която на огневата ли ния беше и Стоян Дончев от от бора на с. Алфатар, най-добре се представи Стефан Кръстев от с. Темелково — 568 точки, следван от Велико Йорданов от с. Иваново — 563 точки и Момчил Христов от с. Кричим с 556 точки. Стоян Дончев е седми с 541 точки.

В останалите срещи ще стрелят и останалите наши състезатели и чак тогава ще станат известни крайните победители в първото упражнение.

Георги РАЙЧЕВ

Международни спортни прояви

По случай 25-та годишнина на социалистическата революция в България от 8 септември т. г. гост на физкултурното дружест во „Доростол“ бе представител ният волейболен отбор „Локомо тив“ от гр. Фитещ — Социалисти ческа република Румъния. На 9 септември от 17,30 часа на спорт ния комплекс „Дунав“ се прове де международната волейболна среща между двата отбора. След явно превъзходство представител ният волейболен отбор на „Доро стол“ убедително се наложи и спечели срещата с 3:1 гейма, ка то отделните геймове завършиха при резултат 15:5, 15:4, 13:15 и 15:3.

На следващия ден отборът на Фитещ бе гост на физкултурното дружество „Вихър“ от с. Межден, там те проведоха втората си сре ща. Домакините достойно се представиха и победиха гостите си с резултат 3:1 гейма.

По същото време представител ният футболен отбор от гр. Сло бозия — СРР бе гост на физкул турно дружество „Раковски“ — с. Калипетрово. На 9 септември пред многобройна публика пред ставителният отбор на Калипетро во след оспорвана среща успя да победи гостите с резултат 2:1. На следващия ден отборът на Слобо зия имаше втора среща, като гос тува на физкултурно дружест во „Левски“ от с. Сребърна. И в тази среща гостите претърпяха загуба. След рядко оспорвана бор ба и след като гостите водеха на полувремето с 2:1, то през второ то полувреме домакините заигра ха по-сполучливо и в 56 минута след изпълнение на наказателен удар успяха да изравнят. Десет минути преди края на срещата, след сполучлива комбинация до макините успяха да поведат с резултат 3:2, с който завърши и срещата.

В. КОЖУХАРОВ

Трети гол във вратата на Любенов, „Доростол“ — Силистра — „Раковски“ — Севлиево — 3:0.

ОБЯВИ ≡ РЕКЛАМИ

Завод „Оргтехника“ — Силистра търси мебелисти, шлосери, стругари, отбили военната си служба.

Справка: сл. „Личен състав“, тел. 28-72.

Промкомбинат „Дръстър“ — Силистра открива на ул. „Христо Ботев“ № 5 цех за следните видове услуги: ремонт на шевни машини, домакински принадлежности, лозарски инвентар, лепене на емайлирани съдове и др.

ДСО СТРОЙРАЙОН — СИЛИСТРА

търси да назначи:

арматуристи — от IV — VI разряд — 10 бр.

Заплата съгласно разрядите.

Справка: тел. 33-68, 36-48

ЗГУ „Терма“ — Тутракан търси следните работници и специалисти: стругари, шлосери, матричари, леяри. Неограничен брой. Заплащане съгласно разрядите, които имат по специалността.

Справка: „Личен състав“ при завода.

Продавам къща, Силистра, „31 полк“ 21, тел. 37-28.

Продавам къща, Силистра, „Левски“ 11. Опразване 2 стаи, Арнаудова, „Цар Крум“ № 3 а, СОФИЯ.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 109 (1578) | Четвъртък, 18 септември 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДРЕВНИЯТ ГРАД ЩЕ ПРАЗНУВА

Днес Тутракан израства като съвременен социалистически град с нов облик, с променен бит на неговото население. Но следите на историята сочат, че този град има древно и богато минало, кое то тутраканци почитат.

На 21 септември т. г. в Тутракан за пръв път тържествено ще се честву ва празникът на града. В следобедните часове към градския стадион ще потегли, съпроводено от духова музика, знамен но шествие, следвано от колоните на учащите се и останалите граждани. По написан сценарий от драматург от Русенския театър на сцената ще бъдат пресъздадени от професионални артисти различни епизоди от историята на града. Цялото тържество ще бъде предавано по местната радиоуредба.

Подготовката за празника, който е назован „Дни на старинния Тутракан“ и ще стане традиционен , започна отдавна. Хоровите колективи, които ще вземат участие, са готови с репертоарите си. Сега се довършва специалната украса в града и на стадиона.

Викентий ДУКАНОВ
(наш кореспондент)

За обмяна на челния опит

Снощи в града ни пристигна голяма група селскостопански дейци от Сливенски окръг. В нея участвуват агрономи, зоотехници, и отговорни работници от ОКС. Групата се оглавява от другаря Георги Йорданов — първи секретар на ОК на БКП — Сливен.

Гостите проявяват интерес към новостите, които се прилагат от трудещите се в нашите ферми, производствени участъци и от административно управленческите звена. Те ще посетят някои ТКЗС и ДЗС в Силистренски окръг и ще водят разговори със своите колеги от съответните ръководства.

(СТ)

НЕОБХОДИМА Е ПЪЛНА МОБИЛИЗАЦИЯ НА СИЛИТЕ

За селскостопанските труженици и есенните дни са изпълнени с напрежение. Трудностите, създадени от дъждовното лято, продължават и сега при прибирането на реколтата от пролетниците и подготовката за следващата година. В някои кооперативни стопанства, където организацията на производството и труда е поставена на по-благоприятна основа, отделните селскостопански мероприятия се изпълняват срочно и качествено. Там загубите от разпиляване на продукция са по-малки и подготовката за есенната сеитба по-добра, стопанските резултати са по-високи. Не навсякъде разбира се е така. Има ТКЗС, в които все още не е прибран слънчогледът, бавно се придвижват въпросите по подготовката на площите за есенната сеитба, липсва точна сметка за извършване на мероприятията в такъв срок, който да гарантира навременното изпълнение на останалите задачи.

Сега, през есенните дни, селскостопанските труженици ще определят с качеството на своя труд средните добиви от пшеницата и ечемика през следващата година. На окръжното съвещание, което се проведе неотдавна по инициатива на ОК на БКП, окръжните задължение, селското стопанство да води борба за получаване през 1970 година по 420 кг пшеница и 400 кг ечемик от декар. Тези добиви са определени на основата на нашите възможности и реализирането им не е само пожелание, а необходимост, наложена от задачата за непрекъснато повишаване рентабилността в условията на значителните разходи за торове, семена и механизация.

Работата, извършена след окръжното съвещание обаче показа, че съществуват още редица слабости. На много места не е преодоляна инертността, липсва творчество и упоритост.

ТКЗС — Алеково има по план да засее 15 000 декара с есенници. До 16 септември, десет дни до началото на сеитбата, кооператорите отчитат 2 500 декара напълно подготвени. За разлика от други години, сега тук се чувства стремеж да се извърши качествена предсеитбена подготовка. Това ясно личи от качеството на работата, извършена върху блоковете в с. Честименско с предшественици грах и боб. Добивите в Алеково през следващата година ще се решат, разбира се, не само от тези 2 500 декара, а от цялата площ на есенниците. Стопанството има да прибира слънчоглед за още 3 дни, не всички площи с бобов предшественик са изорани и подготвени за сеитба, и към тях, като прибавим 7-те хиляди декара царевица, чието бране е предстоящо, изпъква твърде нерадостна картина. Тя изисква максимално напрежение на трудовите ресурси, целенасочено и пълно използуване на наличната техника.

Според думите на главния агроном, брането на царевицата ще започне към 20 септември. Стопанството разполага с 1 брой ЖКН—2,6, ще преустрои няколко комбайна за прибирането на царевицата и значителни площи ще бъдат обрани на ръка, понеже голяма част от царевичните стъбла са съборени от бурята в края на август. Недостига и транспортът. Може би при тези условия ръководството на стопанството трябва още веднъж да прецени възможностите си и да започне беритбата на царевицата без отлагане.

На окръжното съвещание се дадоха указания да се изпробват всички машини, и обработката на почвата да се извършва с тези, които дадат най-добър резултат. Състоянието на почвата в Алеково сега е в по-добро състояние, в сравнение с много кооперативни стопанства. Някои от площите с бобов предшественик са изорани на 22-25 см. с плуг без предплужник и са накъртени на големи буци. Опитът, който направиха с предплужник, даде сравнително добър резултат и позволява площите да се подготвят според изискванията с по-малко обработки. Необходимо е било обаче та към опит да се направи по-рано, за да се спестят време, сили и средства.

Кооператорите от ТКЗС — Алеково няколко години получават сравнително ниски добиви от растениевъдните култури. Стремежът за по-висока култура при обработката на почвата, който се забелязва през тази есен, трябва да намери подкрепата на механизаторите, специалистите и кооператорите, за да се постави здрава основа на зърнопроизводството през следващата година.

И в ТКЗС — Мерден не са приключили с брането на слънчогледа. И тук не са изорани своевременно всички площи с бобов предшественик. Сега почвата е сбита и привеждането ѝ в градинско състояние изисква големи усилия. Царевица не се бере. При това състояние на нещата има реална опасност да се пропуснат най-благоприятните срокове, ако не се създаде пълна мобилизация на хората и машините.

Председателят на стопанството декларира, че до 1 октомври ще бъдат подготвени най-много 60 на сто от площите, определени за есенниците, което ще рече, че след тази дата около 8 000 декара ще се освобождават от царевицата, върху тях ще се прави предсеитбена подготовка и ще се сее. Може ли всичката тази работа да се извърши до 15 октомври? Не се ли определят още отсега незадоволителни средни добиви?

Ясно е, че мобилизация на силите е необходима и въпреки това общинският партиен комитет едва тези дни прие мероприятия за подготовката и провеждането на есенната сеитба и за осигуряване на 420 кг пшеница от декар.

В двете стопанства — Алеково и Мерден — ръководствата трябва да преценят още веднъж възможностите си, да огледат внимателно създадената организация, да създадат по-благоприятни условия за изпълнение на най-важната задача — прибирането на реколтата от пролетните култури и провеждане в срок и качествено есенната сеитба. Време е в тези стопанства да се получи прелом в работата и през следващата година да се произведе продукция, съответствуваща на възможностите им.

Бл. ПЕШЕВСКИ
Александър ВЕЛИКОВ

Неотдавна усвои новата си професия работничката Гина Димова от цеха за меки детски играчки при промишления комбинат „Камъшит“ в Силистра. Въпреки това тя редовно преизпълнява трудовите норми 200 на сто. Предава своя опит вече и на новопостъпилата работничка Мария Иванова.

Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

СЪРДЕЧНА СРЕЩА

Скъп гост на поетите през последните дни е писателят Стефан Мокрев. Жителите на селото го познават отдавна не само чрез творчеството му — преди четири години те имаха сърдечна среща с него по време на Седмицата на детската книга и изкуство. Ето защо сега те го приеха с още по-голяма радост.

Интересно и вълнуващо премина срещата му с учениците от училище „Отец Паисий“. За нея те се подготвиха предварително — препрочетоха произведенията му за деца, отново заживяха с постъпките и мислите на литературните му герои. В уречения час те посрещнаха любимия си гост облечени в парадна униформа и с песен, подредени в шпалир.

По решение на дружинния съвет писателят бе избран за почетен член на пионерската дружина. Пред малките слушатели той прочете свои произведения, а след това отговори на много въпроси, свързани с творчеството и творческите си планове. Учениците проявиха жив интерес към жизнения път на писателя и литературното изкуство. Накрая му пожелаха още по-плодотворна творческа работа.

Среща с писателя проведоха — учениците от училище „Васил Левски“ в село Гарван.

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ПРЕДСЕИТБЕНИ ДНИ

Отшумяват летните дни. Вместо да опустее, полето напротив продължава да се оглася от глъчката на хора и машини. Така е и в землището на кооперативното стопанство в село Средище. Сега цялото внимание на ръководството е насочено към бързото освобождаване на блоковете, заети с пролетни култури, а заедно с това и завършването на предсеитбената оран. Резултатът от досега извършената работа е следният — от общо 24 000 дка кооперативна земя, определена за есенна сеитба, е освободена и изорана една четвърт или 6 000 дка. Тази съпоставка дава да се разбере, че за да се доведе работата до успешен край, е нужна здрава организация и неотстъпен темп, за да може в срок да започне сеитбата. Във връзка с това ръководството навреме е изработило специален план-график за освобождаването на площите и за предсеитбената оран. Благодарение на това, досега са освободени площите от 3 200 дка боб, 800 дка грах, 6 900 дка слънчоглед, 1 000 дка фуражна царевица или общо около 12 000 дка земя.

В разговор с главния агроном на кооперативното стопанство др. Боян Славов става ясно, че от няколко дена са влезли в действие два кукурузокомбайни с дневен капацитет общо 60 дка или до края на месеца при добро време те могат да приберат реколтата от около 700 дка площ.

Освен това учениците от МТУ — Средище започват беритбата на 1 000 дка царевица, а от днес учениците от основното училище навлизат в 500 декарен блок.

Особено внимание се отделя и на земята за лично ползване, която е засята с царевица. Нейната площ възлиза на 3 500 дка и ще бъде освободена до 1 октомври.

Тази година особени трудност представляват местата на бобовите предшественици — трудно се орат, имат и много плевели. Слънчогледовите места също са обект на особено внимание — събират се стеблата и своевременно се започва оранта.

От всичко се вижда, че разчетът на графика за освобождаването на площите и извършването на предсеитбената оран е добър, но той не включва непредвидените обстоятелства, като влошаването на времето и др. изненади, затова трябва да се впрегнат в действие всички ресурси. Нито час от хубавото време не трябва да се пропилява напразно. Само така може да се очаква, че есенната сеитба ще завършим в предвидените срокове.

М. РУСЕВ

Прибират царевицата

За прибирането на царевицата механизаторите от ДЗС „Янко Забунов“ филиал Ножарево отдавна са готови. Навреме бяха отремонтирани и прегледани машините, особено кукурузокомбайните. Близо една седмица голямо трудово оживление се чувствува в царевичните блокове на филиала. Механизаторите бързат час по-скоро да приберат богатата реколта.

До сега Юмер Хюсеинов успя да прибере 161 тона царевица — от 247 декара. По мнение на Управителния съвет филиалът ще изпълни плана по добив на царевица. Извозените кочани биват разтоварвани в зърноплощадката, където се извършва белването и пренасянето им в хамбарите.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

СВЕДЕНИЕ

За изпълнение на по-важните селскостопански мероприятия към 15 септември 1969 година

ТКЗС	Подготвени площи за сеитба в проценти	Дълбока оран в проценти	Силажирано всичко в проценти
1. Айдемир	32	46	77
2. Калипетрово	27	34	49
3. Бабук	18	57	54
4. Алфатар	12	41	83
5. Алеково	27	69	95
6. Иширково	29	84	64
7. Смилец	40	48	54
8. Попина	44	52	67
9. Сребърна	28	62	41
10. Ситово	30	60	92
11. Срацимир	48	48	99
12. Кайнарджа	34	52	54
13. Голеш	25	80	50
14. Средище	25	54	58
15. Тутракан	20	57	37
16. Нова Черна	25	63	54
17. Белица	44	40	52
18. Главиница	38	44	49
19. Ст. Караджа	38	42	48
20. Сокол	29	45	50
21. Зафирово	29	58	28
22. М. Преславец	53	46	22
23. Дулово	32	58	54
24. Мерден	15	90	52
25. Скорци	74	78	50
26. Секулово	70	72	66
27. Добротица	37	66	88
28. Чернолик	38	70	50
29. Паисиево	17	40	35
Всичко за ТКЗС	31	58	58

Международна информация

Борба за единодействие на международното работническо движение

ВАРШАВА, 17 септември (кор. на БТА) — Завършилият тук пленум на Централния съвет на полските профсъюзи бе посветен изцяло на техните задачи в борбата за единодействие на международното профсъюзно движение.

В доклада си секретарят на ЦСПС Ричард Поспешински се спря на нарасналата роля и значение на социалистическите страни, поради което империализмът не може да налага волята си на народите и не е в състояние да играе решаваща роля в съдбините на човечеството. Последователната миролюбива политика на социалистическите страни намира пълното признание и подкрепа на прогресивните сили в света. Говорейки за задачите на профсъюзите в сегашния етап, Поспешински изтъкна, че класов отпор на агресивната политика на империализма и експлоатацията на монополите може да бъде само единодействието на всички трудещи се и техните организации — професионалните съюзи.

Полските профсъюзи, подчерта докладчикът, не могат безкритично да приемат онези гласове, които считат, че профсъюзите трябва да са свободни от политически елемент и да се спират единството на програмата за борба в защита на преките, всекидневните искания на трудещите се. Тези хора смятат, че профсъюзите като масова организация на трудещите се не бива да се ръководят от никаква идеология. Такава постановка не само не отговаря на класовия характер на СФПС и нейното класово единство, но противоречи и на класовия подход към проблемите на съвременността. Сегашното положение изисква СФПС да използува всички възможности за настъпателна дейност. СФПС трябва да се заеме и с анализа и изучаването на такива проблеми, като въпроса за научно-техническата революция, обществено-икономическите последици от техническия прогрес, борбата срещу безработицата, тактика на борбата срещу монополите, проблемите на младите работници и учащите се, борбата срещу ревизионизма в профсъюзното движение, борбата за разоръжаване и др.

Голяма част от доклада си Поспешински отдели на дейността на полските профсъюзи за укрепване на международното профсъюзно движение. Пленумът избра делегация от 24 профсъюзни дейци за Седмия световен конгрес на професионалните съюзи, който ще се състои от 17-31 октомври в Будапеща. Полската делегация се ръководи от председателя на ЦСПС Игнаци Лога — Совински.

Гробници за португалските колонизатори

АЛЖИР, 17 септември (кор. на БТА) — Преминавайки от отбрана към настъпление по всички фронтове, армията за освобождение на Гвинея (Бисау) е нанесла през последните два месеца тежки поражения на португалските колонизатори. Според публикуваното комюнике на Африканската партия за независимост на Гвинея и на островите Зелен нос, частите на армията за освобождение са унищожили над 80 противникови войници и офицери, разрушили са 20 бойни машини, един самолет и една речна канонерка, взели са в плен много оръжие и боеприпаси. В момента цялата инициатива във воденето на бойните действия е в ръцете на патриотите — пътната мрежа е блокирана от тях и португалците са преминали към класическа позиционна отбрана.

Както подчертава комюникето, колониалните и репресивни сили нямат друг изход освен „да защищават собствената си кожа в укрепените пунктове и казарми под прикритието на авиацията“.

По думите на един от ръководителите на гореспоменатата партия, систематичните нападения срещу лагерите на противника са прелюдия към заключителния етап и национал-освободителната борба на народа — уничожаване на всички португалски бази и завладяване на населените центрове.

Преценявайки така създалата се обстановка, някои по-трезви среди от португалската военщина сами признават, че за тях „казармите постепенно се превръщат в африкански гробници“.

Критика в „Руде право“ срещу бившия Градски комитет на ЧКП в Прага

ПРАГА, 17 септември (БТА) — Иржи Смърчина критикува във вестник „Руде право“ бившия Градски комитет на ЧКП в Прага за това, че е упражнявал недопустим натиск върху ръководството на партията, и посочва, че този комитет носи голяма отговорност за разбитите надежди, възлагани на политическия курс в Чехословакия след януари 1968 година.

В статията се посочва, че е имало планове Градският комитет на ЧКП да замени ЦК на ЧКП.

В следващата част на обширната статия на Иржи Смърчина се критикуват възгледите на тогавашния първи секретар на Градския комитет на ЧКП в Прага Бохумил Шимон и на Франтишек Павличек, изказани на конференцията.

Освен това авторът отбелязва, че тази конференция е издигнала в ЦК на ЧКП и в чешките органи на Партията кандидатурите само на седем работници от 70 членове.

Между издигнатите кандидатури, като пише „Руде право“, ние ще намерим и „членове на съюзници на така наречения пражки мозъчен тръст, каквито са М. Хюбл, В. Шилхан, Л. Ханзелка, С. Литер, С. Кръжен, О. Шик, Л. Сохор и други, т. е. онези мозъци, които сред тишината на кабинетите в научните учреждения и висшите учебни заведения подготвяха борбата за власт в Партията, която зад кулисите ръководеха кампаниите за натиск и ги координираха“.

Тези хора фактически ръководеха печата, радиото и телевизията след януари 1968 година, тези хора обмисляха и планираха кампаниите за натиск... „и ако партията приемаше на свой конгрес горепосочения документ, тя и държавата щяха да попаднат под диктатурата на десните интелектуалци...“ отбелязва в заключение И. Смърчина.

БИЕМ ТРЕВОГА

Млеконадоят изостава

Кооперативните стопанства от окръга тази година трябва да на доят 35 856 тона краве мляко. За осемместечието са надоени 22 475 т. Всеки ден до края на годината трябва да се дои по 109 680 л, за да се изпълни годишният план. Сега в момента се надояват средно по 100 тона. Това показва, че ако се работи със същия темп, годишният план няма да се изпълни с около 1 160 тона.

От общо 29 кооперативни стопанства само 9 са в график с млеконадоя. Между тях са: ТКЗС — Дулово, Иширково, Бабук, Кайнарджа, Калипетрово, Малък Преславец, Мерден, Нова Черна и Ст. Караджа. Останалите 20 кооперативни стопанства изостават. В ТКЗС — Срацимир вместо по 5 000 литра се доят 3 700 л на ден, ТКЗС — Окорш, Алеково и Алфатар изостават с по 1 000 л дневно. ТКЗС — Главиница — с 600 л, ТКЗС — Тутракан — с 800 л, ТКЗС — Зафирово — с 600 л, ТКЗС — Айдемир и Белица — с по 500 л, Сребърна — с 500 литра. Между изоставащите са и ТКЗС — Сокол, Средище, Голеш, Добротица, Паисиево, Секулово. Наред с обективните причини, които не са радващи за момента, съществуват и субективни. Това се установи с редица проверки, направени по кооперативни стопанства. Във фермата на ТКЗС — Алеково не се спазва дневният режим. Концентрираният и зеленият фураж се залагат само един път през денонощието. Дава се запарена зелена царевица поради липса на транспорт. Пренася се лоша люцерна, тук липсва контрол и ръководство от страна на зоотехника и бригадира. Работата е оставена на самотек.

В ТКЗС — Средище не се съблюдава дневният режим, не е изработена дажба, вследствие на което кравите не получават необходимата храна или пък се прехранват. Това се случва вече два пъти, поради което са заклани две крави. Дава се лоша люцерна, а и тя често липсва. Недостатъчен е контролът и ръководството от страна на гл. зоотехник и гл. ветеринарен лекар. Нарушава се дневният режим по хранене на кравите и в ТКЗС — Белица. Фермата не се снабдява редовно със зелена люцерна и зелена царевица. Има дни, в които кравите не получават изобщо сочна храна, а се оставят само на паша. Доенето започва с един час по-късно, а това води до заболяване от мастит. Във фермата съществува лоша организация и слаба дисциплина от страна на доячите. Нарушава се диференцираното хранене и др.

В ТКЗС — Зафирово се е допуснало да абортират 20 крави, поради това, че късно са взети мерки за отстраняване на болестта „Вибриоза“. Тук животните са настанени много на гъсто. Липсват дворчета за пускане през горещите летни нощи. Нарушено е диференцираното хранене.

Може да се каже, че от такъв характер са причините за изоставането на млеконадоя и в другите посочени стопанства. За отстраняване на допуснатите слабости е необходимо ръководствата и специалистите да обърнат по-голямо внимание на говедовъдните ферми. Да се намесват в тяхната работа и оказват конкретна помощ за повишаване на млеконадоя, което ще помогне да се изпълни ежедневният график и планът за годината.

Никола АЛЕКСАНДРОВ

Пред 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин

Изучавайте трудовете на Ленин!

Името на Ленин живее в сърцата на милиони хора. То се произнася с топлота и любов във всички краища на света. В наши дни е трудно да се срещне човек, който да не е чувал, да не знае за Ленин. Но не всеки знае какво е това ленинизъм. А да се познава, правилно да се разбира ленинизмът е много важно, защото става дума за великото революционно учение на нашата епоха, за учението, което дава възможност да се намират научни отговори на въпросите, възникващи пред всички отряди на световното революционно движение, за компаса, който показва единствено правилния път на историческия прогрес.

Буржоазните философи отричат значението на ленинизма и в противовес на него натрапват други теории, които са отричани от самия живот.

Действително само реалният живот, само обществената практика може да бъде безпогрешният съдия в спора за правдивостта или фалшивостта на тази или онази теория. Историята познава не малко учения, които отначало са били провъзгласявани с голям шум и прекалено големи претенции, а после са били забравяни. Защо? Защото животът е преминавал покрай тях, доказвайки с това тяхната неверност и несъстоятелност.

А ленинизмът? Всеки нов исторически етап дава нови доказателства за неговата истинност и жизненост. Влиянието и авторитетът на ленинизма непрекъснато нарастват. Идеите му проникват в най-отдалечените кътчета на света. Произведенията на Ленин заемат първо място в света по броя на изданията и по тираж. Те станаха духовна храна за милиони хора.

Историческият процес не е като утъпкан път. Той върви по сложни, криволичещи пътища и никой не може да предугади всичките му зигзаги. Но ако вземем не отделния случай, а основните тенденции и насоки на общественото развитие, ще видим, че то върви именно по пътя на ленинизма.

В началото на века Ленин създаде Болшевишката партия — партия от нов тип. Той я сравни с Архимедовия лост, който е в състояние да преобърне целия свят. И действително, под нейно ръководство през 1917 година бе извършена Октомврийската социалистическа революция, която откри нова ера в историята на човечеството, измени лицето на света.

Ленин беше вдъхновител и организатор на тази революция. Той пророчески посочваше, че тя е началото на прехода на цялото човечество от капитализма към социализма. Така и стана. Сега вече съществува световната социалистическа система.

Ленин предрече настъпването на епохата, когато окончателно ще се пробудят угнетените народи на Изтока, националноосвободителното движение, подкрепяно от работническата класа на СССР и други страни, ще удържи решителни победи над империализма. Всеки вижда, че тази епоха е настъпила.

С името на Ленин, с идеите на марксизма-ленинизма са неразривно свързани всички най-значителни революционни преобразования в XX век, които коренно промениха социалния облик на света, отбелязаха завоя на човечеството към социализма и комунизма.

Има хора, които се опитват да тълкуват ленинизма като чисто руско явление, отричайки интернационалния му характер. Някои от тях говорят, че ленинският път е път за икономически изостаналите страни, други, точно обратното, че ленинизмът е чисто „европейско" явление и за това не подхожда за страните от Азия, Африка и Латинска Америка.

Подобно тълкуване на ленинизма е напълно погрешно. Да, ленинизмът се роди в Русия, защото именно тук в началото на XX век се премести центърът на световното революционно движение. Но ленинизмът събра не само опита от революционната борба на руския пролетариат и селяните, но и цялия световен опит на освободителното движение на трудещите се.

Ленин беше тясно свързан със западноевропейските революционни движения и в същото време проявяваше жив интерес и се отнасяше с огромна симпатия към антиколониалната борба на народите от Изтока.

Трябва да се отбележи също, че в началото на века Русия представляваше своеобразен модел за човечеството. Наред с големите промишлени центрове и създалата се работническа класа тук имаше големи райони, където цареше крайната изостаналост; съвременният капитализъм се преплиташе със значителни феодални отживелици, с колониален и полуколониален режим. Ленин и ръководената от него партия се заеха да изработят политика, стратегия и тактика на борбата, съобразявайки се с пъстрата мозайка на социалните отношения.

В трудовете на Ленин са отразени обективните нужди не само на Русия, а и на цялото световно обществено развитие. Учението на Ленин за империализма като висш и последен стадий на капитализма, за партията от нов тип, за социалистическата революция и диктатурата на пролетариата в различните й форми, за съюза на работническата класа със селяните, за пътищата за изграждане на социалистическото общество, изводите му по национално-колониалния въпрос — цялото Лениново идейно богатство е достояние не на една страна, а на цялото международно освободително движение.

Ленинизмът е марксизмът на нашата епоха. Това определение съдържа главното, душата на ленинското учение. К. Маркс и Ф. Енгелс първи положиха научната основа на идеите на социализма, изработиха научна идеология на пролетариата, като му посочиха пътя на борбата за освобождение от експлоатацията и гнета. В резултат на задълбочени икономически, философски и исторически изследвания Маркс и Енгелс научно доказаха, че капитализмът е последният експлоататорски строй, който по силата на неразрешимите си вътрешни противоречия върви към сигурна гибел и който трябва да бъде заменен с несравнимо по-висшето, по-хуманно и по-справедливо общество на социализма и комунизма. В лицето на работническата класа те откриха силата, призвана да произнесе присъдата на историята над капитализма, да стане негов гробокопач и строител на новото общество.

Ленин беше не само твърд и последователен марксист. Той е велик продължител на учението на Маркс. Ленин живя в по-различно време от Маркс, когато светът навлезе в епохата на империализма и социалните революции. Обобщавайки новото, което донесе тази епоха, той развиде всестранно създадената от Маркс и Енгелс наука: диалектическият материализъм, политическата икономия, теорията за социалистическата революция и изграждането на комунистическото общество.

Международното съвещание на 75-те комунистически и работнически партии, което се състоя в Москва от 5 до 17 юни 1969 година, прие обръщение, посветено на 100-годишнината от рождението на Владимир Илич Ленин. „Изучавайте трудовете на Ленин!" — с този пламенен призив участниците в съвещанието се обърнаха към всички комунисти, към всички прогресивни хора на земята. В тях вие ще намерите неизчерпаем източник на вдъхновение за борба срещу реакцията и гнета, за социализъм и мир. Запознаването с тях ще помогне на младото поколение да види по-ясно революционните перспективи на нашата епоха.

Иван АЛУФ,
кандидат на историческите науки
Агенция „Новости"

„Нерушима дружба"

Под това заглавие се отпечатва луксозно издание — сборник статии, подготвен съвместно от Издателството на Българската комунистическа партия и Издателството на Комунистическата партия на Съветския съюз „Политиздат". Автори на статиите са: генералният секретар на ЦК на КПСС Леонид Брежнев, първият секретар на ЦК на БКП и председател на Министерския съвет на НРБ Тодор Живков, членът на Политбюро на ЦК на БКП и председател на Общонародния комитет за българо-съветска дружба Цола Драгойчева, членът на Политбюро на ЦК на БКП и зам.-председател на Министерския съвет на НРБ Тано Цолов, министърът на отбраната на Съветския съюз маршалът на Съветския съюз А. Гречко, председателят на Академията на науките на Съветския съюз академик Мстислав Келдиш.

Книгата се издава у нас и в Съветския съюз в чест на 25-годишния юбилей на нашата народ на власт.

Поводът на издаването и подборът на авторите предопределят характера и значението на книгата. Тя е един извънредно важен документ за социалистическата революция и за социалистическото строителство у нас. От всеки неин ред лъха патосът на живите факти, изпълнили четвърт век.

Всеки български патриот ще се развълнува, когато прочете в книгата, че сега България заема първо място в света по производството на електрокари, второто — по производство на олово и третото — по производство на цинк! А по производството на калцинирана сода, цимент, сярна киселина и някои други видове промишлена продукция, падащо се на глава от населението, нашата Родина заема едно от челните места в света.

България, в гигантското си усилие да се измъкне от многовековната си изостаналост и нищета, извърши едно истинско чудо. Това чудо бе възможно само в условията на братското безкористно сътрудничество между страните от социалистическата общност и преди всичко с помощта на Съветския съюз. Със своите неизчерпаеми суровинни и енергийни ресурси, със своето мощно народно стопанство, с по купателната способност на своя огромен пазар, съветската страна, следвайки ленинската интернационална политика, оказва всестранна помощ на страните от социалистическата общност. Съветският съюз задоволява техните нужди от нефт 96 на сто, от каменни въглища — 65 на сто, от желязна руда — 84 на сто, от алуминий — 89 на сто, от мед — 59 на сто, от дървен материал — 85 на сто, от памук — 59 на сто.

За да спечели нашата страна трайни позиции на световния пазар в условията на извършващата се световна техническа революция, нашето народно стопанство и преди всичко промишлеността тряова да премине към висока автоматизация и механизация на производствените процеси, да осигури голяма серийност при високо качество на произвежданата продукция. Това е напълно разрешима задача чрез кооперирането и специализирането на производството в рамките на Съвета за икономическа взаимопомощ.

За светлото бъдеще на нашата Родина изключително значение придобива растящата интеграция между съветската и българската икономика и засилващото се между двете братски страни научно-техническо сътрудничество.

Приведените в книгата цифрови данни ни разказват колко наши промишлени предприятия са направени по съветски проекти и обзаведени със съветска техника при непосредствената помощ на съветски специалисти, колко машини, горива, електрическа енергия, кредити сме получили от Съветския съюз. Заедно с това тя показва колко съветски специалисти са ни помагали и колко наши специалисти, научни работници и хора на изкуствата и културата са посетили съветската страна, за да получат и обменят знания и опит със съветските си колеги.

Сътрудничеството и взаимната помощ между нашите две страни обхвана всички области на знанието. По този въпрос изобилие от данни ни поднася в статията си академик М. Келдиш. Много интересни данни за освободителната роля на Червената армия в България съдържа статията на маршал А. Гречко. Той не само проследява движението на армията-освободителка през нашата територия до окончателния разгром на хитлеро-фашистката армия, но с ерудицията на голям пълководец ни разказва и някои любопитни и вълнуващи епизоди от великия поход.

Едва ли би се намерил сега български патриот, който да не разбира добре животворната роля на българо-съветската дружба за нашата Родина. Всеки му е мило, скъпо и свято това трогателно братство. Но когато човек прочете тази книга, научава още много данни за прекрасните резултати и перспективи на това братство, вижда в действие мъдростта на политиката, следвана последователно и неотклонно от Комунистическата партия на Съветския съюз и от Българската комунистическа партия в името на социалистическото и комунистическо бъдеще.

М. ЗЕНГИНОВА

България се включва във войната против хитлеристка Германия

В резултат на победния марш на Съветската армия и под натиска на народните маси демагогското правителство на Муравиев бе принудено на 6 септември 1944 г. да скъса дипломатическите отношения с хитлеристка Германия и на 8 септември да й обяви война. Това беше символична война. Монархо-фашисткото правителство нямаше намерение да воюва с хитлеристите и затова не предприе никакви мерки да подготви страната в това отношение.

Едва с победата на 9 септември започна подготовка за война.

Първото отечественофронтовско правителство още същия ден обяви война на фашистка Германия. В прокламацията на Министерския съвет на Отечествения фронт към българския народ от 9 септември 1944 г. се казва: „Отечественият фронт, дело на самия народ, веднага ще прибощи всички сили и средства към усилията на Съветския съюз... за изгонването на германците от Балканите".

Участието във войната срещу фашистка Германия беше естествено продължение на дългогодишната борба, която нашият народ води под ръководството на Българската комунистическа партия срещу монархо-фашизма и капитализма в България. Войната за него беше върховна повеля за защита свободата, националната независимост и териториалната цялост на страната; тя беше не само изява на висок патриотичен дълг, но и интернационално задължение към балканските и другите поробени народи от немско-фашистките завоеватели. За българския народ войната беше справедлива и прогресивна. Само реакционните и враждебно настроените на народа сили бяха против нея. В тяхна подкрепа се яви и международната реакция. В английския парламент Чърчил заяви, че не желае участието на българските войски във войната извън пределите на България. Това фактически изключваше участието на България във войната и насърчаваше вътрешната реакция.

Българската комунистическа партия трябваше да води сериозна и упорита борба за политическото и военното осигуряване на войната и военните действия.

Още на 9 септември главното командуване на БНА съсредоточи на западната граница войскови части със задача да отбраняват най-достъпните направления срещу евентуално хитлеристко настъпление.

Най-голямо внимание беше отделено на армията. Изграждането на БНА като армия от нов тип започна веднага след завземането на властта на 9 септември 1944 г.

Налагаше се новата армия да бъде създадена в най-кратък срок в процеса на самата война. Творческият подход на БКП даде своите резултати. В редовете на старата разложена армия се вляха много партизани, политзатворници, концлагеристи, ятаци и антифашисти, които станаха здравото ядро в изграждането на новата народна армия. Освен това бяха запазени всички прогресивни офицери и бяха върнати в армията много запасни офицери, уволнени от фашистките правителства и взели участие в борбата за установяване на новата власт. Бяха създадени гвардейски и доброволчески подразделения. Армията беше очистена от неподходящи офицерски кадри, враждебно настроени към народната власт. Бяха взети бързи мерки за възстановяването и укрепването на военния и стопанския потенциал, за създаване на здраво единство между тила и фронта. Крилатият призив на БКП: „Всичко за фронта, всичко за победата!" дълбоко отекна в сърцата на всички честни българи.

На българския народ предстоеше да започне решителни военни действия срещу един още силен, опитен и озверен враг. Това се потвърди на 10 септември, когато хитлеристките войски настъпиха към град Кула, а на 11 септември атакуваха Девебаир. Както там, така и при Бела паланка, Царево село и Струмица те бяха бити от войните на новата Българска народна армия, партизаните и доброволците, които проявиха изключителен героизъм и готовност за саможертва.

По повод молбата на българското правителство да съветското правителство да се организира взаимодействие между нашите и техните войски С. Бирюзов в своята книга „Советский солдат на Балканах" пише:

„Наша съюзница в борбата с хитлеристка Германия стана и българската армия. По разпореждане на правителството на Отечествения фронт на 10 септември 1944 г. първите й части излязоха за защита на западните граници на своята родина. Завързаха се тежки боеве при град Кула. Новото българско правителство се обърна с молба към правителството на СССР съветско командуване да организира взаимодействието на българските войски с войските на Трети Украински фронт. И вече на 13 септември ние получихме директива от върховното главно командуване, която изискваше от нас по-енергично да подкрепим усилията на българската армия".

На маршала на Съветския съюз Ф. И. Толбухин се предписваше:

„За ръководство на действията на нашите войски, включително и авиацията и за организиране взаимодействието с българските войски чрез Генералния щаб на България да се изпрати в София генерал-полковник Бирюзов в качеството на ваш заместник".

В изпълнение на това разпореждане командуващият Трети Украински фронт маршал Толбухин изпрати на 16 септември писмо до министъра на народната отбрана на България, в което призоваваше за съвместни действия съветската и българската армия срещу немските войски.

На 18 септември българското правителство съобщи на командуващия 3 Украински фронт, че приема неговото предложение и че сътрудничеството на Българската народна армия със Съветската армия се посреща „...с възторг и доверие от целия български народ и българската войска".

Така нашата армия рамо до рамо с братската Съветска армия участвуваше във войната до окончателния разгром на хитлеро-фашистка Германия.

Полковник Страхил ИВАНОВ

Младият производственик Димитър Иванов от ДИП „Липа" в Силистра винаги е в челните редици на първенците в съревнованието. Постига високо качество на продукцията. Взема дейно участие в живота на комсомолската организация при предприятието.

ЧЕРНАТА ЧАНТА

(Фейлетон)

Когато плътната врата на кабинета хлопна зад гърба на излизащия, директорът вдигна снежнобялата слушалка на телефона и набра десетина номера, като във всички канцеларии на завода заповяда едно и също:

— Приех на работа новия конструктор. Уредих му най-после назначаването чрез прехвърляне... Заповядвам да не му се отнема времето с никаква дребнотемна работа... Нека да има свободно време... Подразбрах между другото, че той от дълги години работи по въпроса за въздействие то на апериодичната вълна при заземената неутрала и по въпроса за използуването на стъклолита като дистанционна рейка. Във връзка с това да му се осводи най-хубавото бюро в стаята на конструкторите...

И докато новоназначеният конструктор още не беше прекосил дългия коридор, от директорския кабинет до най-последната по ред канцелария знаеха новината и се приготвиха да изпълнят стриктно разпорежданията на директора.

И конструкторът прие всичко като нормално. Той сдържано кимна с глава, когато най-старият проектант, един от основателите на завода, освободи своето бюро, за да се настани новодошлият, защото това бюро имаше добро изложение и полировката му беше най-запазена.

Така затекоха дните...

Новият идваше на работа в часа, когато долу на площадката вече правеха производствена гимнастика; поставяше на закачалката чистото си бомбе, сваляше бавно и церемониално пардесюто си, като му оправяше дълго ревера, и преди да седне на бюрото, заключваше най-старателно в едно от чекмеджетата масивната си лачена чанта, като след това пускаше ключето в джоба на жилетката си.

Това се повтаряше всяка сутрин. Не обичаше да разговаря. Само кимаше с глава многозначително, когато го поздравяваха. Веднъж помоли куриерката да му купи топла баничка с плънка от овчо сиренце. Този факт стигна до ушите на директора. Той незабавно заповяда на куриерката да снабдява конструктора с подобни баници всеки ден, в любимото му време. И послушната женица откри сметка на името на завода в най-близката сладкарница, откъдето то закупваше баничките с плънка.

През втория месец от конструкторската стая се наложи да бъде евакуиран чертожникът Долапчийски, който страдаше от хроничен бронхит и час по час заливаше стаята с кашлични откоси, които видимо смущаваха работата на новия конструктор. На неговото място поставиха да работи една чертожничка, младо и крехничко създание, което можеше да разнежи и най-коравосърдечния мъж. Тя получи лично нареждане от директора на завода да бъде усмихната през целия ден и да подава огънче на конструктора всеки път, когато рече да пуши своите филтрови цигари.

А конструкторът продължаваше точно изпълнението на служебните си обязаности — идване в десет, палене на цигара, закуска с баничка с плънка и съсредоточаване над някакъв лист.

Освен това за пет месеца директорът го командирова в чужбина на някакви симпозиуми около десет пъти, откъдето той се връщаше все същият — с безупречно чистото пардесю и с онази впечатлителна и неразделна чанта от черен лак, която най-старателно заключваше. Тази чанта беше табуто на канцеларията. В нея устремяваха погледите си и служителите, и конструкторите, и най-много членовете на дирекционния съвет. Носеше се слух, че там той съхранява някакви равни на себе си открития за качествата на стъклостелита и че един ден ще прочуе името на завода пред света.

Директорът му преотстъпи служебната кола, за да не изразходва излишна енергия, докато се прибере в дадената му квартира с източно изложение, с изглед към една красива панорама, която подтиква към творческа работа и в извънслужебното време.

И пак си течаха месеците. Заводът решаваше трудни въпроси около нулевата серия на ново производство. Кипеше денонощна работа в цеховете, водеше се съревнование между бригади и смени, докато един ден от обединението дойде вест, че се присъжда голяма парична награда на колектива за добрите резултати през една от тримесечията на отчетната година. Събра се управителният съвет и без много разногласия стигнаха до единомислието, че ако поделят тези пари на всички бригади, няма да има никакъв материален стимул и решиха да свършат с тях една полезна за колектива работа — да ги при съдят на новия конструктор. Така компактно средствата щяха да го стимулират. И когато гласуваха това решение, всички в мисълта си не бяха далеч от един обект — черната лачена чанта, която той заключваше най-секретно и която вероятно съхраняваше пътя на неговото трудно откритие. И конструкторът получи парите в един пакет, напръскан с есенция от гюл, а в отговор на това той само кимна, без да се усмихва. Тогава, виждайки как той реагира на техния жест, членовете на дирекционния съвет започнаха да се страхуват, че дадената сума от няколко хилядарки се е сторила дребна и под достойнството му и решиха да попритурят още някоя друга банкнота от премиалните за последните месеци.

И пак си затекоха месеците. И разпетът на служебното време в канцеларията на конструктора беше все същият.

Между цеховете и смените се разгаряше ново съревнование, но даваха се признаци, подобряваше се качеството, но директорът не даваше да се тревожи с тези подробности конструкторът, който решаваше някои неизвестни проблеми в областта на въздействието на апериодичната вълна и взаимоотношенията на стъклостелита и дистанционната рейка.

Докато един ден стана нещо необичайно. Чистачката намери на паркета край бюрото на конструктора ключ. Тя го пробва по чекмеджетата, за да разбере от кое бюро е паднал, и видя, че едно от тях е отворено и че оттам се подава краят на чантата, за която се говореше вече из целия град. Не можа да сдържи любопитството си. Огледа се тихомълком и отвори ключалката. Новичкият цинизъска под пръстите й и тя разтвори скъпоценната и тайнствена чанта. И ахна — вътре имаше изрезки от вестници с кръстословици и пакетче дълги квитанчийски от инкасатора за ток.

Да беше си мълчала я. Когато на другия ден до слуха на директора достигна новината за съдържанието на черната лачена чанта, гневът му нямаше граници. Пребледня десетина пъти. Изпи двайсетина кафета и без да свиква дирекционния съвет, реши да уволни без никакво чакане, без никакво колебание по най-строгия параграф... чистачката, загдето е разпространила такава кощунствена новина, която без малко да урони авторитета на завода и да наруши творческата атмосфера на известния конструктор.

Р. МИХАЙЛОВ

По следите на нашата критика

„Ефективността от партийната дейност и нейните измерения"

Под това заглавие в броя от 30 август тази година вестник „Силистренска трибуна" критикува общинския партиен комитет в село Добротица за недостатъчно внимание към проблемите на партийното ръководство на икономиката на кооперативното стопанство, за незадоволителната работа на главните специалисти в ТКЗС.

Наскоро получихме отговор на отправената критика от общинския партиен комитет. По-долу поместваме писмото на комитета:

„В брой 101 от 30. VIII. 1969 г. на в. „Силистренска трибуна" е поместена критичната статия „Ефективността от партийната дейност и нейните измерения." Тя бе разгледана на заседание на общинския партиен комитет, което се състоя на 3 септември тази година. На него присъствуваха и партийните секретари и главните специалисти на кооперативното стопанство.

Изнесеното отговаря на действителността и предприемаме действия, които да внесат изменения в методите ни на работа. Нашето твърдо убеждение е също, че ще трябва наистина сериозно да започнем решаването на някои проблеми в кооперативното стопанство и общината. Считаме, че критичният материал ще ни помогне в това отношение.

Секретар на общинския партиен комитет (п)
Коста ИЛАРИОНОВ"

По време на всемладежкия отчет „Дългът на младежта към революцията" група лекоатлети от Окръжната спортна школа в Силистра пробяга стотици километри, за да събере рапортите на комсомолските дружества и организации за делата в чест на юбилейната годишнина.

Радостта няма край

Отскоро Иванка Ангелова е работничка в клона на промишления комбинат „Камъшит" в село Междин. За съвсем кратко време тя успя да усвои новата професия и сега е една от най-добрите работнички.

Неотдавна тя изживя нова радост. Роди й се дъщеря. Група активистки на съвета за работа сред жените събраха средства и купиха подаръци. Един ден те посетиха младата майка и поднесоха на нея и скъпата й рожба хубав подарък. Тя остана крайно изненадана и не знаеше как да благодари.

Стоянка СЪБЕВА

Ще презимуват ли добре селскостопанските животни?

Създаването на добри условия за зимуване на селскостопанските животни и птици е от решаващо значение, за да се получи заплануваната продукция през есенно-зимния период. Един от важните фактори е храненето на животните. От количеството и качеството на прибраните и съхранени фуражи зависи дали то ще бъде пълноценно.

Предварителният баланс показва, че през 1969/70 година концентрираният фураж в ТКЗС ще бъде недостатъчен. Това налага да се съберат и съхранят повече тревни и груби фуражи, да се приготви повече силаж, за което все още има възможност.

От начало на силажирането до 8. IX. т. г. общо в окръга има приготвен 105 тона силаж, което представлява 53 процента от годишния план. Силажирането продължава, обаче темпът спада, което създава основателна тревога. Особено тревожно е положението в ТКЗС—Зафирово, което е изпълнило плана едва 28 процента, ТКЗС—Паисиево—28,4 процента, ТКЗС — Тутракан и Окорш—32 процента и др. В някои стопанства първата култура фуражна царевица е силажирана и изхранена. Тук се очаква зелена маса и от втората култура. Лошото обаче е това, че повечето от стопанствата, които имат ниско изпълнение на плана за силажирането и нямат повече зелена маса, не са засели определените декари фуражна царевица втора култура. Така например ТКЗС—Чернолик не зася 5 400 дка, ТКЗС—Зафирово—3 400 дка, Паисиево—2 900 дка, Тутракан—2 000 дка.

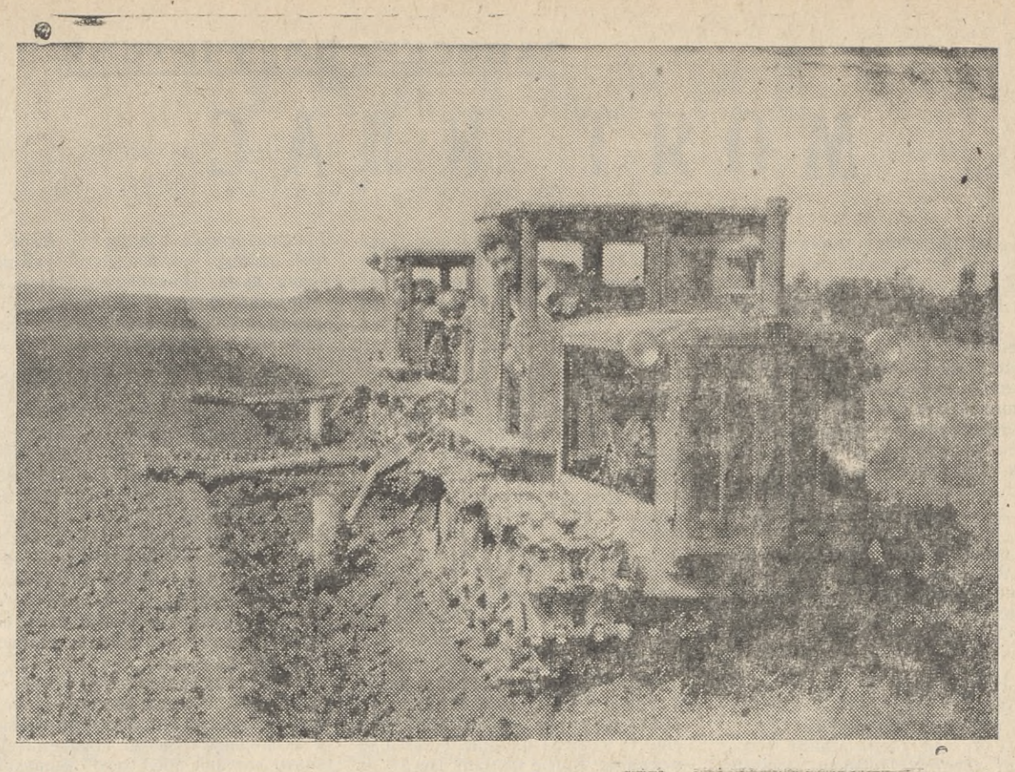
Добре се справят със силажирането ТКЗС — Ситово, Алеково, Срацимир, Добротица и др. Те достигнаха вече 80 % от определения план.

Освен това сега трябва да се прибират и слънчогледовите пити. Погрешна е практиката те да се разпиляват по блоковете или да се изгарят. По хранителност слънчогледовите пити се равняват на доброкачествена плява от пролетници. Добре изсушени и съхранени, те могат да се дават по 3—4 кг дневно на дойна крава, по 0,5—0,7 кг дневно на овца и пр. Зелените, с по-голям процент влага слънчогледови пити, може да се консервират, като се примесват със сочен царевичак така, че масата за силажиране да добие влажност 65—70 процента. Питите трябва добре да се надребнят и примесят с царевичака и тогава да се притъпчат в траншеята. Такъв силаж е подходящ за всички животни. На кравите може да се залага по 25—30 кг дневно, на овцете по 3—4 кг.

Друг важен въпрос е правилното съхранение на грубите и тревни фуражи. Ежегодно от прогниване и разваляне отпадат около 15—20 %. Намалява се хранителната им стойност, а материалните разходи на фермите се увеличават, тъй като от изписаните разваляни фуражи се получава много по-малко продукция. Тези загуби могат да се предотвратят сега. Не обходимо е купите да се обвият със слама или полиетилен. Да се направят около тях канавки за отцеждането на дъждовната вода.

За да се оползотворят пълноценно грубите и тревни фуражи, необходимо е те да се дават на животните в преработен вид. Това налага да се приведат в изправност наличните фуражни кухни и площадки. Инвентарът и машините да се ремонтират и там, където е нужно, да се доставят нови. Преработката на фуражите при всички случаи трябва да започне още първия ден от включването им в дажбата на животните. Само тогава, когато наличната храна за животните се съхранява и изразходва така, както се изисква, ще се получи от нея повече продукция в животновъдството. А това ще допринесе в края на юбилейната година да бъдат изпълнени всички предвидени планове.

Ст. НЕДЕЛЧЕВ

Една след друга се редят дълбоки бразди. В тях през пролетта ще бъдат скътани семената, за да избуят отново в полята на ТКЗС — Кайнарджа слънчогледи и царевици.

Състезание за най-добър орач

Традиция стана в нашата страна ежегодно да се провеждат конкурси, на които се определя най-добрият орач. На тия състезания техническите кадри в селското стопанство показват своето умение, знания и сръчност по качественото изпълнение на най-важното мероприятие от агротехническия комплекс.

Наскоро в местността „VIII пост" в землището на ТКЗС—Калипетрово бе проведено окръжно състезание-конкурс за най-добър орач. От ранна утрин в определеното място бяха дошли механизаторите Георги Ганчев от ТКЗС — Калипетрово, Емил Енев от ТКЗС — Айдемир, Иван Атанасов от ТКЗС—Срацимир, Гавраил Йорданов от ТКЗС—Ситово и др. Те бяха приветствувани от началника на отдел „Земеделие" при ОНС — Цветан Георгиев, и секретаря на ОК на ДКМС — Христофор Вълчанов. Зелена ракета даде старт на състезанието.

Екна тракторният бумтеж на деветнадесет машини. След първата бразда—оценка, после оран на гребен, оран на разор и пак оценка. По специално подготвен правилник се направи крайната оценка по много качествени показатели. Тук вече пролича майсторството на добрите механизатори, които се състезаваха при еднакви почвени условия, с една и съща техника.

На първо място се класира Райко Димитров с трактор „Беларус" от ТКЗС — Нова Черна. Оранта, извършена от него, рязко се отличаваше по праволинейност на браздите, заравненост, добро започване и завършване, с най-добър общ завършен вид.

На второ място се класира Иван Николов с трактор „ДТ—54", механизатор от ТКЗС—Окорш. Третото място зае Емил Енев с трактор „ДТ-54" от ТКЗС—Айдемир. Първенците бяха поздравени. Връчени им бяха парични награди.

Освен че проведеното състезание е една хубава проява, получените от него резултати показват, че нашите механизатори има още какво да усвояват, за да работят безпогрешно. Все още лошо се започват и завършват отделните лехи и целият блок, поради което се получават големи гребени и разори. Не се регулират добре отделните плужни тела към корпуса на плуга, вследствие на което се получават неравномерности на браздите.

Христо МАРКОВ

Строителите получиха признание

Паметни ще останат дните, пре пълнени с трудов ентусиазъм, в навечерието на юбилея на свободата не само с трудовия героизъм, но и с полученото признание за тежкия, но нужен труд на строителните работници. През го дините на свободата нашите села ще се преобразиха, те станаха от ледало на новото. И за тяхното преобразяване в нашия окръг имат преди всичко заслуга строителите от ДСО Стройрайон—Силистра. Отчетен доклад за предюбилейното съревнование на тържественото събрание на строителните работници пред големия празник прочете секретарят на партийния комитет при Стройрайона др. Калчо Стефанов. В доклада, наред с отчитането на постиженията, той говори за патриотизма и самоотвержеността на строителните работници от бригадите на Михаил Жеков, Гено Трендафилов, Иван Липков, Еньо Енев, Ради Пенчев, Стоян Казаков, Георги Костанцалиев, Никола Кьоров, Стоян Кондов, Гено Митиков; за добрата работа на техническите ръководители Павел Батанов, Христо Ганчев, Васил Берберов, Милко Димов, Жеко Кьорилиев, Мария Трайкова, Димитър Събев и др.

Много е направено от строителите за преобразяване на окръжния ни център, но и още има много да се строи, да се подобрява изпълнението на строителните работи, да се предават обектите в експлоатация в предвидените пускови срокове.

След отчетния доклад настъпиха най-тържествените минути за много строители — връчването на ордени и медали. Високите отличия на заслужилите дългогодишни строители окачи заместник-председателят на ИК на ОНС др. Стефан Райчев.

За своите забележителни успехи в строителството бригадирите на комплексни бригади Атанас Аджемов, Михаил Жеков и Петър Илиев бяха наградени с орден „Червено знаме на труда". С „Народен орден на труда" — златен се окичиха гърдите на началника на Стройрайона Филип Кубадинов, техническия ръководител Митко Димов, бригадира на железарска бригада Стоян Кондов и дърводелския работник Тодор Димитров. С „Народен орден на труда" — сребърен бяха наградени 5 строителни работника, с „Народен орден на труда" — бронзов 7 души. Тридесет и пет юбилейни медала окичиха гърдите на строители и инженерно-технически работници от Стройрайона.

Тържеството завърши с богата литературно-музикална програма, изнесена от комсомолския самодеен колектив при Завода за организационна техника.

Вълнуващото тържество с много награди въодушеви строителите за още по-добра работа. Наградите им донесоха признание, но те и задължават.

Генчо ДИМИТРОВ

С любима професия

— Имате ли електрически самобръсначки?

— Дойдоха ли от вносните кърпи за лице?

— Остана ли ви от зелената дантела на цветчета?

— Намират ли се луксозни куфари?

По осем часа на ден силистренци задават подобни въпроси на продавачката Мита Ангелова Павлова, работеща на един от щандовете в универсалния магазин. И рядко някой си е заминавал неудовлетворен или огорчен. Мита Павлова умее акуратно да обслужва и най-капризните клиенти, да задоволи и най-изискания вкус със съответната стока.

За своята образцова работа като търговски работник тя е носителка на не едно отличие и вече единадесет години е ярък пример за колегите си.

— В търговията има едно неписано правило — обича да казва често тя, —трябва да откриваш вкуса на клиента, който е застанал зад щанда. Сториш ли това добре и бързо, спокойно можеш да му предложиш един или друг артикул... А има и една категория граждани, които идват тук с недоуточнено решение за предстоящата покупка. Тях трябва да ориентираш също внимателно...

В управлението на Държавното търговско предприятие — Силистра за Мита Павлова казват следното:

— Тя е една от най-добрите ни служителки. Пък и резултатите й са категорични—рядко изпълнението на плана й за стокооборота на дребно пада под 119 на сто. Нейният обект е най-добър и по отношение на културното обслужване...

— В своята работа съм се стремяла да поддържам добър порядък в щанда така, както върша това в своя собствен дом...

И в интерес на истината трябва да се каже, че Павлова успява до бре да стори това...

Опитната продавачка не жали сили и енергия. Ето тя непрекъснато следи какви стоки се търсят най-много от клиентите. Тях вписва най-напред в периодичните заявки. А галантерията е нелек обект. Броят на стоките е с хиляди. И представете си какво трудолюбие е необходимо, за да се водят на отчет тези артикули...

— Кой предполагаше, че ще се занимавам с търговия — усмихната казва тя. — През 1944 година завърших санитарни курсове в София и след това бях записана във войскови части, които взеха дейно участие във втората фаза на Отечествената война. Тогава единствената ми задача беше да спасявам живота на ранените войници.

Наскоро в Силистра бе организиран паметен поход до онези места в Унгария, където се е сражавал легендарният 31 силистренски пехотен полк. С бившите бойци по победния път на полка замина и Мита Павлова...

—Обучила съм досега около 7—8 момичета. Мнозина от тях наистина оправдаха труда ми — станаха пълноценни търговски работнички. За тях сега ръководството полага много грижи. Няма от какво да се оплачат сега младите. Някои казват, че нашата професия е скучна. Може и да имат право, но аз съм на друго мнение. За скука не може и да се говори, защото напрежението е голямо. Случва се на ден да дойдат по хиляда и повече клиенти.

Хиляди граждани. Хиляди капризи и вкусове. Но Мита Павлова не се отчайва никога. Доверието на колектива и ръководството я задължава много, затова и тя работи от все сърце.

Р. ШИМАБЕЕВ

ЕДИН ОТ ПОСЛЕДНИТЕ

(Щрихи от натура)

Автобусът за Айдемир спря край разклона на пътя за Завода за металорежещи машини. Беше в никое време, а по този разклон ходят автобуси само във връзка с превозването на смените, та за това тръгнах пеш по асфалтовия път към Дунава. С мене тръгна и един случаен спътник. Той крачеше мълчаливо, клатейки лениво яките си ръце, повиснали надолу от широките му плещи. Пълновато му и заоблено лице се ограждаше от дълги бакембарди. Гъсти къдрици покриваха главата му. Те надвисваха и над ушите, покриваха и половината от червеникавия дебел врат на моя случаен спътник. От шията и бузите, от широките му плещи и яките му ръце пращеше здраве и сила. При мълчаливото му изучаване в мен проблясна мисъл: „Бик да хване, ще го повали!".

А с какво ли се занимава този човек? Отиваше към завода в никое време — значи не е работник. Не изглеждаше и да е инженер. Нямаше вид и на организационен работник. Докато прехвърлях мисленно професиите, които може би ще му подходят, непознатият сам заразказва:

— На четиридесет години съм, но още не зная какво е туй държавна работа. Но ето че дойде време да я потърся. Отивам в цеха за огнеупорни каси на „Орг техника". Ако няма там, ще попитам в Зememето.

— Нима вие нямате още трудова книжка?!

— Нямам. Не ми е трябвала. Досега криво-ляво я „къдрехме". Предприемач бях. Ех, колко е сладка тази работа! Нямах определено работно време. Когато съм в настроение и в които часове на денонощието пожелая — тогава и предприемах нещо. Парите ми пари, ресторантите мои, жените — също. Но-о... край. Свърши се частната инициатива. Свърши се... Не дават вече. Притиснаха ни отвсякъде. Отрязаха ни печалбите. Накрая ни забраниха съвсем и частното предприемачество.

Предприемач? И говори в множествено число. Значи, срещат се още тук-таме от тези издънки на миналото! Работил съм и аз някога при различни предприемачи — на строежите, в горската промишленост, на полето, и затова като чуя за предприемачи, настръхвам. Хвърлих отново изпитателен поглед към случайния си спътник. Този път го видях в многото лица на познатите бивши предприемачи-кожодери. Но той не се смути. Не се и шегуваше човекът. За него бе настъпило, види мо, безнадеждно отчаяние за загубеното и му бе все едно на кого се изповядва. Преместих бележника си в другия джеб, а спътникът продължи да разказва епизоди от своята автобиография. Разказваше с нескрита гордост и дълбоко съжаление, че народната власт в навечерието на своята двадесет и пет годишнина го е лишила напълно от възможността да изкарва големи печалби по леки пътища. Принудила го и той както другите да изкарва насъщния си хляб с честен труд. Тъгата му по леките печалби бе голяма и той продължи своята изповед, като че му бе все едно кой върви с него.

— Ех, много сладка работа си имах! И добри пари падаха. А сега ще постъпя в някой завод и ще получавам някакви си сто лева. Какво са туй сто лева за мене, и то изкарани с тежък труд. Не, на никому няма да казвам, че получавам толкова пари — ще се смеят приятелите ми...

В какво се състоеше моята работа ли? Закупя пролетно време хиляда-две хиляди агнета за угояване на „Родопа". Наема тримата-четирима овчари да ги пасат и пазят... На овчарите колко плащах ли? Пазарях се с тях, преди да поемат агнетата, да им плащам по 150 лева на човек месечно. Но когато им плащам, има и удръжки за туй, за онуй. При овчарите, ту агне вълците отвлекли, ту умряло или ошантавяло някое шиле, или пък слабичко — няма нужните килограми. Та малко ли причини можеш да намериш, когато и хлябът, и ножът са у тебе. По две-три хиляди лева от шилетата есенно време идваха в касията ми. После „Родопа" отпуска и трици за животните. Триците продам на свободни цени, а овчарите търсят добра паша за угояването на агнетата. Стане ли Силистренски окръг тесен за паша — преминаваме в Толбухински. Пък и по-удобно ми е през летния сезон да спохождам овчарите си откъм морския бряг.

Угояването на агнета за „Родопа" не бе единственото ми хоби. Наемал съм и земя по стотина декара. Намеря и двама-трима орачи с плугове, та я засеят. Аз зная сортове дини и най-подходящия момент да тяхното засяване. Хвърля семето в земята, тоест не аз, а наетите от мене работници. Само за четири дни пробива почвата, а там вече господ има грижата за него. А изкарам ли първи дини на пазаря, и по-зеленички да са, хващат добра цена. Аз не се занимавам и с продажбата на дините. Продам ги на кооперативните стопанства или на ОКСто на едро. Те си вземат комисионна, отчитат си плана. За тях изгодата — за мене печалбата. Но няма вече. Свърши се. Ех, а сладка бе частната инициатива, сладка-а-а!...

Да, за такива като този музеен екземпляр в наши дни, намирал пролуки към леки печалби, така изглежда. А пита ли той оваритe и орачите, плодовете на чийто труд е присвоявал?

— Спътнико случаен, какво те кара да търсиш работа в завода? Неосигурени старини?

— Кой ли ти е мислил за стари години? Късно е вече за мене да трупам трудов стаж за пенсия. Стана ли на старческа възраст, едно хапче и... край.

— Хапче ли? Не ми се вярва. Не изглеждате от тях. Говорите сега, а дойде ли му времето, ще речете: „Само да гледам този бял свят и това ми е достатъчно".

— Кой знае... Може би и така ще бъде. Както виждате, един етап от кризата съм преодолял. Сам отивам да си търся държав на работа.

Той кимна многозначително и зави към цеха за огнеупорни каси. След малко го срещнах като свърна в Завода за металорежещи машини. От там може би е продължил да чука по заводските врати и на други предприятия.

Гледах дълго след него. Изпитвах и болка, и радост. Във въображението ми се появяваха познатите ми от миналото негови колеги по класа и затова кръвта ми бушуваше по жилите, а от друга страна, ме обхващаше топло и приятно чувство. Радвах се, че все пак народната власт намери начин да пресече пътя на леките печалби. Гледах след него в забвение, като че слушах последния отзвук от някакво далечно ехо в гънките на планината. А тя, планината, с двадесет и петте си гигантски подстъпа погълна и него — един от последните отзвуци на нерадостното минало.

После се сепнах като от сън. Махнах с ръка: „Дано да е последният! Нека народната власт през втората четвърт на своето столетие затвори по-плътно всички пътища за такива, чиито души се разяждат от червея на частнособственическото чувство. Да сразим всички пречки по пътя на победния марш на Социализма, в името на Негово величество — човекът!"

Михаил ТОМОВ

Захарното цвекло е прибрано

Кооператорите от бригадата на Трифон Станчев в с. Калугерене прибраха захарното цвекло. Тази култура заемаше 150 дка. Посевът бе обработен добре, затова стопаните постигнаха задоволителни резултати.

Вместо по 2 400 килограма, всеки декар даде средно по 2 600 кг продукция. Комсомолките Небие Халидова, Мюкерем Реджебова и другарките им взеха дейно участие при вадене и чистене на цвеклото.

Салим АРИФОВ

Постижения и перспективи на Комплексна опитна станция — Силистра

С откриването на станцията, първата задача, с която научните сътрудници се заеха за разрешаване, беше проучване на овощните видове и сортове в района. Въз основа на извършеното през периода 1953—1960 г. бяха установени някои ценни сортове, неизвестни в страната. След подробното проучване на биологичните и стопанските им качества по предложение на научните сътрудници се приеха и включиха в националния сортимент: кайсиевият сорт „Ранна силистренска", черешовият „Силистренка", ореховият „Силистренски", сливовият — „Тулеу грас" и др. Местният вишнов сорт „Татарица" през 1949 година беше посочен на старши научния сътрудник Д. Бойков, който го размножи, проучи и предложи за включване в сортимента на страната. Тези сортове, благодарение на ценните им качества, наново се запазиха през 1969 година в националния ни овощен сортимент.

През 1967 година по наше предложение бе включена в сортимента кайсията „Шалах", а от тази година за производствено изпитване са включени „Кишиневска ранна", „Кюстеженски" и черешата „Бесерабка". В станцията се отглеждат над 150 кайсиеви сорта. Някои от тях притежават ценни качества. Плодовете узряват през различни срокове. След няколко години, като завърши проучването им, ще бъдат предложени за включване в стандартния сортимент. При нас се отглеждат и хибридни семеначета от кайсии. Подбрани са опити: № 16, 63, 128, Юлска х Унгарска и др. Ние работим още с 64 прасковени сорта 17 черешови, 24 ябълкови и др.

При трайните насаждения резултатите от изследователската работа за разлика от едногодишните земеделски култури се постигат по-трудно, изследванията са много по-сложни и продължителни. Благодарение на положения творчески труд, по предварително изработен методически план, бяха установени положителни резултати от изведените полски опити в базата на станцията. През периода 1961—1966 г. бе проучен ефектът от торене на плододаващи кайсиеви дървета, отглеждани при неполивни условия върху почвен тип —излужен черноземв местността „Меджиди табия".

От изпитаните 9 варианта с различни количества органо-минерални торове бе получен най-голям добив от кайсиевите дървета (1708 кг/дк), торени с по 2 т оборски тор, 33 кг амониева селитра, 61 кг суперфосфат и 30 кг калиев сулфат ежегодно на декар. Реализиран бе 163 лв. чист доход от всеки декар. Не е ефективно да се внасят малки количества торове, например 1 т оборски тор, 12 кг амониева селитра, 24 кг суперфосфат и 10 кг калий на декар.

Кайсиевите дървета се развиват добре без торене, когато са засадени при добра предпосадъчна обработка на мястото, предварително наторено с по 3 тона оборски тор на декар. Освен това в продължение на две години трябва да бъде засято с люцерна. В нашата практика преди засаждането на дръвчетата в посадъчните ями внесохме по 10 кг угнил оборски тор, 600 г суперфосфат и 250 г калиев сулфат. От тях получихме 890 кг/дка среден добив. Те дадоха чист доход 96,48 лв. от декар, който бе по-висок с 6 лв. на декар в сравнение с получения от кайсиевите дървета, торени с малки количества органо-минерални торове.

През 1959—1966 година бе изведен производствен опит с резитба за подмладяване на кайсиеви дървета, встъпили в период на плододаване и изсъхване. Благодарение на извършената резитба, при която съкратихме скелетните клони и разклонения до 5—6-годишна дървесина, съчетана с торене, редовна обработка на почвата, борба срещу болести и неприятели, се засили растежът на дърветата. Възстанови се плододаващата дървесина и от подмладените дървета се получи 1 262 кг плод от декар, а от неподмладените дървета — 720 кг. Проведе се производствена проверка с резитбата за подмладяване на кайсиеви дървета в продължение на 3 години в ТКЗС—с. Алфатар. От подмладените дървета бе получен среден добив 1 101 кг от декар, а от останалите —532 кг.

Изпитан бе препаратът Биомин 0,1 %, с който се пръскаха в продължение на 4 години. Увеличи се добивът от сорта „Унгарска кайсия" с 16,5 %. При направените производствени проверки в ТКЗС пръсканите дървета с Биомин повишиха значително добива си.

Много добре се развиха кайсиевите дървета, получени от засяване на костилка направо в насаждението. Израсналите семеначета бяха облагородени със сорта „Унгарска кайсия". От така създадените дървета през периода 1961—1968 година бе получен среден добив 1 287 кг/дка, а от овощните, засадени по установената практика — 988 кг/дка.

Дърветата се развиват много добре поради залагане коренсвата система в по-дълбок почвен пласт. Те понасят по-леко засушаванията и са по-дълголетни.

В станцията се извежда полски опит за установяване най-подходяща подложка за кайсията. Присадените кайсиеви дървета върху джанкова подложка се оказаха по-дълголетни. От тях досега са загинали 3,1 процента, на 13-годишна възраст, на зарзалова подложка — 16,4 процента, а върху бадемова подложка — 26,3 процента. Стъблото, получено от подложка джанка, която е по-студоустойчива в сравнение със зарзалата и бадема, осигурява по-дълголетен живот на присадника. От така създадените дървета получихме среден добив в продължение на 8 години по 1 408 кг от декар, от дървета, присадени върху зарзалова подложка — 1 366 кг, а на бадемова подложка—899 кг.

Научните сътрудници при станцията разработват и други проблеми и задачи, участвуват в районирането на овощните видове и сортове, определят подходящи терени за кайсиевата култура и в други райони и окръзи на страната.

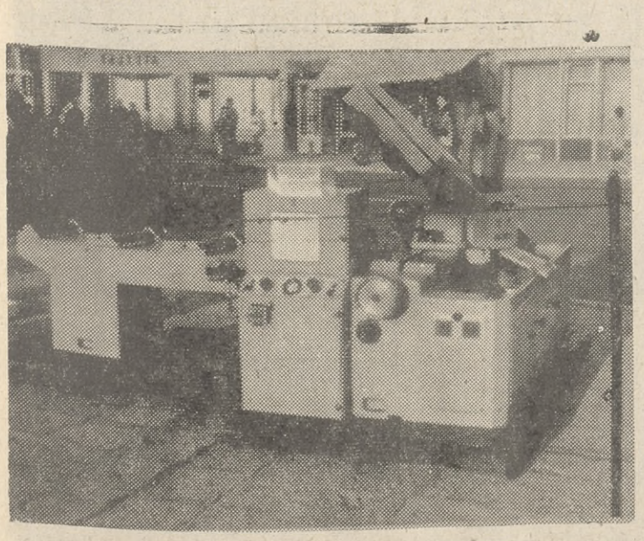
В продължение на 5 години към станцията е изграден народен университет за обучаване изпълнителски кадри по трайните насаждения.

Благодарение на полаганите системни грижи за отглеждане на кайсиевите дървета, ежегодно се получават високи добиви с добро качество на плодовете.

В перспективния ни план се предвижда броят на научните сътрудници от 3 да се увеличи на седем. Досега се разработваха проблеми в областта на агротехниката и селекцията на кайсиевата култура. През тази есен ще се заложат опити по растителна защита. През следващите години ще се разкрие отдел по агрохимия, икономика, технология по преработка на плодовете и др.

По плана за 1970 година е предвидено построяването на лабораторна сграда, с което ще се подобри и задълбочи научноизследователската дейност.

Н. СТЕФАНОВ

Окръжната юбилейна промишлена изложба разкри огромния възход на силистренската промишленост през 25-те години социалистическо строителство.

НА СНИМКАТА: Лентоотрезната машина ОЛ—251, произведена в ЗММ.

ЗАПИСКИ НА УЧИТЕЛЯ

МОЯТ КЛАС

Те са тридесет и трима души. И всичките са различни. И всеки си има свой свят. А аз трябва да мина по неговите пътища, да споря, да побеждавам и да търпя пораженията.

Иска ми се да изслушам всеки. И аз ги помолвам всички да напишат в къщи на листче, без да се подписват, как те разбират смисъла на живота. Листчетата хартия са в ръцете ми.

„...И трябва да се живее така, че да бъдеш полезен на Родината. Да бъдеш човек, каквото и да се случи с тебе. Така мисля аз".

„Аз мечтая да замина някъде с комсомолско поръчение. Все пак имам аз някаква, макар и малка, цел".

„Най-добре е да се върви по неотъпкан път, който макар и да е тежък, е интересен".

Седят зад ученическите чинове. Учат уроците. Понякога учителите им се карат за неизпълнени упражнения: лентяи! Е, и децата другояче тръгват! А той мечтае за комсомолско поръчение.

„Най-главното сега за мене е да възпитам в себе си воля. На мене дълго време ми харесваше едно момче, а то дружеше с друга, много добра девойка. Веднъж се случи нещо страшно. Той се приближи към мене. Но в какъв вид! Пиян, самоуверен. Никога така към не съм го виждала. Той говореше дълго и объркано, а аз стоях и го слушах. И нямах сили да се махна. А трябваше!"

Тези листчета, тези писма до мене ми са много скъпи. Аз ги пазя. Те ме задължават да вярвам.

От своите колеги аз веднъж чух: недей да бъдеш идеалистка. Това са мисли, а ти гледай на техните постъпки — това и само това определя човека.

И аз гледам.

УЧИЛИЩНИ междучасия. Боричкане при вратите. Доброжелателни: „Здравейте!" Открити усмивки. Понякога сдържан обиден поклон. Или не те забелязали.

Пред петокласниците в петък трябва да се прочете доклад за Комсомола. Влизам в десети клас. Към кого да се обърна? Прохоров запъхва в добре набитата чанта с учебници и тетрадки библиотечна книжка.

— Не, върти той глава, аз не мога. Този ден имам секция по бокс в заводския клуб. — И накрая, веднага след училище трябва да иде в детската стая в милицията. Той участвува в оперативния отряд и има там важна работа. Соня Гусева има занимания в музикалната школа. И с удоволствие би свършила това поръчение, но няма възможност.

Костя Одинцов преписва от чужда тетрадка в своята. Той бързо притулва това с попивателната. Досещам се: задача по геометрия. Предполага се, че аз не зная с какво е зает. Одинцов също се отказва: „Не, имам секция по волейбол". А Кротов добавя: „Той ще защитава първенството на селището!"

Някои имат в 14,30 фигурно пързаляне, други в 17,00 секция по баскетбол.

Тези съвременни деца водят подруг начин на живот, отколкото ние някога. Тяхното време е разпределено предварително и съвсем нямат свободно време. Така е поне с тези, на които може да се поръча да идат при петокласници те.

В края на краищата аз намирам човек, който се съгласява. Това е Анна. Косите й са разделени по прав път в къси плитки. Очите й са сивозелени и продължителни. Впрочем те са красиви, но на тях не ще се полюбуваш, така остро те са устремени в теб, така са непримирими, когато техният собственик не се съгласява с нещо.

След урока Анна казва на Чернов: „А тебе, собствено, за какво те хвалят? Вестника ви поръчаха с Ложкин да направите, вие и това не направихте!" Чернов и Ложкин се усмихват, но смутено.

Аз седя зад учителската маса и слушам.

—Валерия Михайловна, нямате представа какви цинични са те! Ето ги! — тя сочи Токарев и Соловушкин.

А случило се така: през време на урок. Всички шумели. Младата учителка рекла: урокът е провален. И излязла от клас. Дошъл директорът. Кой е шумял? Не аз, от върнал Токарев. Соловушкин също отговорил, че не е шумял. Когато дошел ред до Соковников, той казал, че е вдигал шум. Другите директорът не питал.

—Хора, които лъжат от страх, са подлеци — говори Анна убедено.

Би следвало да се предполага, че малчуганите ще се държат на страна от Анна. Но трябва да им се отдаде справедливото. Ето и сега Токарев и Соловушкин стоят до нея и слушат. Разбира се, със защитни усмивки, но слушат. От разговора аз узнавам, че те бивати и в къщи при Анна. И че именно вчера се е състояла дискусия, в която били две споращи страни. Анна — това е едната страна, и чичо Витя (бащата на Анна) с малчуганите — другата страна. Единственият бунт на момчетата против Анна се изразил в карикатура... Макар... Може ли това да се нарече карикатура? Моливно нахвърлян. Млада стройна жена с дълга рокля с меч във вдигнатата ръка. С другата тя поддържа фустата. Вижда се върха на обувката. Подпис: „Аз съм очарован!"

В УЧЕНИЧЕСКИТЕ тетрадки със сини корици са написани думите на Маркс за това, че философията само по различни начини обяснява света, но работата се състои в това, тя да се измени.

За тях е характерно нищо да не отлагат за после. Не после, а сега да бъдат щастливи. И, накрая, да бъдат самостоятелни.

Ние говорим често: не се разпилявай, трябва да се занимаваш с една работа сериозно. Ние казваме: не бързай, сложи тази книга настрана, тя е още много сложна за теб. А може би, без тази бързаница, без жадното желание да познаеш живота, без да отлагаш за утре, не би имало младост въобще? Може би Анинията максимализъм е от това нетърпеливо желание непременно днес да се изкоренят всички недостатъци на света? Навярно момчетата разбират, иначе те не биха били към нея така снизходителни. Младите разбират. А ние?

Соня Гусева вдига ръка. Във всеки клас и във всяко училище сигурно, има „най-красива девойка". Соня има големи сиви очи с точици. Тъмните й коси са подстригани до шията. Соня и Анна са дружки. Когато чичо Витя споменава за войната. Соня може да плаче заедно с него. Но Соня може и да каже на Анна:

— Ти си взискателна към другите, но не всякога към себе си.

И Анна мълчи, обмисляйки казаното.

Те не приемат готови рецепти, не искат готови изводи. Те искат да се убедят във всичко сами. Те се съмняват. Те са бодливи и придирчиви. Навярно, с тихите и съгласяващите се е по-леко. Впрочем, по-леко — това не е съвсем точна дума. По-спокойно. И неинтересно също. И по-тревожно, ако се замисли човек какво се крие зад това спокойствие.

ЛЬОЛЕЧКА Сосенкина живее в квартира, изпълнена с лакирани мебели, като в храм. У нейната майка има стремеж да догони и надмине съседите по домашни вещи. Когато Льолечка облича новата рокля или сложи новия часовник, на нея, навярно й се струва, че тя е станала на равна стойност с тези мамини подаръци. Льолечка отговаря ясно, уверено. Само това, което е в учебника, или това, което е казал учителят. Та няма ни съмнения, ни въпроси.

За Костин всичко, което се върши в клас, е безинтересно. И не защото той го е изучил, разбрал и отхвърлил. Просто проблемите, които поставя пред него философията, му пречат да живее. Той иска да живее спокойно и удобно. Никога не спори с учителите, с всички се съгласява. Всякога. Той е утилитарен (практик) до отвращение. Ако учителят казва: „...това питат на приемните изпити"—Костин пръв се хваща за писалката. Ако някой каже: „Прочетете тази книга, в нея има много интересни мисли" —Костин гледа в прозореца, без да се мръдне.

Аз мога да говоря зад учителската маса високо, мога и тихо, почти шепнешком. Аз мога да се надвикам и да изгоня от урок, мога да поставя лоша оценка и да се оплача на родителите. Аз мога твърде много и предълго малко. Какво да правя, че Льолечка Сосенкина да счита петното на новата си рокля не най-голямата трагедия на света? Какво да направя, щото Костин да загуби част от своето равнодушие, от своето спокойствие?

Казват, че гените определят много. А светът наоколо? Той лежи край училищния праг. Той за почва веднага. Шушне с тревата и пясъка под краката, във велосипедните гуми, в дъжда. Той се втурва през отвореното прозорче с малките снежинки. И хората вървят по неговия нелек път, откривайки за себе си нови звездни пътища. И за него се сражават и побеждават, за нашия добър и прекрасен свят, където няма лъжи и предателства, където господствува справедливост.

Как да го отворя за Льолечка и Костин? Как да направя така, че Токарев и Соловушкин следващия път да не прехвърлят своята вина на други? Щото те всички да са проницателни и справедливи, внимателни към другите и взискателни към себе си?

Аз гледам Анна и мисля, че малчуганите, които бивати вечер у тях, не могат да не вземат нещо от този честен открит дом. А вся кога ли аз забелязвам кой с кого дружи и кой на кого влияе?

Не е ли по-разумно да преместя Костин при Соня Гусева? Може би частица от нейния жаден стремеж до всичко да се докосне сама да се предаде и на сънния Костин?

Аз казах: „Аз мога твърде много". Това не е истина. Сама аз не мога нищо.

...Те са тридесет и трима души. Моят клас. Моята радост и болка, моята грижа и печал. Моята отговорност пред света.

В. СОКОЛОВА,
учителка

(Превод от в. „Комсомольская правда")

Песни и стихове за нашия град

СИЛИСТРА

Ти си една
неугасима свещ,
запалена преди осемнадесет века.

Римската империя е изгоряла.
Но ти си продължила да светиш.

Светила си
в ръцете на Аспаруха
с внезапната усмивка
на спасението си.

Светила си
пред очите на Симеона
с горещото самочувствие
на огъня си.

Светила си
и в мрака на България
под сенките
на султанските ятагани.

Ти си една
неугасима свещ,
запалена преди осемнадесет века.

Северните виелици
са те затрупали
с кървавите снегове
на отчаянието.

Дунавът е приждал
и те е заливал
с горчивата тъмнина
на скръбта си.

Но въпреки всичко си жива!...

Жива си
в светлината на кръвта ни.
Жива си
в безгрижието на децата ни.
Жива си
във погледите на гълъбите,
полетели
към стремителното бъдеще.

И ето ни сега пред тебе
с просълзени от признателност
очи.

Ние нищо не можем да проговорим.
Но ние мълчаливо ти обещаваме
завинаги да ти запазим пламъка.

Той е първата капка от слънцето
върху нашия
български бряг.

Петко БРАТИНОВ

Весели занимания в Дунавската градина

Весели диалози между янки от Виетнам

ТРОФЕЙ ОТ ВИЕТНАМ

— Какъв трофей донесе от Виетнам?
— Около половин килограм злато!
— Там има ли златни мини?
— Не, то е от коронките на убити старци.

* * *

ДАР ЗА ЛЮБИМИЯ

— Скъпи, вземи това плажно масло, та когато си свободен, да се печеш на виетнамското слънце!

— Миличка, ти луда ли си? Не знаеш ли, че там и без плажно масло така ще ме изпече горещината на виетнамците, че и в некролога няма да ме познаеш!

* * *

ДИАЛОГ ОТ ПРЕДНАТА ПОЗИЦИЯ

— Ако продължаваме да напредваме с това темпо, до Рождество Христово ще приключим войната.

— До рождество не знам, но до възкресение съм сигурен, че ще възкръснем, ако не ни изтеглят час по-скоро от фронта!

* * *

АМЕРИКАНСКИ АГИТАТОР

— Лъжа е, че при нас, американците, съществувала дискриминация. Ето ви един пример: между онези десет ковчези, осем са на убити негри, а само два на бели, а ние ще ги погребем всички заедно с нужните почести и музика...

МИТКО БРЪЗИЦОВ

Хранилните и лечебни свойства на плодовете

Установено е, че плодовете съдържат жизнено важни състав ки, като микроелементи, ферменти, ензими, витамини, плодови ки селини, ароматични и дъбилни ве щества, захари и др.

Ниското белтъчно и маслено съдържание на повечето плодове се използуват за лечение на сърдечни, бъбречни и чернодробни болести. Богатото им съдържа ние на плодова захар, която се усвоява бързо от организма, ги прави незаменима храна, особено при активна физическа дейност. Целулозата в плодовете действува възбуждащо на черва та и улеснява отделянето на от падъчните продукти при храносми лането. Затова при запек се пре поръчват плодове, богати на целулоза. Пектиновите вещества играят важна роля за състояние то на храносмилателната система. Ябълковият пектин всмуква реди ца болестни бактерии в червата и лекува диарията.

Ябълчната, лимонената, вине ната, мравчената, оцетната и янтарната киселини, съдържащи се в плодовете, оказват дезинфекти ращо действие в червата. Тези плодови киселини утоляват жаж дата и освежават. Дъбилните вещества, застъпени най-вече в трънките, къпините и боровинките действуват противовъзпалително при болести на храносмилателна та система. От минералните веще ства калият се намира в най-голя мо количество в бадемите, кесте ните, орехите, прасковите, кайси те и др. Той участвува в нормал ната дейност на сърцето. При лечение с диуретични средства, където се отделя много урина, нуждата от калий се повишава.

Калцият е необходим за съсирването на кръвта, за изграждане то на зъбите и костите. Фосфорът участвува в дейността на нервната система. Богати на фос фор и калций са бадемите, орехи те и кестените. Калцият се усвоя ва най-добре от грозде то и прас ковите. При липса на желязо се появява анемия. От плодовете, бо гати на желязо, са бадемите, до лите, дренките, прасковите, оре хите и др.

Йодът в минимални количества е необходим за нормалната дейност на щитовидната жлеза. Доста йод съдържат орехите, баде мите, лешниците, портокалите и др. Плодовете съдържат в мал ки количества и мед, манган, си лиций, кобалт и др. микроелемен ти, необходими за организма.

Особено полезни са плодовете с богатото си витаминно съдържание. Организмът на човека все ки ден има нужда от витамини. Витаминните нужди се повиша ват при бременност, кърмене, на прегната умствена и физическа работа, при подрастващите и при редица заболявания. Обвивката на плодовете е 2-3 пъти по-богата на витамини, отколкото месеста та част. Витамин С и Р се намират в голямо количество в касиса, шипките, къпините, ягодите лимоните и др. Недостигът на те зи витамини довежда до скорбут и анемия. Обагрените плодове, като черните череши, кайсите, шипките, ягодите и къпините, са богати на провитамин А. Този ви тамин действува укрепващо на лигавиците и кожата, осигурява нормалното зрение и растежа на младия организъм.

Витамините от групата В се съдържат в орехи, бадеми, фасту ци, лешници кестени, круши и праскови. Витамин В1 благотвор но повлиява нервната и храносми лателна система. Витамин В2 под държа в добро състояние лигави ците. Витамин В6, както и вита мин А, предпазват от образуване на камъни в бъбреците. Вероятно спират и косопада. Витамин В12 играе роля в кръвотворенето. Ви тамин В15 предпазва от атероскле роза, оказва лечебен ефект при сърдечни и белодробни болести.

Много заболявания се повлияват добре от плодовата диета.

В зависимост от състоянието бъбреците, количеството прие плодове може да стигне до 3 на ден. При високо кръвно нал гане е подходяща диетата с пл дове, богати на витамин С и к лий. Препоръчват се кайсии, пр скови, круши и др. Дневното к личество да бъде не по-малко 2 кг. Особено полезно е лечен то с плодове при сърдечна с бост. Приемат се касис, ягод кайсии, вишни, праскови, ябъл лимони, портокали, смокини и д Лечението се провежда един и два пъти седмично с плодове 1 500 до 2 000 г дневно, на 6 п ции. При атеросклероза подхо щи са вишните, ягодите, сини сливи, орехите, лешниците, фа тъците и бадемите. Соковете с ябълки, дюли, касис, череши, п токали и праскови се препор ват при стомашни болести. Яб кована, лимонената, виненат селини имат благоприятно въз ствие върху стомашната сек ция. Има случаи, когато болни язва на дванадесетопръстника ват излекувани след приемане на киселини. При запек се п поръчва грозде, пъпеши, сини ви. Гроздето, ягодите и праско те стимулират отделянето жлъчка, поради което са основ плодова храна за жлъчно-чер дробно болните.

Д-р Димитър ЯНЕВ

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Наш народен артист (1899-1963). 5. Рядък минерал. 9. Свещена птица у древните египтяни. 10. Запушалка. 12. Система от условни обозначения или сигнали. 14. Некастрирано мъжко говедо. 15. Река в Тайланд. 18. Джудже, много малък човек. 21. Средновековна благородническа титла. 23. Прозрачен скъпоценен камък. 25. Град в СССР. 26. Африканска държава. 27. Кадифе. 29. Индустриална област в Западна Германия. 30. Древногръцки философ (640—548 пр. н. е.). 31. Град във Франция. 33. Единица в абсолютната измерителна система за мерене на атмосферното налягане. 34. Домакински съд. 35. Колело на автомобилно кормило. 37. Южен плод. 39. Виден руски невропатолог (1848—1916). 41. Народен музикален инструмент. 43. Единица за измерване на електрическа сила. 45. Представител на знатен служебен род в древния Рим. 48. Планинска верига в СССР. 49. Футболен отбор от „А" РФГ. 51. Град и едноименна префектура в Япония. 52. Град в ГФР. 53. Развила се форма на крепостничеството през време на Римската империя. 55. Френски романист. (1808-1890). 56. Герой на Шекспир. 57. Вид геометрическа фигура, получила се от въртенето на кръг около ос, лежаща в неговата плоскост. 59. Град в Иран. 60. Лъскав пъстроперест папагал. 61. Музикален знак за повишаване на звука с половин тон. 62. Виден български писател (1909-1966).

ОТВЕСНО: 2. Деец на германското и международното работническо движение (1876—1960). 3. Малка сребърна монета в древна Гърция. 4. Наш град. 5. Стадо от коне, елени или други животни. 6. Експеримент. 7. Водно животно. 8. Български възрожденец, основоположник на книгоиздателското дело в България (1828—1911). 11. Американски писател (1870—1902). 13. Възбудител на заразна болест. 16. Призив, обръщение. 17. Действуващо лице от опера на Аренски. 19 Покровител на родината и домашното огнище в древен Рим. 20. Угощение. 21. Унгарски художник от началото на нашия век. 22. Горско животно. 24. Вид препарат за сън. 26. Лекоатлетическа дисциплина. 28. Тънка и висока чаша за бира. 30. Основна част на ценни книжа. 32. Шахматна фигура. 33. Иглолистно дърво. 36. Вид карта за игра. 38. Художествен стил в европейското изкуство през XVII и XVIII век. 40. Слабо алкохолно питие. 41. Виден френски учен-физик (1736—1806). 42. Строителен материал. 43. Дълъг земен насип. 44. Цвят на лицето. 46. Носовата част на горната палуба на кораб. 47. Какавида, личинка. 49. Нравственост. 50. Електрически полюс. 53. Седмото изкуство. 54. Английска политическа партия от XVII—XIX век. 56. Известен полски писател-фантаст. 58. Европейска столица.

Симеон ИОРДАНОВ

„Пеперуди"

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 110 (1579) | Събота, 20 септември 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

УКАЗАНИЕ

НА МИНИСТЕРСТВОТО НА НАРОДНАТА ПРОСВЕТА И ЦК НА ДКМС ЗА ПРИЕМАНЕ НА ЮБИЛЕЕН КОМСОМОЛСКИ НАБОР В ПЕДАГОГИЧЕСКИТЕ СПЕЦИАЛНОСТИ НА ВИСШИТЕ УЧЕБНИ ЗАВЕДЕНИЯ И ФИЛИАЛИТЕ ИМ.

1. В чест на 25-годишнината от социалистическата революция в България и в изпълнение решението на пленума на Централния комитет на Партията по преустройството на народното образование се набира юбилеен комсомолски набор за учители. Подборът се извършва измежду упешно издържалите кандидат-студентски изпити по педагогическите специалности, с изявена обществено-политическа активност и високи морални качества, с каквито трябва да се отличава българският учител.

2. Комсомолският набор се отнася само за кандидатствувалите по следните педагогически специалности:

— Българска филология
— Руска филология
— Френска филология
— Немска филология
— Английска филология
— Турска филология
— Математика
— Физика
— История
— Физкултура

3. Кандидатите подават молби до окръжните комитети на Комсомола най-късно до 24 септември 1969 година включително.

Към молбите прилагат: автобиография и подписана от кандидата декларация, с която се задължава да работи непрекъснато най-малко 5 години в посочения му от Министерството на народната просвета окръг.

В молбите да се посочат: трите имена на кандидата, селище и окръг на местожителството, първото висше учебно заведение, в което е кандидатствувал, входящият кандидат-студентски номер, бележките от конкурсния изпит и полученият бал.

Окръжните комитети на Комсомола приемат молби само на такива кандидати, които са показали най-малък бал 24 при възможен 36 или 16 при възможен 24.

За Висшия институт по физкултура — с най-малък бал 18 при възможен 24 — за педагогически профил.

4. Окръжният комитет на Комсомола съвместно с окръжния отдел „Народна просвета" да провеждат разговор с кандидатите и обсъждат молбите.

В зависимост от бала на същите и проявената комсомолска обществено-политическа дейност и морални качества да се предлагат кандидатите. В срок до 27 септември т. г. изпращат (по човек) молбите и приложените документи в съответните висши учебни заведения.

Най-малко 30 на сто от предложените кандидати да бъдат мъже.

5. В срок до 1 октомври включително — 1969 година висшите учебни заведения извършват класирането по Наредбата за приемане на кандидат-студентите съгласно спуснатите им бройки от Министерството на народната просвета.

6. При разглеждането на молбите във висшите учебни заведения най-напред се класират кандидатите от нуждаещите се окръзи (Кърджалийски, Смолянски, Търговищки, Разградски, Толбухински, Силистренски, Шуменски и Благоевградски) и след това по реда на бала кандидатите от другите окръзи.

ЦЕНТРАЛЕН КОМИТЕТ НА ДКМС
СЕКРЕТАР: Ив. ПАНЕВ

МИНИСТЕРСТВО НА НАРОДНАТА ПРОСВЕТА
МИНИСТЪР: Ст. ВАСИЛЕВ

ЗА ОБРАЗЦОВА ЕСЕННА СЕИТБА

СТАНЬО ДРУМЕВ,
Герой на социалистическия труд, първи заместник-председател на ИК на Окръжния народен съвет

Само седмица ни дели от начало то на сеитбената кампания. От това, как ще се проведе тя, до голяма степен зависят добиви те от есенните култури.

Тази година в Силистренски окръг ще се засеят 620 000 дка пшеница и ечемик, което представлява 40 процента от обработваемата ни земя. Този факт сам по себе си говори за значимостта на есенните култури в икономиката на кооперативните и държавните земеделски стопанства. Претърпи ли окръгът неблагополучия в пшеничното производство, трудно се компенсират загубите с други култури и дейности.

Окръжният комитет на БКП и ИК на ОНС набелязаха мероприятия, които да обезпечат получаването на 420 кг пшеница от декар. Разгърната бе широка разяснителна работа сред механизатори и кооператори. Проведе се съвещание с политическия стопанския актив на окръга. Задачите около подготовката на полщите за есенна сеитба и за самото й провеждане получиха практическа и теоретическа обосновка. Оставаше стопанските ръководства да изпълнят набелязаните решения и мероприятия.

Какви са резултатите?

За съжаление трябва да се каже, че те не са добри. От общо 320 000 дка към 18 септември са подготвени едва 214 000 дка, което представлява около 35 процента. Особено обезпокояващо е положението в ТКЗС — Алфатар — 13 на сто, ТКЗС — Межден — 16 на сто, ТКЗС — Тутракан — 21 на сто, ТКЗС — Средище — 25 на сто и др.

Кои са слабите звена в досегашната работа? На първо място стои въпросът за сроковете на подготовката, за темпото. Не-обяснимо е защо изостават ТКЗС — Алфатар, Калипетрово, Ситово.

Много голяма тревога буди ло шото качество на подготовката на площите. Действително засу шаването създава големи затруднения, но срокът за сеитба наближава. Към 20 септември в окръга следват да бъдат подготвени 420 000 дка. Лошото е това, че и малкото, което е направено, не отговаря на изискванията. Ре дица стопанства, като тези в Окорш, Кайнарджа, Межден, Бе лица, практически нямат до нешна дата готови за сеитба площи. Това, което се отразява оперативната отчетност, се ока за, че не е подготвено така, като е ли утре ще се сее. Работата половинчата. Блоковете не се довършват, а се започват други. Не се спазва технологията, предписана от окръжния център, а ня е блокът да се валира, да се почисти от остатъци от предшественика и плевели, да се натори, да се дискова двукратно или трикратно, оран, валиране, люцерне — докато се създаде рохкав орен пласт от 13-15 см, без буци, идеално подравнен.

Тревога буди закъсняването на подготовката на слънчогледовите площи. Стопанствата в Ситово, Добротица, Тутракан отдавна са обрали слънчогледа, а някои от блоковете са непочистени. Ръководствата на някои кооперативи по подобие на миналата година се мъчат да подготвят слънчогледовите площи, като зарават стъблата противно на дадените указания. В резултат на това още повече се влошава подготовката на почвата. Всички опити за насичане и заораване на слънчогледовите стъбла при сегашните условия са нерезултатни, неуспешни.

При проверки, в някои стопанства се установиха неблагополучия и в ремонта на инвентара. Такива са случаите в ТКЗС — Окорш, ДЗС — Окорш, ТКЗС — Белица. Някои стопанства нямат дискови плугове и буцоразбивачи.

Анализите на пробите, изпратени в Семеконтролна инспекция, показват лоши резултати. От 251 проби само 115 са I класа. Особено тревожно е положението в ТКЗС — Зафирово, Межден и Алфатар. Някои стопанства дори не са изпратили половината от пробите, които са необходими. Такива са ТКЗС — Калипетрово, Добротица, Голеш и други.

Тези обстоятелства будят основателна тревога. Те говорят, че не е направен извод от миналогодишните грешки, че работата в значителна степен е подценена.

Какво трябва да се прави?

Необходима е пълна мобилизация на силите за окончателното прибиране на слънчогледа и освобождаването на заетите от тази култура площи. Да се насочат всички сили за прибирането на царевицата за зърно и силаж — II култура, цвеклото и тютюна. Напрежението наистина е голямо. Затова общинските партийни комитети и управителните съвети на кооперативите трябва да създадат подходяща организация, оперативно ръководство, степенуване на задачите. За да се създаде трудов подем при изпълнението на полските есенни работи, голяма роля ще изиграят и материалните стимули, които предлага Окръжният кооперативен съюз.

Само при изпълнение на тези задачи в селското стопанство окръгът ще може да получи планирания добив от 420 кг пшеница и ечемик от декар.

Първите 50 тона грозде „Болгар" за износ

Настъпиха усилени беритбени дни за кооператорите от двете лозарски бригади на ТКЗС — Тутракан. За няколко дни бяха набрани и изпратени първите 50 тона висококачествено грозде от сорта „Болгар" за износ.

Тази година гроздовата реколта се намира в много добро състояние и предвидените 400 тона грозде за износ ще бъдат преизпълнени.

Ето защо хората от бригадите на Зорка Костова и Атанас Денев се стремят да създадат добра организация на труда, гарантираща изпълнение и преизпълнение на поставената задача — всеки ден да се изпраща по над 20-25 тона грозде за износ.

Може уверено да се каже, че задачата ще бъде изпълнена, защото тук работят трудолюбивите звена със звеноводи: Иванка Куманова, Тодорка Терзиева, Петър Георгиев, Борис Плаковски, Алиш Ахмедов, Боянка Моларова и **др.**

Живко ТРУШЕВ

Сред царевичните блокове

Стопаните от бригадата за комплексна механизация в с. Търновци започнаха прибирането на царевицата.

Досегашните резултати са успешни. Всеки декар дава средно по 1 000 кг кочани. Комбайнерът Юсеин Хасанов полага усилия, за да завърши по-бързо беритбата. Кочаните се извозват до площадката в стопанския двор, където група кооператорки почистват.

И в останалите производствени участъци на ТКЗС — Тутракан през тези дни започва механизираното прибиране на царевицата.

Ив. ТОДОРОВ

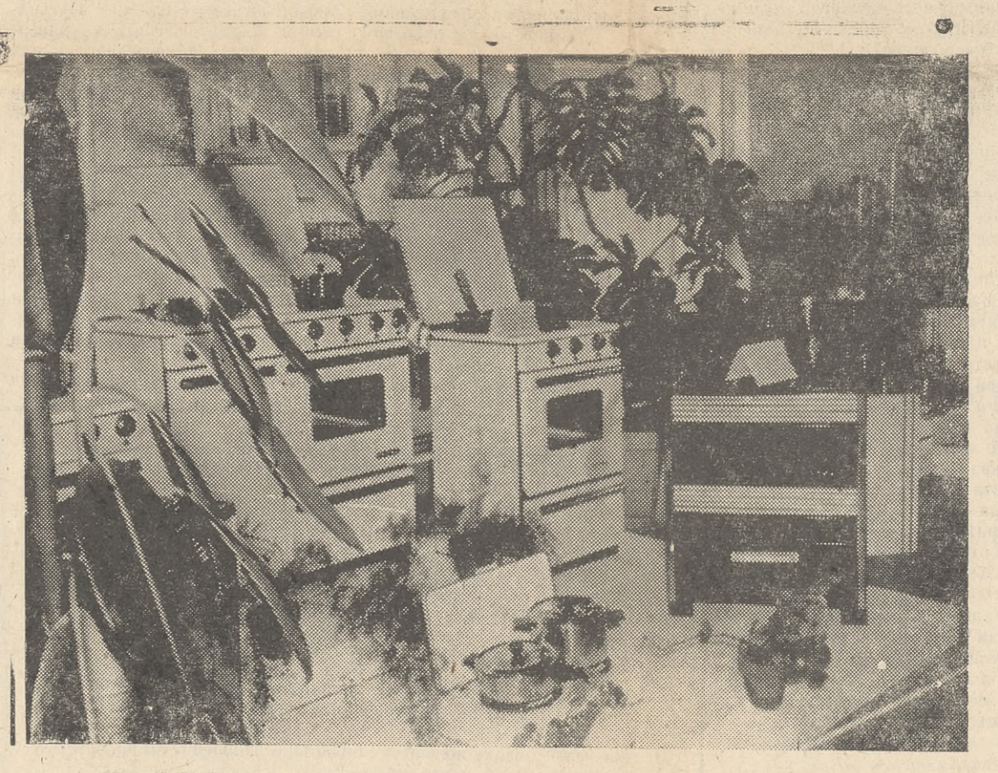
Усилено силажират

В кооперативното стопанство в с. Ситово винаги се е отделяло необходимото внимание за осигуряване на животните с достатъчно и качествен фураж. Сега тази задача, под ръководството на специалистите, кооператорите и механизаторите извършват с вещина. Тук всички се стремят да използуват все още благоприятните дни за натрупване на повече и повече фураж.

Тези дни в блоковете на стопанството работят три съветски силажокомбайна и два немски. Прието е решение в стопанството да силажират надпланово количество, като само от царевица първа култура се достигне 13 000 тона при план 11 000.

Създадената добра организация за силажиране на възможно повече зелена маса позволи досега да бъдат приготвени над 12 300 тона. В тая работа ударно участвуват механизаторите, като начело е комбайнерът Иван Цанев заедно с водачите на прикрепените към силажокомбайна превозни средства.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

На юбилейната промишлена изложба вниманието на посетителите бе привлечено от красивите печки — производство на завод „Терма" — Тутракан.

Вестник „Добруджанска трибуна" на 25 години

Навършват се 25 години от излизането на първия брой на вестник „Добруджанска трибуна", орган на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия, Окръжния народен съвет и Окръжния комитет на Отечествения фронт в град Толбухин. Създаден непосредствено в първите дни след Деветосептемврийската победа, вестникът вече четвърт век е незаменим помощник на Партията и народната власт в съседния нам добруджански окръг, глашатай на партийната правда, неуморен пропагандатор на великите комунистически идеи, организатор на трудещите се за осъществяване на грандиозните задачи на социалистическото строителство.

Редакционният колектив на вестника воюва със средствата на печата четвърт столетие за издигане съзнанието на добруджанци, за превръщането на този изостанал в миналото кът на нашата Родина в цветущ и благоденствуващ край. Вестникът нашироко популяризира големите постижения на Толбухински окръг в селското стопанство, разказва на своите читатели за обновена и преобразена Добруджа. На своите страници вестникът бичува слабостите и нередностите в окръга, съдействува за изпълнението на решенията на Деветия партиен конгрес и Юлския пленум на ЦК на Партията.

В деня на славния 25-годишен юбилей на вестник „Добруджанска трибуна" ние поздравяваме целия му редакционен колектив и неговите сътрудници. Пожелаваме им нови, още по-големи творчески успехи в тяхната благородна работа. От цялото си сърце, по братски ги приветствуваме и им желаем все така всеотдайно и упорито да работят за благото на Родината, за неспирния възход на социалистическа Добруджа.

Честит юбилей, колеги, другари и приятели!

Рекорден добив

През последните дни станаха известни добивите от фасула в ТКЗС — Белица. При план 130 и обещание 150 килограма среден добив, беличани постигнаха 246,5 кг фасул средно от 2 741 дка.

Най-големи са постиженията на кооператорите от полевъдно-тракторната бригада в с. Шумен ци. Те обработиха 772 дка и получиха средно по 283,8 кг. А звеното на Неделчо Иванов от същата бригада достигна рекорд. Всеки от 134-те декара, които бяха засети с фасул, даде по 306 кг зърно.

На какво се дължат тези недостигани за стопанството досега успехи? Преди всичко на правилната обработка на почвата и грижата на кооператорите да изпълнят срочно и качествено всички задачи. Преди да се извърши дълбоката оран, площта, определена за фасула, е наторена с по 50 кг суперфосфат. Преди сеитбата всеки декар е получил по 20 кг амониева селитра. Самата сеитба е извършена в най-подходящото за това време. На всеки декар са били осигурени по 32 000 растения. Посевите са окопани трикратно.

Постигнатият успех насърчава стопаните от ТКЗС — Белица. Стимулира ги за още по-добри резултати.

В. ДИМИТРОВ

Вчера • днес • утре

Вчера в салона на ОНС — Силистра ОК на Комсомола проведе семинар със секретарите на общинските организации на ДКМС. Разясниха се въпроси, свързани с политическата учебна година, отчетно-изборната кампания, подмяната на съюзните документи, Третия петхиляден събор на плодородието във Варна и други.

* * *

В местността „Памук кулак" вчера започна вторият окръжен събор по масово-оздравителната работа, организиран от ОСПС, ОС на БСФС и ОС на БТС. Участвуват отбори от предприятията и учрежденията на окръга.

* * *

Днес футболният отбор на „Доростол" ще премери сили в Свищов с тамошния „Академик".

Единадесеторката на „Септември" — Силистра утре ще се срещне в пореден мач за първенството на зона „Черно море" с тима „Бели Лом" в Разград, а юношите на „Доростол" започват есенния дял от първенството като гости на „Ватев" — Белослав.

Първата среща като домакини волейболистите на „Доростол" — тази година участници в „Б" РВГ — ще изиграят утре от 10 часа на спортния комплекс „Дунав".

* * *

Утре тутраканци за пръв път ще честват празника на своя град. Това ще стане традиция. Тържеството ще започне след обяд и ще се проведе на градския стадион.

* * *

В понеделник от 9,30 часа в заседателната зала на ОС на БСФС се организира семинар с всички физкултурни и спортни работници от окръга. Ще се разгледа решението на Политбюро на ЦК на БКП от 2 септември т. г. — „За по-нататъшно масовизиране на спорта и повишаване на спортното майсторство".

* * *

През следващата седмица в кино „Москва" ще се прожектира филмът „Господин 420", а в кино „Доростол" — румънските филми „Приключенията на Том Сойер" и „Джо индианецът".

* * *

Следващата седмица — на 27 септември — ГК на БКП в Силистра ще проведе пленум по въпросите за повишаване качеството на продукцията.

Нови действия на арабските партизани

КАЙРО, 19 СЕПТЕМВРИ (БТА) — Командуването на войските от съпротивата съобщава, че партизански отряди на „Ал Асифа" са извършили през миналата нощ и вчера редица успешни акции в района на Газа. Двама от тях предприели саботажни действия по железопътната линия Ел Караба — хан Юнис, други нападнали израелски позиции в Гейшер, северна част на долината на Иордан. В последвалите сражения загинали много израелски войници.

В долината на Иордан отрядите на „Ал Асифа" действували срещу израелските части на целия фронт от 30 км и на много места пробили израелските позиции.

По-късно във второ комюнике се съобщено, че отреди на „Ал Асифа" завзели едно предмостово укрепление с 15 км ширина. Те нападнали с ракети и минохвъргачки съсредоточение на израелски бронетранспортьори, вследствие на което неприятелят бил принуден да отправи за помощ подкрепления.

Международна информация

Новото изтегляне на американски части от Виетнам — „упражнение по политика"

НЮ ЙОРК, 19 септември (БТА) — „Голата истина е, че въпреки изборите през 1968 г., въпреки обещанията на новия президент и някои нови министри, въпреки новите термини, войната във Виетнам си остана фактически непроменена", заяви снощи Едуард Кенеди на официалната вечеря в Бостън.

Той направи това изказване по повод обявеното от президента Никсън решение до 15 декември от Южен Виетнам да бъдат изтеглени нови 35 000 американски войници.

„Президентът Никсън не успя да промени американската политика във Виетнам, защото нашето правителство продължава да е обвързано с корумпирания потиснически режим в Сайгон. Американската политика остана непроменена, защото Съединените щати не искат да направят стъпка към какъвто и да е компромис на разговорите в Париж.

Не е ли вече време да кажем на сайгонския режим — това е ваша война, водете си я сами?

Сравнено с това, което наистина трябва да се направи за стигането на мир, досега ние сме предприемали само символично изтегляне на войски от бойните полета на Южен Виетнам. Това е по-скоро упражнение по политика и импровизация, докато интензивността на боевете остана непроменена и ние продължаваме да даваме безсмислени жертви", заяви сенаторът.

По-нататък в изказването си той подчерта, че ако не бъде отбелязана промяна в американската политика, конфликтът в Югоизточна Азия ще продължава, а това ще доведе до ново отслабване на икономиката, до големи разногласия в страната и ще предизвика нови социални вълнения в Съединените щати.

Президентът Насър болен

КАЙРО, 19 септември (Кор. на БТА) — Президентът Насър е заболял от тежък грип. Съобщавайки това, в. „Ал Ахрам" посочва, че именно болестта му е причина президентът да се откаже от всички предвидени за близко бъдеще пътувания в чужбина. Това решение било взето по настойчивия съвет на лекарите на Насър. Както се съобщава, той е бил болен от грип още по време на конференцията на арабските страни, състояла се в Кайро в началото на този месец, но тогава не обърнал внимание на болестта си и продължил да работи поради важността на конференцията и събитията, разиграли се в Северна Либия. В резултат на всичко това болестта му се изострила много и лекарите му препоръчали пълна почивка.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на по-важните селскостопански мероприятия към 17 септември 1969 година

ТКЗС	Прибрана царевица за зърно в %	Подготвени площи за сеитба в %	Силажиране всичко в %
Айдемир	14	33	80
Калипетрово	5	27	
Бабук	5	24	70
Алфатар	2	13	85
Алеково	9	32	95
Ширково	5	30	64
Смилец	6	48	55
Попина	1	46	70
Сребърна	0	33	46
Ситово	5	34	96
Срацимир	—	48	100
Кайнарджа	8	35	59
Голеш	0	29	50
Средище	1	25	58
Тутракан	22	21	38
Нова Черна	5	28	57
Белица	9	30	53
Главиница	6	43	49
Ст. Караджа	9	43	52
Сокол	0	45	51
Зафирово	4	31	28
М. Преславец	15	56	22
Дулово	26	33	54
Межден	2	16	52
Окорш	0	78	51
Секулово	1	40	66
Добротица	4	37	88
Черполик	4	39	51
Паисиево	26	20	37
Всичко за ТКЗС	6	34	60

Пред 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин

ЛЕНИНОВИТЕ ПАРТИЙНИ БИЛЕТИ

Петроград. Късната вечер на 3 април 1917 година. Пролетарският Питер посрещаше В. И. Ленин и неговите другари, които се връщаха от емиграция.

Владимир Илич излезе от вагона на перона. Той беше малко учуден и смутен от музиката и рапорта на началника на почетния караул. И в този момент към Ленин се приближи невисок слаб човек — Иван Дмитриевич Чугурин, и вълнувайки се, каза: „Разрешете ми, Владимир Илич, да ви връча по поръчение на болшевиките от Виборгска страна партиен билет".

Владимир Илич погледна зелената карта от дебела хартия. Отгоре беше написано: № 600.

До 1917 г. партийни билети практически нямаше. Работата на партията протичаше в дълбока нелегалност, в условията на най-жестока борба със самодържавието и реакцията.

Едва след Февруарската революция през 1917 г. партията можа да излезе от нелегалност. Започна се бурен приток на нови сили. На дневен ред застана въпросът за оформянето на членството в партията, за партийния билет.

Старият болшевик, член на КПСС от 1907 г., Николай Фьодорович Свешников, си спомня: „На 28 февруари 1917 г. ние с Мартин Иванович Лацис („Чичо") тръгнахме да търсим помещение за райком. По пътя се отбихме в печатница „Практическа медицина". Казахме, че искаме да напечатаме партийни билети за болшевишката организация от Виборгски район. Работниците от печатницата не намериха никъде червена хартия. Оказа се само зелена. Дебела. Прилучаше на албумна. На нея и напечатахме нашите първи партийни билети...".

Когато занесли в райкома бланките, миришещи още на печатарско мастило, възложили тяхното оформление на секретаря Женя Егоров (партиен прякор Марти Лепин).

Смяната на партийните билети се извърши в началото на 1920 г. Билет с № 527 беше издаден на В. И. Ленин от Кремлевския подрайонен комитет на Замоскворецкия райком на партията.

Историята, свързана с попълването на партийния билет на Илич, разказа живеещият сега в Киев бивш секретар на партийната ядка на ВЦИК, старият комунист Алексей Петрович Пирогов. Той си спомня такъв епизод: „В началото на 1920 г. ми беше възложено при обмяната на партийните документи да напиша нови партийни билети за комунистите от кремлевската организация. Преглеждайки списъците на партийната ядка на Совнарком, неволно си помислих: „Нима ще се наложи да напиша билета на Илич?". Оставаше да се постави номерът. Но какъв? Започнахме да се съветваме. Някои предлагаха да се постави номер първи. В известна степен това би било оправдано: Ленин бе организатор на партията, неин вожд, значи, и първият комунист. Присъствуващите в стаята другари настояваха: „На Илич — номер първи, непременно първи". А секретарят на райкома посъветва: „Сложи, Альоша, по ред, както е в списъка, 527-ми. Това, другари, е Ленин. Вие знаете, че той никога не се изтъква в партията...".

След провеждането на Всесъюзното партийно преброяване в 1927 г. отново беше извършена смяна на партийните билети. За тези дни си спомня старият комунист И. Ицков, който работел тогава в Замоскворецкия райком на Москва. „На заседание на бюрото на райкома — пише Ицков — един от най-старите болшевики-ленинци, Александър Митрофанович Стопани, предложи да се запази завинаги за Владимир Илич Ленин партиен билет номер едно. Всички горещо одобриха тази идея".

Централният комитет на Болшевишката партия взе под внимание молбата на замоскворецките комунисти и издаде на Замоскворецкия райком партийни билети от номер първи до номер сто. На 16 март 1927 г. беше написан билет № 0 000 001 на член на Всесъюзната комунистическа партия (болшевики). В него е указано: Фамилия — Улянов (Ленин). Име, презиме — Владимир Илич. Година на раждане — 1870. Време на постъпване в партията — 1893.

Оттогава партиен билет № 1 за всички времена от съществуването на Комунистическата партия на Съветския съюз е запазен за В. И. Ленин.

Из сп. „Партийная жизнь"

25 години Българска народна армия

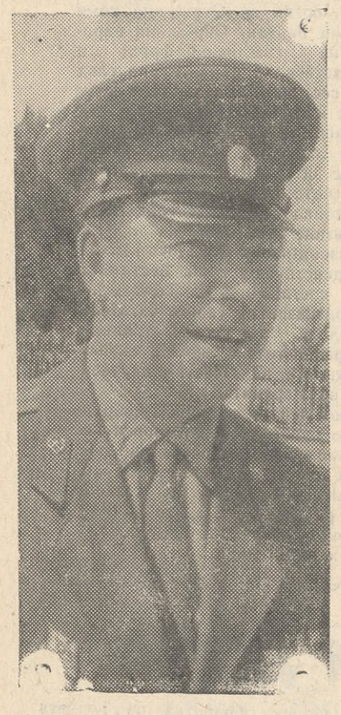
Бойците и командирите от Българската народна армия постоянно повишават своята бойна готовност. Усвояват бързо новата военна техника. Подготвят се като истински бранители на социалистическата ни Родина.

Снимка: Иван КАМБЕРОВ

Помниш ли го, Силистра?...

ЕДНО МАЛКО отклонение от маршрута. Всъщност само стотина километра. От Шумен до Силистра.

Защо ли направи това „нарушение" полковник Валентин Трофимов от Министерството на отбраната на Съветския съюз? Нали военните винаги спазват дисциплината и реда?

Той сам охотно отговори:

— Поводът заслужава. Пътувам с делегация на Дружеството за съветско-българска дружба. Тя е на посещение в България по случай 25-годишния юбилей на Деветосептемврийската социалистическа революция. Предстои ни да посетим доста градове в прекрасна България и да присъствуваме на юбилейните тържества в София. Когато разбрах, че отново след 25 години ще се срещна с братята българи, аз се зарадвах много. И веднага попитах за маршрута. Болка сви сърцето ми, когато ми съобщиха, че няма да минем през Силистра...

Щом делегацията пристигнала в Шумен, полковник Трофимов пожелал, макар и за няколко часа, да се отбие в Силистра. И той тръгна за този град на Дуна ва, оставил в неговата памет незаличими спомени, когато делегацията трябваше да потегли за Търговище. Срещна се с ръководителите на града.

...Стоим на българо-румънската граница, която е в непосредствена близост до Силистра. Оттук червеноармейците встъпили на българска земя на 8 септември 1944 година. Полковник Трофимов сияе. Възстановява в паметта си всичко. Радостно зараз казва:

— Ей по това шосе минахме тогава. Паветата са същите. Още на границата ни посрещнаха децата. С цветя и викове. След малко ни наобиколиха и гражда ните. Те носеха у себе си грозде, плодове, дини, хляб, шишета и бъклици с вино. Гощаваха ни. Развяваха червени знамена. Издигаха лозунги за дружбата между нашите два братски наро да. Оратори заявяваха, че никой няма да стреля срещу нас от българите. Те ни очаквали като желани гости, посрещат ни като освободители. И макар да сме в боен ред, трябваше да спрем. Да се ръкуваме сърдечно. Да си стисне м ръка по братски. Аз, като началник на разузнаването на 103 гвардейски полк от 34 корпус на 46 армия от Трети Украински фронт, вървях напред. Цялото население на града беше наизлязло. От двете страни на централната улица като шпалир стояха хората. Стискаха ни ръце. Прегръщаха ни. А ние не им се сърдехме, макар че ни забавяха. Благодаряхме за почерпки те с вино и грозде. Възбудени и радостни бяха тогава силистренци. От единия до другия край на града по централната улица червенокръстци ни подаваха шишета с вода. Денят беше зноен, а въздухът задушен.

Възрастни мъже спирали червеноармейците. Говорели им за вечната дружба между българи и руси. Благодарели им, че идват да ни освободят от фашистите. Възгласите и лозунгите ня мали чет. Движението на войско вите части малко се забавяло. Ала никой от командирите не се сърдел. Посрещането просто не е било очаквано от червеноармейците. Те се готвели да изпълняват бойни задачи. Защото Съветският съюз и България би ли в положение на война. Ала още първата среща с българите показала, че за военни действия и дума не може да става. Българите недвусмислено убеждавали червеноармейците, че никой български войник няма да стреля срещу тях.

Тогава полковник Трофимов бил на 21 години. Лейтенант от Червената армия. Но това не пречело да бъде началник на разузнаването в полка. Да отговаря за извънредно трудна задача.

— Всичко изплува в паметта ми. Като на филмова лента. Ето го павираното шосе. То е също то. Там, на височините, които се га са в румънска територия, беше наблюдателният пункт. В едно лозе. Като че ли и него виждам. Оттам отрано на 8 септември 1944 година съзряхме много народ край границата. Но не знаехме защо е всичко това. Когато стъпихме на ваша земя, всичко разбрахме.

Въпросите следваха един след друг. И полковник Трофимов възпроизвеждаше първите си впечатления за хората и града, който първи в България посрещна Червената армия-освободителка. Силистренци били без крайно щастливи. Радостта се четяла във всеки поглед. Градът бил някак мрачен, полуразрушен. А сега в него има много с л ъ н ц е, з е л е н и н а. Приветлив. Ч и с т. Хората са пак с ведри усмивки. Трудно е да се повярва, че само за четвърт век той ще се измени до неузнаваемост. Особено цен търът му.

Полковник Трофимов присъствува на тържественото събрание на градската комсомолска организация, която същия ден отчете своите дела в чест на юбилея на свободата. Той говори пред комсомолците за дружбата между СССР и НРБ, за обичта на съветските хора към България.

...Вечерта /късно догони делегацията в Търговище. Остана пак възхитен от гостоприемна Силистра. Тя го пренесе в онези славни дни, в които се роди свободата на българите. Нарушение то на маршрута се оказа извън редно полезно. Върне ли се в Москва, дълго ще разказва за, втората си среща със силистренци, за тяхната вечна любов и признателност към подвига и саможертвата на червеноармейците. Ще говори на близки, на приятели и другари за братска България, за нейните колосални успехи в социалистическото строителство.

Полковник Валентин Трофимов още помни мигновените срещи със силистренци, станали в един толкова забележителен за тях ден.

Силистра, ти помниш ли го?...

Вълчо РАДЕВ

25 ГОДИНИ СОЦИАЛИСТИЧЕСКО ПРАВОСЪДИЕ

НА 9 СЕПТЕМВРИ 1944 година заедно с цялата буржоазно-фашистка държава беше пометен и кървавият апарат на съдилищата, който изцяло беше в услуга на старата власт и жестоко се разправяше с борците за народна свобода. Хиляди народни синове и дъщери бяха изпращани в затворите, концлагерите или лишавани от живот само защото искаха в нашата страна да изгрее свободата и народът да тръгне по светлия друм на социалистическото развитие.

Буржоазно-фашисткият съдебен апарат за насилие над трудещите се беше разбит още в първия ден на свободата. Стана коренно изменение в държавната власт: инструментът за потисничество и експлоатация на народните маси се разруши и се създадоха народните съдилища като органи за унищожаване на капиталистическите елементи и освобождаване на трудещите се от експлоатация. В дните след народната победа върху плещите на органите на новото право съдие легна важната и отговорна задача да организират защитата и укрепването на завоеванията на революцията и да водят последователна и принципна борба срещу народните врагове.

От името на народа съдилища та поставяха присъди срещу ръководителите на Николапетковистката, Лулчевската и Пастуховската опозиция, против организаторите и идеолозите на фашистките организации като „Цар Крум", „Неутрален офицер", срещу саботажниците, спекулантите, крадците и контрабандистите. Поведе се борба срещу всички смутители на установения ред и на нормалния ход на социалистическите преобразования. Наред с наказателните мерки съдилищата в нашата страна превъзпитаваха случайно попадналите в престъпления честни и враждебно настроени хора и със силата на своята правда и справедливост убеждаваха народа, че социалистическият хуманизъм е основа на социалистическата законност у нашата страна.

Днес класовият враг е лишен от политическа и икономическа сила. Но обстановката на спокойствие, увереност и сигурност съвсем не означава, че враговете на народната власт са се отказали напълно да вредят и саботират социализма. Те само сменят своята тактика и стратегия. Своите сили както вътре в страната, така и извън нея те не насочват към преки и открити действия, а по пътя на десния и левия антикомунизъм. Посредством идеологическата диверсия те искат да разстроят и разколебаят вярата в комунистическата правда и да нанесат вреда на международното комунистическо и работническо движение. Съдебните служители заедно с органите на МВР и прокуратурата са готови да посрещнат и този удар. В тази сложна обстановка всички специализирани органи на правосъдието, наред с цялата наша общественост, повишават своите опит и знания и своевременно разкриват и обезвреждат замислите на врага.

С всеки изминат ден разцъфтяват социалистическата демокрация и хуманизмът на нашето общество. Социалистическото право узаконява и осигурява равни права и равни задължения за гражданите. Съществува пълно единство между интересите на гражданите на социалистическото общество и социалистическата държава. Правата и свободите на гражданите на нашето общество са в трояко единство: социалиономически, политически и лични права и свободи, подробно изброени в Конституцията на НРБ. Тези постановки на марксистко-ленинската правна наука за правата и свободите на гражданите са взети под внимание от Юлския пленум на ЦК на БКП, който подчерта, че е назряла необходимостта още повече да се разширяват материалните гаранции за защита на правата, честта и достойнството на гражданите, за да се премахнат все още срещащите се случаи, при които гражданите не са достатъчно защитени, когато неправедливо се засягат техните интереси, когато се ощетяват и подлагат на незаслужено унижение и оскърбление от страна на отделни бюрократи и служители.

Данните от съдебната статистика показват, че в сравнение с 1956 година броят на делата в съдилищата е намалял с повече от два и половина пъти. Намалението засяга както гражданските, така и наказателните дела. Това определено говори за намаляване на престъпността, на противообществените прояви и гражданско-правните спорове. В тази насока следва да се спомене, че коефициентът на осъдените лица сега е намалял с повече от 40 на сто спрямо 1956 година.

В нашата страна съществува спокойствие и ред. Нашето небе е по-слънчево, отколкото и да е било. Единици са лицата, които извършват политически или тежки криминални престъпления. Това са предимно враждебно настроени лица, остатъци от реакционни сили и класи, хора с деформиран морал и болна амбиция.

Непрекъснатото укрепване и строго спазване на законността е неразривно свързано с подобряването и усъвършенстването на правораздаването у нас. Нужно е да се поведе открита борба срещу бюрократизма, бездушието и формалното прикриване зад закона, против разхищенията и кражбите на обществения имущество, спекулата и ограбването на гражданите.

В борбата за социалистическа законност и демокрация всички съдилища от окръга отдават своите сили, за да възтържествуват решенията на Партията и правителството за защита правата и законните интереси на гражданите—строители на социалистическото общество.

Людмил НЕВСКИ,
окръжен съдия

Вечер на фронтовака

Неотдавна в село Алеково по инициатива на общинския партиен комитет и селския общински народен съвет се състоя „Вечер на фронтовака". На нея присъствуваха всички участници в Отечествената война от района на общината.

Председателят на селския общински народен съвет Ангел Аврониев прочете доклад за участието на нашия народ във войната за разгрома на хитлеристка Германия и за бойните действия на прославения 31 Силистренски пехотен полк. Запасният офицер Васил Райчев, командувал пета рота от 31 Силистренски пехотен полк, разказа спомени за себеотрицанието и героизма на бойците от Силистренския край. Вълнуващо говори и фронтовакът Павел Антонов.

Всички фронтовици получиха подаръци. Пионери ги приветствуваха.

Почетена бе паметта на загиналите фронтовици.

Ст. ПОПОВА

Младият работник Слави Пенев от завод „Хром" в Силистра е от онзи комсомолци, които умело съчетават труда с учението. Той проявява еднакъв интерес към производството и знанията.

ПОЛЯЦИ И БЪЛГАРИ ЗАЕДНО В БОРБАТА СРЕЩУ ХИТЛЕРИСТКИТЕ ОКУПАТОРИ

В показанията си пред народния съд фашисткият регент и министър-председател Богдан Филов заяви: „Конспиративната дейност на групата „Б" в Полша затрудняваше разговорите ми с Хитлер за сключване на военен съюз между царство България и Третия райх".

Каква е тази група „Б" и каква е нейната дейност, която е била една от пречките на предателя-регент да сключи позорния договор?

До избухването на Втората световна война през 1939 година търговски представител на България в Полша е бил Крум Цоков. Горещ славянофил и голям приятел на полския народ, той вярвал в идеята за обединяване то на славянските народи и съвместното им противопоставяне на германската експанзия на Изток. Твърде близък по своята политическа ориентация на Цоков бил сътрудникът при търговското представителство Димитър Икономов. След 1 септември 1939 година, когато хитлеристките орди нахлули в Полша и започнали своето престъпно дело, двамата българи станали свидетели на невижданите безчинства на окупаторите срещу мирното полско население. Крум Цоков бил готов да се откаже от дипломатическата си дейност и от предложението да стане търговски представител на България в Берлин, но след срещата си с тогавашния полски посланик в София Адам Тарновски решил да поеме поста и да помогне според силите си на полския народ. Крум Цоков се свързал с Икономов и двамата решили да продължат дейността си. Димитър Икономов отново се върнал в окупирана Полша на 20 ноември 1939 година. Скоро след това пристигнал от Берлин и Крум Цоков Те посветили в плановете си управителя на имота на посолството Трифон Пухлев, студента Боян Абаджиев, председателя на Съюза на българските градинари в Краков Стоян Владов и българина Рашко Йовов, живущ във Варшава.

Така била формирана конспиративната група „Б". Само след няколко седмици в масов тираж в Париж бил издаден албум с документални снимки за масовия терор на хитлеристите във Варшава. Това е била една от първите акции на българската конспиративна група, която предала снимките на полски патриоти, които по това време се намирали в Унгария, Румъния и България.

През ноември 1939 година хитлеристите арестували 181 професори, доценти и преподаватели от краковските висши учебни заведения и ги транспортирали в различни концлагери. Известният полски учен проф. Тадеуш Котарбински се обърнал към Д. Икономов с молба да направи постъпки пред Българската академия на науките за спасяване на полските учени или поне на тези, които били почетни членове на БАН. С такава молба Котарбински се обърнал и към други дипломатически представителства. В резултат на тази акция били спасени много полски учени от ярмото на смъртта.

В края на 1939 година Гестапо арестувало вожда на полските селяни Винценти Витос. Министър-председателят на полското емиграционно правителство генерал Владислав Сикорски разпоредил Витос на всяка цена да бъде изтръгнат от ръцете на окупатора. В началото на 1940 година Д. Икономов получил снимката на Витос, която би му послужила за паспорт на името на български градинар. В затвора в гр. Жешув за здравето на Витос се грижел българският лекар Камилев, който бил на специализация в Полша и арестуван от Гестапо, се намирал в жешувския затвор. Когато една нощ в двора на затвора пристигнала лека кола с преоблечени в германски унифор ми заговорници и фалшива заповед за предаването на Витос, се оказало, че той е полупарализиран от инквизициите и очаквал всеки момент да умре. Витос отказал да избяга, но тази опасна операция, в която участвували и групата „Б", заслужава най-голямо признание.

Една от най-големите заслуги на групата „Б" е издаването на подправени документи. Крум Цоков подписвал и подпечатвал много бланки, които изпращал от Берлин във Варшава. Тук участниците в групата ги попълвали и притежателите на такива документи—„сътрудници на българското търговско представителство"—могли свободно да излязат извън границите на генералната губерния, както по това време се наричала Полша. По такъв начин групата „Б" е спасила стотици за плашени от изпращане в концлагери и разстрели полски патриоти. Спасени били и много видни ръководители на полското съпротивително движение.

Голямо място в конспиративната дейност на българската група заемало превозването на нелегална поща от Полша за чужбина и от емигрантското правителство за страната. Тези пратки били пренасяни от членовете на групата в куфарите им като „дипломатическа поща". Полските нелегални организации се опитвали да прехвърлят поща и чрез други дипломатически служители при американското посолство в Букурещ, но след това американците отказали, за да не „дразнят" германците, и дори последната пратка била върната обратно в полското посолство в румънската столица.

През юни 1940 година Димитър Икономов трябвало да пренесе голямо количество пари за нуждите на полската съпротива от Берлин за Варшава. Но той бил възпрепятстван и помолил да пренесе багажа българина Христо Стефанов, като се доверил на неговите патриотични и интернационални чувства. Последният обаче се оказал агент на Гестапо. Предателят се съгласил и съобщил на хитлеристите за тази пратка. Започнали арести. Арестувани били Крум Цоков, Димитър Икономов и Трифон Пухлев, както и редица полски дейци. Тримата българи успели да се свържат помежду си във варшавския затвор в квартала „Мокотув" и организирали убедителна защита. Извънредният съд осъдил Крум Цоков на пет годин затвор, Димитър Икономов на 9 месеца и 100 000 злоти глоба, а Трифон Пухлев бил освободен поради липса на доказателства.

По същото време в София действувала част от тази група, която имала за задача да прехвърля през турската граница избягалите от Полша патриоти. Благодарение дейността на тази група, в която влизали редица известни български културни дейци, завършили висшето си образование в Полша, се спасили много дейци на полската съпротива.

В най-трудните години на полската история група български патриоти дадоха своя принос в общата борба срещу хитлеристките окупатори. В съзнанието на хиляди поляци ще остане завинаги жив споменът за самоотверженоста на участниците в конспиративната българска група „Б".

Кирил ИЛИЕВ,
кор. на БТА във Варшава

Обичан и уважаван

Свободата разкри светли дни и пред погледа на старшина Иван Димитров от Окръжното управление на МВР (застаналият вдясно). Още като малък той преживя несгодите и немотията.

В органите на МВР постъпи през 1949 година. И вече 20 години е на боен пост. Рамо до рамо със своите колеги неотстъпно се бори против престъпниците крадците и рушителите на обществения ред. Винаги се е стремял да показва верния път на тези, които нарушават законите, към истинския живот, да ги върща отново към труда.

Въпреки че косите му са посребрени, той е все така млад и енергичен. Работи с пламъка на младостта и революционните дини. Скромен и трудолюбив. Готов е всякога да се притече на помощ и да помогне на по-младите си колеги, да ги посъветва. При изпълнението на всяка задача проявява старание и упоритост.

Ненапразно стана носител на значката „Отличник" на Министерството на вътрешните работи. Това е признание за неговата всеотдайност, за неговата вярна служба за защита на завоеванията на народа и революцията. Учейки младите защитници на постиженията на народната власт и Партията, той учи и себе си. Води непрестанна и упорита борба срещу престъпниците и нарушителите на обществения ред.

Старши лейтенант
Иван КАМЕНОВ

КАК СЕ ОПОЛЗОТВОРЯВА СЕЛСКОСТОПАНСКАТА ПРОДУКЦИЯ

Преди да отговорим изчерпателно на този въпрос, трябва да отделим необходимото внимание на прибирането на реколтата и на изпълнението на плана за изкупуването на селскостопанските произведения, което, разбира се, е пряко свързано с цялостното оползотворяване на продукцията. Предмет на всичко това бе и проверката на Инспекцията за държавен контрол — Силистра, която констатира куриозни факти и се натъкна на сериозни пропуски, които по един или друг начин говорят за характера на организацията в ТКЗС, ДЗС, ОКС и ДСП „Булгарплод". Проверката още не е приключила окончателно, тъй като значителна част от зеленчуците и плодовете все още се прибират, но направените констатации дават основание за тревога и за сериозен разговор, преди да е станало съвсем късно.

Преди всичко трябва да изтъкнем значителното неизпълнение на плана за износ на домати и най-вече на домати за вътрешния пазар. До 31 август трябваше да се изнесат 6 550 тона, а са предадени 6 200 тона. За вътрешния пазар и за преработка до 31 август съответно 5 920 тона, а са изпълнени едва 2 177 тона. Разликата наистина е голяма. И докато ръководството на „Булгарплод" очаква все пак да изпълни плана за износа, то планът за вътрешния пазар и преработка остава под угрозата от едно чувствително неизпълнение. Въпреки всичко някои кооперативни стопанства няма да изпълнят плана за износа — Срацимир—120 тона, Попина—490 тона, Зафирово—270 тона, Белица—200 тона, Добротица—170 тона и др. Компенсирането ще дойде от преизпълнението на плана от Калипетрово, Сокол, Нова Черна, Бабук и други, но откъде ще се компенсират повече от три хиляди тона домати за вътрешния пазар, все още не е ясно.

Безспорно падналите градушки в редица райони казаха своята дума и това се отрази чувствително не само върху доматената реколта. Независимо от това обаче в редица стопанства не е създадена необходимата организация за своевременно обиране и предаване на доматите на „Булгарплод". Така например ТКЗС —Добротица при договор до 31 август за 580 тона е продало 60 тона, ТКЗС—Зафирово при договор 510 тона е продало 118, ТКЗС—Тутракан при договор 320 тона е продало едва 56 тона. Или само от тези три кооперативни стопанства вместо 1 410 тона домати за вътрешен пазар и преработка са изкупени някакви си 224 тона. Около 1 200 тона домати по-малко само от три стопанства. Без да раздуваме прекомерно тази цифра, трябва да изтъкнем, че определена вина за това голямо неизпълнение носят ръководствата на кооперативните стопанства, защото градушката не може и не бива да бъде вечната извинителна причина. Още повече, че на не едно от окръжните съвещания се подчерта дебело, че именно в зеленчуците и плодовете трябав да се търси известна компенсация за загубите. А сега откъде ще се търси известна компенсация за от непредадените домати?

А това не е всичко. До края на август не са предадени повече от 3 700 тона домати. А като имаме предвид, че до края на годината трябва да се предадат почти 12 000 тона, ще видим, че вината съвсем не е така незначителна.

Не можем да премълчим още един факт. До датата на проверката ръководството на ДСП „Булгарплод" под предлог, че липсва суровина, не беше спуснало планграфик за изкупуването на доматите. И макар че всички количества домати, доставени от кооперативните стопанства, се изкупуват, стига да отговарят на стандарта, благодарение на съществуващата неритмичност в брането, в Консервната фабрика липсва суровина и една от машините за доматено пюре бездейтвува. А доматите чакат по блоковете!

В не по-цветущо положение е изпълнението и на плана за пипера. Вместо 597 тона до 31 август са изкупени 269 тона. И тук изостават Попина, Нова Черна, Зафирово, Тутракан, Сребърна и др. Не се изпълнява и планът за лука. В някои стопанства лукът е изваден, но не се прави нищо за предаването му. Калипетровското кооперативно стопанство задържа около 80 тона лук, макар че не си е изпълнило договорните задължения, ТКЗС — Сребърна вместо 180 тона е продало само 1 тон. Тук се е получило и позеленяване на лука поради ненавременното му прибиране, а отгоре на всичко стопанството е засяло и 24 декара по-малко от спуснатия посевен план. В Белица пък не са засели 60 декара лук и предвидените в договора 300 тона няма да бъдат изпълнени. Освен това ДСО „Булгарплод"—София е изпратило телеграма, в която се дава преценка, че от окръга могат да се осигурят 4 000 тона лук за вътрешния пазар.

Не се изпълнява планът както за износа на праскови, така и за вътрешния пазар и преработка. Не тръгна добре изпълнението и на плана за износа на гроздето. Ръководството на „Булгарплод" е допуснало да не се изкупи от ТКЗС—Айдемир ранното грозде „перла", което е наложило продажбата му на населението на ниски цени. Загубата на стопанството е около 4 000 лева, но и то има вина за снижава не качеството на гроздето. Освен това ръководството на „Булгарплод" не е създало необходимата организация за изкупуване на плодове и зеленчуци. Поради ниския рафик — по 5 тона на ден, ненавреме са изкупени прасковите на ДСС—Силистра, не са изкупени сините сливи от ТКЗС — Алфатар. В редица кооперативни стопанства не се спазват изискванията за правилното манипулиране и сортиране на зеленчуците и плодовете. В резултат на това се получава ощетяване на производителите. И като капак на всичко се налага констатацията, че упражняваният контрол по окачествяването на изкупуваната продукция от страна на ръководството на „Булгарплод" — Силистра, както и от страна на главните агрономи и председателите на ТКЗС, е недостатъчен. Да не говорим за това, че снабдяването на населението със зеленчуци и плодове в Силистра и особено в окръга е направо незадоволително. В Силистра все още не достига пипер, в Дулово и Тутракан не са достатъчни не само зеленчуците, но и плодовете, а в села като Окорш, Бабук, Межден, Паисиево и др. зареждането на магазините с плодове и зеленчуци е било и си остава крайно нередовно.

Преди да завършим, трябва да се спрем на още един въпрос, неполучил очаквания положителен отговор. Става дума за ламата, от която също можеха да се реализират доходи. Между другото този въпрос също бе поставян доста сериозно на не едно окръжно съвещание. И все пак резултатите са повече от незадоволителни. Според плана ОКС трябваше да изкупи от кооперативните стопанства 17 350 тона слама. Изкупени са 7 436 тона. Вместо 4 000 тона на ОКС—Кърджали са предадени само 823, вместо 8 200 тона на ЦКС—Букьовци са предадени 217 тона и пр. А в същото време в редица стопанства грижите за прибирането на ламата и сеното са лоши. В Окорш и Ситово ламата е намокрена от дъждовете и качеството ѝ е понижено, в Бабук (гадата в Казимир) ламата от ечемика не е още прибрана и са изгнили около 100 тона. Такова е положението и в ДЗС „Я. Забунов" и Тутракан. В Срацимир не е прибрана люцернова слама от 300 декара, в Сребърна от 1 600 декара не е прибрано и съхранено люцерново сено, в Дулово и Айдемир все още се протака прибирането и балирането на ламата и т. н. и т. н.

Неприятни, тъжни, но неоспорими факти, които говорят за явно подценяване на този толкова важен проблем, които характеризират една недостатъчна организация в кооперативните стопанства и в „Булгарплод" и разкриват картината на неоказана помощ и недостатъчен контрол от ОКС. И дали не е време вече след констатациите да се вземат мерки, чиято ефикасност да проличи от отстраняването на тези слабости и решаването на този проблем един път завинаги.

Ангел ДИМИТРОВ,
н-к на Инспекцията за държавен контрол
Николай ЗЛАТЕВ,
в-к „Силистренска трибуна"

С повишени изисквания

Работата на търговските служители в с. Старо село неведнаж е била обект на заседанията на ИК на общинския народен съвет. Разглеждани са въпросите, свързани с изпълнението на плана, доставянето на стоки, хигиената, складовата база и културата на обслужването.

Наскоро бе проведена сесия, на която бяха разгледани количествените и качествените показатели в търговската дейност. През деветмесечието на годината са постигнати забележителни успехи в търговията на дребно. Реализирани са 370 760 лева, което представлява 106,7 на сто изпълнение на плана.

Особено голям успех има кооперацията в билкосъбирането. Вместо предвидените 2 тона в сухо състояние са осигурени 10 тона, от които 6 тона липов цвят, 2 тона мащерка, 1 тон коприва и др. От населението са изкупени и големи количества селскостопански произведения.

Подобрена е работата и в промишлените отрасли — хлебопроизводство и ракиеизваряване, където са създадени добри условия за работа и е доставена необходимата техника.

Наред с успехите и добрите страни в работата търговските служители в Старо село са допуснали и немалко слабости. Все още не се задоволяват напълно нуждите на населението. Често са случаите да липсват от магазините котлони, ключове, ютии, шнурове, строителни материали, хранителни стоки и др.

В областта на яйцеизкупуването планът е изпълнен едва 61 на сто. Все още магазините не са в добро хигиенно състояние. Не се подреждат и етикират стоките.

Ако бъдат отстранени допуснатите слабости и бъде внедрен челният опит в търговията, при създадените условия търговията в Старо село е в състояние да бъде на онова ниво, на което налагат съвременните изисквания.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Техническата готовност — постоянна задача

Есенните дни са едни от най-напрегнатите за ОП „Автотранспред" — Силистра. В разгара е прибирането на селскостопанската продукция от полето, на пристанището почти всеки ден пристигат шлепове. Необходимо е срочното им разтоварване и товарене. Оживено е и на гара Дулово, където пристигат хиляди тонове топливо и други стоки. Товарят се вагони със зърнени храни, цвекло, слама. През есента обикновено се създава и известен резерв от материали на промишлените предприятия за нормалната им работа през зимата. И във всички тези мероприятия трябва да вземат активно участие транспортните средства и хората от ОП „Автотранспред"—Силистра. За да отговори на големите изисквания на товародателите, ръководството на това предприятие трябва да поддържа постоянно голям брой технически изправни автомобили и механични средства. По-голямата част от тези средства са съсредоточени в Силистра, където дружен монтьорски колектив в две сервизни работилници успешно се справя със своите задачи.

Добре е организирана работата в сервизната работилница с ръководител дългогодишния бригадир Георги Иванов. Тук се ремонтират механични средства. Всеки от монтьорите се е специализирал за ремонт на определена марка механизми. Упражнява се и ежедневен контрол, отчита се извършеното през деня. Благодарение на специализацията и правилната организация в тази работилница, ремонтът се извършва качествено и предсрочно. За добрата работа и монтьорите получават премиални.

Атанас ВИТАНОВ

По-голяма дисциплина е нужна

Осигуряването на първокласни семена е едно от най-важните условия, за да се получат високи добиви от есенните култури. Имайки предвид закъснялата жътва, Семеконтролна инспекция — Силистра определи 1 септември за краен срок, в който трябва да се върнат в стопанствата всички документи за окачествените материали. Това създава реална възможност нестандартните семена да се почистят отново, да се доизсушат и се изпратят нови проби за окачествяване, без да се удължава срокът на сеитбата.

Случи се така обаче, че до определената дата някои стопанства не изпратиха дори необходимите проби. Такива са случаите с ТКЗС—Калипетрово, Главиница, Бабук, Голеш, Паисиево и др. При направена проверка от контролни органи, в стопанския двор на ТКЗС — Попина са установени големи количества почистени семена, проби от които не са били изпратени. А всички знаят, че ритмичното им изпращане е нало жително. В противен случай работата на инспекцията се затруднява. Закъснява се с навременното окачествяване на семената.

През тази година дисциплината в това отношение е още по-нала ложителна. Поради голямото на падение на житната дървеница и влажността на зърното в някои случаи кълняемостта е понижена. Това налага семената, които не отговарят на изискванията на БДС, да се доизсушават и отново да се изпращат проби в инспекцията.

Според досегашните данни най-лош материал за окачествяване е представило ТКЗС — Секулово. От 25 пшенични проби 16 са нестандартни. Лоши са резултатите и от направените анализи на семената от ТКЗС — Срацимир, ДЗС „Янко Забунов", Зафирово, Межден и др.

По отношение на ечемика може да се каже същото. И тук има кооперативи, които са изпратили семена, окачествени като нестандартни. Такива са ТКЗС — Алфатар, Голеш, Кайнарджа, Окорш и др.

Разбира се, много от посочените стопанства, като секуловското, срацимирското, алфатарското и други, са почистили отново семената, доизсушили са ги. Резултатите от анализа на повторно изпратените проби са задоволителни.

Друг тревожен факт вълнува работещите в Семеконтролна инспекция. Не са малко случаите на нестандартни семена поради лошо почистване, каквито са отбелязани в ТКЗС — Окорш, Сминец, Сребърна, Срацимир и други. Това говори за нехайно отношение към такъв важен въпрос, за недостатъчен контрол от страна на специалисти и ръководители.

Няма да бъде излишно, ако посочим онези стопанства, които добре са се справили с подготовката на семената за предстоящата кампания. От необходимата 675 тона пшеница за посев в ТКЗС—Нова Черна 375 тона е първокласна. ТКЗС — Алеково е изпратило в Инспекцията проби за 435 тона пшеница. От нея 240 тона е окачествена също като първокласна. Първокласни са една значителна част и от семената на ТКЗС — Кайнарджа, Белица и други.

С подходящ ечемичен посевен материал разполагат ТКЗС — Дулово, Нова Черна, Иширково и др.

Въпреки многократните напомняния от страна на Семеконтрол на инспекция, все още има стопанства, които допускат нарушения и засягат материал, за който не са изпратили проби за анализ. Макар че 1 септември отдавна отминава, Горско стопанство — Силистра и ДСП „Родопа" — Силистра още не са изпълнили тази отговорна задача. Разбира се, те имат да засягат малки площи, но са длъжни да се подчиняват на общото разпореждане. В противен случай ще им се търси съответната отговорност.

Необходимо е да се повиши дисциплината от страна на всички стопанства, които са допуснали нередности при подготовката на семената, за да се създаде наистина една добра предпоставка за получаване на 420 кг пшеница от декар през следващата година.

Ст. СТАНЕВА

Последни дни на курорта „Слънчев бряг".

Да помислим и за тези услуги...

Според селищната мрежа на окръга е изградена и мрежата на ателиетата и на работилниците за извършване на обувно-кожухарски и сарашки услуги на населението.

Тези услуги се извършват от ателиетата на трудово-производителните кооперации „Дунав" и „Съединение", промишления комбинат „Прогрес" в град Дулово и 34 регистрирани частни занаятчии.

Ателиетата на кооперативния и на държавния сектор са обхванали градовете Силистра, Тутракан и Дулово и заобикалящите ги села. По този начин в окръга ни са създадени три мрежови района за обслужване на населението с обувно-кожухарски и сарашки услуги.

Като се вземат под внимание и разкритите частни занаятчийски работилници, се установява, че обущаро-кожухарските и сарашките услуги се извършват в град Силистра от 19 ателиета, с 45 броя работници, в град Тутракан от осем —с 18 работника и в гр. Дулово две—с 11 работника. В селата работилниците се обслужват от по един работник.

Географското разпределение на ателиетата показва, че най-добре са обхванати селищата около Силистра и Тутракан. В Силистренския район в осем села съществуват кооперативни обущарски работилници. В Тутраканския—седем. А в Дуловския—три.

Общо в окръга 90 селища са лишени от ателиета за извършване на обувно-кожухарски и сарашки услуги.

Неприятно впечатление прави обстоятелството, че в селища със значително по брой население обущарски и кожухарски работилници изобщо не съществуват. В Алеково, Бреница, Голеш, Добротица, Зафирово, Паисиево, Гарван, Иширково, Брадвари, Грънчарово, Секулово, Чернолик, Яребица, Правда, Черногор—селища с по над 1 500 души население, обущарски работилници няма и за едни подметки на обувки хората са принудени да пропътуват десетки километри, да губят много ценно време и да харчат излишни средства за път.

Желанието да се насити окръгът ни с работилници за обувно-кожухарски и сарашки услуги се натъква на някои трудно преодолими причини. Една от тях, основната, е липсата на подготвени обущарски работници в съответните селища. Липсват обущари. Втората причина лежи в силно подчертаната сезонност на работата в този отрасъл, поради което не може да се осигури едно нормално за отделните месеци заплащане на труда. През месеците на пролетно-летния сезон работата в ателиетата на селската мрежа замира. Тя се увеличава едва през есенно-зимния сезон. Освен това отдалечеността на ателиетата от ръководствата на градските предприятия и организации затруднява и текущия контрол върху работата на тези обекти.

Всичко това прави ателиетата в селската мрежа нерентабилни и крайно неподходящи за градските предприятия и организации.

В малък или в по-голям обем обувно-кожухарските и сарашки услуги трябва да се обезпечат за всички селища на окръга ни. Това налага да се подири и намери най-правилно решение на въпроса при сегашната обстановка. Трябва да се намери формата, при която работното време на работниците в тези ателиета ще бъде еднакво заангажирано през всички месеци на годината. Това може да се осъществи само при положение, че обувно-кожухарските и сарашките работилници се открият и поддържат от кооперативните стопанства в селата. При тази обстановка обувно-кожухарските ателиета ще работят през определени дни в седмицата, а през останалото време работниците от същите ще влагат труда си по решаването на другите задачи на стопанствата. Непосредственото ръководство и контрол от страна на ТКЗС ще спомогне за съживяване на този вид услуги в селищата, в които другите обществени предприятия не са разкрили свои ателиета, ще подобри рентабилността на обектите.

Покриването на окръга с обущаро-кожухарски и сарашки работилници (в по-големите села) ще икономиса много време и средства на кооператорите, пропилявани досега за търсене на такива услуги в градската мрежа.

Йордан ПОПОВ

СЛАВАТА НА ТУТРАКАНСКИТЕ МАЙСТОРИ-ЛОДКАРИ

Древен риболовен град е Тутракан на река Дунав. Древна слава има градът и като център за правене на дунавски рибарски лодки. Историческите извори и писмените документи посочват, че с появата на риболова се появили и майстори-лодкари. Навярно първите майстори на лодки са били древните траки, а след тях римляните, славяните, прабългарите... Лодкостроенето е било силно развито с превръщането на риболова в главен поминък на населението на Тутракан и на другите крайдунавски селища.

През османското иго и най-вече от края на XVIII в., когато Тутракан е един от центровете на дунавския риболов, лодките на тутраканските майстори плаваха по целия Дунав и чак до Черно море. С тях тутраканските риболови през 1773, 1811 и в 1854 г. прекарали през Дунава от румънска земя на българския бряг руските войници на Суворов, Кутузов... Към 70-те години XIX в. тутраканските майстори-лодкари изнасяли рибарски „барки" (лодки) за Австро-Унгария и продават производството си на рибарите по двата бряга на Дунава.

След Освобождението, на сиона между XIX и XX в., известен майстор-лодкар и гемиджия в Тутракан е бил уста Куля Калинов и неговият син Иван Куля, които правели лунтрии (големи, тежки лодки) и гемии. Майстор уста Куля от 1901 до 1904 г. е бил учител по лодкарство в местното румънско училище. При него започнал да учи лодкарския занаят Петър Чориков; учили се и други. По същото време известен майстор-гемиджия е бил и Димитър Гвоздейков, а по-късно и неговият син — Недялко Д. Гвоздейков, които изработвали лунтрии (големи лодки) за риба рите и гемии за търговците. Но тъй като лунтриите били тежки и непрактични за риболов, тутраканските рибари си купували малки рибарски лодки от с. Татарица, Силистренско, където работел майсторът Зинови Савов, руснак по народност, прочут майстор на дунавски рибарски лодки.

През 1907 г. в Тутракан се заселил майсторът-лодкар Танаси Пополитис, грък по народност. Край брега на Дунава той отворил лодкарска работилница и започнал да прави малки, леки рибарски лодки с по 24 ребра. При него Петър Чориков усвоил най-добре лодкарския занаят и станал майстор-лодкар, като през 1910 г. отворил собствена лодкарска работилница. „От бай Танаси — разказва Петър Чориков — аз се научих да правя малки и леки рибарски лодки с по 18, 20 и 24 ребра. Тези лодки се изработваха по-бързо и с по-малко материал и бяха по-евтини за тогавашните бедни рибари. Нашите рибари от града и от близките рибарски селища започнаха да ме отрупват с поръчки и аз едва успявах". Майсторът-лодкар Петър Чориков изучил на занаята братята си Ангел и Никола; дал занаята си на Филип Кенан, Марин Войнов, Минчо Куков и други, които по-късно станали също добри майстори-лодкари. Между 10-те и 20-те години Тутракан се издигнал в голямо занаятчийско средище за правене на рибарски лодки, където от работилницата на Петър Чориков се изнасяли рибарски лодки чак в Югославия, Унгария, Австрия и Румъния.

През периода на румънско-чокойската окупация (1920—1940 г.) Тутракан е бил един от големите и прочути центрове на дунавското лодкостроене в румънската държава. Тук е имало големи лодкарски работилници с по 5 и до 10 чираци и калфи, държани от майсторите-лодкари Петър Чориков, Филип Кенан, Марин Търпанов, Ангел Цинцаров, Петър Царанов, Ангел Чориков и др., в които годишно се изработвали по 150-160 рибарски лодки за тутраканските рибари и за рибарите от румънските селища Кахул, Кирноджи, Гряка, Кълараш, Олтеница, Гюргево и др.

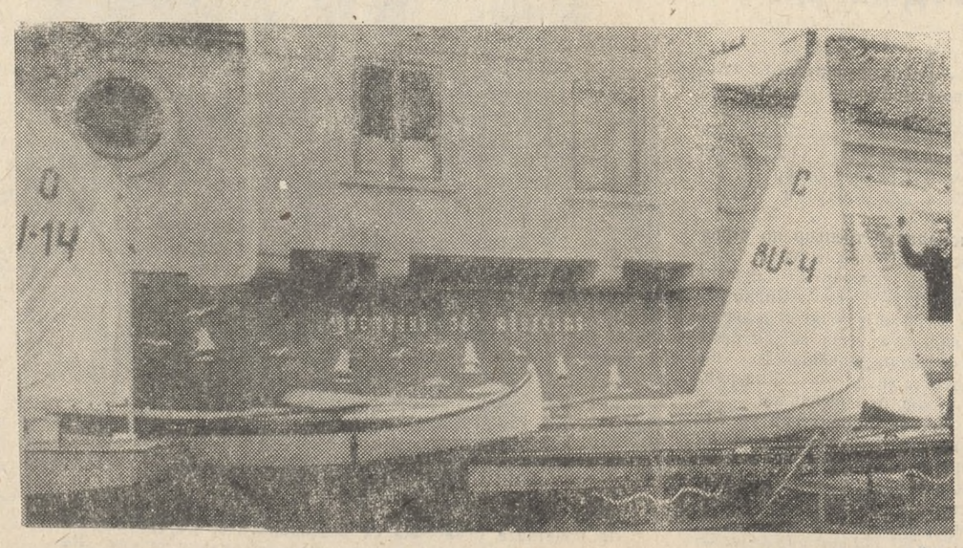
Когато с Крайовската спогодба (7. IX. 1940 г.), България получила Южна Добруджа, от Тутракан се изселили в Румъния майсторите-лодкари — братята Петър и Ангел Чорикови, Филип Кенан, Ангел Цинцаров и др.

След присъединяването на Тутракан към България, в града останал само един майстор-лодкар —Владимир Михов, който през есента на 1940 г. отворил лодкарска работилница и започнал заедно с Николай Стънгов да прави рибарски лодки. Към пролетта на 1942 г. в Тутракан се завърнал от Румъния майсторът-лодкар Ангел Чориков и отворил лодкарска работилница. Двамата майстори-лодкари — Владимир Михов и Ангел Чориков, продължиха славата и традициите на тутраканските майстори. И те бяха постоянно търсени от дунавските рибари, които си поръчваха лодки.

През годините на народната власт, славата на златните ръце на тутраканските майстори-лодкари продължи лодкопроизводственият цех на промкомбинат „Трансмариска", където майсторът-лодкар Владимир Михов предал занаята си и обучил на майсторство Атанас Владев и Никола Арабаджиев. Днес цехът е единствен на р. Дунав и в него се изработват рибарски лодки тип „Тутраканка", „Рибарска лодка", „Гондолиера", „Чамница" и други типове спортни лодки, които разнасят славата и умението на тутраканските майстори-лодкари.

Лодкопроизводството е славата на Тутракан, който бързо се развива и утвърждава като единствен център на р. Дунав за правене на рибарски лодки. Леки, двуостри са тутраканските лодки и те плават по р. Дунав, по черноморското крайбрежие и в многобройните язовири по цялата страна.

Рачо ЗМЕЕВ

Най-новото производство на лодкарския цех в Тутракан.

1800 години Силистра

В навечерието на големия дебют

По-малко от месец остава до започването на многоочакваните и дълго подготвяните тържества по случай юбилея на град Силистра. В разстояние на девет дена от 11 до 19 октомври гражданството ще има възможност да наблюдава разнообразните прояви в чест на споменатия юбилей. Всеки ден от тази програма ще добие физиономията на необикновен празник: ден на златна Добруджа, на древния град, на спорта, на силистренските пионери, на силистренското творчество, на българо-съветската дружба, на **добруджанския фолклор, на младостта и вечността на Силистра.**

Тази програма дава прекрасна възможност за изява на всички: на самодейното творчество, на изкуството и културата на древния и вечно млад град, на спорта и др. И все пак, струва ми се, че през тези дни ще преобладават пъстроцветните носии на танцьорите и стройните редици на самодейците—певци и хористи. Хоровод ни подвиквания, ситните и пъргави стъпки на танцьорите, както и певческото изкуство на нашите хорови състави ще предизвикат неведнъж традиционните аплодисменти на гражданите на Силистра, които знаят да оценяват добре плодотворните усилия на своите самодейци.

Внушителен със своите мащаби и колоритност ще бъде подготвеният масов народен танц. В него ще участвуват състави от Селскостопанския техникум —Силистра, от Завода за металорежещи машини; там ще бъдат пионерите от профсъюзния дом от училище „Макаренко“ и от читалище „Кирил и Методий“ — кв. „Гагарин“ — Силистра и др.

За осъществяването на тази проява е създадена нужната координация, последните приготовления са вече към своя край. В този масов народен танц самодейците от посочените състави ще вложат максимални усилия. Труден ще бъде този ден и на танцьорите, които ще участвуват в голямото надиграване на самодейни групи от окръга и индивидуалните изпълнители.

Внушителна проява предстои и на самодейците-рецитатори. Техните възторжени гласове ще огласят крепостните стени на хълма „Меджиди табия“. Гост на тези тържества ще бъде заслужилият артист Иван Чипев. В бойниците на старата крепост ще отекнат изпълненията на произведения на историческа, революционна и патриотична тема.

Оригинален предвещава да бъде и празникът на добруджанския фолклор. В него ще вземат участие десет състава: от Калипетрово, Алфатар, Сребърна, Попина, Старо село, Войново, Айдемир, Стефан Караджа, Иширково, Долно Ряхово. Пред хилядите зрители ще оживеят старите народни обичаи, тачени със столетия от деди и прадеди. Ще видим не за първи път неповторимите игри на кукерите, ще наблюдаваме добруджанска сватба, почивен ден и народния ритуал, наречен „Бразоя“.

А нашите представителни градски колективи? 16 октомври ще бъде техен ден. Предстои изнасяне то на празничен юбилеен концерт от хор „Седянка“, хор „Дунав“, ансамбъла при профсъюзния дом, пионерския хор, хора на учителите от Силистра, духовия оркестър, както и рецитатори и актьори от държавния народен театър в града.

Задал се е голям и необичаен празник. Мисълта за него кара самодейците от града и окръга да полагат цялото си старание и майсторство в последните репетиции—сега по-силно от всякога ек ват гласовете на хористите, по-пъргава става стъпката на танцьорите, по-пластични гласовете на рецитаторите. Да пожелаем успех на тези достойни синове и дъщери на град Силистра!

Р. ШИМАБЕЕВ

Пред 120-годишнината от първото училище в Силистренски окръг

„Калипетровци има с какво да се гордеят, защото училището открито в Калипетрово беше първо то училище открито в цяла Север на България, затова и патриотизма и високо хуманното дело на Рашко Блъсков трябва да служи за пример на всеки честен българин“...

Ето какво разказва Рашко Блъсков:

— Ще разкажа и то много накъсо за щедрите помощи на нашите селяни в тях времена. Не за да похваля както тях и себе си, но за да дам един пример, ако не за съревнование то за учудване на бъдещото потомство.

Новопостроената тогава църква няма чаша за конкане. Тя струва 1 200 гроша, а църковното настоятелство било изхарчило всичките пари. По съвета на Блъсков било решено да се използува присъствието на много гости от околните села. Алмалий, Алфатар, Бабук, Айдемир, Попина и др. След тържествената литургия на събора Р. Блъсков произнесе патриотична реч. В същото време свеще никът поп Стамат изнася тържествено от олтаря златната чаша, донесена от един златар от гр. Шумен, преминава сред множеството и я поставя сред черковния двор на една отрано приготвена покрита маса. Сам той — поп Стамат спуска в чашата една лира и тук възкликва Блъсков: „Е мой читателю, на теб лъжа на мен истина, они ми ти селени, ще се изпотъпчат един друг кой повече, кой по-напред да пусне в чашата пожертвуванието си. И в един час потирът (чашата) и дискетът се напълниха и препълниха с бешлици, бели меджидии, размесени със златни ермилички, рубета и махмудии. Зарадвани от такъв успех, ние побързахме да направим и друго. Потирът се изплащаше двойно и тройно, но работата бе да се спомогне за новото училище. В такива минути човек става изобретателен. Съгласно с поп Стамат взехме един тефтер и тръгнахме из селото от къща в къща и приканвахме всички гости за милостиня — на вечерта че ме парите — 3 900 гроша. От тях пари се заплати потера за 1 200 гроша. Останалите за новото училище. Орадваните калипетровци щом видяха готови пари за заплащане на дюлгери запринасяха дървета, камъни и до есента ние имахме първото създадено ново училище до самата нова църква. То бе и ново и едничко в целия Силистренски окръг, гдето нямаше в нито едно село такова здание за училище“.

Така се явява на историческата сцена нашето калипетровско долно училище, до самата ограда на църквата. То е първото не само в Силистренски окръг, както признава Р. Блъсков, но и в цяла Северна България, където поради натиска на фанариотското гръцко духовенство българското население не се осмеляваше да строи нови големи училища. Както се вижда от автобиографията на Блъсков, то е завършено тъкмо преди 120 години през есента на 1850 година.

Неуморимият народен учител и възрожденец не спира дотук своята дейност. Привлича деца от околните села и превръща новото училище в разсадник на културата и просвета. В скоро време почти от всички околни села е събрал по 2-3 ученика и през 1853 години излязъл първият випуск на завършилите ученици, между които имало много възрастни, подготвени от Блъсков за учители в съседните села, като Недю Димов за Бабук, Кръстьо Иванов — Голяма Кайнарджа, Иван Мирчев — за Алмалий, Янко Кръстев — за учител в с. Канлий, а за свой заместник в Калипетрово оставя Христо Вълчев, Черковналиев — син на дядо Вълчо.

Така за няколко години неговите ученици завладяват почти всички съседни села и продължават великото дело. Светлината на просветата бързо започнала да огрява редица добруджански села, но наскоро настъпили тревожни дни за Силистренския край. В 1853-56 година училището в Калипетрово временно е било закрито поради руско-турската война. Едва в 1857 година Блъсков започнал отново учебната си работа в село. Още същата година той застанал начело на борбата срещу гръцкия владика Деонисий в гр. Силистра и известния със своите дерибейства Ибрахим паша и това станало причина Блъсков да избяга в Румъния. После дошла 1913 година. Добруджа пада под румънска власт и във всички училища в Добруджа започнало да се преподава на румънски език. Тогава някои деца заминали за Свищов да продължат българското си образование. Много от тях завършили и станали учители. За връщайки се в родния си край (село) едва след освобождението на Добруджа от румънска власт в 1940 година, започват да учителствуват учителите Малчо Станчев, Атанас Пипков, Злати Еников, Жечко Русев, Тодор Великов, Йордан Райчев и др.

Истински разцвет образованието получава обаче през годините на народната власт. Само в 25 години народна власт са завършили училището над 1 000 ученици, от които голяма част завършват средното си образование и продължават във висшите учебни заведения.

От училището са излезли в годините на народната власт над 30 души с висше образование, от които 11 учителски специалности, 6 инженери, 4 зоотехници, 3 лекари, 2 икономисти, 1 агроном и др., а броят на завършилите след основното образование — средно надминава 100. В това училище са завършили споменатите учители, тук са завършили своето образование и Станчо Саров — пламенен борец против фашизма и капитализма, Стойчо Алексиев — секретарят на РМС, убит на 7. IX. 1944 година при разбиването на Силистренския затвор, доцент Кирил Еников и други десетки изтъкнати дейци. Това училище завършиха и 250-те участници във Втората световна война, които смело се сражаваха по бойните полета на братска Югославия и Унгария.

През годините на народната власт се разшири училището, построено в 1892 година, с още 4 класни стаи и 1 физкултурен салон, което до известна степен разреши нуждата от класни стаи. Днес училището в Калипетрово има 500 ученици, които са обхванати в двойни паралелки от детската градина до VIII клас.

За тяхното правилно възпитание се грижи учителски колектив от 38 учители и възпитатели.

Ежегодно завършват училището по 50-55 младежи, които продължават образованието си в средните училища и техникуми. С всеки изминат ден грижите за училището стават все по-големи и побащински от нашите ръководители, особено сега, като се има предвид излезлите решения на последния пленум на ЦК на БКП по въпросите на народното образование. Належащ е въпросът за строителството на нова модерна, съвременна училищна сграда, за която ние очакваме най-много в близките години.

Иван ГАДЖЕВ

Прости й, сине!

(миниатюр)

Като малки, зли змийчета думите просъскваха край мен. Притискаха ме в края на седалката, дясната страна на която бе заел сериозен мъж.

— Добре си направи сметката този път! Сбъркаш ли отново, не търси помощ от никого!

— Нямам нужда от помощ! Доста тъчно съм голям, за да се справям сам с трудностите.

— Голям... Умен... Хората с какви прости синове работа свършиха, а ние...

— Простите... Лесно им е на тях, защото живеят ден за ден. А аз трябва да решавам бъдещето на детето си.

Беше ли почувствувало малкото момиченце, че се говори за него? То се отскубна от бабиния си скут и изчурулика:

—Татко, татко, гледай! Нашият рейс ще падне!

— Няма, Славе! Чичко шофьор се грижи за нас.

И отново тежкият, насечен от болка разговор:

— Мислил си за детето! А как ще расне горкичкото без майка?

— Ще намеря начин. И без теще мине.

— А сега как ще се срещнем с нея?

— Ще се срещнем... От седмица тя е при приятелки. Иска светица да бъде в очите на хората. Измъчена, онеправдана...

Старата жена уморено додаде:

— Ех, синко, не мислите за децата си вие младите. Оправдаваш се, че била суетна. Че те нагрубявала. Но ще намери ли Славето някъде по-ласкава от рожденатa си майка? Ще го погледнат ли някога по-добри от нейните очи? Ще му пошепнат ли нечии устни по-нежни от майчините думи? Забрави лошото, сине! Прости й! А то ще загаснат веселите пламъчета в очичките на детето. Ще повяхнат алените му бузки...

Синът не отрони повече дума. Склонила ли го беше и този път старата майка? Или ясният гласец на дъщеричката му беше пречупил накипелия в сърцето му гняв?

И. ПЕТРОВ

Приятни са заниманията на децата от Силистра, излезли със своите родители на излет. И в парка „Памук кулак“ те имат свой кът.

Снимка: Д. ЙОРДАНОВ

ЛЮБОПИТНИ ФАКТИ

КЪДЕ СА „СЪКРОВИЩАТА НА НИБЕЛУНГИТЕ“?

Ако се вярва на легендата, отпреди повече от 1 400 години кралицата на Бургундия Кримхил да обезглавила брат си и всички бургундски рицари, за да си възвърне скритите от тях съкровища, принадлежали преди на нейния мъж. Но кралицата не получила съкровището. Съществува от векове легенда. Децата я изучават в училищата. По нейни мотиви Вагнер е съчинил цикъл от музикални драми „Пръстенът на Нибелунга“. Учените до сега водят безкрайни спорове за правдивостта на тази поетична приказка. Знае се едно, че когато през 437 година хуните завоювали Бургундия, победителите не намерили никаква плячка, макар че бургундци, както на всички било известно, притежавали несметни богатства.

Местонахождението на съкровището сега е установено, утвърждават двама немци — Ханс Джекоби и Вилхелм Матес, подробно изучили старинните карти. Джекоби и Матес са уверени, че съкровищата, за които разказва немският епос, са скрити недалече от местността Гернщейн, където дълбочината на Рейн надвишава 15 метра. В това място някога е имало селце Лохейм; в XIII. век то било разрушено от наводнение. Наименованието се е запазило само на старите карти, по които са го и открили сега. Може да се предполага, че това е именно това място, където е заровено „рейнското злато“. Пък и според преданието съкровищата са били скрити в „лохе“, което по немски значи дълбока яма.

В разговор със скептици Матес привежда за пример известния немски археолог Хенрих Шлиман, който е разкопал легендарния град Троя въз основа на описания, приведени в древногръцката „Илиада“.

(„Балтимор сан“) от руски

БИЧ ЗА ТРОПИЦИТЕ

Трудно е да се оцени огромен ущърб, който е причинила на тропическа Африка мухата цеце. Това е насекомо, с размери 9 до 14 милиметра, което се храни с кръв от животни и човека, заразява хората с опасна сънна болест, а домашните животни — с трудно излечим недъг —нагана. С това се обяснява **дългото отсъствие в тропическа** Африка на коня, който в Европа векове е служил като основна тегателна сила.

От мухата цеце е поразена 4 **милиона квадратни** мили от черния континент, тоест площ, превишаваща територията на САЩ. Ако се удаде възмож**ност да се избави Африка** от това насекомо, то числеността на добитъка, наброяващ сега около **120 милиона глави, би нараснала поне два пъти. Населението на тропическа Африка би престанало** да страда от недостатъка в храната от липсата на животин**ския протеин, което е причина** за масовите заболявания както сред децата, така и сред възрастните.

През последните години в неза висимите африкански държави се водят интензивни търсения на методи и средства за предупреждение и лечение на нагана и сънната болест. Създаденият с тази **цел в Тороро (Уганда) Източно африкански научноизследователски** център вече е получил обнадеждващи резултати.

Най-ефективно средство за борбата със сънната болест може да стане специална ваксина. За съжаление, предстои да се положат не малко усилия, преди масовата ваксинация на африканското население да стане възможна.

(„Нешнелист“, Дар-ес — Салам) от руски

ГЛАДЪТ ЛЕТИ...

...Един тон скакалци може за един ден да погълне такова количество храна, което е достатъчно, за да нахрани десет слона, двадесет и пет камили или 250 души хора. В продължение на векове нашествията на това лакомо насекомо непременно са предизвиквали глад в района на Азия и Африка. Преди девет години Комитетът по продоволствието и селското стопанство при Организацията на обединените нации разработи програма, чиято цел е да открива пътя на скакалците и да ги унищожава. В 42 страни беше създадена служба за проследяване на тези лакоми насекоми.

През 1958 година скакалци изядоха 167 000 тона реколта в Етиопия. Хиляди хора гладуваха през тази паметна година. Миналото лято Лондонският център за борба със скакалците получи съобщения за съсредоточение на скакалци, които биха могли да предизвикат още по-голям глад. По фотографии, направени със зонд, беше съставена карта на ветровете (на всички е известно, че това насекомо лети заедно с потока на въздуха, така че задачата на самолетите с отровните химикати била твърде несложна). Щом като те откривали ято, в действие били привеждани прахоразпръсквачките. Те опрашвали дотогава, докато скакалците бивали спрени.

Превод от руски

КАНТЕМИРОВСКО МОРЕ

Кантемировка, Воронежка област. На тукашните степни простори в миналата война гърмяха танкови боеве, а сега плискат вълните на голямо езеро. Направиха го строителите на Россошанското строително управление заедно с младежите от селото. Жителите на районния център нарекоха своето водохранилище Кантемировско море.

Превод от руски

ОБЯВИ = РЕКЛАМИ

Завод „Оргтехника“ — Силистра търси мебелисти, шлосери, стругари, отбили военната си служба.

Справка: сл. „Личен състав“, тел. 28-72.

ДСО СТРОЙРАЙОН — СИЛИСТРА

търси да назначи:

арматуристи — от IV — VI разряд — 10 бр.

Заплата съгласно разрядите.

Справка: тел. 33-68, 36-48

ЗГУ „Терма“ — Тутракан търси следните работници и специалисти: стругари, шлосери, матричари, леяри. Неограничен брой. Заплащане съгласно разрядите, които имат по специалността.

Справка: „Личен състав“ при завода.

ОП „КИНЕФИКАЦИЯ“ — СИЛИСТРА предлага замяна на рейсова кола — запазена срещу кола джип.

Справка: Счетоводството

ОП „Автотранспред“ — Силистра организира курс за професионални шофьори, категория С1 (III клас). Курсът ще се проведе от 1. X. 1969 г. до 30. VI. 1970 г. в СПТУ по автотранспорт (ДАШ) — Русе.

Кандидатите трябва да отговарят на следните условия:

1. Да имат завършено основно образование.
2. Да са медицински и психически здрави.
3. Да са отбили военната си служба и да не са по-възрастни от 30 години.
4. Да представят свидетелство за съдимост.

По време на обучението курсистите ползуват пълен пансион. След успешно завършване на курса, кандидатите се задължават да работят 3 години в предприятието. Необходимите документи съгласно горните условия да се представят в служба „Личен състав“ в срок до 26. IX. 1969 година.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО

спорт

Републиканско селско първенство по стрелба

За първото място — „огън“ до последния ден

Докато първите дни от републиканското първенство по спорт на стрелба на селските отбори преминаха по-спокойно, при известно затишие, в четвъртък сутринта районът около новопостроеното стрелбище в Силистра започна да резонира гърмежите на бойните пушки и това стана допълнителна окраска на напрежението, което създаде спорът за първото място в комплексното класиране. Кой ще вдигне при закриване на състезанията триумфално купата на ЦК на ДКМС — капитанът на алфатарци м. с. Христо Вайков или ще я отнесат самоковските състезатели? До последните дисциплини— стрелба с бойна пушка за мъже (упражнение 3X10) и щафетна стрелба — и двата отбора имаха в актива си по 75 т. Съставът на село Търнава, Врачански окръг, ги следваше със 71 точки.

Отборът на село Алфатар, първенец на нашия окръг и представител на републиканското състезание, до последния ден беше завоювал едно отборно първо място в стрелбата с малокалибре на пушка (15 плюс 60) за мъже. Юношата ни Енчо Стайков зае второ място в личното класиране в стрелбата с малокалибрен пистолет с 262 точки, а в общото класиране за тази дисциплина — мъже и юноши— отборът на Алфатар се нареди на трето място с 982 точки. Едно трето място в индивидуалното класиране има м. с. Христо Вайков в дисциплината 3X20 с малокалибрена пушка, а преди приключване на последните две се**рии водеше и в стрелбата с бойна** пушка. В останалите дисциплини първенци станаха:

Стрелба с малокалибрена пуш**ка 15 плюс 60 — жени — Светла Кънева от Кричим** и отборът на Кричим.

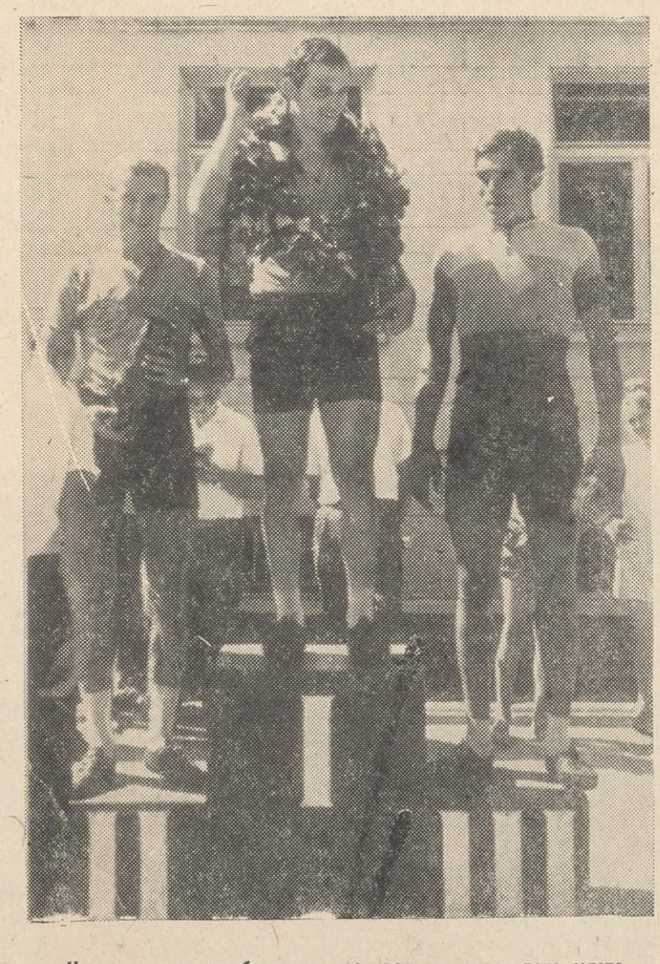
В дисциплината 5 плюс 30 с мало калибрен пистолет за юноши найточен мерник показа Тодор Маджаров от отбора на Кричим, който събра 272 точки. При мъжете в тази дисциплина се нало жи неговият съотборник Николай Лазаров с 279 точки. Кричимските стрелци, миналогодишни комплексни първенци, по този **начин си осигуриха и от**борната **победа в тази дисципли**на

В третия ден от състезанията се прояви юношата от Коняво, Кюстендилско, Емил Ангелов, който в дисциплината 15 плюс 60 с малокалибрен пистолет постигна общо 570 точки. Неговият при**мер бе последван** от съотборника му Антон Антонов, победител в стрелбата с малокалибрена пушка за юноши (3X20). Отбор ни **победи** в тези дисциплини взеха съответно стрелците от Търнава, Врачанско, и Коняво, Кюстендилско.

Представителите на Русенски окръг — състезателите от село Иваново, напомниха за себе си чак в сряда. В дисциплината 3X20 за жени с малокалибрена пушка Пецка Симеонова събра 514 точки, а целият отбор —1 456 и вписаха две победи в актива си.

Националният треньор по стрелба Веселин Иолов сподели добрите си впечатления от новопостроеното стрелбище в Силистра. Макар и незавършено в окончателен вид, то е една важна предпоставка за масовизирането на стрелбата в града — модерно, в тон с новите изисквания, на удобно място. Характерно за това първенство е новата дисциплина щафетна стрелба и отделното класиране за юноши. Младите стрелци отбелязват много бърз напредък в овладяване на точния огън. По-високи резултати отбелязват тази година и представителите на Силистренски окръг.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

На почетната стълбичка са класиралите се до трето място колоездачи в последния етап на международния пробег „Радецки“, който завърши в Силистра: Гац Ришард (в средата), първенец, Вацлав Костер, на второ място — и двамата от Полша, и Георги Димитров от отбора на Силистра.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 111 (1580) | Вторник, 23 септември 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДА НЕ ЗАГАСВА ПЛАМЪКЪТ НА СЪРЕВНОВАНИЕТО

Отминаха празниците, в които лгарският народ направи равсметка на своя четвъртвековен т в строителството на социали а. Приключи и един етап от енародната надпревара — съвнованието в чест на 25-годишната от социалистическата реция в България, етап, в кой трудещите се от Силистренокръг не се посрамиха.

Трудовите колективи от нашия ръг с радост рапортуваха, че изпълнили плана за осемместото 103,4 на сто и са произвели родукция за 15 000 000 лева повече в сравнение със същия пери на миналата година. С право редиците на първенците заеха стата си работниците от ЗММ, ромкомбинат „Камъшит“, ДПП ластмаси и каучук“ и „Добруджа“, ТПК „Съединение“, ТС—Тутракан и др. За 3 449 000 ва повече стоки в сравнение с емте месеца на м. г. продадоха ърговските работници от окръ. С повишено чувство на горост манифестираха трудещите се ЗММ, ДИП „Липа“, селкооп село Окорш, ДИП „Дунав“, КЗС—Секулово, Нова Черна и ., които в предюбилейното съвнование проявиха творческото дръзновение и заеха едни от ървите места в страната. Високите отличия, които те получиха предпразничните дни, ще ги стимулират за още по-големи трудови дела.

В дните пред празника се поро иха много и интересни инициативи, които съдействуваха за поишаване на трудовата и полити еската активност на колективите. Сега се налага партийните, комсомолските и профорганизациите да обобщят своя опит и всичко хубаво, което се роди в чест на празника, да се внедри в ежедневната практика. Темпът на съревнованието не бива да спада нито градус по-ниско. Това не ни позволява нито обстоятелството, че юбилейната година още не е приключила, нито фактът, че през четвъртото тримесечие програмата ни в промишлеността е значително по-напрегната от всички други месеци през годината.

Равносметката, която бе направена на пленума на ОК на БКП, състоял се на 24 юли т. г., показва, че през второто полугодие трябва да се произведе промишлена продукция за 18 милиона лева повече, отколкото през първото. Това по същество значи, че ако произвеждаме с темпа на първото полугодие, ще ни са нужни приблизително още 2 месеца време. Вярно е, че през последните два месеца се получи известен подем, част от изоставането е преодоляно. Но това е още твърде далеч от цифрата, която трябва да гоним. Дори през м. август, когато е достигнато най-високо изпълнение на плановете, обемът е по-малък от този, който трябва да се получи при едно равномерно разпределение на годишния план. Както и през първото шестмесечие, най-трудна е задачата пред колективите на ЗГУ „Терма“ и ДСП „Булгарплод“. За осемместото в ДСП „Булгарплод“ и Завода за организационна техника изпълнението на плана едва е преминало 50 процента спрямо годишната програма, а в ЗГУ „Терма“ то е под него. Все още тревожно е положението и в строителството.

Сведението на окръжния отдел на Държавното управление за информация сочи преизпълнение на плановете за осемместото на почти всички промишлени предприятия. Пред някои от тях обаче тези проценти, съпоставени с годишните им задачи, поставят много сериозни задачи. Например, докато за осемте месеца колективът на ДПП „Електрометал“ е произвел продукция за 1 267 000 лева, то сега само за четири месеца трябва да произведе такава за около 840 000 лева. Такова е положението и в ТПК „Мир“, ДСП „Сердика“, ДПП „Металик“ — Дулово и др.

Много по-големи от реализирания стокооборот са покупателните възможности на населението от окръга. Освен това търговски те работници са оставили за последните месеци да продадат стоки за над 26 000 000 лева при годишен план 79 000 000. Това предполага изключително добра организация по зареждането на магазините с търсените стоки. В противен случай задачата е трудно изпълнима.

Все още ние сме длъжници по изпълнение на един от главните показатели, които водят до реализиране решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП за създаване на интензивна икономика—производителността на труда. Планът ни по този показател е изпълнен 99,6 процента, а в абсолютни цифри това е с 20 лева по-малко на всеки човек от промишлено-производствения персонал. Тревогата се увеличава и от факта, че за първото шестмесечие 5 предприятия не изпълниха този показател от плана, за седемместото те станаха 11, а в сравнение със същия период на миналата година 15 предприятия показват по-ниска производителност на труда. Между тях са ДСП „Булгарплод“, Керамична фабрика, ДПП „Металик“, промкомбинатите „Камъшит“, „Дръстър“ и „Текстил“ и др. Общо производителността на труда в тутраканските предприятия е 97,1 спрямо миналогодишната.

Посочените цифри и факти показват, че въпреки успехите, за да приключим успешно юбилейната година, имаме да решаваме още много задачи. Нужно е всеки колектив да направи задълбочена равносметка и да определи средствата и начините, с които ще ги реши. Авангардната роля на комунистите сега трябва да се прояви с особена сила. Наред с всички други средства широко място в работата да намери и високопатриотичната инициатива на Софийския градски комитет на БКП — дните от 1 октомври т. г. до 22 април 1970 година да бъдат „200 ленински дни“. Тези „200 ленински дни“ трябва да се превърнат в дни на голяма политическа и трудова активност на комунистите и комсомолците, на всички трудещи се, за да посрещнем с чест 100-годишнината от рождението на великия Ленин.

Празник в старинния Тутракан

Цялата изтекла седмица жителите на старинния Тутракан, от векове надвесен романтично над бялата лента на Дунава, живяха под знака на тържествата, които се организираха в чест на богатата, изпъстрена с много важни моменти многолетна история на града. По предприятия, учреждения, организации и училища, чрез различни форми и средства, населението се запознаваше и вникваше в едно минало, което вълнува и буди чувство на дълг с ярките си прояви на българщина и с упованието и любовта към братята-освободители. А в неделната вечер на 21 септември заключителното тържество се превърна в един градски празник, какъвто Тутракан не помни отдавна и заслужава да стане традиционен.

От сградата на ГК на Партията към 18 часа по улица „Трансмариска“ (най-старото название на Тутракан) потегли внушително шествие. След духов оркестър с парадна крачка курсанти от военното училище в Шумен носят скъпи знамена-светини, изискани от Военния музей в София специално за тържествата. Следва голяма група участници в Отечествената война, обкичени с ордени и медали. В първите колони са и секретарите на ОК на Партията Калин Димитров, Христофор Иванов и други ръководители на окръга и града. По пътя за градския стадион шествието, към което се прикрепяха постоянно граждани, мина по осветен от жертвени огньове път.

Стадионът в чудесната местност „Борова гора“ отдавна бе изпълнен до последно място. Воала на здрача разкъсваха прожектори, очертаващи на зеления килим построена сцена със знамена.

С пламенно слово първият секретар на ГК на БКП Ангел Върбанов проследи миналото на Тутракан, тясно преплетено със съдбовни и величави моменти от българската история. След пастосните думи на конферансиетата — артисти от Русенския театър — пред обхванатите от възторг тутраканци се проведе парад на знамената-реликви: Аспаруховото, Хайдушкото, от Кримската война, Самарското, на бившия Варненски полк, сражавал се при Тутракан през 1916 г., на 31-ви Силистренски пехотен полк, на победата над хитлеристкия Райхстаг.

Пионери отбелязаха с телата си една дата, която се знае от всеки българин — 681 година — след което се възпроизведоха от професионални артисти и самодейци от града епизоди от историята на Тутракан и България: основаването на българската държава, посрещането на славния руски пълководец Суворов, освободил два пъти града от турците, минаването на четата на легендарния войвода Панайот Хитов със знаменосец Васил Левски, посрещането на Съветската армия.

Два часа тутраканци и гости живяха с трепетите и вълненията от големите исторически моменти, които се пресъздадоха пред очите им. Когато започна изпращането на знамената, стадионът се зарея от победното българско „ура“. Пионерите очертаха нова цифра — 1969 година. Година на светъл юбилей, на 25-летието на победата и възхода. После небето и сребристите води на Дунава плам наха от светлината на ракетите — започна заря.

Дните на старинния Тутракан без съмнение ще са и едно начало на трудова и политическа активност в подготовката за посрещането на 100-годишнината от рождението на Ленин.

Любомир КАПИТАНОВ

Подготовка за есенно-зимния сезон

Известно е, че за много предприятия, чиито производствени цехове са в по-голямата си част под открито небе, атмосферните влияния на есенно-зимния сезон са сериозно затруднение за производствената им дейност. Отчитайки този факт и горчивия опит от миналите няколко зими, ръководството на СПП — Силистра тази година се подготви отрано. На подготовката към есенно-зимния сезон бе посветено и съвещанието на стопанския съвет на предприятието, което се състоя неотдавна. На това съвещание се набелязаха мероприятията и определиха сроковете за тяхното изпълнение. Определени са отговорници за изпълнение на задачите и подготовката вече е започнала. Ако всички предвидени задачи в мероприятията се изпълнят, може да се вярва, че работите в Строително-промишлено предприятие през последното тримесечие на т. г. и първото тримесечие на идущата ще вървят нормално — тоест планови те показатели ще бъдат изпълнявани. Наред с предвижданото за запасяване с материали, планирани са и някои мероприятия за подобряване работата на бетонния възел. За да се осигури непрекъсната работа на основното звено, от което зависи производствената дейност на колектива, в близко време ще бъде експериментирано подаването от два парни котли пара за затопляне на инертните материали. Също така ще бъде доставен бойлер за подгряване на водата за бетона. Ще се извърши и подготовка за ритмична работа в покритите цехове.

Подготовката за зимата не е пречка колективът на това предприятие да усили своята производствена дейност и да намали изоставането от задачите. Докато през първите две тримесечия имаше голямо изоставане, то през третото изоставането е решително намалено.

Положителни са резултатите по показателя производителност на труда. През м. г. за осем месеца един работник от СПП — Силистра е произвел продукция за 4 476 лв., а за същия период на 1969 г. — за 5 660 лв.

За активизиране на производствената дейност през текущото тримесечие е от значение не само стремежът на работниците да се преодолее напълно изоставането от първото полугодие, но и да се спечели съревнованието със СПП — Кърджали. Челници в надпреварата през последните няколко месеца са формовчиците от цех № 1 с ръководител Иван Димитров. Техният пример следват и работниците от другите цехове. Няма съмнение, че наред с подготовката за есенно-зимния сезон СПП — Силистра може да преодолее напълно останалото задължение и да спечели съревнованието за третото или четвъртото тримесечие със своите партньори.

М. ГЕОРГИЕВ

Оживление на зърноплощадката

Усилено се прибира богатата реколта от пролетниците в ДЗС „Янко Забунов“ — филиал село Ножарево. Прибирането на слънчогледа завърши, сега всички сили са хвърлени за бързото и качествено прибиране на царевицата. На зърноплощадката, под ръководството на отговорника Халид Хюсниев, кипи напрегната работа. Кооператорите от звеното на Хаккъ Якубов, разпределени на групи, без прекъсване почистват слънчогледа, обелват кочани, ронят царевица с машини.

Работата на зърноплощадката започва в ранни зори и продължава до късно. Създадената добра организация и съзнателният труд на кооператорите осигуряват нормален ритъм на работата. Досега са почистени 150 тона слънчоглед, от които 120 са предадени на държавата. Обелени са и над 200 тона кочани. Похвална е работата на кооператорките Марийка Петрова, Неджие Халидова, Хурия Салимова, Атие Махмудова и други.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Решаващо е началото

Внедряването на Саратовската система за бездефектна продукция е един от въпросите на деня, който занимава колективите на всички предприятия не само в нашия окръг, но и в цялата страна. На този изключително важен проблем е посветен и предстоящият пленум на ГК на БКП — Силистра. Преди пленума във всички предприятия на територията на града се провеждаше широка разяснителна работа, набелязват се конкретни мероприятия за бъдещото приложение, проучва се опитът на заводи, които вече работят по тази система — въобще прави се всичко възможно за създаването на напълно подходяща организационна и технологична атмосфера за поставянето на едно стабилно начало във внедряването на Саратовската система.

Не прави изключение от това оживление, предшествуващо пленума, и колективът на едно от най-младите предприятия в Силистра — ДПП „Пластмаси и каучук“. Първата работа на ръководството на предприятието бе да създаде комисия, която да проучи основните принципни положения на системата и да анализира условията и възможностите в предприятието за нейното приложение, както и да изле зе с набелязани конкретни предложения за практическа дейност.

Давайки си сметка, че един от основните моменти, предшествуващи внедряването на системата за бездефектна продукция, е широката разяснителна работа пред целия колектив на предприятието, ръководството се зае с нейното разясняване. Пред работниците от трите основни цеха „бакелит“, „каучук“ и „пластмаси“ бяха разгледани основните положения, като особено внимание бе обърнато на самоконтрола на работника върху предаваната от него продукция. Освен това се обръща сериозно внимание на нивото на технологичната документация, на разработката на вътрешни нормативи за качеството, на организацията на работното място, съхранението на готовата продукция, транспорта и пр. И тъй като Саратовската система изисква едно цялостно преустройство на производствения процес, тясно свързан с научната организация на труда и управлението, периодът от 1 ноември до 1 февруари 1970 години се определя за пробен.

От литературата по внедряването на Саратовската система и от проучения опит, в завод „Най ден Киров“ — Русе и ДИП „Първи май“ — Варна се изяснява, че една от важните задачи е да се уточнят понятията „технологичен брак“ и „бездефектност“, като се използува досегашният опит на предприятието. По тези въпроси, както и по методите за материалното стимулиране, се работи усилено от отдела ОТК и специалистите.

Обръщайки внимание на необходимостта от подготвени кадри, съставена е програма за тяхното обучение. И партийното, и стопанското ръководство на „Пластмаси и каучук“ отлично разбират, че прилагането на системата изисква пълно организационно, пропагандно и техническо единство, което да сложи едно сигурно начало. Разбирайки, че именно началото е решаващо, те полагат усилия, които несъмнено ще се увенчаят с успех.

Н. РОМАНОВ

Един от онези, които се грижат за нормалния ритъм на машините, е и Никола Петров — секционен майстор в бобинарния цех на ДИП „Добруджа“.

НАЦИОНАЛЕ́Н ПРЕГЛЕД ЗА НАЙ-ДОБРО ЧИТАЛИЩЕ

Комитетът за изкуство и култура, Централният комитет на Комсомола, Министерството на земеделието и хранителната промишленост и Централният кооперативен съюз обявяват Национален преглед за най-добро читалище. Прегледът е посветен на две забележителни годишнини — четвъртвековния юбилей на свободата и 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин.

Неотдавна в един от салоните на Окръжния народен съвет се състоя съвещание с читалищните секретари и секретарите на общинските комитети на Комсомола във връзка с участието на читалищата от нашия окръг в прегледа.

Огнян Модев, инструктор в Окръжния съвет за изкуство и култура, запозна присъствуващите с указанието за задачите и целите на обявения преглед. Изисква се съживяване и активизиране на многостранната културно-просветна читалищна дейност. Трябва да се обърне внимание върху жанровото разнообразие и репертоара на художествената самодейност; самодейните колективи да участвуват в повече обществени прояви: честванията, фестивали, конкурси, концерти, местни празници и др.

Читалищата трябва да разширят своята клубна и кръжочна дейност. Да се изграждат кръжоци по изкуствата, клубове по интереси и други постоянни форми за естетическото възпитание. Да организират вечери, утра, балове, карнавали, увеселения, забавни игри, конкурси, викторини и пр. културно-масови инициативи, които ще допринесат много за културния отдих на трудещите се. Да се изграждат народни университети със специална и обща тематика по въпросите на строителството, промишлеността, селското стопанство, из областта на културата и изкуството.

Библиотеките да се комплектуват с подходяща, актуална литература — книги и периодични издания, като едновременно с това книжният фонд се прочиства от остаряла и ненужна литература. Да се въведе свободен достъп до книгите, да се организират филиали, подвижни библиотеки и пр.

До края на прегледа читалища та трябва да имат съвременни технически средства, като радиограмофони, телевизори, магнетофони, диапрожекционни апарати с филмотека, епидиаскопи, кинопроекционни машини, фотоапарати, кинокамери, усилвателни уредби, осветителни тела за сцените и др.

Читалищата трябва да бъдат субсидирани от ТКЗС, ДЗС, кооперациите, народните съвети, промишлените предприятия и други източници въз основа на известните централни разпоредби и указания.

Комсомолските организации и дружества трябва да работят за осъществяване на лозунга: „Всеки читател — член на читалището, самодеец и активист“.

Това са най-общите изисквания на прегледа. Тяхното осъществяване ще зависи от последователността и активността на съветите за култура и изкуство, читалищните ръководства и не на последно място — от творческата инициатива на комсомолските комитети.

Прегледът ще се проведе на два етапа, първият — до 9. IX. 1970 г., вторият — до 9. IX. 1971 г. Предвиждат се големи парични награди и екскурзии в чужбина.

В своите разяснителни бележки секретарят на ОК на ДКМС Христофор Вълчанов акцентува върху дела на комсомолските дружества и комитети в достойното представяне в прегледа за най-добро читалище.

Прегледът поставя нови задачи, които ще разширят диапазона на читалищната дейност и ще издигнат на нова висота името и авторитета на народните читалища.

С. ПЕТРОВ

Международна информация

На 25-ия Пловдивски международен панаир

ДЕН НА СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

ПЛОВДИВ, 22 СЕПТЕМВРИ (БТА) — Заела централно място в панаирното градче, палатата на Съветския съюз днес сякаш е още по-красива. На официалния пилон тържествено се вее червеното знаме на великата съветска страна, а към входа на палатата и към откритите изложбени зали се нижат безспирни колони от посетители...

Днес е денят на Съветския съюз.

Ето го ликът на Владимир Илич Ленин, с познатия на всички мъдър и проникващ в бъдещето поглед. На победилите Ленинови идеи, на тържествуващото му дело е посветена една от основните теми на експозицията. С богат материал е онагледен централният план за електрификацията на страната, който Владимир Илич Ленин начерта, а съветските народи осъществиха с изграждането на мощни водни, термични и атомни електроцентрали.

Четвъртвековният юбилей на свободата на нашата Родина, бурният стопански, политически и културен възход на България, укрепващите и развиващите се връзки със Съветския съюз — е втората главна тема на съветското изложение, която говори за нерушимата и плодотворна дружба, свързваща българския и съветския народ.

На 11 420 квадратни метра закрита и открита площ тази година 22 всесъюзни външнотърговски обединения и Академията на науките на СССР са показали възхода на съветската икономика във всички нейни области. Внуши телната цифра от 5 000 различни експоната сама по себе си говори, че е трудно да се изброят даже и най-значителните постижения на творческия гений на съветския човек.

Посетителите с голям интерес разглеждат показаните съвремен ни металорежещи машини и инструменти, полуавтоматите за зъбонарязване, копирните устройства, машините, работещи с голяма точност. Тук е изложена полиграфична и текстилна техника, фино приборостроене, електронно-изчислителна техника, машини за хранително-вкусовата промишленост и какво ли не още.

По случай деня на Съветския съюз, на 25-тия юбилеен Пловдивски панаир ръководителите на съветската палата, начело с директора Иван Акимович Гречко, бяха посетени от представители на Министерството на външната търговия, Българската търговска палата, ръководители на външнотърговски обединения и централи, журналисти и много граждани, които им поднесоха своите поздравления и пожелания за нови успехи.

Подготовка за съвместни учения

МОСКВА, 22 СЕПТЕМВРИ (БТА) — Специалният кореспондент на ТАСС Д. Димов съобщава от района на предстоящите съвместни учения: „В щаба на ръководството на учениията и в щабовете на войските на ПНР, ГДР, ЧССР и СССР се уточняват и довършват плановете за съвместни учения.

Изчисляват се необходимите материали и човешки ресурси и сили при различните варианти на предстоящите действия, разработват се и се дават бойни заповеди. Учениията в западните земи на Полша са едни от най-големите учения на армиите на държавите-участнички във Варшавския договор. Те се провеждат на голяма територия с участието на танкови, мотострелкови и десантни войски, морски и авиационни сили на съюзните държави, с оглед на особеностите на съвременните бойни действия. Очаква се на учениията да пристигнат военните ръководители на много социалистически страни.

Едновременно с щабната работа се уреждат срещи между воините на приятелските армии, обменя се опит от бойната и политическа подготовка. Представителите на войсковите части на ПНР, ГДР, ЧССР и СССР посещават заводи и фабрики, срещат се с представители на полската общественост. Срещите преминават в сърдечна, приятелска обстановка.

Катастрофирал мексикански пътнически самолет

ХАВАНА 22 СЕПТЕМВРИ (БТА) — Както съобщават осведомителните агенции, един реактивен пътнически самолет „Боинг 727“ на Мексиканската частна авиокомпания „Мехикана“ е катастрофирал вчера на около 5 км от летището в Мексико Сити, когато се е насочвал за кацане.

В самолета се намирали 111 пътници и 7 души екипаж.

Според неокончателни сведения, при катастрофата са загинали около 20 души, а броят на ранените е около 60. Причините за катастрофата се разследват. Това е втора катастрофа със самолет на компанията „Мехикана“ от месец юни насам.

25 години
Българска
народна армия

ШКОЛА ЗА ПАТРИОТИЗЪМ

Днес е бойният празник на Българската народна армия.

Рожба на Деветосептемврийското народно антифашистко въоръжено въстание, скъпо завоевание на Партията и трудещите се в нашата страна. Въстанието бе преломен момент от развитието на Народната армия като армия от нов, социалистически тип. Въстаническите отряди и дружини от славната Септемврийска епопея (1923 г.) са първите наченки за изграждането на истинска народна армия у нас. Формирането на Народноосвободителната въстаническа армия (НОВА) в годините на въоръжената борба против фашизма и капитализма бе нова стъпка в развитието на народните въоръжени сили, чиято задача бе събарянето на фашистката диктатура.

Своето първо бойно кръщение Българската народна армия получи в Отечествената война през 1944-1945 година. Тогава тя помогна на трудещите се от някол ко европейски страни да се освободят от фашизма. Хиляди бойци и командири от нашата млада Народна армия записаха чудеса от храброст и героизъм и смело громяха пълчищата на хитлеристка Германия. В тази война се роди и бойната българо-съветска дружба.

Под ръководството на Партията на българските комунисти в редиците на Народната армия израснаха много добре и опитни подготвени командири и политически работници. В армията младежта се учи на патриотизъм, подготвя се достойно да брани от враговете нашата социалистическа Родина.

Сега Българската народна армия е снабдена с най-съвършена бойна техника и въоръжение. Личният й състав обладава голямо бойно майсторство и висок морален дух и е готов да изпълни с чест и достойнство всяка задача, която Партията би му поставила за защита на свещените граници на Родината от враговете, за защита на делото на мира и социализма.

Силата и непобедимостта на нашата Народна армия се коренят в непосредственото ръководство и грижи на Партията, в органическата й връзка с народа, в нейното единство и сътрудничество с могъщата Съветска армия и с другите братски социалистически армии на страните от Варшавския договор. Тя произлиза от народа и принадлежи на народа, на великото дело на социализма и комунизма. Поради това се ползува с безграничната любов на трудещите се.

Партията и правителството полагат големи грижи за повишаване на бойната готовност и боеспособност на армията. Бойците и командирите с воля и упоритост усвояват новата бойна техника, учат се ден и нощ от богатия опит на храбрата Съветска армия. Те свято пазят и безрезервно изпълняват завета на учителя и вожда на българския народ Георги Димитров — непрестанно да усвояват опита на непобедимата Съветска армия, стоят твърдо и непоколебимо на пост в името на свободата, сигурността и целостта на социалистическото ни Отечество.

Бойците и командирите свято съхраняват бунтовния дух на дедите, революционните традиции на работническо-селските отряди от 1923 година, на героите в антифашистката борба и Отечествената война. Те са вдъхновяващ пример за тях, пътеводна звезда. В годините на своето 25-годишно съществуване Българската народна армия възмъжа като първокласна въоръжена сила, израсла под крилото на Партията, при неоценимата помощ и подкрепа на съветските братя.

Българската народна армия е школа за формиране на високи морално-боеви и политически качества, за получаване на технически знания, за патриотично и комунистическо възпитание на младежта. Школа за създаване на граждани на социалистическата ни Родина с прекрасни добродетели, готови да отдадат себе си без остатък в името на свободата и правдата на народа, да пресекат във всеки миг попълзновенията на врага към нашето Отечество.

Чествувайки славния четвъртвековен юбилей от създаването на Българската народна армия, ние отправяме хиляди поздрави към доблестните бранители на мирния ни труд, благодарим им от сърце.

Честит празник, смели защитници на социалистическа България!

Бойците от Българската народна армия са готови всеки миг да смажат агресора, който би дръзнал да наруши мирните ни дни. Те са верни, сигурни и надеждни защитници на нашата социалистическа Родина.

РОЖБА НА СВОБОДАТА, ЗАЩИТНИЦА НА МИРНИЯ НИ ТРУД

И хитростта не им помогна

Бяха изминали много часове, откакто граничарите редник Тодор Василев Симеонов —старши на наряда, и редник Станчо Стефанов Христов заеха заповядания район. Минутите течаха бавно.

Минаваше полунощ. Само от време на време се чуваше плясъкът на риба или кресливият писък на нощна птица.

Когато редник Христов леко хвана крака на Симеонов, последният не се изненада. Той също беше дочул шум от стъпки.

— Мини бързо от другата страна! — шепнешком заповяда Симеонов и сам бързо се прикри зад издатината. Шумът като че ли заглъхна. Но това трая само няколко минути. Леко раздвижване на храстите и на пътя се показаха силуетите на две лица.

—Стой! Горе ръцете! — извика властно редник Христов.

Последва кратък обиск и разпит. Непознатите заявиха, че са от близкото село.

— Защо ни обиждате?—каза единият от тях. — Бяхме на кино, сега се прибираме.

Съмнението не трая дълго. „Какво е това кино? — помисли си Симеонов — Сега е един часът след полунощ".

Граничари, прославили родния край

— Достатъчно — каза редник Христов.— В заставата ще поговорим, тръгвайте и никакви хитрини. При най-малкия опит за движение встрани, ще стрелям!

След два часа всичко се изясни. В багажа бяха намерени средства за подводно плуване, храна, инструменти... Признаха, че са нарушители на границата.

В 04,30 часа командирът на заставата довършваше доклада по телефона:

—...„Предлагам за правилни действия при задържането на двамата нарушители граничарите да бъдат наградени с по 7 дни домашен отпуск.

3 юли 1969 год.
застава, с. Синеморец"

(Из „Боен лист", издаден от политотдела на поделение 10280—Бургас)

Под огъня на автоматите

Тревога!

За по-малко от минута оръжието беше раздадено на граничарите. Командирът на заставата отдаваше бързо кратки разпореждания и малките групи бегом отиваха да прикрият заповяданите участъци.

Вече два часа бяха изминали, откакто бе установено, че в граничната зона се укрива нарушител на границата. Редникът Желязко Георгиев Кючуков от под. „Гранит" лежи в храстите и зорко наблюдава местността. Пот облива цялото му тяло, но той нито за миг не откъсва поглед от местността. Изведнъж на около 300 метра пред себе си вижда приведена мъжка фигура.

— Стой! — властно извиква той и се хвърля напред. Смущението в непознатия трае само миг. Той също започва да тича. Автоматен ред пред него обърква за малко. И само на 30 метра от граничната линия, когато редник Кючуков се готвеше да открие огън на поражение, затрещяха автоматите на ефрейтор Иван Иванов и редник Васил Цонев Цонев от под. „Лавина". Куршумите вдигнаха облак прах само на два метра пред нарушителя и той вдигна трепереща те си ръце.

Вечерта на 7 юли 1967 година и в двете застави имаше малък празник. Изпитанието и тоя път беше издържано. Задържан е упорит и опитен нарушител.

Командуването на поделението посочва граничарите: редник Кючуков, ефрейтор Иванов и редник Цонев за пример пред целия личен състав, дава им званието „Отличник в охраната на границата" и ги награждава с по 7 дни домашен отпуск без времето за път.

(Из „Мълния", издадена от политотдела на поделение 10280 — Бургас)

Редник Марин Костадинов от град Силистра е мерач на танк. Отличава воините а „отличен" с 25 на сто. Изпълнява отлично всички дейности на членовете на екипажа. Той е и командир, механик-водач, пълнач. Неговата снимка е поставена на таблото на отличниците в поделението, където служи. Посреща с чест бойния празник на Българската народна армия.

ПЪТУВАНЕ КЪМ ДЪЛГА

Всеки ден ние, момчетата с войнишки погони, изпълняваме заповедите и нарежданията на нашите командири и началници. Всеки ден, всеки миг изпълняваме една малка част от големия дълг към Родината. Дългът на синовете.

Дългът заповядва! Дългът изисква! Дългът задължава! Ние пътуваме към дълга всеки час, всеки ден.

Защото сме войни на Отечеството!

* * *

Трудно беше това занятие. Земята подгизна от дъжд. Вали, вали, не мисли и да спира. Небето е слязло толкова ниско, че щировата антена ще го бодне...

С „Динамит" няма връзка. Кабелът е прекъснат от танковете. Майор Дънеков заповядва да се отстрани повредата. Тръгваме по линията с Демирев. Часовникът ми показва 22 часа. Нощта е тъмна, непрогледна. Аз светя с фенерчето. Крачим след светлото кръгче. Опипваме с ръце кабела, измъкваме го от калта, свързваме, изолираме...

Отгоре — дъжд из ведро. Шинелите ни стават необичайно тежки. Не са сякаш от плат, а от олово.

Обувките потъват догоре в черновема.

И последно свързване. Прекъснатата връзка е отново установена.

Връщаме се мокри и кални до уши.

Докладваме:

— Другарю майор, заповедта е изпълнена! С „Динамит" връзка има!

И сме някак горди, с порасnало самочувствие на войни — преодоляхме с чест едно малко изпитание на големия дълг.

Поглеждам часовника — 2 часа след полунощ. Значи, четири часа сме били по линията под дъжда.

Подсушаваме се и лягаме.

Сутринта старшина Блажев ме пита защо нямам ток на лявата обувка.

И после заръчва по колата, която отива в поделението да донесат една лява обувка.

* * *

Трети ден радиостанциите работят непрекъснато. По етера се гонят точки и тирета...

Акумулаторите са на изтощаване. Ротният командир капитан Тодоров нарежда на акумулаторчика ефрейтор Вълчев тази нощ да заредят всички акумулатори. Цяла нощ агрегатът работи. До него на несменяемо дежурство е Вълчев. До сутринта акумулаторите бяха готови с ускорен режим на зареждане.

— Другарю капитан, заповедта е изпълнена! — докладва ефрейтор Вълчев. В очите му проблясва немирен пламък, оня горещ пламък, дето блика направо от сърцето, когато човек е доволен и горд от себе си.

По етера тичат весело нанизи от точки и тирета...

Тази нощ Вълчев взе с успех един от изпитите на войнишкия дълг.

* * *

Когато застанем пред командира и докладваме: „Заповедта е изпълнена!", ние докладваме че сме завоювали още една стръмнина по пътя към големия дълг.

Воинското ежедневие е едно непрекъснато пътуване към дълга. Тежко, сурово пътуване! Нашият войнишки строй е винаги на път. Бодро, стегнато, дръзновено.

Вдъхновява ни мисълта, че служим на Родината!

Редник **Димитър СТОЕВСКИ**

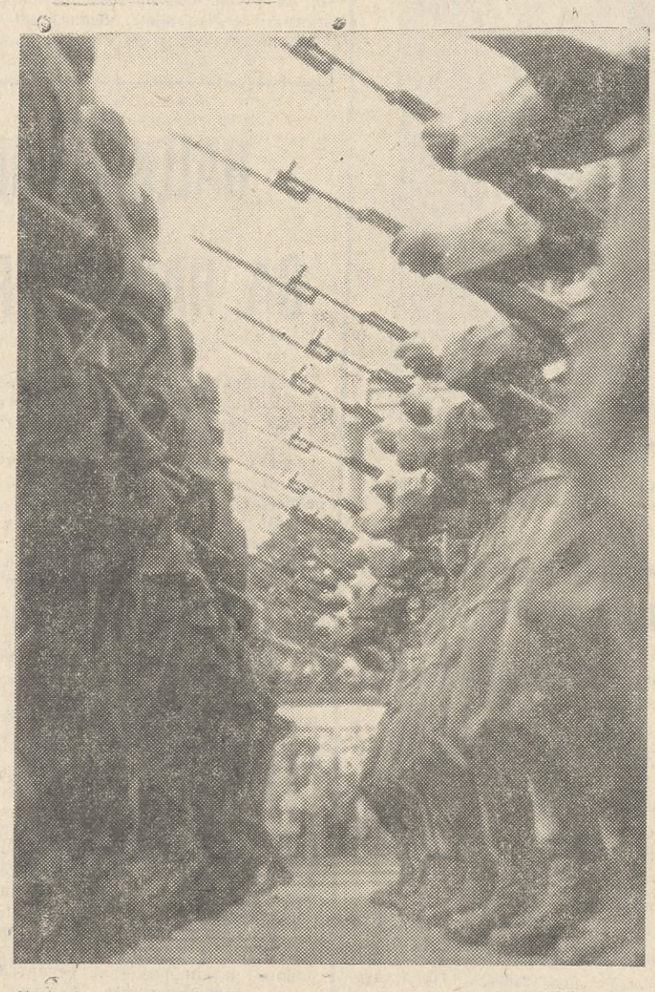
С отлично време

Рано сутринта батареята на майор Жеков потегли за стрелбището. Всички бяха развълнувани и с нетърпение очакваха първия изстрел на минохвъргачката.

Командирът бързо изчисли данните до целта и командува: „Огън!". Първата мина полетя. След нея друга, трета. И двете цели бяха поразени с отлично време. Отличиха се школниците Цветков и Милев и младши сержантите Тодоров и Габровски.

След завършване на стрелбите всички бяха радостни, че изпълниха обещанието си в чест на славния юбилей на свободата.

Младши сержант
Росен ГАНЕВ

ТРУДНА ПОБЕДА

Настъпи денят, в който войните от подразделението на офицера Радев трябваше да демонстрират своите умения и знания, овладени в клас и на огневия нлац през студените зимни дни.

...Ранна юлска утрин. В гората е тихо. Часовият пред палатките дочува шум. Да, това са те. Газката спря пред бариерата. Бяха изпитващите. Дежурният по лагер рапортува стегнато. Палатките оживяха.

Последни указания на офицера Радев. Първият доклад е направен в определеното време.

Наблюдавах отмерените действия на бойците Желев, Тодоров, Дойнов и Жечев и неволно се възхищавах. Радвах се, че съм в редиците на тези пъргави момчета.

„Отбой!". Тънки струйки пот се стичат от противогазите и тихо капят върху напуканата земя. Тъмните очи на редник Жечев светят върху изпитото му лице и се усмихват.

Изпитът завърши.

Бойците посветиха своята отлична оценка на най-светлия празник — 25-годишнината на социалистическата революция в България.

Инженер-лейтенант
Стефан ТОДОРОВ

Обич към воините

Между трудещите се от нашия окръг и воините са установени дружески връзки, връзки здрави и плодотворни като добруджанската ни земя. Населението от окръга обича безпределно своите синове, изпратени да отбиват дълга си към Родината.

Вече няколко години поред между окръга и поделение 10 280 и поделение 70 080 са сключени договори за шефство. Отделно седемнадесет кооперативни стопанства и предприятия поддържат връзки с различни поделения и застави. Изпращат им окръжният вестник „Силистренска трибуна", от който воините научават интересни неща за своя роден край и не прекъсват връзките си с другарите от стопанството или предприятието.

Най-плодоносна е дружбата между бойците и трудещите се от кооперативните стопанства в селата Калипетрово, Кайнарджа, Айдемир, Старо село, Секулово, Ширково. Работническите колективи и комсомолските дружества и организации на Завода за металорежещи машини, Завода за организационна техника, завод „Хром", ДИП „Липа" също гостуват на бойците и ги приемат като свои скъпи гости.

Всяка година на 2 юни в трите града на окръга и в някои централни села пристигат граничари, които вземат участие в тържествената заря-проверка, посветена на падналите в борбата за свобода. Войниците изнасят литературно-музикални програми пред трудещите се. Опознават се по-отблизо с комсомолците и пионерите, изнасят им беседи за оръжието.

Напоследък хубави връзки са установени и с Висшето народно военно артилерийско училище „Георги Димитров" в Шумен. Оттам много офицери оказаха ценна помощ на окръга в провеждането на военно-полевите учения с участниците в предказарменната подготовка.

Лектори от окръга наскоро посетиха няколко застави на южната ни граница. Те им разказаха за успехите на окръга в социалистическото строителство през четвъртвековния период. Говориха им за историческото минало на град Силистра, възпроизведоха интересни моменти от борбите на добруджанци срещу румънско-чокойската власт и българския фашизъм. Говориха им за историята на окръжната партийна организация. Бойците и командирите останаха извънредно доволни от гостуването на земляците и пожелаха и друг път да се организират подобни срещи.

На много места в окръга се състояха вечери на войнишките майки. На тях присъствуваха и бойци-отличници по бойната и политическа подготовка, които донесоха топлотата и благодарността на своите другари и земляци до техните майки. Незабравими ще останат вечерите на войнишките майки в Силистра, Тутракан, Дулово, Айдемир, Сокол. Който е бил на тези вечери, не може да не почувствува истинската майчина обич и нейната заръка към синовете да бъдат предани до смърт на своето Отечество.

Връзки — здрави и плодотворни като добруджанската земя, силни като обичта на добруджанци.

Вълчо РАДЕВ

Смелост, хладнокръвие, героизъм...

Младши сержантът Нено Стоянов от под. 60 890—Ямбол с риск на живота си влиза в горящ танк, извежда го от гаража и с това предотвратява опасността, надвиснала над много хора и бойна техника.

* * *

На 1 май т. г. по време на железопътната катастрофа между гара Червен бряг и с. Чомаковци подполковник Стоян Пекунов от Главното политическо управление на Народната армия прояви самообладание, решителност и издръжливост в борбата за спасяване на десетки човешки живота.

* * *

Капитан Емил Георгиев, проявявайки голямо хладнокръвие и високо гражданско съзнание, спаси от удавяне цяло семейство.

* * *

Старшина-школник Дражо Николов спаси от явна смърт давеща се жена.

* * *

През месец юни тази година в помощ на пострадалите от наводнението се притичват воини от поделението на офицера Стефанов. Бойците, ръководени от майор Игнатов и младши лейтенант Илиев, в борба с водната стихия спасяват хора и голямо имущество. Проявяват се редниците Флоров, Маринов, Петров, Боцов, Стамболийски.

* * *

Младши сержант Господинов с повереното му куче „Манган" след шест часа упорито търсене в снежна буря, през гъсти гори и стръмни долища открива и залавя престъпника, запалил 13 сгради с фураж и друго кооперативно имущество в село Тешево.

* * *

Редник Ганчо Гоев—секретар на комсомолско дружество, и редник Ангел Петков пресичат пътя на хитър криминален престъпник. Гоев участвува за трети път в залавянето на нарушител на границата.

* * *

Редниците Цветков и Желев проявяват голяма издръжливост и мъжество в продължително преследване и залавяне на трима нарушители, решили да изменят на Родината.

* * *

Граничарят Емил Широв е заловил осем нарушители на границата. Винаги е показвал героизъм и мъжество.

* * *

Бившият тракторист, сега войник в поделението на офицера Петров — редник Васил Александров Ненов с риск на собствения си живот спасява своя другар редник Ненко Вълев, попаднал на открит проводник.

* * *

Матрос Стоил Минев помага да бъде спасен животът на двама рибари—баща и син — попаднали в морето при силна буря. На помощ му се притичват и матросите Цветков и Спасов. Тримата смелчаци извършиха героичен подвиг. Спасиха от явна смърт два човешки живота.

Някои особености при използуването на карбамида като азотен тор

Петко ИВАНОВ,
ст. н. сътрудник в Института по пшеницата и слънчогледа край Г. Тошево

Редица предимства на карбамида в сравнение с другите минерални азотни торове, отнасящи се както за промишленото му добиване, така и за използуването му като тор, обуславят растящото му приложение в чужбина и у нас. На първо място между предимствата на карбамида трябва да се споменат: несложната технология, по-ниската себестойност на единица азот, високата концентрация на азот (44-45 %), която обуславя по-малки разходи за транспорт и внасяне в почвата, както и по-благоприятните физически свойства.

Като торово средство обаче карбамидът има някои особености, непознаването и несъобразяването с които може да доведе до понижена ефективност в сравнение с другите азотни торове. Тези особености са обусловени преди всичко от характера на превръщанията, които търпи той след внасянето му в почвата. За разлика от амониевите и нитратни азотни торове, карбамидът не е непосредствено усвоим от растенията и е необходимо предварително да бъде разложен до амониев азот, след внасянето му в почвата, което се осъществява под влияние на ензима уреаза, отделян от много микроорганизми. Проучванията показват, че уреазната активност на почти всички наши почви е достатъчно висока, за да се осигури при нормални условия бързо разлагане на карбамида за 1-2 до 3-4 дни. Относително по-бавно става разлагането на силно кисели, силно карбонатни и бедни песъкливи и нискохумусни почви. Така че опасност от понижена ефективност на карбамида вследствие на забавено разлагане при нашите почвеноклиматични условия не съществува.

Бързото разлагане на карбамида обаче води до натрупването на значителни количества амониев азот, чрез което се получават локални повишения на почвеното pH (алкализиране на почвата), при което се освобождава свободен амоняк, който излита в атмосферата. В зависимост от условията тези загуби могат да достигнат значителни размери (30-40 % и повече). Газообразните загуби на амоняк след внасянето на карбамид в почвата са най-големи при карбонатните почви и почвите с лек механически състав. Те са възможни, макар и по-малки, и при неутралните и кисели почви, ако за това съществуват благоприятни условия. Общо взето загубите се повишават при висока температура на почвата и въздуха, ниска почвена влага, интензивно изпарение на влага от почвата, високи норми на торене, неравномерно разпределение на тора (получаване на високи локални концентрации) и особено от повърхностното внасяне. Заораването и размесването на карбамида с почвата намалява силно и дори в повечето случаи елиминира загубите. В практиката най-големи загуби от този род се получават при повърхностно торене рано през есента и късно напролет при относително високи температури и ниска почвена влага. Особено големи са загубите на карбонатни и леки песъкливи почви.

Друга възможност за намаляване ефективността на карбамида е измиването му в подорните хоризонти под действието на есенните и зимни валежи. Преди хидролизирането до амониев азот карбамидът не се поглъща от почвата и ако същият се внесе късно наесен или през зимата, когато температурата е ниска и скоростта на хидролиза бавна, и непосредствено след това паднат силни валежи, преместването му по дълбочина е неизбежно. С това се забавя и отслабва торовото действие на карбамида, особено при пшеницата.

Най-известната отрицателна страна на карбамида е съдържанието на биурет (страничен продукт, образуван при синтезата на карбамида). Биуретът се разлага много бавно в почвата, след усвояването не се метаболизира, а се натрупва в растението със силно изразен токсичен ефект. В действителност обаче опасността от примесите на биурет в карбамида е силно надценена, тъй като при съдържанието на произвеждания в нас карбамид (до 1-2 %) е невъзможно да се достигне праговата стойност за вредно действие при много високи норми на торене.

Натрупването на свободен амоняк в почвата в резултат от бързото разлагане на карбамида може да причини повреди на кълнещите семена и млади растения. Този ефект е по-силно изразен при едновременното внасяне на карбамида със семената, при много високи норми на торене и неравномерно разпределение в почвата. Общо взето условията, които благоприятствуват загубите чрез излитане, усилват вредното влияние на карбамида и в това направление.

Изброяването на горните недостатъци на карбамида като торово средство не трябва да бъде причина за изводи за ниска ефективност на същия. Напротив, редица опити в нас и чужбина показват, че при правилно торене техническата ефективност на карбамида се изравнява с тази на амониевата селитра, а икономически той е винаги по-изгоден. Наблюдаваните понякога в практиката случаи на понижена ефективност се обясняват с непознаването и несъблюдаването на особеностите на карбамида като тор.

С оглед получаването на максимална ефективност на карбамида и за елиминиране на споменатите негови недостатъци считаме, че е необходимо спазването на следните основни правила:

1. Да се извършва правилно разпределение на карбамида и амониевата селитра по почвени различия. По възможност да се избягва торенето с карбамид на карбонатни и много леки песъкливи почви, при които загубите и повредите на растенията са по-големи. На такива почви амониевата селитра има предимство. На по-тежки безкарбонатни и неутрални почви двата тора положително ще се изравнят по ефективност. На кисели почви (оподзолени черноземи и сиви горски почви) карбамидът има известно предимство пред амониевата селитра, тъй като създава макар и временно неутрализиране на почвената киселинност. Освен това и загубите чрез излитане при тези почви са минимални.

2. Предварителното внасяне на карбамида в почвата преди сеитбата (поне 7-8 дни) позволява да се осъществи пълно разлагане на карбамида до амониев азот, като в периода на кълненето на семената концентрацията на амоняк намалява достатъчно, за да се избегнат повредите на семената.

3. Заораването и изобщо размесването на карбамида е наложително след внасянето му в почвата. Повърхностното торене е неправилно дори при киселите почви.

4. При изобилно азотно торене (високи норми на торене) е за предпочитане да се използува амониевата селитра. Същата е за предпочитане и при подхранването на посеви, когато повърхностното внасяне е неизбежно.

5. На поливни площи да се избягва поливането непосредствено след внасянето на карбамид в почвата.

Чувството на задоволство е естествено следствие на добре изпълнената работа. Това е, когато сам си даваш преценка, а отзовават ли се положително за твоя труд и клиентите ти — радостта тогава е двойна. Така е всякога и с комсомолката Мита Митанова от ТПК „Дунав".

Размисли за културата в търговията

Едва ли е необходимо да теоретизираме, да повтаряме и подчертаваме колко е важна културата в търговията, какво голямо значение има тя не само за общото изпълнение на плана за стокооборота, но и за изграждането на нормални взаимоотношения между гражданите-потребители и хората, които стоят зад щандовете. И понеже твърде често нещо в тези взаимоотношения куца, не все не достига, направихме няколкодневни наблюдения в различните магазини в Силистра, които ни доведоха до размисли, интересни за всички. Но преди това искаме да ви запознаем с някои случаи.

...Сезонът сега е такъв, че гражданите най-много се трупат на пазара, който между впрочем отдавна е станал съвсем тесен. А като прибавим и това, че там често спират камиони и каруци със стока, задръстващи до краен предел терена, като прибавим и мотористи и колоездачи, жени с детски колички, мъже с най-обикновени ръчни каручки, ще видим, че трябва да има някой да въвеж да ред на този претоварен пазарен терен. Но това е друга тема. Думата ни е, че в тази блъсканица твърде малко място остава за гражданите, те се изнервят, продавачите също, и културата се забравя. Често продавачите не годуват, че клиентът е поискал една стока, че тя не му е харесала и иска друга, а с това забавя работата. Но нали той за това плаща с парите си — да избира онова, което му хареса. И често се чуват репликите „като не ти харесва, купи си от друго място", „айде, айде, нямам време да те чакам, има и други хора", „и да го гледаш, и да не го гледаш, то ва е — по-хубаво няма" и пр. Уникална рядкост е да чуеш продавач да те попита „какво обичате", да ти поднесе стоката с „моля, заповядайте", или недай си боже да ти пожелае „довиждане, всичко хубаво". А това струва толкова малко и има такова голямо значение.

...Намираме се на опашка за зеленчуци на един от щандовете на „Булгарплод". Към опашката от десетина-петнайсет души при ближава една около 65-70-годишна старица. Нарежда се тя, но понеже явно не й държат краката да чака дълго, моли да й премерят две кила домати. Продавачът Стефан Кунев заявява: „Има опашка, ще си чакаш реда!". И никой от опашката не пожела да си отстъпи реда на възрастната жена. Все пак се намери един страничен човек, който забеляза, че тя е възрастна жена и е добре да й се даде ред, на което същият Стефан Кунев отговори: „Ти си следай твоя та работа, а тя ще чака, както всички чакат". И жената си отива огорчена...

...Пак сме на същия щанд. Опашката е по-голяма — 25-30 човека. На опашката застава млада майка с дете в ръце. Тя чака 15 или 20 минути, детето в това време се върти, иска да пие, иска да слезне, почва да плаче и пр. Разбира се, никой не отстъпва реда си. Една около 35-годишна жена препоръчва: „Ами сложете го, другарко, на масата, то ще си играе там". А нима продавачът, пък и гражданите не знаят, че на майки с малки деца се дава най-напред ред? Знаят, но... всеки бърза.

...Нареждаме се на една от безкрайните опашки в магазина по ул. „Г. Димитров" за хляб, които даже и преди празника не можаха да се избегнат. Идва же на в явно напреднала бременност и понеже е изключено да издържи на поне двучасовото чакане, застава отпред. И се чува възмутен мъжки глас „ей, другарко, има опашка, какво се тикаш отпред, ще си застанеш на реда". Никой не реагира на тази нечовешка забележка, нали всички бързат, и засрамената жена си отива, без да си купи хляб. Продавачката пък въобще не поглежда, и при това положение не е ясно кой е по-лошият.

...Около 60—70 човека чакат рейсовата кола за „Памук-кулак". Сред тях има и няколко майки с деца. Пристига колата, всички се юрват да се качват, майките чакат на предната врата, но напразно—шофьорът не я отваря. Колата се напълва и пренапълва, а те остават да чакат още половин час за следващата. И по нежe и при следващата кола се получава същото, те се принуждават да се качат в претъпканата кола, да се блъскат с децата в ръце, да бъдат блъскани и пр. И не се намери поне един, който да обърне внимание на заелите седалките за майки с деца. Да не говорим за това, какво представляваше спирката в „Памук-кулак", когато се свечери и се наложи да се прибират хората. Такава безобразна блъсканица, такова безредие, при което всеки гледа да намери местенце за себе си.

...На щанда за обувки сме в новия универсален магазин. Скоро ще затварят магазина, а има около 30-40 човека. Последен ден е преди празника и хората с право искат да се пременят. Всички са протегнали ръце, всички искат номера и различни модели, на един са тесни, на друг широки, трети не харесва модела и иска друг и т. н. Въобще напрежението е голямо. Но ето, че идва един другар в зелен костюм, вли за при продавача бай Атанас, оти ва зад щанда, извиква бай Атанас, бавят се там известно време и другарят си отива с кутия под мишница пред възмутените погледи на всички. Какво, той не е ли като всички други?

И още много такива случаи, които говорят, че отново на културата трябва да се обърне внимание. Защото няма продавач, който да не знае, че на майки с деца и бременни жени се дава предимство независимо каква е опашката, че гражданинът има право да си избира стоката и че той, търговецът, е длъжен да му предложи разнообразна и хубава стока, а не да се възмущава, когато тя не се харесва. Освен това добре е ръководствата на търговските организации —ДТП, „Здрава храна", „Булгарплод" и „Наркоп", да се погрижат в речника на своите служители да влезнат изразите: „какво ще обичате", „моля, заповядайте", „един момент, сега ще ви предложа нещо друго", „благодаря ви, довиждане" и пр. Както се вижда, не са много изрази, но съвсем друго е да ги чуеш. А що се касае до отстъпването на реда на възрастни, бременни или майки с деца от самите граждани, това е вече въпрос на лично възпитание. На всеки случай нашето общество е чуждо на всякакви егоистични прояви и когато се натъкнем на такива, трябва да не мълчим, а да ги пресичаме незабавно. Такова е времето, такива са законите на нашето общество, в които ние, неговите членове, трябва да умеем да се уважаваме. А тези, които не умеят, ще трябва да се научат.

Николай ЗЛАТЕВ

В годините на народната власт в нашата столица София на място то, където преди беше пусто поле, бяха построени десетки големи модерни жилищни комплекси. Само през юбилейната 1969 г. софиянци ще получат 10 хиляди чови апартамента. На снимката: Нов жилищен комплекс в квартал „Иван Вазов" в София.

Сн.: Б. ТОДОРОВ

С лице към задачите

44-то постановление на ЦК на БКП и МС постави пред стопанските ръководства на предприятията и научно-техническите съюзи важни и отговорни задачи за разкриването на нови резерви и усъвършенстване на организацията на труда и управлението. За решаване на тези важни задачи немалка роля се отрежда и на научно-техническите дружества към всяко предприятие, в които се обединява техническата мисъл. Членовете на научно-техническите дружества са и най-близко до нуждите на цеха или завода.

Едно рационализаторско предложение със солиден годишен икономически ефект, вече внедрено в ДПХЗ „Първи май" — Силистра, ни наведе на мисълта, че когато се откликва с желание и енергия на повика на Партията и народното правителство за превръщане нашата нация в техническа, поле за действие се намира навсякъде. Който е имал работа, свързана с откритите зърноплощадки на осемте приемателни пункта на ДСП „Зърнени храни" в окръга, може би му е направило впечатление, че до миналата година тези площадки се ограждаха с бали от слама, а сега — от сборни метални платна. Предишните оградни материали бяха свърталище не само на мишки, но самите те поемаха много зърно. Овлажняваха се и пропускаха влагата към семената, заемаха сравнително много площ за ограждане. Струваше скъпо не само ежегодното им доставяне от предприятието, но се губеше и част от суровината за целулозната ни промишленост.

ДСО „Зърнени храни" — София утвърди рационализаторското предложение на др. Мардерос Мардеросян, директор на ДПХЗ „Първи май" — Силистра за заменянето на сламените бали с металически платна и сега те са внедрени на всички зърноплощадки в нашия окръг. Тази рационализация ще бъде възприета и за цялата страна, където няма още достатъчно силози за съхраняване на зърнените храни. Годишният икономически ефект за окръга ни от внедряването на това предложение е 9 800 лева.

За подема в работата на технико-икономическия съвет при ДПХЗ „Първи май" — Силистра говори не само тази рационализация. Членове от техническия съюз при предприятието направиха корекции в работата на роначката ВИР—15, произвеждана в гр. Балчик. При изпитанието й бе установено, че подаването на неотрошените кочани царевица е неусъвършенствувано. Много от тях се връщаха назад, без да достигнат барабаните за смилане. Това затрудняваше работата на роначката. Любознателната мисъл на хората от предприятието реши лентовото подаване на царевицата към роначката да бъде заменено с шнеково. Инженери и работници от ТПК „Метал" както за конкретизиране на идеята за замяна на сламените бали с металически платна, така и за замяната на лентовото подаване помогнаха и изработиха необходимото шнеково подаване. Сега роначката ВИР—15 работи безупречно.

С реализирането на тези две рационализаторски предложения фактически са изпълнени две теми от предвидените по плана на ТИС. Работи се за реализирането и на трета тема, която предвижда облекчаване труда на мелничарите. Разстоянието от мелничните улуци до складовете за брашно на етажа е значително и двама души брашнари за осемчасова смяна превозват 26 тона брашно. Тук в скоро време ще бъдат приспособени транспортни ленти за пренасяне на брашното в склада.

Ще бъдат заменени в приемния пункт също така кантар-дециматите, с които се работи сравнително бавно. На тяхно място ще поставят автоматични кантари. С тяхното приложение ще бъде освободен един от двамата кантарджии и същевременно ще се постигне значителна експедитивност при претеглянето на продукцията.

— Постъпили са и осем предложения за намаляване разходите по построяването на новия силоз и кейовата стена край него в Силистра — с достойнство разгръща папката с рационализаторските предложения председателят на ТИС др. Асен Парашкевов, който е и заместник-директор по производствените и техническите въпроси в предприятието.

Средствата за капитално строителство, отделяни от ДСО „Зърнени храни" — София за построяване на покрита складова база в нашия окръг, през последните две-три години са големи. Докато преди година Силистренски окръг разполагаше с един силоз с капацитет 5 000 тона, то сега функционират три такива. През идущата година ще бъде завършен и предаден за експлоатация и новият силоз в Силистра, чиято мощност е 10 000 тона. В близки години се предвижда и удвояване капацитета на силозите в Алфатар и Дулово. Ще бъде построен покрит склад за 3 200 тона зърнени храни в с. Кайнарджа. Пред вижда се също така построяване то на мощен силоз, с капацитет 20 000 тона, в района на Тутракан. Но докато се изпълни тази строителна програма за създаване на една модернизирана зърноскладова база, не бива да се бездействува. И техническата мисъл на хората в предприятието не чака, а се обръща с лице към задачите. Това, което може да се направи за подобряване на условията на труда—да се направи неотложно. Похвална е инициативата на ТИС с пускането на „обходна" тетрадка, която ще „мине" по всички складови бази, и кой каквото предложение има за подобряване организацията на труда, производството и управление то, да го впише. По този начин ще се обхванат рационализаторските предложения и от ИТР, и от работниците.

Михаил ТОМОВ

Бием тревога

Едно закъсняло решение

Често пъти едно закъсняло решение води след себе си много загуби за народното стопанство, много тревоги и неприятности за не един човек.

Такъв е случаят с отдавна неработещия склад в Предприятието за материално-техническо снабдяване — Силистра. Става дума за склада, в който се продават тагери, електрически и някои видове строителни материали.

През септември 1968 година за началник-склад тук бил назначен Аркади Петров. Случило се така обаче, че Петров се разболял и отсъствувал от работа през февруари и март тази година.

— През април, май и юни Аркади беше при нас, но се налагаше често да отсъствува. Разбрахме, че той няма да се справи с отговорната задача на материално-отчетно лице и решихме да го освободим. И ето, че от началото на юли досега складът е в ревизия. Натъкнахме се на много нередности, които затрудниха инвентаризацията. Удължиха я. Смятаме, че едва след 1 октомври новият началник-склад Румен Георгиев ще може да обслужва предприятията и кооперативните стопанства.

Петър Иванов — началник — отдел в предприятието, не искаше да се оправдава. Той сам призна, че са закъснели с решението да освободят Аркади Петров, но заличава ли това признание неизпълнения план от 180 000 лева, заличава ли излишните разходи и тревогите на стопаните от кооперативните поля?

— От три месеца — споделя началникът на ремонтната работилница от ТКЗС — Калипетрово — не сме могли да купим нищо от Силистра. Налага се наши хора да ходят в Русе, Разград и Шумен, за да се снабдим с необходимите лагери.

— Големи тревоги ни създават другарите от Материално-техническо снабдяване! Та щом в това трудно време не могат да ни снабдят с лагери, кога друг път ще ни помогнат?

Справедливи са упреците на инженер Марин Петров от ТКЗС — Сребърна. И само неговите ли? Всички стопанства от окръга са затруднени, и то в такъв важен момент, когато трябва да посрещнат първия сеитбен ден с напълно готови и годни за срочна и качествена работа машини. А предсеитбената обработка на земята? Нали нито час, нито минута тракторите не бива да бездействуват?

Определено смятаме, че ръководството на Предприятието за материално-техническо снабдяване е допуснало голяма грешка, като своевременно не е решило да освободи Аркади Петров. Нещо повече. Член 64 от Кодекса на труда дава право да се назначи заместник на лице, което отсъствува по болест от работа. Така че липсата на добра организация и едно по-далечно виждане са попречили на ръководството на предприятието да се справи с този пропуск, който води след себе си до значителни загуби за народното стопанство.

Крайно време е работата по инвентаризацията в склада да приключи. Да се окаже необходимата помощ на новоназначеното от говорно лице, за да се пресече пътят на нови нередности и грешки.

С. ГЕОРГИЕВА

Новости • техника • Новости

ЕЛЕКТРОНИКАТА И ВИНОПРОИЗВОДСТВОТО

За първи път в световната винопроизводителна практика е възложено на електронно-изчислителната машина „Марс" да ръководи, без намесата на човек, всички технологични процеси при производството на вино. Специалистите и рационализаторите от главното управление по лозарство и винарство „Росглаввино" при Министерския съвет на РСФСР са изработили и пуснали в експлоатация инсталация за получаване на вино тип „портвайн" в дистанционно управлявани потоци при Саратовския винарски завод. Инсталацията дава на час по 2 500-3 000 литра вино. Проблемът за по-нататъшното повишаване на качеството на виното, получавано по този начин, е решен от специалисти при научноизследователската група от Ростов, които се обърнаха към техническата кибернетика. Електронно-изчислителната машина управлява важни процеси, необходими при получаването на висококачествени вина. На всеки три-четири секунди тя дава информация за хода на технологичните процеси, записана на пишеща машина или под формата на светлинни сигнали...

ЛЪЧ—СОРТИРОВАЧ

Как да се отдели бедната желязна руда от богатата или обогатената? Обикновено след раздробяването на рудата на парчета с размери десет сантиметра те попадат на транспортьора и там се сортират ръчно. В мината „Гигант-Глубокая" в Криворожския басейн е монтирана нова инсталация-сепаратор. От бункера рудата попада в системата от транспортьори така, че парчетата й се нареждат верижно едно след друго. След това рудата пресича поток от гама или рентгенови лъчи. От съдържанието на желязо в нея зависи степента на поглъщането на лъчите. Специална радиометрическа апаратура регистрира силата на лъча и чрез командно устройство обръща разпределителя на транспортьора в зависимост от качеството на парчетата, така че те попадат или в бункерите за концентрати, или в отделението за нискокачествена руда. Сепараторът може да сортира за една смяна от 20 до 25 тона руда. Според изчисленията на специалистите от тръста „Дзержински", новият метод ще даде годишна икономия около четири милиона рубли.

ВМЕСТО ОТВЕС — ЛАЗЕР

За да се проектира точка върху плоскост, от хилядолетия насам тази най-проста задача се решава с помощта на най-обикновен отвес.

Но течаха вековете, техниката се усложняваше и все по-трудно ставаше проектирането на точка с отвес, например в шахтите. Тук дълбочината достига стотици метра, пречи движението на въздуха, пречат падащите водни капки... Древният отвес отстъпи пред лъча на светлината.

А сега специалисти от Министерството на електронната промишленост на СССР, заедно с геодезкото управление на Министерството на транспортното строителство на СССР, са създали специален лазерен зенит-центрир ЛЗЦ—1.

Приборът е съставен от геодезит и сериен лазер ОКГ—14. Точността на проектирането е уникална: допустимо отклонение при разстояние 300 м е плюс минус 15 мм радиус на действие до 600 м. Приборът тежи 9 кг.

При строежа на телевизионната кула лазерният лъч бе използуван като ос на симетрията. ЛЗЦ—1 бе поставен в центъра на основата на кулата, а лъчът бе насочен вертикално нагоре. С ед това можаха да се измерят не само отклоненията в строителните работи, но и колебанията от нагряването на слънцето, действието на вятъра и на валежите.

„КАРБОНАДО" — СЪПЕРНИК НА ЕЛМАЗА

В Института по физика на високите налягания при Академията на науките на СССР е синтезиран елмаз от типа „Карбонадо", сходен по своята структура с природния. По съвременната класификация той представлява елмаз с поликристален дребнозърнест строеж. Отделните кристали в него са толкова малки, че на рентгенограмата не се виждат характерните за кристалните решетки резки линии.

На изкуствения елмаз от типа „Карбонадо" може да се придава всякаква форма. Това свойство има голямо значение за много отрасли на промишлеността. С помощта на изкуствения елмаз „Карбонадо" могат да се обработват с голяма чистота такива материали като керамиката и твърдите сплави.

25 ГОДИНИ ДИМИТРОВСКА ПИОНЕРСКА ОРГАНИЗАЦИЯ „СЕПТЕМВРИЙЧЕ“

СЛЪНЧЕВАТА ПРОЛЕТ НА РОДИНАТА

Възторжените български пионери празнуват днес двадесет и петия рожден ден на своята любима Димитровска пионерска организация „Септемврийче“. Родена по инициатива на нашия безсмъртен учител и вожд Георги Димитров няколко дни след изгрева на свободата, Димитровската пионерска организация „Септемврийче“ с чест и достойнство изпълнява неговите бащински завети. Децата, които за първи път целунаха червеното знаме и развълнувано приеха алените пионерски връзки, вече са възрастни хора, които с делата си градят прекрасното бъдеще на Родината. За 25 години под развятото знаме на ДПО „Септемврийче“ преминаха над три милиона млади димитровци.

„Под грижите на Партията и при прякото ръководство на Ком сомола, изтъква др. Тодор Живков, пионерската организация израсна в масова и любима самодейна обществено-политическа организация на всички български деца и юноши. Ние високо ценим нейната роля и значение като начална школа за комунизъм за младото поколение“. Пионерските дружини и отряди раз гръщат многостранна дейност за комунистическото възпитание на подрастващата смяна, за нейната подготовка като доблестни граждани на Народна република България. Те съдействуват активно да расте и се развива умно, любознателно, ученолюбиво, трудолюбиво, патриотично, духовно и физически закалено младо поколение.

В пионерската организация най-младите патриоти се запознават с нашата героична история. Обхождат като туристи на длъж и шир страната, опознават нейните красоти и прелести. Участвуват в безброй походи и трудови акции. Залесяват. Събират вторични суровини. Закупиха пет електрически локомотива. Възстановиха кораба „Радецки“. Усвояват знания, вършат изследователска и проучвателска работа. Калят своята воля и характер. Спортуват. Вземат участие във военизираните игри. Развиват се като истински, достойни и предани чеда на Партията, народа и Родината.

Вече четвърт век Димитровската пионерска организация „Септемврийче“ насажда у бодрата смяна комунистическите добродетели, учи ги на смелост, честност, скромност, на взаимопомощ и другарство. Разпалва у тях пламъка на чистата любов към нашата славна Комунистическа партия и милата ни татковина, към великата съветска страна, към всички трудещи се от цялото земно кълбо. Помага им да формират още от малки у себе си най-възвишените черти на новия човек — бъдещия строител на комунистическото общество.

В няколкохилядната окръжна пионерска организация изникнаха много хубави начинания. Много дружини и отряди записаха нови страници в пионерската летопис, изпъстрени с ярки постижения в труда, учението, спорта и туризма. Изучават богатото историческо минало на родния край. Те издириха десетки документи, експонати, които хвърлят нова светлина върху едно или друго събитие, върху един или друг факт от миналото на селищата на окръга. Завързаха здрава дружба с бойци от поделения и гранични застави...

Празнувайте, волни димитровци! С вас днес празнува и цяла България. Вашият празник е всенароден.

ЛЮБИМО МЯСТО

На 18 октомври 1953 година бе открит Пионерският дом в гр. Силистра с пет щатни работника и с директор Пенчо Димов. Свидно пионерско гнездо. 16 години укрепват в него пионерските криле и излизат от него със смели мечти бъдещи строители, инженери, техници. 16 години пионерите идват в Пионерския дом, за да се учат и трудят, за да се веселят и спортуват.

Всяка година в секциите и съставите на дома се включват повече от 1 000 пионери. Много от тях посещават един и същ кръжок по 2-3 и повече години. Изграждат постоянни интереси, навици за трудолюбие, упоритост, постоянство. Откриват тук своето призвание в живота.

От 5 години работи и кръжокът „Танци на народите“ с ръководители Варта Кеворк и Шехабедин Рахимов, който неведнъж ни е представял добре на сцена та. Пионерите-участници в кръжока по живопис са неуморни и в края на всяка учебна година уреждат изложба с най-хубавите рисунки, изявяват своя талант.

Голяма надежда за нас е представителният пионерски хор с диригент Стоян Чешмеджиев, който вече две години неуморно твори и завоюва първите успехи в областта на певческата самодейност.

Сега цялата дейност на дома е непосредствено свързана със задачите на пионерската организация. С целите, които си поставяме, и с всичко, което организираме, се стремим да съдействуваме за повишаване нивото на работата в пионерските отряди и дружини.

Пионерският дом израсна и се утвърди като организационно-методически център по въпросите на Димитровската пионерска организация „Септемврийче“. Работниците на дома, които се увеличиха от 5 на 11, разработват основни въпроси от съдържанието, формите, методите и ръководството на пионерската работа, системно се грижат за обучението на дружинни и отрядни ръководители, на пионерския актив, активно участвуват в създаването, изучаването и разпространяването на положителния опит.

Ярък израз на бащинските грижи, които Българската комунистическа партия полага за пионерската организация, са излезлите в последно време партийни и държавни документи. Тезисите на др. Тодор Живков, Декемврийският и Юлският пленуми на Партията, Единадесетият конгрес на Комсомола и 53 постановление на МС решиха радикално остри проблеми на пионерската организация и създадоха условия за най-резултатно комсомолско и педагогическо ръководство. В резултат на постановлението броят на щатните дружинни ръководители от 26 нарасна на 36, но едновременно с това нарасна и ролята на дружинния ръководител на пионерската дружина. Той вече не е само член на педагогическия колектив, а пратеник на Комсомола в училище. Това ново положение на дружинните ръководители налага и нов подход при техния подбор и качествено нова методика за обучението и развитието им.

Днес нашата ДПО „Септемврийче“ става на 25 години. Този четвъртвековен юбилей е хубав повод да заработим още по-упорито, с присъщия на пионерските дейци плам за издигане на нова висота ролята на пионерската организация във възпитанието на подрастващото поколение.

Грета ПЕТРОВА,
директор на Окръжния пионерски дом

Танцовият колектив при Окръжния пионерски дом и училище „А. С. Макаренко“ в Силистра, спечелил златен медал на Третия републикански фестивал.

Така бе поставено началото...

Още от първия ден след народната победа на 9 септември 1944 година старата двуетажна сграда на улица „Димитър Дончев“ (Доктора) срещу училище „Отец Паисий“ в Силистра беше превърната в клуб на Работническия младежки съюз (РМС). Притаила между стените си революционните стремежи на вдигналите се през 1932 година на стачка ученици, бившето училище отново оживя от борческите песни на ремсистите и радостния глъч на септемврийчетата. Напразни остана опитите на фашистката власт да трови съзнанието на българската младеж чрез своите профашистки организации „Бранник“, „Отец Паисий“, легионерската организация и други. През цялото си нелегално съществуване БКП отделяше особено внимание за правилното възпитание на младежта и за защита на нейните интереси.

По предложение на безсмъртния Георги Димитров ЦК на БРП (к) възложи на РМС да организира детско-юношеската организация „Септемврийче“. Георги Димитров определи и значението, и задачите на организацията. „Аз считам: „Септемврийче“ като едно много важно народополезно дело. Децата на българския народ се нуждаят от възпитание в духа на истинското дело на Девети септември, за да станат бъдещи добри, честни и предани граждани и гражданки на нашата Родина, доблестни и способни строители на нова демократична България“.

На 23 септември 1944 година официално бе обявено създаването на организация „Септемврийче“. По същото време и в гр. Силистра се създаде „Септемврийче“. Учредителното събрание стана в клуба на РМС. За отговорничка на организацията беше определена Донка Йорданова Георгиева, която беше привлечена и за член на бюрото на Околийския комитет на РМС. С голямо въодушевление децата в гр. Силистра посрещнаха тази радостна новина. В самото начало четете и дружинките на „Септемврийче“ изграждахме при дружествата на РМС. Опитите на другите партии, влизащи в състава на Отечествения фронт, да създат и в нашия край техни детски организации, в които да въвпитават децата в тясно партиен дух, не успяха. През месец април 1945 година в цялата страна организация „Септемврийче“ се утвърди в единна детско-юношеска масова антифашистка организация.

Към околийския комитет на Отечествения фронт в Силистра беше изграден съвет „Септемврийче“, който пряко ръководеше организацията.

Редом със своите бащи и майки, силистренските септемврийчета в песни и дела изразяваха радостта си от свободата. С неописуем ентусиазъм откликнаха на лозунга: „Всичко за фронта, всичко за победата!“. В радостна надпревара издирваха адреси и пишеха на фронтовиците от 31 Силистренски железен пехотен полк; пращаха им колети с цигари, чорапи и ръкавици, плетени от самите тях. Ежедневно през свободното си време обхождаха семействата на фронтовиците и пострадалите от фашизма, като им вършеха най-различни домашни услуги: донасяха им вода от чешмата, нацепваха им дърва и ги прибираха на сухо, помагаха им в градината и на лозето и т. н.

Децата участвуваха активно и в агитационната работа на Отечествения фронт. Бойките им песни, чудните им хорови декламации и весели игри се посрещаха с възторг от трудещите се.

С вълнение си спомням с каква топлота и любов нашите септемврийчета посрещнаха групата югославянски деца, останали без родители, и през близо едногодишния им престой в Силистра им станаха близки, неотлъчни другарчета.

Заслужава да отбележа още един вълнуващ момент от живота на нашата организация „Септемврийче“. След приключване на учебната 1944—1945 година — първата учебна година в условията на народната отечествено-фронтовска власт, ръководството на РМС в Силистра с активната подкрепа на Партията и Отечествения фронт организира първия детски лагер в местността „Каракуз“. Използувахме сградите на Горското стопанство. Много трудности бяха преодолени от нашите ремсисти в тази работа. И тук се прояви братската помощ на Червената армия. По 2—3 пъти в седмицата редовно съветското комендантство ни отпускаше камион за превозване на хранителни продукти за лагера, а също и превозването на децата по смени ставаше пак с тяхна помощ. Често самият съветски комендант на силистренския гарнизон идваше на лагера. Срещите му със сияещите от радост деца се превръщаха във вълнуващи, неповторимо щастливи мигове за малки и големи.

Такива бяха първите дни на организация „Септемврийче“ в Силистра.

Симеон ЖЕКОВ,
първият секретар на Околийския комитет на РМС—Силистра след Девети септември

ПО ЗОВА НА СЪРЦЕТО

ХОРАТА се различават един от друг не само по външния си вид, но и по своите човешки качества и добродетели. Всеки носи неотлъчно от себе си както своето име, така и особеността, която още при първа среща постепенно разчитаме с всеки изминат миг, с всяка изречена дума. И тя е по-важна, защото по нея хората определят взаимоотношенията си.

Дружинната ръководителка от с. Попина Иванка Гайдарова е човек, който притежава много скромност и голямо трудолюбие, породено от любовта към професията, към пионерите. Струва ми се, че към това няма какво да прибавим, защото в тия няколко думи е скрита всяка брим на нейния живот, всяка радост и всяко дръзновение.

Една младост, един живот, свързани с трепетите и мечтите на най-малките граждани — пионерите, чиито сърца са най-искрени, най-критични, най-силно любещи. Намери ли си човек местенце в тях, той не може да не се почувствува щастлив. И тя наистина е щастлива.

* * *

На работното й бюро е разтворена тетрадка. В нея с равни, красиви букви е написан планът на дружината през новата учебна година. Колко радост, колко вълнение, колко напрегнати минути ще изпълнят дните на пионерите. И от това те ще укрепнат, ще станат по-смели в начинанията си, по-умни, по-богати душевно.

А тя. Тя ще тръпне с всичко, ще изслушва и ще напътствува, ще подтиква и ще проследява докрая за изпълнението, ще тръпне с тръпките на най-малките, ще се вълнува с порива на най-големите. И това през всеки ден от годината, през всяко меж дучасие, през всяка минута на деня, защото за нея няма и не може да има делници. Нейното настроение винаги е празнично, защото всяка проява в отрядите и дружината буди празнични чувства у децата. Тя не може да остане настрана. Не защото е за дължена, а защото така й диктуват съвестта, сърцето. Защото десетки пъти на ден достигат до слуха й търсещите гласчета на децата, кога развълнувани и весели, кога тревожни и унили, и тя трябва да ги изслуша, да разбере, да отсъди. Всеки глас, всяка думичка будят различни чувства, различни размисли така, както са различни детските души.

* * *

Дойде в селото преди 7-8 години. Попина я посрещна със своята красота, със своите мисли и настроения. Всичко за нея беше ново: и учениците, и хората със своя диалект, който будеше весели нотки в душата й. Нова беше и обкръжаващата я природа. Наистина и до родното й село Малчика, Плевенско, минава река, но тя е по-малка, побърза, а тук минава гордият, красив Дунав. Кой знае, може би защото Осъм влива водите си в Дунава, тя често отива на брега на голямата река, като че ли да подиша частицата аромат, който Осъм, прекосявайки родното й огнище, събира във водите си и го предава на Дунава като то скъп поздрав.

Преди 10 години завърши педагогическо училище. В Плевенско нямаше места за начални учители. И дойде в равна Добруджа. Учителствува в с. Ветрен, после в Тутракан. Последният й пристан бе Попина. Обикна я и остана завинаги в нея. А нея я обикнаха хората, защото я обичаха децата им. Свикнаха да я виждат винаги радостно възбудена сред тях и това ги радваше.

Годините минаваха неусетно. Голяма част от ония, които в първите й години като дружинна ръководителка в селото завършиха основно образование, сега са вече бащи и майки, избрали са си свой път в живота. Променил се е външният им вид, променила се е и психиката им, но когато срещнат дружинната си ръководителка, те не могат да не се усмихнат, да не я поздравят. Може би в съзнанието им възникват такива асоциации, които ги връщат в романтичното пионерско детство, чието сърце е била тя—другарката дружинна.

* * *

Трудно се изброява извършеното през тия 7-8 години. Летописната книга на дружината е хванала само контурите на най-важните моменти от пионерския живот. Това са все нови и нови неща, които се сътворяват и са се редили като малки тухли на зид, неща, които ние днес наричаме история на **дружината. В тях** липсват багрите, човешките чувства и преживявания, няма го пулсът на стотиците сърца на пионерите, които са творили тази история. Няма ги, защото тях може да запази само сърцето. И всичко това е свързано с другарката дружинна, с Иванка Гайдарова. Нейната заслуга е такава, че тя подобно на светкавицата пръска искри, от които лумват огънчета. Огънчетата в ума и сърцата на пионерите.

Илия РАВАЛИЕВ

Станахме национален първенец

Четвъртата Димитровска експедиция вече мина в историята на ДПО „Септемврийче“. Заедно с нея се записа и името на нашия отряд. Никога няма да забравим републиканския пионерски сбор в с. Равда, Бургаски окръг. 30 август тази година бе обявен за ден на експедицията. След провеждането на множество интересни прояви през деня, дойде дългоочакваното отчитане на дейността на експедиционните отряди. Вечерта на плаца, пред трибуната с официалните лица, заеха местата си 38 отряда, представители на всички окръзи в страната. Сред тях бяхме и ние.

Тук бе обявено решението на Централния щаб за класирането и награждаването на отрядите. В ушите ни още звучат думите: „На първо място се класира експедиционният отряд „Червените витязи“ при училище „Отец Паисий“ в град Силистра“. Мощно „ура“ се изтръгна от гърдите ни, за да премине след това в нестихващо скандиране: „Силистра! Силистра!“.

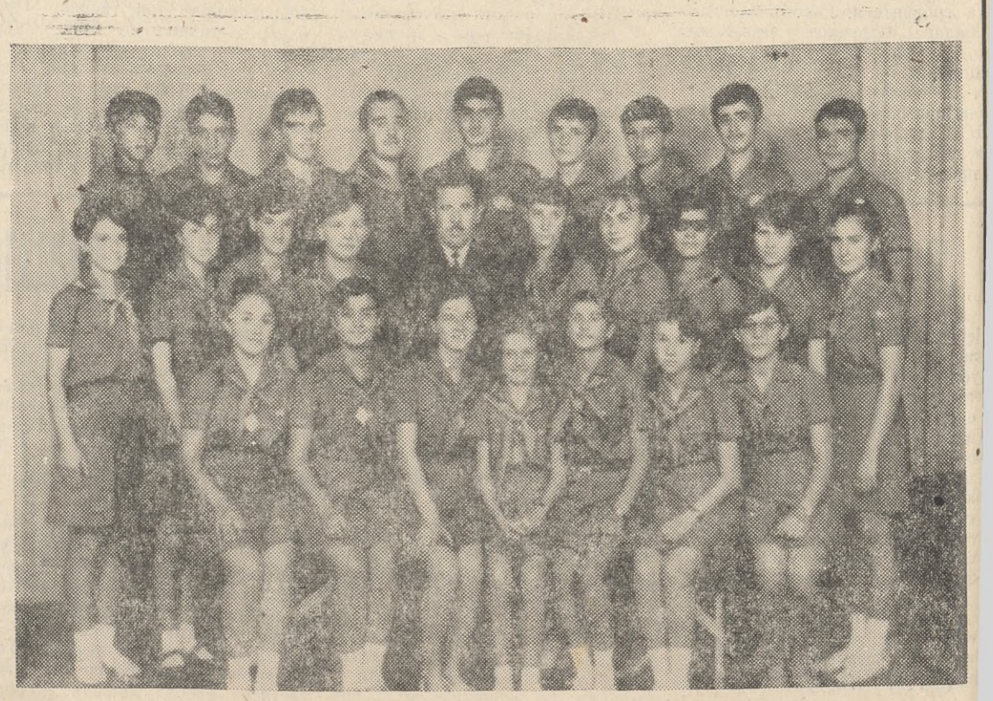
Поставената цел беше изпълнена. Целта, която в продължение на три години упорито преследвахме, беше постигната. Нашият отряд единствен в страната е работил и по петте теми на експедицията. Класиралият се на второ място отряд „Милен Борисов“ от гр. Шумен отчете дейността си по една тема, а спечелилият третото място отряд от село Паскалево, Толбухински окръг, е работил по две теми. Този миг беше наистина незабравим. Радвахме се, че постигнахме големия успех в навечерието на 25-годишнината от победата на социалистическата революция в България и 25-годишния юбилей на ДПО „Септемврийче“. Успеха си посветихме на тези две славни годишнини.

Дълъг беше пътят ни до званието „Национален първенец“. Труден, изпълнен с много преживявания. Той започна с първата малка крачка, направена в пионерската стая на нашето училище, когато избрахме името на отряда и приехме план за работата. Това стана на 22 септември 1966 година. Днешният ден ще бъде третият и последен ден на отряда, тъй като вече се разделихме с училище „Отец Паисий“.

Отначало решихме да работим само по две от темите: „Сиянието на Октомври“ и „Знаците на победителите“. Но впоследствие се оказа, че времето е достатъчно, за да обхванем и останалите три: „Приятели на вековете“, „По местата и пътищата на бойната дружба“ и „Любители на природата“.

Събирателската и изследователската работа вършехме през учебно време. Към това пристъпвахме след добра предварителна подготовка. Далеч сме от мисълта, че извършеното от нас има висока научна стойност. Това не е по нашите сили. И все пак ползата е голяма. Познанията ни за историята на родния край увеличиха стремежа ни да се доберем до истината. Успяхме да съберем ценни сведения за идването на В. Левски в нашия град, за опълченеца Васил Саранов, за участниците в Гражданската война на СССР Манол Манолов, Атанас Иванов, Иван Овчаров и др., за произхода на наименованията на 65 селища от окръга. Резултат от нашите издирвания е и снимката на Поборническо-опълченското дружество в Силистра, която може би е един от редките експонати, както и ръкописната биография на Гено Чолаков, извадка от вестник „Юнак“ от 1898 г.

По време на експедицията проведохме много походи и екскурзии, преминахме 15 национални маршрута, сприятелихме се с бивши партизани от отряд „Антон Иванов“ и Рило-Пиринския партизански отряд. Гостувахме на граничарите в с. Гюешево, Кюстендилско, посетихме 53 национални обекта от обявените 100 бисера на Родината, покорихме седемте планински първенци, проведохме редица трудови акции, класирахме се на първо място в страната в организирания конкурс от вестник „Септемврийче“ — „Познавате ли родината на Ленин?“. Отрядът сега е носител на значките „Турист на НРБ“, „Опознай родния край“, „Покорител на планински първенци“ — бронзова, сребърна и златна, „Опознай социалистическата родина“ — бронзова и сребърна.

Експедиционен отряд „Червените витязи“ при училище „Отец Паисий“ — Силистра

БИБЛИОТЕКА СОФИЯ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА трибуна

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 112 (1581) | Четвъртък, 25 септември 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Въпросите трябва да се решават по-оперативно

Напрегнато е ежедневието в оперативните стопанства от ок га. Пред кооператорите и ме низаторите стоят важни и от ворни задачи за разрешаване. едно с прибирането на обилна реколта от пролетниците и ленчуците в определените сро ве трябва да се извърши под готовка за есенната сеитба. То изисква строг разчет на всич налични сили, техника, въз жности и една здрава, гъвка и оперативна организация. За ато пропусне ли се неизпълне е на една задача, тя повлича ед себе си и други несполуки, рушава се нормалният ритъм работата и се изпускат пред дените срокове.

Как се справят кооператорите, ртийното и стопанско ръковод во на ТКЗС в село Сокол с зрешаването на тези задачи? ва бе целта на проверката, из ршена завчера в стопанството. кооператорите и ръководство има загриженост за бързото бране на реколтата от про гниците и подготовката за нната сеитба. Но тази загри ност съвсем не е достатъчна ритмичното изпълнение на дачите. Картината в зеленчуко та градина в село Дичево пот ърждава това Значителни си са насочени в беритбата и из сянето. на домати. Времето благоприятно и има много од за прибиране. В помощ на ператорите са изпратени и па студенти от Свищов. Бра го на доматите е в разгара си, в изнасянето им съществуват ица недостатъци. Така напри р завчера бяха набрани дома за около шест коли. Всички лични щайги бяха напълнени, но само две коли извозваха до мати до Силистра. Причината се оказа не в липсата на коли, а в липсата на оперативност и предвидливост. ДСП „Булгарплод“ — Силистра всяка вечер приема заявки за коли за следващия ден. Но представителят

Нашият рейд

му в Сокол Колю Петров пред ния ден не е направил заявка, уповавайки се на ежедневно из пращаните една-две коли. В бра нето на домати сега са включе ни повече кооператори, освен то ва предварително се знае, че ще пристигнат и бригадири-студенти. При това положение не трябва човек да бъде много мъдър, за да се досети, че ще трябват по вече коли. Не достигат и щайги те. А когато няма щайги, колко то и много домати и коли да има, не може да се бере. Освен това наличните щайги в стопанството (и не само там) са единични, което намалява производителността на труда 50 на сто. А това са въпроси, които ръководствата на ДСП „Булгарплод“ и стопанствата трябва да решават не сега.

В подготовката за есенната се итба стопанството чувствително изостава. От определените есенници 18 000 декара са освободени 10 835 дка. Изорани са обаче едва 4 115 декара, или като се вземе предвид и двете хиляди декара, които ще се сеят на стърнище, стопанството е подготвило за сеитба само 30 на сто от предвидените площи. Това налага да се премине на денонощна оран с всички налични трактори. Още повече, че сега времето е много подходящо за оран. Ако се закъснее, влагата ще изчезне и ще се получат големи буци, което ще изисква допълнителна обработка.

Две от редосеялките на стопанството не са готови за сеитба. При преустройството на една та механизаторите са загубили конзолките и само заради това се протака влизането и в строя. А такива конзолки могат да се намерят от други машини, които няма да участвуват в сеитбата. Наглед това е дребен факт, но точно затова не му се обръща нужното внимание и когато дой де време за сеитба, това ще даде отрицателно влияние върху нор малния ход на работата.

В изоставането на предсеитбе ната оран причините не могат да бъдат обективни, защото при съ щите условия в съседното сто панство Зафирово всички освобо дени площи веднага са изорани. Това подсказва, че освен плано ве, мероприятия, съвещания и за седания е нужен и денонощен и ефикасен контрол при изпълне нието на всички задачи, за да може точно в определения срок да започне есенната сеитба.

Владим ВЪЛКОВ,
инспектор в Комитета за държа вен контрол — София

Минко ТАБАКОВ,
член на Инспекцията на държав ен контрол — Силистра

Али РИЗОВ,
от в-к „Силистренска трибуна“

Верен страж на Родината

Във вторник вечерта в салона на Окръжния народен съвет се състоя тържествено общоградско събрание по повод 25-годишнината от създаването на Българската народна армия. В деловия президиум заеха места членове на Бюрото на ОК на Партията, офицери, общественици.

Събранието откри и ръководи секретарят на Окръжния комитет на Партията Калин Димитров. Доклад за бойния път на Българ ската народна армия прочете пол ковник Младен Ценов, началник на Военното окръжие. Той изтък на, че тя е рожба на свободата и продължител на традициите на въстаническите отряди и дружи ни през Септемврийското въста ние, на партизанските отряди в годините на въоръжената борба на нашия народ против фашизма и капитализма. Днес Българ ската народна армия е въоръже на с нова бойна техника, тя е ар мия от нов, социалистически тип. Нашите бойци и командири непрекъснато усъвършенствуват сво ето бойно майсторство, учат се от богатия опит на Съветската армия, стоят на верен страж на социализма. По време на Отече ствената война се прослави и 31 Силистренски пехотен полк, кой то записа славни страници в исто рията на младата ни Народна ар мия.

После бяха прочетени заповеди те на министъра на народната отбрана за награждаване на от личили се запасни офицери с юбилейния медал „25 години Българска народна армия“, доб роволци-гвардейци в Отечествена та война с грамоти и повишаване не в по-високо звание запасни офицери от окръга.

Изпратена бе поздравителна те леграма до ЦК на БКП.

Артисти от Русенския драмати чен театър изнесоха рецитал.

ГОЛЕМИ ПИОНЕРСКИ ТЪРЖЕСТВА

По случай 25-годишнината от рождението на Димитровската пионерска организация „Септемврийче“ в окръга се състояха го леми пионерски тържества. Навсякъде пионерите изразиха своя та дълбока благодарност към Партията и народната власт за щастливото детство, дадоха обе щание да станат достойни про дължители на делото на борци те за свобода и социализъм. По долу разказваме за някои от тях.

* * *

Силистра, 22 септември. Пло щадът, който неотдавна изпрати възторзите на светлия празник Девети септември, е отново праз нично оживен. Тази вечер негови гости са пионерите от град Си листра. Провежда се тържестве на проверка-заря в чест на 25-годишнината от създаването на ДПО „Септемврийче“ и децата-герои, загинали в антифашистка та борба.

Съпроводени от мощно пионер ско „ура“, на трибуната заемат мес та официалните лица. Тук са члено вете на Бюрото на ОК на БКП Калин Димитров, Виктор Ганев, Шакир Шакиров, Станчо Нико лов, Атанас Киров, председате лят на Окръжното ръководство на БЗНС Александър Чолаков и други.

С топли приветствени думи към пионерите се обърна първи ят секретар на ГК на БКП Стан чо Николов. Той подчерта, че под непрестанните грижи на БКП, под непосредственото ръ ководство на Димитровския Ком сомол и денонощната упорита работа на българските учители, пионерската организация израс на и се превърна в любим въз питател на българските деца. Ве че 25 години ДПО „Септемврий че“ уверено и неотклонно следва заветите на нашия вожд, незаб равимия Георги Димитров.

Започва тържествената про верка. Прозвучават имената на велики българи, борци за свобо дата на народа ни. Георги Сава Раковски, Христо Ботев, Дими тър Благоев, Георги Димитров, Дочо Михайлов отсъствуват от редиците, но за вечни времена остават в сърцата. Комендантът на пионерите рапортува на дру гаря Станчо Николов. Със запа лени факли в ръце на площада се строяват две редици пионери. Рецитатът, които те изнесоха, развълнува дълбоко присъствува щите. Това бяха думи на обич и благодарност, думи-обещание пред Партията.

Енчо ЖЕЧЕВ

* * *

Край паметника на падналите за свободата добруджански ре волюционери в Силистра в деня на 25-годишнината на ДПО „Сеп темврийче“ се състоя тържествен общоградски пионерски сбор. Ве сели и жизнерадостни са лицата на пионерите. На гърдите им але еха пионерските връзки. Техни скъпи гости бяха секретарят на Окръжния комитет на Парти ята Христофор Иванов, първият секретар на ГК на БКП Станчо Николов, първият секретар на ОК на Комсомола Атанас Ки ров.

...Започва тържественият сбор, посветен на двадесет и петия рожден ден на ДПО „Септем врийче“ и даване обещание от новоприетите пионери. Мощно „ура“ посреща знамената на пет те дружини в града. Група де ца изнасят поетичен рецитал.

500 третокласници изричат обе щанието на димитровския пио нер. Дават клетва да следват достойно заветите на Георги Ди митров, да станат истински граж дани на социалистическото Оте чество.

С приветствено слово се обръ ща към най-малките димитровци първият секретар на ГК на Ком сомола Петър Костов. Пожелава им големи успехи в ученето и труда.

На гърдите на най-малките димитровци партийни ръководи тели и пионери завързаха алени връзки. Те засияха от радост. От днес нататък те ще бъдат пи онери.

* * *

Във вторник след обед члено ве на Бюрото на Окръжния ко митет на Партията имаха среща с пионерски активисти от града и окръга. Те ояха поздравени от секретаря на Окръжния комитет на Партията Калин Димитров. Той им пожела от името на Бю рото на ОК на БКП здраве, бод рост и големи успехи в ученето и труда. Призова ги да работят още по-активно в пионерската организация и да изпълнят непо ното име, да се учат непрестанно от живота и дейността на своя любим патрон, да следват него вите бащински завети.

После пионерът Емилиян Ман дев разказа за големите дела на пионерите от окръга в чест на 25-годишнината на Деветосептем врийската социалистическа ре волюция и 25-годишния юбилей на ДПО „Септемврийче“. Подне се пламенните поздрави на 25-хи лядната армия на пионерите и чавдарчетата от окръга на Окръ жния комитет на Партията и благодари за бащинските грижи на Партията за щастливото дет ство. Подари албум на ОК на БКП със снимки из живота на пионерите.

Пионерските дружини и отря ди от окръга развиха богата дей ност в чест на юбилейните годи шнини. Участвуваха активно в съревнованието под девиза „25 години свободни и щастливи“. Събраха 20 000 кг билки, много тонове вторични суровини. Изу чиха биографията на Георги Ди митров, запознаха се с героично то минало на Родината и родния край. Завоюваха хубави успехи в различните начинания, обявени от Централния съвет на ДПО „Септемврийче“.

Пионерът Пламен Неделчев, член на експедиционния отряд „Червените витязи“ при училище „Отец Паисий“ — Силистра, раз каза как са завоювали званието „Национален първенец“ в IV Ди митровска експедиция. Вълнува щи бяха разказите и на остана лите пионери, които говориха за постиженията в областта на худо жествената самодейност, туриз ма, за дружбата с пионери от Съветския съюз, ГДР. Пяха пес ни, танцуваха. Снимаха се с пар тийните ръководители. На пионе рите бяха поднесени подаръци от ОК на Партията.

Срещата премина топло и сър дечно. Накрая бе направена и обща снимка.

В. ЙОРДАНОВ

* * *

По случай 25-тия рожден ден на ДПО „Септемврийче“ в Тут ракан бе организирана среща на пионери-активисти с бюрото на Градския комитет на Партията. Повече от два часа те разказваха и споделяха своите успехи, слабости и мечти.

Но можеше ли да се разкаже за всичко, извършено през една юбилейна година — година, из пълнена с много труд и ентусиа зъм. Др. Митка Петрова — член на бюрото на ГК на Партията, сподели вълнуващи спомени за първите години от създаването на пионерската организация в гр. Тутракан.

Др. Ангел Върбанов — първи секретар на ГК на БКП, изрази задоволство от това, че градска та пионерска организация е жив яла пълнокръвен и творчески живот. Той призова присъствува щите към още по-упорита рабо та през новата учебна година. Прочетено бе обръщение от име то на ГК на Партията до всички пионери и пионерски ръководите ли по случай 25-та годишнина от създаването на ДПО „Сеп темврийче“.

От името на бюрото на Град ския комитет на Партията на юбилярите бе подарена голяма картина на Георги Димитров.

Накрая пионерите завързаха на партийните и комсомолски ръководители червени пионерски връзки, окачиха им значки, пода риха им много живи цветя, пяха песни, правиха общи снимки.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

Усилено подготвят площите за сеитба

Механизаторите от село Искра с 6 дизела и 14 беларуса усилено подготвят площите за есенната сеитба. На освободените площи се пръска тор, след това се изора ват, натрошават се буците с дис кове и накрая се подравняват.

— Доскоро почти не падваха дъждове — каза заместник-пред седателят Осман Алиев, — зато ва оранта извършихме с дискови плугове. Обаче след падналия дъжд преди няколко дни започ нахме да орем с обикновени плу гове. С дисковите всички площи сме минали по четири пъти...

Механизаторите от село Искра тази година ще засеят 12 600 де кара с есенници. Досега са под готвени над 6 000 дка, а до започването на сеитбата — 27 септем ври, над 80 на сто от площите ще бъдат готови.

Всички механизатори в стопан ството полагат големи усилия за срочното подготвяне на площите за сеитба. В това отношение за пример служат трактористите Бо рис Енчев, Халил Мустафов, Са дък Алиев и други. На смяна вместо по 200 те изораят по 400 декара.

Механизаторите и ръководите лите обръщат голямо внимание на качеството на подготвените площи, защото от това главно за виси получаването на запланува ните добиви.

Зия ИСМАИЛОВ

Изпитание за добрите стопани

Ще бъдем несправедливи, ако жем, че в ТКЗС — Белица не чувствува предсеитбено напре ние. И тук хора и машини са чинени на една основна цел: обождаване на площите и под овката им за сеитба. Но увле и от стремежа да посрещнат панията с пълна готовност, паните от кооператива не са рнали внимание на най-важ о — качеството на подготве е блокове. Допреди седмица нямаше нито декар земя до ена до градинско състояние. а наложи да се направи се зен оглед на извършеното и ово да се дискува и изправя не един блок. До 21 септем — деня на нашата провер — бяха годни за сеитба едва 00 дка. Разбира се, до 27 т. м. ще се увеличат, но в никакъв чай не ще представляват 80 ента от 24 000 дка — толко колкото е сеитбеният план стопанството.

Можем ли да оправдаем бели и за допуснатия пропуск? При нашата проверка установ ме, че наистина земята се кър на буци, които се рушат мно трудно. Засушаването в този он още повече усложнява ра ата на механизаторите. Нала се много последователни об отки с различен прикачен ин тар. Но нали всичко е подчи нено на голямата цел — да се получат през идващата година по 420 кг пшеница от декар. А щом е така, не трябва да се жалят сили ,а да се използуват най-рационално всички възможности, за да се постигне поставената за дача.

За да бъдем обективни, трябва да отбележим, че в кооператива е създадена добра организация по прибирането на царевицата, ко ято заедно с посева за лично ползване заема около 10 000 дка. Близо седмица четири комбай на, приспособени за беритба на ца ревицата, работят в блоковете. Дневната норма на всеки един от тях е 40 декара. Освен това в ня кои бригади е започнала вече и ръчната беритба. Само за някол ко дни ще бъдат освободени по вече от 3 000 дка за лично ползу ване. На помощ са дошли и сту денти от Висшия финансов сче товоден институт — Свищов. На специални събрания, които са про ведени в отделните села на коо ператива, са поставени предстоя щите задачи. Оповестени са ма териалните стимули. Около 100 то на царевица ще бъдат раздадени на стопаните, взели най-дейно участие в подготовката и провеж дането на сеитбената кампания. Освен това между отделните бри гади се води съревнование за срочна и качествена работа.

За дейността на всяко звено, на всяка бригада са определени от говорници.

И все пак за провеждане на всички набелязани задачи се из иска по-голяма настойчивост, по-голяма оперативност, взискателност, защото иначе биха се до пускали още нежелани резултати и при подготовката на земята и инвентара, и при прибирането на реколтата. И макар че няма пря ка връзка с настоящата кампания, не можем да отминем един такъв фрапиращ факт. Става дума за това, че беличани са допус нали да се похаби част от третия люцернов откос. Те сами признават, че само сеното от него е по количество равно на миналогодишната люцернова реколта. Тогава как са допуснали седмици да стои неприбрано такова голя мо богатство? Или им е излишен този най-ценен фураж за живот ните? Нито липсата на достатъч но превозни средства, нито пред сеитбената натовареност не мо гат да оправдаят такъв голям пропуск!

Впрочем добрите стопани се от личават по това, че умеят да съз дадат при всички случаи подхо дяща организация. Напрегнатите дни през тази кампания са голям изпит и за беличани.

М. ТРИФОНОВА

За бригадата оксиженисти от завод „Хром“ ще чуете само хубави думи.

НА СНИМКАТА: Бригадирът Мустафа Алишев и Васил Мараров — завоювал званието „най-добър в професията“, обсъждат качеството на заварката.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до 22 септември 1969 година.

ТКЗС	Прибрана царевица за зърно в %	Подготвени площи за сеитба в %	Силажиране всичко в %
Айдемир	19	38	86
Калипетрово	6	48	49
Бабук	34	31	77
Алфатар	10	15	86
Алеково	16	61	95
Иширково	8	32	65
Смилец	17	61	64
Попина	7	58	75
Сребърна	16	44	55
Ситово	7	45	105
Срацимир	9	50	105
Кайнарджа	10	43	60
Голеш	0	50	50
Средище	4	29	59
Тутракан	9	43	41
Нова Черна	16	50	60
Белица	10	33	53
Главиница	39	55	48
Ст. Караджа	18	49	53
Сокол	0	49	52
Зафирово	8	43	54
М. Преславец	63	63	22
Дулово	32	32	54
Междец	11	23	53
Окорш	9	86	55
Секулово	1	45	66
Добротица	10	45	87
Чернолик	21	42	52
Паисиево	40	26	39
Всичко за ТКЗС	15	43	63

Международна информация

Съвместните учения на братските армии

МОСКВА, 24 септември (БТА) Както съобщава специалният респондент на ТАСС от райо на съвместните учения, по по ка на министъра на национал та отбрана на ПНР на 23 сеп ври на съвместните учения въоръжените сили на държа е-участнички във Варшавския овор е пристигнал министъ на отбраната на СССР, мар лът на Съветския съюз А. А. ечко.

На едно от летищата в райо на учения той бил посрещ от министъра на национал та отбрана на ПНР, ръководи теля на учения генерал В. Ярузелски, от генерали и офице ри от полската войска, от глав нокомандуващия обединените въоръжени сили на държавите-участнички във Варшавския до говор И. И. Якубовски. Също вчера на учения са пристигна ли министърът на националната отбрана на ЧССР генерал-пол ковник М. Дзур, министърът на националната отбрана на ГДР армейският генерал Х. Хофман, министърът на националната от брана на КНДР армейският ге нерал Цой Хен, министърът на въоръжените сили на СРР гене рал-полковник И. Йоница, пред ставителят на Министерството на отбраната на УНР началникът на генералния щаб генерал-лейте нант К. Чеми и представителят на революционните сили на Ре публика Куба майор Л. Карера Родригес.

Днес на военното летище в района на учения „Одер — Ниса 69“ пристигнаха министъ рът на народната отбрана на Народна република България ар мейският генерал Добри Джуров и министърът на народната отбра на на Монголската народна репуб лика генерал-полковник Б. Дорж.

Тон Дък Тханг избран за президент на ДРВ

ХАНОЙ, 24 септември (БТА) — На състоялата се на 23 септември в Ханой Пета сесия на Националното събрание на ДРВ за президент на Демократи чна република Виетнам беше из бран Тон Дък Тханг, а за вице президент — Нгуен Лионг Банг.

Работата на сесията, която протече с участието на всички депутати, беше ръководена от президиума на сесията, в който влизаха Тон Дък Тханг, Ле Зуан, Чионг Тин, Фан Ван Донг, Хо анг Ван Хоан, Во Нгуен Зиап, Нгуен Зуй Чин.

Депутатите почетоха паметта на Хо Ши Мин с едноминутно мълчание.

От името на Националното съб рание председателят на Постоян ния комитет на Националното събрание Чионг Тин произнесе голяма реч, посветена на паметта на Хо Ши Мин и задачите във връзка с укрепването на народно демократичната власт в страната.

След речта му бяха прочетени завещанието на президента на Хо Ши Мин, обръщението на ЦК на Виетнамската партия на трудещите се и прощалното сло во на ЦК на ВПТ във връзка със смъртта на Хо Ши Мин.

С бурни аплодисменти беше посрещната речта на другаря Тон Дък Тханг, който благодари на Националното събрание за гласуваното му доверие и увери, че следвайки заветите на Хо Ши Мин, ще посвети всичките си сили в служба на родината, наро да и революцията.

* * *

В разпространените в Ханой кратки биографични справки за Тон Дък Тханг се казва:

Тон Дък Тханг е роден през 1888 година в семейството на работник от провинция Лонг суен, Южен Виетнам. През 1919 година Тон Дък Тханг заедно с френски моряци организира ан тивоенна акция против плана на френските империалисти да из пратят войски за задушаване на младата съветска република. Тон Дък Тханг издига червено знаме на френски кораб, привет ствувайки Октомврийската рево люция в Русия. Затова бива арестуван.

През 1929 година френските колонизатори отново арестуват Тон Дък Тханг и го осъждат на 20 години тъмничен затвор на остров Пулокондор. От 1930 той е член на Индокитайската комунистическа партия.

През 1960 година беше избран за вицепрезидент на ДРВ.

Историческата мисия на работническата класа

Пред 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин

Дълго време привържениците на социалистическите идеи се лутаха в мрак. Те критикуваха капиталистическото общество, проклинаха го, мечтаейки за „златния век“ на човечеството, когато завинаги ще възтържествуват свободата и социалната справедливост. Но те не знаеха как да осъществят своите идеали. Едни разчитаха на „добрите монарси“, други очакваха чудо от отделни видни личности, трети се надяваха, че обществото ще бъде преобразено от творческия гений на учените, четвърти, идеализирайки миналото, искаха връщане назад към патриархалното време. Но тези надежди се строяха върху пясък и винаги се проваляха.

Вековната мечта за социализъм престана да бъде утопия, когато Маркс научно доказа, че капитализмът, създавайки материални предпоставки за социализма, в същото време поражда в лицето на работническата класа могъща революционна сила, която е способна коренно да преобрази света, да унищожи капиталистическата система на наемно робство и да построи ново, социалистическо общество. Пролетариатът, освобождавайки себе си от ярема на капиталистическата експлоатация, освобождава и цялото човечество, води го към нови форми на обществен живот, които изключват социалния и национален гнет.

Но защо тази велика историческа мисия легна именно върху плещите на работническата класа? Защото тя е най-революционната класа определят тези нейни черти. тализма, най-прогресивният и последователен борец за демокрация и социализъм. Животът, трудът и борбата на работническата класа определят тези нейни черти.

Работническата класа е единствената класа, която няма частна собственост върху средствата за производство и затова е изцяло заинтересувана да бъде заменена частната собственост с обществе на, без което е немислим преходът към социализъм.

Работническата класа постоянно чувствува гнета на капита... и поради това е най-последователният и непримирим враг на капиталистическия строй. Кръвният класов интерес тласка работническата класа на борба срещу капитализма.

Самите трудови условия при едрото производство организират, дисциплинират, сплотяват и просвещават пролетариата, правят го най-възприемчив за идеите на научния социализъм.

Високата организираност, съчетана с висока класова съзнателност, прави пролетариата най-боеспособната революционна класа на съвременното общество. Капитализмът е общ враг на работниците от всички страни, чиито общи интереси са освобождаване от капиталистическата експлоатация, а крайната им цел е построяване на социализма и комунизма. Затова работническата класа се организира не само в национален, но и в интернационален мащаб, а нейната борба взема световен размах.

Идеята за световно-историческото признание на пролетариата като червена нишка минава през всички трудове на Ленин. Развивайки тази идея, той създаде учението за хегемонията на пролетариата, т. е. за политическото ръководство на пролетариата по отношение на другите слоеве трудещи се в хода на освободителната борба. Обобщавайки опита на историята, Ленин посочваше, че в борбата за отхвърляне на капиталистическото иго и в процеса на създаване на нов, социалистически строй, само определената класа, а именно градските и изобщо фабрично-заводските, индустриалните работници са в състояние да ръководят всички трудещи се и експлоатирани.

Във всяка капиталистическа страна силата на пролетариата е несравнено по-голяма, отколкото е неговата част спрямо общия брой на населението. „Това е — разясняваше Ленин, защото пролетариатът икономически господствува върху невралгичния център на цялата икономическа система на капитализма, а също така защото пролетариатът икономически и политически изразява действителните интереси на огромното мнозинство от трудещите се при капитализма“.

Ето защо пролетариатът без да съставлява дори мнозинството от населението е способен да привлече на своя страна широките маси трудещи се от града и селото, да ги оглави и да осъществи победоносна социалистическа революция.

Обаче тази цел може да бъде постигната само когато работническата класа е сплотена идейно и организационно, когато начело стои боева революционна марксистко-ленинска партия. Пролетарската хегемония не идва от само себе си, тя се утвърждава в упорити класови боеве под ръководството на такава партия, която внася в редиците на участниците в движението класово-политическо съзнание и идеологията на научния социализъм.

Цялата съвременна история потвърждава марксистко-ленинското учение за световно-историческата мисия на пролетариата. Именно пролетариатът беше главната, ръководна сила на социалистическите революции, победили в Съветския съюз и редица други страни на Европа и Азия. Именно той издигна високо над света знамето на свободата, демокрацията и социализма. Международната работническа класа стои в центъра на нашата епоха, епоха на прехода от капитализма към социализма. В основния документ на състояло то се в Москва Международно съвещание на комунистическите и работническите партии особено се подчертава ролята на работническата класа като главна движеща и мобилизираща сила на революционната борба и на цялото демократично и антиимпериалистическо движение.

Монополистическата буржоазия много би искала да подкопае вярата на пролетариата в собствените му сили, да го отклони от революционната борба. На тази цел служат разпространяваните усърдно на Запад теории, които доказват, че уж съвременната работническа класа се е изродила, загубила е боевия си дух и глав на движеща сила на революцията сега вече била младежта или селяните.

Животът опровергава тези лъжливи теории, той отново и отново потвърждава, правотата на ленинизма. Трябва човек да е сляп, за да не вижда с каква нарастваща сила се разгръщат класовите боеве на пролетариата в капиталистическите страни. Страшната дума „стачка“ не слиза от страниците на буржоазния печат. Броят на стачкуващите се увеличи от 27 милиона души през 1958 г. на 58 милиона през 1968 години.

Международното съвещание на комунистическите и работническите партии в Москва отбелязва, че съвременният период се характеризира със засилване борбата на работническата класа, на широките трудещи се маси, които издигат искания не само за подобряване на икономическото им положение, но и политически. Защищавайки своите насъщни интереси, трудещите се в същото време се борят за социални права и демократични свободи. Техните искания във все по-голяма степен са насочени непосредствено срещу системата на господството на монополистическия капитал, срещу неговата политическа власт.

Въз основа на това международното съвещание направи важен извод: сега се създават благоприятни предпоставки за обединяване на всички демократични течения в политически съюз, способен по решителен начин да ограничи ролята на монополите в икономиката, да ликвидира властта на едрия капитал и да осъществи такива коренни преобразявания, които ще осигурят най-благоприятни условия за борбата за социализъм. Основната сила на този съюз е работническата класа. Само тя може да го доведе до победа и да издигне борбата на нова степен, след като напълно унищожи властта на капитала и осигури тържеството на социализма.

И така неопровержимите факти показват, че работническата класа е стояла и стои начело на класовите битки на нашата епоха като главна революционна сила. В нейните ръце е бъдещето на цялото човечество.

Иван АЛУФ,
кандидат на исторически науки
Агенция „Новости“

Общи усилия

Въпросът за съвместната работа на различните обществени организации, особено след решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП, заема все по-широко място в тяхната дейност. И това активизиране изиграва напълно своята роля в изпълнението на техните основни задачи.

В изпълнение на тези решения ГК на Отечествения фронт в Тутракан поде редица инициативи, резултатите от които са вече налице. Особено добра е съвместната дейност с ГК на Комсомола. Подобрява се възпитателната работа сред младежта и отечественофронтовците. Предвидено е да се проведат теоретични конференции, викторини, вечери на различни теми. Не по-малко място се отделя и на борбата с противообществените прояви на малолетните, на акциите за събиране на вторични суровини, на работата с турската младеж. ГК на Отечествения фронт съдействува за създаване на клубове, които да се ползуват за различни културни мероприятия и от Комсомола.

Заслужава да се отбележи успехът при провеждане на лекционната пропаганда и въвличането на младежите в изпълнението на стопанските задачи. Голяма част от персонала на животновъдните ферми е младежки. Недоверието и предубеждението, с които ги приемаха в тях, е отдавна вече история. Упоритият труд, младежкото дръзновение и амбиция си казаха думата. И ето сега например в село Търновци всички овцевъди в стопанството са млади хора. А и всички тези неща не се отнасят само за селското стопанство. Много младежи са включени в мероприятията по хигиенизирането. Не се посрами и учащата младеж по време на лятната ваканция.

Наред с отечественофронтовци те младежите се включват и в културно-масовата работа, само дейните колективи по предприятия и учреждения, естрадно-сатирични състави и др. За патриотичното възпитание се проведоха вечери на младото семейство, на войнишката майка, предстои вечер на трите поколения и др.

Въз основа на решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП, ГК на Отечествения фронт и ГК на Комсомола насочват своето внимание към активизиране на цялата градска отечественофронтовска и комсомолска организация.

Никола КАРАИВАНОВ,
председател на ГК на Отечествения фронт — Тутракан

Вече 12 години дружинната ръководителка Елена Койчева от село Иширково работи с неотслабващ ентусиазъм. Неведнъж пионерската им организация е заемала първите места в окръга по различни инициативи. Много пъти иширковци са се радвали на тези успехи.

Малки армейци

Преди две години излезе решение на ЦК на ДКМС да се обяви операция „Българска слава“. На съвещание на Окръжния пионерски щаб съвместно с военни, дружинни ръководители и директори на училища се реши: изгражда се полк — нов, млад, 31-ви Силистренски пионерски пехотен полк, за увековечаване славата на героичния 31-ви Силистренски пехотен полк.

Закипяха дружините, завълнуваха се пионерите. Изградени бяха 87 специализирани отряда. В помощ им дойдоха запасните офицери, работници от МВР, участници в 31-ви Силистренски пехотен полк. Младите армейци се заеха да проучат историята на 31-ви Силистренски полк, живота на загиналите бойци. Стотици срещи се състояха с бивши бойци, ровиха се в стари снимки и материали. Издириха командирите на полка. С някои от тях проведоха чудесни срещи. Пионерите от Старо село организираха мила среща със знаменосеца на 31-ви Силистренски полк Цоньо Шиндров.

Трайни спомени от вълнения и преживявания остави в сърцата на армейците пионерската клетва. На 9 май първи положиха клетвата младите армейци от гр. Силистра. Това бе награда за отзивчивостта и добра дейност в операцията

Седемнадесет армейски отряда изпълниха градския площад. Шестстотин гърла като един повтаряха клетвата за вярност към народ и Родина. Колко много се вълнуваха тогава сърцата! Как горяха очите! На този ден им бе връчено знамето на 31-ви Силистренски полк. Един по един армейците целуваха знамето и казваха „Заклех се!“.

Младите армейци усвояваха военно-спортни сръчности, изучаваха устройството на пушката, пистолета и автомата, проведоха много походи и военизирани игри. И макар че при нас няма граничари и военни поделения, приятели им станаха бойците от поделение 10280 — Бургас, тия от Шумен, гранични застави. Много мили срещи имаха пионерите с бойците. А още по-голямо вълнение изпитаха тия пионери, които извоюваха правото да гостуват на своите бойни другари.

На окръжния пионерски сбор през юни т. г. бе отчетена двегодишната дейност на пионерските отряди и дружини. Много похвали се изказаха, много награди се раздадоха. Първо място по операция „Българска слава“ бе дадено на отряд „Панайот Хитов“ при училище „Кирил и Методий“ — Силистра с ръководител Аврам Василев. След него се паредиха „Младите моряци“ от с. Иширково, „Младите огнеборци“ от училище „Вапцаров“ в Силистра, младите саньори от училище „Отец Паисий“ — Силистра, „Приятели на МВР“ от училище „Ст. Караджа“ — гр. Тутракан.

Само преди половин месец се завърнаха малките армейци от отряд „Панайот Хитов“ от Републиканския пионерски сбор в с. Равда, Бургаски окръг. Това бе наградата им за най-добрата дейност между всички отряди от окръга. С много възторг и радост разказаха за доброто си представяне; за чудесните срещи, за военизираната игра „Победа —25“. Докладваха, че операция „Българска слава“ продължава и че основната задача през тази година ще бъде проучването героичния път на III-ти Украински фронт, в който е участвувала Българската народна армия.

Стоянка КАРАИВАНОВА

9 май 1968 година. Младите армейци полагат клетва.

„СЕПТЕМВРИЧЕТА, ПРИВЕТ!“

Когато през есента на 1944 година се роди ДПО „Септемврийче“, бях първи секретар на тогавашния околийски комитет на РМС — Тутракан. Започнахме изграждането на тази организация след получаване Окръжно номер 4 на ЦК на РМС. С него се изясняваха задачите на РМС в няколко аспекта, единият от които се отнасяше до нашето задължение да създадем организация „Септемврийче“.

Във връзка с това свиках съвещание на градския актив на РМС. Той съвсем нямаше вид на сегашните активи, защото и РМС в Тутракан по него време правеше едва началните си стъпки. На съвещанието дойдоха гимназистите-ремсисти Коста Мандов, Лиляна Кутева, Петър Малчев, Емилия Самсарова и още двама-трима младежи. Разгледахме окръжното, уточнихме начина на работа и разпределихме задачите. Още на другия ден след обяд ми представиха първите учредителни протоколи за изградени детски организации в училищата „Ст. Караджа“, „Любен Каравелов“ и „Христо Ботев“. На събранията на някои класове се наложи да участвувам и лично. Трябваше да помагам за преодоляване съпротивата на отделни реакционно настроени учители и да обогатявам собствения си организационен опит.

Мина една седмица и ние се събрахме да отчетем извършената работа. На съвещание този път поканихме тогавашния околийски училищен инспектор Кънчо Русев, няколко учители-ремсисти и секретарите на РМС от по-големите села. С тях обсъдихме Окръжно номер 4, споделихме впечатленията си от първата фаза на работата и набелязахме следващите задачи.

Скоро и в по-големите села възникнаха детски организации, а след още малко време с тях се осея цялата Тутраканска околия. Особено добре тръгна работата в Малък Преславец, Шуменци, Красногор, Черногор, Главиница, Цар Самуил и Старо село. Въпреки несъмнените успехи обаче имаше и много неясности.

По-пълна стана моята представа за организация „Септемврийче“, когато участвувах като делегат на Петата национална конференция на РМС, състояла се през март 1945 година. Там за първи път видях униформата им, блузките, на които бяха с моряшки яки. Неописуем бе нашият възторг, когато на сцената разцъфтяха свежите багри на детската униформа, грейнала с ярко червените триъгълни връзки. Техният хор изнесе богата литературно-музикална програма. В докладите на конференцията и в нейните решения бе отделено много място и на работата с организация „Септемврийче“.

Дойде и краят на първата учебна година след победата на 9 септември. Не биваше да прекъсваме работата с децата през летните месеци, а и не бяхме на ясно какво можем да направим. Тогава възникна идеята за летен пионерски лагер. Но понеже силите не стигаха, сдружихме се с околийските комитети на РМС в Силистра и Дулово за откриване на детско летовище в гората „Каракуз“. Решено, сторено. Но какво преживяхме, докато приключат сменните, само ние си знаем...

Много са у мен милите спомени за прекрасните прояви на септемврийчетата през онези изключително трудни, но наситени с голям революционен заряд години. Никога няма да забравя затрогващата грижа на децата за подпомагане семействата на фронтовиците, за събиране подаръци, направата на колети, писането на писма и т. н.

Сега, когато ДПО „Септемврийче“ навършва 25 години, още по-добре можем да оценим грандиозността на нейното дело. По достойство обаче трябва да отдадем нашата неизмерима почит и уважение към Партията-ръководителка и към обаятелната личност на незабравимия Георги Димитров, за тяхната изключителна далновидност и за яснотата, с която поставиха задачата—да бъде изградена тази незаменима организация.

Като един от хилядите участници в нейното създаване преди четвърт век, чувствувам се особено щастлив от обстоятелството, че тя постигна неподозирани успехи, което е и най-голямата награда за нашия труд.

Иска ми се още да напомня на пионерите, че тяхната любима организация се роди, израсна и в бъдеще ще расте само в тясна връзка с пионерската организация на великата съветска страна. Това те не бива да забравят никога и при никакви обстоятелства!

Пожелавам на нашите пионери здраве, бодрост, щастливо детство и много, много успехи в ученето и в работата за построяване на комунистическото общество!

Игнат ДИМИТРОВ

Из пионерската летопис

1944

Есента в Силистра се създават първите чети на организация „Септемврийче“.

1945

Септемврийчетата от Попина посещават в Русе ранени войници и им поднасят цветя. Септемврийчетата от училище „Отец Паисий“ — Силистра организират тържество по случай бойните успехи на 31 Силистренски пехотен полк. В гората „Каракуз“ е създаден първият лагер за деца.

1946

Женското дружество в Силистра ушива униформи на септемврийчетата.

1947

Провежда се околийски фестивал. Най-добре се представят септемврийчетата от Алфатар. С големи трудови дела се отличават техните другарчета от Айдемир, Краново, Подлес, Калипетрово, Силистра. През лятото е организиран първият извънградски лагер във Варна.

1948

Всички дружини в окръга се включват в акцията за събиране на акациево семе. Септемврийчетата от Силистра изпращат пари за гръцките бежанци. Най-добрите септемврийчета получават похвални връзки. Септемврийчетата от Силистра изнасят програми по случай рождения ден на Г. Димитров.

1949

Със сълзи на очи децата посрещат вестта за смъртта на Г. Димитров. Септемврийчетата от Попина отиват в Русе и се прощават с вожда на целия народ.

1950

Във всички дружини се обръща по-голямо внимание на ученето.

1951

Септемврийчетата се наричат пионери, а организацията „Септемврийче“.

Дружини се създават към ТКЗС в Айтанди, Краново и Иширково откриват местни пионерски лагери.

1955

Писателят Камен Калчев е гост на силистренските пионери.

1956

Пионерските дружини и отряди оказват през лятото и есента голяма помощ на ТКЗС.

1957

В Силистра е проведен околийски сбор: „Ний младите животновъди сме бъдещи първенци в селското стопанство“.

1958

През май е проведена среща на трите поколения.

1959

На сборове се отчита изпълнението на обещанията в чест на 15-годишнината на свободата и ДПО „Септемврийче“. Представителна група пионери от училище „Отец Паисий“ — Силистра участвува в масовите упражнения в заключителния етап на спартакиадата в София

1960

Възстановена е дейността на четите „Чавдарче“. През пролетта се провежда пионерско надпяване, в което участвуват 130 певци и инструменталисти.

1961

Между пионерските отряди за почва съревнование за ударен пионерски труд. Гост на пионерите от окръга е майката на Малчика. Обявява се първата Димитровска експедиция.

1962

Подготвя се честването на 80-годишния рожден ден на Г. Димитров. Организиран е окръжен сбор на тема: „Да се учим, да работим и живеем по димитровски, достойни борци за делото на БКП!“.

1964

Развива се трескава дейност за достойно посрещане на 20-годишнината на Девети септември и ДПО „Септемврийче“. 40 пионера от училище „Отец Паисий“ — Силистра получават преходната купа на националния поход „По стъпките на Ботевата чета“. Дружина „Ленин“ от Силистра за активна дейност е наградена с вписване името ѝ в почетната книга на ЦК на ДКМС.

1965

Всички дружини вземат активно участие в зимната надпревара. Първо място заема дружината от с. Иширково. Обявена е операция „ОВ — 41-44“.

1966

Работата в отрядите и дружините преминава под девиза „С безсмъртното име на Ботев ний волно се учим, растем“. Проведен е окръжен конкурс за най-добър рецитатор на Ботеви стихове. Участвуват 85 пионера. За най-добрите художници бе организиран конкурс за най-сполучлив портрет на Ботев.

1967

В чест на 50-годишнината на Октомври дружините от окръга се включват в съревнованието „Дружба навеки“. Проведен е окръжен турнир: „Кой знае най-много за съветската страна и съветските пионери?“. Дружина „Ленин“ от Силистра се класира на първо място в обявения от в. „Септемврийче“ октомврийски поход „Познавате ли родината на Ленин?“.

1968

Окръжният пионерски щаб обявява двегодишно съревнование под лозунга „25 години свободни и щастливи“ в чест на 25-годишнината на Девети септември, 25 години ДПО „Септемврийче“ и 1800 години от провъзгласяването на Силистра за самоуправляващ се град. 77 отряда участвуват в обявената операция „Българска слава“, обединени в 31 Силистренски пионерски полк.

1969

Дейността е насочена за достойно посрещане на трите юбилея. Проведен е заключителният етап от окръжния турнир „По пътищата на свободата“. 4000 пионери участвуват в окръжния пионерски сбор „25 години свободни и щастливи“.

Ефрейтор Васил Иванов Жеков от ДЗС „Янко Забунов“ е един от уважаваните бойци в поделението, където служи. За него командирите му говорят все хубави неща. Изпълнителен и дисциплиниран боец. Той е мерач на танк. По време на стрелбите порази целта с първия снаряд. Изпълнява уставно войнските си задължения. Затова комсомолци те от взвода го избраха за свой секретар.

Техническият прогрес — повеля на времето

БЕТОНЪТ СТАВА ПО-ЛЕК

е някак си сме свикнали с изделията от железобетон а обемисти и тежки. Но за ък това непременно да е та Нима не може без ущърб дравината на покритията, на ите панели и преградите да амали тежината? Та нали ата здравина зависи главно „железния скелет", мета ската арматура, скрита в ната дебелина, образувана мент, пясък и запълнител аластра или чакъл.

зи „плътни", или иначе каза „тежки" запълнители лягат тежко бреме на плещите на нителните машини и механиз Техният „гнет" се чувствува ено през време на широко рнатата техническа революция когато инженери и проектан а заети в търсенията на нови трукции — големи по раз и същевременно по-леки, ев , осигуряващи високо каче на съоръженията. Облекча ето на готовите конструкции дно от ведущите направления техническия прогрес в строи ството и в производството на ериали за него.

ърсенията на доброкачествен естител на плътните запълни и е целесъобразно и затова, ото две трети от територия а Съветския съюз не разполага аменни находища за произвеж е на чакъл и баластра. На а се тези твърди и тежки ма али да се превозват отдале задръствайки железопътния спорт, речните съдове, авто билите. Имайки предвид пред ящия ръст на капиталните ожения, набелязани от Дирек тивите на XXIII конгрес на партията и последвалите решения, може да се предвиди значително увеличение на потребностите от чакълесто-баластрови материали. Следователно на дневен ред е въпросът за леките бетони. Голям и подробен разговор с участието на всички заинтересовани страни — строители и работници от промишлеността на строителните материали, архитекти и създатели на машини, учени и ръководители на редица министерства, се състоя преди няколко дни в Москва на научно-техническа конференция. На конференцията бяха обсъдени въпроси за развитие производството на леки строителни конструкции.

Най-често сред другите специални термини участниците в тази конференция употребяваха през време на своите изказвания и беседи думата „керамзит". Така наричат изкуствения порест материал, получаван при изпичането на природната суровина — глина и пясъчник, широко разпространени в страната. Технологията на неговото изработване е широко изучена и позволява да се автоматизира производството му. Наред с керамзита може да се използува и шлака от топлинните електростанции, шлакова пемза, получавана в металургическите предприятия, шлака от котлите, минерален вермикулит и перлит, пеностъкло, а така също и естествените материали — пемза, туфа, вулканическа лава и други. Порестите запълнители и леките конструкции на тяхната основа, както изтъкваха изказващите се на конференцията, осигуряват по-нататъшното повишение ефективността на строителството. Този материал има голямо бъдеще.

Леките бетони са практични за изработване на широк асортимент от детайли. Те позволяват да се подобрят топлотехническите и акустичните показатели, значително да се снижи тежината на зданията, успешно да се разреши проблемът за обемното и многоетажно строителство. Ето защо преустройването на предприятията, изработващи сглобяеми железобетонни конструкции, конструкции с леки запълнители, е едно от най-важните направления на техническия прогрес.

През миналата година в СССР бяха произведени единадесет милиона куб. м изкуствени порести запълнители, от които над 80 процента се пада на керамзита. Кръгловати тъмни гранули, приличащи на парченца пемза, се произвеждат в Москва и Волгоград, в Керч, и Чимкент, а така също на много други места. В град Новокуйбишевск е направен интересен и успешен експеримент — построени са многоетажни жилищни сгради изцяло от керамзито-бетонни конструкции.

Натрупаният опит и проведените научноизследователски работи позволяват да се направи важен практически извод: керамзитобетонът има редица предимства. От този материал може да се изработват ограждащи и носещи конструкции, които досега се изпълняват от тежък бетон. При това строителството ще намали своята стойност от 7 до 20 процента, а производителността на труда ще се увеличи с 20 процента, тежината на зданията и обемът на превозите ще се снижи с 30-40 процента.

Участниците в научно-техническата конференция особено подчертаваха, че широкият избор на естествени и изкуствени порести запълнители ще позволява да се намери сред тях най-ефективния и евтин източник на суровина в зависимост от местните условия. Затова местните съветски организации и предприятията от промишлеността за строителни материали обръщат особено внимание на използуването на отходи — шлака, пепел, минни породи и др.

— В близко време—съобщил на конференцията първият заместник-председател на Държавните строежи на СССР М. Чентемиров, — е необходимо да се предвиди преустройването на отделни предприятия за сглобяеми железобетонни конструкции, и на пръв план домостроителните комбинати, а така също предприятията, осигуряващи с готови конструкции селското строителство, да произвеждат детайли от леки бетони. Най-напред ще бъде усвоено производството на междуетажните прикрития и покривните конструкции, греди и ферми за здания с различно предназначение, мостове, опори за далекопроводни електролинии и др. Леките бетони в основните видове строителства след няколко години ще се използуват четири-пет пъти повече, отколко то сега. Тяхното производство ще надхвърли 40 милиона куб. м годишно.

Превод от в. „Известия"

„В моята биография няма нищо изключително"

Един стеснително усмихнат мъж се чуди какво да каже за себе си. „Гледам си работата и... това е, какво има тука да се при казва". Но когато стана дума именно за работата му, се оказа; че той има какво да ни каже, има за какво да си спомни, какво да сподели за хубаво и за лошо.

Носителят на „Народен орден на труда" — златен Янко Недев Касабов вече ще стъпи в двадесетата година от своята трудова дейност в МЗ „Стомана". Дваде сет години той е отдал на струговете и машините в завода, а е едва на 37 години. Когато ми казаха за това, просто не ми се вярваше — та той изглежда тол кова млад! Но започнал още от 16-17 години работа над струга, преминал през всички перипетии от развитието на завода, той успява през тези години така добре да усвои професията си, че сега е един от най-уважаваните работници.

Отлично си спомня Янко Касабов суровата закалка в първите трудни години, когато металната кооперация „Стомана" се помещаваше в схлупените сгради до пазара и даваше смешно малка за днешните мащаби продукция. Но там, в тези схлупени помещения, ден след ден младият работник е слагал началото на своята съдба, веднъж завинаги свързана с професията. Там се научава той така тънко да опознае машината, там започва да вярва в себе си, в собствените си възможности, да мисли вече с ума на създател. А годините минават една след друга неусетно. От кооперацията се отделя завод, а от него — още един завод, но Янко Касабов остава в МЗ „Стомана". И когато стана дума за годините на изграждането на новия завод, той стана по-словоохотлив, спомни си за ежедневния почти непрекъснат труд на целия колектив. Защото тези цехове, площадки и пр. са дело на техния доброволен труд, на отказването им от тогавашните дивиденти за сметка на новото строителство. „Всеки помагаше, всеки даваше каквото може, само да го направим един път, а ето, че днес този завод се оказва тесен и вече се чудим накъде да се разширяваме" — спомня си Янко и веднага добавя — „и най-хубавото и интересното е, че всички намират това за напълно естествено, и увлече ни от новите задачи, от стремежа да направим нещо повече, ние не усещаме какъв път сме извървели и колко много сме направили".

Пред Деня на машиностроителя — 28 септември

Да, вярно е — такива дни се запомнят за цял живот, защото всеки е дал, вложил е частица от себе си, както влагат и ще продължават да влагат Янко Касабов и неговите колеги в бъдещите преустройства, в бъдещия ръст на завода. И затова техните дни са изпълнени със съдържание, тяхното ежедневие е все така напрегнато. И макар че заводът сега си има един основен проблем, който тревожи всички — номенклатурата на производството, те продължават с не по-малка увереност и упорство да търсят нови, по-подходящи решения на различните производства. А в това търсене Янко Касабов е един от всепризнатите първенци. Десетки са неговите по-големи или по-малки рационализаторски предложения — самият той никога не се е опитвал да ги брои. Срещне се някаква трудност в обработката на един или друг детайл и започват безсънните нощи за него. Мисли, чертае, опитва, докато накрая намери изхода. И затова той най-много помни дните и нощите, когато трябва да се измисли нещо по-резултатно, по-ефективно. Някои от рационализациите му вече са остарели, но и твърде много са останали. Механичната преса, установката за престърган корпусите на точилата и др. отдавна са внедрени в производството и ежедневно реализират съответния икономически ефект.

През това време в завода идваха и се обучаваха нови работници, създаваха се кадри, които по-късно стават едно от основните ядра на не едно ново предприятие в Силистра. Можеше и Янко да смени предприятието или професията, но все нещо не му е позволявало да се откъсне от завода, който го е изградил като човек, от хората, с които десетки години е делил трудни и радостни моменти. „А що се отнася до професията ми, никога не съм съжалявал, че съм я избрал, и никога не бих се отказал от нея" — заявява той. И това е безпределно вярно — та нали в нея той намира себе си, чрез нея осъществява своето участие в общия стремеж напред, там, сред машините, той чувствува, че най-много тежи на мястото си.

Такива са те, хората на новото време. Година след година създават те своя характер, раждат себе си във всеобщото раждане на съзидателната епоха. Хора с различни имена и професии, хора, които смятат, че в тяхната биография не може да се открие нищо изключително, защото самите те не мислят, че делата им са изключителни. Те сеят своето жито, строят своите заводи, градят своя нов живот, своето бъдеще със завиден размах. Един от тях е орденоносецът Янко Касабов от МЗ „Стомана", но той е една мъничка частица от хилядите като него, поели съдбата в собствените си ръце, творци на настоящето и бъдещето на социалистическата ни родина.

Н. РОМАНОВ

Напълно готови за изкупвателната кампания

Колективът на ДСП „Винпром" отпразнува светлата 25-годишнина от победата на социалистическата революция с високи трудови успехи. Достатъчно е са да подчертаем, че осемместечният план за печалбата бе изпълнен 122 на сто. Планът за стокооборота за деветмесечието е изпълнен 105 на сто, като при план 5 000 лева е дадена продукция 624 000 лева.

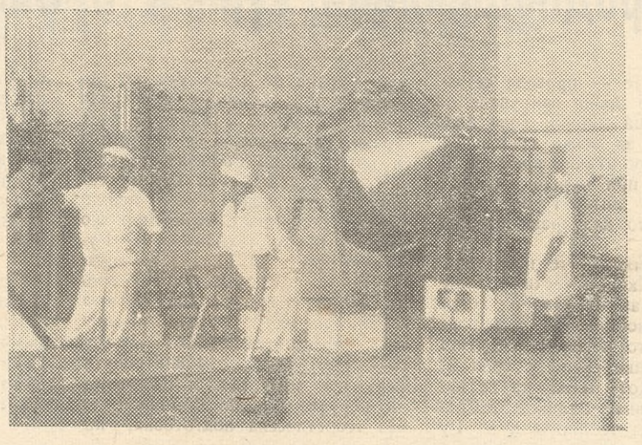
От няколко години в това предприятие плановете редовно се изпълняват и преизпълняват. Това дължи преди всичко на благото дното социалистическо съревнование, на правилната организация на производството, на високо съзнателния труд на хората, работещи във „Винпром" — Тутракан. Фактът, че по-голямата част от производствените бригади са заслужили званието „бригада за комунистически труд", говори ясно за възможностите и мобилизацията на колектива.

Освен това трябва да се отбележи и това, че разумно и икономично се извършват производствените разходи. Обръща се сериозно внимание на ниската себестойност на произведената продукция. Ремонтите на машините, помпи, гроздомелачки, бутала, съоръжения и пр. се извършват от хората в собствената техническа работилница. Само от ремонтите през тази година е реализирана икономия от 3 200 лева.

Сега колективът е пред нови задачи и изпитания. Започна новата изкупвателна кампания. За това важно стопанско мероприятие колективът на „Винпром" — Тутракан е напълно готов. Вече постъпиха и първите 120 тона грозде за преработка. Задачата е през настоящата кампания да бъдат изкупени над 4 500 тона грозде. Тази задача колективът ще изпълни и преизпълни достойно.

Живко ТРУШЕВ

Висококачествено и търсено е маслото, произвеждано в масларския цех на ДСП „Млекопреработване" — Силистра.

Напрегнати дни

Пристигнахме в канцеларията на ТКЗС—с. Бабук тъкмо когато се провеждаше съвещание за още по пълна мобилизация на цялото работоспособно население. Тук бяха всички ръководители на стопанството, специалистите и бригадирите. Всеки излагаше мнение как най-добре да се организира изпълнението на основната задача пред кооперативa—прибиране на пролетниците и освобождаване на площите.

Ясно ни стана, че при такова сериозно отношение задачата ще бъде доведена до положителен край. Резултатите засега още не са големи, но енергичните мерки, които се вземат, неминуемо ще подобрят темпа за прибиране на царевицата, защото слънчогледът е прибран, а и силажирането върви добре.

Председателят отчете: че е прибрана царевица от 500 декара, от която 370 с кукурузокомбайни, приготвен е силаж 4 600 тона. Към първи октомври ще имат 75 процента напълно готови площи за сеитба. Кооператорите ще берат царевицата, а силажокомбайните ще я силажират разделно, с което ще се реши въпросът за силажа и по-бързото освобождаване на площите. Само с кукурузокомбайни ще се оберат 2 000 декара от всичко 5 000. Приспособяват се и два зърнокомбайна за прибиране на зърното и царевичака.

Очевидно тези цифри показват каква огромна работа има за извършване в този кооператив, защото досега само 10 процента от царевицата е обрана и площта освободена.

Излязохме в полето. Посетихме тракториста Станю Йорданов и обслужващия кукурузокомбайна Йордан Богданов, тези двама млади механизатори даваха всички свои сили и любовта си към тази машина

—Всеки ден прибираме по 30 декара царевица, въпреки че е така едра и гъста, а и дъждът утежни работата — споделя с нас Станю. Това постижение е нормално, но като се има предвид колко човешки труд се облекчава, крайният резултат наистина е добър.

Падналият дъжд в района на половината землище създаде сравнително по-благоприятни условия за оран. Всички площи, предварително изорани с дисков плуг, се га бързо се преорават с обикновен. Работата на тракторите е група. Започва се един блок, предварително на който се извършва предсеитбено торене, а след това оран на 16-18 см, валиране с буцоразбивач, дисковане, докато се получи необходимият орен рохкав слой. Когато се привърши, се преминава на друг.

Голямо оживление цари по бло ковете, навсякъде се чува говор и смях, шум на машини. На помощ са пристигнали ученици от Селскостопанския техникум — гр. Силистра, а също и учениците от основното училище на селото. Полевъдните бригади от с. Казимир и Ценович са започнали усилена беритба на два блока от по 700 декара царевица.

— Срочно ще ги оберат — споделя председателят.

Напрегнати са септемврийските дни на стопаните от Бабук.

Александър ДИМИТРОВ

Из Унгарската народна република

15 години напоителна система „Тисальок"

Петнадесет години изминаха от влизането в експлоатация на напоителната система „Тисальок" — първата унгарска напоителна система, която откри нов период в напоителните мероприятия на унгарското селско стопанство. Напоителната система трябваше да даде вода на така наречения край отвъд река Тиса, страдащ често от суша. Сега се напояват два 100 000 холда земя (един холд е равен на 5,7 декара), а възможностите са много по-големи (250 000 холда). Предвижда се в скоро време и предприятия да, и населението на град Дебрецен да получават вода от главния източен канал, което ще увеличи още повече стопанското значение на напоителната система „Тисальок".

Изграждането на язовира и на напоителните канали основно промени живота на населението на този край, повиши неговото жизнено равнище. По-рано, когато не съществуваше напоителна система, този край беше един от бедните земеделски райони. При всяка дъждовни години винаги имаше наводнения, а при сушави години — извънредно слаба реколта. И двете бедствия разоряваха селяните.

Сега с построяването на напоителната система е сложен край на тези бедствия и животът на селяните и на кооператорите се промени. Главният източен канал превърна земите отвъд Тиса в плодородни градини, допринесе за повишаване жизненото равнище на цялото население на този край.

В съревнованието между ДЗС в страната първо място през 1968 година зае ДЗС в Хайдусобосло, което се намира в района на напоителната система. С водите на системата се напояват няколко хиляди холда, засети с люцерна, захарно цвекло, царевица, пшеница и др. Стопанството е получило от един холд, засят с царевица, 54 центнера зърно. Преди напояването добивите са възлизали на около 12 центнера от холд.

Кооперативното стопанство в Пюшпьокладан е едно от най-богатите в страната. 75 процента от орната му площ се напоява с автоматични съоръжения. През 1968 година доходите на един кооператор възлизаха средно на 28 000 форинта.

В зоната на главния източен напоителен канал се намира най-голямото кооперативно стопанство на страната — „Вьорьош Чилаг" в Надудвар. Това стопанство се специализира в производство на картофи. От площ над 1 000 холда миналата година бяха получени средно по 150 центнера от холд.

В град Дебрецен се строи огромен консервен завод, който ще работи главно за износ. Този завод ще получава вода също от главния източен напоителен канал. От 1973 година град Дебрецен ще получава 20 000, а от 1975 година — 40 000 кубически метра вода дневно. Следователно град Дебрецен в бъдеще не би могъл да се развива без главния източен напоителен канал. Местните водни източници не могат да задоволяват нуждите на града, чието население надхвърля 160 000 души, и на неговите промишлени предприятия.

Каналът промени пейзажа на този край. Той се разлива като пълноводна река, която сякаш съществувала тук от вечни време на. Така здраво е влязъл в живота на хората, че те не могат да си представят бъдещето без новата „река" — канал. От двете страни на канала се простират дълги гъсти горски пояси. Тази „гора" пресича най-голямата унгарска пуста — „Хортобаги". Дължината на горските пояси възлиза на 100 км. Някои от засадените преди 15 години дървета могат вече да се секат и използуват от дървообработващата и хартиената промишленост. За укрепването на бреговете на канала е засята тръстика. По бреговете на канала са построени много вили, където хората прекарват своята седмична или годишна почивка.

Главният източен напоителен канал и околността му вече се нарича „Тиса — 1", защото започна изграждането на „Тиса — 2". Новата напоителна система ще бъде построена в местността Кишкоре. „Тиса — 2" ще бъде най-голямата унгарска напоителна система, която без съмнение ще допринесе за нов подем в селското стопанство.

Мартен ЛОВАШ
(унгарски журналист)

Нередности и слабости — на адреса на народния контрол

Инспекцията за държавен контрол — Силистра съобщава, че от органите на държавния и народен контрол ще се извърши масова и повсеместна проверка по прибирането, изкупуването и оползотворяването на реколтата от селскостопанските култури и провеждането на есенната сеитба.

Инспекцията призовава всички нещатни инспектори и народните контрольори в областта на селското стопанство, изкупуването, хранителната промишленост и транспорта да вземат най-активно участие в тази проверка и чрез средствата на контрола да съдействуват за срочното и качествено прибиране и оползотворяване на реколтата, за организиране и провеждане на есенната сеитба.

Трудещите се от тези отрасли също могат да помогнат на своевременното отстраняване на слабостите чрез съобщаване за забелязани нередности и нарушения, сигнали, предложения и пр., с което ще дадат своя принос в борбата за изпълнението на тази важна стопанска задача.

Сигналите, предложенията и другите материали във връзка с проверката да се изпращат до общинските комисии за народен контрол или до Инспекцията за държавен контрол — Силистра.

От Инспекцията

Вторият гигант на родната нефтохимия

Само осем години са минали от онази паметна ноемврийска нощ, когато от сонда „Р-4" край село Гиген избликнаха първите капки течно злато. И нефтът просто „влезе" в кръвта на плевенци. Малко по-късно от сонда „Р-1" до Долни Дъбник от водната проба плиснаха нефтени мехури и опиянените от радост нефтотърсачи от бригадата на бъдещия герой на социалистическия труд Тодор Куртев забиха камбаната: Нефт! Нефт! Наш нефт!... Радостта се понесе като мълния по древната мизийска земя, за да придаде на хлеборода ната ѝ слава и ново, по-ярко съдържание.

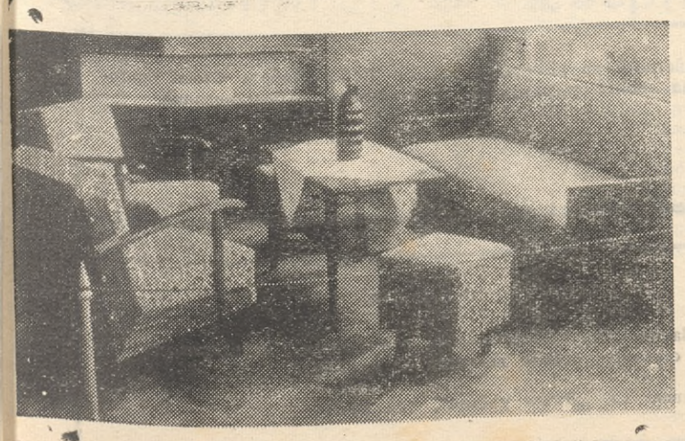
Няколко години по-късно равнината се уплете от неспокойната мрежа на сондите. Сонди и пшеници... Пейзажът на Мизия придоби символичен смисъл. Хората, които я пресичаха, онемяваха от изненада и разбираха, че на тази земя ѝ е отредена вече нова съдба. И се понесе радостната мълва, че край Плевен върху десетки хектари ще се дигнат корпусите на нов гигантски нефтокомбинат и че на помощ ще дойдат специалисти от Съветския съюз. Люшнаха се първите творчески години — 1964-та, 1965-та, 1966-та, стотици механизатори и кооператори от Плевенско станаха строители, монтажници, арматуристи, електроженисти. Те пак разкопаваха земята надлъж и нашир, но не по закона на дедите си, а според проектите на български и съветски инженери и конструктори.

Всичко това е част от най-новата история на възхода на Плевенски окръг към социализма. Нефтохимическият комбинат е героично всекидневие на хиляди вдъхновени строители. Той измени съотношенията в икономиката на окръга — на една площадка от около 6 000 декара е съсредоточена нефтената промишленост в три основни отрасли: проучване, добив и обработка. Комбинатът се състои от Нефтопреработвателен завод, който ще преработва 1 милион тона нефт годишно; ТЕЦ с мощност 60 мегавата; Ремонтно-механичен завод; Изследователска база с пилотни инсталации; комплекс от пречиствателни инсталации и общокомбинатски обекти и съоръжения; строителна база; заводска жп гара; централни складове; азотно-кислородна станция и други. Пусковият срок на основния обект на комбината — атмосферно-вакуумната инсталация, е краят на октомври. Тогава от бензопроводите ще потече първият плевенски бензин, който ще носи средна годишна печалба над 96 милиона лева. Това е приблизително стойността на цялата промишлена продукция на 1960 година. В напрегнатите предюбилейни дни строежът прилича на филмова лента, по която се разместват внушителни картини — сферични и цилиндрични резервоари никнат над земята, черни лъскави колони визират новите индустриални височини, стотици и хиляди метра тръби криволичат между инсталациите; машини, хора и съоръжения са в безспирно движение. Повече от 4 500 строители, монтажници, техници всекидневно вършат едно героично дело.

Тук е изпечената от 13 строителни години бригада на Иван Великов, минала през най-големите строежи на социалистическа България. Тридесетина мургави мъже от месеци работеха на най-важния обект — атмосферно-вакуумната инсталация. Свидетел бях на подвиг, който самите те не съзнаваха. В един фундамент трябваше да се излеят за деня около 50 кубика бетон. Самосвалите изливаха бетона на площадката и заминаваха. Транспортьорите, командувани от мъжете, го отнасяха под желязната мрежа. И внезапно — електричеството спря. Угасна движението, ритъмът секна. Сухият глас на бригадира отсече: „Да се изясни повредата! Камионите ни затрупват — да опитаме на ръце!..." Сянка на несигурност. Миг. И мускулите се опъват — по дебелата дъска затополяват количките с бетон. Ръцете хвърлят вибраторите, които „вдяват" бетона, и улавят трамбовките. И като връх на всичко — над строежа загромолясват капки. Но себеотрицанието не спира. Строителите знаят, че размитият бетон е слаб и бързат да „изядат" купчината. Иван Великов спори с времето, надмогва шума: „Разрохквай бетона, не го успокоявай, че се втвърдява". Мъже, които живееха в героизъм, с кой то бяха навикнали като нещо свое, познато.

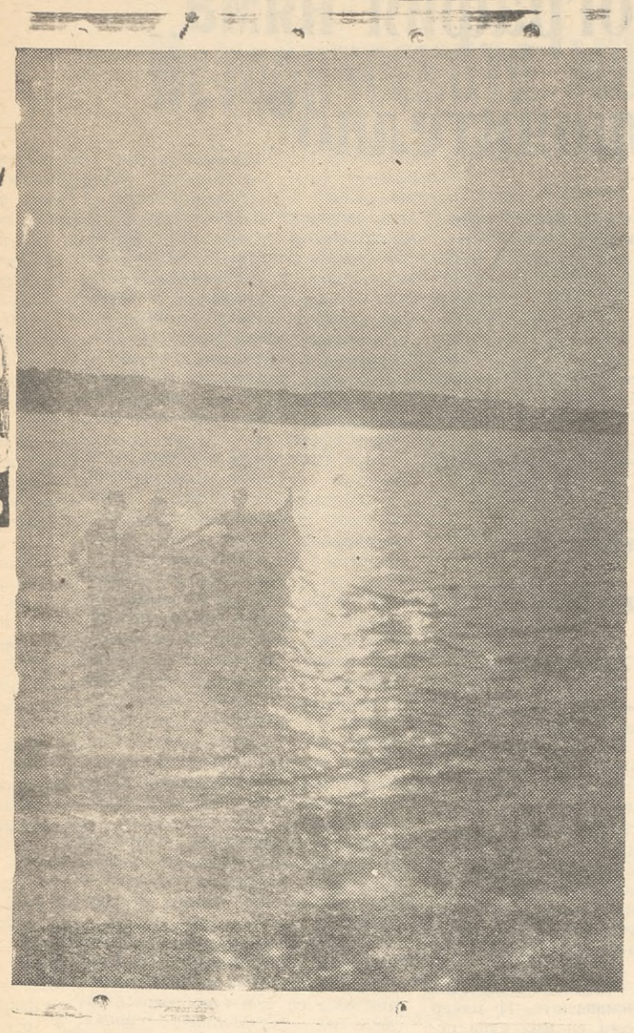
„...Няма да мине много време и нефтохимията ще промени коренно облика на големия град на Мизия. Сега край бреговете на река Вит израстват десетки нови жилищни блокове на строителите, расте относителният дял на работническата и техническата интелигенция (сега само в нефтопреработвателния завод ще работят няколко стотици инженери, които ще ръководят електронноавтоматичните центрове, звена и процеси). Специалисти разработват проект за плавателен канал от Дунав до Плевен, докъдето ще идват и ще заминават тежки шлепове. В недалечно бъдеще капацитетът на големия нефтокомбинат ще нарасне и инсталационните уредби ще бъдат захранвани и със съветски нефт, който ще пристига по 400-километровия нефтопровод от Каварна. Нефтът ще бъде новата слава на плодородната Мизия, а сегашните напрегнати строителни дни — гордостта на плевенци.

Светослав ЦВЕТКОВ

С особен интерес разглеждаха силистренските граждани производството на кооперативната промишленост, експозицията на която бе уредена в салона на читалище „Доростол". На тази изложба, която бе част от юбилейната промишлена изложба, трудово-производителните кооперации от Силистра показаха своя ръст, своите най-хубави мебели, обувки, готово облекло.

На снимката: Част от изложбата.

Залез

ОТ БЛИЗО И ДАЛЕЧ

МРЪСНИЯТ ОКЕАН

Известният норвежки учен, пътешественик и писател Тор Хейердал, преплувал преди 22 години с балсов сал значителна част от Тихия океан, си спомня, че той и неговите другари по плаване с „Кон-Тики" били „дълбоко развълнувани от красотата и поразител ната чистота на океана". След своето неотдавнашно пътешествие с папирусна лодка от брегoвете на Африка към Централна Америка, което наистина завърши на 600 мили (1 миля е равна на 1,6 км) от целта на експедицията (остров Барбадос), той вече не може да повтори тези думи. Неотдавна ученият заяви: „Замърсяването на океана с продукти на дейността на човека е забележимо не само близо до брегoвете , но и на обширни пространства в неговата цен трална част".

Хейердал и неговите шестима другари били изумени и подтиснати от количеството всевъзможен боклук, плаващ на стотици мили от земята. Почти всеки ден около тяхната лодка можело да се видят пластмасови съдове, празни туби и други предмети на „техническата цивилизация". Но онова, което особено ги огорчило, бил слоят от някакви частици, покриващ значителни участъци от повърхността на океана. Тези частици (някои от тях ученият събрал за по-нататъшен анализ) били големи приблизително колкото грахово зърно. Техният мирис наподобява мириса на гниещи риби и на помийни води.

Отначало Хейердал предположил, че тяхната лодка е попаднала просто в зона, където някакъв танкер е промивал резервоарите си от нефт. Но когато пътешествениците за пети път се срещнали с подобно явление, частиците покривали водата с такъв гъст слой, че, както разказва ученият, в него било неприятно да потопят четките си за зъби.

„Съвременният човек — казва ученият — изглежда не разбира, че всичко около нас е продукт на земята и морето и че трябва да пази тези източници. Ако замърсяването на природата продължи, то ние ще отсечем клона, на който седим".

ПЛАВАЩИ ОСТРОВИ В АТЛАНТИКА

Няколко британски авиокомпании възнамеряват да пристъпят към реализацията на проект за обезпечаване пълна безопасност на авиосъобщенията между Европа и Америка.

За тази цел се предвижда монтирането в северната част на Атлантическия океан на четири изкуствени острова. Оттук ще се осъществява денонощен контрол на въздушния коридор над океана, по който минават пътническите лайнери. В комплекса на оборудване на плаващите острови влизат радарни инсталации, радиостанции, прибори и устройства за метеорологическо наблюдение. По подводен кабел ще може да се осъществява връзката между островите и крайните пунктове на авиолиниите.

Плаващият остров представлява цилиндрическа конструкция от метал с височина деветдесет метра. Над нивото на океана той се възвисява на двадесет и седем метра. Даже и при най-тежки метеорологически условия вълните няма да достигат върха на острова.

ХАБЕР

Голяма радост има днес бай Алекси. Търчи като момче при бригадира и вика:

— Имам писмо — казва — от синчето. Три години не съм го зърнал. Сака сливова ракия. Ама бързо. Пусни ме, молим те, да му пратя ракията.

— Па оди си, бай Алексе. То работата край нема.

Търчи бай Алекси у дома. Ракия много. Че коя беше сливова, я? Дамаджа ни колко щеш. И все голем шки.

— Трябва да е тази — дума байето и кусва. —Тази е, друга не може да бъде.

И кол—кол—напълни ед но малко дамаджанче и го прати и писмо писа: „Сине, я сливова ти пратил, ама ти абер пусни, ке си я получил".

И абер дойде:

„Тато, не сакам да те знам. Казах сливова, ти ми пращаш крушова. Отиде ми хубавото място".

Добри ИОРДАНОВ

Младежта на Запад се бори

Барикади в университетите

Неотдавна американският социолог проф. Джон Сърл писа с явно облекчение, че макар студентското движение в САЩ да е взело масов характер, все още не се е стигнало до барикади. Като че ли в отговор на това изказване в началото на май студентите от Уискънсинския университет издигнаха барикади в град Медисън.

Вече няколко години продължават студентските безредици в Америка. Те обхванаха най-големите университети. Някога безмълвното младо поколение сега смело се бори в защита на своите права. Младежта възстава срещу хищния военнопромишлен комплекс на САЩ. Въстанието на младежта взема толкова остри форми, че известният американски политически наблюдател Джеймс Рестън го нарича „студентска война".

Студентското движение в Америка е многолико и многообразно. То обхваща и исканията на негрите за повече права в университетите и колежите, за въвеждане на така наречените „черни курсове", т. е. за изучаване на историята на негърския народ и на неговата роля в развитието на Америка, и протестите срещу все по-голямото подчиняване на системата на висшето образование на интересите на Пентагона.

За пръв път в историята на Харвардския университет двеста студенти завзеха зданието на деканата и поискаха да се прекратят връзките на университета с Пентагона. Властите изпратиха срещу тях полиция и около 600 войници от националната гвардия. 45 души бяха тежко ранени и 185 — арестувани. Седящи стачки обхванаха Корнелския, Колумбийския, Стенфордския и други университети.

Анализът на създалото се положение, направен от отговорни органи на американския печат, показва, че вълненията са предизвикани не само от нарастващия протест против системата на висшето образование, но и против цялата социална система в страната. Основно искане в политическата платформа на най-голямата младежка организация „Студенти за демократично общество" (СДО) е премахването на съществуващата в САЩ несправедлива социална система. Организацията „Студенти за демократично общество" смята, че американските университети напо добяват фабрики за обезличен „продукт".

Студентското движение сега е насочено главно против милитаризирането на страната. Вестникът на студентите от Харвардския университет „Олд моул" („Старата кртица") публикува документи, които показват, че до ри след сензационните разобличения на списание „Рампартс" на връзките на Централното разузнавателно управление с американски университети, ЦРУ не е престанало да използува висшите учебни заведения за своите мръсни цели. „Тези документи — пише вестникът — показват, че „Харвард" е преди всичко орган на висшите класи, играчка в ръцете на правителството и Пентагона, които чертаят американската външна политика. Това е бюро за наемане и център за подготовка на интелектуален елит".

Американските политици реагират по различен начин срещу студентските вълнения. Едни пре поръчват сдържаност, а други разчитат на щиковете на националната гвардия, сълзливите газове и на полицейските палки. Белият дом даде сигнал за воде не на „твърда политика" спрямо студентите. През тази пролет ректорът на католическия университет Нотр Дам оповести, че участниците в демонстрацията ще бъдат изключвани автоматически от университета. Президентът Никсън публично одобри това решение. След призива на вицепрезидента Егню до губернаторите на щатите — да въведат закони за смазване на студентското движение, в законодателните събрания се изсипаха десетки драконовски законопроекти (само в Калифорния са внесени над 100). В началото на юни Никсън отново призова щатските власти и администрацията на университетите да „проявяват твърдост". Министърът на правосъдието Митчъл поиска да се сложи край на „търпимостта" спрямо студентите. Водачът на републиканското малцинство в камарата на представителите Форд заплашва с икономически санкции университетите, в които „се нарушава редът".

В щата Уискънсин е приет закон, с който се забранява на студентите, изключени за участие в демонстрации и стачки, да продължат следването в каквото и да било друго учебно заведение. В Калифорния за участие в студентски стачни постове се налага наказание от 5 години затвор и 15 000 долара глоба.

Но тази политика на репресии не оказа очакваното от нейните вдъхновители влияние. Въпреки изключителните трудности, американската младеж не прекратява борбата. И тази борба дава своите плодове. В Масачузетския технологически институт към движението на студентите против военнонаучните изследвания на Пентагона се присъединиха няколкостотин професори и преподаватели. В тази борба заплахите, полицейските палки, газовете и щиковете се оказват победени.

Вл. МОРЕВ
Агенция „Новости"

Нови филми

Цар Иван Шишман

Постановчикът на филма Юри Арнаудов е трябвало да се справи с два важни проблема. Първо, да намери начин за филмово представяне на пиесата, която да не накърнява богатството на стиха на творбата, и същевременно да създаде илюзия за действителност и достоверност. Вторият проблем — материалните условия. Да се изведе действието навън, когато това се изисква, значи да се направи голям и в зрелищен мащаб филм. Някои намират, че „Цар Иван Шишман" не е нищо повече от една заснета постановка на пиесата на Камен Зидаров, като по този начин нареждат филма в списъка на „непродуктивното кино". Но това твърдение не взема предвид най-важния пункт — че филмът, макар и дословна транскрипция на пиесата (с доста съкращения, направени от Арнаудов), е творческо произведение. Той използува кинематографичните средства, за да даде простор на въображението на зрителя; да се надхвърли границата от време и простор и по този начин да се постигне документално доказателство за едно активно, действено начало у българина. Да повдигне националното самосъзнание, да покаже народностния дух — ето кое е ръководило Арнаудов при реализацията на филма.

Обликът, който Арнаудов дава на филма, е на хроника, която показва твърдостта и себеотрицанието на българина, отстояващ своето национално самочувствие. Усилията, макар и осъдени на неуспех, не са напразни. Те са неоспоримо доказателство за артистичните изразни средства на участниците са богати откъм детайли, нюанси и гласови интонации. Едрият план дава възможност да говорят очите на Стефан Гецов — този измъчен, изпълнен с мъка поглед на самотния цар.

„Цар Иван Шишман" е сполучлив опит да се пресъздаде на екрана едно литературно произведение. И неговото значение не се определя само от това, че в него играе един голям български артист.

Стефан ВЛАСКОВ

Кадър от българския филм „Цар Иван Шишман".

спорт

В Северната „Б" РВГ

„Доростол" загуби и у дома си

В неделя на спортния комплекс „Дунав" волейболният отбор на „Доростол", който се състезава вече в „Б" РВГ, се срещна със състава на „Черноломец" от гр. Попово. Предната неделя нашите волейболисти бяха играли с рутинирания отбор на „Локомотив" — Горна Оряховица. След загубата им, която се възприе като закономерност, тъй като бяха гости, пък и играеха първа среща в по-висша група, очаквахме пълна мобилизация на силите и победа. Очакванията ни обаче останаха напразни.

Гостите показаха, че ще играят за победа още след първия съдийски сигнал. Пет минути след започване на играта те вече водеха с резултат 10:5. Учудващо бе обаче спокойствието, с което играеха нашите състезатели. Разликата не ги трогна. Те я скратиха с две точки, но това още повече активизира съперникът, който постигна пет последователни точки, а с това и победа в първия гейм — 15:7.

Че могат да играят и да побеждават, нашите волейболисти показаха през втория гейм. Те поведоха в резултата, стигнаха до 13:7 съотношение на точките и спечелиха тази част от играта с 15:10.

Следващите два гейма ни убеди ха, че гостите са по-рутинирани и по-добре подготвени. Третият те спечелиха убедително — с 15:4, безкомпромисно започнаха и четвъртия гейм и накрая се поздравиха с победа в срещата — 3:1 гейма.

Ако потърсим причините за неуспеха на нашите състезатели, ще ги открием в слабата подготовка, в липсата на тактически указания и морално-волеви качества. Всички състезатели играха и под възможностите си.

В. КОЖУХАРОВ

От пролетта на тази година в състава на „Доростол" се включи един опитен боец, високо техничен и умен футболист — Денчо Тепавичаров. Той се справя успешно и като стълб в отбраната, майстор е на точния и навременен пас, а често и опалва ръцете на вратарите.

СНИМКА: Д. ЙОРДАНОВ

Шахмат

Средношколски турнир в Силистра

В продължение на две седмици най-добрите шахматисти от средните училища в Силистра концентрираха мисъл и внимание върху черно-белите квадрати на шахматните дъски — в Дома на профсъюзите се, проведе турнир. Участие взеха 14 млади любители на древната игра: 8 от Политехническата гимназия, 4 от Техникума по механотехника и по един представител от Селскостопанския техникум и Икономическия техникум.

За пръв път от много години турнирът се проведе при условия, които позволяваха да се прояви творчество и да се изявят талантите — проведе се непосредствено преди започване на новата учебна година. Това даде възможност за всяка среща да се отдели достатъчно време и да се потърси при нужда помощ в шахматната литература. Затова и в крайното класиране нямаше случайности.

Първото място зае представителят на Икономическия техникум Йордан Йорданов, който най-добре мобилизира вниманието си и като истински спортист игра във всяка среща с воля за победа. Същото може да се каже и за Атанас Великов от Селскостопанския техникум и за Румен Сертев от Техникума по механотехника, които се класираха на второ място с еднакъв брой точки. На турнира се очертаха и други добри състезатели, които загубиха в някои партии само поради недостатъчна психическа устойчивост. Красимир Ковлев от Механотехникума и Румен Малчев от Политехническата гимназия демонстрираха много добро познаване на дебюта и мителшпила; Румен Ангелов от Механотехникума показа склонност към комбинативната игра, към красотата в шахматната партия; Сергей Чумпилев — без теоретическа подготовка, но с остър поглед и трезва оценка на сложните позиции.

При закриване на турнира най-добре представилите се бяха наградени от ОК на ДКМС. На девет участници в турнира бяха връчени разрядни карти от председателя на дружество „Доростол" Илия Тодоров.

Окръжната секция по шахмат занапред ще се стреми да организира повече състезания по шахмат — една игра, която напълно трябва да измести увлечението по хазартните игри там, където го има.

Окръжен събор по масово-оздравителната работа

На 19 септември, когато слънцето огряваше водите на Дунава вече с последните си лъчи, пред Дома на профсъюзите се събраха участниците в окръжния събор по масово-оздравителна работа. Една кипяща младост, пъстра и весела, радостна и хубава. Духовият оркестър засвири марш и колоните се отправиха към Паметника на добруджанските революционери, където бе положен венец. След тържествените минути сто и двадесетте младежи поеха към подножието на хълма, откъдето започват многобройните стъпала за старата крепост „Меджиди табия". Всички са бодри и весели, дори завалелият дъжд не може да помрачи настроението. Горе на върха, обърнали погледи към светналия в подножието град, участниците изслушаха лекция за неговата древна история, за борбите и славата му.

Започна трудният нощен поход. Непрекъснатият дъжд и тежките раници не прекъснаха песните на участниците. Пред гроба на Иван Стайков обаче настъпи тържествена тишина. Отборът на промкомбинат „Камъшит" положи венец пред гроба на героя и върволицата отново се заизвива. Ето я най-после и крайната цел. Започва настаняването. Бързо, без суетене се опъват палатките, разстилат се дюшеци, туктам в мрака пламват огньове. И постепенно лагерът утихва. Мест ността „Памук-кулак" потъва в сънна тишина.

Сутринта започва с глъч — доустройват се лагерите, прави се украса, ограждат се районите. Следва закуска и отборите са готови за провеждане на първото състезание — преглед на общата физическа подготовка.

Следобедните часове са посветени на щафетата — цяла поредица игри, весели и занимателни, но изискващи ловкост и сила, воля и подготовка. Всеки се стреми към победата.

Здрачът отново се спуска и над бивака пламват разноцветни светлини, акордеоните се разтягат и младежите запяват. Гората притихва, смълчана и заслушана в гласа на младостта. Започва вечерта, посветена на Силистра, на нейния юбилей, на героите на Добруджа. Редят се песни и стихове, силни думи за красиви дела. Така отминава още един ден. А напред е борбата. Разликата в точките е такава, че място за спокойствие няма

Утрото е покрило палатките с роса. Отборите са строени пред язовира за закалителни процедури. Шест минути загряване, две минути водни фрикции, три минути къпане и отново четири минути крос и упражнения. Водата кипва от млади тела. Няма студ, сънят също е изчезнал. Само смехът разказва на полето, че младостта на един град спортува. И отново старт, този път за най-трудното упражнение — комбинирана туристическа щафета с 13 поста. Тук е застъпено и преминаване на водна преграда, и опъване на палатка, и варене на яйца дори. След това идва ред на комплекс упражнения по основна гимнастика. И накрая — преглед на лагерите.

Съдийският съвет се е оттеглил и всички притихват в очаквane. Ето и резултатите. Отборът на промкомбинат „Камъшит" отново е на първо място и запазва преходната купа. Следват го с ми нимална разлика в точките отборите на завод „Оргтехника"—отколешен и упорит съперник, и младият, но сплотен колектив на ДТП. Състезание е и освен първенци има и такива, на които им остава надеждата за по-успешно представяне в следващия събор.

Валентин ЧЕРНЕВ

ДСО — СТРОЙРАЙОН — СИЛИСТРА

О Б Я В А

Школата за строително-монтажни кадри при Стройрайон — Силистра провежда на основание 10-то постановление на Министерския съвет

ТРИМЕСЕЧЕН КУРС ЗА ОБУЧЕНИЕ НА СТРОИТЕЛНИ РАБОТНИЦИ

Курсистите са на пълна държавна издръжка. Осигурява им се храна, работно облекло и общежитие. Освен това се дават ежемесечно стипендии по 25 лв. на бекяри, 40 лв. на семейни без деца и по 50 лв. на семейни с деца, плюс детските надбавки. Заплащат се и пътните пари.

След завършване се установяват веднага на работа в района на строителната организация, като им се осигурява общежитие и временно жителство.

Обучението се води по основните профили на строителството и след завършване на курса се издава свидетелство със съответния защитен разряд.

В школата се приемат мъже от 18 до 40-годишна възраст. Предпочитат се мъже, отбили военната си служба. Приемът става без оглед на образователния ценз.

Третият випуск ще започне обучението на 6 октомври 1969 година.

Другари, използувайте голямата възможност, която ви предоставя държавата, за да си осигурите за кратко време една високопочетна и благородна професия.

Справка: Личен състав. Тел. №№ 33-68 и 30-89

ОТ УПРАВЛЕНИЕТО

Семейството на починалия доктор Петко Добрев Стоев благодари на своите съграждани за изказаните съболезнования.

Д-р Теодора СТОЕВА
гр. София

О Б Я В А

Завод „Оргтехника" —Силистра търси мебелисти, шлосери, стругари, отбили военната си служба.

Справка: сл. „Личен състав", тел. 28-72

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 113 (1582) | Събота, 27 септември 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Тревогата трябва да раздвижи всички

Съвещанието, което се проведе вчера в залата на ОНС с партийния, стопанския, профсъюзния и комсомолския актив на предприятията от окръга, където присъствуваха и членовете на Бюрото на ОК на БКП, разгледа изпълнението на плана за осеммесечието и изгледите за деветмесечието.

В информацията, изнесена от секретаря на ОК на БКП инженер Яким Петков, бе подчертано, че благодарение на общия стремеж да се посрещне достойно 25-та годишнина на деветосептемврийската победа, обемът на промишлената продукция е изпълнен 103.4 на сто, осъществен е ръст в сравнение със същия период на миналата година 25.1 на сто.

Равносметката за осеммесечието за повечето от предприятията е радостна, но тенденциите, които се забелязват след отшумяването на празниците, основателно будят тревога в партийното ръководство на окръга. Защото картината за месец септември и последното тримесечие решително се променя. От 41 промишлени предприятия 14 очакват да приключат месец септември с неизпълнен план, а 7 и деветмесечието. Ненужното прехвърляне на значителна част от производствената програма за последното тримесечие, в някои предприятия може да се окаже фатално. Това на първо място се отнася за ДСП „Булгарплод", който ще приключи деветмесечието със 786 000 лв. неизпълнение. В редиците на тези, които няма да изпълнят деветмесечната си програма, се нареждат Строителната организация, ТПК „Домостроител", промкомбинат — Главиница, ТПК „Нов живот", ТПК „Мир", ДПП „Металик", промкомбинат „Прогрес", ДМЗ — Дулово и др. За някои предприятия задачата, която стои през четвъртото тримесечие, е твърде голяма и се създава реалната опасност, годишният план да не се изпълни. В това отношение най-тежки са задълженията на „Оргтехника" — 38 на сто от общия годишен план, МЗ „Стомана" — 27.6 на сто, ЗГУ „Терма" — 30 на сто. Не е в добро състояние и изпълнението на плана за ишлемето и услугите в целия окръг.

Спирайки се подробно върху състоянието на строителството, транспорта и търговията, другарят Яким Петков изтъкна, че въпреки взетите мерки, строителната програма не се изпълнява, пусковите обекти не се предават навреме, не се подготвят и предават площадките за ново строителство. Това пречи средствата да бъдат усвоявани навреме. Работната ръка също не се осигурява съгласно решенията. В търговията се снижава процентът на стокооборота, а материалните разходи се повишават, тревожно е положението със снабдяването на населението и предприятията с отоплителни материали. Неритмично изпълняват плановете си транспортните предприятия и, значително изостават в изпълнението на качествените показатели. Впрочем, изпълнението на качествените показатели за цялата ни промишленост е неза доволително.

Това е накратко оценката за сегашното състояние на нашата икономика, оценка, изпълнена с тревога и с решителността да се мобилизират всички сили, да се разкрият всички резерви и намерят най-ефективните начини за излизане от това тревожно състояние. На тази толкова необходима мобилизация обърна внимание и първият секретар на ОК на БКП Георги Кардашев. Той подчерта, че промените, които трябваше да настъпят след контролния пленум на ОК на БКП, все още не са достатъчно осезателни. Общата дейност на предприятията недостатъчно е обвързана с новата система на стопанско ръководство, не се върви към въвеждането на ефективност в развитието на икономиката на окръга. Причините не са само обективни. Партийните и стопански ръководства не търсят достатъчно причините в самите себе си. Не анализират собствената си дейност, не правят всичко необходимо за пълното оползотворяване на работното време и работната сила. И една от задачите на това съвещание бе да се даде решителен тласък за рязкото подобряване цялостната дейност на промишлените предприятия в окръга, за намирането на такива пътища и средства, които ще осигурят изпълнението на поетите задължения, ще внесат прелом в тем повете на общия напредък на икономиката на окръга.

Н. РОМАНОВ

ТЕХНИЧЕСКА БАЗА НА НАШИЯ ВЪЗХОД

(ПО СЛУЧАЙ ДЕНЯ НА МАШИНОСТРОИТЕЛЯ — 28 СЕПТЕМВРИ)

Още един хубав, вълнуващ празник се утвърждава в трудовата ни летопис. Още една висока оценка и обществено признание за дръзновението и ентусиазма на 220-хилядната армия български машиностроители.

Четвъртвековният юбилей на свободата, чиято свидна рожба е и родното машиностроене, е подходящ повод да се направи равносметка за пътя, който из вървяха нашите машиностроители през двадесет и петте свободни години, за огромните успехи и международното признание, които получиха те през този период.

Представител на българската телеграфна агенция се срещна с министъра на машиностроението инж. Марий Иванов и го помоли да разкаже за тези успехи.

В рамките на националната ни икономика машиностроението е отрасъл, заемащ особено важно място. Социалистическата индустриализация на страната ни след Девети септември 1944 година в никакъв случай не би могла да се осъществи без развито — съвременно и високоефективно машиностроене. Ето защо една от първите грижи на народната власт бе да намери най-правилно и най-бързо решение за изход от жалкото положение, в което се намираше бурно развиваща България в този отрасъл. Голяма част от капиталовложенията за тази цел бяха насочени към създаване на машиностроителни предприятия; взеха се бързи мерки за подготовка на наши специалисти; национализирани бяха частните индустриални предприятия и само след няколко години дойдоха и първите успехи. През 1948 година родното машиностроене вече даваше шест пъти повече продукция, отколкото през довоенната 1939 г.

Днес, 25 години след народната победа, ние можем да се гордеем с действително огромни, немислими в миналото успехи. Сега у нас има над 330 завода, продукцията на които съставлява почти една четвърт от цялата промишлена продукция на родината. На първо място тук трябва да споменем най-крупните машиностроителни заводи, като заводът за металорежещи машини, силнотоковият завод „В. Коларов", заводът за телефонна и телеграфна техника, завод „Електроника" и др. в София, електроапаратурният завод в Пловдив, машиностроителния завод в Шумен, заводите „Елпром" в Ловеч и Варна, завод „Болшевик" в Габрово, заводът за полупроводници в Ботевград, карловският тракторен завод и др. Едва ли вече има град в нашата страна — и между най-малките, — в който да не е създадено машиностроително предприятие. А това важи и за значителен брой по-големи села. През тази петилетка новите машиностроителни предприятия се създават в районите с по-малък промишлен потенциал. Наред с големите заводи вече са създадени или са в процес на строеж машиностроителни предприятия в Тополовград, Харманли, Годеч, Елхово, Белоградчик, с. Баня, Благоевградско, Никопол, Якоруда, Тутракан, Банско, Полски Тръмбеш, Дулово... Именно машиностроението промени характера на поминъка в такива окръзи, като Благоевградски, Кюстендилски, Хасковски, Врачански, Видински, Михайловградски и Толбухински.

През 25-те свободни години бяха създадени и редица нови подотрасли на машиностроението, изключително важни за народното ни стопанство — приборостроене, промишлена електроника, подемно-транспортно машиностроене. Между отделните подотрасли се установяват вече попрогресивни пропорции, като преимущество се дава на по-значителните от тях — приборостроението и автоматизацията, електронноизчислителната техника, транспортното машиностроене.

През последните няколко години и особено след Юлския пленум на ЦК на БКП най-актуалната задача, която стои пред работещите в областта на машиностроението, е непрекъснатото повишаване на ефективността на отрасъла. Изграждането на техническото равнище на машиностроене то се поставя в най-пряка зависимост от засилването на научно изследователската и проекто-конструкторската работа, от по-бързото внедряване на научните разработки в производството. Ето защо у нас вече са създадени 22 института и 41 бази за техническо развитие, които съсредоточават силите си за създаване на съвременни, с по-висока експлоатационна сигурност и технико-икономически показатели изделия, за внедряване на нови, прогресивни технологии при всички дейности в машиностроението.

Иска ми се да отбележа и огромния авторитет, който си завоюваха през тези 25 години далеч зад границите на родината нашите машиностроители, заяви по-нататък министър Марий Иванов. Днес изделията на родното машиностроене заемат вече около 30 на сто от общия обем на нашия износ. Най-важният пазар на българските машини са социалистическите страни, като Съветският съюз заема първо място. Но нашите машини, апарати, цели комплексни предприятия разнасят името на България по целия свят, за тях все повече се говори с уважение, те стават все по-търсени. Трябва да подчертаем, че в рамките на Съвета за икономическа взаимопомощ международната специализация и кооперирането в областта на машиностроението оказват изключително благоприятно влияние за бързото развитие на този отрасъл.

Ударни дни на полето

Използуването на благоприятните дни за прибирането на царевицата сега е една от най-важните селскостопански задачи. Важността на тази задача е предизвикана не само от необходимостта да се прибере качествено и без загуби реколтата, но и да се освободят бързо площите за сеитба. С чувство на голяма отговорност към тази кампания се отнася и ръководството на ТКЗС — Срацимир.

Двадесет и втори септември бе първият ударен ден за прибиране на царевицата в това стопанство. Работният ден бе организиран добре. На помощ на кооператорите се притекоха за цяла седмица 100 ученика от СПУ „Климент Охридски" — Силистра. Взеха участие и учениците от с. Срацимир, служителите от потребителната кооперация, селсъвета, стопанството, работниците от ремонтната работилница и полевъдните бригади. На всички звена е възложена конкретна задача. Прибира се царевицата равномерно от всички блокове. Учениците от селото прибират царевица средно от по 300 кв. м, гимназистите от по 600 кв. м, а възрастните от по над един декар.

Добре организираният първи ден протече бързо и весело. Вечерта звеноводите докладваха на ръководството на стопанството за изпълнение на дневната задача. От блоковете на кооперативното стопанство през първия ударен ден бе прибрана царевицата от около 300 декара. Към същата дата на месеца стопанството имаше освободени 10 000 декара площи.

През следващите 3-4 дни работата тръгна с още по-бърз темп. Към предишните звена се прибавиха и хора от БНБ — Силистра, Държавна спестовна каса, Окръжна болница, Елмонтажна група — Силистра и от ОС на профсъюзите. На всички участвуващи в кампанията е определена площ, от която трябва да бъде обрана царевицата и царевичакът. От 6 500 декара царевица, стопанството ще прибере 1 000 декара с кукурузокомбайни и зърнокомбайни, със специално за това приспособление.

До двадесет и шести септември в стопанството е прибрана царевицата от 1 650 декара. Приготвени са за сеитба и площите от слънчогледа. Извършват се същевременно и други селскостопански работи — прибират се зеленчуците от градините, вадят се картофите, берат се лозята.

Ръководството на стопанството счита, че при този темп на работа, площите за есенната сеитба ще бъдат освободени преди предвидения срок — 5 октомври.

И. ПЕТРОВ

ТКЗС — НОВА ЧЕРНА ПРЕД НАСТЪПЛЕНИЕ

В напрегнати септемврийски дни живеят сега нашите кооперативни стопанства. Навсякъде царевичните блокове като във фокус са събрали всички работливи за час по-скорошното прибиране на царевицата и освобождаване площта за сеитба.

И в огромния новочерненски кооператив мобилизацията на силите е извършена с голяма сериозност. От редица години стопанството е било първенец по добив на пшеница, а тази година е на III-то място. Сега се прави всичко възможно, да не се отстъпва от завоюваното доверие, както в окръга, така и в страната. След уедряването, някои обективни причини създават доста трудности, но насажданото на оперативност и повсеместен контрол от ръководството, гарантират успешното провеждане на есенната кампания.

Всичката налична работна ръка е насочена към бране на царевица. От наличните 13 000 декара, ще се сеят само 11 000, а са освободени 2 000. Общинският партиен комитет е излязъл със специални мероприятия, които са разгледани на събрания с кооперативните, със сдружените земеделци и ДКМС. В тях заедно с мобилизацията се отделя внимание и на премиите, които ще се дават както за освобождаване на площта, така и за качествената сеитба. Според предварителните сметки ще се раздадат над 30 000 лв. Резултатите са много добри, масово се излиза на работа — от децата в училище до пенсионерите. Само от училищата излизат 1 000 ученика.

Техниката също работи. От наличните 5 кукурузокомбайна, всички работят, а двата — „Змай", се използуват денонощно. Всеки от тях обира по 70 декара на денонощие. Похвално е това начинание на комбайнерите, трябва да се приложи и в други стопанства.

Местата на слънчогледа, тютюна, конопа са освободени, единствено остават на царевицата. Сегашното засушаване създава известна трудност при подготовката на площите, а ечемиците са малко — 33 000 декара пшеница и ечемик. Образувалата се циментация много трудно се разбива от дисковите плугове, оре се три, четири и пет пъти, докато се създаде необходимият орен слой от 16 см. Специална комисия, начело с главния агроном или председателя, приема площите, годни за сеитба, по участъци, а на тези, които не са качествено подготвени, се определят останалите обработки за прилагане. За съжаление се констатира, че доста площи ще се дообработват. Този факт, разбира се, не трябва да омаловажава успехите в подготовката на площите, които според председателя, към 1 октомври ще бъдат готови 80 на сто. В стопанството има 25 дискови плуга — техника, достатъчна за довеждане на оранта до желаното качество.

На 26 септември се проведе показно съвещание с всички механизатори, бригадири, специалисти. На него бе разгледана технологията за извършване на образцова сеитба. След това бяха изпробвани всички редосеялки, а на другия ден се започна сеитбата на ечемика.

Създадената мобилизация, тем път на освобождаване на площите и качеството на подготовката ни дават повод да вярваме, че новочерненското стопанство, ще заложи добри основи за висок добив, и през 1970 година ще бъде на едно от челните места в окръга.

Александър ДИМИТРОВ

ТЪРЖЕСТВО НА МАШИНОСТРОИТЕЛИТЕ

Снощи в Профсъюзния дом на културата в Силистра се състоя тържество, посветено на Деня на мишиностроителя. Тук бяха дошли делегати от машиностроителните предприятия в окръга.

Тържеството откри др. Йордан Маджаров, член на Комисията по машиностроението при ОС на профсъюзите, след което даде думата на заместник председателя на Комисията по машиностроението Коста Кирилов. Той прочете доклад за успехите на родното машиностроене. Като проследи накратко успехите на страната в този важен за народното стопанство отрасъл, той се спря на развитието на машиностроението в нашия окръг. Дълъг е списъкът на младите машиностроители, отличили се в социалистическото съревнование. Измежду първенците се подчерта бригадата за комунистически труд „Хр. Смирненски" с ръководител Михаил Георгиев от ЗММ, изпълнила петилетния си план на 2 .VIII. 1969 г.

След това Иванка Христова от СПУ — Силистра, от името на младите машиностроители, също приветствува присъствуващите.

От името на ОК на БКП и Окръжния съвет на профсъюзите машиностроителите бяха приветствувани от др. Шак. Шакиров.

След приветствията от събранието бе изпратена телеграма до ЦК на БКП.

Как започваме сеитбата?

Днес в целия окръг започва масова сеитба на ечемика, а само след четири дни ще започне и на пшеницата. Това означава, че в стопанствата трябва да има създадена необходимата готовност на посевния материал, добре подготвени площи, които да заемат вече 65-70 процента от сеитбената площ, а царевицата да е обрана 40 процента. За целта бе извършена масова мобилизация на работната ръка не само в селата, но и в градовете. Повечето служители и работници са в помощ на стопанствата, с предварително определени площи за обиране и почистване. Ежедневно, сутрин от 6 часа и вечер до късно, те са по царевичните блокове, за да ускорят прибирането.

Когато обаче се погледнат резултатите, вижда се, че още далеч не е постигнато желаното. Подготвените площи вместо да бъдат към 1-ви октомври 80 процента от цялата посевна площ, те ще са едва около 60 на сто. Особено тревожно е положението в Айдемир, Бабук, Алфатар, Иширково, Кайнарджа, Белица, Дулово, Межден, Чернолик и Паисиево. Тези стопанства теглят окръга назад, понеже са под 40 процента, а ТКЗС — Алфатар има подготвени площи само 17 процента. На 23 т. м. Бабук и Паисиево дават в сведенията по 50 декара подготвени площи, а Дулово и Голеш нито по един декар. ТКЗС — Калипетрово имат обрана царевица, според сведенията, на 19 т. м. — 3 декара, а на 22 само 17 декара. Може ли с такъв темп окръгът да засее в срок и качествено?... Необходимо е ръководствата на посочените стопанства, да прегледат още веднъж най-внимателно своите възможности и веднага да подобрят темпа в подготовката на площите.

За да се заложат добри основи на висок добив, голяма роля играе и качеството на семенния материал. Според резултатите в Семеконтролна инспекция—гр. Силистра, най-добри семена имат стопанствата — Айдемир, Алфатар, Алеково и Нова Черна. Интересно е обаче, защо се пренебрегва този въпрос от главните агрономи в някои стопанства. Фактът, че ТКЗС — Калипетрово, Тутракан, Зафирово и Иширково представят първите проби на 3 — 4 септември, а други като Бабук, Сребърна и Межден чак сега, когато трябва вече да се сее, показва голямо подценяване на тази важна задача. Фрапиращ е случаят с главния агроном на ТКЗС — Бабук, който въпреки многократните нареждания на председателя едва на 23 т. м. представя втората проба. Може би се мисли да се сее без окачествен посевен материал? Но представят ли си тези специалисти на какъв риск подлагат изпълнението на добивите за 1970 година?

Навременното освобождаване на площите, тяхната добра подготовка, първокласните семена и навременната сеитба са фактори, които не бива да се пренебрегват. Необходимо е сега, когато започва сеитбата, още веднъж да се направи преценка на извършеното и слабостите да се оправят, докато не пропуснат благоприятният срок, за да се гарантира изпълнението на планувания добив от 420 килограма пшеница и ечемик от декар.

(СТ)

СВЕДЕНИЕ

за изпълнение на селскостопанските мероприятия до

24. IX. 1969 г.

ТКЗС	Прибрана царевица за зърно %	Подготвени площи за сеитба %	Силажиране всичко %
1. Айдемир	19	43	44
2. Калипетрово	7	49	49
3. Бабук	37	32	80
4. Алфатар	18	22	89
5. Алеково	20	62	96
6. Иширково	20	36	65
7. Смилец	27	86	67
8. Попина	20	60	78
9. Сребърна	33	47	56
10. Ситово	13	52	105
11. Срацимир	19	55	104
12. Кайнарджа	10	45	60
13. Голеш	0	50	50
14. Средище	10	32	59
15. Тутракан	17	46	43
16. Нова Черна	20	54	62
17. Белица	17	37	53
18. Главиница	71	72	49
19. Ст. Караджа	40	50	55
20. Сокол	14	52	53
21. Зафирово	10	46	56
22. М. Преславец	72	65	22
23. Дулово	55	33	54
24. Междан	20	29	55
25. Окорш	32	94	76
26. Секулово	10	49	70
27. Добротица	16	48	88
28. Чернолик	21	43	52
29. Паисиево	44	27	45
Всичко за ТКЗС	23	47	65

Международна информация

Положението в Северна Ирландия

ЛОНДОН, 26 СЕПТЕМВРИ (БТА) — Лондондери напомня днес фронтови град. Централният район е заграден с бодлива тел, по улиците патрулират английски войници с готови за стрелба пушки. Въведени са строги ограничения за движението на хората и транспорта. Командуването на окупационните войски изпрати в този втори по големина град в Северна Ирландия допълнителни войскови части.

В работническите квартали на Лондондери се появяват нови барикади. Те са единственото средство за защита от нападенията на въоръжените банди на протестантските екстремисти. Вчера в града бяха предизвикани кървави сблъсквания, в резултат на които беше убит един човек, а няколко души сериозно ранени. Населението на католическото гето не е склонно да вярва вече на уверенията, че английските войски „ще гарантират сигурността" на жителите на Боксайд.

В Северна Ирландия се наблюдава по-нататъшно активизиране на дейността на протестантските екстремисти, които се ползуват с мълчаливото поощрение на властите. Един от главатарите им, Ян Пейсли, отправи вчера апел към своите привърженици „да вземат в свои ръце въвежданото на ред". За тази цел той смята да прибягва до физическа разправа с католиците и всички противници на съществуващите порядки.

Правителството на Ълстър продължи вчера до края на годината действието на „извънредните закони", които предвиждат забрана на митингите, демонстрациите и уличните шествия и дават на полицията най-широки пълномощия, дори право да извършва арести без съд и следствие. Тази мярка доказва, че северноирландските власти не са се отказали от своите опити да задушат движението за граждански права чрез терор и заплахи.

Полска партийно-правителствена делегация ще посети СССР

ВАРШАВА, 26 СЕПТЕМВРИ (кор. на БТА) — Както съобщи полската агенция по печата ПАП, по покана на ЦК на КПСС и Министерския съвет на СССР в началото на октомври на приятелско посещение в Съветския съюз ще пристигне полска партийно-правителствена делегация, начело с първия секретар на ЦК на ПОРП Владислав Гомулка и председателя на Министерския съвет Юзеф Циранкевич.

Есен в Дунавската градина.

Пред 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин

СПОМЕНИ ЗА ЛЕНИН

...Често ми казват, че моите спомени са написани извънредно пестеливо. Разбира се, на всички им се иска колкото се може повече да знаят за Илич, а пък и описваната епоха има огромно историческо значение. Тя обхваща периода на разгръване на масовото работническо движение, на създаване на здрава, принципно издръжлива, закалена при най-тежки условия на нелегална работа партия на работническата класа. Това бяха години на непрекъснато нарастване на съзнателността и организираността на работническата класа, години на отчаяна борба, завършили с победа на пролетарската социалистическа революция.

Първият период (1893-1907 година) обхваща първите крачки на работническото движение, борбата за създаване на партията, назряването на първата революция, насочена главно срещу царизма и разгрома на тази революция.

Вторият период — годините на втората емиграция — е далеч по-сложен...

Годините на втората емиграция бяха години, когато назряваше световната война, когато опортюнизмът на работническите партии доведе до провала на Втория интернационал, когато пред световния пролетариат изникнаха съвсем нови задачи, когато трябваше да се прокарват нови пътища, да се зида камък по камък основата на Третия интернационал, когато в извънредно трудни условия трябваше да започне борбата за социализъм.

През деветте години на втората емиграция Илич не се промени. Той пак работеше много и организирано, зорко се вглеждаше във всяка деболия, всичко свързване в едно цяло, пак така умееше да гледа истината в очите, колкото и горчива да е тя. Той, както преди, ненавиждаше всяко робство и експлоатация, както преди беше предан на делото на пролетариата, на делото на трудещите се, вземаше присърце техните интереси и целият му живот беше подчинен на интересите на делото. Това беше неговата същност, другояче той не можеше да живее. Той горещо и решително се бореше срещу опортюнизма, срещу каквито и да било шикалкавения. Горещо спореше с най-близките си приятели, ако забележеше, че те дърпат движението назад, умееше просто, по другарски да подходи към вчерашния си противник, ако това беше нужно за делото, говореше ясно и правдиво. Както по-рано обичаше природата, раззеленилата се пролетна гора, планинските пътеки и езера, шума на големия град, работническата тълпа, обичаше другарите, движението, борбата, живота в цялото му многообразие. Илич беше същият. Само ако си го наблюдавал всеки ден, ще забележиш, че той е станал по-сдържан, още по-внимателен към хората, дълго ходи замислен и когато го откъснеш от неговите мисли Г. Б. Красин, а на другата — старателно, без зачеркване, пишеше своите бележки и възражения новодошлият.

В питерските марксически кръжоци по това време беше за почнало вече да кристализира особено течение. Същността му се състоеше в това, че процесите на общественото развитие беше за тях схващаха като нещо механично и схематично. При такова разбиране на общественото развитие отпадаше съвсем ролята на масите, ролята на пролетариата. Революционната диалектика на марксизма се изхвърляше някъде зад борда и оставаха мъртвите „фази на развитие"... Тогава нашите питерски марксически кръжоци твърде се вълнуваха по този повод. Ние бяхме още лошо въоръжени — мнозина от нас не знаеха от Маркс нищо освен първия том на „Капитала", дори не бяха виждали „Комунистическия манифест" и само инстинктивно чувствуваха, че тази „механистичност" е пряка противоположност на живия марксизъм...

Въпросът за пазарите в трактовката на новодошлия беше поставен архиконкретно, свързан с интересите на масите, чувствуваше се в целия подход живият марксизъм, който разглежда явленията в тяхната конкретна обстановка и в тяхното развитие.

Искаше ми се по-отблизо да се запозная с новодошлия, да опозная по-отблизко неговите възгледи.

Видях Владимир Илич у инженера Класон, един от видните питерски марксисти, с когото преди две години бях в марксически кръжок. Тук беше организирано съвещание на няколко питерски марксисти с новодошлия волжанин... Помня един момент. Ставаше дума за пътищата, по които трябва да вървим. Някак не намирахме общ език. Някой каза, че много важна е например работата в комитета по огромотяването. Владимир Илич се засмя и някак зло и сухо звучеше неговият смях — после никога не чух такъв негов смях:

„Е, какво пък, който иска да спасява отечеството в комитета по огромотяването, няма да му пречим я"...

Злата забележка на Владимир Илич беше разбираема. Той беше дошъл да се уговорим как да водим заедно борбата, а в от говор чу призив да се разпространяват брошурите на комитета по огромотяване...

През есента на 1894 година Владимир Илич четеше в нашия кръжок своя труд „Приятелите на народа". Помня как тази книга увлече всички. В нея с необикновена яснота беше поставена целта на борбата. По-късно книгата „Приятелите на народа" тръгна от ръка на ръка под прякора „Жълтите тетрадки". Те бяха без подпис. Четяха ги мнозина. Без съмнение те оказаха силно влияние върху тогавашната марксическа младеж...

През зимата на 1894/95 година Владимир Илич се занимаваше с работническите кръжоци от въд невската застава, а там аз вече четвърта година учителствувах в смолянското вечерно-неделно училище...

Владимир Илич се интересуваше от всяка дреболия в бита на работниците, по отделните щрихи се стараеше да обхване живота на работника, да намери онова, за което може да се залови, за да пропагандира революционните идеи пред работника по разбираем за него начин. Повечето интелигенти по това време не познаваха добре работниците.

Посещаването на работнически те кръжоци не остана, разбира се, незабелязано: започна се усилено преследване. От цялата ни група Владимир Илич най-добре от всички беше подготвен за конспиративна работа. Той знаеше дворове с по два изхода, умееше майсторски да заблуди шпионите, обучаваше ни как да пишем с точки, да поставяме условни знаци, измисляше всевъзможни прякори. Изобщо у него се чувствуваше добрата народоволческа школовка... Шпионирането все повече се засилваше и Владимир Илич настояваше да бъде набелязан „наследник", който да не е следен и на когото трябва да бъдат предадени всички свръзки. Тъй като аз бях „най-чистата", беше решено да ме назначат за „наследница". През първия ден на Великден около 5-6 души отидохме да „празнуваме Великден" в Царское село у един от членовете на нашата група — Силвин, който живееше там. Във влака пътувахме като непознати. Едва ли не цял ден обсъждахме кои свръзки трябва да запазим. Владимир Илич ни учеше да си служим с шифър. Шифрирахме почти половин книга...

Лятото на 1895 година Владимир Илич прекара в чужбина, известно време—в Берлин, където ходеше по работнически събрания, останалото — в Швейцария, където за първи път бе видял Плеханов, Акселрод, Засулич. Пристигна пълен с впечатления...

Веднага започнаха бясно да го следят...

С Владимир Илич се уговорих ме, че в случай на съмнение аз ще ходя при неговия познат Чеботарьов — мой колега от главното управление на железниците, където работех тогава. Владимир Илич се отбиваше там всеки ден. Веднъж Чеботарьов не беше на работа. Отидох у тях. Владимир Илич не беше идвал да обядва: стана ясно, че той е арестуван. (Вечерта се разбра, че мнозина от нашата група са арестувани...)

Надежда Константиновна КРУПСКАЯ
Агенция „Новости"

ПРЕД НОВАТА ПАРТИЙНА УЧЕБНА ГОДИНА

Старателна подготовка

Остава по-малко от месец до откриването на новата партийна учебна година. По този повод се срещнахме с Христо Цонев—секретар на заводския партиен комитет при МЗ „Стомана", и разговаряхме по някои въпроси, свързани с това важно събитие в живота на Партията.

В завода е станало традиция учебните звена да приключват винаги с добри резултати. Гаранция за бъдещите успехи и сега е извършената вече предварителна подготовка. Уточнени са учебните форми и дисциплините, по които ще се водят заниманията. Списъците на участниците също са изготвени и всеки слушател знае в кое звено е включен. Няма пропагандист, необучен в семинарните занимания, организирани от Окръжния и Градския комитет на Партията.

Голямо внимание заводският партиен комитет е отделил за приятната естетическа обстановка в стаите, предвидени за занимални. И на първо място, подсигурени са най-новите, съвременни учебни помагала и пособия— аспектомат, диапрожекционни апарати, фототабла и други материали. Предвидено е всичко необходимо за започване на нормална работа — залог за усвояване на повече знания.

— Не бяха случайни добрите резултати от приключването на миналата учебна година — сподели със задоволство др. Цонев. —Много старателно работеше като пропагандист инженер-химичката Мария Димитрова, която и тази година ще води семинара по философия. Гордеем се също с пропагандисти като Петър Димитров, Велико Неделчев и Христо Павлов, който има 8-годишен пропагандистки стаж.

Особена активност проявяваха слушателите-комунисти: Руси Иванов, Димитър Стойков, Петър Петров, Стефка Цекова, Марин Друмев, Неделчо Великов и много други. Най-добрите бяха наградени с материални и морални награди. Интересно е да се знае също, че почти всички слушатели от партийните учебни форми са активни участници в движението за комунистически труд.

— Убеден съм — заяви секретарят на заводския партиен комитет, — че при такава предварителна подготовка и с такива златни хора ние ще радваме на още по-добри резултати.

Михаил ГАВАЗОВ

Всичко е готово

И през новата учебна година комунистите от Калипетровската община ще се учат съобразно основните положения на отдел „Пропаганда и агитация" на ЦК на БКП. Тя ще премине под знака на 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин. А това ще допринесе твърде много слушателите да повишат своите знания за живота и дейността на великия пролетарски вожд. Във всички учебни звена ще има и лекции за Ленниновото учение.

Общинският партиен комитет извърши добра предварителна подготовка. Определени са звената, в които ще се учат комунистите и безпартийните. При съставяне на звената е взето под внимание образованието, възрастта и подготовката на слушателите.

В района на общината са изградени осем учебни групи в системата на партийната учебна година. Даден е превес на идеологическите дисциплини. Подбрани са и пропагандистите. Те притежават добра научна и политическа подготовка. Пропагандистът Димитър Касабов е ръководител на учебно звено вече 15 години.

Ново в партийната учебна година ще бъде и изучаването на руски език. За по-доброто усвояване на знанията ще спомогне и партийният кабинет на обществени начала, който се обзавежда с необходимите технически средства. В него има аспектомат, диапрожектор, прожекционни апарати, грамофонни плочи, диаленти, киноленти, радиограмофон и други. Това ще бъде сигурна предпоставка за добрата предварителна подготовка на пропагандистите за лекциите им, които ще изнасят пред участниците в различните учебни дисциплини. Голяма ще е и ползата за самите слушатели. Все още обаче комитетът не е снабден с редица серии от диапозитиви, а това ще е пречка за доброто онагледяване на материала.

През времетраенето на партийната учебна година организирано ще се слушат и предаванията по Радио София и ще се гледат предаванията по телевизията, предназначени за участниците в партийната просвета.

Досегашната подготовка е добра. Предстояща е среща с пропагандистите в системата на партийната и комсомолската учебна година, която ще се състои през месец октомври. Определени са и помещенията, в които ще се провеждат занятията на звената и формите. Уточнен е и броят на слушателите.

Пропагандистите и слушателите ще положат големи усилия новата партийна учебна година да протече нормално и да завърши навреме.

Иван ГАДЖЕВ
(наш кореспондент)

Из дейността на Отечествения фронт

Важен дял в дейността на Отечествения фронт заема лекционната пропаганда. Чрез нея се разпространяват сред населението научни и политически знания, съдейства се за възпитанието на новия човек, за формирането на марксистко-ленински мироглед у трудещите се, за повишаване на тяхната политическа и трудова активност.

Въз основа на решенията на Юлския пленум на ЦК на БКП се направиха редица организационно-структурни промени с цел да се повиши ефективността на лекционната пропаганда, която премина изцяло към Отечествения фронт.

Градският комитет на Отечествения фронт в Тутракан съвместно с ГК на БКП изградиха съвет за лекционна пропаганда, в състава на който са включени представители на Партията, масовите организации, отговорници на секции и др. Лекторският състав е попълнен с теоретично добре подготвени лектори по съответните специалности. В него влизат 57 души учители, агрономи, инженери и икономисти, разпределени в 8 секции. Лекторската група има изготвен годишен тематичен план, въз основа на който се изготвят и тримесечни планове. Периодично с лекторите се провеждат инструктажи и съвещания, на които се отчита тяхната дейност. Особено голямо внимание се отделя на въпроса за подбиране на лекциите съобразно с желанието на слушателите. Това е един много резултатен метод на работа, ефективността на който вече е добре известна. Много добре подготвят и изнасят лекциите лекторите Енчо Йорданов, Александър Ковачев, Атанас Мутафов, Мария Тенева и др.

Учебната година в Партията, Профсъюзите и Комсомола ще започне. Скоро лекторите от лекторската група в Тутракан ще застанат пред своите слушатели. И благодарение на предварително взетите мерки лекционната пропаганда ще бъде значително подобрена.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

ДВА ДОКУМЕНТА ЗА ИЗГРЕВА НА СВОБОДАТА

Преди няколко броя разказахме на нашите читатели, че в Централния държавен архив на Народна република България в София се съхраняват интересни документи за първия ден на свободата в Силистра. Този път поместваме фотокопия на два от тях.

В „Съобщение", издадено от комитета на Отечествения фронт в Силистра и отпечатано от печатница „Свободна Добруджа" на 9 септември 1944 година, се информира гражданството по различни въпроси за първите стъпки на народната власт. Съобщението съдържа четири точки.

В първа точка се съобщава, че „с навлизането на съветските войски в България някои органи на досегашните български власти в града и околията са забягнали неизвестно за къде, като остават в града и околията без отговорна законна власт, комитетът на Отечествения фронт е пуснал в града въоръжени народни милиционери да пазят реда и да предвардват гражданството от евентуални изстъпления на разни легионери и фашистки банди, за каквито изстъпления, по наши сведения, са се готвили и доказателство за което са извършените на 7 т. м. убийства и стрелбата по някои граждани на 8 т. м.". Все в тази точка се съобщава, че комитетът на Отечествения фронт е поставил на стража край държавните учреждения народни милиционери, които да ги опазят от разбиване. Апелира се към гражданството да не обръща никакво внимание на слуховете, които се разпространяват от „злонамерени лица", да „запази пълно спокойствие и да си гледа нормално работата, като редовно се отварят всички магазини и работилници".

Във втора точка гражданите са информирани, че са поканени всички досегашни длъжностни лица от държавния, общинския, административния и финансовия апарат да се явят веднага в службите и да поемат функциите си. Народната милиция ще им съдействува при изпълнение то на задачите.

В трета точка гражданството се уведомява да бъде бдително, тъй като в града са се появили безотговорни лица, които се опитват да изнудват хората. Срещу подобни изнудвачи „народните милиционери ще действуват в пълно разбирателство с Руското военно комендантство и официалната местна българска власт и ще бъдат снабдени със съответните писмени документи". За появили се изнудвачи гражданството се поканва да уведомява незабавно ръководството на милицията, което се помещавало в сградата на досегашния първи полицейски участък, намиращ се на улица „Дойран".

В последната — четвърта —точка е упоменато, че и в околията някои местни власти са напуснали службата си или пък покровителствуват фашистки елементи. За тази цел комитетът на Отечествения фронт е наредил на своите привърженици „да заемат общините и ги поставят на разположение на населението до уреждане положението им въз основа на конституционните закони, съгласно декларацията на правителството. От селата ще се явят въоръжени милиционери в помощ на градската милиция".

В „Позив", отпечатан в печатница „Н. Д. Симеонов" се съобщава, че „Комитета на Отечествения фронт в заседанието си на 9 септември 1944 година с протокол № 1" е взел четиринадесет решения. Комитетът е имал разширен състав от 25 члена. Постоянното присъствие на комитета е в състав: председател д-р Стефан Чернев, секретар Кирил Божанов, касиер Генчо Ангелов и членове Георги Карагеоргиев и Дачо Войков. Постоянното присъствие е било упълномощено „да вземе решение и дава пълно съдействие на официалната власт при бързи случаи".

По-нататък се съобщава, че комитетът има задача да влезе във връзка с новото правителство на Отечествения фронт, ще се свърже „незабавно с военния съветски комендант на града и ще се уреждат всички възникнали въпроси между гражданството и минаващата Червена армия". Ще се обезоръжат всички въоръжени организации и отделни личности, които не носят официална отговорност. Комитетът образува „съвместно с официалните власти гражданска милиция, която е единствена в правото си да пази реда и спокойствието в града". Милицията ще бъде снабдена с легитимация и гражданството е длъжно да ѝ се подчинява. Забраната за неотварянето на питейните заведения оставала още в сила, поставена от органите на милицията на 9 септември. Забранява се продажбата на спиртни питиета както от кръчмите, така и от частни лица. Аптеките ще бъдат отворени редовно и една ще дежури и нощем. Пълно съдействие ще се дава на органите на комисарството по снабдяването. Като свои представители в комисарството комитетът изпраща Джани Бабаджанов и Неделчо Ексаров.

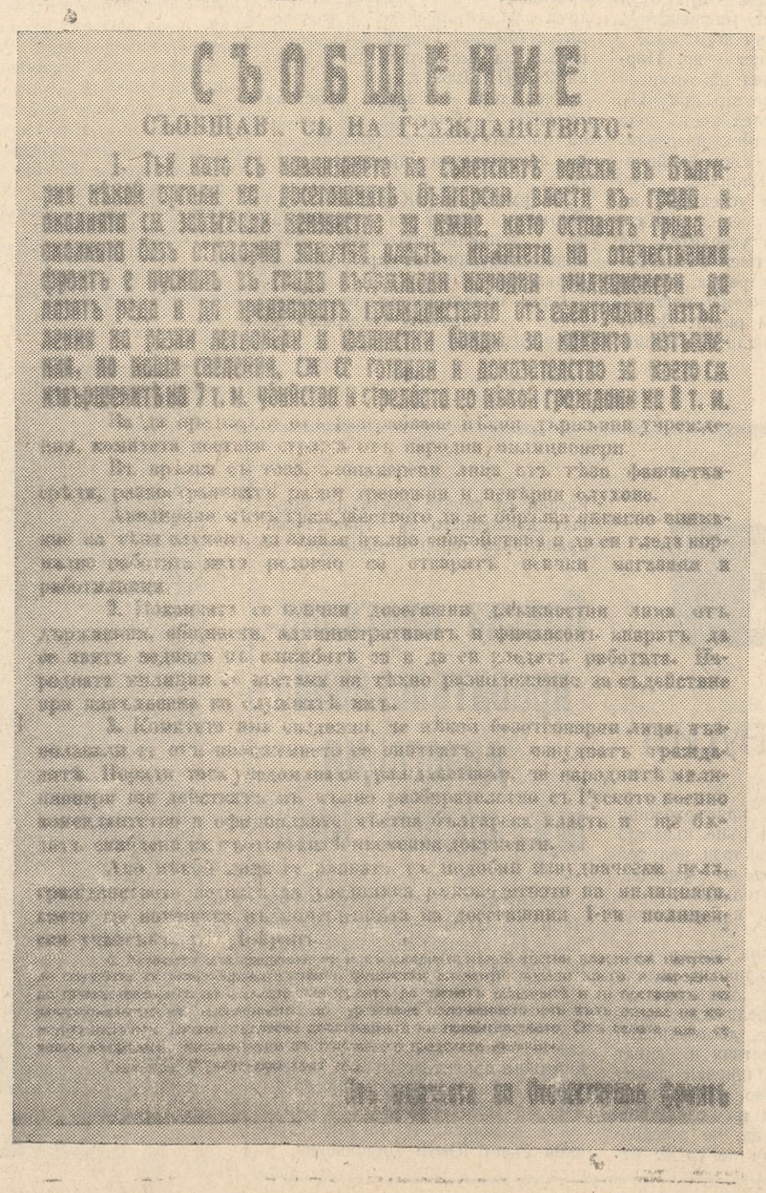
Решено е да излиза и вестник „Светлина" като орган на Отечествения фронт. Определя се и комисия за разквартирането на съветски офицери в състав: Тодор Попов, Йордан Киряков и Желю Чанков. За седалище на комитета на Отечествения фронт е определена канцеларията на електрическата централа.

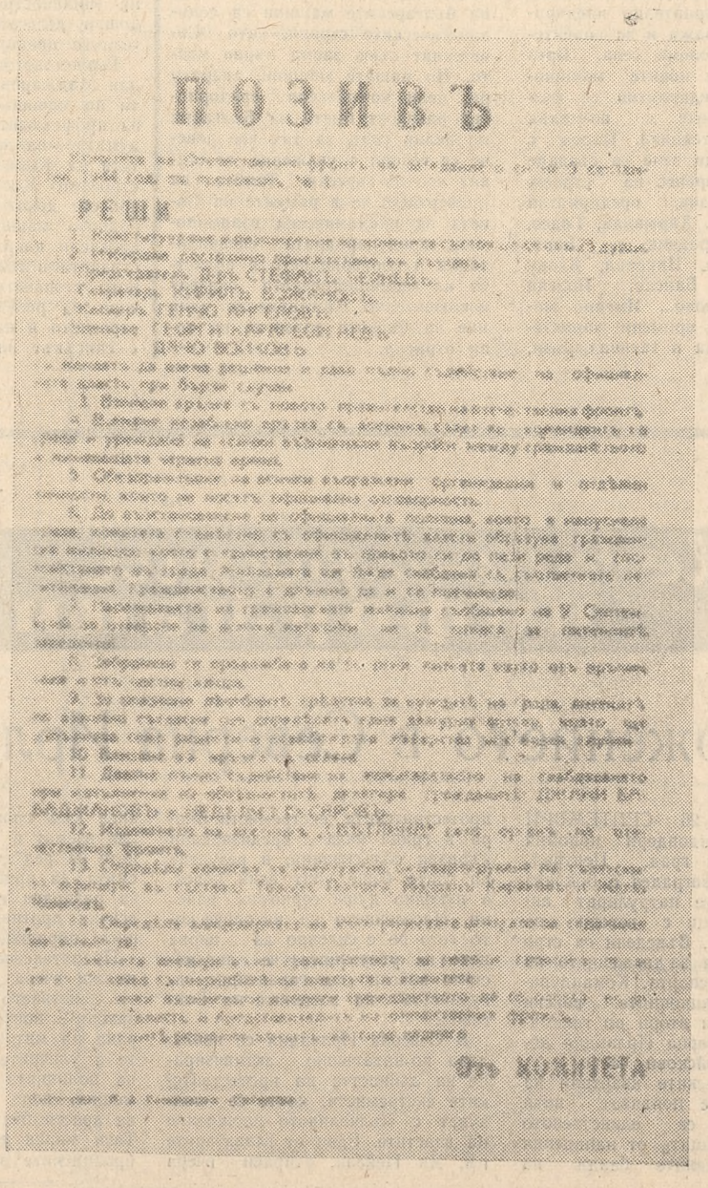
Отново комитетът апелира към гражданите за ред и спокойствие и да се съобразяват с наредбите на властта и комитета на Отечествения фронт. По всички въпроси гражданството е замолено да се отнася до официалната власт и представителите на Отечествения фронт.

Тези два документа от първия ден на народната победа в нашия град разкриват голямата дейност на Отечествения фронт, която той извърши при установяването на новата народна власт.

Вълчо РАДЕВ

1800 години Плиска

СЪОБЩЕНИЕ
СЪОБЩАВА СЕ НА ГРАЖДАНСТВОТО:

ПОЗИВЪ

РЕШИ

От КОМИТЕТА

Бригадите за промишлени методи — нов етап в развитието на ТКЗС от нашия окръг

В своето развитие нашите кооперативни стопанства навлязоха нов, по-висок етап, етапа на промишлените методи в селскостопанското производство.

Започналият преди няколко години процес на внедряване на комплексната механизация вече не може да удовлетвори съвременните изисквания. Развитието на производителните сили и усъвършенстването на производствените отношения на базата на задълбочаващата се концентрация на производството наложиха внедряването на мрежовото планиране.

Бригадата за промишлени методи не е старата бригада за комплексна механизация. Тя вече е бригада, която се стреми максимално да механизира всички производствени процеси на основата на мрежовия график. Именно мрежовото планиране е най-същественият белег, който характеризира етапа на промишлените методи.

През последните три години комплексната механизация заема достойно място в нашите стопанства. Докато през 1967 година само бригади обработваха 15,2 процента от общата обработваема земя, през 1969 година тяхната площ нарасна на 70 %. През тази година бригадите обработват не само традиционните „комайнови" култури, но и грах за зърно, фасул, захарно цвекло, конопл, люцерна за семе и сено и др. на обща площ 140 262 декара. В окръга сега работят 71 бригади, като средният размер на обработваемата им земя е 3 400 дка. В бригадите са съсредоточени 62,8% от тракторите Т-54 и 53,9% от тракторите „Беларус". За първото шестмесечие от годината на машините на бригадите за комплексна механизация се падат 94% от общата заработка в декари мека оран на целия тракторен парк на стопанствата. Един механизатор в бригадите обработва 1 000 декара земя и произвежда обща продукция за 42 000 лева, чиста продукция — 27 508 лева и чист доход — 21 708 лева.

Расте производителността на труда в бригадите. През 1968 година 100 кг пшеница се произвеждаше за 0,23 човекодни при план за страната 0,11 за 1975 година. За 1969 година ТКЗС—Добротица планира да получи 100 кг слънчоглед за 0,20 човекодни. Въпреки недостатъчната материална база и сравнително лошите терени условия, стопанството в Тутракан предвижда процентът на механизирания труд през настоящата година да достигне при пшеницата 70,1 %, при царевицата 46,5 % и при слънчогледа 58,2 %.

В съответствие с решението на Бюрото на ОК на БКП още от сега кооперативните стопанства започнаха подготовката за внедряването на промишлените методи в селското стопанство. Под ръководството на ОКС са изградени 60 бригади със среден размер на обработваемата земя 18 300 декара. Предвижда се един механизатор да обработва 1 100 декара земя и да произвежда обща продукция за 45 000 лева, чиста продукция 3 000 лева и чист доход 23 000 лева. При тези показатели производителността на труда ще бъде: при пшеницата 48 човекоминути за 100 кг при план за страната към 1975 година — 53, за царевицата 84 и за слънчогледа 116 човекоминути.

Сега се намираме в сезон на усилена полска работа и организация на бригадите за 1970 година. Необходимо е да се разбере от всички, че правилно заложената основа е гаранция за бъдещите успехи. Производствените и икономически показатели, които се планират, не позволяват изграждането на бригадите на териториален принцип. Налага се обединяването на земята на 2 и повече селища в една бригада. Средният размер на земята на отделните селища в ТКЗС—Тутракан е 11 300 декара, Белица — 14 800 дка и в Главиница—8 030 дка. При такъв размер на земята не могат да се прилагат промишлени методи. Необходимо е да се преодолеят всички местнически настроения и правилно да се изградят бригадите с оглед границите на земята им през следващите няколко години да не се променят. Така ще се създаде стимул за по-качествена обработка на земята от механизаторите. Ръководствата на ТКЗС отсега трябва да определят механизаторите за бъдещите бригади, с които веднага след кампанията да се проведат курсове, в които те системно и задълбочено да се обучат по въпросите на агрегатирането, експлоатацията на машинно-тракторния парк, да се запознаят с основния агромінимум на културите, които ще отглеждат, и с принципите и начините по формиране на трудовото им възнаграждение.

Задачите в това отношение са много и отговорни. В стопанствата от окръга обаче има сили и възможности за тяхното изпълнение. Усилията на стопанските и партийни ръководства сега трябва да се насочат в изпълнение решението на ОК на БКП—75 процента от земята да се обработва от бригадите за промишлени методи.

Петър КОВАЧЕВ

Профили от съвремието

Оптимист

Всяка среща с хора като Неделчо Иванов оставя незаличими спомени. Дълго се помнят и веселите очи, и радостта, която блика от всяка дума, и усмивката, негаснещата, хубава усмивка.

От осем години Неделчо е звеновод в полевъдно-тракторната бригада на с. Шуменци. Издигна ха го другарите му, с които работи по блоковете още оттогава, когато стана член на кооператива.

— Полето си обичам. Така съм се запомнил от дете — със сърп и мотика по бащините ниви. Но къде, къде по-весело е сега. Все между хората, край машините. И да ви разкрия една малка тайна: имаме ли в къщи някаква работа, просто не ми се прави нищо сам. Така свикнахме с моята другарка с колектива, че когато се заловим нещо да вършим сами — не ни спори и това е!

Осем години къдрокосият мъж ръководи дейността на едно и също звено. Е, седемнадесетте жени, които привикнаха с веселия му нрав, клонят вече към средната възраст, но сега са вече по-сръчни, по-опитни. Иначе как може да си обясним трайните им успехи в достигането на високи добиви?

Особена радост донесе на всички фактът, че звеното е първенец на ТКЗС — Белица в производството на фасул през това лято. От 134 декара другарите на звеновода получиха средно по 306 килограма зърно!

— Как няма да получим по тол кова — задяват се жените, — та Неделчо не ни остави дъх да си поемем!

— Среднощ ни будеше боб да скубем!

— То само скубането да беше, а после, при вършитбата? Чушчица не оставяхме на блока. И все да бързаме, да бързаме подир машината. Припрян човек, и това е!

Неделчо изслуша задявките, които нито за миг не помрачиха веселостта му.

— Прави са жените. Според мен именно тук е тайната на нашия успех.

— А обработката?

— Ами засяхме в най-подходящия срок. Земята бе наторена предсеитбено с необходимите количества суперфосфат и амониева селитра. Освен това семената бяха третирани с молибден, което е задължително за цялото стопанство.

Когато растенията поникнали, звеноводът не останал спокоен нито ден. В най-подходящия момент се извършили първата и втората копан. Но падналите по него време валежи създали добри условия за развитие на плевелите. Те се издигнали над посева, заплашвали го. Не било удобно вече да се копае. И стопаните решили да оплевят всичките 134 декара. Така посевът бил спасен от заплевяване. Буйните стебла се окичили с бял цветец. Влагата била достатъчно и всеки цвят завързал плод. При окопаването хората били внимателни. Те се мъчели да запазят всяко растение и успели да осигурят необходимия брой стебълца за всеки декар.

— Прави са жените — продължи разказа си звеноводът. — Бях много придирчив по времето, когато прибирахме фасула. Та можеше ли да оставим такова богатство на полето? През всичките дни се мъчехме да работим само тогава, когато чушки те не са още напръхнали. Почивахме от 10 до 1 часа след обяд и се преместваме да работим в конопения блок. Беше уморително, разбира се, но защо сме сели и копали, когато няма да прикътаме богатството, което щедро ни дари земята? Затова и при комбайните имаше дежурни. Не оставихме стръкче неприбрано. Не допуснахме зрънце да се разпилее.

Звеното на Неделчо обработва и 96 декара тютюн. Обработва ги така, че и от тази култура очакват високи добиви. Помогнаха им много машините. Научиха се жените да работят с тях и броят на нивите с всеки ден става все повече и повече. И не само количеството — всички се интересуват за качеството на тютюна, защото знаят, че при него това е най-важното, което определя доходите.

— Добри са хората ми, цена нямат! С тях не се страхувам да обещая, че ще получа още по-високи добиви и от фасула, и от тютюна, и от цвеклото. Не се съмнявам, че отново ще бъдем между първенците не само на бригадата, но и на цялото стопанство!

...Ще запомня завинаги оптимизма на синеокия млад мъж. И вярата му в хората, които го почитат и ценят като изключително добър ръководител.

Ст. СТАНЕВА

ОСНОВА ЗА ВИСОКИ ДОБИВИ

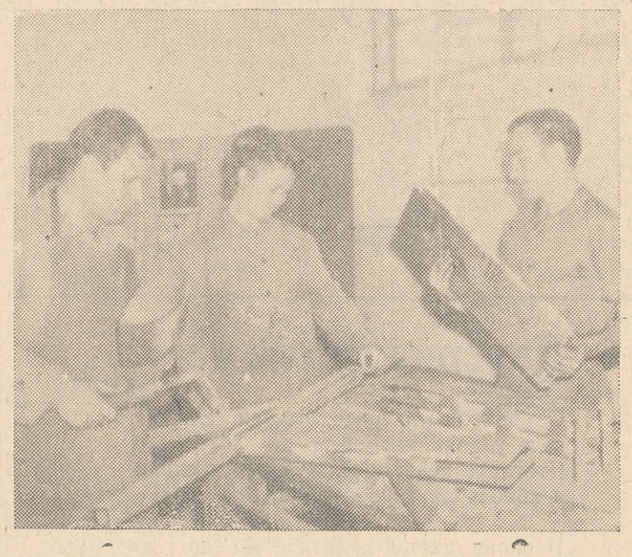
Стопаните от с. Търновци се отнасят със загриженост към основните полевъдни задачи. Наскоро механизаторите от бригадата извозиха 350 тона оборски тор, който бе разхвърлян върху онези площи, на които през пролетта ще се засее слънчоглед.

Мюстижеб Реджебов, Йордан Георгиев, Йордан Петров и другарите им се справят добре с това мероприятие. От началото на годината досега те са извозили над 1 000 тона оборски тор сред блоковете.

Освен това механизаторите работят и с тороразпръсквачки. С тяхна помощ досега те са наторили предсеитбено 1 200 дка със суперфосфат.

Давайки на земята необходимите количества естествени и изкуствени торове, кооператорите от с. Търновци поставят основата на бъдещото изобилие.

Живко ТРУШЕВ

Сръчно и качествено работят комсомолците от тенекеджийския цех при РТС — Тутракан.

ЗА ДА БЪДЕ ГРАДЪТ НИ ОЩЕ ПО-ХУБАВ

Преди десетина месеца във вестник „Силистренска трибуна" публикувахме статия, в която засягахме някои благоустройствени нередности и по-специално се спряхме на слабото осветление в града, на превръщането на улиците в строителни площадки или в складове за амбалаж и др. Сега, когато се намираме в навечерието на празнуването на 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град, искаме отново да припомним тези въпроси.

Най-напред да започнем с осветлението на града. Колкото и неприятно да звучи, трябва да изтъкнем, че 25-годишнината от победата на социалистическата революция у нас посрещнахме в един лошо осветен град и ни се иска за 1 800-та годишнина това да не бъде така. Какво имаме предвид?

Преди всичко нашите улици могат да се квалифицират на добре осветени улици, на слабо осветени и на въобще неосветени. Добре осветените улици се броят на пръсти. Една от тях е „Г. Димитров", но и по нея осветлението, кой знае защо, се пали в 19.30 часа, а тъмнината се настъпва по-рано. На кръстовището (най-оживеното кръстовище в града) до ресторант „Ал Дена" е тъмно, както беше тъмно преди десет месеца, когато писахме първата статия. Продължението на „Г. Димитров" към промишления квартал също не е добре осветено. Поставените осветителни тела от едната страна на пътя не решават въпроса, защото другата страна си остава тъмна. Към добре осветените улици можем да прибавим „Никола Вапцаров", „Христо Смирненски" — улица, която от три години е превърната в строителна площадка, до известна степен „Толбухин", макар че лампите са по-нарядко и още някои други.

Да изброяваме слабо осветените улици едва ли има смисъл — достатъчно е една вечер да се обиколи градът и всеки ще се увери в това, което пишем. Ние искаме да обърнем внимание за онези улици, чието осветление е просто задължително, защото те са магистрални, по тях се движат пешеходци и автомобили. На първо място трябва със съжаление да изтъкнем, че булевардът, по който минава главният автомобилен поток — „Комсомолска", е направо неосветен. Излишно е да припомняме 12-то постановление на Министерския съвет за безопасното движение по пътищата, в което се казва, че такива магистрали трябва да бъдат осветени с 50 лукса осветление, което значи, че осветителните тела трябва да отстоят едно от друго на около 50 метра. А на „Комсомолска" ние преброихме в разстояние на повече от 600 метра само три лампи. Улицата „Димитър Дончев" също е входна магистрала и за да не повтаряме, ще кажем, че същото важи и за нея. Към слабо осветените улици ще прибавим булевард „Ленин", „Стам болийски", „Макаренко", на която поне пред училището трябва да има лампи, и по които има значителен пешеходен поток, „Капитан Мамарчев" и др.

По-голямата част от останалите улици с малки изключения от по една-две лампи спадат към неосветените улици. „7-ми септември", „Плевен", „София", „Г. Дамянов", „Петър Вичев", „Патриарх Евтимий", „Черно море", „Хаджи Димитър", „Христо Ботев", „В. Левски" и т.н. и т.н. са улици, които чакат решителната намеса на ГНС — Силистра. Например улица „Москва" непосредствено зад сградата на ОНС е тъмна. А другарите от КАТ карат водачите на моторни превозни средства да гарират там, но с право водачите не искат, защото в тъмнината моторите им се обират. От ул. „Г. Дамянов" до „В. Коларов" на десетина улички цари такава зловеща тъмнина, че човек би се позамислил, преди да мине по тях. И как ще карат водачите на гарбарити по тези тъмни улици — нали или те ще се пребият, или ще пребият някого друг.

За кой ли път вече поставяме въпроса — докога улиците в Силистра ще бъдат строителни площадки, докога строежите ще развалят тротоарите, пък и уличното платно, докога тротоарите ще бъдат заети от амбалажа на съответните магазини. Като изключим само булевард „Г. Димитров", на всички улици в по-голяма или по-малка степен има вар, тухли, пясък, чакъл, въглища, дърва, даже някои и корита за бъркане на вар се правят на уличното платно и пр. А има и такива недобросъвестни граждани, които на зелената площ по улицата стоварват въглищата или пясъка. Такива граждани има — достатъчно е да се мине по „Комсомолска" или по „Димитър Дончев", за да се убедим в това, но нали има и съответни органи в ГНС, които да санкционират и не позволяват такива аномалии. На „Шишман", на „Димитър Дончев", „П. Евтимий", „В. Левски" не само е зает тротоарът, но и уличното платно, което не позволява да мине каквото и да е превозно средство.

Окръжно пътно управление разширява пътното платно по наклона от керамичната фабрика до булевард „Ленин". Разширението е на място и ще ликвидира от години съществуващата опасност по този наклон. Но Пътно управление е измислило нов начин за означаване на ремонта по пътя. Слага се един голям, бял камък в средата на пътя и ... готово. Или пък няколко по-малки камъни по цялото протежение на платното. Знаци ли няма, пари ли няма управлението да ги купи — човек изпада в недоумение, като гледа тези камъни. И понеже стана дума за това разширение, използуваме случая да направим едно предложение. До пресечката с „Ленин" платното, по което ще се движи автомобилният поток, ще бъде широко около 18-20 метра. Това ще позволи превозните средства да тръгнат в два потока. След пресечката с булеварда платното изведнъж се стеснява на 8 метра, двуредовият поток трябва да се превърне в едноредов. И всичко това заради 5-6-метровите градинки по „Вапцаров". От тези градинки никой няма нужда, засадените рози в тях не само не придават естетически вид на улицата, но както са мръсни и окаляни, представляват една неприятна гледка. И после, ако някой много държи да има рози, нека да ги стесним на около два метра, а останалото пространство да се използува за разширяване на платното до пресечката с „Г. Димитров".

До празниците в чест на 18-вековния ни град остават броени дни. Без да игнорираме усилията, които ГНС полага за благоустрояването на града и които се виждат от всички, ние смятаме, че трябва да се обърне сериозно внимание на въпросите, които поставяме, защото те са свързани с всеобщото ни желание — древната красавица Силистра да придобива все по-хубав вид.

капитан Димитър ИВАНОВ от МВР — Силистра

Николай ЗЛАТЕВ в-к „Силистренска трибуна"

С усмивка сред станковете

Беше през едно пролетно утро, когато високото стройно момиче застана пред портала на промкомбинат „Текстил" — Силистра. То оправи новичката си рокля и сетне дълго време не намираше смелост да прекоси безлюдния двор. Най-после плахо запристъпя между алеите с цветя. Още от вратата я посрещна оглушителният трясък на десетките станове. Този необикновен шум я стъписа. Нима може да се работи при такъв тътен. „Аз не съм свикнала и сигурно няма да издържа", помисли си момичето и ако не беше вече прекрачила прага, сигурно щеше да се върне назад. Тъкачките съсредоточено вършеха своята работа и само от време на време си разменяха по някоя усмивка. Чак после Друмка разбра какво представляваха тези усмивки. Та това беше единственият начин, по който можеше да се разговаря в този цех. С думи просто не успяваха. Непозната и нова беше Друмка, но тъкачките я огледаха дружелюбно като стара познайница. Тези доброжелателни погледи предрешиха избора и тя реши да започне работа именно тук. Изминаха вече три години от онзи миг, а ето че тя още не е забравила своите първи вълнения. Сега Друмка Кръстева тъче трицветни килими — почти най-сложното производство на предприятието. Но не само това — тя дава винаги само качествена работа. Нейните килими, сякаш скрили в себе си части от слънцето и цветята на Добруджа, нямат дефекти. И може би единствената причина е тази, че Друмка влага в работата си много сърдечност.

Три години е малко време, а за тези месеци и дни Друмка изграждаше своя производствен облик с амбиция, на която може да се завижда.

Отначало, работейки на стана за двуцветни килими, тя овладя и най-малките тънкости на тъкачното килимарство, затова когато започнаха да настояват да премине и на трицветен стан, тя не се противи много. Доверието на тъкачките беше достатъчна гаранция, че ще се справи с всички трудности. И тя не изневери на това доверие вече толкова време.

В живота на Друмка има много моменти, изпълнени с трепетно вълнение — първата шестица в училище, първата усмивка на любимия, първите дни, прекарани в самостоятелния им дом. И в тази поредица на щастието тихичко и неусетно в сърцето й се намери място за новата професия.

Сега Друмка Кръстева изработва ежемесечно по около 200 метра висококачествени килими, като ежедневният й рекорд понякога достига до 10-12 метра на смяна.

А всъщност работата й е привидно скучна—идване в предприятието, тъкане, почистване на машината, а после — в къщи при любимото семейство.

Но в този еднообразен ритъм на живота не е трудно да се долови онова чувство, което я кара да бъде обичана от всички, които я познават — себеотрицанието. То се проявява най-много, когато стане дума да се помогне някому с една топла дума, с един приятелски съвет.

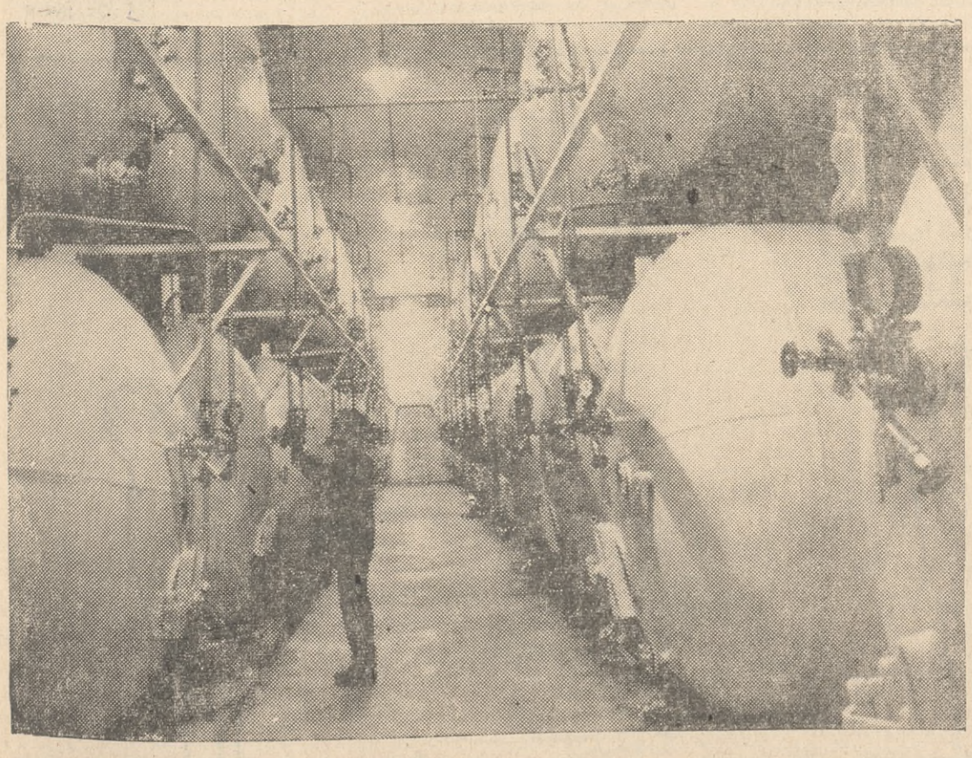
Хората по света имат различни амбиции, които се стремят да постигнат с цената на всичко. И не само това—то им става неизменна цел в живота. Едни мечтаят за хубави и разнообразни тоалети, други за красив дом, за коли и други удобства.

Разбира се, това са напълно човешки желания, но мисълта на Друмка не се задържа задълго на тях. Тя има едно съкровено желание—да пренесе върху своите килими цялата красота на природата. Иска от всеки неин килим да гледат зеленият цвят на горите и ливадите, жълтият цвят на слънцето, синият цвят на лазурното небе.

Тази любов е предала Друмка и на своите ученички в цеха, на своите приятелки. Любовта й към професията проличава и от една цифра—162 на сто изпълнение на плана за последното тримесечие, което я направи ударничка в социалистическото съревнование.

Всеки ден Друмка е изпълнена с трепета на предстоящата работа. Към това я подтиква онази голяма любов, която е стаила завинаги в сърцето си.

Р. ШИМАБЕЕВ

Производствените мощности на нашата хранително-вкусова промишленост се увеличиха 12 пъти в сравнение с 1939 г. Сега 270 модерно съоръжени предприятия произвеждат 3 000 вида стоки, които освен за вътрешния пазар се изнасят и за 70 чужди страни.

НА СНИМКАТА: Един от цеховете за плодови сокове в Консервния комбинат „Витамина" в Кричим.

Сн.: С. НЕНОВ

НА ТРУДОВО-ПРАВНИ ТЕМИ

Да не се ощетяват трудещите се

За да придобият право на парични обезщетения поради болест, трудова злополука, бременност и раждане, гледане болен член от семейството, помощи за живородени деца и др., земеделските стопани-кооператори, включителни членовете на техните семейства, трябва да отговарят на три условия: да са включени в плана за редовна работа на ТКЗС за текущата година; да са навършили 16-годишна възраст; да са изработили не по-малко от 12 дни през последните 30 календарни дни преди деня на настъпването на временната нетрудоспособност.

Когато осигурителният случай е настъпил през месеците декември, януари, февруари, март и април, макар и да не е налице третото условие, е нужно до настъпване на осигурителния случай да са изработени не по-малко от 135 дни през последните 12 календарни месеца.

Няма трудово-кооперативно земеделско стопанство в окръга, на което председателят, гл, счетоводител или други отговорни служители да не знаят на какви условия трябва да отговаря един кооператор, за да получи парично обезщетение поради временна нетрудоспособност. Когато едно ТКЗС изготвя списъците на кооператорите, които следва да се включат в плана за редовна работа за следващата година, трябва бригадирите да проверят на място семейството на всеки кооператор и от личен разговор да разберат колко души от това семейство ще работят.

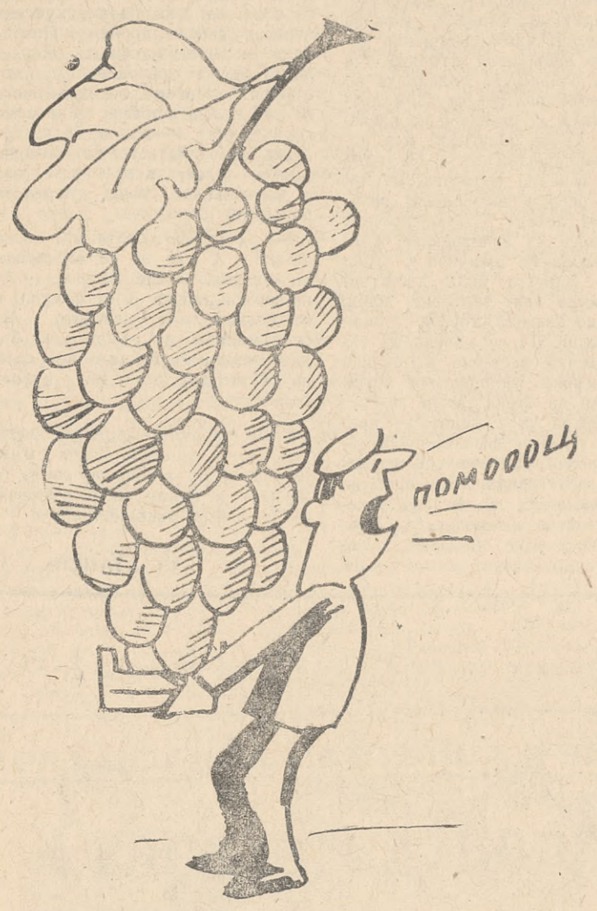
На практика така обаче не става. В някои кооперативни стопанства тези списъци се изготвят в канцелариите от бригадирите, и то по памет. Това става причина известен брой кооператори или цели бригади да не се плануват за работа в стопанството. Такива кооператори разбират това само ако се разболеят и им бъде отказано паричното обезщетение. Съвсем не е малък въпрос да се лиши един кооператор от парично обезщетение за няколко месеца или една кооператорка да се лиши от обезщетение по бременност и раждане за 180 дни, ако очаква да роди трето дете. Често бременните кооператорки съзнателно не ги включват в плана за работа през следващата година, защото щели да ползуват отпуск за отглеждане на малките деца и нямали да имат възможност да работят в стопанството. Когато такива кооператорки трябва да излязат в отпуск, биват лишавани от право на обезщетение, което създава недоволство в семействата на кооператорите и увеличава броя на жалбите. Това говори за не добра организация, за формално и безотговорно отношение на ръководствата на някои стопанства. Поради непроявен контрол по изготвянето на споменатите списъци и невключването в същите на отделни кооператори са лишени от парични обезщетения Емине Юсеинова Гюберлиева от ТКЗС—с. Нова Черна, Фатме Илязова Ахмедова, Айшегюл Ахмедова Мехмедова и още 20 души от ТКЗС — с. Черноли, ТКЗС — с. Смилец не е запланувало цяло село Сърпово, отделни пропуски се допускат в ТКЗС — с. Сокол и др.

Необходимо е, когато се изготвя планът за работа в ТКЗС за 1970 година, лично председателите на стопанствата да създадат такава организация, че да не остане семейство на кооператор, за което да не се знае с каква работна ръка ще участвува в изпълнение плана на ТКЗС за следващата година. Правилно ще бъде, преди да се оформят окончателно списъците, те да се поставят на видно място в управлението на стопанството, за да може всеки кооператор да провери дали е включен в тях. По този начин съществуващите пропуски ще бъдат премахнати и няма да има ощетени кооператори по вина на други лица. Това ще укрепи още повече дисциплината в кооперативните стопанства и ще се сведат до минимум жалбите на кооператорите и кооператорките.

Николай КРУМОВ

началник отдел „ДОО"

ОСА

„Златни“ пътеки

Прощавайте, че пак си служим с този шаблонен епитет. Но... налага се!

Развихрили се три машини в кукурузените блокове на ДЗС „Янко Забунов“. Бързат ли, бързат. И ние бързахме, но решихме да видим, да се порадваме на спорния им труд. Спряхме колата на асфалта близо до с. Богданци. И... И още при първия комбайн ахнахме от учудване. Това, че наряженият от машината царевичак наторяваше площта, бе най-малката беда. Под него златееха пътечки от зряло зърно. Ама че пътечки, ще кажете. Какви ти пътечки, когато са дълги по цели километри. И ако изчислите колко зърно има разпиляно на един квадратен метър, и ако го превърнете в килограми, ще разберете какво злато се пилее.

Е, от това ще спечелят враните, но какво ще загуят кравите? Впрочем те нищо няма да загубят, защото ръководителите на стопанството ще има да купуват пак скъпо и прескъпо зърно, за да ги хранят. Кой ще загуби, е известно. А струва ми се, че трябва да е известен и онзи механизатор, и онзи монтьор, който така е „нагодил“ машината, че драго да ти става, като гледаш как хубаво работи.

С. Г.

Строго предупреждение

Слушайте граждани, стопански, културни и прочие дейци! Падне ли ви се командировка до с. Белица, непременно носете в чантите си хляб и вода. Защо ли? И там има фурни, има и чешми, но...

Но ако отидете около 10 ч. сутринта, да кажем, и не сте закусили, много ще обикаляте из цялото село — ни закуски, ни течаща вода. Няколко пъти ходих през това лято в Белица и все сухи чешми заварих. А недай си боже да отидете в неделя! Ще има да работите „на гладно“.

Иначе столът на стопанството е прекрасен. И пълен със столуващи. И чудна, апетитна храна сервират. Но столът си е стол — отваря се в строго определен час. Пък и заявка трябва да си имаш от предния ден. А за преходящи като вас? Кой знае? Може би пък такъв да ми е бил късметът, та все затворени магазини и сладкарници да сварвам.

Кой знае?!...

САС

Царевично време

Свършиха млечните, печени, сладки
вече узряха мамулите.
Стягайте всичко, ей, туй не са сливи
с колове да ги обрулите.

Блокове ширни, златни и чакащи
зъбят се на туршиите.
Хвърляйте всичко, стига сме брали
винаги срам от комшиите!

Старо и младо, там му е мястото
днеска до жълтите купове.
Шапки кривнете на весело чело
и трупайте, трупайте, трупайте!

Иначе знаем безброй оправдания
щомто „чепикът“ ни стяга,
ала снежецът, снежецът пристига
и няма къде да се бяга.

ОСЕВ

Осведомителна агенция

Осведомявам ви, че:

Искам да пия едно вино.

Макар и да е далечко, този път съм си избрал пивницата в квартал „Гагарин“. Разправят, че това заведение обслужвало добре гражданите, пък и е тихичко, настрани си е от оживените улици и ако стане нещо, няма да се изложи човек. Добре, ама отначало се пообърках. Отминал съм вратата и когато попитах един минувач и се върнах, ми стана малко неудобно, че бях взел обстановката пред нея за кварталното бунище. Както и да е. Близам. Отговорничката Мария Христова ме посреща с усмивка. Да, но тя не беше достатъчна нито да направи подреждане на помещението, нито да махне праха, в който са потънали доста дълбоко всички лавици (е да не си кривим душата, имаше и чисто местенце — там, където се подпират постоянно лактите на продавачката), нито да сложи по масите поне нещо подобно на пепелници. Между другото прави впечатление и външният вид на гореспоменатата другарка. Той приятно ни напомняше онези времена, в които подобен род заведения са правели своите начални стъпки в свое то развитие и понятията за естетиката са били на много по-ниско ниво от сегашните. Поръчах си вино. Докато чаках, гледам един дядо си облизва мустаците, въпреки че не си отпи нито веднъж от чашата пред него. Когато донесоха и моята, взех да се досещам защо е така. Сигурно е пийнал човекът някъде нещо хубаво, а тука само е дошел да си начеше крастата и да спести нещо от пенсийката. Опънах една глътка и ми се подкисели чак големият пръст. Язък, и този път не сполучих. Пак трябва да се прибера рано и жената ще ме награби с нейните компоти. За всеки случай, хвала на персонала на пивницата в „Гагарин“, че се грижи за семейното спокойствие на гражданите от този район на Силистра. Но остават броени дни до домашното. Огън!

ОСЕВ

Такива като него ми развалят семейното спокойствие.

ЕПИГРАМИ

ПРОРОЧЕСТВО

Дорде се гневи светът
не ще ни стихне стихът!

РЕДАКТОР ПРИЯТЕЛ

Бездарието му, за да не издава—
стиховете му не издава!

ИЗВОР НА ВДЪХНОВЕНИЕ

Вдъхнови се чичката
от бригадирската романтика.
И сега с количката
за издаване роман тика.

ЛИТЕРАТУРНИ ИЗМЕРЕНИЯ

Все още не се намери
един критик, да измери
колко е дълбок
сивият поток!

СПОР ЗА ПОЕЗИЯТА

Не знам за зло или добро,
вече няма братя по перо.
Защото всеки премина
на пишеща машина.

РАЗВИТИЕ

Един поет се развива бурно,
друг поет — културно!

ЛИТЕРАТУРЕН ВЪПРОС

На колко жокея у нас
се пада един Пегас?

Турхан РАСИЕВ

Хорски приказки

ПРОФЕСИЯ

— Като какъв работиш?
— Като инициатор!

ЕДНО НА УМ

— Ще ти пиша пак!
— Доноси ли?

Т. Р.

ЧЕРНОГЛЕДЕЦ

— Деца, напишете как прекарахте ваканцията!

Петърчо написа: „Прекарах я в мрачни мисли, поради предстоящото й свършване!“.

М. Б.

Гледай, какво пише тук и заминавай на работа.

Хумор без мито

— Какъв предпочитате, мис, блондин или брюнет?

— Червенокос. Мебелите ми са от червено дърво.

* * *

Инструктор по парашутизъм пита курсант:

— Какво ще правите, ако парашутът не се разтвори, когато дръпнете халката?

— Ще мисля, че имам само седем секунди, за да се науча да летя.

* * *

Когато учен завършил своя доклад за изследване на джунглите, към него се приближил ученик и го помолил да даде десет автографа.

— Десет автографа! — учудил се поласканият учен. — Нима твоите съученици са толкова заинтересовани да имат моя автограф?

— Засега не много, но виж, когато ви разкъсат тигрите...

* * *

— Джони, дядо ти е много болен, кажи му нещо ободряващо.

— Дядо, искаш ли на погребение ти да свири военен оркестър?

* * *

Пешеходец спира на шосето лека кола:

— Извинете, сеньор, ще бъдете ли така любезен да закарате до Рим палтото ми?

— Заповядайте. Само, че как ще го получите в Рим?

— Ако не възразявате, аз ще остана в него.

* * *

Разговор на две братчета, наказани в ъгъла, за родителите:

— Отначало сами ни учат и да ходим, и да говорим, а после искат да седим спокойно и да мълчим.

— Свидетел, женен ли сте?

— Не, господин съдия, само изглеждам на такъв.

* * *

— Представи си, вчера кондукторът на автобуса ме гледаше така, като че ли нямам билет.

— А ти?

— Нищо, продължих да го гледам, като че ли имам билет.

* * *

В цирка.

— Не разбирам как това хилаво човече не се страхува да бъде укротител на лъвове.

— Той просто не възбужда техния апетит.

* * *

В брачна кантора.

Между жени...

— Вие сте загрижени от нещо, фрау Бебер?

— Как не. Мъжът ми не умее да играе карти.

— На ваше място бих се радвала.

— Бедата е в това, фрау Клинке, че той не умее, а играе.

. . .

Разговор между две приятелки:

— Твоят годеник е много некултурен. Докато говореше с него, той се прозина петнадесет пъти.

— Той не се прозяваше, а се опитваше да ми отговори.

. . .

В почивен дом дами разговарят. Едната казва:

— Ние с мъжа ми имаме абсолютно еднакви вкусове.

— Нима това е възможно?

— Да, но наистина трябваше да минат пет години, за да може той да свикне с това.

...и между мъже

— Вече петнадесет години съм женен и обичам една и съща жена.

— Жена ви трябва да е много щастлива!

— Да, тя не знае това.

. . .

— Аз се запознах с жена си по много интересен начин: пътувах с мотоциклет, блъснах я, от ведох я в болницата, а когато оздравя, се оженихме.

— Ако хората знаеха какви последствия влекат след себе си пътните катастрофи, биха пътували по-внимателно.

. . .

Приятел съветва годеник:

— Не се жени през февруари, по-добре през март.

— Каква е разликата?

— Ще спечелиш един месец.

От руски

КЪСИ РИМУВКИ

СЕМЕЙНА ПРИДОБИВКА

Жена ми като рече:
„кола, та кола!“
След дълги икономии,
купихме кола...
А аз реших щом имам
собствена кола,
нея ако возя
ще бъда: „тра-ла-ла“!

* * *

ТЕЛЕВИЗОР ДЕСПОТ

Телевизорът ми води гости,
затуй със жената вече постим,
и свършихме сетните резерви
на лекарствата за нерви!

* * *

ПИЯНАЛИЯТ ОПТИМИСТ

Добра излезна мойта Вера:
все пак прибра ме под миндера.

* * *

ПОПУЛЯРНИ АРИИ

Арията на „Клеветата“,
у нас я знаят и децата.

МИТКО БРЪЗИЦОВ

— Не сте се научили още как се предлага рационализация, млади момко.

Карикатурите на тази страница са от Ст. Димитров

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

СИЛИСТРЕНСКА ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIV, бр. 114 (1583) | Вторник, 30 септември 1969 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

БЛИЗКО И КОНКРЕТНО РЪКОВОДСТВО НА ПАРТИЙНАТА ПРОСВЕТА

Делят ни малко дни от времето, когато отново ще засветят клубовете и читалищните домове. Комунисти и комсомолци отново ще започнат да овладяват марксистко-ленинската теория в системата на партийната просвета.

Миналата учебна година в Партията завърши успешно. Бяха положени много усилия тя да премине в духа на решенията на Деветия партиен конгрес и Юлския пленум. Указанията на Секретариата на ЦК на БКП за учебната 1966-1967 година съдействуваха да се осигури по-голяма системност и последователност в марксистко-ленинското обучение на комунистите и трудещите се. Немалко успехи се постигнаха в свързването на пропагандата с живота. Партийните комитети и организации по-компетентно ръководиха пропагандата на марксизма-ленинизма, водиха борба за преодоляване на формализма и шаблона, активно съдействуваха за повишаване на ефективността и идейно-теоретическото й равнище.

Специфично за окръга бе това, че една част от темите в лекториите бяха посветени на историята на България и на добруджанското революционно движение. То ва се направи в зависимост от нуждите и местните условия. Занятията по тези теми преминаха на високо равнище, живо и интересно.

Благодарение на близкото и конкретно ръководство на учебната година от страна на партийните комитети и организации, в учебните звена се учиха повече комунисти, измени се тяхната структура. Учебните форми по идеологическите дисциплини се увеличиха. На по-високо ниво преминаваха заниманията в повечето партийни просветни форми. Особено добре протекоха занятията в семинара по философия в Зафирово, в школата по научен комунизъм в Добротица, по философия в Айдемир и Тутракан, по политическа икономия в завод „Оргтехника“.

За успешното завършване на учебната година важна роля има ха пропагандистите, които проявиха старание и грижи за своята подготовка и за подпомагане слушателите. Особено благоприятно влияние оказа Домът за политическа просвета при Окръжния комитет на БКП, който заедно с методическата помощ на пропагандистите снабдяваше учебните звена с разнообразни материали, диафилми, помощна литература и технически средства.

Ние сме пред новата учебна партийна година. В градовете тя ще се открие на 13 и 14 октомври, а в селата на 3 и 4 ноември. Учебните занятия в звената ще се провеждат 2 пъти, а семинарите ще имат по 1 сбирка в месец.

На основата на оценките и изводите, които направи Бюрото на ОК на БКП за изминалата година, и на указанията на ЦК на БКП се взеха конкретни мерки за подготовката на тази учебна година. Партийните комитети започнаха подготовката малко покъсно от обикновеното, но взетите бързи мерки осигуриха правилен подбор на участниците, разпределението им в съответните форми стана съобразно указанията на ЦК в зависимост от тяхната подготовка и желание. Добре се готвят за откриване на учебната година партийните комитети в Нова Черна, Иширково, Секулово, Окорш и др. За да осигурят по-задълбочено изучаване на материала, те създадоха партийни кабинети на обществени начала, които снабдиха с технически средства и материали в помощ на пропагандистите и слушателите. Дейността на кабинетите ще осигури квалифицирана помощ по усвояване на марксизма-ленинизма. Много партийни комитети набелязват мерки за увеличаване на материалната база, за изучаване и обобщаване на положителния опит на пропагандистите и разпространяването му сред другите.

Тази учебна година ще се проведе след състоялото се в Москва Международно съвещание на комунистическите и работническите партии, във време на подготовката за честуване на 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин. Това определя и съдържанието на основните теми, които ще се изучават в системата на партийната просвета. Трябва да се запази тристепенното обучение, постигнатата системност, последователност и перспективност. И сега трябва да се обърне внимание на изучаването на основните идеологически дисциплини. В своята работа пропагандистите трябва да използват досегашните програми на ЦК на БКП за съответните дисциплини.

Освен в партийните учебни звена, партийните комитети и организации трябва да осигурят и насянето на повече лекции, доклади и беседи, посветени на Московското съвещание на работническите и комунистическите партии и на 100-годишнината от рождението на В. И. Ленин сред всички трудещи се на окръга.

Наложително е през тази учебна година да се повиши взискателността към участвуващите в партийните форми. При завършва не на работата им трябва да се проведат проверовъчни изпити, събеседвания за проверка на знанията по изучавания материал.

Новата учебна година в партията ще бъде преходна към преустройване на политическата просвета. През следващата ще се на правят по-основни изменения по организирането и изучаването теорията на марксизма-ленинизма. Това изисква от партийните комитети и организации да проявят по-голяма инициатива, деловитост и творчество, за да се създадат благоприятни условия за преустройството на учебната 1970-1971 година в зависимост от изискванията и условията.

Организираното усвояване на теорията на марксизма-ленинизма трябва да създаде възможност за повишаване на идейната закалка, на политическата съзнателност и осигури по-висок трудов подем на комунисти, комсомолци и безпартийни за умножаване на успехите в строителството на социализма.

В ПОПИНА СЕЯТ

Ясна септемврийска утрин. Колко е приятно да си всред полето, чуваш само далечния тътен на тракторите и многогласия хор на полските птици.

В такава ранна утрин започна първият сеитбен ден на ТКЗС — Попина.

В местността „Бабаяшев орех“ по посока на с. Поляна групово работят тракторите на първа комплексна бригада. Тук всеки тракторист има отделна задача. Един с беларус почиства площи, други двама с ДТ—54 орат с дискови плугове, а малкият болгар фрезова и въпреки лошите условия на сушата, създава идеална сеитбен на повърхност. Близо до тях трактористите на беларуси — Велико Василев и Йордан Георгиев, днес ще сеят ечемик. Вчерашният ден е бил използуван за последни приготовления на редосеялките и сега още от сутринта с пълни сили започват. Сеячите Илия Каталуев и Петър Кишелиев зареждат редосеялките с чисто първокласно семе.

Време е за почване. Усмихнат, трактористът Велико Василев, качвайки се в кабината на трактора, казва: — Полагаме основите на високия добив, нека на добро да е — натиска педала на газта и машината мощно поема първия сеитбен рейс, след нея потегля и другата. Така започна сеитбата на първия блок от 600 декара. Гледайки качеството на сеитбата, сеячът Каталуев промълви:—Как ва хубава сеитба! Какво сме правили някога с габровския шиник...

Навреме пристигат председателят на ТКЗС и агрономът Пецов, тук е и бригадният механик Влади Минчев. — Днес пускаме в сеитба пет редосеялки — разказват те, — три в Попина и две в Гарван. Планът за ечемика от 4 000 декара ще завършим на 30 т. м., а от първи октомври с пълни сили ще започнем и пшеницата. Дневен график имаме 1 000 декара.

През времето на нашия разговор трактористите със своите машини напредваха в сеитбата, защото до вечерта трябва да свършат заченатия блок.

Гледам увереността на тези хора и си мисля колко много трудности им създаде сушата. Но те не се плашат, защото има суша, обаче има техника и най-важното хора.

Александър ДИМИТРОВ

МУДНО НАЧАЛО

Айдемирци заеха второто място по добив на пшеница в окръга през това лято. Всеки декар даде по 340 кг зърно, въпреки неблагоприятните условия. Механизаторите водиха упорита борба с житната дървеничка. Семенните участъци бяха пръскани двукратно. Затова от 17 проби, изпратени в Семеконтролната инспекция — 15 са първокласни. По този начин ТКЗС — Айдемир се нарежда на първо място в Силистренски окръг по високо качество на сеитбения си материал.

Но айдемирци закъсняват с подготовката на площите, което без друго ще окаже отрицателно влияние върху хода на самата сеитба. До първия сеитбен ден тук бяха подготвени едва 40 на сто от предвидените по план 12 000 декара. Наистина липсата на влага оказва влияние и пречи на механизаторите. Налагат се не две, не четири, а дори и седем обработки на един и същи блок, за да се постигне желаният вид на почвата.

И все пак определено смятаме, че се допуска известна мудност в провеждане на цялата кампания. Не че липсват добри планове за срочното прибиране на реколтата. И тук се предвиждат материални стимули, които се отнасят до всички стопани, които вземат активно участие в брането на царевицата, в превозване на зърното и пр. Не липсват и показатели за водене на ежедневно съревнование. Надпреварват се механизатори — поотделно и по бригади. На помощ на кооператорите са ученици и служители. Лошото е това, че кооперативът не разполага с никаква техника и всичките 4 000 дка царевица ще се берат на ръка. А кога ще се подготвят площите, след като от слънчогледа има неизорани още 1 000 декара?

Един друг факт ни кара да мислим, че в стопанството липсва подходяща организация, която би помогнала за срочното провеждане и завършване на кампанията. Първият сеитбен ден завари механизатори и сеячи по прашните полски пътища. До 10 часа преди обяд сеялките още се предвижваха до блоковете. Но другаде те не бяха заредени със семена и машините бездействуваха в такова усилно време.

Не можем да се съгласим, че всяко начало допуска известни закъснения и неуредици. В никакъв случай тази мудност не трябва да характеризира сеитбата в ТКЗС — Айдемир. В противен случай, макар че стопанството разполага с превъзходен за тази година посевен материал, резултатите няма да бъдат такива, каквито се плануват и очакват.

Г. СТЕФАНОВ

С ускорен темп

Още на 26 септември алфатарското кооперативно стопанство започна пробите за есенната сеитба. В местността „Караула“, където е производственият участък на Георги Върбанов, бяха засети първите 150 декара ечемик. Механизаторът Лечо Кунев хвърли само първокласни семена от сорт „Аджер“, получени от „Сортови семена“. Създадена е пълна мобилизация на силите. В предвидените агротехнически срокове трябва да бъдат засети 19 500 декара пшеница и 5 000 декара ечемик. Освободени са вече 12 000 декара земя от слънчогледа, фасула и фуражната царевица. Почвата е дискована неколкократно, предварително наторена със суперфосфат и карбамид, подравнена идеално.

Сеитбата става само на площи, одобрени и приети с протокол от специална комисия на стопанството при участието на представител от ОКС.

По график ежедневно трябва да се засяват по 1 200 декара, за да се спазят агротехническите срокове. Само този ускорен темп може да осигури навременна сеитба.

Г. МИХАЙЛОВ

Добра готовност

Колективът на ДП „Зърнени храни“ — база Тутракан е всякога на своя пост. Успешно се справя със своите задачи. Базата не само своевременно приема зърнените храни, но при нужда подпомага кооперативните стопанства със сушилни и площадки. Така бе и при изкупуването на пшеницата това лято.

За успеха в работата на този колектив имат значение не само материалните условия, но и амбицията на хората от базата. В социалистическото съревнование в навечерието на двадесет и пет годишнината на народната власт те спечелиха съревнованието с дуловчани и силистренци. Колективът бе награден с почетна грамота на ЦС на профсъюзите, парична награда и Паспорта на поеодата.

Със своята стройна организация колективът на базата се отличи и тези дни при приемането на слънчогледовото семе. За около две седмици, до 25 септември, бяха изкупени от кооперативните стопанства на района над 5 082 тона, с 1 080 тона повече, отколкото то е изкупено през миналата година. Тези дни с изкупуването на слънчогледовото семе базата приключва. Механизирането на шестте приемни пункта на слънчогледа позволи за кратък срок да се изпълни и тази важна задача. Началниците на складове Ради Христов, Иван Недев, Ремзи Денисов, Тодор Славов, както и техниците Коста Кинов, Параскев Рацов, лаборантката Милка Митева и др. са всякога отзивчиви и експедитивни на своя трудов пост.

Експериментирането на новостите не е пречка за колектива на базата той да посреща всяка кампания с необходимата готовност и добра организация.

Живко ТРУШЕВ

ПРОБЛЕМИТЕ НА КАЧЕСТВОТО — ПРОБЛЕМИ НА БЪДЕЩЕТО НА НАШАТА ПРОМИШЛЕНОСТ

В събота в салона на ОНС се състоя поредният пленум на ГК на БКП, който разгледа един единствен въпрос — по-високата взискателност в работата на партийните организации за повишаване качеството на произвежданата продукция по пътя на ускоре то внедряване на Саратовската система. В работата на пленума взеха участие първият секретар на ОК на БКП Георги Кардашев, членът на Бюрото на ОК на БКП и председател на ОС на Профсъюзите Шакир Шакиров, заместник-началникът на Държавната инспекция по качеството инж. Рандев, гости от Толбухин, Шумен, Разград и др.

Пленумът бе ръководен от члена на Бюрото на ОК на БКП и първи секретар на ГК на БКП Станчо Николов. Тъй като докладът на бюрото на ГК на БКП бе разгледан предварително в първичните партийни организации, той даде думата на секретаря на ГК на БКП инж. Георгиев, който прочете резюме на по-главните въпроси, засегнати в доклада.

На първо място бе изтъкнато, че въпросите за качеството и техническото ниво на продукцията в силистренската промишленост заемат все по-важно място в цялостната партийна и стопанска дейност на предприятията, защото те разкриват големи резерви за повишаване производителността на труда, без да са необходими допълнителни разходи на материали, средства и труд. В това ношение има постигнати успехи от редица колективи на предприятията. Известни и търсени са стоките и машините, произвеждани в „Липа“, „Текстил“, „Камъшит“, ЗММ, „Хром“, „Добруджа“ и др. Но ако искаме да бъдем в крак с новите изисквания към нашата икономика, пред която се поставя задачата изделията да бъдат на световно и даже над световно ниво, в цялостната дейност на партийните и стопански ръководства трябва да настъпи решителен прелом. Защото се касае до перспективите и бъдещето на силистренската промишленост. И затова не могат да се премълчат някои неудачи, някои недоглеждания и слабости, които са станали причина в МЗ „Стомана“, в „Оргтехника“, ТПК „Деветисептември“, ТПК „Мир“, ДПП „Електрометал“, Строителната организация и пр. да се допуска значително количество бракова продукция. В резюмето бе изтъкнато и изпълнението на плана за носа, който с изключение на „Булгарплод“ и ДСП „Сърдика“ е изпълнен. Важно място бе отделено и на внедряването на Саратовската система като едно от най-главните условия за рязко повишаване качеството на промишлените изделия на този етап.

В изказванията на присъствуващите на пленума бе отделено много място на пътищата за повишаване качеството на продукцията в различните предприятия. Засегнат бе въпросът за обезпечаването на всички изделия с конструктивна и технологична документация, за повишаване образователния ценз и професионалната квалификация на работниците, за техническата информация, за работата на качествените контрольори, за все още несъздадената непримиримост към лошокачествените изделия и безцелното разпиляване на време и материали, за неправилното отношение на някои ръководители към дейността на качествените контрольори и т. н. От изказванията стана ясно, че в редица предприятия е извършена разяснителна работа по прилагането на Саратовската систе и някои са вече готови за практическото й приложение.

Заместник-началникът на Държавната инспекция по качеството инженер Рандев се спря на надеждността на произвежданите промишлени изделия, която зависи от качеството на отделните детайли и от изработката. Той обърна внимание и на психологическата страна в осъществяването на ръководството на Саратовската система, като изтъкна необходимостта всеки ръководител, директор и партиен секретар да се заеме лично с нейното внедряване.

Първият секретар на ГК на БКП Станчо Николов подчерта, че въпреки постигнатите успехи през последните години, трябва сериозно да се види доколко партийните и стопанските ръководства на предприятията отговарят на новите изисквания, доколко сме в състояние да решаваме трудните и отговорни задачи, поставени пред цялата ни промишленост. Ето, от години вече се разговаря по въпросите на Саратовската система, но всичко стои все още в сферата на разясненията, а практическото й приложение изостава. И това се дължи на слабия контрол от страна на партийните и стопански ръководства, на мудното преустройство, даже и на недостатъчното й познаване. В някои предприятия, като например в МЗ „Стомана“, съвсем неправилно нейното внедряване е предоставено на профорганизацията. Той отправи критични бележки към работата на изградените бюра за технико-икономически анализ, към незадоволителната работа по укрепването на трудовата дисциплина и повишаването на чувството за отговорност у всеки работник и служител. Време е подходът да се смени, да се повиши чувствително взискателността, да се засили текущият контрол в решаването на всички задачи, свързани с качеството на продукцията. Отново обърна внимание на все още нисското равнище на услугите. Предприятията от местната и кооперативната промишленост все още бавят, протакат бързото им решаване. В най-скоро време трябва да се огледат възможностите и на първо време няколко, а след началото на новата 1970 година всички промишлени предприятия на територията на града да започнат практически да прилагат Саратовската система.

Отношение към работата на пленума взе и първият секретар на ОК на БКП Георги Кардашев. Той изтъкна, че производството на висококачествени изделия е повеля на времето и тяхното осъществяване трябва да става не със заповед, а с дълбоката убеденост и познаване от всеки член на колектива. Да се заработи с високо чувство на отговорност и да се произвеждат конкурентноспособни стоки. Затова основно звено в работата на всички първични партийни организации и стопански ръководства трябва да стане експедитивното прилагане на Саратовската система, която трябва да стигне до ума, до сърцето на всеки член от колектива. Той подчерта, че цялостното внедряване има широк комплексен характер. То е свързано с производителността на труда и със себестойността, с обема на промишлената продукция, с високата култура на работното място, с комунистическото възпитание на хората, на тяхното отношение към труда. Накрая той изказа увереност, че необходимата мобилизация ще настъпи и в кък срок ще бъде внедрена тази високоефективна система, ще бъдат решени успешно проблемите на качеството на силистренската промишленост, ще се отговори на новите изисквания на времето.

Н. ЗЛАТЕВ

Силистра пред своя празник

Международна информация

РЕЗУЛТАТИТЕ ОТ ИЗБОРИТЕ В ГФР

БОН, 29 септември (Кор. на БТА) — Според първите официални и окончателни данни за шестите западногермански парламентарни избори, 496-те места в Бундестага си поделят: ХДС/ХСС — 242, Социалдемократическата партия — 224 и Свободната демократическа партия — 30. Неонацистката националдемократическа партия с 4,3 процента от общия брой гласове остава под петпроцентовата клауза и не получава места в Шестия Бундестаг. В него няма да бъдат представени и останалите партии и групировки, взели участие в завършващите избори.

Трима министри — християндемократи, а именно: на отбраната — Герхард Шрьодер, на труда — Ханс Катцер и по въпросите на семейството и младежта — Ане Браукзипе, не получиха вот на доверие в директните избори. Те обаче ще заседават в Шестия Бундестаг, тъй като предварително им бе осигурено това с поста вянето на кандидатурите им в челото на партийната листа по провинции.

ХДС/ХСС — като единна групировка, остава най-силната партия в Бундестага. Християнсоциалният съюз на Щраус ще има в новия Бундестаг същия брой места — 49. Със своите 224 места социалдемократите укрепиха шансовете си да образуват „малка“ правителствена коалиция със свободните демократи. Повечето от ръководните дейци на партията предпочитат по-скоро такава коалиция пред досегашната „голяма коалиция“.

Според в. „Ди Велт“ още тази нощ (снощи б. р.) партийният лидер Брандт се свързал по телефона с председателя на Свободната демократическа партия Валтер Шел и днес и утре (днес б. р.) в Бон ще бъдат изяснени възможностите за образуване на правителствена коалиция между двете партии.

В изказване по телевизията Франц Йозеф Щраус заяви, че ХДС/ХСС смята да установи контакт с ръководителите на либералите и да направи опит за съставяне на съвместно правителство.

Резолюция на пленума на ЦК на ЧКП

ПРАГА, 29 септември (БТА) — Централният комитет на ЧКП обсъди на пленума си на 25-26 септември 1969 година отчета на Президиума на ЦК на ЧКП за съвременното положение и за бъдещите задачи на партията, изнесен от първия секретар на ЦК на ЧКП другаря Густав Хусак.

Централният комитет на ЧКП констатира, че през периода след пленума на ЦК на ЧКП през май 1969 година благодарение на самоотвержения труд на много хиляди членове на партията и работници и нейното ръководство са постигнати във всички области значителен напредък, успехи и първа фаза на консолидацията. В политическия и обществен живот и външнополитическите отношения на Чехословакия са настъпили определено успокоение и са преодолени известни кризисни отношения. Стихийното и анархистично развитие отстъпва пред целеустременото ръководство на партийния живот и обществото.

ЦК на ЧКП констатира, че партията — поне в здравото си ядро — отново е станала дееспособна и боева и постепенно осъществява своята ръководна роля в обществото.

Централният комитет на ЧКП одобри дейността на Президиума на ЦК на ЧКП след пленума през май 1969 година и отмени изцяло решението си от 19 юли 1968 година за отказа ЧКП да участвува в съвещанието на петте комунистически партии във Варшава, взето под засилващия се психологически, морален и обществен натиск на десните. Отмени също така декларацията на ЦК на ЧКП от 21 август 1968 година, защото тя е некласова, немарксистка и дълбоко неправилна.

Специално за „Силистренска трибуна“

ДРУЖБА, СКРЕПЕНА С КРЪВТА

Генерал-полковник А. И. ШЕБУНИН

В навечерието на 25-годишния юбилей на Деветосептемврийската победа се обърнахме с молба към генерал-полковник А. И. Шебунин, бивш началник тил на Трети Украински фронт, воювал за освобождението на България от фашизма, да разкаже свои спомени. Неотдавна той се отзова на молбата ни. В няколко по следователни броя ще публикуваме спомените му.

Двадесет и пет години — голям промеждутък от време! Отдавна са заличени раните от войната. Обновиха се градовете. Израсна ново младо поколение и твърдо излезе на широкия друм на живота. Животът клокочи като пълноводна пролетна река, разцъфтява като градини и цветя, зрее със слънчевия цвят на плодовете. Но това, което стана преди 25 години, не премина безследно, не е покрито с бурени, не е угаснало в сиянието на новото, не е изтрито от паметта. За щото всичко това е неподвластно на времето. Паметта грижливо съхранява събитията за отминалите години, услужливо, с достойнство ги предлага всеки път, когато мисълта трепетно и с вълнение се докосне до това далеко и толкова близко героично време...

В края на август 1944 г. в резултат на Яш-Кишиневската операция войските на Втори и Трети Украински фронт напълно освободиха Украйна и Молдавия. В началото на септември съветските войски достигнаха до границата на България. На 8 септември 1944 година войските на Трети Украински фронт, изпълняйки своята освободителна мисия, встъпиха в територията на България.

Във връзка с навлизането на съветските войски в България Военният съвет на Трети Украински фронт се обърна към българския народ с възвание, в което, между другото, беше посочено, че Червената армия „няма за цел да заграбва никакви части от българската земя... Нейната единствена цел е окончателно да доубие фашистката армия и да унищожи господството на немско-фашистките завоеватели в поробените от тях страни в Европа. Нейната цел е да помогне на българския народ завинаги да се освободи от немското иго, да донесе справедлив и траен мир на България и всички балкански народи...“.

Това навярно беше почувствувал и целият български народ, тъй като в навечерието на настъплението на съветските войски в България, 7 септември, голяма група граждани от приграничния български град Силистра с червени знамена и плакати се отправиха към границата, за да приветствуват войските на Трети Украински фронт.

И когато на 9 септември с усилията на трудовия народ и партизанските отряди беше изгонено фашисткото правителство и се образува първото българско правителство на Отечествения фронт, което беше отправило до командуващия Трети Украински фронт армейски генерал Ф. И. Толбухин своя делегация с молба за примирие, през този ден от 10 часа вечерта бяха прекратени военните действия в България.

В по-нататъшните си действия съветските войски очистиха България от остатъците на хитлеристките части. За това дейно им помагаха българските партизански отряди.

На 16 септември първите части на Трети Украински фронт влязоха в София, посрещнати от ликуващото гражданство. По фасадите на домовете се веехa съветски и български знамена, наоколо — усмихващи се лица, привет ствени възгласи, вдигнати над главите ръце със свити в юмруци пръсти—традиционния интернационален поздрав „Рот фронт“, плакати с надписи: „Добре дошли, освободители!“, „Вечна слава на Червената армия“ и цветя—ярки — есенни, празнични, приятелски.

Един от първите полкове, изпратен за София, бе 939 стрелкови полк. Автоколоната под командуването на началник щаба на 4 батальон от 15-и автомобилен полк старши лейтенант А. Швец тръгна от района южно от Шумен през Ришкия проход в Стара планина към град Карнобат, след това през Сливен и Казанлък към София. Нашите шофьори имаха малък опит в кормуването при планински условия, а много участъци от прохода изобилствуваха със стръмни, тесни пътища и многобройни серпантини с малък радиус на завоя. Особено труден беше участъкът до град Карнобат — пътят беше в строеж, а наличните мостове бяха стари, с малка товароподемност. Проходът бе на 700 метра над морското равнище. От шофьорите се изискваше голямо физическо напрежение и смелост. За две денонощия почти без почивка колоната измина над 500 км, без нито едно произшествие през целия маршрут и нито една изостанала кола. През целия път жителите на крайпътните градове и българските партизани устройваха на съветските воини най-сърдечни, възторжени срещи, оказваха всякакви почести, а селяните ни посрещаха с хляб и сол. Българският народ приемаше като родни братя своите освободители.

И как рязко се промени регулирането на движението на един от централните площади в София! Там редом със стария паметник на „Освободителя“ стоеше живата, енергична, цялата сияеща от гордост за своята родина и армия съветска девойка младши сержант от 30 отделен пътноексплоатационен батальон Таня Московкина. Тя регулираше движението в София, столицата на България, и самите българи любезно я наричаха сестра Москва. На друг площад — друга съветска девойка — младши сержант Вера Орлова. А наоколо, на тротоарите, големи групи столичани наблюдаваха съветските пратеници.

Тук трябва да се поясни, че като „Освободител“ бе изобразен цар Александър II, по време на чието царуване руският народ дойде на помощ на българските братя в тежката война през 1877-1878 година против турските поробители.

Истинските освободители са героичните руски войници, двеста хиляди от които спят вечен сън в свещената българска земя. Повече от 400 паметника е издигнал българският народ на гробовете на руските братя, свежите цветя не увяхват на тях, не помръква славата на героите от Шипка и Плевен.

Шипченският проход. Гол каменист връх. Тук на височина 1 329 метра като маяк стои каменна кула-паметник, издигнат от българския народ в чест на героичните руски воини. Тук пристигна специална делегация на съветските войски, за да се поклони пред праха на руските воини и постави свой знак — мраморна паметна плоча, на която със златни букви е написано:

На героите на Шипка от името на частите на Трети Украински фронт на победоносната Червена армия.

(Продължава в следващия брой)

Пред новата партийна учебна година

С мисъл и загриженост

Усилени и напрегнати са тия есенни дни в района на село Белица. Навсякъде кипи благородно съревнование. Нестихнало още от деветосептемврийските дни, сега то продължава с неотслабваща сила в чест на 100-годишнината от рождението на Ленин.

Наред с всички неотложни грижи и задачи по прибирането на богатата реколта и подготовката на площите за сеитбата, общинският партиен комитет обръща голямо внимание и на въпросите около откриването на партийната учебна година. Във всички съставни села има изградени по един семинар с интелигенция та, по една школа за изучаване основите на марксизма-ленинизма и по една лектория. Само в Бреница ще работи начална школа за политическа просвета. Като ново и положително през настоящата година ще бъде създаденият партиен кабинет на обществени начала. В светлата и просторна стая се виждат вече подредени много съвременни пособия и нагледни средства. Ново закупеният аспектомат, четирите диаскопа, прожекционните апарати ще помогнат занятията да преминават на високо равнище. Художници от Силистра изработват нагледни табла, схеми и диаграми. Списъците на слушателите са изготвени, а пропагандистите са преминали съответните подготвителни семинарни занимания. Интерес представлява изградената група от консултанти, към която са включени специалисти — агрономи, зоотехници, икономисти. Те ще оказват компетентна помощ на пропагандисти и слушатели по различните дисциплини— изучавани в системата на партийната учебна година. От тази група отговорник по техническата част ще се грижи за правилното ползуване на по-сложните технически средства. Кабинетът ще бъде в услуга на всички учебни звена от съставните села.

Наред с добрите резултати при подготовката, секретарят на общинския партиен комитет Иван Дечев със загриженост сподели и някои трудности:

— За нарасналите нужди на политическата просвета ни е необходим магнетофон, а на пазара липсва и не можем да си купим. По-зле е положението в село Бреница, където няма подходящ пропагандист с необходимата подготовка. Затова остава да пращаме там лектори от централното село. Тъй като механизаторите имат по-специфично работно време, с тях ще бъде изградена самостоятелна учебна форма. Миналата година те бяха включени общо към другите учебни звена, но се пречеше за навременното започване на занятията.

Няма съмнение, че с такава мисъл и загриженост от страна на партийното ръководство при подготовката за откриване на партийната учебна година, резултатите ще бъдат още по-радващи.

Михаил ГАВАЗОВ

„ВСИЧКО Е НАРЕД“

Когато пред ЗК на ДКМС в ДИП „Липа“ предстои голямо мероприятие или срочна задача, ръководството на Комсомола и партийната организация не се колебаят:

— Борката! Само той ще свърши добре тази работа—казват те, а Борката се усмихва и, без да каже нищо повече, излиза.

На другия ден с усмивка докладва, че задачата е изпълнена.

Намерихме го наведен над своята работа. Високо, мургаво момче, съсредоточило поглед в средела. Дотолкова приспособен към околната обстановка и хората, че сто пъти да минеш край него, няма да те забележи.

Преди да постъпи в казармата, той работи в ДИП „Липа“ като мебелист и учи във вечерния Техникум по дървообработване. Завърши го. Казармата го отдели две години от професията и другарите му. Завръща се с нови сили, знания и опит в организационната работа. Сега накъде? Време за мислене няма. Неговите другари и професията го очакват. Прави плахи стъпки към цеха, оная характерна миризма на дървесина го обгръща, навлиза сякаш в кръвта му, изпълва дробовете му. Сърцето му трепва като събудено. Цехът малко се е поизменил, но го посрещна като близък, като член на едно голямо семейство. И Борката разбира, че не е сбъркал.

Сега Борис Желязков е член на ЗК на ДКМС и едва 23-годишен, той е удостоен с високото звание „Ударник на комунистическия труд“. Ръководството на предприятието няма думи да му изкаже благодарността си. Затова наскоро комунистите го приеха в своите редици.

Веднъж се разболя. Тъкмо в деня, когато ЗК на ДКМС организираше тържествено събрание в чест на юбилейната 25-годишнина. Силите му го бяха напуснали, гърлото го болеше, нямаше глас, лицето му бе посърнало. Яви се в такъв вид пред партийния секретар и той го прати при лекар. Борис излезе от портала и се отправи към града. Извеждъж забави крачки, спря се и се замисли дали да ходи на лекар тъкмо днес, когато се отчита работата на Комсомола в чест на славния юбилей на свободата. На лекар би могъл да иде и утре, но такова тържествено събрание става веднъж на 25 години. Какво ще си помислят другарите, като разберат, че го няма. Ще повярват ли, че е отишъл на лекар? С какъв авторитет ще се яви пред тях, ако макар един прошепне зад гърба му: „Кръшкач“.

И се върна при работата си. Яви се на събранието с вечната си добродушна усмивка. Видя го партийният секретар и се усмихна, вдигна заканително показалеца си към него. Борката вдигна ръце, като че ли искаше да каже: „Всичко е наред“ и отново усмивка цъфна на лицето му...

Добри ИОРДАНОВ
Снимка: авторът

Работническата класа и нейните съюзници

Работническата класа води сложна и тежка борба срещу силите на гнета и експлоатацията. Но в тази борба тя не е сама: сред народните маси тя намира съюзници, които заедно с нея и под нейно ръководство се включват в освободителното движение и участвуват активно в класовите битки на епохата ни.

В. И. Ленин изработи и теоретически обоснова стратегията на революционната борба на пролетариата. Тя е насочена към сплотяване на всички антифеодални и антиимпериалистически сили в ед на велика революционна армия.

Има реална база за такова сплотяване. Пролетариатът, осъществявайки историческата мисия — революционно преобразяване на света, става изразител не само на своите класови интереси, но и на интересите на всички трудещи се. А именно на основата на общите жизнени интереси се гради съюзът на пролетариата с другите експлоатирани и потискани слоеве в капиталистическото общество: селяни, занаятчии, градска дребна буржоазия, интелигенция и служещи. Само с общи усилия те могат да победят общия си враг — империализма. Ръководната роля в този съюз на народните сили принадлежи на работническата класа — най-твърдият и последователен борец срещу всички форми на потискане и експлоатация.

Ленин придаваше особено голямо значение на съюза между работниците и селяните. Той го смяташе за велика революционна сила, главно средство за ликвидиране господството на помешчиците и капиталистите и за изграждане на новото социалистическо общество.

Правилното разбиране на ролята на селячеството не се налагаше изведнъж. Ленин трябваше да води упорита борба с различните изопачавания и отклонения от марксизма по този въпрос. В първите си работи той атакува погрешните позиции на дребнобуржоазните революционери (в Русия те бяха наричани народници и есери), които не разбираха историческата роля на работническата класа и смятаха селячеството за главна движеща сила на социалната революция. След това той разкритикува другата крайност— възгледите на опортюнистите — десни и „леви“ (меншевики, троцкисти и др.), които отричаха революционните възможности на селячеството и го причисляваха към лагера на реакцията.

И двете крайности водеха към едно — към откъсване на селячеството от пролетариата и на пролетариата — от селячеството. На този курс Ленин противопостави политиката на съюз между работниците и селяните, политиката на развиване и максимално използуване на могъщите революционни възможности на селските маси.

Икономическата природа на селянина при капитализма, учи Ленин, е двойствена: той е едновременно и собственик, и труженик, и като такъв, гледа и назад, към миналото, като иска да укрепи своето дребно стопанство, и напред към бъдещето, като става враг на разоряващия го капитализъм. Оттук произтича и неговата неустойчивост и колебание ту наляво, ту надясно. „Селянинът със своето икономическо положение в буржоазното общество, каза ваше Ленин, е поставен така, че да върви ту след работниците, ту след буржоазията“.

Пролетариатът и неговата партия трябва да имат предвид двойствеността на селячеството. Но не за да казват: „Ние нямаме общ път с него“, а за да провеждат правилна политика спрямо селските маси, да ги въвличат в революционната борба срещу остатъците от феодализма и срещу монополистическия капитал. Всеки, който не желае да се бори за селските резерви, прави непростима грешка—оставя ги в ръцете на едрата буржоазия или ги тласка в ръцете на дребнобуржоазните политически авантюристи.

Въпреки двойствения характер на селячеството, неговите коренни интереси съвпадат с коренните интереси на работническата класа. Експлоатацията на селяните при капитализма се отличава от експлоатацията на индустриалния пролетариат само по форма. Експлоататорът е един и същ — едрият капитал, който действува в съюз с помешчиците и едрите земевладелци. Нашата съвременност се отличава с рязко засилване на съвместното експлоатиране на дребните селски собственици от страна на капиталистическите монополи и едрите земевладелци. Реакционната буржоазия упорито се противопоставя на осъществяването на аграрни реформи, т. е. на фактическото предоставяне земята на онези, които я обработват.

Ето защо Ленин смяташе, че цялото селячество може да върви заедно с работническата класа, когато става дума за борба за земя, за демократични преобразования, а основните слоеве на трудещите се селяни — да подкрепят работническата класа, когато тя започне решаващата битка с капитализма. Животът потвърди напълно това предвиждане на Ленин. Под ръководството на Комунистическата партия работническата класа в Русия спечели на своя страна селските маси. Те й бяха могъща подкрепа и в борбата за сваляне на монархията, и по време на великия октомврийски щурм срещу крепостите на капитализма. Ръка за ръка с трудещото се селячество съветската работническа класа изгради социалистическото общество.

Ленинското учение за съюз между работническата класа, селячеството и другите трудещи се слоеве ръководи пролетарските революционери в техните действия. С духа на това учение са пропити и документите на Международното съвещание на комунистическите и работническите партии от 1969 година. На съвещанието бе подчертано жизненото значение на въпроса за позицията на селячеството в Азия и Африка, където по-голямата част от населението са селяни.

В повечето азиатски и африкански страни промишленият пролетариат бързо расте и бъдещето принадлежи нему. В крайна сметка именно работническото движение има определящата роля и в този район на света. Съюзът на работническата класа със селячеството ще направи възможни победния край на национално-освободителните революции и пълното ликвидиране на колониалното наследство, а движението към социализма — по-уверено и по-целеустремено.

В развитите капиталистически страни трудовото селячество пак е главният съюзник на работническата класа, въпреки че е чувствително по-малобройно. Със своята аграрна политика монополистичният капитал обрича на масово разорение дребното и средно селячество. Това води до все по-засилваща се съпротива и селячеството все по-често се обявява за единодействие с работническата класа.

По такъв начин ленинизмът учи, а историческият опит доказва, че работническата класа може да изпълни историческата си мисия на революционен преобразовател на обществото само в здрав съюз с непролетарските трудещи се маси и на първо място — със селячеството.

Иван АЛУФ,
кандидат на историческите науки

Агенция „Новости“

Неотдавна на посещение в окръга беше шестчленната съветска делегация, която гостува в нашата страна по покана на Общонародния комитет за българо-съветска дружба по случай юбилейните тържества, посветени на 25-годишнината на социалистическата революция у нас. Ръководител на делегацията бе първият заместник-председател на Централното ръководство на Дружеството за съветско-българска дружба в Москва Николай Николаевич Органов, зав. отдел на ЦК на КПСС, депутат във Върховния съвет на СССР.

НА СНИМКАТА: Другарят Органов произнася реч на митинга, състоял се край паметника на Съветската армия в Силистра.

1800 години Силистра

Градът като административно средище по време на турското робство

Историята на Силистра е хилядолетна, изпълнена с много исторически промени. Но градът винаги е съумявал да оцелее и да запази съществуването си. Още в Римската епоха крепостта Дурострум е служила за защита на отсамдунавските земи срещу чуждите племена от север. Местоположението на града го е правило през всички исторически епохи важно съединително звено между Добруджа и Долна Мизия, от една страна, и земите на север от Дунава, от друга. Неговото стратегическо значение порастна още повече по време на Средновековието, когато той става главната защитна крепост срещу угри и печенези, по-късно срещу кумани и татари. Неговото местоположение оценяват особено много византийците, които след завладяване то на Източно-българското царство го правят център на голямата административна област Паристрион, което ще рече Подунавие, която административна единица е включвала през 11 и 12 век цяла Северна България (без Видин) и Добруджа. Дръстър същевременно е бил седалище и на епархия, която също е включвала цяла Северна България.

Здравата българска крепост Дръстър е била главната опора на българщината през 13 и 14 в. Не случайно и турците след завладяването на Тракия насочват вниманието си на север от старопланинската верига, главно в посока на гр. Силистра. В първия поход на турците на север от Стара планина под водителството на Али паша през 1388 г. те заемат част от Източна България и обсаждат град Силистра, който след продължителна обсада е превзет и в града е установен силен турски гарнизон. С този гарнизон османските турци контролирали влашкото княжество на север от Дунава, а на запад — Шишманово то царство. По всичко изглежда, че тогава е създаден и силистренският санджак от всички завладени български територии преди окончателното падане на Търновското царство. Последното било ликвидирано през 1393 г. и на негово място бил създаден санджак с център гр. Никопол вместо столицата Търново, тъй като Никопол е бил втората столица на цар Иван Шишман. Силистренският санджак е заемал земите, окупирани от турците преди 1393 г. — на изток от Шумен и Тутракан, включително цяла Добруджа до делтата на р. Дунав. На юг санджакът продължава и южно от Стара планина — чак до Странджа планина и Дервентските и Манастирските възвишения, с една дума цяла Югоизточна България. Най-добре разположението на този санджак може да се види от един турски регистър от 1491-1492 г. (годината на откриването на Америка от Христофор Колумб). В този регистър са записани към санджака Силистра градовете: Силистра, Провадия, Мадара, Варна, Преджа (днес село в Провадийско), Шумен, Герлово, Анхиало (днес гр. Поморие), Ямбол, Айтос, Русокастро, Карнобат, Мезамврия (днес Несебър), Созопол, Агатопол (днес Ахтопол), Мидия и Загра (днес Стара Загора) и Ески Хисар. Почти непроменени остават размерите на санджака и през следващите векове (16-18).

В края на XV в. (1491-1492 г.) Силистренският санджак е наброявал 11 071 ханета, което за онова време е означавало население от около 300 000 жители. В друг регистър за поголовен данък джизие от 1668-1669 г. Силистренският санджак наброява 5 310 немюсюлмански ханета, което означавало за тогава християнско население от 150 000 жители.

Към санджака Силистра били записани през 1668-1669 г. казите Хърсово (Северна Добруджа), Пергьол (днес Гюргево на левия бряг на р. Дунав при Русе), Силистра, Карасу с друго име Текир гьолу (днес гр. Черна вода на Дунава), Месемврия, градовете Тулча, Мачин и Исакча в Северна Добруджа, Варна, Нови Пазар, Анхиало, Айтос, Чардак (по-късно през XIX в. нахия Чардак между Тутракан и Силистра), Омур Факъ (днес с. Жегларци, Толбухински окръг), Русокастро (село при Бургас — през Средновековието важна крепост), Бабадаг (Север на Добруджа), Балчик, Мангалия, Хаджиоглу пазар (днес Толбухин), Карин абад (днес Карнобат), Ислимие (Сливен), Хатун или (по-късно нахия с център с. Попово, Елховско), Ямбол, Ямболска нахия (селата западно от р. Тунджа до Манастирските възвишения), Ибраил (Браила — днес гр. Браила в Румъния през XVII и XVIII в. владян от турците). Общо в санджака Силистра се наброяват през втората половина през XVII в. 25 кази.

Същото състояние на санджака се запазва и през XVIII в. до времето на кърджалийските размирици в края на XVIII и началото на XIX в.

През XV и XVI в. гр. Силистра е център само на санджак и каза. В началото на XVII в. обаче зачестилите нападения на казашки „шайки“, т. е. ладии, по черноморския и дунавския бряг принудили турците да създадат нов еялет, в чийто район да струпат значително количество военни сили, които имали за основна задача да бранят бреговетe от казаците. За център на този еялет бил определен гр. Силистра, а еялетът бил наречен „Узи еялет“. В града бил струпан значителен контингент войски. Управителят на еялета „носещ титлата „паша“, имал задача да въдворява ред и във васалните княжества Влашко, Молдова и Ердел (днес Трансилвания). Когато някой влашки княз не бил удобен на Портата, т. е. на турското правителство, то силистренският паша пращал по някоя турска орда да свали неудобния княз и постави другиго. Разбира се, всичко това било свързано с големи опустошения на земите на въпросните княжества.

Към еялета Силистра освен Силистренския санджак са се числели и санджаците в Бесарабия — Акерман, Бендер, Хотин, както и санджакът Узи с главен град Очаков при устието на р. Днепър. С една дума в административно отношение на гр. Силистра са били подчинени през XVII-XVIII в. земите от устието на р. Днепър до гр. Мидия в Източна Тракия и от гр. Ямбол на р. Тунджа до гр. Хотин в Северна Бесарабия, т. е. една площ приблизително равна на днешна България. При това Силистренския паша контролирал и влашките княжества северно от р. Дунав, заемащи територията на почти цяла днешна Румъния. Това е времето на апогея на гр. Силистра. Той е бил през XVIII в. най-важната крепост в източно-балканските земи, главен опорен пункт на османските турци в този район. Ето защо градът е бил силно укрепен по сухо откъм Дунава, а в стопанско отношение бил един от най-големите центрове в балканските владения на османска Турция. През времето на руско-турските войни в края на XVIII в., поради редица обстоятелства центърът на еялета се премества в гр. Русчук (Русе), независимо че гр. Силистра запазва много от всичките си функции на главно средище, както и името на вилает — Силистра — също се запазва. По-късно в началото на 60-те години на XIX в., когато турският реформатор Митхад паша създава нови административни единици в балканските провинции на османска Турция, Силистра остава само като средище на каза. А център на новосформираний Туна (Дунавски) вилает вече е град Русе. Силистра е само център на залийски център към Русчушкия санджак. Но тази каза е една от най-големите в Европейска Турция по онова време — по размери много по-голяма от някои тогавашни турски санджаци.

Руси СТОЙКОВ,
научен сътрудник по историческа география в Института за история при БАН

За навременна и качествена сеитба на пшеницата

Ст. н. с. Борис СИМЕОНОВ, директор на ИПС край Ген. Тошево

Решаващо условие за успешното провеждане на есенната сеитба е правилният избор на подходящи предшественици, своевременно прибиране на същите и качествена подготовка на площите.

Известно е, че основните предшественици на пшеницата са царевицата, слънчогледът и някои зърнено-бобови култури. През втората половина на вегетацията на тези култури през тази година паднаха значителни количества валежи, което стана причина за заплевеляване на площите. Това е един факт, който в ни какъв случай не трябва да се отминава без внимание, защото той ще увеличи трудностите по подготовката на почвата.

Сега се провежда масово прибиране на царевицата. Необходимо е да се мобилизират всички сили, да се създаде такава организация с цел в най-кратки срокове да се освободят определените за сеитба площи.

При извършване на предсеитбената обработка ръководно правило трябва да бъде осигуряването на разрохкан слой от 10-15 см без буци, с плътно легло. За да се постигне това, необходимо е да се подхожда конкретно в зависимост от предшественика и влажността на почвата. През тази година поради засушаването, което настъпи през август и септември, се налага да се работи главно с дисковите оръдия и почвообработващи фрези, за да се избегне накъртването на почвата на буци. Изключително важно условие в случая е да се почистят много добре остатъците от предшественика и плевелите. В противен случай дисковите оръдия и фрезите ще работят некачествено и ще се получи лоша сеитба. Ако почистването не се направи, обработката трябва да се извърши с плугове на дълбочина не по-малка от 18-20 см, за да се заровят остатъците и облекчи сеитбата. При това положение обаче е задължително да се извършват допълнителни обработки 2-3 с дискови оръдия и валяци с цел почвата да се доведе до градинско състояние за извършване на качествена сеитба. През последните дни в редица райони паднаха валежи, които позволяват площите всяка да се изорат с плуг, без буци, на дълбочина 18-20 см. Тази възможност трябва обезателно да се използува. При извършване на по-дълбоки обработки налагително е след сеитбата площите да се валират. Това ще се отрази благоприятно не само върху поникването, но и върху презимуването на растенията.

И тази година стопанствата разполагат с необходимите торове. Важно в случая е те да бъдат внесени навреме с цел да се получи най-висок икономически ефект. По отношение на суперфосфата има пълна яснота и традиции в стопанствата. Не бива да се засява нито декар пшеница, без да е внесено преди предсеитбената оран необходимо количество суперфосфат. Част от азотните торове 1/3 следва да се внесат още преди сеитбата. Трябва да се подхожда диферен цирано обаче при използването на амониевата селитра и карбамида. Първият тор може да се внася както преди, така и след сеитбата, без това да е свързано с опасности от големи загуби или повреди по растенията. Поголямо внимание се изисква при използването на карбамида. Той трябва да се внася 5-6 дни преди сеитбата или с предсеитбената обработка, като се осигури бързо размесване с почвата поне на 5-6 см дълбочина. При това условие се ограничава загубата от излитане на амоняк и няма опасност от повреди върху младите поници.

И тази година основен сорт пшеница ще бъде Безостая 1. Успоредно с това обаче широко трябва да се използуват всички семена от новите сортове на института — 19-16, Добруджа, Калиакра, Русалка и новите съветски сортове Аврора и Кавказ.

Качествената сеитба в най-благоприятните агротехнически срокове при оптимална посевна норма е изключително важно условие за създаването на сигурни предпоставки за високи добиви. Опитите в института и практиката показват, че за условията на нашия район най-благоприятният срок за сеитба на пшениците е от 1 до 20 октомври. При късна сеитба и особено при сеитба след 20 октомври и през ноември добивите се намаляват значително. Така например при сеитба от 1 до 20 октомври в опита е получено средно по 652 кг зърно от декар, а при сеитба след 20 октомври до 10 ноември 507 кг или в резултат на закъсняването добивът е намален със 145 килограма.

Все още при определянето на посевната норма се допускат някои грешки, най-често това става по шаблон, без да се има предвид разнообразието от условия, които се предоставят на пшеницата, качеството на посевния материал и по-специално абсолютното тегло на семената. През последните няколко години в института беше изведен опит за установяване на оптималната посевна норма на сорт Безостая 1. Резултатите показаха, че най-високи добиви се получават при сеитба от 550 до 650 кълняеми семена на кв. метър. Ако се направи анализ по години, се вижда, че през сухата 1963, 1964 и 1969 години по-високи добиви са получени при посевна норма 700 семена на кв. метър. При реколтата 1965 и 1967 години обаче, когато валежите бяха по количество и разпределение значително по-благоприятни за пшениците, по-високи добиви се получават при норма 550-650 семена. Въз основа на тези данни оптималната посевна норма за сорт Безостая 1 за нашия район трябва да се приеме от 550 до 650 кълняеми семена. Посевната норма от 550 семена следва да се прилага само при ранната сеитба, извършена при наличието на достатъчно влага и много добре подготвена почва. При по-късна сеитба и при по-лошо подготвена почва посевната норма трябва да се увеличи от 650 до 700 кълняеми семена. По-нататъшното увеличение над 700 семена при сорт Безостая 1 води не до повишаване на добивите, а до тяхното намаляване.

Залагането на семената равномерно на оптимална дълбочина е друго важно условие, което трябва да се спазва стриктно. Опитите показват, че най-добри резултати се получават по отношение поникването и залагане възела на братенето, когато сеитбата се извърши на дълбочина от 5 до 7 см. В това отношение голяма отговорност стои пред инженерите, механизаторите, те трябва добре да подготвят и поддържат в изправност редосеялките през целия период на сеитбаат. Задължително условие трябва да бъде комплектоването на редосеялките с влачки.

В заключение трябва да кажем, че и най-надеждните сортове, както и всички останали ефективни агротехнически мероприятия не постигат целта си и остават без резултат, когато липсва основното звено от комплекса — правилна предсеитбена подготовка на почвата и качествена сеитба.

В надпревара с времето

—Тази година добивът от царевица на много блокове достига до 1 500 кг на декар, или по наши предварителни преценки без кака лашките ще получим по около 1 050 кг чисто зърно на декар...

Тези цифри ме карат изведнъж да вторача поглед в главния агроном на трудово-кооперативното земеделско стопанство в с. Нова Черна. Не, той наистина говори сериозно.

Междувременно „Волгата“ преодолява без особени усилия и последната височина и ето че изведнъж се озоваваме до самия блок с царевица, от единия край на който едва доловимо се чува тътенът на кукурузокомбайна.

— Тук отглеждаме югославския сорт „Земун поле-755“ — информира ни главният агроном и бързо се измъква от колата, устремен към крайните редове на блока.

Гледам го как с маниер на истински грижовен стопанин опипва кочаните, разглежда стеблото и листата. Пък то една царевица — докото си да не вдигнеш от нея. Висока близо един и половина човешки ръст, гъста, но редовна, а кочаните й по близо четиридесет сантиметра дълги.

Междувременно нека да спомена, че с нас пътува и председателят на профкомитета на стопанството. Той е един от най-запалените фотолюбители в кооперацията и сега е взел със себе си тежката „Екзакта“. Виждам го, че несе свърта на едно място. Току нагазва и той в междуредията и изважда светломера от джоба си. След това научавам дискретно, че той създава фотоархив на стопанството, че разполага даже и с фотокамера и че сега иска да увековечи тази хубава реколта. Правил е снимки пролетта при сеитбата и за да бъде процесът завършен, ще направи и сега при беритбата.

А откъм височината на „Гавриловите ниви“ вече се задава и самият кукурузокомбайн. На трактора е седнал механизаторът Костадин Николов.

— Такава зелена стена никога не съм сривал с машината — казва той вместо поздрав и кривва настрана шапката си.—Но и ком байнът не отстъпва. Ето вижте подире не остава никакъв кочан. Пък и да пропусне някой, отзад имаме специална групичка от полевъди, които се грижат за прибирането им. Нали тази година сме решили да спастрим всяко отгледано зърно...

А главният агроном току се приближава до затихналата машина и пита водача й:

— Коста, днеска ще можете ли да обърнете поне едно 70-80 декара?

— Не ще и дума, началство — едва дочувам отговора, защото машината отново поема по следващите междуредия, оставяйки зад себе си ниско отрязаните стебла на царевицата.

На другия ъгъл на блока е спрян фургонът на механизаторите. Това е техният импровизиран дом с елементарни удобства — легло, столове, масичка. Мине не мине още два часа и на смяна ще дойде колегата на Костадин —Сали Алиев. Той почива сега, набира сили за нов осемчасов щурм.

Царевицата „Земун поле-755“ тук край местността „Гавриловите ниви“ е вече на привършване. След ден-два кукурузокомбайн път ще се премести на съседния блок. Тъй каза и агрономът: „Трябва да приберем час по-скоро царевицата. Та нали ни предстои бърза оран. Сеитбата не ще чака дълго. Ето в съседния Разградски окръг чуваме, че започнали вече тук-там да пъплят и редосеялките“...

Горе на рътлината, окъпан в огнен пурпур, се ражда вече ранният есенен залез. Още малко и към притихналия фургон ще отекнат уморени стъпки. Ще завърши един трудов ден, един от многото плодни дни на механизаторите от голямото стопанство в Нова Черна...

Руси ШИМАБЕЕВ

Оползотворени години

Златната есен е изкарала селските труженици от Срацимир в полето да прибират плодовете й. Улиците са пусти и празни, магазините затворени, учениците и те са днес в полето, само на строителната площадка сновят нетърпеливо хората от звеното на Слави Минчев. За тях работата на строителството не е сезонна, но по-добре е, когато хубавият есенен ден бъде напълно оползотворен, и те делово „пъплят“ около бетонобъркачката. Докато е топло и хубаво времето, непременно трябва да се „отделят“ от земята, да завършат основите на новия кооперативен дом, пък нагоре — може да се работи и при по-лоши условия на времето. Строителите са повечето с дългогодишен опит и добре познават своята работа. Те не искат да патят както при отливането основите на общежитието, което е вече издигнато на един етаж до кооперативния дом. Строежът е на ниско в долината. Изкопали основите на общежитието и тръгнала подпочвена вода. Започнала борбата. Много време и труд отнела тя на строителите, докато я отвели настрана от строежа. Към подпочвената вода се прибавяла и тази от есенните и пролетните валежи. Борбата била трудна, но строителите победили...

Строителното звено на Слави Минчев е многочислено. В него работят 18 строители от кооперативното стопанство. Повечето от тях са пенсионери. Други са работили по строежите и по-рано. Има и с по-кратък стаж. Звеното обаче има предимно старчески облик. Това не пречи на тази строителна организационна единица от стопанството да изпълнява успешно възложените й задачи. През това лято те построиха трансформатори в Бръчма и 2 зърноплощадки с обща площ 4 000 квадратни метра. Общежитието в село Срацимир издигнаха на един етаж, тези дни завършват и нулевия цикъл на кооперативния дом. Със завършването на основите на този строеж те си осигуряват широк фронт за работа и през зимата. И двата строежа са един до друг, в центъра на селото са.

Ще мине влажната есен и студената зима, през чиито дни те ще се изкачват всеки ден все по-нагоре и по-нагоре, и идущата пролет и лято ще ги посрещнат също по скелите на тези два строежа, горе някъде на третия етаж или на покрива, завършвайки своите архитектурни паметници. Да, да. За всички паметни плочи и паметници гранитът не стига, но тези сами оставят незаличими следи след себе си, вграждайки своя труд и от годините си, определени за заслужен отдих. Впрочем тук не всички са пенсионери, но те са болшинство в звеното, негов гръбнак. Трудят се с не по-нисък темп от младите, работят и съветват. В момента, когато посетихме строежа, над разгърнатия чертеж край звеновода сварихме съсредоточения поглед и на пенсионера Борис Тодоров. Двамата заедно тълкуваха и изясняваха по сплетените линии на чертежа замисъла на проектанта — къде какви фундаменти трябва да легнат в земята, за да е сградата устойчива и вечна.

Не е лек трудът на строителя. Допреди няколко дни те приготвяха бетона ръчно. Сега имат нова „бетонарка“. Тази придобивка облекчи една от операциите на тежкия им труд. И сега, докато още беседвахме с тях, дойде електромонтьорът и ги предупреди, че ще изключи тока за около един час. Гъските някъде повредили електропроводите. Трябва да се отстрани повредата. И строителите отново поемат лопатите за размесване на бетона ръчно. Не могат да чакат цял час. Те са осемнадесет човека, ако всеки загуби по час в престой, това са повече от два работни дни. А бъркали ли сте бетон на ръка? О, това е една от най-тежките работи! Но те са свикнали. И не искат да забавят строежа.

М. ТОМОВ

Все хубави думи може да чуете за производственичката Гинка Анастасова от трудово-производителната кооперация „Дунав“ в Силистра. Тя е от онния комунистически, които с личния си пример увличат останалите работнички, съдействуват за постигане на високо качество на изделията.

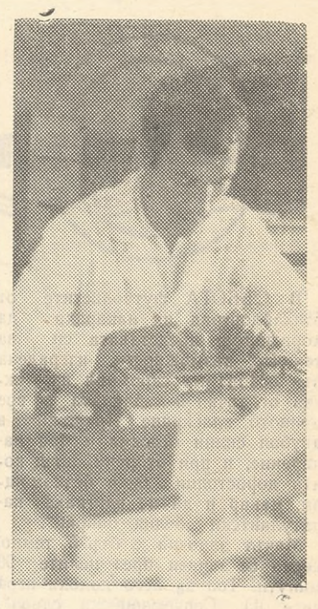
Снимка: Добри ЙОРДАНОВ

Магазин „Рубин“ в гр. Хмелницк, УССР

Расте новият строеж

Хладна септемврийска утрин. На брега на Дунава, край извисилите се тридесетметрови клетки на обект „Силоз“, са се събрали хора, машини. Скоро ще започне втората част от обекта — елевата торната кула и другите дванадесет клетки, които ще се издигнат по новия метод в строителството — чрез пълзящ кофраж. Сигналът за началото е даден, самосвалите с ревящ изкачват стръмнината и изсипват в улеите бетона, който посредством кюбели ще бъде изкачван на площадките за изсипването му в стените на клетките. Колко внимание и съсредоточеност са необходими, за да се изсипят бетонните клетки. Просто не с дни, не с часове, а с минути растат стените. Двуменната работа с пълзящ кофраж и непрекъснатото осигуряване на бетона обезпечават силозът да „изпълзи“ само за десет дни. В денонощната работа са включени бригадите на майсторите Ради Пенчев, Никола Атанасов, Гено Трендафилов, Борис Караиванов, Димитър Василев и др. Те влагат всичките си сили и ентусиазъм, за да издигнат и втората част на силоза в определеното време.

Добри ДИМИТРОВ

Един от челниците в социалистическото съревнование в завод „Оргтехника“ е Иван Петров, който с високото преизпълнение на трудовите си норми дава пример на бригадата, която ръководи.

Витрина на четвъртвековен победен път

По едно щастливо съвпадение тази година панаирът в Пловдив също честнува своя четвъртвековен юбилей. Едно пълнолетие, което най-ярко характеризира изминатия победен път, което е най-голямата досега международна изява на икономическите и експортни възможности на Народна република България. Особено внушително е участието на родното машиностроение, което на 20 000 кв. метра площ показва около 4 000 експоната. Над 1 000 от тях са нови и подобрени машини, апарати и уреди.

ДСО „Балканкар“ демонстрира повече от 70 вида български електрокари и мотокари, по производство и износ на които нашата страна е на едно от челните места в света. За първи път са показани електрокари с нов безстаторен постояннотоков електродвигател — българско изобретение. Интерес за специалистите представляват и верижните електротелфери с товароподемност от 125 до 12 500 кг.

Илюстрация на постиженията на нашата техническа мисъл са и разните видове металорежещи и металообработващи машини, между които познатите вече стругове, фрезмашини, бормашини, нови револверни стругове, шлайфмашини, нова хидравлична преса за производство на брикети, дървообработващи машини, резбонарезен автомат и други. Изложени са и много новости на металообработването.

Като нов изложител се представя ДТП „Автоимпекс“ — с български леки коли, камиони и автобуси, мотоциклети, мопеди и велосипеди.

ДСО „Агромашина“ ще изложи пет вида трактори и много селскостопански машини. За първи път е показана българска пневматична сеялка за царевица, боб, цвекло и други култури. Със своите двадесет завода обединението дава 13,4 на сто от общата машиностроителна продукция на родината, а около 50 на сто от нея се изнася в над 30 страни.

2 000 интересни експоната демонстрират възходящото развитие на българската електротехническа промишленост. Това са асинхронни електродвигатели, трансформатори, генератори, електродвигатели с вградена електромагнитна спирачка, барабанна автоматична пералня, електронна изчислителна машина „Аналог 3“, изделия на промишлената електроника, автоматична телефонна централа, специална конферентна уредба за БДЖ и други. Вниманието на многобройните посетители привличат и различните видове радиоприемници и телевизори, магнетофон двускоростен — стерео, телевизионни приемници „Родопи“ и „Витоша“, портативен радиоприемник „Перла“ за средни, къси и дълги вълни, радиоприемник „Мелодия“, луксозни музикални шкафове, разнообразни електродомакински уреди.

Повече от 100 експоната показва ДСО „Изчислителна и организационна техника“. Пред гостите на панаира се демонстрират известните калкулатори „Елка 22“ и „Елка 25“, които намират добър прием в много страни на Европа. Заводът за пишещи машини се представя с портативни пишещи машини „Марица-11/21“, „Марица-12/22“, „Марица-13/23“, електрически машини „Марица-41/51“, които се отличават със съвършена елегантна конструкция, с разнообразна клавиатура и многообразие на шрифтовете.

Убедително доказателство за социалистическата ни индустриализация са и произведенията на металургията, химията и фармацевтиката. На панаира са изложени повече от 2 500 експоната от тези промишлени отрасли, 220 от които са нови производства. Както е известно, българските химически продукти — минерални торове, калцинирана сода, поливинилхлорид, метанол, течен хлор, нефтохимически произведения, пластмасови и каучукови изделия и други химикали — намират добър прием в 60 страни на света. За първи път ще участвува и новото стопанско обединение „Химически влакна“, което показва новите видове полиестерни влакна „Ямболен“, „Булаина“ и полиамидна коприна „Видлон“. Не е безинтересно да се знае, че ДСО „Фармахим“ изнася своята продукция в над 70 страни.

Предприятията на леката ни промишленост излагат над 6 000 експоната.

Освен като ярка демонстрация на крупните постижения на българското народно стопанство Пловдивският панаир все повече се утвърждава и като важно среди ще на международната търговия, като съвременно международно техническо изложение, на което се представят редица най-нови постижения на научно-техническата мисъл в света.

Иван КОНСТАНТИНОВ

Новости • техника • Новости

ОТЛИЧНИТЕ КАЧЕСТВА НА „РЕГИОН“

В Института по физика на Земята и атмосферата при Академията на науките на Таджикската ССР е създадена оригинална автоматична сеизмическа станция „Регион“. Работата по създаването на станцията е ръководил завеждащият лабораторията на сеизмическата служба Глеб Коростин.

В лабораторията си поставили задача да създадат автоматична сеизмическа станция, която да бъде сигурна и евтина при експлоатация. Такива станции са необходими много — цяла мрежа в района на сеизмическа активност — а строителството и обслужването им е много скъпо. И ето, опитният образец на нова та автоматична сеизмична станция „Регион“ с обща радиомаркировка на времето е готов и успешно преминава изпитанията. По размери станцията не превишва много домашния хладилник. Строителството на помещение за „Регион“ е 20-30 пъти по-евтино от това за обикновените сеизмични станции, а необходимостта от обслужващ персонал е десет пъти по-малка.

ПЪРВИЯТ В СВЕТА ВИСОКОВОЛТОВ ХИДРОГЕНЕРАТОР

В Сходнейската водна електростанция в Подмосковието е изпитан първият в света високоволтов хидрогенератор. Той произвежда ток с напрежение 110 хиляди волта. Освен това не са му необходими трансформатори и подстанции за предаване на енергията. Новият генератор е включен направо към мрежата за високо напрежение. Учените и инженерите са успели да обединят в една конструкция генератор и трансформатор. Основната разлика от съществуващите генератори е в статора. В обикновените генератори статорът има канали с ширина 5-7 сантиметра, а в новия техният размер е увеличен до 30-50 сантиметра. Специалистите вместили в генератора високоволтова намотка с дебели слоеве изолация и по такъв начин получили високо напрежение в генератора, без да е необходима трансформация след това.

В създаването на хидрогенератора взели участие учени от Московския енергетичен институт и специалисти от редица предприятия. Сега предстои да бъде изработен генератор с напрежение 220 хиляди волта.

МИНИАТЮРНИ АТОМНИ ЕЛЕКТРОЦЕНТРАЛИ

Съветските учени създадоха ядрена електроцентрала, голяма колкото глава на топлийка. Ядреният генератор използува изотопите на церий, стронций, цезий, прометей и може да работи десетки години.

Учените използували отпадъците от атомното производство — шлака, която не може повече да участвува във верижната реакция на разпадането. Температурата й достига понякога 1 500 градуса целзий. Проблемът за използването на шлака бе решен във Всесъюзния институт за радиационна техника в СССР.

Топлината на атомната шлака се поема от термоелектрическия преобразовател, съставен от батерии на полупроводникови термоелементи. Осъществява се пряко преобразуване на енергията—получава се електрически ток.

Изотопните генератори имат голямо бъдеще. Те са изключително сигурни, тъй като в тях няма подвижни части и не са капризни. Те могат да бъдат използувани в най-труднодостъпни места.

В АВТОМОБИЛИТЕ НЯМА ОПАСНОСТ ОТ СВЕТКАВИЦИ

Напълно безоснователен е широко разпространеният слух, че по време на буря светкавица може да удари движещ се автомобил и да убие пътниците в него. На хората, намиращи се в затворена лека кола, не може да се случи нищо опасно, дори и ако светкавицата падне точно върху колата и е с много високо напрежение. Електрическата енергия се отвежда по външните стени на автомобила към земята, така че вътрешността на колата остава защитена като „фарадеев кафез“. За да докажат това нагледно, учените от опитната станция за високо напрежение са насочили електрическа енергия с напрежение от два милиона волта, равняваща се на светкавица, върху един автомобил. Невредими са останали както пътниците в колата, така и самата кола. Въпреки това експертите препоръчват при гръмотевична буря автомобилът да се спре край пътя, за да се изчака преминаването на бурята. Самата светкавица може да не е опасна, но шокът от силния трясък може да обърка шофьора.

ЕЛЕКТРИЧЕСКО ПОЛЕ СТИМУЛИРА РАЗВИТИЕТО НА СЕМЕНАТА

Пред буря или във влажно време по жиците на високоволтовите линии може да се наблюдава синкаво светене, което във физиката се нарича коронен разряд.

Колективът на Алма-Атинското зонално конструкторско бюро на Министерството на селското стопанство на Казахската ССР е създало серия машини, които използуват това физическо явление за обработване на селскостопанските култури.

На нивите на Каскеленския зърносовхоз и на Всесъюзния институт по зърнените храни в селището Шортанда семената на пшениците и ечемика, преди да се засеят, се пропускат през машината, конструирана от колектива на бюрото. Електрическото поле на коронния разряд е оказало стимулиращо влияние върху семената: подобрило се е поникването, увеличила се е кълняемостта. Самите растения се оказаха по-устойчиви особено при условията на миналогодишното сушаво лято. В резултат — реколтата на зърнени храни се е увеличила от 150 на 300 кг на декар. Освен това са се подобрили хлебопекарните качества на брашното, получено от зърна, обработени с тази машина. Под действието на електрическото поле семената в машината едновременно се очистват от плевелни примеси и се сортират по тежина и влажност.

В Казахската картофено-зеленчукова станция край Алма-Ата са били посадени картофи, обработени по гореспоменатия начин. Добивите се увеличили с 25-30 на сто.

Интересна програма за юбилейните тържества

Силистра е в трескава подготовка за тържествата, в които ще бъде отпразнувана 1 800-годишнината от обявяването ѝ за самоуправляващ се град. Древната и млада Силистра ще привлече много гости от 11 до 19 октомври. С трепет се очакват тези дни и от нейните трудолюбиви граждани, които допринасят да има тя този модерен съвременен вид.

Организационният юбилеен комитет се е постарал дните от 11 до 19 октомври да бъдат истински празници. Какво ни предлага програмата за тях?

Всеки ден е посветен на определена тема и е наситен с много мероприятия. Най-интересните от тях ще се провеждат след 17 часа, което ще даде възможност на всички желаещи да ги посетят.

Откриването на юбилейните тържества, които ще преминат под девиза — „Силистра — древна и млада", ще стане на 11 октомври в 17 часа на стадион „Септември".

За „Ден на Златна Добруджа" е определен 12 октомври. През него освен спортните състезания ще има и празник на плодородието, концерт на известния русенски хор „Родина". От 20,30 часа вечерта ще имаме възможност да наблюдаваме телевизионната среща-викторина „1 800 години град Силистра".

13 октомври е „Ден на древния град". В него се предвиждат концерти от артисти на Държавния музикален театър „Стефан Македонски" — София. Ще се открие седмицата на българския историко-революционен филм с прожекция на филма „Каloян". През тази седмица на екрана на кино „Москва" ще гледаме и филмите: „Цар Иван Шишман", „Ивайло", „Легенда за Паисий", „Героите на Шипка" и „Осмият".

Вечерта ще има ревю на дрехата през вековете, на добруджанската носия и съвременната мода с участието на Центъра за нови стоки и мода — София.

14 октомври е „Ден на спорта". Освен различните спортни състезания ще има надиграване на добруджански танци.

За „Ден на силистренските пионери" е обявен 15 октомври. През този ден ще стане и възстановка на преминаването на Аспаруховата конница. Ще ни гостуват и Русенската народна опера с „Ловци на бисери" от Бизе.

Самодейците от гр. Силистра ще покажат своето художествено майсторство на 16 октомври. Освен това ще има историческа възстановка на пристигането на руските войски в Силистра. Театърът на Народната армия — София ще представи за силистренци пиесата на Пелин Пелинов „Отвъд стената". Вечерта от 21 часа вратите на ресторант „Злат на Добруджа" ще се разтворят гостоприемно за младостта на древния град. На големия младежки бал ще бъде избрана и „мис Силистра".

Съвсем заслужено един ден от тържествата — 17 октомври, е определен за „Ден на българо-съветската дружба". Тогава съветските гости от Хмелницка област ще засадят дръвчета в Юбилейната алея, ще има вечер на българо-съветската дружба и възстановка на посрещането на Червената армия в Силистра.

В 9.30 часа в салона на ОНС ще бъде открита научната сесия на Българската академия на науките, посветена на многовековна Силистра.

Вечерта гвардейският духов оркестър от София ще изнесе концерт в салона на Народния театър.

На 18 октомври ще бъде празникът на добруджанския фолклор, който ще се проведе от 18 часа на стадион „Септември".

Краят на тържествата ще бъде на 19 октомври, затова той е и най-богат на събития. В 9 часа ще започне работа тържествената юбилейна сесия на ГНС. В 11.30 ще има общоградски митинг за откриване на паметния юбилеен пилон-обелиск на площад „Аврора".

След обед ще стане тегленето на редовния тираж от спортния тотализатор. От 16.30 часа на стадиона е закриването на юбилейните тържества. Тогава ще бъдат изпълнени и специалните масови гимнастически упражнения, които учащите се от града подготвят повече от месец и половина. Вечерта в Дунавския парк и на площад „Карл Маркс" ще има народни увеселения.

За любителите на спорта всеки ден са предвидени различни състезания — волейболни, баскетболни, футболни, между отборите на Силистра и други градове на страната.

Девет дни ще празнува 18-вековна Силистра. Девет дни, през които ще научим много за старата слава на нашия древен град и ще покажем неговата цветуща социалистическа младост.

ЗЛАТНИ РЪЦЕ

С такова звание са наградени четирите експоната кукли от едноименния цех на промкомбинат „Камъшит" тези дни на Юбилейния международен мострен панаир в Пловдив. Признанието за висококачествената продукция на този млад цех се подкрепя и от получените досега два златни медала. — миналата година на Пловдивския международен панаир, а после в Москва на изложбата. Но трудолюбивите златни ръце на хората от този цех не спират на постигнатото. Докато техните творения разнасят славата на предприятието по цялата страна и зад нейните предели, те изпълняват многобройни поръчки — работят над нови образци хубави кукли и презпълняват трудовите си норми.

На XXV международен пловдивски панаир са представени с многобройните си нови образци и цеховете за папурени чанти, за кожени и найлонови чанти, за фина керамика, ракитови кошници, дамаджани, пирография. Произведенията на тези цехове също се посрещат с голям интерес.

Произведенията на промкомбинат „Камъшит" намират широк пазар не само в страната, но и далеч зад нейните предели в страни от петте континента. И благодарение на добрия прием на продукцията, ръководството на промкомбината смело разширява обема. През тази година в тридесет села от окръга са открити нови цехове за ракитови производства и пирография.

Славата на това предприятие я правят многобройните златни ръце на трихилядния колектив. Стана традиция това предприятие да отчита високи успехи за всяко тримесечие, за всеки месец. С радващи показатели приключват и плана за септември месец. При план 454 000 лв., по предварителни данни, колективът на предприятието ще приключи с произведена продукция за 590 000 лв. Или при план за деветмесечието 4 089 000 лв., колективът на промкомбината е произвел продукция за 4 877 000 лв.

Преизпълнението на плана за деветмесечието със 788 000 лева е една солидна предпоставка годишният план да бъде преизпълнен с една сума от около един милион лева. Челници в благородната социалистическа надпревара са цеховете „Фина керамика" с ръководител Величка Георгиева, „Кукли" с ръководител Златка Богданова. Не остават от тях и труженичките от цех „Папурени чанти" и другите цехове.

М. ГЕОРГИЕВ

Моят град

Сама излязох в тъмнината —
Под звездното небе
градът утихнал спи,
проблесват и се гърчат
във реката
неоновите светлини.

Какъв красив си
в този нощен здрач
посипан цял от рой звезди
ти малък мой,
прекрасен град
на хиляди надежди и
мечти.

Ти спиш
и в черната брилянтна нощ
със хиляди сърца туптиш
Ти малък мой
прекрасен град —
лека нощ.

Ана ДИМИТРОВА

На морално-етични теми

Баща — убиец на собственото си дете

Димитър Йорданов Стойчев от с. Богорово е сравнително млад човек — още ненавършил 24 години, а в биографията му има вече три присъди за кражба на социалистическа собственост.

От брака си с Калина Стоянова им се е родило момче Стефан, сега на една година и десет месеца, което раснало здраво, хубаво и весело. Димитър е човек със съвсем нестабилни морални и психически задръжки, с голяма любов към пиянството. Той е човек садист и звяр. Такъв е в семейството и в обществото. Въпреки трикратните предупреждения на властта, той не се е поправил и не е тръгнал в правия път. Димитър биел и тормозил много съпругата си, биел жестоко и малкото бебе Стефан. Това принудило Калинка да го напусне, като взела със себе си и детето. Не след дълго Димитър отишъл при жена си, набил я и със сила отнел детето от нея. Взел го при себе си и го предал на майка си да се грижи за него.

На 15 август тази година по обяд той и майка му си били в къщи и обядвали. Давали и на детето да яде яхния от лук и сливи. То не поемало и повърнало. Тогава Димитър станал, взел детето от майка си, уловил го за дрехите и го ударил силно в кревата, след това повторно го уловил за гърдите и силно го ударил в страничните дъски на нара. Детето получило сериозни наранявания в областта на главата и цялото тяло и починало.

Един убиец извършва пъклено то си дело. В това се крие голе мият садизъм, човеконенавистническата природа на един млад човек, който в пълно съзнание и без каквото и да е угризение на съвестта убива жестоко собственото си дете. Защо Димитър уби рожбата си? Тук именно ние разкриваме истинския лик на този звяр в човешки образ. С типичния на садиста и убиеца сарказъм той разказва: „То не искаше да яде яхния от лук и сливи и повърна. Аз го сложих на кревата и то започна да плаче. Тогава го ударих с шамар, а то започна още повече да плаче. Аз се ядосах, хванах го за дрехите отпред и го ударих силно в кревата, но от първия удар не му стана нищо, след това го хванах за гърдите и повторно го ударих в кревата, от което то се опъна и не мръдна.

Убийството извърших, защото жена ми искаше да ме съди за издръжка и за другото дете, което не е мое. Аз реших да се отърва от моето и затова го убих. Не исках да давам издръжка и за двете деца".

Днес всички родители не само че дават издръжка на децата си, но ги обгръщат с най-голямо внимание и любов. Те са готови дори да се жертвуват за своите деца. А в Димитър е обратното: той е един анахронизъм в нашето социалистическо общество. Той не само че не желае и се страхува да даде издръжка на своето дете, но и с лека ръка, с ръката на един закоравял убиец и садист го убива. Жалко, но факт. Такива хора като Димитър са единици. Това са плевели сред градина от рози и трябва да бъдат изтръгнати от корен. Димитър е подил, който трябва да бъде не само изтръгнат, но и изгорен в кладата на справедливостта.

Людмил НЕВСКИ,
окръжен съдия

2:2 – гостите ни надиграха

спорт

В СЪБОТА футболистите от Михайловград ни накараха да коригираме представата си за техните възможности, изградена въз основа на скромния им актив от точки в таблицата за временното класиране. Приложиха в двубоя силни оръжия и при нападение, и при отбрана, пред които доростолци бяха безпомощни, макар и да не вдигнаха капитулантски „белия байрак".

Мачът започна с бързо темпо, което се запази през целите 90 минути. Тон за него дадоха играчите на „Септемврийска слава". Не беше никак трудно да се доловят два различни стила на игра. Гостите — с добра физическа подготовка, снажни и атлетични — много бързо се прегрупираха, имаха по всяка част на терена разположени играчи със съответстващи за постовете си качества. Понеже стана дума за силните им оръжия, ще ги определим: маневреност, настойчивост в единоборствата и рационалност. Но преди всичко рационалност. Не видяхме михайловградски състезател да води излишно топката; пред вратата ни гостите никак не се суетяха; отбраната им в напрегнатите ситуации — много през второто полувреме — предпочиташе безком промисно да „чисти", само и само да отдалечи опасността от вратата, зорко и умело пазена от Христов.

Оказа се, че нашият отбор играе старомодно — с прекалени комбинации, включително и пред вратата, с бавно изнасяне на топката, със стремеж към голяма близост до вратата за нанасяне на решителен удар. Играчите от средната линия, а и бранителите, като изключим Василев (2), се надпреварваха в неточно подаване или пък предприемаха рейдове, при което им се отнемаше топката. Каталиев се отличи в това отношение. И докато стигнем до вратата, гостите вече са изградили солидна преграда, която в следващия миг се трансформира енергично за контранастъпление. Принципно така получихме и двата гола — след устремни контраатаки. Но и двата не бяха непредотвратими и голяма вина за тях има Курдоманов. При първия — в 13 мин. — летящата от ъглов удар топка не само можеше, но е задължително да се избие. При втория гол — в 19 мин. — ударът на Александров (Сс—9), когото Младенов безнадеждно гони до линията на голямото наказателно поле, не бе нито много силен, нито отблизо. И той можеше да се спаси, стига на вратата да стоеше съобразителен и с рефлекс пазач.

Неразбирателството между централните ни защитници като че ли ще наложи отново да се върне назад Тепавичаров. Този път той не блесна в средата на терена, но второто полувреме показа, че бързо може да се „аклиматизира" в полузащитата, откъдето засега единствен е в състояние да пуска мигновени топки на нападателите ни. Далеч сме от желанието да съветваме треньора, но мнението ни е, че Гълъбинов трябва да се използува през цялото времетраене на мача. С добрата си техника (все още прекалява да я демонстрира) и силния си изненадващ удар — така той отбеляза през второто полувреме изравнителния гол — не е играч, от когото можем да се лишаваме, макар и частично.

Играта в последния мач дава основание за тревога. А сме пред две последователни срещи навън и друга с лидера от Варна. Все отбори, които не обещават развръзка в наша полза. Но всеки състав се огъва пред сплотен, сърцат и бояк колектив. За съжаление в събота нашият не се показа такъв. И това много безпокои.

Любомир КАПИТАНОВ

Състезатели, съдии, зрители — внимание!

Една от задачите, които поставя окръжната секция по футбол пред дружествата, бе да се засилят грижите за възпитанието на футболистите, за да се пресекат непристойните прояви по игрища та и стадионите. По този въпрос се разисква много и на състоялия се пленум във връзка със започването на тазгодишното първенство. Какво се получава обаче на практика?

*** Още в първите минути на срещата Смилец — Бреница гостите повеждат с 2:0 и продължават да играят по-добре. Под угрозата да загубят мача, състезателите на домакините „въздействуват" на съдията и двубоят за връшва 4:2 за Смилец! След срещата арбитърът е доблестен да си признае, че е свирил както са искали домакините, защото иначе щял да яде бой.**

*** Мачът Паисиево — Калипетрово е завършил. Гостите, по-рутинирани и силни, победили с 3:1. Недоволен зрител посяга в суматохата и удря съдията.**

*** Среща между Калипетрово и Иширково. Срамна картина: групови протести от страна на калипетровските състезатели при всяко решение на съдията, което е в тяхна вреда. Състезателят В. Иванов нанася юмручен удар на състезател от Иширково. След срещата, вместо да се засрами от постъпката си, обяснява на съдията, че не можал „да намери добре" потърпевшия — ударил го е само с палеца. Един от помощник-съдиите (Влаев) в доклада си казва, че се приберали живи и здрави до съблекалнята само защото на срещата присъствувал работник от ОС на БСФС. Но и в съблекалнята срамните сцени продължили.**

***Играят Кайнарджа и Айдемир. Айдемирци имат вече един отстранен състезател, но продължават да оспорват всяко съдийско решение, групово му искат обяснение. Съдията Б. Николов споделя: „Още един ако бях отстранил, срещата нямаше да завърши".**

Кои са причинителите на инциденти по стадионите и игрищата. Радостен е фактът, че засега в повечето случаи публиката оказва положително влияние за правилно протичане на срещите. И първата причина откриваме в липсата на треньори — и в отборите от „А" окръжна група, и в останалите отбори. Изключение прави отборът на Дулово. Да няма един отбор треньор, значи да липсва лицето, което оглавява дисциплината, което в необходимия момент ще застане решително пред възбудения състезател, а ако е необходимо, и ще го отстрани — свидетели сме не на един такъв случай. Липсата на треньори води и до събирането на отборите от среща на среща, без да тренират през останалото време. По време на мача те започват да търсят обяснение за неудачното си представяне не в слабата подготовка, а в съдията.

Втората не по-малко важна причина е наличието в много от бори на така наречените „зрънца". Това са състезатели, които като скрити въглени винаги са готови да оспорват съдийските решения, да реагират и неусетно пренасят своите настроения и върху останалите си другари и зрители. Тези „зрънца" се знаят и от самите състезатели, и от съдиите, и от публиката. Няма да ги споменавам.

Непристойните прояви идват и от незадоволителната работа на общинските комитети на Комсомола за възпитанието на футболистите. Там, където секретарите на Комсомола имат отношение към футбола, в повечето случаи то намира израз в отстоява не на местните интереси — „на всяка цена победа". За пример ще посочим комсомолските секретари в селата Паисиево и Главиница.

Причинители на нередности по стадионите са и съдийските тройки. Малко са съдиите в окръга, които поглеждат на срещата, която ще ръководят, с необходимото чувство на отговорност; не проучват отборите, класирането, стила им на игра. Интересува ги само материалната страна на въпроса. Ще посочим примери.

*** Иван Симеонов дава начало на срещата Сребърна — Главиница, без да има медицинско лице. Мачът не завършва, разваля се настроението на зрителите, по дават се след това три жалби.**

*** Ангел Телемаков и Димитър Стефанов проявяват малодушие и отменят правилно отбеляза зан гол в срещата между Алфатар и Чернолик.**

*** Ц. Русев съкращава времето на срещата между пионерските отбори на Белица и Паисиево с 20 минути (!), за да остане време за мача на мъжките отбори.**

Като една от важните причини може да се посочи включването на нередовни състезатели. При срещата между Шуменци и М. Преславец, след проверката на състезателите, домакините отново влизат в съблекалнята — „за получаване на допълнителни указания". Тук провереният и редовен състезател с № 9 съблича фланелката си и я дава на нередовен състезател. Последицата от тази хитрост е смешна. След започване на срещата състезателите от М. Преславец искат проверка на картотеката на състезателя с № 9 от отбора на домакините. Защото в протокола е записано име на състезател от турски произход, а на терена играе състезател българин, добър футболист, но от друг отбор. Оказва се обаче, че картотеката е „изчезнала". Състезателят пък хуква да бяга, съдиите са заобиколени от футболистите на Шуменци и е имало голяма вероятност да бъдат малтретирани.

Не винаги се спазва наредбата, пускат се в игра наказани и нередовни състезатели.

Виновниците за случаите, които посочихме, са получили наказания. Отборът на Шуменци загуби служебно въпросния мач, срещата от Смилец ще се преиграе на неутрален терен, съставът на Паисиево е наказан с едно домакинство, предстоят да се вземат мерки срещу състезателите от Калипетрово, провинилите се съдии също получиха заслуженото.

Окръжната футболна секция и ОС на БСФС ще вземат занапред най-сериозни мерки срещу виновниците за проявите, които нямат нищо общо с нашия социалистически спорт и морал. Твърдо е решението да се отнемат състезателните права на всички играчи, известни с лошото си и предизвикателно поведение. Ако се наложи, ще се изваждат от съставите на групите и цели отбори.

Георги РАЙЧЕВ

Топката е в полузащитника на „Доростол" Ранко Каталиев.

СНИМКА: Д. ЙОРДАНОВ

От 10 до 20 октомври — Десетдневка на съветската книга и грамофонна плоча

За изключителния напредък, който отбеляза нашият народ през годините на народната власт на фронта на стопанския, обществено-политическия и културен живот, голям дял се пада на благотворното влияние и неоценима помощ на съветската наука, техника и култура. От тях ние се ползуваме по пътя на многостранното сътрудничество. Има обаче един другар и помощник, към който ние по всяко време можем да се обърнем с упование — съветската книга.

Забранявана и преследвана, изгаряна и хулена, тя пак се промъкваше у нас. В затворническите килии, в партизанските землянки, в скривалищата на нелегалните, в семействата на смазани от изнурителен труд работници и селяни — за да ги стопли с неугасващия огън от сърцето на Данко, да им влее сили и оптимизъм с примера на Павел Власов, да им разкаже за разораните целини с неподражаемия език на Шолохов. За 25 години тя спечели безрезервно доверието и любовта на нашия народ. Към нея днес се обръщат лекарят и инженерът, агрономът и студентът, от нея черпят знания, мъдрост и вдъхновение учени и творци на изкуството, обществени и специалисти, учащи се и почитатели на хубавата книга.

Стана традиция всяка година да се провежда десетдневка на съветската книга у нас. Тази година — за пръв път — Десетдневката е посветена и на съветската грамофонна плоча. В нашия окръг на съветската книга и грамофонна плоча ще се посветят дните от 10 до 20 октомври. Десетдневката, която съвпада с дните на тържествата в чест на юбилея на нашия окръжен град, се организира от Окръжния комитет за българо-съветска дружба съвместно с ОК на ОФ, ОК на ДКМС, ОСПС, ОС за изкуство и култура, ОС на научно-техническите съюзи, ОТП „Печатни произведения", Окръжната библиотека, отдел „Народна просвета" при ОНС, ОП „Кинефикация" и други.

В плана за нейното провеждане са залегнали разнообразни прояви, които ще допринесат за още по-широкото популяризиране на съветската книга и знания и за масовизиране изучаването на руския език. Откриването на Десетдневката ще стане тържествено във всички градове и централни села на окръга. За пропагандиране на съветската книга и грамофонна плоча ще се организират събрания, ще се уредят кътове и витрини, по радиоуредбите ще се излъчат програми, беседи, изказвания. В училищата ще се проведат конкурси, на съветската книга ще се посветят тържествени вечери. Заводските радиоуредби ще се предоставят на инженери и техници, за да споделят за помощта, която им оказва съветската литература в ежедневната практическа дейност. Тържествени вечери, посветени на съветската книга и грамофонна плоча, ще се състоят във всички комсомолски организации.

През Десетдневката широкият читател ще научи заглавията на най-новите съветски издания, ще намери и достъп до тях чрез една широка мрежа за разпространение. В трите града — Силистра, Дулово и Тутракан — ще се уредят изложби.

Десет дни ще ни сближат още повече със страната на Ленин — чрез съветската книга и грамофонна плоча.

Л. АЛЕКСАНДРОВ

О Б Я В Л Е Н И Е

ДСП „ВИНПРОМ" — Силистра търси работници мъже и жени за обща работа през сезона на гроздобера.

За постоянна работа:

1. Шлосер по поддръжката на машините и съоръженията — 1 бр.

2. Електротехник по поддръжката — 1 бр.

Заплати по щата. За справка тел. 23-20.

О Б Я В А

ЗММ — Силистра има вакантни места за следните длъжности:

1. Магазинер на склад	1
2. Машинописка	1
3. Огняри	2
4. Стругари	10
5. Фрезисти	8
6. Шлосери	10

Постъпване веднага.

Подробни справки при зав. личен състав. Тел. 27-40; 28-62.